

अथात्रकिंचित्प्रास्ताविकम् ।

ब्राह्मणकर्तृकाचाराणांतत्तद्विधिनिषेधानामकरणप्रत्यावायानां च यथावद्विचारः प्रमाणैर्निर्णतोस्ति । तत्रकोनामायंब्राह्माचारः किंच ब्राह्मणलक्षण-
वेदं, परब्रह्मवा वेत्यधीतेवेति ब्राह्मणशब्दव्युत्पत्तिः । विद्वांसस्तसदाचारं धर्ममूलविदुर्बुधाः । इत्याचारलक्षणम् । ब्राह्मणश्चाऽदृष्टविशेषप्रयोज्यधर्मवान् । ब्रह्म-
त्वम् । तथा-जालाकुलेन वृत्तेन स्वाध्यायेन श्रुतेन च । एभिर्भुक्तो हि यस्तिष्ठेन्नित्यं स द्विज उच्यते । इति । वसिष्ठोपि-योगस्तपोदमोदानंसत्यं
शौचं दयाश्रुतम् । विद्याविद्वानमास्तिक्यमेतद्ब्राह्मणलक्षणम् । इत्याह । ब्राह्मणगुणप्रयुक्तं फलं तु-सर्वव्रदाता-श्रुतपूर्णकर्णोजितेन्द्रियाः प्रा-
णिवधानि वृत्ताः । प्रतिग्रहे संकुचित्ताग्रहस्तास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थे- । इति । एवं गुणविशिष्टत्वमीप्सिततममस्तिलोकानाम् । तदेव चेह-
ब्रह्मवर्चसतेजोर्पकत्वेनात्यन्तश्रेयसकरं भवति स्वाः पदार्थपदं चासुत्र । तदिदं यथावद्ब्राह्माचारावगमपूर्वकाचरणमृतेन सुलभं सदाचारोप्याहिकप्र-
माणनिवधैकवेद्यइत्यन्योन्यसंबद्धत्वादत्यंतावश्यकीतज्ज्ञानापेक्षा । आचाराशसकाविद्यन्ते यद्यपि भूयिष्ठा आहिकग्रथास्तथापि नैकेन पुंसनेके पा-
संग्रहालोचनपरस्परविसंवादमार्जनादिशक्यमिति श्रीमद्वाराणसीक्षेत्रमंडनायमानश्रीमन्नारायणभट्टपौत्रेण लक्ष्मणभट्टविदुषा खिलाहिक-

निर्णयकप्रमाणसमुच्चयात्मकोऽयं ग्रन्थोऽव्ययश्च । सोऽयं भूयसायासेन संपाद्य यथा मतिः संशोऽध्यानं कथं च प्रकाशितोऽस्माभिरधुना । अस्यादृशोऽपुस्तकेऽप्येकं गोमातृकांतर्गतमाश्लेषाग्रामवासिभिः वे. शा. सं. वासुदेवशास्त्रिभूषणैर्दत्तमाद्यं तेषां द्वागारहितमंतरांतराच्चुट्टियुद्धातिशुद्धं च । द्वितीयं श्रीकाशी-
क्षेत्रवासिभिः वे. शा. सं. वासुदेवशास्त्रिभूषणैर्दत्तमाद्यं तेषां द्वागारहितमंतरांतराच्चुट्टियुद्धातिशुद्धं च । द्वितीयं श्रीकाशी-
स्तकं संपाद्य यथा कथं चित्संस्कृत्य प्रकाशितमिदं ग्रन्थं निसर्गदयालवो विद्वांसो ब्रह्मानि शोधनावसरेऽस्मानुयगेऽप्युलभानि रत्नलिता निपरिशोध्यतेना-
भिन्नवग्रन्थेन स्वीयस्वीयभारतीकोशोद्धवसितानि मंडयं वित्याशास्ते-

विद्वदेकांतवशंवदः पणशीकरो वासुदेवशर्मा ।

आचाररत्नविषयानुक्रमणिका ।

विषया.	पत्रं	विषया-	पत्रं	विषया	पत्रं	विषया-	पत्रं
मंगलान्वरणम्	...	संकल्पनिर्णय	...	स्वशास्त्रोक्तकर्मोप्यचरणाजुहा	...	देयपरलेनाचारमेदः	...
परिभाषा	...	नित्यकर्मसंकल्प	...	प्रधानागाधृत्यादिविचारः	...	अथाहिकम्	...
उपवीतविचार	...	तान्त्रेगव्यप्रक्षेपस्थलानि	...	वारिधारयाकर्मनिषेध	...	ब्राह्ममुहूर्तलक्षणम्	...
ऊर्ध्ववृत्तलक्षणम्	...	श्रौढपादलक्षणम्	...	दक्षिणबाहूद्वारविचारः	...	मातृपित्रादिनमनम्	...
उपवीतमानम्	...	क्षुतादावत्येनशतंजीवितिकथनम्	...	अपकालेऽसंभाष्या.	...	अभिवाद्यापिवादनविचारः	...
उपवीतस्यस्कंधावरोहणेप्रायश्चित्तम्	...	समिदादिग्रहणविचारः	...	तत्कालव्यापिनीतिविचारः	...	वाक्पणिपादचापल्यादिनिषेध	...
उत्तरीयविचारः	...	दीपादिछायावर्जनम्	...	एकद्वित्र्यह सुक्रमेलोपेप्रायश्चित्तम्	...	मातृपित्रादिभिः कलहनिषेध	...
आचमनम्	...	मौनस्थानानि	...	गृहिणाकर्तव्यानि	...	पापगंवाघ्राणादौप्रायश्चित्तम्	...
प्राणायामः	...	कर्मकर्तुर्दिङ्मयम्	...	द्वारेदोरेगवत्यादिकरणम्	...	प्रातः स्मरणदि	...
विद्वत्ताप्रशंसा	...	मुख्यकालासम्भवेगौणकालाजुहा	...	मार्जनीजुलुधवादन्यनतिक्रमणीयानि	...	वह्निर्विहार मलमूत्रोत्सर्गविचारः	...
आर्षछेददिवतस्मरणविचार	...	रात्रावपि विहितकर्मणि	...	अग्निब्राह्मणाद्याभनतरागमनीया.	...	शौचव्याह्यामृत	...
कटिमुद्राविचार	...	अल्पद्वन्द्वस्यादाजुष कालोपिकर्म	...	पादत्राणलितिषिद्धस्थानानि	...	शौचकालेऽपवीतधारणविचारः	...

पत्र

पत्रं

पत्रं

पत्रं

पत्र

विषया.	पत्रं	विषया	पत्रं	विषया:	पत्र	विषया.	पत्रं
कर्णादुपवीतस्त्रलनेप्रायश्चित्तम्	११	नाभेरुर्ध्वदक्षहस्तोऽधस्तुवाम ...	१४	आचमनासंभवेकर्णसर्शः	१९	प्रोपितभट्टकायारजसलयाश्वदंत	२२
शौचस्थलविचारः ...	११	पादप्रक्षालननिर्णय ...	१५	द्विद्विराचमननिमित्तानि	१९	वावन निषेध ...	२२
यन्नियकाष्ठानि ...	१२	गंडूयसख्या ...	१५	कालतआचमनपवाद ...	१९	कर्तुर्नियमा प्रतिनिधेरपिस्तु ...	२२
शौचेउपानद्वारणनिषेधः ...	१२	नृणाद्वादशमला. ...	१५	महानिशालक्षणम् ...	२०	दंतवावननिषेधेपिजिह्वोल्लेख्या ...	२३
दिन-रात्रि-संध्याकालविचारः	१२	शौचनियमातिक्रमेप्रायश्चित्तम्...	१५	निमित्तेत्यनावमनेप्रायश्चित्तम्	२०	उप.पानलक्षणम् ...	२३
श्रुतिसृतिविरोधेऽप्युते प्रावत्यम् १२-५८	१२-५८	आचमनविचारः ...	१५	आचमनपवादः ...	२०	पुंड्रधारणम् ...	२३
क्षानाभ्यंगाद्युत्तरमूत्रपुरीषोत्सर्ग- निषेध ...	१२	हस्तवर्तिद्वाह्यादितीर्थानि ...	१६	आचमननिषेधः ...	२०	आज्यावलोकनम् ...	२३
अभ्यंगलक्षणम् ...	१२	सव्योपगृहीतदक्षहस्तेफलाधिक्यम्	१६	यज्ञोपवीतेनष्टेविचारः ...	२०	कुक्षविचारः ...	२३
ब्रह्मसूत्रंविनाभुक्तौमलोत्सर्गेचप्रायः०	१२	धृतब्रह्मग्रथिपवित्रोनाचामेत् ...	१६	आचातेप्यशुचिलम् ...	२१	पवित्रकरणप्रकारः ...	२३
देवोयानेमूत्रोच्चारदंडः ...	१३	आचमनेजलप्रमाणम् ...	१६	अनुच्छिष्टस्थलानि ...	२१	दृष्टप्रार्थिब्रह्मप्रथिलक्षणम्	२४
वालादीनानैतेनियमाः ...	१३	गोकर्णाकृतिहस्तेनाचमनम् ...	१६	अलाब्वादित्यतिपात्राणि...	२१	पवित्रस्यमंत्रवद्धारणम्	२४
शौचविचारः ...	१३	आचमनेशीर्षण्यानाखानासर्शः	१७	यते परदत्तोदकेनाचमनम्	२१	पवित्रेदर्भसख्या ...	२४
शौचेकतिविधायदोप्राह्या. ...	१३	उपसर्शोदक्ष-शखादिभतेभेदौ १७-१८	१७-१८	दंतधावनम् ...	२१	हैम-रजत-खट्वाधारणविचारः ...	२४
शुद्धिब्रह्मचार्यादिभेदेनशौचम् ...	१४	व्याघ्रपादमेतेनाचमनम् ...	१७	दंतधावनकाष्ठानि ...	२१	लोहद्वयधारणविचारः ...	२४
आतुरब्रह्मचार्यादिशौचम्	१४	गायत्रीपादैव्याहृतिभिर्वाचमनम्	१७	निषिद्धकाष्ठानि...	२२	रक्षार्थमंगुलीयकम् ...	२५
गंधलेपकथंयावच्छौचम्	१४	आचमननिमित्तानि ...	१८	दंतधावननिषिद्धदिनानि	२२	माणिक्यादिरत्नखचितगुलीयकवा-	२५
		रौद्रपित्यासुरभंत्रातेऽपसर्शः ...	१८	विहितनिषिद्धानिकाष्ठानि	२२	रणम् ...	२५

विषया	पत्रं	विषया	पत्रं	विषया	पत्रं	विषयाः	पत्रं
कुशाग्रहणविचार	३५	नदीलक्षणम्	२८	कुशाग्रतिष्ठतिद्वाराज्ञानम्	३१	उत्तरीयलक्षणम्	३३
कुशानासमूलनिर्मूलग्रहणनिर्णय	३५	महानदीपरिगणनम्	२८	ज्ञानागतपणविचार	३१	उत्तरीयस्थानेनृतीययज्ञोपवीतम्	३४
अभेद्यादर्श	३५	रजस्वलास्वपिनोत्सर्जनादौज्ञाननिषेध	२८	नित्येतिलनिषेधः	३१	कच्छविचार	३४
दर्भग्रहणमन्त्र	३६	रात्रौनद्यादिलाननिषेध	२८	निर्वीतस्थलानि	३२	तिलकविचार	३४
दशविधादर्श	३६	मंगलेषुविहितनियिद्धज्ञानानि	२९	दर्भस्यागस्थलानि	३२	त्रिपुंड्रविचार	३४
गोरोमङ्कतपवित्रवारणम्	३६	नित्यज्ञानेतिथ्यादिनविचार्यम्	२९	ज्ञानलोपेप्रायश्चित्तम्	३२	ऊर्ध्वपुंड्रविचारः	३५
प्रातः स्नानम्	३६	द्विवास स्नानभेकवाससाच	२९	ज्ञानोत्तरकृत्यम्	३२	गोपीचंदनाद्याधार्यामृदः	३५
समर्पणक्राणामग्निस्नानम्	३६	ज्ञानेष्टदादिसभारा	२९	पुनःज्ञानहेतून्यस्तुद्वयवस्तूनि	३२	जलेनापितिलकोमृदस्नासमवे	३५
उषः काललक्षणम्	३७	शिराबंध	२९	ज्ञानवर्णेननागमार्जनम्	३२	तिलकप्रमाणानि	३५
आश्रमभेदेनप्रातर्मथ्याह्वात्रियवर्ण- ज्ञानविचार	३७	स्रोतोभिमुखमूर्थाभिमुखंवास्तानम्	२९	वज्रधारणविचार	३२	कर्मभेदेनतिलकभेदः	३६
कठज्ञानमातुरादीनाम्	३७	गृहगृहमुखंज्ञानम्	३०	वज्रवारणेमन्त्रा	३२	ग्राह्यंभस्म	३६
नदीज्ञानप्रशसा	३७	ज्ञानकालेकर्णनासादिनिरोध	३०	वर्णपरलेनवज्रवर्णा	३३	मस्मधारणेमन्त्राः	३६
महानदीषुसमुद्रगात्रविशेष	३७	ज्ञानकालेगंगादिस्मरणम्	३०	निषिद्धवज्राणि	३३	शंखचक्रादिमृदतिलकाः	३६
पारव्यजलाशयज्ञानेनृत्पिण्डोद्धार	३७	परिशिष्टोक्त ज्ञानविधि	३०	विधवायानीलीवारणनिषेध	३३	उपासनाभेदेनतिलकभेदा	३७
ज्ञानेनपिण्डजलानि	३८	शस्त्रमुद्रालक्षणम्	३०	नीलवज्रनिषेध	३३	तप्तसुप्ताधारणविचार	३७
रजस्वलासुनदीपुनःस्नानम्	३८	योनिमुद्रालक्षणम्	३०	वैततवज्रप्रागग्रमुद्राग्रंवाप्रसारयेत्	३३	सध्यानिर्णयः	३७
		असामर्थ्येनंत्रज्ञानप्रकारः	३०	ज्ञानक्षौमादिधारणम्	३३	यथाकालेजलभावेधूत्यार्घ्यदानम्	३७

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
संस्थाप्रस्ता	३८	संस्थानेदेनार्थभेदाः	४२	मालासंस्कारविधिः	४६	अनुदितहोमिनोगौणकालः	५१
संस्थास्वरूपम्	३८	अध्योत्तरकृत्तर्पणम्	४२	अग्राह्यामालाः	४६	होमसुख्यगौणकालावाह	५१
आसननिर्णयः	३८	गायत्रीस्वरूपम्	४२-४४	अंगुलिभिर्जपप्रकारः	४७	होमकालातिक्रमेप्रायश्चित्तम्	५१-५२
प्राणायामनिर्वचनम्	३९	गायत्र्याश्वतुर्थपादः	४२	विधानांतरम्	४७	अर्थाधानिनोहोमक्रमः	५२
पूरक-कुंभक-रेचकलक्षणम्	३९	आत्मरक्षा	४२	गायत्रीतर्पणम्	४७	सुसमिद्धप्रौहोमविधानम्	५२
मात्रास्वरूपम्	४०	प्रणवन्यासः	४२	गायत्रीपुरश्चरणम्	४७	अग्निधमनसाधनानि	५२
नासिकाधारणगुल्यः	४०	महाव्याहृतिन्यासः	४२	पुरश्चरणप्रयोगः	४८	होमद्रव्याणि	५२
प्रणवस्वरविचारः	४०	अक्षरन्यासः	४३	उपस्थानम्	४८	आहुतिमानम्	५२
ऋच्यादिस्मरणविचारः	४०	पदन्यासः	४३	अग्निवादनम्	४९	आपत्कालेहोमप्रकारः	५२
व्याहृतीनामृषयः	४०	पादन्यासः	४३	नामविचारः	४९	समस्यहोमः	५२
न्यासाविचारः	४०	अक्षरदेवताः	४३	उत्तरकुलम्	४९	पुनराधानप्रसगाः	५२
संस्थायाजलग्रहणविचारः	४०	सुद्रप्रकारः	४३	संस्थायाउक्तकालातिक्रमेप्रायश्चित्तम्	४९	औपासनविच्छेदेप्रायश्चित्तम्	५३
मार्जनम्	४०	गायत्रीजपप्रकारः	४४	रात्रिग्रहरपर्यन्तदिवाकर्मन्यनुज्ञा	५०	ग्रामसीमालक्षणम्	५३
मंत्राचमनम्	४१	जपस्थानानि	४५	औपासनहोमनिर्णयः	५०	ब्रह्मचारिणोऽग्निकार्यम्	५३
नवर्गिभद्वितीयमार्जनम्	४१	जपकालेऽदर्शनीयानि	४५	औपासनहोमः	५०	अग्निकार्यलोपेप्रायश्चित्तम्	५३
अधमर्पणम्	४१	जपगताविधौभेदाः	४५	अन्यकर्तृकहोमेविशेषः	५१	कृत्विजानियमाः	५३
सूर्यार्चनम्	४२	जपमालाविचारः	४६	अनुदितदिलक्षणम्	५१	ऋतिनामभक्ष्यवस्तूनि	५३

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
दिनद्वितीये देवपूजापचमेवा नित्यदानम्	५४-७१	रजस्वलायाश्चादुरायाः शुद्धिः आमलककलानम्	५८	पितृगाययतिर्पणप्रशंसा पितृगणक्रमोवोपदेवस्य	६४	मथ्याहसंध्या	७०
शुभवस्त्रालंभः	५४	अभ्यगलानम्	५८	अत्रसविस्तरो निर्णयः	६४	देवपूजा	७१
तृतीयभागे देवादितर्शनानि	५४	तिथ्युत्सपलेन विहितनिषिद्धदिनानि	५८	विधवाकर्तृकृतर्पणम्	६५	पूजापात्राणि	७१
चतुर्थभागे मथ्याहसन्धानम्	५४	उष्णोदककलानम्	५९	तर्पणेर्दोषं कथं ग्राह्या	६५	पूजोपचारक्रमः	७१
सुदाहाने निषिद्धदिनानि	५४	मंत्रज्ञानं बहुचपरिविष्टे	५९	अंजलिसंख्या	६५	देवप्रवोधनम्	७२
गोमयज्ञानम्	५५	विभूतिज्ञानम्	५९	प्रत्यंजलिमंत्राद्विज्ञप्तिः	६५	प्रतिमाविचारः	७२
बौधायनोक्तं ज्ञानविधिः	५५	ज्ञानप्रकार इत्यासारे	६०	अंजलिना तर्पणनिर्णयः	६६	मधुपर्कमानम्	७३
कात्यायनोक्तं ज्ञानविधिः	५५	पंचमहायज्ञा	६०	तर्पणे विभिन्ना विचारः	६६	देवानां ज्ञानप्रकारः	७३
आश्वलायनपरिशिष्टोक्तं ज्ञानम्	५५	ब्रह्मयज्ञः	६०	संख्यतेन द्वितीयातेन वा तर्पणम्	६७	तान्त्रप्रतिमाया मपि गव्यासिपेकः	७३
पादमविष्योक्तं ज्ञानविधिः	५५	तद्विधितैस्तिरियकश्रुतौ	६०	नामाज्ञाने बौधायनः	६७	ज्ञानादिपुद्गलमानम्	७३
ज्ञानगता भेदाः	५६	पचयज्ञा करणे प्रायश्चित्तम्	६१	काष्ठच्योदितर्पणम्	६७	महाभित्तिपेकज्ञानमानम्	७३
अनेकज्ञानानां युगपत्प्राप्तौ व्यवस्था	५६	पचयज्ञा करणविधिः	६२	यमतर्पणे विशेषः	६८	मायपलादिमानम्	७३
ज्ञाननिमित्तानि	५६	मन्वाद्यायुगादाश्च	६३	भीष्मतर्पणम्	६८	वज्रादिविचारः	७३
अत्यजपरिगणनम्	५६	कस्मिन्तस्कारे कतिदिनतर्पणवर्ज्यम्	६३	मोदप्रमोदादितर्पणम्	६९	यक्षकर्म	७४
एकत्राहोक्तपाषाणयोश्चादालोपवैशेष्ये	५७	आर्द्रवाससाध्यम स्थेनकर्मकार्यम्	६३	श्राद्धगतर्पणम्	६९	पुष्पार्पणविचारः	७४
स्पृष्टास्पृष्टविचारः	५७	उद्धृतजलेन तर्पणे विशेषः	६३	वज्रनिष्पीडनविचारः	७०	निषिद्धपुण्याणि	७४
रात्रिज्ञाने विशेषः	५७					पशुर्पितविचारः	७४

विषया	विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं
तुलसी ग्रहणादौ विशेषः	शंखमानम्	७५	पूजेनेदङ्गियम्	७८	पूजेनेदङ्गियम्	७८	शिवनिर्माल्यलघननिषेधः	८६
अथोमुखपुष्पार्पणनिषेधः	प्रस्थप्रमाणम्	७६	सूर्यपूजा	७८	सूर्यपूजा	७८	पुरुषार्थप्रबोधेचतुर्वीव्यवस्था	८७
लक्षपूजायाविशेषः	पूजाधिकारिणः	७६	परार्थपूजाजपादौ दोषः	७८	परार्थपूजाजपादौ दोषः	७८	नैवेद्यग्रहणाग्रहणविचारः	८७
विल्वपत्रेषु विशेषः	क्षत्रियादीनापूजाप्रकारः	७६	पुष्पविचारः	७८	पुष्पविचारः	७८	चण्डाधिकारः	८७
धूपविचारः	स्त्रीशूद्रविषयेविचारः	७६	गणेशपूजा	७८	गणेशपूजा	७८	विष्णुनैवेद्योप्राह्यः	८८
विजयधूपः	देवप्रतिष्ठाधिकारिणः	७६	पुष्पाध्यायोदेवीपुराणीय	७८	पुष्पाध्यायोदेवीपुराणीय	७८	विष्णुपूजा	८८
दीपविचारः	श्रौतार्चनम्	७६	शिवपूजा	७९	शिवपूजा	७९	विष्णुपूजाप्रशंसा	८८
वर्त्यादिप्रमाणम्	न्यासादिविधिः	७७	रुद्राक्षधारणविचारः	७९	रुद्राक्षधारणविचारः	७९	केनवादिचतुर्विंशतिमूर्तयः	८८
दीपनिर्वाणनिषेधः	पुरुषपूजान्यासः	७७	शिवमूर्तिलिंगादिविचारः	८०	शिवमूर्तिलिंगादिविचारः	८०	पंचायतनपूजासारेणालग्रामपूजा-	८९
नैवेद्यविचारः	पङ्कगन्यासः	७७	शिवनाभिलिंगलक्षणम्	८०	शिवनाभिलिंगलक्षणम्	८०	विचारः	८९
पङ्कनैवेद्यवैश्वदेवस्यपूर्वापरीभावः	पुरुषपूजेनार्चनक्रमः	७७	लिंगमानम्	८०	लिंगमानम्	८०	पूजालोपेदिनसह्ययार्चोद्दिः	८९
नैवेद्याज्ञदानम्	पूजातेहोम	७७	चौवायनोक्तशिवपूजा	८०	चौवायनोक्तशिवपूजा	८०	चंद्रिकायाविष्णुपूजाविधिः	८९
फलतावृलदानम्	ब्रह्मविष्णुदुर्गादिपूजाविचारः	७७	शिवपूजायाविशेषः	८०	शिवपूजायाविशेषः	८०	अत्रपुष्पाणि	९०
प्रणामविधिः	पौराणक्रमः	७७	विहितनिषिद्धपुष्पाणि	८१	विहितनिषिद्धपुष्पाणि	८१	द्वात्रिंशदपराधाः	९०
प्रदक्षिणाविधिः	आगमोक्तक्रमः	७८	धूपविचारः	८१	धूपविचारः	८१	प्रकारांतरेणद्वात्रिंशदपराधाः	९१
गीतवादित्रादिदानम्	पंचायतनस्थापनविचारः	७८	प्रदक्षिणाप्रमाणम्	८१	प्रदक्षिणाप्रमाणम्	८१	शालग्रामचिह्नविशेषमूर्तयः	९१
शंखपूजा	पूज्यपूजकातरालंप्राची	७८	सोमसूत्रविचारः	८१	सोमसूत्रविचारः	८१	पूज्यशालिग्रामपरिगणनम्	९१

[illegible]

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ मंगलाचरणम् । सिंदूरारुणगंडदेवंविद्यौघतिभिरमार्तंडम् । नृत्यच्छुड्डादंडसिद्धीशंगणपतिं
 वंदे ॥ १ ॥ सतिमिरजगदुद्योतद्युमणेशंशुक्रःश्रीमत् । तज्यतिरामनामरजनिचराणांविभेदनंधाम ॥ २ ॥ नारायणराजभिरर्थांश्रिन्ममा
 मिहंसीवयदीयकीर्तिः । तेजोतरात्तन्महसांविभेदंस्वस्यापिकीर्त्यतरस्तमाह ॥ ३ ॥ विद्याप्रद्योतनोद्योतखद्योतीकृतवादिनम् । पितर
 रामकृष्णाख्यवंदेस्नेहभरान्वितम् ॥ ४ ॥ स्पर्धामिश्रिनिवेशादुमयाग्राप्तामुमासमाख्यातः । द्युनदीनिर्मलचिंतामातरमेकांसतीसदावदे ॥ ५ ॥
 येनोद्धृतास्वस्यकुलप्रतिष्ठामहावरोहेणमहीवतोयात् । गंगेवविद्याभिससारयस्माद्विवाकरनौमितमग्रजाग्रम् ॥ ६ ॥ अधीलक्ष्मणाख्येनकम
 लाकरसोदरात् । आचाररत्नसुधियाययामतिवितन्यते ॥ ७ ॥ तत्रपरिभाषा ॥ तत्रविधिरूपआचारेशुचित्वमधिकारितावच्छे
 दकम्—सदाकुर्याद्धर्मकार्यमापद्यपिशुचिर्नर इतिटोडरानंदेससर्पिस्मृतेः । श्रुतिस्मृत्युदितकर्मनक्रुर्यादशुचिःक्वचिदितिप्रयोगपारि
 जातेभ्युक्तैश्च । अतएवत्रिकांडमंडनः—पतितोनैवकुर्वीतशास्त्रीयकर्मकिंचन । अद्विजेष्वेवयोधर्मोधिर्मःसाधारणोऽपिवा । सत्वंक्त
 व्यमित्यादिःपतितोऽपिसमाचरेत् । नन्वेवंपतितस्यस्नानसध्यादिनस्यात् । स्यात् । सचतेषूदकोपसर्गशिशुद्धेदितिगौतमोक्तेः पतितस्य
 स्नानांगमंत्रप्राप्तिः सांगाधिकारन्यायात् । नचमत्रहीनंस्नानम् । तद्राहित्यविध्यभावात् । अतएवाशौचेपिसमत्रकंस्नानंभोजनंचभवतीत्युक्तं स्मृ
 त्यर्थसारे । शुचिनाकर्मकर्तव्यमित्यस्यसर्वकर्मसाधारण्याच्छौचार्थसंध्याप्राप्तिः । संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हःसर्वकर्मस्वितिस्मृतेः । अत्रसं
 ध्यापदंसर्वसंध्यापरमविशेषादितिचिद्धानेश्वरः । नचद्विजातिकर्मभ्योहानिः पतनमितिवचनान्नसंध्येत्युक्तम् । पतितस्यत्रतोपदेशात्तदंगत्वे
 नैवसंध्यादिप्राप्तेः । वचनंत्विज्याध्ययनादिनिवृत्त्यर्थमितिचिद्धानेश्वरः । तेनव्रतारंभालाकृपतितावस्थायसंध्यादि नेतिसिद्धम् । त्रिकांडमं
 डनः—पतितोऽपिनिषिद्धानांवर्जनेऽधिकृतोभवेदिति । केचित्तु—अदीक्षितस्यवामोरुद्धृतंसर्वनिरर्थकमितिपाद्मात्कार्तिकमाहात्म्या

दागमदीक्षाप्याधिकारिविशेषणमित्याहुः । तन्न । उपक्रमानुरोधेनतस्यकार्तिकव्रतमात्रपरत्वात् । अनर्थकपरमपुरुषार्थसाधननेत्याचारचं द्रोदयः । शक्तिश्चाधिकारिविशेषणम् । तदभावेऽनेनकारणीयं षाष्ठन्यायात् ।—यथाकथंचिन्नित्यानिशत्तयवस्थानुरूपतः । येनकेनापिका र्थाणिनैवनित्यानिलोपयेदिति माधवीयेबौधायनोक्तेश्च । यथाकथंचित्किंचिदगहीनेनापीत्यर्थः । येनकेनापि स्वतःपरतोवेत्यर्थः । नित्या नीतिनैमित्तिकप्रारब्धकाम्योपलक्षणम् । नैत्यिकस्याप्यकरणेप्रत्यवायात् । समासेःशास्त्रार्थत्वेनप्रारब्धकाम्यनित्यायतइतिन्यायाच्च । यत्तु—काम्येप्रतिनिधिर्नास्तिनित्येनैमित्तिकेचसइति तदनारब्धकाम्यपरम् । अन्येनाप्यसंभवेनदोषः । अत्यंतोरोगयुक्तेर्गोरजचौरभयादिषु । गुर्वग्निदेवकृत्ये षुनित्यहानौनपापभागितिमाधवीयेशौवागमात् । अत्रनित्यपदेनप्रारब्धकाम्यग्रहणम् । औपदेशिकनित्यग्रहेणैवसिद्धावातिदेशिकनित्यग्रहे मानाभावात् । शौचेस्नानादौचनप्रतिनिधिः । अन्यशौचेनान्यस्याप्रायत्यानपगमात् । मंत्रस्नानादिविविधैवैथर्यापत्तेश्च । उपवासोऽप्यधिका रिविशेषणम् । स्नानंसध्यातर्पणादिजपहोमामरार्चनम् । उपवासवताकार्यसायंसंध्याहुतीर्विनेतिचाराहात् । उपवासवताऽनश्नतेत्यर्थः । उप वासोऽनशनम् । अनुवादोयम्—सायंप्रातर्द्विजातीनां उपास्यपश्विमांसंध्यामित्यादिनैवसिद्धेरितिकेचित् । तन्न । इहवचनाभावेकर्मवैगुण्या नापत्तेः । सायंसंध्याहुत्योःपौर्वाह्निकस्यच भोजनोत्तरपूर्वकालत्वसिद्धावपिमाध्याह्निकादेरनश्नदधिकारित्वासिद्धेश्च । इक्षुरापःफलंमूलतांबू लंपयऔषधम् । भक्षयित्वापिकर्तव्याःस्नानदानादिकाःक्रिया इतिचतुर्विंशतिमतेस्मृत्यर्थसारेचक्ष्वादिपरिगणनानुपपत्तेश्च । नचायम पूर्वविधिः । रागतःप्रासेः । नापिभक्षयित्वैवेतिनियमः । अपिशब्दवैथर्यापत्तेः । इक्ष्वादिभक्षणोत्तरमनाचम्यापिक्रियाःकार्याइतिस्मृतिरत्ना वली । तन्न—आचांतःकर्मशुद्धःस्यात्तांबूलौषधजग्धिददिति विष्णुक्तिविरोधात् । अनाचम्येत्यध्याहारप्रसंगाच्च । तस्मादशक्तंप्रत्येतदपि शब्दादितियुक्तम् । अस्नाताशीमलंमुंक्तेअजपीपूयशोणितम् । अहुताशीक्वमीन्मुंक्तेअदत्ताविद्विभोजनः । अजपीअदत्वेत्याशीत्यनुषज्यते ।

कालिकापुराणे—जलस्यापि न श्रेष्ठप्रागनाद्रेषादहते । नित्यक्रियानिवृत्तकाम्यनैमित्तिके मह । अविपुराणे—उपवामयुतः कर्मशिव
 पूजादिकं चरेत् । स्नानमप्यधिकारिविगेषणम्—स्नातोऽधिकारी भवति देवपित्र्यचक्रमणि । पवित्राणां याज्येदाने च विविदिति इति वर्तमान
 परिभाषायां विष्णुक्तेश्च । पवित्रपुनाते भवः पवित्रगुण्यत इति निरुक्तान् । अस्यात्वानाचरेत्कर्मजपहोमादिकिञ्चन निदृशोक्तं च । आग्नेये—
 खानानामपि सर्वेषां वासेण च मानवः । कर्तुमर्हति कर्मोणि विविधत्सर्वदा द्विजः । मारुडेये—गिरः स्नातस्तु कुर्वति देवपित्र्यमयपिवा । आग्नेये—
 आद्रेण वाससावापि मार्जनदैहिकविदुः । उपवीतित्वं द्विगुणत्वचाधिकारिविगेषणम् । भवत्यानादयः पचगङ्कइच्छति सुरयः । आ
 व्युपवीतश्च यत्करोति न तत्कृतमिति कात्यायनोक्तेः ॥ ॥ उपवीतनं द्विधा—नवसूत्रसंस्थानविगेषश्च । तत्राद्यगृहस्य नैत्युक्तमिनाक्षरा
 याम् । अत्यशूद्रस्यापि भवति । उपवीतिनारुभकर्तव्यमित्यस्यापि सर्वकर्मोपलब्धेन गृहस्याप्यष्टार्थकर्मण्युपवीतावश्यमात्रात् । यत्तु अष्टमं
 कृत्य—न शिखीनोपवीतीत्याद्योचरेत्संस्कृतागिरमिति पाञ्चतदसंशूद्रपरमकर्मकालपरनवसूत्रपरचा । उपवीतात्तु उत्तरीयवस्त्रेणापीति पारिजा
 तकल्पनरूपं । विश्वामित्रः—यज्ञोपवीते द्वे धार्ये श्रौतेस्माते च कर्मणि । तृतीयमुत्तरीयं यवमाभावे तदित्येते । तृतीयमुत्तरीयार्थमित्येताव
 तैवानुकल्पत्वे सिद्धे वस्त्राभावात्तु कल्पत्वार्यो । तेन तृतीये धृते उत्तरीयलाभे तदपि धार्यमितिकेचित् । तत्र । एकस्यैव कदा
 चिदनुकल्पत्वे प्राधान्ये च विरोधात् । वयं नृत्तरीयस्य सर्वकर्मार्थत्वात्तिकर्मधारणानुपपत्तेश्च तदुपवीतवत्सर्वार्थसङ्कोचवार्थम् । एव तृतीयोप
 वीतमपि तदगीकारेण कर्मविशेषपरमोत्तरमुख्योत्तरीयलाभेऽपि न तद्ग्रहः । पाठ्यन्यायात् । न च तृतीयत्यागापत्तिः । सर्वार्थत्वेन धृतत्वात् उत्तरीय

१ शोणिणमिति पाठ । २ उत्तरीयार्थः ।

स्यसर्वदासत्त्वासंभवादितियुक्तमुत्पत्त्यामः । शिष्टाचारोपेयवम् । उपवीतसुक्तंगोभिलसूत्रे—उपवीतं कुशेत्सूत्रं वस्त्रं वा कुशरज्जुमिति । सूत्रोपवीतकरणप्रकारश्चंद्रदोगपरिशिष्टे—शुचौ देशे शुचिः सूत्रं संहता गुलिमूलके । आवेष्ट्य च षण्णवत्या त त्रिगुणीकृत्य यत्नतः । त्रिगुणीकृत्य षण्णवति त्रयं गृह्णीयादित्यर्थः । अल्लिगकैलिभिर्मन्त्रैः प्रक्षाल्योर्ध्ववृत्तं त्रिवृत् । सप्रदक्षिणमावर्त्य गायत्र्या त्रिगुणीकृतम् । ततः प्रदक्षिणावर्तैः समं स्यान्नवसूत्रकम् । त्रिरावेष्ट्य च दंडं बद्ध्वा ब्रह्मविष्णुवीश्वरात्रमेत् । यज्ञोपवीतं परममिति मन्त्रेण धारयेत् । सूत्रं सलोमकं चेत्स्यात्ततः कृत्वा विलोमकम् । सावित्र्या दशकृत्वोद्भिर्भ्रिताभिस्तदुक्षयेत् । विधवारचितं सूत्रमनध्यायकृतं चयत् । विच्छिन्नं वाप्यधोयातं सुत्तवानिर्मितमुत्सृजेत् । अधः कटिदेशात् ॥ ॥ ऊर्ध्ववृत्तलक्षणं मदनरत्ने—करणे दक्षिणे नोर्ध्वगतेन त्रिगुणीकृतम् । वलितमानेन वेशे सूत्रमूर्ध्ववृत्तं स्मृतम् । आच्छालोके देवलः—यज्ञोपवीतं कुर्वीत सूत्राणि न वतंतवः । एकेन ग्रंथितं तं तु द्विगुणं त्रिगुणोथवा । त्रिगुणं न वतंतु कांसं भवेत्केनेति गोपालसिद्धांतः । हरनाथीये आच्छालोके च वृद्धमनुः—त्रिवृताग्रं धिरेकेन त्रिभिः पंचभिरववा । एकेनैतत्प्रवरसंख्यया ग्रंथौ च वेष्टनमिति हरनाथः । रत्नावल्याम्—यज्ञोपवीते मौज्यां च तथा कुशपवित्रके । ब्रह्मग्रंथं विजानीयादन्यत्र तु यथासुचि । देवलः—सावित्र्या त्रिवृत्तं कुर्यान्नवसूत्रं च तद्भवेत् । बध्नीयात्तत्सजीवंतु पितृभ्यो नम इत्यथ । अग्नेदेवोक्षितं व्यस्यापि वृणां तृप्तिं ददितत् । त्रिस्ताडयेत्करतले देवानां तृप्तिं ददितत् । सव्ये मृदं गृहीत्वा स्मिन्स्थापयेद्भूरिति ब्रुवन् । अभिमन्त्र्याथ भूरश्रित्वे त्रिवृत्तत्रयं त्रिभिः । हरिब्रह्मेश्वरेभ्यश्च प्रणम्य च दधात्यथ । मनुः—ॐ कारश्चाग्निना गौच सोमः पितृप्रजापती । वायुः सूर्यः सर्वदेवा इत्याहुस्तं तु देवता इति ॥ उपवीतमानं चंद्रदोगपरिशिष्टे—गृष्टवंशे च नाभ्यां च धृतं यद्विदेत कटिम् । तद्धार्यमुपवीतं सान्नातोलंबं न चोच्छ्रितम् । देवलः—स्तनादूर्ध्वमधो नाभेर्न कर्तव्यं कदाचन । मदनरत्ने भृगुः—उपवीतं वटोरेकं द्वे तथैतरयोः स्मृते । एकमेव यतीनां स्यादिति शास्त्रविनिश्चयः । इतरौ गृह्णितव्यौ । यत्तिष्ठिदंडी । स्मृत्यर्थं सारे—ब्रह्मचारिण एकं स्यात्स्नातस्य द्वे बहूनि वा ।

आपस्तम्बः—बहूनिवायुष्कामस्येति । हेमाद्रौ भरद्वाजः—दक्षिणं वाहुमुद्धृत्य वामस्कन्धे निवेशितम् । यज्ञोपवीतमित्युक्तं देवकार्येषु श्रु-
 स्यते । कंठावलंबितं चैव ब्रह्मसूत्रं यदा भवेत् । तत्र वितीतमिति त्यातं शस्तं कर्मणि मानुषे । उत्क्षिप्ते वामबाहौ तु दक्षिणस्कन्धमाश्रितम् । प्राचीना वीत-
 मित्युक्तं तत्सिद्ध्यै चैव कर्मसु । कृष्णभट्टीयेऽत्रिः—ऋषिर्तर्पणचंडालभाषणे शववाहने । विष्णोस्सर्जने स्त्रीणां रतिसंगे निवीतयः । देवलः—
 स कृचोद्धरणस्तस्य प्रायश्चित्तोपवीतद्विजः । आशार्कः—मंत्रन्यस्तोपवीतयश्चोद्धरेत्तत्कदाचन । मोहाद्विजस्तदुद्धृत्य पुनर्मंत्रेण धारयेत् । हेमा-
 द्रौ भृगुः—मंत्रपूतं स्थितं कार्ये यस्माद्यज्ञोपवीतकम् । नोत्तारयेत्ततः प्राज्ञो यद्दृष्टेऽच्छेदयेत् आत्मनः । देहस्थमेव तत्क्षाल्य मुत्तार्य न कदाचन । कृष्ण-
 भट्टीये आचारचंद्रोदये च भृगुः—चैत्रो मैत्रः कठः कण्वश्चरको वाजसेनकः । कंठादुत्तार्य सूत्रतु कुयै द्वैक्षालं द्विजः । बहुचः सामगश्चैव यश्चा-
 न्यो याजुषस्तथा । कंठादुत्तार्य सूत्रं तु पुन संस्कारमर्हति । अभ्यंगे चोदधिस्नाने मातापित्रोः क्षये हनि । कंठादुत्तार्य सूत्रं तु कुयै द्वैक्षालं द्विजः । आन्द्रा-
 लोके यमः—श्राद्धे धावनकाले च तैलाभ्यागादिकर्मणि । अत्र कायाद्वहिः कुर्यान्वान्यत्रैस्त्रयीन्मनुः । अपराकैः—उपानहौ च वासश्च श्रुतमन्यै-
 र्न धारयेत् । उपवीतमलंकारं छत्रं करकोमेव च । दोडरानंदे गौतमः—उपानद्वे तु कृतनिर्णेजने आपदि धारयेति । मनुः—मेखलामजिनं दंडमु-
 पवीतं च नित्यशः । अप्सु प्रास्य विनश्रानि गृहीतान्यानि मंत्रतः । हारीतः—मनोव्रतपत्नीभिश्च तस्माज्वाहुतीर्हूत्वा पुनर्यथाश्रयं प्रतीयादिति ।
 यथार्थप्रतीयात् उपनयनोत्तमार्गेण समं त्रकंधारयेदित्यर्थः ॥ ॥ स्कंधावरोहणे प्रायश्चित्तमुक्तं भृगुणा धर्मप्रकाशे—स्कंधावरोहणे
 यज्ञसूत्रे त्रिः प्राणसंयमः । षट्कूर्यं गते तस्मिन् दिव्यं मणिबंधके । वामहस्तव्यतीतं तु तत्पश्चात्तथा धारयेन्नवम् । तस्माद्यज्ञोपवीतस्य चलनं कदाचनेति
 प्रायश्चित्तसर्वोपवीतनाशे ॥ ॥ कात्यायनवाक्ये प्लूधौ पुस्त्यर्थः शिखाबंधोक्तः । उत्तारयेत्तस्य कर्मार्थोक्तः । प्रायश्चित्तद्वयार्थमनृतवदनवर्जनव-
 तनतु शिखाबंधद्वयं उपवीतेऽपि भेदापत्तेरित्युक्तप्रयोगरत्ने पितामहचरणैः । वर्धमानोप्येवम् । एतेन प्रतिकर्म शिखाबंधोऽपास्तः । या

तुलानकालेशिखाबंधोक्तिः सादैवान्मुक्तशिखस्यशिखाबंधार्थं न तु सतीमपिशिखांमुक्त्वा पुनर्बधनीयेत्येतदर्थमित्याचारादर्शः । शूद्रस्यत्वनियताः केशवेषा इति वसिष्ठोक्तेः शिखाविकल्पः । स च सदसंभृद्भद्रविषयत्वेन व्यत्यस्यति इति शिखाबंधेपि विकल्प इति शूद्राचारशिरोमणिः । कौमुद्यां तु कर्मकालेशूद्रस्य न शिखाबंधनियम इत्युक्तम् । सर्वेषां शिरसि क्वचित्केशसत्वे तत्रैव शिखाबंधः । स शिखवपनेन खल्वटत्वादिना वा सर्वथा कशाभोवकौशीशिखाब्रह्मग्रंथियुता दक्षिणकर्णे तथाप्येति दिवो दासः । तथा चाचारचंद्रोदये काठकगृह्ये—अथ चेत्प्रमादो न्नशिखा स्यात् दाकौशीशिखां ब्रह्मग्रंथियुतां दक्षिणकर्णे निदध्यादिति । शिखाभिन्नकेशानामपि कर्मकाले बंधः । मुक्तकेशैर्न कर्तव्यं प्रेतस्नानं विना क्वचित् । स्नानं दानं जपं होमं मुक्तकेशो न कारयेदिति वृद्धचरसिष्ठोक्तेः । न च पूर्वार्धे प्रेतस्नानान्यस्नान एव मुक्तकेशनिषेधः । उत्तरार्धे स्नानपदवैयर्थ्यापत्तेः । स्नाने तदनुवादे दानादौ तद्विधौ वैरूप्यापत्तेः उत्तरार्धे एव सर्वत्र तन्निषेधे वाक्यमेदापत्तेः पूर्वार्धे वैयर्थ्यापत्तेश्च । न च प्रेतस्नानपदार्थापत्तिपूर्वार्धः । आद्यपादवैयर्थ्यापत्तेः । तेनोत्तरार्धे कवाक्यतया प्रेतस्नानान्यकर्ममात्रे मुक्तकेशनिषेधः । न चोत्तरार्धे वैयर्थ्यम् । सर्वकर्मप्राप्त्यर्थत्वात् । न च केशपदं शिखापरम् । लक्षणायां मानाभावात् । मुक्तकेश इत्यत्रापि तथापत्तेश्च ॥ उत्तरीयमप्यधिकारिविशेषणम् । सोत्तरीयस्ततः कुर्यात्सर्वकर्मणि भावित इति ब्रह्मांडात् । यत्तु—कर्तव्यमुत्तरांशः पंचस्वेतेषु कर्मसु । स्वाध्यायोत्सर्गदानेषु भोजनाचमने तथा बौधायनोक्तौ पंचग्रहणार्थक्यप्रसंगान्न सर्वत्र वस्त्रद्वयनियम इति माधवः ॥ आचमनमप्यधिकारिविशेषणम् । देवार्चनादिकार्याणि तथागुर्वभिवादनम् । कुर्वीत सम्यगाचम्य प्रयतोऽपि सदा द्विज इति मार्कंडेयात् । यः क्रियाकुरुते मोहादनाचम्येह नास्तिकः । भवंति हि वृथा तस्य क्रियाः सर्वान संशय इति वर्धमानपरिभाषायां वायुपुराणाच्च ॥ प्राणायामोऽपि—प्राणानायम्य कुर्वीत सर्वकर्मणि संयत इति वृद्धमनूक्तेः । प्रयोगगपारिजाते संग्रहे—देवार्चने जपे होमे संध्ययोः श्राद्धकर्मणि । यागे दाने व्रते स्नाने प्र

णायामाक्षयक्षयः । प्रणवोपि—त्रिमात्रस्तुप्रयोक्तव्यः कर्मरंभेषुसर्वतइतिस्यूतेः । सर्वतइतिसर्वविभक्तिकस्तासिः । अनोक्त्यकृतंसर्वनभवेत्सि
 द्धिकारकमितिशांतिहेमाद्रौयोगियाज्ञवल्क्योक्तेश्च ॥ ॥ विद्वत्तापि—नह्यविद्वान्विहितोस्तिहि विदुषएवकर्मण्यधिकारात् ॥
 ॥ आर्षच्छंदौदैवतंचविनियोगस्तथैवच । ब्राह्मणेनप्रयत्नेनवेदितव्यंविपाश्चिता । अविदित्वातुयःकुर्याद्याजनाध्यापनंजपम् । होममंतर्जलादीनि
 तस्यचात्पफलंभवेदितितत्रैवतदुक्तेश्च—मंत्राश्लोजपजप्यंकुर्वन्नध्ययनद्विजः । स्वर्गलोकमवाप्नोतिनरकतुविपर्ययेइतिप्रयोगपारिजातेन्या
 सोक्तेः । अविदित्वासुनिच्छंदौदैवतंयोगमेवच । योऽध्यापयेद्यज्ञेद्वापिपापीयान्जायतेहिंसः । ब्राह्मणंविनियोगचच्छंदआर्षचदैवतम् । अज्ञात्वा
 पंचयोमन्त्रेनसतत्फलमश्रुतइतिचंद्रिकायांव्यासोक्तेश्च । अयमेवऋष्यादिस्मरणक्रमः । यत्तुसर्वानुक्रमेऋषिदैवतच्छंदांस्यनुक्रमिष्या
 मोनह्येतज्ज्ञानमृतेश्रौतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिरिति तदग्वेदिपरम् । अथऋग्वेदाम्नायेशाकलकइत्युपक्रमात् । कृष्णभट्टीघेसंग्रहे—नचस्मरे
 दृषिच्छंदःश्राद्धैवतानिकमखे । ब्रह्मयज्ञेचवैतर्हियज्ञतर्पणकर्मणिइति ॥ ॥ कटिसूत्रंगृहस्थेनधार्यम् । कौपीनंकटिसूत्रंचब्रह्मचारीतुधारयेदिति
 यमोक्तस्यतस्य सर्वेषांचैतदविरोधीतिगौतमीयेगृहस्थ्यादावतिदेशात् । गृहस्थस्यकौपीननिषेधानुपपत्तेश्चेतिकेचित् । तन्न । यत्किंचित्कुरुतेय
 मवैदिकंवाथतांत्रिकम् । कटिबधेनसंयुक्तंसर्वतन्निष्फलंभवेत् । रौप्यंकार्पासंकहैमपट्टसूत्रकृतं तथा । वर्जयेत्कर्मकालेषुकांचीविप्रोविशेषत इतिसं
 स्कारप्रयोगपारिजातेगृहस्थधर्मेऽस्वाश्वलायनोक्तेः । कटिबंधःकटिसूत्रबंधः । प्रकरणाद्गृहस्थस्यैवायंनिषेधः । कर्मकालग्रहादकर्मकाले
 ननिषेधः । रौप्यादेरेवनिषेधेऽप्यंतादृष्टार्थत्वापत्तोरौदरपिनिषेधः । श्रुतौ नम्लेच्छित्तवैनापभाषितवैम्लेच्छोह्वाएष्यदपशब्दइतितत्कर्मकालपरम् ।
 पर्वाणस्तर्वाणानामऋषयोबभूवुस्तपस्पर्वाणस्तर्वाणइतिप्रयोक्तव्येयद्धानस्तद्धानइतिप्रयुज्यतेयाज्ञेपुनःकर्मणिनापभाषंतइतिश्रुतेरितिकेचित् । अन्ये
 तु तेसुराहेलयोहेलयइतिवदंतःपराबभूवुरित्यकर्मकालेषुश्रुतेरकर्मकालेषुभाषणेदोषइत्याहुः । पृथ्वीचंद्रोदयेनारदः—आसनेशयने

दानेपादुकादंतधाने । पलाशाश्वत्थकौवज्यौसर्वकुत्सितकर्मसु ॥ ॥ विष्णुः—संकल्प्यचयथाकुर्यात्स्थानदानव्रतादिकम् । अन्यथापुण्य कर्माणिनिष्फलानिभवंतिवै । यथा यथावदित्यर्थः । पुण्येत्युक्तेः शौचभोजनादौ दृष्टार्थं न सकल्पः । कालहेमाद्रावादित्यपुराणे कलिवज्रं प्रकरणे—प्रतिभाम्यर्चनायां संकल्पश्च सधर्मकः । वर्ज्यइत्यर्थः । हारीतः—स्मरेत्सर्वकर्मदौ चान्नसंवत्सरं सदा । गर्गः—तिथिनक्षत्र वारादिसाधनं पुण्यपापयोः । प्रयोगदीपिकायाम्—भासपक्षतिथीनां च निमित्तानां च सर्वशः । उल्लेखनमकुर्वणो न तस्य फलमाप्नुयात् । निमित्तपदं भासादिपदविशेषणमिति मैथिल्याः । तत्र । सक्रमादिनिमित्तानुल्लेखनापत्तेः । गोपालसिद्धान्तस्तु—निमित्तपदं भासादिविशेषणमनिमित्तभासाद्यनुल्लेखार्थं । चकाराद्ब्रह्मणादिग्रहः । यद्वा चः उक्तसमुच्चये । निमित्तपदेन निमित्तत्वावच्छिन्नग्रहइत्याहुः । तदपि न । चद्वयेन विशेषणत्वाप्रतीतेः । सर्वशइत्यनेनैव निमित्तत्वावच्छिन्नग्रहाच्च । एवं च पृथग्भासादिग्रहोऽनिमित्ताद्यर्थो वा भासादिशब्दोल्लेखपरो वा । व्यतीपाताद्य नेकनिमित्तपाते कस्यचिदनुल्लेखे तन्निमित्तज्ञानादिपुनः कार्यमिति हेमाद्रिः । उक्तं च—उद्देशेन हि तदर्थं विविच्य इति तिथेरौदयिक्या उल्लेखः । यांतिथिसमनुग्राह्य उदयं याति भास्करः । सा तिथिः सकलाज्ञेयादानाध्ययनकर्मस्वितिवचनात् । व्रतोपवासस्नानादौ घटिकैकापि या भवेत् । उदये सा तिथिर्ग्राह्या विपरीता तु पृथक् इत्यपरा कर्म भविष्याच्चेति केचित् । अन्येतु—कर्मणो यस्यः कालस्तत्कालव्यापिनी तिथिः । तया कर्माणि कुर्वीत तद्वा । स वृद्धीनकारणमिति वाक्यान्नित्यस्नानकाले वर्तमान तिथेरुल्लेखः । पूर्ववाक्यं तु द्वितीयादियुक्तप्रतिपद्व्रतादौ द्वितीयादावपि प्रतिपदाद्युल्लेखपरं वा । दिनद्वये कर्मकालव्याप्त्यभावे उदयस्थितिः संपूर्णता परं वेत्याहुः ॥ ॥ नित्यकर्मणामुपात्तदुरितक्षयार्थत्वमिति केचित् । भट्टसोमेश्वरस्तु सर्वोपात्तक्षयेऽन्यानर्थक्यात्कस्यचित्क्षये विनिगमकाभावात्तेषां प्रत्यवायपरिहारार्थत्वमाह । प्रयोगपारिजातस्तु—ब्रह्मण्याधाय कर्माणि निःसंगः कामवर्जितः । प्रसन्नैर्नैव मनसा कुर्वणो याति तत्पदमिति चंद्रिकायां कौर्मोद्ब्रह्माण्डबुद्ध्या नित्यकर्मणि कार्यणीत्याह । ब्रह्मण्याधानं ब्रह्मार्पण

भित्तिचन्द्रिका । कामवर्जितइत्युक्तेः हास्यपरतासात्तदपित्तैवोक्तम्—गान् कर्तामिवमेतद्गौ कुरुनेमदा । एतद्भार्गवोऽप्युक्तोऽपिभिन्न
 त्वदर्शिभिः । प्रचेत्ताः—तावृत्ताभ्यजननैवकांक्षणाचभोजनम् । यतिश्रद्धावचारीचिपिवाचमिनेयेत् ॥ पंचायननमारेपट्ट
 त्रिंशन्मते—ज्ञानतर्पणदानेपुताश्रेयस्यनदुप्यति । होमेकार्येतादोहोपाकेचपगिणणे । अपराकर्मभीतिः—विंशत्यभक्षणैर्नलितैर्लम्भ
 र्पणमंजनम् । सप्तम्यानेवकुर्वताश्रपात्रेचभोजनम् । भारते—वलिभिक्षातथाचिपिठ्ठणाचनिलोदकम् । ताश्रपात्रेणदानव्यमन्ययात्म्य
 फलंभवेत् । आद्धेमाद्रौपैठीनसिः—लौहनासीसहायमरीतिश्रेयपात्राणिनेत्ययज्ञियाणि । त्राश्रे—कृत्वागृह्यपुरीगंचरय्यामा कृत्य
 वापुनः । पादप्रक्षालनकुर्यात्स्वाध्यायेभोजनेतथा ॥ आट्टयायनिः—दानमाचमनहोमभोजनदेवतार्चनम् । प्रौढपादोनकुर्वन्निस्त्रा
 ध्यायपितृतर्पणम् । इदसर्वकर्मोपलक्षणम् । प्रौढपादलक्षणंतेनैवोक्तम्—ग्रामनारूपादोवाजान्योजय्योन्तथा । कृतावमन्त्रियकोयश्च
 प्रौढपादःसञ्च्यते । पादोपरिपाददाताप्रौढपादइतिहरदत्तः । तत्र । नाकृत्यपादपादेननचयवद्वितौकरो । जपेदप्रौढपादस्तुनमकाशकरः
 सदेतिस्मृतिरताचल्यांपुनःप्रौढपादोक्तेः ॥ ॥ मदनरत्नेचर्चमानपरिभाषायांचवाग्रवीर्ये—दानप्रतिग्रहोहोमोभोजनवल्लिं
 वच । सांगुष्ठेनसदाकार्यमसुरेभ्योऽन्यथाभवेत् । अगुलिसगतांगुष्ठेनेतिहेमाद्रिः । औद्राग्र्यनः—भोजनहृदयंदानमुपहारप्रतिग्रहः । बहि
 र्जनुनकार्योणितद्वदाचमनंस्मृतम् । ज्योतिर्निर्वधे—धुतस्त्वलनजृभामुनृणामायुःप्रहीयते । तदंतरेणकृत्योजीवपूगुलिव्यनिः । मद
 नरत्नेविष्णुपुराणे—जीवेतिशुवतोदृयांजीवेशुक्रमवेपिच ॥ अपराकर्मआपातपः—अजाविरेणुमसर्गादायुर्लक्ष्मीश्चहीयते । श्वा
 कोधूखरोलूकसूकरग्रामपक्षिणाम् । कृष्णभट्टीये—शूर्पवातोनासाग्रांधुस्नानवनायोदकम् । मार्जनीरेणुकांधुहतिपुण्यपुराकृतम् । दिवाकृत

मितिकाचिन्ताः । घटोदकं घटस्फोटप्रेतकुम्भोदकम् । स्मृतिसारे—अजारजः खरजस्तथासंभार्जनीरजः । दीपमंचकयोश्छायाहंतिपुण्यं दि
वाकृतम् ॥ ॥ हारीतः—समित्युण्यकुशादीनि श्रोत्रियः स्वयमाहरेत् । शूद्रानितैः क्रयक्रीतैः कर्मकुर्वन्त्रजत्यधः । अत्र शूद्रानितैः क्रयक्रीतै
रिति सामानाधिकरण्येन संबन्धः । अन्यथा वेतनदानेन कृत्यत्वाविशेषादरामादेः स्वयमपि पुष्पाद्याहरणे दोषपत्तेः । कुशेष्वप्येवम् । अतो द्विजे
भ्यः कुशक्रयेन दोषः । स्वयमिति शक्तपरम् । तेनैव नियमसिद्धौ शूद्राहृतनिषेधानुपपत्तेः । तेन स्वाशक्तौ शिष्यपुत्राद्याहरणेऽप्यदोषः । आह्वहे
माद्रौ—जपेहोमे तथादाने स्वाध्यायाये पितृकर्मणि । तत्सर्वेन इयति शिष्यमूर्ध्वपुंड्रविनाकृतम् । स्कांदे कार्तिकमाहात्म्ये—अधौ तेन तु वस्त्रे
ण नित्या नैमित्तिकीं क्रियाम् । कुर्वन्फलं न चाप्नोति दत्तं भवति निष्फलम् । चंद्रिकायां यमः—अभ्युक्षेत् पुत्र्यत्वेन प्रातरभ्युषितो गृहम् । मध्याह्ने
चैव सायं च न चानभ्युक्षिते यजेत् । तत्रैव प्रचेत्ताः—वैश्वानरेण यत्किंचित्कुरुते प्रोक्षणं द्विजः । गंगतोयसमं सर्वप्रवदं तिमनीषिणः । भारते—
सर्वाणि ये षांगांगैस्तौ यैः कार्याणि देहिनाम् । गां त्यक्त्वा मानवा विप्रदि विविष्टितेजनाः । मार्कंडेये—दीपभांडमयी छाया विभीतककुरं टजा ।
वर्जनीया सदा पुत्रयदि जीवितुमिच्छसि । अधो वस्त्रेण यो वायुं कुरुते शिरसि द्विज । स्थालेन च भस्मपूर्णं भ्यां सुकृतं तस्य नश्यति । भारते—रक्तं माल्यं
न धार्य स्याच्छृङ्खलं धार्यं तु पंडितैः । वर्जयित्वा तु कमलं तथा कुवलयं प्रभो । रक्तं शिरसि धार्यं तु तथा वा नेयमित्यपि । कांचनीयाणि यामालानसादुष्यतिक
हिंचित् ॥ ॥ अग्निपुराणे—प्रचारैर्मैथुने चैव प्रस्नावे दंतधावने । स्नाने भोजनकाले च षट्सुभौ न संसाचरेत् । प्रचारः पुरीषोत्सर्गः । प्रस्नावो
मूत्रोत्सर्गः । अत्र विशेषो वक्ष्यते । नागदेवाह्निकं गिराः—संध्योरुभयोर्यजे भोजने दंतधावने । पितृकार्ये च देवे च स्नाने मूत्रपुरीषयोः ।
गुरूणां संनिधौ दाने यागे चैव विशेषतः । एषु भौ न संसातिष्ठन् स्वर्गमाप्नोति मानवः । चंद्रोदये योगीश्वरः—यदि वाग्यमलोपः स्याज्जपादिषुकथं

चन । व्याहरेद्वैष्णवंमंत्रस्मरेद्वाविष्णुमव्ययम् । छंदोगपरिशिष्टे—यत्रदिद्विभ्यमोनस्याजपहोमादिकर्मसु । तिस्रस्तत्रदिशःश्रोक्ताऽद्रीसौ
 दक्षिणस्तत्रविज्ञेयःकर्मणांपारगःकरः । मनुः—कुत्सितेवामहस्तःस्यादक्षिणःस्या
 म्यपराजिता । तत्रैव—यत्रोपदिश्यतेकर्मकर्तुरंगनकथ्यते । दक्षिणस्तत्रविज्ञेयःकर्मणांपारगःकरः । मनुः—कुत्सितेवामहस्तःस्यादक्षिणःस्या
 दकुत्सिते । छंदोगपरिशिष्टे—आसीनऊर्ध्वःप्रहोवानियमोयत्रनेदशः । तदासीनकर्तव्यनप्रहेणनतिष्ठता । आह्ददीपकलिकायां
 विष्णुः—दक्षिणाभिमुखःकर्मचरेत्पिच्ययथाविधि । उत्तराभिमुखोदैवमितिदिङ्निमित्तः । पित्र्येदक्षिणासुखत्ववहचेतरपरम् । तेषां
 पिडितृत्यज्ञप्रकरणेसर्वकर्मणितादिशमितिसूत्रेपित्र्येवाधेयीमुखत्वोक्तेः । काल्यायनः—मुख्यकालेयदावश्यकर्मकर्तुंनशक्यते । गौणका
 लेपिकर्तव्यगौणेप्यत्रेदशोभवेत् । त्रिकांडमंडनः—स्वकालदुत्तरःकालेगौणःसर्वस्यकर्मणः । उत्तरग्रहान्नपूर्वकालस्यगौणत्वम् । तेनसम
 पिडितृत्यज्ञप्रकरणेसर्वकर्मणितादिशमितिसूत्रेपित्र्येवाधेयीमुखत्वोक्तेः । काल्यायनः—मुख्यकालेयदावश्यकर्मकर्तुंनशक्यते । गौणका
 लेपिकर्तव्यगौणेप्यत्रेदशोभवेत् । त्रिकांडमंडनः—स्वकालदुत्तरःकालेगौणःसर्वस्यकर्मणः । उत्तरग्रहान्नपूर्वकालस्यगौणत्वम् । तेनसम
 स्यपक्षहोमादावत्यद्वादश्यांचमाध्याह्निकस्यचापकर्षेनप्रायश्चित्तम् । उत्तरकालावधिरुक्तोवृहद्द्वारदीये—दिवोदितानिकर्मोणिप्रमादादकृता
 निवै । यामिन्याःप्रथमयामयावत्कर्मोणिकारयेत् । चंद्रोदयेसंग्रहे—रात्रौप्रहरपर्यंतदिवाकर्मोणिकारयेत् । ब्रह्मयज्ञंचसौरचवर्जयित्वा
 विशेषतः । रात्रौब्रह्मयज्ञनिषेधस्तैत्तिरीयेतरपरः । तस्यद्वावनध्यायौयदात्माऽशुचियैद्देशइतितत्सूत्रात् । तैत्तिरीयश्रुतौरात्रावपिब्रह्मयज्ञोक्ते
 श्र । नित्यश्राद्धमपिरात्रौवैतिवक्ष्यते । त्रिकांडमंडनः—यद्वागामिक्रियामुख्यकालस्याप्यतरालवत् । गौणकालत्वमिच्छतिकेचित्साक्तन
 कर्मणि । इदंश्रौतपरम् । स्मृत्यर्थसारे—सर्वत्रगौणकालेषुकर्मचोदितमाचरन् । प्रायश्चित्तंव्याहृतिभिर्हुत्वाकर्मसमाचरेत् ।—प्रायश्चि
 त्तमकृत्वावागौणकालेसमाचरेत् । अनयोःपक्षयोःशक्ताशक्तविषयत्वेनव्यवस्थेतिपारिजातः । रत्नावल्याम्—मुख्यकालंसमाश्रित्यगौ
 णमप्यस्तुसाधनम् । नमुख्यद्रव्यलोभेनगौणकालप्रतीक्षणम् । कालहेमाद्रौस्कांदे—यदाभवतिचाल्पातुद्वाद्दशीह्यारुणोदये । उपःकाले
 इयंकुर्यात्प्रातर्माध्याह्निकतदा । सर्वधर्मादिकंकृत्वाद्वादशीसाधयेन्नरः । यत्नतएवाब्दिकादिश्राद्धापकर्मोपीतिकेचित् । तन्न । तस्यापराह्णिका

लनियमात् । धर्मपदस्य प्रातर्माध्याह्निकपदाभ्यामुपसंहाराच्च ॥ ॥ शान्तिहेमाद्रौ—तस्मात्सर्वप्रयत्नेन स्वसूत्रं न विलंघयेत् । वसिष्ठः—
 पारंपर्यगतो ये धर्षावेदः सपरिवृंहणः । तच्छास्त्रं कर्मकुर्वीत तच्छास्त्राध्ययनं तथा । वर्धमानपरिभाषायां—स्वशाखायां—स्वशाखायांः समुत्पद्य परशाखा
 श्रयं द्विजः । कर्तुमिच्छति दुर्मधामो धन्तं तत्तस्य तत्कृतम् । शतात्तपः—सर्वश्रुत्युपसंहारादुक्तः श्रौतौ यथाविधिः । सर्वस्मृत्युपसंहारात्समाप्तोऽप्युक्त
 स्तथाविधिः । अस्यापवादश्छंदोगपरिशिष्टे—बहुल्यं वा स्वगृह्योक्तं यस्य कर्मप्रचोदितम् । तस्य तवति शास्त्रार्थे कृते सर्वकृतो भवेत् । अत्र
 कर्मोपासनाद्येवन तु श्राद्धादीति स्मृतिरत्नावली—यत्तु स्वगृहे नोक्तं च चास्मांक्षमुक्तं तत्परकीयमपि ग्राह्यम् । तथा च कर्मप्रदीपे—यन्नाम्ना
 तं स्वशाखायां पारक्यमविरोधि च । विद्वद्भिस्तदनुष्ठेयमग्निहोत्रादिकर्मवत् । अपरोक्तं प्येवम् । यत्त्वाशार्क—अक्रियान्निविधाप्रोक्ता विद्वद्भिः
 कर्मकारिणाम् । अक्रियाचरोक्ता च तृतीयाचार्या क्रिया । परोक्ता परशाखोक्ता । तत्स्वगृह्यविरुद्ध परशाखोक्तनिषेधकम् । शक्तस्य सर्वस्मृत्युप
 संहारः । अशक्तस्य स्वगृह्योक्तमिति निष्कर्षः । आपस्तंबादीनां स्वसूत्रेऽनुक्तौ विशेषो यज्ञकांडे—आपस्तंबादिभिरपि स्वसूत्राभावतस्तथा ।
 बौधायनोक्तं कर्तव्यमन्यथापतितो भवेत् । अग्निहोत्रादिकं च यच्छाखोक्तमाध्वर्यवंतदीयमेवांगीकार्यम् । आधानं येन सूत्रेण तेनैवेज्यादिकाः क्रिया
 इति यज्ञपाश्वर्धोक्तेः । छंदोगपरिशिष्टे—प्रवृत्तमन्यथाकुर्याद्यदि मोहात्कथंचन । यतस्तदन्यथाभूतं तत्तदवसमापयेत् । समासे यदि जा
 नीयान्मयैतदन्यथाकृतम् । तावदेव पुनः कुर्यान्न/वृत्तिः सर्वकर्मणः । प्रधानस्या क्रियायां तु सांगतं तत्क्रियते पुनः । तदंगस्या क्रियायां तु नावृत्तिर्न च
 तत्क्रिया । अन्यथा वैपरीत्येनेत्यर्थ इति हेमाद्रिः । तन्न । तदंगस्येत्यग्निग्रंथविरोधात् । गुणक्रमानुरोधेन प्रधानावृत्तेरन्याथ्यत्वाच्च । अतस्त्या
 गस्तदर्थः । यत इति प्रयोगमध्ये गत्यागे प्रधानत्यागे वाज्ञाते तदारभ्यां गावृत्तिः प्रधानादिचकार्यमित्यर्थः । तावदेवेत्यंगपरम् । पुनस्त्वर्थे ।
 तदंगस्येत्यंगपरम् । आवृत्तिः सांगप्रधानस्य तत्क्रियायां गंगानुष्ठानं । तेन सांगप्रधानां गंगस्य चोपवीतित्वादेरकरणे न सांगप्रधानप्रवृत्तिर्नोपि

तन्मात्रकरणं किमु विष्णुस्मरणादिकंप्रायश्चित्तमिति विवर्धमानः । कल्पतरुरपि प्रधानांगस्यैवाकरणे प्रायश्चित्तं तत्वं गागाकरण इत्याह । अंगि
राः—मार्जनतर्पणश्चाद्धंनक्षुर्याद्वारिधारया । हारीतः—मार्जनार्चनवलकर्मभोजनानि देवतीर्थेन क्षुर्यादिति । अपरां कैपेठीनसिः—आ
चमनहोमतर्पणानि प्राजापत्येन क्षुर्यादिति । आपस्तंबः—देवागरे तथा श्राद्धे गवांगोष्ठे तथा ध्वरे । सच्ययोश्च द्वयोः साधुसगमे सुखसनिधौ । अश्व
गारविवाहेषु स्वाध्याये भोजने तथा । उद्धरेद्दक्षिणं वाहं ब्राह्मणानां क्रियापथे । उद्धरेत् सव्यं सेतुत्तरीयकृत्वा दक्षिणवाहुमुत्तरीयाद्बहिः क्षुर्यादित्यर्थः
इति ब्रतहेमाद्रिः । बौधायनः—नाभेरथश्च संस्पर्शकर्मयुक्तो विवर्जयेदिति । बृद्धपराशरः—प्रच्छन्नानि च दानानि ज्ञानचनिरहकृतम् ।
जप्यानि च सुसान्निते पांफलमनतकम् । योगियाजवल्क्यः—स्त्रीशूद्रपतितांश्चैव रासभं चरजस्त्रलाम् । जपकालेन भापेत व्रतहोमादिकेषु च ।
अस्यापवादमाह स एव—एतेष्वेवावसक्ते तु यद्यागच्छेद्विजोत्तमः । अभिवाद्य ततो विप्रयोगक्षेमं च कीर्तयेत् । कालहेमाद्रौ स्कांदे—अभ्यगे
जलधिस्नाने दंतधावनमैशुने । जाते च निधने चैव तत्कालव्यापिनीतिथिः । भारते—प्रसाधनं च केशानां दंतधावनमंजनम् । पूर्वाह्णैव कर्तव्य
देवतानां च पूजनम् । तत्रैव—न कनक्षुर्यात्पित्र्याणि मुक्त्वा चैव प्रसाधनम् । पित्र्यतर्पणश्चाद्धादि । सध्योपासनं हानौ तु दिवा स्नानं विलुप्य च ।
होमचनैत्यकशुद्ध्येत्सा विव्यष्टसहस्रकृत् । द्वादशशतदक्षिणं ति चेदष्टाधिकसहस्रम् । यत्तु जमदग्निः—एकाहसमतिक्रम्य प्रमादादकृतयदि ।
अहोरात्रोपितः स्नात्वा गायत्र्या श्रायुतजपेत् । द्विरात्रे द्विगुणं प्रोक्तं त्रिरात्रे त्रिगुणं तथा । त्रिरात्रात्परतश्चैव शूद्रएव न संशयः । इति तदेकदिनसाध्या
ह्निकलोपेक्षेयम् । तथा—नित्यज्ञात्ये चैव वैश्वदेवद्वयस्य च । भोजने पतितान्नस्य च सर्वैश्चानरो भवेत् । उज्ज्वलायाम्—दिवोदितानां नि
त्यानां कर्मणां समतिक्रमे । स्नातकव्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनम् । (गृहिणां कर्तव्यानि) मार्कंडेयः—उदुवरे वसेन्नित्यं भवानी सर्व

१ उदुवरोत्रभाषाया उवरा इति प्रसिद्ध ।

देवता । ततःसाप्रत्यहंपूज्यांगंधपुष्पाक्षतादिभिः । अशून्यादेहलीकार्याप्रातःकालेविशेषतः । यस्यशून्याभवेत्सातुशून्यंतस्यकुलंभवेत् । पादस्यस्पर्शनंतत्रह्यसंपूज्यचलंधनम् । कुर्वन्नरकमाप्नोतितस्मात्तत्स्परिवर्जयेत् । प्रातःकालेस्त्रियाकार्यगोमेयानुलेपनम् । निशायाःप्रथमेयामेधान्यसंस्करणादिकम् । कुरुतेयातुमोहेनवन्यथाजन्मनिजन्मनि । अकृतस्वास्तिकांयातुक्रमेस्त्रिंशंचमेदिनीम् । तस्यास्त्रीणिविनिश्चयंतिवित्तमायुश्चस्तथा । मार्जनीचुल्लिकांष्ठीवंदधदंचोपलंतथा । नाक्रमेदंघ्रिणाजातुपुत्रदारधनक्षयात् । उलूलंचमुसलंतथाचैवघरद्वकम् । पादक्रमणात्पापीयान्नामुयादुत्तमांगतिम् ॥ ॥ मदनरत्नेचसिष्ठः—नाग्निब्राह्मणांतरेव्येवयान्नाभ्योर्नब्राह्मणयोर्नगुरुशिष्ययोः अनुज्ञयाव्यवेयादिति । अंगिराः—दंपत्योर्विप्रयोरभ्योर्विप्राभ्योर्गोद्विजातिषु । अंतरंयदिगच्छेत्तुविप्रश्चाद्रायणंचरेत् । एतत्कामतोऽत्यंताभ्यासे । सकृत्त्वेत्वेकदिनाभोजनमितिशूलपाणिः । आपस्तंबः—अभ्यगारेगवांगोष्ठेब्राह्मणानांचसंनिधौ । आहारेजपकालेचपादुकेपरिवर्जयेत् । आरुह्यपादुकेयस्तुगृहात्परगृहंव्रजेत् । छेत्तव्यौचरणौतस्यनान्योदंडोविधीयते । प्रयोगगपारिजातेभृशुः—नैकवासानचद्वीपेनांतरालेकदाचन । श्रुतिस्मृत्युदितंकर्मनकुर्यादशुचिःक्वचित् । द्वीपेविशेषेनैवोक्तः—वृषभैकशतंयत्रगवांतिष्ठत्यसंयतम् । नतद्धर्महंतद्वीपमितिब्रह्मविदोविदुः । चंद्रिकायांदेवलः—येषुदेशेषुयत्तोयंयाचयत्रैवमृत्तिका । येषुदेशेषुयच्छौचंधर्माचारश्चयादृशः । तत्रतद्भावमन्येतधर्मस्तत्रैवतादृशः ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजरामकृष्णभट्टसुतदिनकरभट्टात्मजलक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेपरिभाषा ॥

अथाह्निके । [ब्राह्ममुहूर्तलक्षणं] चंद्रोदयेब्राह्मे—ब्राह्मेमुहूर्तेउत्थायचितयेदात्मनोहितम् । तल्लक्षणंतत्रैवस्कांदे—रजनीप्रांत्ययामार्धब्राह्मःसमयउच्यते । चिष्णुपुराणे—रात्रेःपश्चिमयामस्यमुहूर्तोयस्तृतीयकः । सत्राह्मइतिविज्ञेयोविहितःसप्रबोधने ।

चंद्रिकायाम्—रात्रेस्तुपश्चिमोयामोमुहूर्तत्राह्युच्यते । स्मृतिरत्नावल्याम्—ब्राह्ममुहूर्तयानिद्रासाणुण्यक्षयकारिणी । तां करोति तु
 योमोहात्पादकृच्छ्रेणशुद्ध्यति । एतन्निषिद्धकर्मश्रान्तनिद्रापरम् । अन्यथातूक्तं बह्वच्यकारिकायाम्—अविध्युक्तक्रियाश्रान्तमतिनिद्राव
 शगतम् । अर्कोऽभ्युदेति चेदहःशेषस्थित्वासावागतः । उदितेयस्येतोविश्वेत्युग्निश्चतसृभीरविम् । उपतिष्ठेति विहितकर्मश्रान्तस्यनेष्यते ।
 ब्राह्ममुहूर्तोत्थानमावश्यकत्वार्थम् । अंगिराः—उत्थायपश्चिमोयामेरात्रिवासःपरित्यजेत् । प्रक्षाल्यहस्तपादास्यान्युपरपृथ्यहरिस्मरेत् ।
 चामनपुराणे—ब्राह्ममुहूर्तेबुद्ध्येतस्मरेन्मन्त्रनतूचेरदितिनारसिंहात् । स्मृतिरशुचित्वेऽपि । यदास्यादशुचिस्तत्रस्मरेन्मन्त्रनतूचेरदितिनारसिंहात् ।
 नाशुचिर्देवर्षिपितृणांमानिकीर्तयेदिति विष्णुभिन्नपरम् ॥ ॥ ब्राह्मे—उत्थायमातापितरौपूर्वमेवाभिवादेयेत् । आचार्यमथविभ्रांश्च
 भूमावेकेनपाणिना । इदंमूर्खकर्मके । अजाकर्णेनविदुषोमूर्खाणामेकपाणिनेति विष्णूक्तः । श्रोत्रसमौकरोऽक्रुत्वापुनःसयुक्तेनकरद्वयेनेति
 मदनपारिजातः । अजावत्कर्णावानम्येतिवा । यस्तु—जन्मप्रभृतियत्किंचिद्रतवर्मसमाचरेत् । सर्वतन्निष्फलं तस्य एकहस्ताभिवादनं
 दिति मदनपारिजातेवचनं तद्भूम्यसस्पृष्टपाणिपरम् ॥ ॥ अत्रप्रसङ्गात् अभिवाद्यनिर्णयः । जमदग्निः—देवताप्रतिमाद्विधाय
 तिमद्वान्निर्दिष्टमम् । नमस्कारनकुर्याच्चिदुपवासेनशुद्ध्यति । यत्तिग्रहणमान्यमात्रपरमिति स्मृतिरत्नावल्याम् । यवीयसोभातुलादीन्नाभिवा
 दयेदित्याह गौतमः । ऋक्विश्वशुरपितृव्यमातुलानांप्रत्युत्थानमनभिवाद्याहितेइति । बृहस्पतिः—जपयज्ञगणस्थचसमित्युष्पकुशालान् ।
 उदपात्रावैक्षात्रवहंतानाभिवादेयेत् । नारदीये—तथाह्वानंप्रकुर्वंतंजलमध्यगततथा । विवादाशीलमशुचिशयानं नाभिवादेयेत् । शान्ता
 तपः—पाखंडंपतितब्राह्ममहापातकिनशठम् । सोपानत्कृतद्वचनार्भिवादेत्कदाचन । धावतचप्रमत्तचमूत्रोच्चारकृतंतथा । उच्चारः

पुरीषोत्सर्गः । भुञ्जानमाचमानार्हं^(१) नास्तिकं नाभिवादयेत् । वमंतं जृम्भमाणं च कुर्वतं दंतधावनम् । अभ्यक्तशिरसं चैव वृक्षांतैर्नैवाभिवादयेत् ।
 शुक्रपाणिकमनाज्ञातमशक्तं रिपुमातुरम् । योगिनं च तपःसक्तं कनिष्ठं नाभिवादयेत् । स्मृत्यर्थसारे—अभिवाद्य द्विजश्चैतानहोरात्रेण शुद्ध्यति ।
 सर्वे वापि न मस्कार्याः सर्वा विस्थासु सर्वदा । विष्णुधर्मे—समित्युष्णकुशादीनि वहंतं नाभिवादयेत् । तद्धारी चैव नान्यान्हि निर्माल्यं तद्भवेत्तयोः ।
 मदनरत्ने—सभायां यज्ञशालायां देवतायतनेषु च । प्रत्येकं तु न मस्कारो हतिपुण्यं पुराकृतम् । मित्ताक्षरायाम्—दंतधावनगीतादिब्रह्मचारी
 विवर्जयेदिति । योगीश्वरः—वाक्पाणिपादचापल्यं वर्जयेच्च प्रतिभोजनम् । मनुः—नेक्षेतो धंतमादित्यं नास्त्यंतं कदाचन । नोपसृष्टं न वारि
 स्थं न मध्यं न भसोगतम् । अत्र न अर्पयुदासार्थो न निषेधार्थः । व्रतशब्दे कवाक्यत्वात् । स एव—नाश्रीयाद्भार्यया सार्धे नैनामीक्षितचाश्रतीम् ।
 क्षुवतीजं भमाणां वानचासीनां यथासुखम् । नांजयं तीस्वके नेत्रे न चाभ्यक्तमनावृताम् । न पश्येच्च प्रसूयंती ते जस्का मोद्विजोत्तमः । योगी—ष्ठी
 वनासु वराकृन्मूत्रे तां स्यप्सु न निक्षिपेत् । पादौ प्रतापयेन्नाभौ न चैनमभिलंघयेत् । जलं पिबेन्नांजलिना न शयानं प्रबोधयेत् । शयानं श्रेष्ठम् । श्रयांसं
 न प्रबोधयेदित्युक्तेः । नाक्षैः क्रीडेन्न धर्मैश्चैव व्याधितैर्वा न संविशेत् । विरुद्धं वर्जयेत्कर्मैः प्रतधूमं न दीतरम् । केशभस्म तु पांगारकपालेषु च संस्थितिम् ।
 नाचक्षीत यथं तीगां न द्वारेण विशेषाच्चित् । गौतमः—न वा व्यवशि विप्रादित्यापो देवानां श्रुतिपादौ प्रसारयेदिति । तत्र काचिद्वृष्टदोषः काचिददृष्टो
 बोध्यः । देवत्विक्त्वा तकाचार्यराज्ञां छायां परस्त्रियः । नाक्रमेद्रक्तविण्मूत्रघ्नीवनोद्धर्तनानि च । गुरोर्बभ्रुणो दीक्षितस्य चेति मनौ । स्नानोदकं श्लेष्म
 वांता निच नाक्रमेत् । दूरादुच्छिष्टविण्मूत्रपादां भांसि समुत्सृजेत् । श्रुतिस्मृत्युदितं सम्यङ्निमित्तमाचारमाचरेत् । विप्राहिंक्षत्रियात्मानो नावज्ञेयाः
 कथंचन । आमृत्योः श्रियमाकांक्षन्न कंचित्कर्मणि स्पृशेत् । गोब्राह्मणानलान्नानि नोच्छिद्ये न पदास्पृशेत् । न निर्दिताऽनेकुर्यात्पुत्रं शिष्यं च ताडयेत् ।

१ नोपरक्त इति पाठ । २ न पश्येत् प्रसवती च ।

कर्मणामनसावाचायानाद्धर्ममनोरेत् । अव्यथेलो रुषिद्विष्टांमप्याचरेत् ॥ मानृणितियिभातु । भिमयविमान्ते । वृद्धात्तुराचार्ये
 दसश्रितवांभवे । ऋत्विगुरोहितापत्यभार्याद्राममुनादिभिः । निरादतर्गिन्नानुरागो हान्येद्वेदी । पराग्र्यापरोयानगुल्यानानिर्गयेन ।
 पराण्यदत्तानीति—दाक्षायणीव्रणामूर्चिणुमान्म रुभड्यु । कुर्यान्वदक्षिणदत्तमुद्राविप्रानस्पर्शनीन । दाक्षायणहेम तनयेकुल । धेणी
 धारयेद्याष्टिसोदकचकमंडलुम् । यजोपवीतेदञ्जशुभेरोमेनकुलइतिमनुः । योगीश्वरः—शुद्धिर्मनिनामदान्काश्रो कर्मणाचया ।
 सेकादुल्लेखनोष्टपादहंमार्जनलेपनात् । गृहस्यष्टयग्रहोमार्जनलेपयो प्रत्यगाप्यगटनिचिजानेश्वरः । वदुचशुभे—पापकगनमात्रायाश्चि
 सदेनेकर्णध्वननेसुचक्षाअहमक्षीभ्याभूयामसुवर्चासुमेनमुशुक्लर्णागामिदक्षकूटनिजंदगमनीयांगत्याजयित्वाज्जो यशुस्त्वाऽ
 प्रतिग्राह्यप्रतिशुलचैत्ययूपवोपहृत्य—पुनर्मागैन्विद्रियपुनगयुपुनर्भग । पुनर्देविणमेतुमापुनर्नामिणोभेतुगास्यात् । इमेविणयामोअयोनया
 स्थानमिहकल्पताम् । वैश्वानरोवावृधानोत्तर्यच्छतुर्भनोहृतरयुतस्योकेतुस्त्वाहतिजयेत् ॥ इतिश्रीमन्नागयणभट्टालजश्रीमद्रामकृष्णभट्टमनु
 दिनकरभट्टानुजलक्ष्मणभट्टकृतेआचारलेपानःकृत्यपरिभाषणे ॥ ॥

अथप्रातःस्मरणादि । विष्णुपुराणे—प्रातः स्मरामिभग्वीनिमहानिर्गालेनागयणगरुडाह्नमञ्जनाभम् । ग्राह्याभिभूतवश्वारण
 मुक्तिहेतुचक्रायुधतरुणवारिजपवनेत्रम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिभनसाचयमाचम्यूर्धापादाग्विदुगुल्परमस्यपुमः । नारायणम्यनरकार्णवतारण
 सपारायणप्रवणविप्ररायणस्य ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभजतामभयकरतप्रात्मवज्रन्मकृतपापभयापहृत् । योत्राहव रूपतिताम्रिगजेद्रश्नोक्रत्र
 णाशमकरोद्भुतशखचक्रः ॥ ३ ॥ पंचायतनसारे—प्रातःस्मरामिगणनाथमनाथशुभंदूरपूरपरिओभितगडुमभम् । उदडविशपरिखड

नचंडंडमाखंडलादिसुरनायकवृंदबंधम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिचतुराननबंधमानमिच्छानुकूलमखिलंचवरंदधानम् । तंतुंदिलंद्विरसनाधिपय
ज्ञसूत्रपुत्रं विलासचतुरं शिवयोः शिवाय ॥ २ ॥ प्रातर्भजाम्यभयदंखलुभक्तशोकदावानलंगणविभुवरकुंजरास्यम् । अज्ञानकाननविनाशनहव्य
वाहमुत्साहवर्धनमहंसुतभीश्वरस्य ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं पुण्यं सदासाम्राज्यदायकम् । प्रातस्तथायसततयः पठेत्प्रयतः पुमान् ॥ ४ ॥ प्रातः
स्मरामिखलुतत्सवितुर्वरेण्यं रूपं हिमंडलमृचोत्तनुयं जूषि । सामानियस्यकिरणाः अभवादिहेतुब्रह्माहारात्मकमलक्ष्यमचिल्यरूपम् ॥ १ ॥ प्रातः
र्नमामितरणितनुवाङ्मनोभिर्ब्रह्मैद्रपूर्वकसुरैः स्तुतमार्चितंच । वृष्टिप्रमोचनविनिग्रहेहेतुभूतत्रैलोक्यपालनपरं त्रिगुणात्मकंच ॥ २ ॥ प्रातर्भजा
मिसवितारमनंतशक्तिपापौघशत्रुभयरोगहरंपरंच । तंसर्वलोककलनात्मककालमूर्तिगोकंठवधनविमोचनमादिदेवम् ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं
भानोः प्रातः प्रातः पठेत्तुयः । सर्वव्याधिविनिर्मुक्तः परमंसुखमाप्नुयात् ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामिशरदिदुकोरोज्ज्वलाभांसद्रत्नवन्मकरकुंडलहारसूषाम् ।
दिव्यायुधोज्जितसुनीलसहस्रहस्तारक्तोत्पलाभचरणांभवतीपरेशाम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिमहिषासुरचंडमुंडशुभासुरप्रमुखदैत्यविनाशदक्षाम् ।
ब्रह्मैद्रुद्रमुनिमोहनशीललीलांचडीं समस्तसुरमूर्तिमनेकरूपाम् ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभजतामैभिलाषदात्रीधात्रीसमस्तजगतांदुरितापहंत्रीम् ।
संसारबंधनविमोचनहेतुभूतां मायां परामधिगतां परमस्यविष्णोः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं देव्याश्चंडिकायाः पठेत्तुयः । सर्वान्कामानवाप्नोति विष्णु
लोके महीयते ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामिभवभीतिहरं सुरेशंगंगाधरं वृषभवाहनं विकेशम् । खट्वांगशूलवरदाभयहस्तभीशंसारोगहरमौपधमद्विती-
यम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिगिरिशंगिरिजार्धदेहंसर्गस्थितिप्रलयकारणमादिदेवम् । विश्वेश्वरं विजितविश्वमनोभिरामंसंसाररोगहरं ॥ २ ॥ प्रातः
र्भजामिशिवमेकमनंतमार्धवेदांतवेद्यमनघंपुरुषं पुराणम् । नामादिभेदरहितं पद्मभावशून्यं संसारं ॥ ३ ॥ प्रातः समुत्थाय शिवं विचिंत्य श्लोकत्र

१ हारशोभाम् । दिव्यायुधैर्जितेति पाठ । २ मखिलार्थदात्री इति पाठ । ३ परासमधिगम्येति पाठ । ४ पठेन्नर ।

यंयःपठतीहभक्त्या । सढुःखजातंविधियप्रभूतंहिल्यापदंयातितदेवशंभोः ॥ ४ ॥ पराकारमाश्रयाम्—ब्रह्मागुरारिनिपुरांतकारीभानुः
 शशीभूमिसुतोबुधश्च । गुरुश्चगुरुःसंहभानुजेनकुर्वंतुसर्वमसुप्रभातम् ॥ १ ॥ भृगुर्नमिष्टःऋतुरगिराश्रमनुःपुलस्त्यःपुलहःभगौतमः ।
 रैभ्योमीरिचिश्चयवनश्चदक्षःकुर्वंतुसर्वमसुप्रभातम् ॥ २ ॥ सनत्कुमारःसनकःसनंदनःसनातनोऽयामुरिपिगलौच । सप्तस्वराःसप्तसातलानि
 कुर्वंतुसर्वमसुप्रभातम् ॥ ३ ॥ सप्तार्णवाःसप्तकुलाचलाश्चसप्तयोद्धीपचराश्चसप्त । भूरादिकृत्वाभुवनानिसप्तकुर्वंतुसर्वमसुप्रभातम् ॥ ४ ॥
 पृथ्वीसंगंधासरसास्तथापःस्पर्शीचत्रायुर्ज्वलितचतेजः । नभःसशब्दमहतासहैवकुर्वंतुसर्वमसुप्रभातम् ॥ ५ ॥ श्रीःकामवेनुःसचवक्रतुडंश्च
 तामणिःश्रीतुलसीचगगा । अरुधतीकौस्तुभकल्पवृक्षाःकुर्वंतुसर्वमसुप्रभातम् ॥ ६ ॥ इत्यग्रभातेपरमपवित्रपठन्स्मरेद्वाग्युयाच्चभक्त्या ।
 दुःस्वप्ननाशस्त्विहसुप्रभातंभवेच्चनित्यभगवत्प्रसादात् ॥ ७ ॥ पुण्यश्लोकोनलोराजापुण्यश्लोकोयुधिष्ठिरः । पुण्यश्लोकाचवैदेहीपुण्यश्लोकोजना
 र्दनः ॥ १ ॥ कर्कोटकस्यनागस्यदमयत्यानलस्यच । ऋतुपर्णस्यराजपैःकीर्तनकलिनागनम् ॥ २ ॥ अश्वत्थामचलिव्यसोहनुमांश्चवि
 भीषणः । कृपःपराशुरामश्चसैत्तेचिरजीविनः ॥ ३ ॥ ससैतान्सस्मरेन्नित्यमाकंडेयमथाष्टम् । जीवेद्वर्पशतसाग्रमपमृत्युविवर्जितः ॥ ४ ॥
 अहल्याद्रौपदीकुतीतारामदोदरीतथा । पचैताःसस्मरेन्नित्यमानवोनैववध्यते ॥ ५ ॥ इत्यादिपठेत् ॥ प्रयोगगपारिजातेस्कांदे—समुद्र
 वसनेदेविपर्वतस्तनमडिते । विष्णुपविनमस्तेस्तुपादस्यशक्षमस्वमे ॥ कात्यायनः—श्रोत्रियसुभंगंगंचअग्निमग्निचिततथा । रोचनांचदनग
 धमृदंगदर्पणमणिम् । गुरुमग्निरविपश्यन्नमस्येत्प्रातरेवहि । आचारादर्शेविशेषःभारते—अवलोक्योनचादर्शमलिनोबुद्धिमत्तैः ॥

१ अनिराहुःकेतव इतिपाठ । २ ज्वलन मतेजा इतिपाठ । ३ सीतातारामदोदरीतथा । पच रुनाम्परेन्नित्यमष्टपात रुनाशनमितिपाठ ।

॥ कात्यायनः—पापिष्ठुर्भगंधनश्रमुत्तनासिकम् । प्रातस्तथाययःपश्येत्तर्केलरुपलक्षणम् । नैमबालभिन्नम् । दुष्टत्वात् । इति श्रीलक्ष्मणभट्टकृते आचाररत्ने प्रातःस्मरणम् ॥

अथ बह्विर्विहारः ॥ प्रयोगपारिजाते शौनकः—आमाद्वहिःसमागत्य लभूत्रे समुत्सजेत् । पराशरः—आमाद्वनुःशतगच्छेन्नगराच्चतुर्गुणम् । धनुर्द्विपदमितिकेचित् । चतुरस्त्रीति स्मृत्यर्थसारे । माघवीये विष्णुपुराणे—नैऋत्याभिषु विक्षेपमतीत्याभ्यधिकं सुवः । दूरादावसथान्मूत्रपुरीषंच समाचरेत् । मनुरपि—दूरादावसथान्मूत्रदूरात्पादावनेजनम् । उच्छिष्टान्ननिषेकं च दूरादेव समुच्चरेत् । दिनपरमिदम् । रात्रौ मूत्रपुरीषेतुर्गृह्णाभ्यां शेषमाचरेदितिसंग्रहादिति चंद्रोदयः । देवलः—विष्णून्नाद्याचरेन्नित्यं संध्यासु परिवर्जयेत् । एतन्निरुद्धेतरपरम् । नवगंधारयेन्नोपरुद्धः क्रियांकुर्यादिति गौतमोक्तेः । विष्णुः—ब्राह्मे मुहूर्ते मूत्रपुरीषोत्सर्गकुर्यादिति । स्वापादौ निमित्ते आचम्य मूत्रपुरीषे कुर्यादित्युक्तं चंद्रिकायाम् । प्रयोगपारिजाते दक्षः—उभे मूत्रपुरीषेतु पूर्वमादाय मृत्तिकां । आददानश्च वैपश्चात्सचैलोजलमाविशेत् । न च प्रह्वो न चोत्तिष्ठन्नाशुचिर्न लपन्दिजः । क्रमादभ्यादिवाय्वंतदिष्णुखो नाहरेन्मृदम् । हलायुधे—अष्टांगुलं खनित्वा च द्वादशांगुलमेव वा । तदधो मृत्तिकाग्राद्व्यासवैत्रविविक्षणैः । चात्रतुंगुलम् । यत्तु—विना लोहविनाकांष्ठमृत्तिकायेन चोद्धृता । विष्टानुलेपनंतस्य पुनः खानेन शुद्ध्यतीत्याचारचंद्रोदये वचनं तन्निर्मूलम् । सायणीये मरीचिः—विप्रे शुक्ला तु मृच्छौ चैरक्ताक्षेत्रे विधीयते । हारिद्रवर्णा वैश्ये तु शूद्रे कृष्णेति निर्दिशेत् । कौमुद्यां कदयपः—कृष्णास्त्री शूद्रयोस्तथेत्याह । मनुः—यस्मिन्देशे तु यत्तोर्यथा च यत्रैव मृत्तिका । सैव तत्र प्रशस्ता स्यात्

१ चाधनं भद्र इति पाठः । २ तत्प्रायश्चित्तमाह—कर्कोटकस्थानागस्येति श्लोकपठेदिति स्मार्तकुतूहले । ३ छंदो विरहितो न भद्र इति चेद्विरहितो ब्राह्मण इत्यर्थ इति तत्रैव ।

४ शूद्रैश्च स्थालाभावे—मूत्रोच्चारणविसर्गवाग्देहकुर्याच्छुविस्थले इति सरणात् । ज्योतिषग्रन्थेऽपि गृहे मूत्रपुरीषस्थाननियमादिति शेषपठत आहिके ।

तयाशौचविधीयते । एतेनयथोक्तमृदलाभेकिचिद्वृणहीनामृदेवशालानतुतद्वण्डय्यांतरंग्रतिनिधेयम् । युक्तचैतत् । शुणीभूतशुक्लानुरोधेन
 प्रधानीभूतमृत्वत्वयोगमानाभावात् । आश्वलायनः—अतर्जलेद्वृष्टेवल्मीकेभूप्रस्थले । अन्यग्रीचावग्रेपाश्वनग्राणा पञ्चश्रुत्तिकाः । अ
 न्यशौचेत्यत्रकर्मधारयोनतुपृष्ठीतत्पुरुषः । तत्पुरुषोपेक्षयाकर्मधारयस्थलुधुवात् । तेनैकस्यैवग्रीचांतरंग्रेपाश्वनिपिन्दाः । सगव—भार्ग
 व्याश्मशानस्थापांशुलामलिनांलजेत् । कीटांगारास्थिसहितांनहरेर्लक्ष्मरान्विताम् । वापीकृतडोगुनाहरेडाव्यतोमृदम् । अतर्जलगताग्राध्या
 दूरतोभगिबंधनात् । जलांतःस्थितमृत्त्रिपेधउद्धृतोदकशौचविषयः । जलातशौचेतुयमः—वापीकृतडोगुनाहरेडाव्यतोमृदम् । इदचारण्य
 विषयम् । स्मृत्यर्थसारे—आरण्यकेपुलेवसाद्राम्येज्याहरणविदुरित्युक्तेः । स्मृतिचिन्तामणावयेवम् । आचारादर्शद्वारीनः—शृ
 द्वात्रीकठेसमासज्यदक्षिणपार्श्वेकमडलुमाधयेति । चंद्रिकायांविष्णुः—ब्रह्मसूत्रीवायामासज्योचरेदिति । तत्रैवापस्तंबः—कृत्वाम्
 धृत्युपवीतकमितिमाधवीयेंऽगिराः । कृत्वायज्ञोपवीतंतुष्टतःकठलवितम् । विष्णुमृतुगृहीकुर्यायद्वार्कणसमाहितम् । श्रेष्ठनिधानचानेकव
 हास्य । एकवहास्यसांख्ययायनेनयधेकवहास्योपवीतकण्ठफलेत्युक्तेरितिपृश्नीचंद्रचंद्रिकादयः । कर्णश्रद्धक्षिणः । पवित्रदक्षिणेकण्ठे
 कृत्वाविष्णुमृतुमुज्जेदितिलिङ्गात् पवित्रसदक्षिणकर्णस्थत्वोक्तेरुपवीतमपितत्रैवेतिमाधवीये । द्विवहत्वे—नियम्यप्रयतोवाचनिर्वीतागो
 वगुठितइतिमनूक्तेर्निर्वीतमित्याचारादर्शः । मदनरत्नेयेवम् । स्मृतिरत्नावल्यांतु—दिवासध्यामुकर्णस्थब्रह्मसूत्रउदशुखइति
 ब्रह्मचारिप्रकरणेयाज्ञवल्क्योक्तेर्ब्रह्मचारिणःकर्णेनिधान गृहिणस्तुष्टुप्रलवितमित्युक्तम् । वस्तुतस्तुनिर्वीतपृष्ठलवितयोर्विवचनादिपरत्वात्
 यधेकवहास्यस्यब्रह्मचारिपरत्वासम्भवात् पृश्नीचंद्रोक्तोवन्त्याया । ब्रह्मचारिप्रकरणेयाज्ञवल्क्योक्तिस्तुप्रथमं ब्रह्मचारिवर्माभिवानात्
 प्रत्युतसाधिका । गौतमीयेइतरेपांचैतदविरोधीतिगृहस्थादौब्रह्मचारिवर्मातिदेशसाधकत्वादित्युक्तम् । अतएवस्मृत्यर्थसारे—उपवीतिनि

वीतपृष्ठतःकंठलंवितंकृत्वाएकवस्त्रश्चेदक्षिणकर्णेनिधयेति । ज्योतिर्निबन्धे—दक्षेकर्णेचमूत्रेतुपुरीषेवामकर्णके । धारयेद्ब्रह्मसूत्रंतुमैथुनेह्युप वीतवानित्युक्तम् । स्मृतिसारेकृष्णभट्टीयेचैवम् । अत्रमूलमग्नमित्यपिकेचित् । तत्रदेशाचारतोव्यवस्था । शूद्रस्यनकर्णेनिधानं उपवी ताभावात् । नचोपवीतंवस्त्रविन्यासादितिबौधायनादिभिरुपवीतकार्यत्वेनोक्तस्यवस्त्रोत्तरीयादेःकर्णेनिधानंतत् कर्णेनिधानसंस्कारो ननिवीता दिवदंगम् । मानाभावात् । विशिखोव्युपवीतश्चेत्यादेःश्रौतस्मार्तकर्मपरत्वात् । नचैतत्स्मार्तं रागतःप्राप्तेः । भोजनदैतुप्रायश्चित्ताम्नानात्तन्नि दिवदंगम् । नच—पिवतोमेहतश्चैवमुंजतोऽनुपवीतिनः । प्राणायामत्रयंषट्कनंतंचत्रितयंक्रमादितिवाक्यान्मेहनंगत्वं । तस्यद्विजपरत्वात् । तदा हवृद्धपराशरः—यज्ञोपवीतेनविनाभोजनंक्रुस्तेद्विजः । अथमूत्रपुरीषेवारेतःसेचनमेववा । त्रिरात्रोपोषितोविप्रःपादकृच्छ्रंतुभूमिपः । अहो रात्रोपितोवैश्यःशुद्धिरेषापुरातनी । अतःशूद्रस्योत्तरीयवाससोनकर्णेनिधानमितिशूद्राचारशिरोऽभिः । तन्न । संस्कारत्वेमानाभावात्भोजना दावपिप्रायश्चित्तस्यद्विजपरत्वापत्तेश्च । नैमित्तिकंह्रीदंकर्णेनिधानम् । केचित्तुब्बंगुलादिनिर्मितोत्तरीयस्यकर्णेनिधानंस्थूलवस्त्रादेरसंभवादित्याहुः । वस्तुतस्तुकर्मकालेएवोपवीतोत्तरीयादिधारणनियमात्सदोपवीताभावान्नकर्णेनिधानमिति ॥ ॥ यमः—राजमार्गश्मशानानिक्षेत्राणिचखलानि च । उपरुद्धोनसेवेतछायांदृश्यंचतुष्पथम् । उदकंचोदकांतंचपंधानंचविजयेत् । राजमार्गंचतुष्पथयोरुक्तिर्दोषाधिक्यार्था पथःपृथगुक्तेरित्ये के । दंडधारणरूपदृष्टप्रयोजनिकेत्याचारादर्शः । समीपलक्षणार्थेतिहलायुधः । स्वच्छायायांत्वेवमेहेदित्युक्तेःपुरुषांतरच्छायापिनिपिद्धे त्याचारादर्शः । शौनकः—अग्नौचगच्छंस्तिष्ठन्वैरथ्यातीर्थंश्मशानके । अंगारेगोमयेनद्यांयज्ञभूमिषुसर्वदा । फालेजलेचितायांचवल्मीके गिरिमस्तके । देवालेयेनदीतीरेर्धपुष्पकुशस्थले । सेव्यच्छायेषुवृक्षेषुमार्गोष्ठांबुभस्मसु । स्थानेष्वेतेषुसर्वेषुक्रुर्यान्मूत्रादिकंचन । वायुवार्यक गोसोमतुलसीस्त्रीद्विजन्मनः । पश्यन्नाभिमुखोमूत्रपुरीषादीन्नकारयेत् । नफालकृष्टेनजलेननद्यांनचपर्वतेइतिमनुनार्षपर्वतमात्रनिषेधात् । गिरि

मस्तकग्रहणं दोषाधिक्यार्थम् । अतः पर्वतवासिनां पर्वतापरिहारेणिमस्तकं गरितार्थं इति चिन्ता । कात्यायनः—भूत्रपुरीषेष्टीवनचान्तपेन कुर्यादिति । याज्ञवल्क्यः—न प्रत्यक्षं कर्कशोऽसौ मयं धातुर्लोहं द्विजन्मनः । चिप्पुः—गोभयां गारवत्भीहस्तालकृष्टं उवर्तगै । समेत्य ग्राह्योऽप्रा नेनेमेहेतकदाचन । अवर्तं उत्तरिक्षे । चिप्पुः—नो जंरदाहागेडति । आकाशं उगवृते । यदा हागः स्मृतो भीगस्तस्मान्नामवृतेन हचिन् । कुर्यान्मूत्रपुरीषवान्मुंजीतपिषेन्नवेति चायुपुराणात् । अतोऽहलिकादौ न निगद्यत्याचारदृष्टः । तन्न । अंतरिक्षनिर्गतेन तन्निर्गतेन । चंद्रो दयेवृद्धमनुः—दशहस्तपरित्यज्य भूत्रकुथं जलागयात् । अतहस्तपुरीषे तु तीर्थेन च न गुरीणम् । मनुः—दशदायमयान्मूत्रदूरात्पादायने जनम् । उच्छिष्टान्ननिपेकचदूरो देवसमानरेत् । मदनपरिजानेवृद्धिः—अतर्थाय नृणैर्भूमिगिरिप्रागुल्यवाममा । वाचनियम्ययने नष्टीवनोच्छ्वासवर्जितः । तृणैरयजियं । अयजियैरनाष्टैर्मन्त्रान्काष्ठवृणैर्भूमिगिरिमोक्तैः ॥ ॥ यजियकाष्ठान्युक्ता नित्राग्ने—शमीपलाशान्यग्रीधप्लक्षवैककतोद्भवाः । अश्वत्थोदुवरोविल्वश्च दनः सरलस्तथा । मालश्च देवदारुश्च गन्धिरश्चेति यजिया । काष्ठाय तर्धानं कुर्यान्नवेति स्मृत्यर्थसारे । प्रयोगपरिजाने संग्रहे—न सोपांनत्पादुकीवाळीनीनां तर्क्षणः । द्वारीनः—द्राणां स्यममावेष्टयेदिति । याज्ञवल्क्यः—दिवासंध्यासु कर्णस्थत्रालसूत्रउदशुखः । कुर्यान्मूत्रपुरीषे च रत्रौ चेन्नक्षिणा मुग्नः । केचित्तु दिवापदेनैव संन्याप्राप्तौ पुनरुत्तिरह निमनूत्तसुखसुखत्वत्रार्थेत्याहुः । तन्न । सध्यायादिवारान्निर्भेदेन पुनरुक्तेरुपपत्तेः । अतएवाऽऽडमडलावच्छिन्नः कालो दिवसः । स्वाडमं डलावच्छिन्नः कालः संध्या । तस्मिन्वारान्विरिति शास्त्रेऽपुचव्यवहारः । अतो रात्रौ दिक्षिणामुखोऽन्यथोदशुखइति वाच्ये पुनः सध्याग्रहोऽन्यभिचारा

१ ससत्त्वग्राणि प्रजुष्टम् । २ सातकधर्मं करुणं नापस्तन —नोपांनत्तरोमूत्रपुरीषे कुर्यादिति । उदनायातं कर्मप्रकरणात्पातार्थं प्रियम् । उपानहनिषेधस्तु आननेव यात्राद्युपशुकोपानहपरोदधार्थं । सोपांनत्तकं प्रकुनातमूत्रोच्चारविमर्जनमिति स्मृत्यवतारः ।

र्थइतितुवयम् । यत्तु—प्रत्यञ्जुखस्तुपूर्वाङ्गिपराल्लेप्राञ्जुखस्तथा । उदञ्जुखस्तुमध्याह्नेनिशायां दक्षिणामुखइति यमोक्तिः सासूर्यसांमुख्यनिषेधपरा । सदैवोदञ्जुखः प्रातः सायाह्ने दक्षिणामुखइति देवलोक्तेरिति पृथ्वीचन्द्रपारिजातादयः । प्रातः पदं दिनपरम् । सायाह्णपदं रात्रिपरम् । योगीश्वरोत्तयनुसाराद्विकल्पइति चंद्रिकामदनपारिजातकृत्यरत्नेषु । युक्तस्तूपसंहारः सामान्यविशेषयोर्विकल्पायोगात् । तस्याष्टदोषग्रस्तत्वाच्च । केचित्तु तुल्यार्थत्वेपि मनुविपरीतायाः स्मृतिः सानशस्यतइति बृहस्पतिस्मृतेश्चैतदन्यस्मृतीनां दुर्बलत्वेनाप्रामाण्यनतुविकल्पइत्याहुः । तन्न । प्रत्यक्षश्रुतिविरोधेपि स्मृतीनामप्रामाण्यनास्तीत्युक्तमाचार्यैर्विरोधाधिकरणे । किंत्वनुष्ठानलक्षणंतत् । स्मृतिविरोधेऽप्यप्रामाण्यं स्मृतीनां दूरापास्तम् । बृहस्पतिस्मृतिस्तु प्राशस्त्यार्थाकृतयुगपरा । कृते तु मानवाधर्मक्षेतायां गौतमाः स्मृताः । द्वापरे शंखलिखितौ कलौ पाराशरस्मृतिरिति माधवीये बृहस्पतिस्मृतेः । यत्तु मनुः—अयायामंधकारे वारात्रावहनिवाद्भिजः । यथा सुखमुखः कुर्यात्प्राणवाधाभयेषु च । तन्नीहारादिजातदिब्बोहविषयमिति माधवः । शिवधर्मोत्तरे—न विष्णून् मन्वेक्षेत छायां नैवात्मनोऽपि च । दर्शने यमः—दृष्ट्वा सूर्यनिरीक्षे तगामाग्निब्राह्मणंतथा । कृत्यरत्ने जावालिः—स्नानं कृत्वा द्रवसांस्तु विष्णून् वृंक्षते यदि । प्राणायामत्रयं कृत्वा पुनः स्नानेन शुद्ध्यति । कौर्मै—तैलाम्यक्तोऽथवा कुर्याद्वादि मूत्रपुरीषके । अहोरात्रेण शुद्ध्येत श्मश्रुकर्मणि मैथुने ॥ ॥ अभ्यंग उक्तः प्रायश्चित्तशूलपाणावायुर्वेदे—मूर्ध्नि दंतं यदा तैलं भवेत्सर्वगसंगतम् । स्नोतां सितर्पयेद्वाहू अभ्यंगः स उदाहृतः । तैलमल्पं दार्गेषु न च स्याद्वाहुतर्पणम् । सामार्ष्टिः पृथगभ्यंगो मस्तकादौ प्रकीर्तितः । माधव्यां शातातपः—अनुदकमूत्रपुरीषकरणे सचैलस्नानं व्याहृतिहोमं च कुर्यादिति । एतच्छौचं विना चिरकालं स्थिताविति मदनपारिजातः । विलंबाभावे स्नानमात्रम् । विनाद्भिरप्सु वाप्यंतः शरीरं यो निषेवते । सचैलो वाद्भिराहुल्यगामालभ्य विशुद्ध्यतीति मनूक्तेः । अत्यन्तातस्थेदमिति शूलपाणिः । भिताक्षरायां मरीचिः—ब्रह्मसूत्रं विना मुंक्ते विष्णून् वृंक्षते तथा । गायत्र्यष्टसहस्रेण प्राणायामेन शुद्ध्य

ति । स्मृत्यर्थसारे—विनायज्ञोपवीतेनविण्मूत्रेपद्ग्राणायाभाः । मत्याभक्षणनविण्मूत्रेत्वाशतजपइति । प्रयोगपारिजातेभरद्वाजः—
मलमूत्रेजलेद्विगोविस्मृत्यैवोपवीतधृक् । उपवीतंतदुत्सृज्यदध्यादन्यन्नवतदा । निवीतादिविस्मृत्येत्यर्थः । स्मृत्यर्थसारे—चांडालादिस्पृष्टश्रे-
त्युरीपादिकरोतितदान्निरात्रमुपवासइति । माधवीग्रंथसंचर्तः—कृतमूत्रपुरीषोवाभुक्तोच्छिद्योपिवाह्विजः । श्रादेःस्पर्शजपेदेव्याःसहस्रक्षानपू-
र्वकम् । प्रयोगपारिजातेकौर्म—देवोदानेतुयःक्षुर्यान्मूत्रोचारसकृद्विजः । छिद्यान्छिदंशुशुद्ध्यर्थचरेचांद्रायणव्रतम् । देवायतनेव्येतत् ।
विष्णुपुराणे—तिष्ठन्नातिचिरतत्रेति । तत्र मूत्रपुरीषोत्सर्गस्थले । हारीतः—लोष्टेनप्रसृजितशुक्लकोष्ठेनवेति । लोष्ठकाष्ठाभावेगौतमो
क्तिविरोधादित्याचारादर्शः । भरद्वाजः—अपकृत्यचविण्मूत्रकाष्ठलोष्ठतृणादिना । यच्चुगौतमः—नपर्णलोष्ठाश्मभिमूर्त्रपुरीषेअपकर्ष-
येदिति । तदशीर्णविषयं यज्ञियपर्णविषयंवा । मार्जनंवामहस्तेनवीरणधैरयज्ञियैरितिस्मृत्यतरात् । गौतमोक्तिरुक्तकाष्ठादिसंभवइतिचंद्रि-
का । अत्रिः—शुद्ध्यर्थचत्रिभिःकाष्ठैस्तृणैर्वापिनिघर्षयेत् । आश्वलायनः—विण्मूत्रोत्सर्जनंक्षुर्याद्भूतशिश्रउद-शुखः । स्कांदे—वा-
मेनपाणिनाशिश्रुत्वोत्तिष्ठेत्सदाह्विजः । देवलः—आशौचात्रोत्सर्जेच्छिश्रंस्त्रावोचारयोस्तथा । नैतेनालसनियमाउद-शुखादयः । तं
लक्ष्मणभट्टकृतेआचारलेखमूत्रपुरीषोत्सर्गविधिः ॥

अथदौचम् ॥ दक्षः—शौचेयत्नःसदाकार्यःशौचमूलोह्विजःस्मृतः । शौचाचारविहीनस्यसमस्तानिष्फलाःक्रियाः । ब्रह्मांडपुराणे
सुनिर्णितेष्टदं दधान्युदतेत्वपएवच । सुनिर्णितेक्षालितेपाणिपादादावितिकल्पतरुः । काष्ठादिग्रीच्छितइत्यन्ये । गौतमः—गंधलेपाद्यपग-
मेशौचमभ्येक्ष्यतदङ्गिःपूर्वमुदाचेति । अपगमइतिनिमित्तसप्तमी । स्मृत्यर्थसारे—त्रिपर्वपूमात्रावायुत्तिकाक्षप्रमाणिका । अक्षोऽशीति

गुंजः । परिमाणमिदं न गुदे । अर्धप्रसृतिमात्रमिति दक्षेण गुदे प्रमाणांतरोक्तेरित्याचारादर्शः । मुद्ग्रहणं ग्रावासक्तमुद्घात्रीतः । तदसंभवेन्यतो वेति । शौचं दिवोदङ्मुखोरात्रौ दक्षिणमुखः कुर्यादित्युक्तम् । चंद्रिकायां शौचनकः—लिंगशौचं पुराकार्यगुदशौचं ततः परम् । एकातुमृत्तिका लिंगे तिस्रः सव्यकर्मेष्टदः । करद्वये मुद्ग्रयस्यान्युत्पमाणमथोच्यते । आर्द्रा मलकमात्रा च लिंगशौचे तु मृत्तिका । मूत्रास्तु द्विगुणं शुके मिथुने त्रिगुणं भवेत् । शुक्रैर्मैथुनं विना शुक्रोत्सर्गे । पुरीषे तु—पंचापानेष्टदः क्षेप्याः करे वा मेदशस्मृताः । हस्तयोः सप्तदातव्याः पुरीषेष्टमलमाणकम् । अर्धप्रसृतिमात्रं स्यात्तदर्थं तु ततः परम् । एकैकं पादयोर्दद्याद्धस्तयोर्लिंगशौचवत् । एकैकमिति मूत्रपरमिति कृष्णभट्टीये । उभयपरमिति युक्तम् । दक्षः—अर्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमा मृत्तिका स्मृता । द्वितीया च तृतीया च तदर्धार्धाः प्रकीर्तिताः । लिंगेऽप्येवं समाख्याता त्रिपर्वीपूर्यते यया । चंद्रिकायां त्वंगिराः—प्रथमा प्रसृतिज्ञेया द्वितीया तु तदर्धिका । तृतीया मृत्तिका ज्ञेया त्रिभागकरपूरिणीति । एकालिंगइति मूत्रशौचे । पंचापाने इति विदशौचे । पंचापाने दशैकस्मिन्नुभयोः सप्तमृत्तिका इति याज्ञवल्क्योक्तेः । यत्तु विदस्वान्—तिस्रो मृदोर्लिंगशौचे ग्राह्याः सांतरमृत्तिकाः । वामे पाणौ मृदः पंच तिस्रः पाण्योर्द्वयोरपीति । सांतराः किंचिन्न्यूना इत्यर्थः । यच्च यमः—द्वे लिंगे मृत्तिके देयेति । यदपि शंखः—मेहने मृत्तिकाः सप्तलिंगे द्वे परिकीर्तितइति । तल्लेपभूयस्त्वे विष्णुमूत्रोत्सर्गशुद्ध्यर्थम् । मुद्गार्यादेयमर्थवदिति मनूक्तेः । गुदे पंचेति प्रयोगपारिजातपृथ्वीचंद्रादयः । चंद्रिकाचारादर्शौ तु—एकालिंगे गुदे तिस्रस्तथैकत्रकोर्दशेति मनूक्तेर्गुदे तिस्रः । गुदे पंच सस्यातु—अर्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमा मृत्तिका भवेत् । पूर्वपूर्वाधमात्रास्तु चतस्रो न्याः प्रकीर्तिता इति बृद्धवसिष्ठेनाल्पपरिमाणोक्तेरविरुद्धा । यत्तु शातातपः—आर्द्रा मलकमात्रास्तु

१ दगविभागा करमव्येचतस्रं पृष्ठे ण्डिति । पटपृष्ठतइति हारीतीयादिति मैथिला । २ अर्धमलकमात्रास्तु षडिति ण्ड ।

आसांद्भुतेतस्थताः । तथैवाहुतयःसर्वाःशौचार्थेयाश्चामृत्तिकाइति तद्वस्तुगौचपरम् । गुदलिंगयोर्भृत्यरिमाणांतरोत्तोरित्यनुः । ग्रमः—
 उभयोःसप्तदातव्याःपुनरेकागुदतथेति पुनर्दानमवर्षक्षेपुजेयमित्तिचंद्रिका । हारीतः—दशमव्यपदशृष्टेमहो भाम्यानिमृभिःपादोक्षाल
 येदिति । शृष्टसव्यहस्तास्य । तिमृभिरितिलेपभूयस्त्वडल्याचाचारार्द्धः । पञ्चत्रित्वयोस्तुल्यवद्विक्तपद्व्यन्ये । मिनाश्चराग्रंजौनक्रः—
 एतच्छौचगृहस्थानां द्विगुणव्रतचारिणाम् । त्रिगुणस्याह्ननस्थानां यतीनां शान्तगुणम् । दिनायद्विदितगौचतर्धनिशिकीर्तितम् । तदर्थमातुरे
 प्रोक्तमातुरस्यार्धमध्वनि । द्वैगुण्यादिसल्याभाजितदुत्तरस्मृतिष्वभिधानादिति टाडरानंदः । नंदयुक्तम् । सत्यार्धमंभवात् । अत्रमव्यामृद
 र्धपरिमाणाग्राह्येतिस्मृतिकौमुदीशृङ्गाचारशिरोगणित्थ । आतुरेऽर्धमशक्तपरम् । शक्तस्य पूर्णमिव । दिवागौचस्य निश्चयार्धपयिपादोवि
 धीयते । अर्तःक्षुर्याद्यथाशक्तिस्य । क्षुर्याद्योदितमित्यादिपुराणादित्तिचंद्रिका । योगीश्वरः—क्षीशद्रोदरशक्तानां चालानां चोपनीतिनाम् ।
 गंधलेपक्षयकरं शौचं क्षुर्यान्नसत्यया । वातादिनाशुष्केलेपगन्धनिवृत्तावपिलेपक्षयाथेलेपग्रहः । तन्निवृत्तावपिगन्धानुवृत्तौ तद्वारणागयगंधपदम् ।
 बालस्यपचमवर्षप्रभृतिमृदाद्यावश्यकम् ।—बालस्यपचमाद्वर्षाद्रक्षार्थगौचमाचरेदितिस्मृतेः । आदित्यपुराणे—क्षीशद्रयोरर्धमानप्रोक्त
 शौचमनीपिभिः । एतच्छौचद्विजातीनामर्धशूद्रप्रकीर्तितमिति । तद्गृहस्थशद्रान्यपरम् । तस्य—एतच्छौचगृहस्थानामित्येवसिद्धेरितिकिचित् ।
 तन्न । गृहस्थेशूद्रैर्धनैतच्छौचमित्यस्यवाधात् । अतएव—नयावदुपनीयतेद्विजाःशूद्रास्तथांगनाः । गंधलेपक्षयकरगौचमेपांविधीयतइतिपरा
 शरस्मृतौ । क्षीशद्रपदमकृतोद्वाहरम् । अनुपनीतसाहचर्यात्पराशरमाधवीये । अतएवार्धसल्यागृहस्थपरा । वस्तुतस्तुशूद्रगृहस्थप
 दयोःसामान्यविशेषाभावस्यतुल्यत्वाच्छूद्रगृहस्थस्यविकल्पइति सोपिब्यवस्थितः । विवाहाभावेद्वादशवर्षोत्तरपोडशवर्षोत्तरवामृत्सल्यानिय
 मोऽन्यथानेतिकौमुदी । एतेन स्त्रिया अर्धसल्याचशूद्रस्यचनविधवापरा । अन्यथागंधलेपक्षयकरशौचवाधापत्तेरित्याचारचंद्रोदयो

क्तिःपरास्ता । बृहन्नारदीये—व्रतस्थानांचसर्वेषांयविवच्छौचमिष्यते । विधवानांचराजेंद्रएवंशौचंप्रकीर्तितम् । अतोऽर्धसंख्यासधवास्त्री
परेतिवयंप्रतीमः । यत्तुदक्षः—एकस्मिन्विंशतिहस्तेद्वयोर्देयाश्चतुर्दशेति । तत्पूर्वोक्तशौचेनगंधलेपानपगमज्ञेयमितिकेचित् । ब्रह्मचार्यादिप
रमितिमाधवीये । गृहस्थस्याप्यवदानसमामृतस्यादितिमरीच्युक्ताल्पपरिमाणश्चुतेरविरोधइतिचंद्रिका । अपराकैदक्षः—न्यूनाधिकंन
कर्तव्यंशौचंशुद्धिमभीप्सता । प्रायश्चित्तेनयुज्येतविहितातिक्रमेकृते । इदंसंख्यामानमुभयपरमविशेषादितिटोडरानंदः । तदपि यावदुक्तेन
गंधलेपनाशे । अनाशेत्वधिकम् । यावत्तुशौचंमन्येततावच्छौचंविधीयतइतितत्रैवदेवलोक्तेः । तेनशौचंदृष्टार्थं संख्यानियमोऽदृष्टार्थइत्युक्त
मित्याचारादर्शःपरास्तः । यावन्नापैत्यमेध्याक्तोगंधोलेपश्चतत्कृतः । तावन्मृद्धारिचादेयंसर्वासुद्रव्यशुद्धिष्वितिमनूक्तिविरोधात् । चंद्रि
काप्येवम् । इदंवाक्यद्वयंदक्षोक्तिविरोधाच्चातुराश्रम्येतरपरं तत्रसंख्यादेरश्रुतेरितिग्रांचः । संगंधलेपानामेवतेषांकर्मस्यादितियत्किंचिदेतत् ।
पुरीषाद्युत्सर्गप्रवृत्तस्यतदभावेसायणीयेप्रयोगपारिजातेचवृद्धपराशरः—उपविष्टस्तुविष्णुमंत्रंकर्तुंयश्चनर्विदति । सकुर्यादधशौचंतुस्व
ल्पशौचस्यसर्वदा । दातव्यमुदंक्तावन्मृदभावीयदाभवेत् । बृहस्पतिः—भुंजानस्यतुविप्रस्यकदाचित्प्रसवेदुदम् । उच्छिष्टमशुचित्वंचत
स्यशौचंविधीयते । पूर्वकृत्वैवशौचंतुततःपश्चादुपस्पृशेत् । ततःकृत्वोपवासंपंचगव्येनशुद्ध्यति । पैठीनसिः—मूत्रोच्चोरेकृतेशौचंनस्यादं
तर्जलाशये । इदंनद्यादिविषयमितिप्रयोगपारिजाते । असंभवइतिस्मृतिरन्नावल्याम् । पात्रवतोवा । अपात्रस्यतुविवस्वान्—
रत्निमात्रंजलंयक्त्वाकुुर्याच्छौचमनुद्धृतैः । पश्चात्तच्छोधयेत्तीर्थमन्यथाह्यशुचिर्भवेत् । तीर्थशौचस्थानम् । यस्मिन्स्थानेकृतंशौचंवारिणातद्वि
शोधयेदितिऋष्यशृंगोक्तेः । पराशरः—धर्मविद्वक्षिणंहस्तमधःशौचेनयोजयेत् । तथाचवामहस्तेननाभेरूर्ध्वनशोधयेत् । देवलः—
प्रकृतिस्थितिरिषाहिकारणादुभयक्रिया । कारणाद्धस्तरोगादेः । उभयक्रियावामेनाप्यूर्ध्वदक्षिणेनाप्यधइत्यर्थः । स्मृतिसंग्रहे—करस्थमुद

पात्रं चेच्छ्रुयान्मूत्रपुरीषयोः । तज्जलं मूत्रसदृशं सुरापानेन तत्समम् । एतदपवादमाह वृद्धपराशरः—अरण्ये निर्जले रात्रौ चौरव्यालकुले पथि । कुर्वन्मूत्रपुरीषे तु द्रव्यहस्तो न दुष्यति । मृदादिहस्तो घृत्वान दुष्यतीत्यर्थः । स्मृतिर्दीपिकाया माचारादर्शो च देवलः—ग्रथमग्राञ्जुखः स्थित्वा पादौ प्रक्षालयेच्छनैः । उदञ्जुखो वा दैवत्यै तृके दक्षिणामुखः । इत्येवं मृद्भिर्द्राजानुप्रक्षाल्य चरणौ पृथक् । हस्तौ वामणि वं धाञ्च कुर्यादा च मनततः । यत्त्वापस्तं व आह प्रत्यक्पादावसेचनमिति तत्केवलपादक्षालनपरमित्याचारादर्शः । कृष्णभट्टीये—स्वयप्रक्षालयेत्पादौ शूद्रादिर्वाकथंचन । शौचाद्वेवामपादं पश्चाद्दक्षिणे मेव च । शौचे प्रथम दक्षिण अन्यत्र वामम् । अत्र दक्षिणपादमवने निजे सव्यं पादमित्यादिलिगात्पादप्रक्षालनक्रमेणैव । क्षत्रियवैश्ययोः क्षालयितुं सत्वे सव्यं वा पूर्व दक्षिणे वेलयनियम इति नारायणवृत्तिः । दक्षिणोपक्रमपादौ क्षालयेदितिकात्यायनभाष्याच्च शौचाद्वेवामपादमिति निर्मूलम् ॥ ॥ निवीतं पृष्ठलवितकर्णस्थवा आहस्तशौचात् । तावत्तयोरपवित्रत्वेनोपवीतसंवाधयोग्यत्वात् । अपवित्रत्वं च शौचान्नानात् । उपवीतस्य कर्मगतत्वेन विधानां द्विवीतादिना च मनसं भवाच्च । अतएव वृद्धपराशरः—कृत्वा तु शौचप्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च मृज्जलैः । निवद्ध शिखकच्छस्तु द्विज आचमनचरेत् । कृत्वोपवीतं सव्ये सेवाग्यतः कार्यसंयतम् । शिखकच्छ इत्यत्र व्युत्क्रमो बोध्यः । कच्छवधोक्तेः पूर्वशौचान्मुक्तकच्छत्वम् । शिखावधश्च दैवान्मुक्तशिखस्य शिखावं धार्थन तु मूत्रपुरीषोत्सर्गकाले शिखा मोचनार्थम् । आश्वलायनः—कुर्याद्वा दशगङ्गुपां पुरीषोत्सर्जने बुधः । मूत्रोत्सर्गे तु चतुरोभोजनं तितुपोऽह । भक्ष्यभोज्यावसाने च गङ्गुपाष्ट कमाचरेत् । स्मृतिरत्नावल्याम्—पुरतः सर्वदेवाश्च दक्षिणे पितरस्तथा । ऋषयः पृष्ठतः सर्ववामे गङ्गुपमुत्सर्जेत् । स्मृतिरत्नाचल्यां कृष्णभट्टीये च—चतुरष्टद्विपदं ह्यष्टगङ्गुषैः शुद्ध्यते क्रमात् । मूत्रपुरीषे मुख्ये तरेतः सप्तवर्णेपि च । स्मृति संग्रहे—सकर्देभे तु वर्षासु प्रविश्य ग्राम

संकटम् । जंघयोर्मृत्तिकास्तिखःपादयोर्द्विगुणंभवेत् । विष्णुः—नाभेरधस्तात्कायिकैर्मलैःसुराभिर्षोपहतौमृतौयैस्तदंगप्रक्षाल्याचातःशुद्धोत् । अन्यत्रोपहतौमृतौयैस्तदंगप्रक्षाल्यस्नात्वेन्द्रियोपहतस्तूपोष्यपंचगव्येनदशनच्छदोपहतश्चेति । मनुः—वसाशुक्रमसृज्जामूत्रविट्पूर्णविण्णस्वाः । श्लेष्माश्रुदूषिकास्वेदोद्वादशैतेनृणांमलाः । दूषिकानेत्रमलः ॥ ॥ अत्रशौचमाहबौधायनः—आददीतमृदोयश्चषट्सुपूर्वेषुशुद्धये । उत्तरेषुतुषट्सुद्विःकेचलाभिर्विशुद्ध्यति । मनुस्तुद्वादशस्वपिष्टजलाभ्यांशुद्धिमाह—विष्मूत्रोत्सर्गशुद्ध्यर्थमृद्धार्यादेयमर्थवत् । दैहिकानां लानांचशुद्धिषुद्वादशस्वपीति । कृत्यरत्नेयमः—मूत्रादौपादयोस्तिस्त्रोहस्तयोस्तिस्त्रएवच । मृदःपंचदशामेधेहस्तादीनांविशेषतः । एतदात्मीय मूत्रादिस्पर्श । परत्यशोणितस्पर्शैरेतोविष्मूत्रजेतथा । चतुर्णामपिवर्णानांद्वात्रिंशन्मृत्तिकाःस्मृताः । शूलपाणौदेवलस्तु—मानुपास्थिवसां विष्टामार्तवंमूत्रैरेतसी । मज्जानंशोणितंवापिपरत्ययदिसंस्पृशेत् । स्नात्वासंमृज्यलेपादीनाचम्यसशुचिर्भवेत् । तान्येवस्नानिसंस्पृश्यपूतःस्यात्परिमार्जनात् । मार्जनोत्तरमाचमनंच । शंखः—तिखस्तुमृत्तिकादेयाःकृत्वाचनखशोधनम् । नखशोधनंनखातर्गतमलशोधनम् । एवंपादयोः । मनुः—अज्ञानात्प्राश्यविष्मूत्रंसुरासंस्पृष्टमेवच । पुनःसंस्कारमर्हतित्रयोवर्णाद्विजातयः । रेतःप्राशनेष्वेवम् । विज्ञानेश्वरीयेप्रचेताः—नखकेशमुल्लोष्ठमक्षणेअहोरात्रमभोजनाच्छुद्धिरिति । संवर्तः—कृत्वामूत्रपुरीषंवायदानैवोदकंभवेत् । स्नात्वालब्धोदकःपश्चात्सचैलस्तुविशुद्ध्यति ॥ ॥ शौचोक्तेनियमातिक्रमेप्रायश्चित्संस्पृशितिरत्नावल्याम्—गायत्र्यष्टशतंचैवप्राणायामत्रयंतथा । प्रायश्चित्तमिदंश्रोक्तं नियमातिक्रमेसति ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजं०लक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेशौचविधिः ॥

अथाचमनम् । शौचोत्तरमाचामेत्—एवंशौचंतुनिर्वर्त्यपश्चादाचमनंचरेदितिबृहन्नारदीयात् । पूर्वोक्तवृद्धपराशरोक्तेश्च । याज्ञवल्क्यः—अंतर्जानुशुचौदेशेउपविष्टउदब्धुखः । प्राग्वाब्राह्मेणतीर्थेनद्विजोनित्यमुपस्पृशेत् । उपस्पृशेदाचामेत् । अत्रविज्ञानेश्वरेणद्विजोनशूद्रा

दिरित्युक्तेः शूद्राचमने उपवेशनादि नियमो नेतिकेचित् । युक्तं तु ब्राह्मतीर्थस्यैव द्विजे नियमः । उपवेशनादिसर्वसाधारणम् । स्थितस्याचमननिषेधात् ।
 हारीतः—ऐशान्यभिमुखो भूत्वोपस्थशेत्तु यथाविधि । हेमाद्रौ देवलः—उदश्रुखो वा देवते पेतृके दक्षिणमुखः । स्मृतिरत्नावल्याम्—
 याम्यग्रत्यञ्जुखेन कृतमाचमनं यदि । प्रायश्चित्तदा कुर्यात्क्षानमाचमनक्रमात् ॥ ॥ तीर्थान्याह याज्ञवल्क्यः—कनिष्ठादेशिन्यंगुष्ठमूलान्य
 अकरस्य च । प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात् । वसिष्ठः—अंगुल्यग्रेषु मातृपुंषाणि मध्ये आग्नेयतीर्थमर्पकनिष्ठा मूल इति तीर्थानि । ब्राह्मणस्य
 दक्षिणहस्ते पंचतीर्थानि ति प्रचेतः स्मृतेः । दक्षिणेत्युपलक्षणम् । अजलितपर्णे दक्षिणहस्ताभावे च वामहस्ते पितृदपेक्षणात् । ब्राह्मणपदक्षत्रिया
 ङुपलक्षणम् । ब्राह्मणतीर्थेन द्विजो नित्यमुपस्थशेदितियाज्ञवल्क्येन द्विजपदे क्तैः हेमाद्रौ चंद्रिकायामप्येवम्—कायं कनिष्ठिकामूले तीर्थमुक्त
 द्विजस्य त्विति वर्धमानपरिभाषायां शंखोक्तेश्च । शूद्रस्य तर्पणादौ पित्रादि तीर्थोक्षेपाच्च । अतएव—ब्राह्मणविप्रस्तीर्थेनेति मनूक्तौ विप्रपद
 माचमनकर्तृमात्रोपलक्षणमित्याचारादर्शः । अत्र विकल्पिततीर्थस्वीकरणमाचमनाद्यप्रयोगे वेदघनप्रतिप्रयोगमिति चंद्रिका । वस्तुतस्तु एकाचम
 नांतरगतत्रिःप्राशनेप्येकमेव तीर्थम् । ब्राह्मणनित्यमुपस्थशेदितियाज्ञवल्क्योक्तेर्ब्राह्मणमुल्यम् । यत्तु हेमाद्रौ शंखः—प्राजापत्येन तीर्थेन त्रिः
 प्राश्नीयाञ्जलं शुचिरिति । यच्च मनुः—कायत्रैदशिकाभ्यां वा नपित्र्येण कदाचनेति । तद्ब्राह्मतीर्थस्य क्षताद्यवरोधे ज्ञेयमिति पृथ्वीचंद्रः । हारीतः—
 वामहस्ते कुशाच्छृत्वा समाचमति यो द्विजः । उपस्थं भवेत्तेन रुधिरमलेन च । वामहस्ते केवले । उभयत्र स्थितैर्दभैः समाचमति यो द्विजः । सोमपा
 नफलंतस्य मोक्तायज्ञफलं भेदिति गोभिलोक्तेः । आच्छेहेमाद्रौ गौतमः—वामहस्ते स्थिते दभे दक्षिणेन पिबेन्नतु । वज्राजिनोपग्रहणेन दोषः
 पिवतो भवेत् । चंद्रोदये यमः—तावन्नोपस्थशेद्विद्वान्यावद्वाभेन न स्पृशेत् । दक्षिणकरमिति शेष इति पृथ्वीचंद्रः । जलमिति चंद्रिका पराकौ ।
 हस्तस्थं जलमित्याचारादर्शः । आचारप्रदीपे—दक्षिणे स स्थित तोयतर्जन्यासव्यपाणिना । ततो यं स्पृशेत् तस्य सोमपानफलं भवेत् ।

आचारचंद्रोदयेप्येवम् । आश्वलायनः—अथीकृतपवित्रेणनभुंजीयान्नचाचमेत् । अंथिर्वह्निग्रंथिः । नवह्निग्रंथिनाचामेन्नदूर्वाभिःकदा चनेतिचंद्रोदयेस्मृतिस्सारात् । कौशिकः—अपवित्रकरःकश्चिद्ब्राह्मणोयद्युपस्पृशेत् । अकृतंतस्यतत्सर्वमवत्याचमनतथा । याज्ञवल्क्यः—अङ्गिस्तुप्रकृतिस्थाभिर्हीनाभिःफेनबुद्बुदैः । हृत्कंठतालुगामिस्तुयथासंख्यं द्विजातयः । शुद्धेरन्ध्रीचशूद्रश्चसकृत्स्पृष्टाभिरंततः । प्रकृतिस्थाभिरफेनाभिः । अंततस्तालुनेतिचिज्ञानेश्वरः । तत्समीपवर्तिनादंतेनेतिहेमाद्रिः । ओष्ठप्रान्तेनेत्याचारादर्शः । मापमञ्जनमात्रा हृदयंगमामवंतीत्युद्दानःस्मरणादैकपादहान्याकंठतालुतदंतर्गतत्वमितिहेमाद्रिः । द्विजपदादनुपनीतानामपितेषामुपनीतवदाचमनमित्याचारचंद्रोदयः । तन्न । नह्यस्मिन्युज्यतेकर्मकिंचिदामौजिबंधनात् । शूद्रेणहिसमस्तावधावद्धेदनयुज्यतइतिमन्त्रेः । उपनयनात्पूर्वशूद्र समत्वोक्तेःशूद्रवदाचमनमितियुक्तम् । बौधायनस्तुशूद्राणामार्कछिष्टि(?)तानामार्यवदाचमनंवैश्यवच्छैचमिति । हारीतः—विवर्णगंधव तोयंफेनिलंचविवर्जयेत् । प्रकृतिस्थाभिरित्युक्तेयत्स्वभावतएवगंधादिमत्तन्ननिपिद्धम् । माधव्यांप्रचेत्ताः—अनुष्णाभिरफेनाभिःशूताभिर्वस्त्रच क्षुषा । हेमाद्रौबौधायनः—शब्दमकुर्वन्निरपोहृदयंगमाःपिवेदितिदोडरानंदेगोभिलः । हृदयस्पृशएवापउपस्पृशेदुच्छिष्टोहैवातोऽन्य थाभवतीति । दक्षः—प्रक्षाल्यपादौहस्तौचत्रिःपिवेदंबुवीक्षितम् । यमः—रात्राववीक्षितेनापिशुद्धिरुक्तामनीषिभिः । उदकेनानुराणांतुयथो ष्णेनोष्णपायिनाम् । मार्कण्डेयगारुडयोः—अंतर्जानुतथाचामेन्निश्चतुर्वपिवेदपः । अत्रचतुर्द्वयत्रित्वेनैच्छकोविकल्पइतिस्माधव्यांहे माद्रौच । दैवपितृकर्मविषयत्वेनव्यवस्थेत्यन्ये । त्रित्वेनचतुष्टयाभावेइतिमदनपारिजातः । मैथिलाश्च—त्रिरित्यर्वाङ्निषेधपरमितिअ दनपारिजातः । यत्रमंत्रवदाचमनंअग्निश्चमेत्यादि तेनसहचतुर्द्वयमन्यत्रत्रिरितिहरदत्तः । हेमाद्रौदेवलः—अथापःप्रथमात्तीर्थोद्वक्षिणा त्रिःपिवेत्समम् । प्रथमाद्राह्णात् । सममव्यवधानेनेत्यर्धइत्युक्तं । तत्रैव भरद्वाजः—आयतंपूर्वतःकृत्वागोकर्णाकृतिवत्करम् । संहतांगुलि

नातोयंग्रहीत्वापाणिनाद्विजः । मुक्तांगुष्ठकनिष्ठाभ्यांशेषेणाचमनचरेत् । मापमअनमात्रास्तुसंगृह्यत्रिःपिवेदपः । मापमअनमात्रपानत्रालणमात्र
 परम् । क्षत्रियादेस्तुन्यूनम् । स्मृत्यर्थेसारं—पीतावशिष्टाद्युपानेचामहस्तेनपानेपरामार्धमिति । भचिज्ये—दक्षिणतुकरकुट्वागोकर्णाकृति
 वत्पुन । त्रिःपिवेदक्षिणेनांगुष्ठिरास्यपरिमार्जयेत् । पुनर्गहणात्पूर्वगोकर्णाकृतिनाहस्तेनोदकंगृहीत्वांगुष्ठकनिष्ठिकत्रहि.कृत्यपुनर्गोकर्णाकृतिंकुर्या
 दितिहेमाद्रिः । बह्वचपरिगिष्टे—पाणिपादयुखप्रक्षाल्यशुचौदेशेभूमिष्ठापादःकनिष्ठांगुष्ठौत्रिंशद्वैवितलतित्र्योतरांगुलीःसहतोर्ध्वाःकृत्वात्रिः
 पिवेत् सहतमध्यमांगुलिभिःपाणिप्रक्षाल्यसव्यपाणिपादौशिरश्राम्युक्ष्येति । आचारादञ्जंभचिज्ये—समौचचरणौकृत्वातथात्रद्वशिखौ
 नृप । धनांगुलिकरकृत्वाएकाग्रःसुमनाद्विजः । आचामेदितिशेषः । याज्ञवल्क्यः—त्रिःप्राश्यापोद्विरुन्मृज्यतान्यद्विःसमुपस्पृशेत् ।
 प्रतिखमुदकग्राह्यम् । अतरापाणिमाप्लाव्यवारिणेतितिञिचधर्मोत्तरात् । औनकः—ताम्रपात्रस्थितैर्वापितयातोयाशयम्यितैः । कुर्वन्नाच
 मनंविप्रोनित्यंखानिसमालभेत् । तदभाचेतुकुर्वन्तपात्रधारोदकेनच । खानि शीर्यण्यानि । खानिचोपस्पृशन्शीर्षण्यानीतिगौतमोक्तेः । शी
 र्ण्यानिततःखानिमूर्धानचनृपालभेदितिचिच्छुपुराणाचेतिहेमाद्रिः । नामेरूर्ध्वानीतिस्मिनाधरायास् । चंद्रोदयेहारीनः—याम
 हस्तेत्वप'कृत्वायःखानिसमुपस्पृशेत् । वृथैवाचमनंतस्यप्रायश्चित्तीयतेहिमः । दक्षः—समृज्यांगुष्ठमूलेनद्विरुन्मृज्यात्ततोमुग्वम् । सहतांगुलि
 भिःपूर्वमास्यमेतदुपस्पृशेत् । अगुष्ठेनग्रदेशिन्यान्नागचसमुपस्पृशेत् । अगुष्ठानामिकाम्यांतुचक्षुःश्रोत्रेतत.परम् । अगुष्ठमध्यमाभ्यांचक्षुषी । अंगु
 ष्ठानामिकाम्यांश्रोत्रे । कनिष्ठांगुष्ठान्यानाभिहृदयंतुलेनचै । सर्वाभिश्चशिरःपश्चाद्वाहूचाग्रगेणसस्पृशेत् । अंगुलिभिस्तिसृभिर्मध्यमाभिः । मध्य
 माभिर्मुखपूर्वतिष्ठभिःसमुपस्पृशेदितिचंद्रिकाभ्यांयोगयाज्ञवल्क्योक्तेः । पाठादेवक्रमेसिद्धेपश्चादितिचनवाहूनंतरशिरःस्पर्गार्थम् । ऊं
 खस्तु—तर्जन्यगुष्ठयोगेनस्पृशेन्नासापुटद्वयम् । अगुष्ठस्थानामिकयायोगेनश्रवणेस्पृशेत् । मध्यमागुष्ठयोगेनस्पृशेन्नेत्रद्वयततः । कनिष्ठागुष्ठ

योगेनस्पृशेत्स्कंधद्वयंततः । नार्भिचहृदयंतद्वत्स्पृशेत्पाणितलेनतु । संस्पृशेच्चतुर्थाशीर्षिमयमाचमनेविधिः । चंद्रोदयेपैठीनसिः—अग्निंरंगु
ष्ठस्तस्मान्तेनैवसर्वाणिस्पृशेदिति । आश्वलायनः—पाणिनापोऽग्निमंत्रेणअवमृज्याथसंस्पृशेत् । विप्रस्यनेतराणांतुतन्मुखालंभनंस्मृतम् ।
सूर्यायदक्षिणेनेत्रेवामेसोमायवायवे । नसोर्दिग्भ्यःश्रवणयोर्बाह्वोरिद्रायसंस्पृशेत् । पृथिव्यैपादयोर्जान्वोरंतरिक्षायगुह्यके । दिवेनाभौब्रह्मणेचवि
ष्णवेहृदयेतथा । शिवायेतिशिरस्यंतेहस्तप्रक्षालयेत्ततः । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यानित्रयोराचमंस्पृशेत् । अंगुष्ठमध्यमाभ्यांचनासाश्रवणयोस्ततः । अंगुष्ठा
नामिकाभ्यांचकनिष्ठाभ्यांचबाहुके । सांगुष्ठैरखिलैरेवस्थानेष्वन्येषुसंस्पृशेत् । व्याघ्रपादः—केशवादित्रिभिःपीत्वाचतुर्थेनभुजेत्करम् । पंचमे
नचषष्ठेनद्विरोष्ठानुमृजेत्क्रमात् । तौसप्तमेनावमृजेदेकवारंतुमंत्रवित् । अष्टमेनतुमंत्रेणत्वभिमन्त्र्यजलंशुचि । वामंसंप्रोक्षयेत्पाणिमन्यचनवमेनच ।
दक्षिणंदशमेनांत्रिवाममेकादशेनवै । मूर्धानंद्वादशेनाथस्पृशेद्दूर्ध्वोष्ठपृष्ठकम् । संकर्षणायनमइत्यनेनांगुलिमूर्धनि । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यांसंस्पृष्टाभ्यांज
लैःसह । नासारंश्रेवासुदेवंप्रद्युम्नाभ्यामुभेस्पृशेत् । अंगुष्ठानामिकाभ्यांचसंस्लिष्टाभ्यांजलैःसह । अनिरुद्धायनमइतिसंस्पृशेद्दक्षिणेक्षणम् । पुरुषोत्तममं
त्रेणताभ्यांवामांस्पृशेद्दशम् । तथांगुष्ठकनिष्ठाभ्यांसंस्लिष्टाभ्यांजलैःसह । अधोक्षजन्तुसिंहाभ्यांश्रोत्रेद्वेसंस्पृशेत्क्रमात् । नाभिमन्च्युतमंत्रेणताभ्यामेवस्पृ
शेद्भुधः । श्रीजनार्दनमंत्रेणतलेनहृदयंस्पृशेत् । उपेद्रायेतिमूर्धानंस्पृशेत्सजलपाणिना । सर्वांगुल्यग्रभागैस्तुसमाश्लिष्टैर्जलैःसह । भुजौतुह्रिरिक्क
ष्णाभ्यांसंस्पृशेद्दक्षिणोत्तौ । प्रयोगपारिजातेभरद्वाजः—देव्याःपादैस्त्रिभिःपीत्वाअब्जैर्नैवधास्पृशेत् । पुनर्व्याहृतिगायत्र्याशिरोमंत्रैर्द्वि
धास्पृशेत् । स्मृत्यर्थेसारं—तर्दोकारेणाचमनंयद्वाव्याहृतिभिर्भवेत् । सावित्र्याचापिकर्तव्यंयद्वाकार्यमंत्रकम् । तैत्तिरीयश्रुतौ—त्रि
राचाभेद्विःपरिमृज्यसकृदुपस्पृश्यशिरश्चक्षुषीनासिकेश्रोत्रेहृदयमालभतइति तदेतद्वल्लयज्ञप्रकरणपाठात्तदंगमेवेति नपुरुषार्थाचमनेकमर्गाचम
नेवाप्रवर्तते । हेमाद्रौबौधायनः—त्रिःपरिमृजेद्विरित्येकइति । तत्रैवकण्वः—अथर्ववेदेतिहासपुराणानिध्यायनब्राह्मेणतीर्थेनोष्ठयोः

सलोमदेशमुन्मज्यादिति । हेमाद्रौदक्षः—नाग्रांगुल्यानपृष्ठैर्वापरिमृज्यात्कथंचन । आपस्तंबः—दक्षिणेनपाणिनासव्यंप्रोक्ष्यपादौ
 शिरश्चेंद्रियाण्युपस्पृशेत् । चक्षुषीनासिकांश्रोत्रेचेत्यथापउपस्पृशेदितिध्यासः । अक्षिणीनासिकेकर्णवोष्ठौचतदंतरम् । ततःस्पृशेन्नाभि
 देशंनुरापश्चसंस्पृशेत् । बौधायनः—खान्यङ्घ्रिःसंस्पृश्यपादौनाभिःशिरःसव्यंपाणिमततःप्रोक्षेदिति । पैठीनसिः—पादौप्रोक्ष्यसव्यंपाणौशे
 षाळयोनियेदिति । अत्रदेशाचारतोव्यवस्थेतिपृथ्वीचंद्रः । चंद्रिकायांतुयथाशाखंव्यवस्थेत्युक्तम् । शूद्राधिकारेगौतमः—आचमनार्थे
 पादग्रक्षालनमेवैकइति । ब्राह्मे—स्त्रीशूद्रयोरनित्याभःक्षालनाच्चकौष्ठयोः । आचमनक्रियेशेषइतिपृथ्वीचंद्रः ॥ ॥ अथाचमननि
 मित्तानि । यमः—उत्तीर्योदकमाचामेदवतीर्यतथैवच । ब्रह्मांडे—निष्ठीवितेतथाभ्यंगेभुक्त्वाचपरिधायच । उच्छिष्टानांचसंस्पृशेत्
 थापादावसेचने । उच्छिष्टस्यचसंभाषादशुच्यप्रयतस्यच । संदेहेषुचसर्वेषुशिखांमुक्त्वातथैवच । विनायज्ञोपवीतेननित्यंचसमुपस्पृशेत् । जि
 ह्वाचैवसंस्पृश्यदंतासंक्ततथैवच । देवलः—भोजनेदंतलग्नानिनिर्हृत्याचमनंचरेत् । हारीतः—स्त्रीशूद्रोच्छिष्टाभिभाषणेमूत्रपुरीषोत्सर्गद
 श्चनेदेवतामभिगंतुमाचामेदिति । जपादौस्त्रीशूद्रभाषणेइत्युक्तमाधवीयस्मृत्यर्थेसारेचप्रजापतिः—उपक्रमेविशिष्टस्यकर्मणःप्रयतोपि
 सन् । कृत्वाचपितृकर्माणिसकृदाचम्यशुज्ज्यति । चंद्रिकायांहारीतः—सुषुप्तुराचामेदिति । आपस्तंबः—स्वप्रेक्षवशौसिघाणिकालं
 भेलोहितस्यकेशस्यवसानामग्रेर्गवांब्राह्मणस्यस्त्रियाश्चालेनीवीपरिधायउपस्पृशेदिति । सिघाणिकानासामलः । केशस्यभूमिगतशिरोगतस्यचेति
 प्रयोगंपारिजातः । च्युतकेशनखस्पृशेदितिस्मृत्यर्थेसारे । अग्न्यादिस्पर्शआचमनंनिमित्तविनास्पृशेदितिपृथ्वीचंद्रः । ब्राह्मणस्पृशेत्
 मनमग्निगोस्पर्शवत्यायश्चित्तत्वेनविहितेतिमदनरत्ने । ब्राह्मणस्योच्छिष्टस्येतिप्रयोगपरिजातः । नीवीअधोवासोऽंशिरितिचंद्रिका ।

१ चक्षुषीनासिकाश्रोत्रेचोष्ठौचेतिपाठः ।

मार्कण्डेयपुराणे—देवार्चनादिकार्याणि तथागुर्वभिवादनम् । कुर्वीतसम्यगाचम्यतद्वदेवमुजिक्रियाम् । बृहस्पतिस्मृतौ कर्मप्रदीपे च—
 पितृमंत्रानुचरणे आत्मालंभेक्षणे तथा । अघोवायुसमुत्सर्गे आक्रन्दे क्रोधसंभवे । मार्जारमूषिकास्पशे प्रह्रासे नृतभाषणे । निमित्तेष्वेव बुधकुर्वन्नपः
 स्पृशेत् । आलंभे विहिते हृदयस्पर्श इति कल्पतरुः । आत्मस्तुताविति वर्धमानः । स्पृशेदिति स्पर्शमात्रमिति स्मृतिरत्नावलिः । आचामेदिति
 तिवर्धमानः । मार्जारकर्तृके स्पर्शे आचमनं स्वयंकृते खानमित्याचारचन्द्रोदयः । वनमार्जारस्पर्शे खानम् । अभोज्यसूतिकाषण्डमार्जाराखूंश्च
 कुक्कुटान् । संस्पृश्य शुद्ध्यति खाना दुदक्याग्रामसूकराविति वचनादिति शूलपाणिः । केचित्तु मार्जारस्पर्शः पुच्छान्यदेशपरः । कर्मकाले अबुद्धि
 पूर्वस्पर्शविषयो वा । पुच्छे विडालकं स्पृष्ट्वा स्वात्वाविप्रो विशुद्ध्यति । भोजने कर्मकाले च विधिरेप उदाहृत इति तत्रैव बुद्धिपूर्वखानविधानादन्यदाशु
 चिरेव । मार्जारैश्चैव दर्वी च मारुतश्च सदाशु चिरिति मन्त्रोक्तेरित्याहुः । याज्ञवल्क्यः—रौद्रपित्र्यासुरान्मन्त्रांस्तथाचैवाभिवारकान् । व्याहृत्या
 लभ्यचात्मानमपः स्पृष्ट्वान्यदाचरेत् । अपः स्पृष्ट्वान्यदाचरेदित्युक्तं यत्र रौद्रादिपाठोत्तरं कर्मनोक्तं तत्र नोदकस्पर्शः । संग्रहे—श्राद्धारंभेऽवसाने च
 चपादशौचार्चनांतयोः । विकिरेपिण्डदाने च कुर्यादाचमनं कृती । तत्र प्रथममेव द्विःशेषाणि तु सकृत्सकृत् । चंद्रिकायां कौर्मे—उच्छिष्टं पुरुषं
 दृष्ट्वाऽभोज्यं चापि तथा विधम् । आचामेदं शुपते च लोहितस्य तथैव च । शातातपः—आचामेच्चर्वणे नित्यं सुवत्वा तांबूलचर्वणम् । औष्टौ
 विलोमकौ स्पृष्ट्वा वा सोविपरिधाय च । चर्वणे आदावंते च । अनाचम्य भक्षणेऽप्यशतजपो भोजने तु पवास इति स्मृत्यर्थं सारात् । अपरांके—
 प्राणस्यायमनकृत्वा आचामेत्प्रयतोपि सन् । मनुः—वेदमध्येष्यमाणश्चाप्यन्नप्रश्नश्च सर्वदा । आचामेदिति संबंधः । विष्णुः—पंचनखा
 स्थिनिः खेहं स्पृष्ट्वा चामे चंडालं च लंछं संपापे चेति । पाराशरे—श्वपाकं वापि चंडालं विप्रः संभाषेत यदि । द्विजसंभाषणं कुर्यात्स वित्री तु सकृदपेत् ।
 उच्छिष्टैः सह संभाषेत् त्रिरात्रेण विशुद्ध्यपि । द्विजनूचान इति भाष्यः । चंद्रिकायां पादौ—चंडालादीन् जपेहामेदं द्वाचामेद्विजोत्तमः ।

यत्तु स्मृत्यर्थसारे—अंशसभाषणे कर्मकुवन्नाचामेदित्युक्तंचित्यम् ।—तूष्णीमासीतचजपं श्रृङ्गालपतितादिकान् । दृष्टान्वायुपस्पृश्याभाव्यह्ना
 त्वाविशुद्ध्यतीति चंद्रोदये वर्धमानपरिभाषायां योगयाज्ञवल्क्योक्तेः ।—चंडालपतितौ दृष्टानरः पश्येत भास्करम् । स्नातस्त्वेतौ समा
 लोक्य सचैल्लानमाचरेदिति चंद्रिकायां व्यासोक्तेः । माधवीये—चंडालैकपथगत्वा गायत्रीस्मरणाच्छुचिः । यत्तु व्याघ्रपादः—
 चंडालपतितचैव दूरतः परिवर्जयेत् । गोवालव्यजनादवक्सवासाजलमाविशेदिति । तत्सकटपरम् । अतएव बृहस्पतिः—युगंच द्वियुगचैव
 त्रियुगच चतुर्युगम् । चंडालसूतिकोदक्यापतिता नामधः क्रमात् । अंगिराः—श्वादीन्स्पृष्ट्वा पिवाचामेत्कर्णवा दक्षिणं स्पृशेत् । नाभेरधः स्पर्शे
 तत् ।—नाभेरूर्ध्वकरौ मुक्त्वा शुनायदुपहन्यते । तत्र स्नानमधस्ताच्चेत्प्रक्षाल्याचम्य शुद्ध्यतीति तेनैवोक्तेः । चंद्रिकायां शान्तातपः—चर्म
 कारजकाश्चैव व्याधव्यालोपजीविनौ । निर्णेजकः सौनिकश्च नटः शैलूषकस्तथा । मुखे भगस्तथाश्वाचवनिताः सर्ववर्णगाः । चक्रीध्वजीवध्वजीवीग्रा
 म्यकुक्कुटसूकरौ । एतैर्यदंगस्पृष्टस्याच्छिरोवर्जद्विजातिषु । तोयेन क्षालनं कृत्वा आचांतः प्रयतो मतः । रजकोवन्नादिरागकर्ता । आचारादर्शो सं
 वर्तः—चर्मरंजकैवैणधीवरनटमेव च । एतान्स्पृष्ट्वानरोमोहादाचामेत्प्रयतो पिसन् । इदं शिरोहीनांगस्पर्शे । शिरःस्पर्शे स्नानं वक्ष्यते । शान्त्वा
 यनः—क्षुतेनिष्ठीविते चैव दतोच्छिद्ये तथानृत । पतितानां च सभाषे दक्षिणं श्रवणस्पृशेत् । आदित्यावसवोरुद्रावायुरग्निश्च धर्मराट् । विप्रस्य दक्षि
 णे कर्णे सर्वोत्तिष्ठं तिसर्वदा । विप्रोक्तेः क्षत्रियादीनां दक्षिणकर्णं स्पृशेत् । विप्रपदमाचमनकर्तुमात्रोपलक्षणमित्याचारचंद्रोदयः । तन्न । उप
 लक्षणत्वमानाभावात् । इदं चाचमनासंभवे । तथा च हरनाथीये मार्कंडेये—कुर्यादाचमनस्पर्शगोपृष्टस्यार्कदर्शनम् । कुर्वीतालभनं वापि

१ रजकश्चर्मकश्चैवेति पाठः ।

दक्षिणश्रवणस्यच । यथाविभवतोहोतत्पूर्वाभावेपरंपरम् । विज्ञानेश्वरादावप्येवम् । टोडरानंदेपराक्षरः—गंगाचदक्षिणेश्रोत्रेऽना
मिकायांहुताशनः । उभयोःस्पर्शेनैवतत्क्षणादेवशुद्धतीति । बौधानयः—नीवीविस्त्रस्यपरिधायपउपस्पृशेदार्द्रतृणगोमयभूमिगामोपधी
वेति ॥ ॥ अथद्विराचमननिमित्तानि । ग्राह्यवल्क्यः—स्नात्वापीत्वाश्रुतेसुसेवृत्वारथ्योपसर्पणे । आचांतःपुनराचामेद्वासो
विपरिधायच । वल्गपरिधानेसकृद्विराचमनयोर्विकल्पइतिकेचित् । पूर्ववासःपरित्यज्यान्यवासःपरिधानेद्विराचमनम् । तस्यैवान्यथापरिधानेस
कृदाचमनमितिटोडरानंदः । कर्माधिकारार्थेद्विरन्यत्रसकृदित्यन्ये । कौर्मे—रेतोमूत्रपुरीषाणामुत्सर्गेऽशुचिभाषणे । संधयोरुभयोस्तद्वदा
चांतोप्याचमेत्युनः । मूत्रपुरीषयोर्द्विराचमनं कर्माधिकारार्थं । हारीतेनतत्रसकृदाचमनविधेर्व्यवस्थासंभवेऽष्टोपदुष्टविकल्पयोगात् । ब्रा
ह्मे—होमेभोजनकालेचसंध्ययोरुभयोरपि । आचांतःपुनराचामेज्जपहोमार्चनेषुच । उभयोरित्युपलक्षणम् । संध्यात्रयांबुपानेपुपूर्वपश्चाद्विरा
चमेदितिस्मृत्यर्थस्सारात् । संध्यात्रयेऽंबुपानेचेत्यर्थः । सायणीयेनंदस्वरिः—भूयुपवीतविन्यासेसखेहौषधभक्षणे । पैतृकेकर्मणिखेहभ
क्षणंतावयोःसकृत् । बौधायनः—हविर्भक्षणकालेचतद्विराचमनंस्मृतम् । कौर्मे—प्रक्षाल्यपाणिपादौचभुजानोद्विरसस्पृशेत् । घृतिवत्त्वादा
वनारंभेकासश्चासागमेतथा । चत्वरंवाश्मशानंवासमागम्यद्विजोत्तमः । स्मृत्यर्थस्सारे—रोदनेपीत्वावलीढेभुक्त्वाचाभ्यंगेद्विराचाभेदिति ।
द्विराचमनंऽगभूतंपाणिपादक्षालनंसकृत् । द्योपकारस्यैकत्वात् । आस्यस्पर्शादित्वदृष्टमेदादावर्तते । तत्रत्रिराचम्यांगान्युपस्पृश्यपुनःसांगाच
मनक्रियेत्येवं दाक्षायण्यज्ञेदर्शपूर्णमासावृत्तिविदित्याचारादर्शः ॥ ॥ अथाचमनापवादःकालतः । हेमाद्रौपैठीनसिः—
अपेयहिसदातोयंरात्रौमध्यमयामयोः । स्नानैचवनकर्तव्यंतथैवाचमनक्रिया । तत्रैवविश्वामित्रः—महानिशातुविज्ञेयामध्यस्थंग्रहरद्वयम् ।

तस्यांखानं कुर्वीत काम्यमाचमनं तथा । तत्रैव षड्त्रिंशन्मते—मूत्रोच्चारमहारात्रौ कुर्यान्नाचमनं तु यः । प्रायश्चित्तीयते विप्रः प्राजापत्यार्धम
 हति ॥ ॥ महानिशाद्रेघा । तत्राद्यामाह माकंडेयः—महानिशाद्रेघटिके रात्रौ मध्यमया मयोः । द्वितीयस्यां तृतीयस्याद्येत्यर्थः । द्वि
 तीया तु विश्वामित्रोक्ता । द्रव्यतः स्मृत्यर्थस्यारे—अस्ति गधौषधेजघेसिग्धे बुद्धे स लेपने । नाचमेज्जो जने वृत्ते शुद्ध्यर्थं क्रमुकादिषु । अन्येषु चा
 ममध्येषु सारेषु सुगंधिषु । तांबूलं क्रमुके होमं मुक्तखेहानुलेपने । इक्षुदंडं तिलमूलपत्रपुष्पफलेषु च । तथा त्वक्तृणां पुनश्चाप्युक्तं मुक्तं
 धूपकैश्च सोमैश्च प्राणाहुतिषु चाप्नुच । आस्यहोमेषु सर्वेषु नोच्छिद्यो भवति द्विजः । क्रमुकादिष्वित्यत्रादिशब्दां तांबूलादीनि । पुनश्चाप्युक्तं मुक्तं
 योर्ग्रहणादत्र पूर्वाचमननिषेधः । अतएव शुद्ध्यर्थमित्युक्तम् । प्राणाहुतिष्विति प्राणाहुतिसाहचर्यादमुतापि धानमसीति पीतां
 षेधः । तेन विषयसप्तमीयम् । तेन भोजने अमृतोपस्तरणमसीत्येतदुत्तरं नाचमनम् । अतएवाप्स्विति प्राणाहुतिसाहचर्यादमुतापि धानमसीति पीतां
 प्यं । अन्यथोच्छिष्टस्य मत्रपाठासंभवात् । तेन तस्मिन् प्रप्यने कर्तव्ये नोच्छिष्टत्वमित्युक्तं आर्द्धहेमाद्रौ । नचैवंपुरीषाद्युत्सर्गोत्तरमाचमने कर्त
 व्येतत्राधिकारसिद्ध्यर्थमाचमनंतरापत्तिः । आरभणीयान्यायेनोपपत्तेः । यथादर्शपूर्णमासां गारभणीयातिदेशादरभणीयायां प्रासानवस्थाप्रस
 गात् स्वात्मनि स्वातिदेशासंभवाच्च न तथेहापि । नचैवमाचमने सकृदलपानोत्तरमाचमनापत्तिः । पुनर्जलपानस्य गार्हपत्य्यादिमंत्रसाध्यत्वादुच्छिष्टस्य
 तदसंभवादिति युक्तम् । अनवस्थापत्तेर्देतोत्तरत्वात् । हेमाद्रौ विवसमव्यवधानेनेत्युक्तेश्च । कृच्छ्रणभट्टीये—अनाचांतःपिबेद्यस्तु पीत्वाना
 चामयेद्यदि । गार्हपत्यं जस्वाप्राणायामेन शुद्ध्यति ॥ ॥ आचमनापवाद आचारसारे—अपोजघ्वाध्वंजघ्वाकृत्वा तांबूलचर्वण
 म् । सौगविकानि सर्वाणि नाचमेतं विचक्षणः । अपोजघ्नेत्यमुतापि धानमसीति मंत्रैः । पीत्वानोच्चेष्यमाणश्चाचमेत्येतोपि सन्निहितमनूक्तेरिति

कल्पतरुः । अप्सूच्छिद्यतानिषेधात्पीत्वापइतिनैमित्तिकमाचमनमित्याचारादर्शः । चिश्वादर्शोऽपस्तम्बः—संध्यार्थभोजनार्थेवापितुदे
वप्रयोजने । शूद्राहतेननाचामेज्जपादिहवनेषुच । संवर्तः—शूद्राशुभ्येकहस्तैश्चत्ताभिर्नकदाचन । शूद्राहृतजलनिषेधःसर्वकर्मसुज्ञेयः । स्मृत्य
र्थसारे—नपादप्रक्षालनशेषेणनाचमनशेषेणनाभ्युदकशेषेणकर्माणि कुर्यात् । यदिकुर्याद्भूमौजलंस्त्रावयित्वात्रांबुपात्रंस्थापयित्वोद्धृत्यकुर्यादिति ।
आपस्तम्बः—नवर्धधारयाचामेज्जप्रदरोदेकेनाकारणादिति । प्रदरःस्वयंभिन्नोभूभागः । वसिष्ठः—प्रदरादपिगोतृषेराचामेतेति । नेदंकलौ ।
गोतृमिशिशिष्टेपयसिशिष्टैराचमनक्रियेतिमाधवीयेकलिवज्येषुपाठात् । स्मृतिसारे—एलालवंगकर्पूरगंधैर्वोसितैर्जलैः । नाचामेदद्भिरुष्णा
भिस्तथाशौचावशेषितै । चंद्रोदयेसंग्रहे—पात्रावशिष्टंयच्छौचेपाणिपादानेजने । भूमौतदबुनिःस्त्राव्यशेषेणाचमनंचरेत् । चंद्रिकायां
विष्णुस्मृत्यावप्येवम् । देवजानीये—शौचशेषपादशेषपीतशेषतैवच । अपेयंतद्विजानीयात्पर्युक्षणकृतिंविना । स्मृत्यर्थसारे—पाद
शौचशिखाकच्छवंधौतोपवीतकम् । विनाचांतोऽशुचिर्नित्यवद्धेकंठेशिरस्यपि । प्रयोगपारिजातेभृशुः—आच्छन्नदक्षिणांसस्तुनाचामे
द्विकदाचन । अकृत्वापादशौचंचतिष्ठन्मुक्तशिखोपिवा । विनायज्ञोपवीतेनआचांतोप्यशुचिर्भवेत् । तिष्ठन्नितिजलस्थेतरपरम् । जानोरूध्वजले
तिष्ठन्नाचांतःशुचितामियात् । अधस्ताच्छतकृत्वोपिसमाचांतोनशुद्ध्यतीतिविष्णूक्तेः । अधस्ताज्जान्वोः । चंद्रिकायांविष्णुः—नस्पृ
शन्नहसजल्पन्नश्चचांडालदर्शने । आचामेदितिशेषः । तत्रैवप्रचेत्ताः—नासमपादआचामेदिति । स्मृत्यर्थसारे—उपविष्टःसमाचामेज्जानु
मात्रादधोजले । तथा—सोपानत्कोधृतोष्णीषःपर्यकासनयानगः । दुर्दशेप्रपदश्चैवनाचामन्शुद्धिमाश्रयात् । आचांतःकर्मशुद्धःस्यात्तांबूलैषधि
जग्धिक्वत् । नागदेवाह्निकेयमः—मधुपर्कभोजनांतिसंध्यादौनित्यकर्मणि । आसनस्थोपिचाचामेदन्यत्रकुक्कुटासनः । स्मृत्यर्थसारे—
नयज्ञोपवीतसुतरीयंचान्यथाकृत्वाचामेत् सम्यग्धृत्वापुनराचामेत् ॥ यज्ञोपवीतेनष्टेअन्यत्सूत्रंयज्ञोपवीथाचामेत् । हारीतः—नजले

शुष्कवस्त्रेणस्थलैश्चैवाद्रवाससा । तर्पणाचमनं जप्यमार्जनादिकमाचरेत् । पैठीनसिः—अंतरेकं बहिरेकं कृत्वा पादमाचमेदिति । व्यासः—
 शिरःप्रावृत्त्यलकं च मुक्तकच्छशिखोपिवा । अकृत्वा पादयोः शौचमाचं तोयशुचिर्भवेत् । गौतमः—नमुल्याविप्रपुच्छिष्टकुर्वन्ति न चेदं रोनिपतं
 तीति । अंगस्पर्शोऽप्यपस्तंबः—यथास्याद्विदवः पतंत उपलभ्यते तेष्वामेत् । गौतमः—मंत्रब्राह्मणमुच्चारयतो विदवः शरीर उपलभ्यंते ते
 स्वाचमनमिति । मनुः—स्पृशति विदवः शौचं तोयस्याचामयतः परान् । तेषां धैः समाज्ञेयानतैरप्रयतो भवेत् । अत्र पादग्रहणाजंघादिस्पर्शोऽपि
 इति मिथ्यातिथिः । तत्र । ग्रयां त्याचमतोयाश्च शरीरे विप्रो नृणाम् । उच्छिष्टदोषो नास्स त्रभूमितुल्यास्तु ते स्मृता इति माधवीये यमोक्तौ
 शरीरग्रहणात् । अतः पादाविति प्रायिकम् । तेनांगांतरस्पर्शोऽपि न दोष इति सर्वज्ञनारायणः । माधवीये येवं । आपस्तंबः—
 नश्मश्रुभिरुच्छिष्टो भवति यावन्न हस्तेनोपस्पृशतीति । मुखगतैरित्यर्थः । याज्ञवल्क्यः—मुखजाविश्रुपो मेधास्तथाचमनविदवः इति ।
 शंखः—दतवदंतलश्रेपुरसर्वजमन्यत्र जिह्वाभिर्मर्शनादिति । गौतमस्तु प्राक्च्युतरे कै इत्याह । च्युते तु शंखः—च्युतेष्वास्त्राववद्विद्यान्निगिरत्रेव
 तच्छुचिः । मुखोदकमास्त्रावः । ज्ञाता तपः—दंतलग्नमूलफले मुक्तखेहेतयैव च । तां वृले च क्षुद्रं डेचनोच्छिष्टो भवति द्विजः । स्मृत्यां नरे—
 अलाबुताप्रपात्रस्थकरकश्चयत्पयः । आचम्य स्वयमादाय शुद्धो भवति नान्यथा । स्वयगृहीत्वा चाचामेन्न परः प्रयच्छेदित्यर्थः । अलब्धादिपात्रं
 यतिपरम् । यतिपात्राणि मृद्रेणुदार्वालाबुमयानि चेति याज्ञवल्क्योक्तेः । अतैजसानि पात्राणि तस्यस्युर्निर्घणानि चेति मनूक्तेश्च । अलाबुदारु
 जंवापि वैष्णवं मय तथा । एतानि यतिपात्राणि गृहस्थो न समाचरेदिति पंचायतनसारे व्यासोक्तेश्च । तत्रैव संवर्तः—सौवर्णराजतं ताम्रं
 मुख्यं पात्रं प्रकीर्तितम् । तदभावे स्मृतं पात्रं श्रवणं तेषां चारितम् । कृष्णभट्टीये मरीचिः—कांसेनायसपात्रेण त्रपुसीसकपित्तलैः । आचंताः श
 नकृत्वोपि न कदाचन शुद्ध्यति । यत्तु स्मृत्यर्थसारे—सौवर्णरौप्यपत्रैश्च वेणुवित्वाश्मचर्मभिः । अलाबुदारुपात्रैश्च नारिकेलैः कपित्थकैः । तु

णैः कौष्ठैर्जलाधारैरन्यां तस्मिन्मयैः । वामेनोद्धृत्यवाचा मेदन्यदातुरसंभवे इति । तस्मिन्मयमात्रपरम् । तस्यैव संनिहितत्वात् । तत्राप्यन्यदातुरसंभवे वामेन सदंशादिनोद्धृतैर्मन्मयैरित्यर्थः । अतएव ग्रोस्मृत्यर्थस्यारंभः—तत्र मन्मयपात्रं जलं नैवोपहन्यत इत्युक्तमिति केचित् । अन्येतु वामेन पात्रमुद्धृत्य नपिषेद्वक्षिणेन त्वित्युपक्रम्य सौवर्णे रौप्यपात्रैश्चैत्याद्युक्तैर्यदि स्वहस्तेनाचामेत्तदैरेवेति परिगणनवलाघ्रियमेन नान्यैरित्यर्थोऽपि तत्तलां स्यादिभिर्वाभ्योद्धृतैर्नाचामेदित्याहुः । अथो गपारिजाते संग्रहे—करकालाबुपात्रेण ताम्रचर्मपुटेन च । गृहीत्वा स्वयमाचामेद्भूमिलभेन नान्यथा । अत्र भूमिलभत्वे भूलंचितम् । वामेनोद्धृत्यैतस्मृत्यर्थस्यारविरोधात् । माधवीये स्मृत्यन्तरे—करपत्रेषु यत्तोयं यत्तोयं ताम्रभाजने । सौवर्णे राजतैचैव नैवाशुक्षुत्तु तस्मृतम् । अपराक्षे स्मृत्यन्तरे—ताम्राश्मनालिकेरान्जवेणु कालाबुचर्मभिः । स्वहस्तेनापि चाचामेत्सर्वदा शुचिरेव सः । न केवलमन्यदत्तेन तितत्रैव ॥ इति श्रीमन्नारायण ० लक्ष्मण भट्टकृता वाचाचारबेधोऽचमनम् ॥

अथ दंतधावनम् ॥ अग्निः—मुखपर्युषितेनित्यं भवत्यप्रयतो नरः । अथार्द्रकाष्ठशुष्कं वा भक्षयेदंतधावनम् । तस्याद्यतयोराचामेत् । आग्नेये—शौचं कृत्वा मृदाचम्य भक्षयेदंतधावनमित्युक्तेः । प्रक्षाल्य भंक्त्वा तु शुचौ देशे लक्ष्म्या तदाचमेदिति गरुडाच्च । आचारादर्शो विष्णुः—प्रातर्भुक्त्वा च यतवाग्भक्षयेदंतधावनम् । भुक्त्वेति यतिपरमिति हलायुधः । विष्णुः—कंटकक्षीरिवृक्षोत्थं द्वादशांगुलमव्रणम् । कनिष्ठांगुलिवत्स्थूलं पर्वाधिकृतकूर्चकम् । दंतधावनमुद्दिष्टजिह्वोल्लेखनिका तथा । द्वादशांगुलकविप्रकाष्ठमाहुर्भनीषिणः । क्षत्रविदस्त्रुद्रजातीनां नवधत्तचतुरंगुलम् । स्मृत्यर्थे सारे तु—तिक्तकपायकटुसुगंधिकंटकक्षीर्यवणमृजुकीटाद्यदूषितं द्वादशांगुलविप्रैः क्षत्रादिष्वंगुलिह्लास इत्युक्तम् । शंखः—कुमाराणां च नरीणां कर्तव्यं चतुरंगुलम् । अथ तत्काष्ठानि मदीयाः श्लोकाः—आभ्राभ्रातकसर्जेषु वृहती श्रीपणिपुन्नागकान् चंपावैकदंशिरीषस्त्रादिरापामार्गं निबार्जुनान् । नारिगंवदरीप्रियंगुकुटजान् धात्रीतमालं तथा कंकोलं त्वरिर्मर्दलोद्गमधुकान् न्याजादनपर्णकम् । जात्याट

रूषावतिसुक्तजं वृक्षान्कपायंकडुकंटकंच । गृह्णीतशुद्धैर्दंतानामन्यास्तत्रविवर्जयेत् । आघ्रातकआंघ्राइतिप्रसिद्धः । सजोरालइतिप्र
 सिद्धः । राजादनंचारोली । कदरःश्वेतसारःखदिरः । खदिरोरक्तसारः । अतिमुक्तजंमोगरावेलीइतिमध्यदेशे । मधूकोज्येष्टीमधुः ।
 संग्रहे—अपामर्गेधृतिर्मेधाप्रज्ञाशक्तिर्वपुःशुचिः । अंगिराः—ग्रक्षाल्यभक्त्वातज्जहान्छुचौदेशेसमाहितः । जातूकर्ण्यः—ईशान्य
 मिमुखःकुर्याद्वाग्यतोदंतधावनम् । कृत्यरत्नेर्गर्गः—प्राञ्जुखस्यधृतिःसौख्यशरीरारोग्यमेवच । दक्षिणेनतथाकार्यपश्चिमेनपराजयः ।
 उत्तरेणगवांशःस्त्रीणाम्रेष्यजनस्यच ॥ ॥ अथनिषिद्धानि । मदीयाःश्लोकाः—श्लेष्मातकःपिपलितिदुक्रौपारिजातरिष्टाक्रमुकैगु
 दीच । कार्पासमव्यौशणपारिभद्रौकुशेष्टेकैवैवकुलश्चशुष्कम् । शाल्मल्यक्षौशिशुमोचानखानिकाशोलोष्ठसंधवचांगुलिश्च । मुक्त्वांगुष्ठानामिके
 शिशपायामृत्स्नापणगारपापाणतार्णम् । कुम्भोविभीतकधवौसिकताश्चमल्योनिर्गुडिगुगुलपटौकनकश्चकण्डः । नदास्वष्टमिरव्योर्व्रतदिनेदर्श
 वौमूमिजेऽश्लेजन्मदिनेचतुर्दशियुगेक्रांतौव्यतीपातके । द्वादश्यानिजन्मभेपरतरेतत्पूर्वभेर्पौर्णमास्यामांगल्यदिनोपवासदिनयोश्छायासुतेवा
 भृगौ । त्रतीचीमुखोदक्षिणाशामुखोवाह्मिजानांविशुद्धिनकुर्वादिमीभिः । अत्रमूलपृष्ठबीचंद्रादिशुस्पष्टम् । पारिभद्रोनिवतस्तरिल्यमरः । रक्त
 मंदारइतिहिमाद्रिः । यस्तुआह्लाकाशिकायांस्मृतिः—शणशाकंसृतंमांसकरेणमथितंदधि । अगुल्यादंतसर्घर्षस्तुल्यगोमांसभक्षणेति
 तदगुष्ठानामिकान्यपरम् । इष्टकालोष्ठपाषाणैरितरंगुलिभिस्तथा । मुक्त्वात्वनामिकांगुष्ठौनकुर्वादतथावनमितिचंद्रिकायांगुह्याज्ञच
 ल्कयोक्तेः । वाराहे—अज्ञातपूर्वाणिनदंतकाष्ठान्यद्यान्नपत्रैश्चसमन्वितानि । नयुग्मपत्राणिनपाटिनिनचाद्रिशुष्काणिविनात्वचाच । आ
 श्वलायनः—दीक्षितोब्रह्मचारीचयतिश्चविधवांगना । नित्यमद्यादंतकाष्ठममायांतुविवर्जयेत् ॥ ॥ ब्रह्मचारिणंप्रकृत्यकौर्मे—नाद
 र्शचैववीक्षेतनचरेदंतधावनम् । अतोब्रह्मचारिणोविकल्पइतिकेचित् । वस्तुतस्तुपूर्ववाक्येब्रह्मचारिपदनैष्ठिकपरं यतिसाहचर्यादितियुक्तम् ।

स्मृतिमंजर्या—रजस्वलाचतुर्थोद्धिस्तिकादशमेहनि । खानात्पूर्वबंधमोक्षेनिधेव्वपिचरेदिति । बंधोनिगडः ॥ अथविहितनिविद्धा
नि—खर्जूरपीलुवटबिल्वकंदबंचधूकाश्चत्यकिशुकमधूकशमीचजातिम् । अर्ककरंजकुटजावथर्तितिणीचनिर्गुड्युदुंबरविशोककोविदारान् ।
विद्वानेतान्सदाविद्यात्प्रतिषिद्धविधित्सितान् । अत्रदंतधावनकरणत्वेनसामान्यप्राप्तौविशेषविधिनिशेषसतिपुनर्निषेधःप्रतिनिधित्वेनग्रहणं
नेत्यर्थकोमाषनिषेधवदित्याचारचंद्रोदयः । विहितनिषिद्धेषुविकल्पइतिकश्चित् । तन्न । व्यवस्थासंभवेविकल्पायोगात् । वयंतुविहितग्रहणेन
तदन्यनिषेधसिद्धेपुनस्तद्ग्रहणंविहितालाभेनिषिद्धान्यग्रहार्थविहितनिषिद्धान्यालाभेविहितनिषिद्ग्रहार्थतद्ग्रहणमितिब्रूमः । नारदः—आस
नेशयेनेपादुकादंतधावने । पलाशाश्चत्थकौवज्यासर्वकुत्सितकर्मसु । धर्मसारे—स्त्रीसंगंखादनंपानंस्वाध्यायंक्षुरकर्मच । नकुर्यादंतसं
घर्पतैलेशिरसिसंस्थिते । यमः—चतुर्दश्यष्टमीदर्शपूर्णिमासंकमेरवौ । एषुस्त्रीतैलमांसानिदंतकाष्ठंचवर्जयेत् । भविष्ये—दशम्यांदंतकाष्ठे
नजिह्वलैखयेतेयदा । एकादशीविधानायनिराशःस्याद्यमस्तदा । बृद्धमनुः—गतेदेशांतरेपत्यौगंधमाल्यांजनादिच । दंतकाष्ठंचतांबूलवर्जये
द्वनितासती । प्रयोगपारिजातेदक्षः—अंजनाभ्यंजनेस्नानप्रवासंदंतधावनम् । नकुर्यात्सार्तवानारीग्रहाणामीक्षणतथा । संवर्तः—रवौ
विवाहआशौचवर्जयेदंतधावनम् । मरीचिः—नाद्यादजीर्णवमथुश्चासकासज्वरादितः । गोभिलः—आर्द्धयज्ञेथनियमेनभक्ष्यंप्रोदितेरवौ ।
यमः—मध्याह्नस्नानवेलायांयोभक्षेदंतधावनम् । निराशास्तस्यगच्छतिदेवताःपितरस्तथा । अत्रप्रोदितेइतिमध्याह्नेपितृन्निषेधसिद्धेमध्याह्ननि
षेधोपाधिव्यर्थइतिकेचित् । वस्तुतस्तुमध्याह्नेतन्निषेधस्तत्पूर्वप्रोदितेपितृनामर्थः । अन्यथानिषेधवैयर्थ्यादित्युक्तम् । आर्द्धदंतधावन
निषेधस्तुर्कुतरेव । आर्द्धमुक्त्वातस्तथायप्रकुर्वादंतधावनम् । आर्द्धकर्तानकुर्वीतदंतानांधावनंबुधइतिप्रचेतोवचनात् । अविभक्तानांज्येष्ठस्यक
र्तृत्वेपिफलभाक्त्वात्फलसंस्कारादंतवावनवर्जनादयःसर्वेषाम् । एवंप्रतिनिधेरपि ।—आर्द्धशिष्येणपुत्रेणतदन्येनापिकारयेत् । नियमानाचरेत्सो

पिनियतांश्रवसुधरेइतिहेमाद्रौचारहाच्च । विष्णुरहस्ये—उपवासेतथाश्राद्धेखादित्वादंतधावनम् । गायत्र्याशतसंप्लूतमंबुप्राश्यविशु-
 क्क्यति । काशीखंडे—अलाभेदंतकाष्ठानानिपिद्धेवाथवासरे । गंडूपाद्रादशग्राह्यामुखसपरिशुद्धये । स्कांदेप्रभासखंडे—वर्जितेदिव
 सेदेविगडूपांश्चैवषोडश । तत्तत्त्रैःसुगधैर्कारयेदंतधावनम् । यस्तु—उपवासेपिनोदुष्येदंतधावनमजनम् । एकादश्यांतृणैःपर्णेर्नकुप्यादंत-
 धावनमितिकृष्णभट्टीयेस्कांदं तत्समर्तृकोपवासपरम् । अंजनसाहचर्यात् । हेमाद्रावप्येवम् । दंतधावननिषेधेऽपिजिह्वेहोलेखोभवति—
 प्रतिपत्पर्वपष्ठीषुनवम्यादंतधावनम् । पर्णेरन्यत्रकाष्ठैस्तुजिह्वेलेखःसदैवहीतिव्यासोक्तेः । स्कांदे—दंतधावनकाष्ठेनजिह्वापरिमार्जयेत् ।
 आयुर्वलंयशोवर्चःप्रजापशुवसूनिच । ब्रह्मप्रज्ञांचमयांचत्वनोवेहिवनस्पते । मंत्रेणानेनमितिमान्भक्षयेदंतधावनमितिकाशीखंडान्मन्त्रोभक्षणे
 इतिपृथ्वीचंद्रमदनपारिजातौ । छंदोगपरिशिष्टेप्येवम् । अभिमन्याहताशाखामंत्रेणानेनवैद्विजाः । ततज्जर्ध्वक्रमेणैवधावयेच्छाखया
 तयेत्यंगिरःस्मृतेः । शाखाभिमंत्रणइतिस्मृतिरत्नावली । वचनद्वयादुभयत्रेतितुयुक्तम् । सएव—पतितांत्यजपांखडिदेवाजीवरजस्वलाः ।
 भिषक्पातकिंचडालानपेक्ष्यादंतधावने । शुनकविट्पराहचगर्दभताम्रचूडकम् । अन्यान्नैवेदशान्पश्येद्विजशुद्धौविचक्षणः । देवाजीवोदेवलकः ।
 यस्तुक्लृप्तारौ—ऊर्ध्वेनिपतितिसिद्धिस्तथाचाभिमुखेस्थिते । अतोऽन्यथानिपतितेअनीयपुनरुत्सजेदिति तत्सिद्धार्थेकादिसप्तमीव्रतप्रकरणान
 भिज्ञत्वाद्यात्किंचिदेव ॥ ॥ उषःपानम् । बृहदात्रेयसंहितायाम्—पिवतिपशुपितंजलमन्वहंतिमिरवांश्चरमहरेनिशः । यदितदा
 लभतेसतुगारुडीदृशमपास्तसमस्तगदोनरः । आयुर्वेदेभोजोपि—अंससःप्रसूतीरष्टौरवावदुदितेपिबेत् । नवनगवलंप्राप्यजीवेद्वर्षशतनरः ।
 शौनकः—पश्चाद्वादशगडूषैःशुद्धिंक्रत्वाद्विराचमेत् । ललाटेऽदिवाहोश्चऊर्ध्वपुंड्राणिधारेत् । चतुर्भिःसंकर्षणादिनामभिश्चदनादिभिः ।
 विष्णुपुराणे—स्वाचांतस्तुपुनःकुर्यात्पुमान्केशप्रसाधनम् । आदर्शजनमांगल्यदूर्वाद्यालंभनानिच । मार्कंडेयपुराणे—दक्षिणाभिमुखो

यस्तुविदिवसंमुखएवच । केशान्संस्क्रुतेमत्यौधननाशंसिदति ॥ इतिश्रीमन्नारायण०लक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेदंतथावनम् ॥

अथाज्याचलोकनम् ॥ मदनपारिजातेब्राह्मविष्णुपुराणयोः—स्वभासानंदृतेपश्येद्यदीच्छेच्चिरजीवितम् । स्कांदे—आदौविप्रस्यवरणंकुर्याद्विज्ञानुलेपनैः । ततःप्रतिष्ठयेत्पात्रंस्वर्भैत्रैश्चप्रपूजयेत् । पश्चाद्विप्रायदातव्यंस्वर्णैकेनसमन्वितम् । प्रातराज्यपात्रदानमंत्रो हेमाद्रौगोपथब्राह्मणे—आज्यतेजःसमुद्भूतमाज्यपात्रहरंपरम् । आज्येनदेवास्तुप्यंतिआज्यलोकाःप्रतिष्ठिताः । भौमांतरिक्षदिव्यादियन्मेकलम्बमागतम् । सर्वतदाज्यसंस्पर्शात्प्राणशमुपगच्छतु । अन्यच्च—याऽलक्ष्मीर्यच्चदौस्स्थंभेसर्वगात्रेष्ववस्थितम् । तत्सर्वशमयाज्यत्वंलक्ष्मीपुष्टिचवर्धय । इति ॥ ॥ अथकुशाः । चंद्रोदयेऽन्निः—उभयानामिकाभ्यांतुधार्येदर्भपवित्रके । पवित्रमाहमार्कंडेयः—चतुर्भिर्देर्भपिजूलैर्ब्राह्मणस्पपवित्रकम् । एकैकन्यूनमुदिष्टवर्णैर्वर्णैयथाक्रमम् । यत्तुकात्यायनः—अनंतर्गर्भेणसाग्रकौशद्विदलमेवच । प्रादेशमात्रंविज्ञेयंपवित्रयत्रकुत्रचिदितितद्वैश्यपरंपूर्ववचनादितिपृथ्वीचंद्रः । स्मृत्यर्थेसारेतु—सर्वेषांवाभवेद्वाभ्यांपवित्रयत्रकुत्रचिदित्युक्तम् । चंद्रिकाश्यांतु—सप्तभिर्देर्भपिजूलैःकुर्याद्ब्राह्मपवित्रकम् । पंचभिःक्षत्रियस्यैवचतुर्भिश्चतथाविशः । द्वाभ्यांशूद्रस्यविहितमितरेषांतथैवचेति । तथाऽनंतर्गर्भेणमित्यादितुस्थालीपाकपरमित्युक्तम् ॥ ॥ रत्नावल्याम्—प्रथमंलंघयेत्पर्वद्वितीयंतुनलंघयेत् । अग्रपर्वस्थितोदर्भस्तपोवृद्धिकरोहिषः । मध्येचैवप्रजाकामोमूलेसर्वार्थसाधकः । चंद्रिकायाम्—अंगुलीमूलदेशेतुपवित्रंधारयेद्विजः । राज्ञाद्विपर्वकेचैवविशामग्रकरस्यतु । रत्नावल्याम्—यज्ञोपवीतेर्मौज्यांचतथाकुशपवित्रके । ब्रह्मग्रांथिविजानीयादन्यथातुयथारुचि । पवित्रप्रकारस्तत्रैव—अंगुष्ठवर्षयेद्विद्वान्तर्जन्यापिपुनःपुनः । ज्ञानमुद्रामधःकुर्यात्पूर्ववद्वंथिवंधनम् । आश्वलायनः—तारेणकुर्याद्वंथितुपवित्रस्यद्विजोत्तमः । ग्रांथिरेकांगुलस्तद्वत्तदूर्ध्वद्वंगुलंमतम् । तारः प्रणवः । भरद्वाजः—अत्रोक्तसंख्यापिजूलानेकीकृत्यसमंयथा । मूलानिदक्षिणेहस्तेधृत्वाग्राण्यन्यपाणिना । दक्ष

हस्तेन द्वाभ्यामनुवर्त्य प्रदक्षिणम् । तथैवाग्रेण चावेष्ट्य कुर्याद्ग्रंथि यथादृढम् । वृत्तग्रंथिलक्षणे माद्रौ गारुडे—अर्धप्रदक्षिणीकृत्य शिखां पा
 शं प्रवेशयेत् । वैष्णवेनैव मार्गेण वृत्तग्रंथौ पवित्रके । वैष्णवो मार्गः पश्चाद्भागः । ब्रह्मग्रंथिरपि तत्रैव—संत्यज्य वैष्णवं मार्गं ब्राह्मणं मार्गं विमिश्रि
 तम् । सकृत्प्रदक्षिणीकृत्य ब्रह्मग्रंथिः स उच्यते । कर्तुरभिमुखप्रदेशो ब्रह्ममार्गः । क्षेमप्रकाशो शंखः प्रकारांतरमाह—त्रिगुणीकृतं रज्जुस्तु
 त्रिवृत्पासनं योजयेत् । ब्रह्मग्रंथिः स विज्ञेयः स दामौ जादुषु द्विजैः । चंद्रोदये व्यासः—कोरको शिखायां च कर्णयो रुमयोरपि । पवित्रधारको य
 श्वनसपापेन लिप्यते । कात्यायनः—स पवित्रः सदर्भो वाकमार्गे पितृकर्मणि । अशून्यतुकरं कृत्वा सर्वत्राचमनं चरेत् । नोत्सृज्य तत्पवित्रं तु मु
 क्तवोच्छिष्टं तु वर्जयेत् । ब्राह्मे—मंत्रविना धृतं यत्तत्पवित्रमफलं भवेत् । तस्मात्पवित्रे मन्त्राभ्यां धारयेद्दर्भमंत्रं च । पवित्रं ते तु इत्यादि मन्त्रद्वितयम
 स्यतु । प्रणवस्त्वस्य मन्त्रः स्यात्समस्ता व्याहृतिस्तु वा । पृथ्वी चंद्रोदये—धृतपवित्रकर्मातिशयिमुक्त्वा तु तत्त्यजेत् । विस्मृत्य यदि पात्रेषु पवित्रवि
 सुजेत्तथा । प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ्रं तत्किल्बिषविशुद्धये । आश्वलायनः—तस्मिन्क्षीणे क्षिपेत्तोर्यैव हौवायज्ञसूत्रवत् । भूमिज्ञात्वा तथा शुद्धां मृ
 द्भिस्तारोण पूरयेत् । भरद्वाजः—कर्मातिपुनरादाय पवित्रद्वितयं द्विजः । शुचौ देशे विनिक्षिप्य दध्यादे तत्पुनः पुनः । यद्युच्छिष्टाद्युपहतं पवित्रं वि
 हृतं भवेत् । तदैव ग्रंथिमुत्सृज्य त्यजेदितरथानहि । मदनपारिजाते कौशिकः—पवित्रस्य तु नाशौचमाचांते तु कदाचन । पिदृणांतर्पणे त्या
 ज्यमुच्चारै पूजने तथा । दर्भेषु तु हे माद्रौ स्कांदे—अनामिका धृतादर्भे हिकानामिकाभ्यां तु धारयेद्दर्भपवित्रके । आ
 श्वलायनः—अथवानामिकाभ्यां तु ग्रंथिहीनं कुशादिकम् । हेमादीन्वा विभृयात्सर्वकर्मस्वपि द्विजः । गौडास्तु—मध्यमानामिकाभ्यां तु धा
 रयेद्विदलकुशम् । सध्यादिकर्मजाप्येषु स्वाध्यायेऽपि तृपणे । केवलानामिकायां तु अज्ञानाद्धारयेत्कुशम् । श्वानमूत्रसमतोऽपि पीत्वा चांद्रायणचरे

१ मनुनाटु—मेरालामजिनदण्डमुपवीतकर्मदण्डम् । आमुग्रास्यविनष्टानिष्टीतान्यातिमत्रवत् । (मनु अ २ श्लो ६४) इत्युक्ते रज्जुलोबह्निनिक्षेपो विचारणीयः ।

दितिहारीनोक्तेः कुशधारणमध्यमानामिकयोरित्याहुः । तन्न । वचनस्यमहानिवधेषुकाप्यनुपलंभात् । सर्ववचनेषुकुशहेमरूपविपवित्राणामविशेषोक्तेश्च । कुशानूर्ध्वान्विमृयात् । वज्रयथासुरेद्रस्यशूलहस्तेहरस्यच । चक्रायुधंयथाविष्णोरेवंविप्रकरेकुशइतिचंद्रिकायांगोभिलोक्तौ संदिग्धेषुवाक्यशेषादितिन्यायेनशूलसाम्योक्त्यानिर्णयाच्छूलदृष्टान्तएवमुख्यः । अतएवतत्रैवहस्तग्रहंत्रिशालत्वादिनात्रिशूलसाम्याच्च । दर्भसंख्यामाह—समूलाग्रौविगर्भौतुकुशौद्वौदक्षिणेकरे । सव्येचैवतथात्रीन्वैविमृयात्सर्वकर्मसु । छंदोगपरिशिष्टे—द्वौदर्भौदक्षिणेहस्तेसव्येत्रीनासनेसकृत् । उपवीतेशिखायांचपादमूलसकृत्सकृत् । अत्रचत्वारःपक्षाः । हस्तद्वयेदर्भधारणम् हस्तद्वयेपवित्रधारणम् दक्षिणेपवित्राभेकुशाः दक्षिणएवोभयमिति । तृतीयःकातीयपरः—सव्यःसोपग्रहःकार्योदक्षिणःसपवित्रकइति कात्यायनोक्तेः । लघुहारीतः—जपेहोमेतथादानेस्वाध्यायेपितृतर्पणे । अशून्यंतुकरंकुर्यात्सुवर्णरजतैःकुशैः । सुवर्णरजतैरितिवहुत्वमेकसुवर्णाद्यवयवविधारणेपियुक्तम् । सुवर्णत्वादेरवयवविवृत्तित्वात्सुवर्णादीनांसमुच्चयः । अनामिकायांतद्भेधारयेदक्षिणेकरेइतिदेवीपुराणे—अनामिकायांहेमधारणोक्तेस्तत्समभिव्याहंतरजतमपितत्रैवधार्यम् । तर्जन्यांरजतंधार्यमितिचचनंतुनिर्मूलम् । कल्पतर्वादिभिरनादरादितिबर्धमानः । तन्न । अनामिकाधृतं हेमतर्जन्यारूप्यमेवच । कनिष्ठिकाधृतंखड्गंतेनपूतोभवेन्नरइतिश्राद्धहेमाद्रौचंद्रिकायांचयोगयाज्ञवल्क्यविरोधात् तर्जन्यारूप्यंजीवत्यित्रन्यपरम्—उत्तरीययोगपटंतर्जन्यांरजतंतथा । नजीवत्पितृकैर्धार्यज्येष्ठेवाविद्येतयदीतिचंद्रोदयेसंग्रहात् । आश्वलायनः—अन्यैर्धृतंनगुल्लीयात्पवित्रंणसंभवम् । हेमादयस्तुसंग्राह्याःसम्यङ्निष्ठप्यवह्निना । सएव—पवित्रेपतितेज्ञातथाजपगणेमुवि । प्राणायामत्रयंकुर्यात्स्वात्वाविश्रोऽधमर्षणम् । जपगणो माला—हेमैवसर्वदासर्वंकुर्यादिवविचारयन् । रौप्यंदक्षप्रदेशिन्यांविमृयाद्दीक्षितोद्विजः । अग्रंथिकंचहेमंच तथालोहत्रयोद्भवम् । गायत्र्यक्षरवर्गेणगुल्लीयात्ताम्रमुत्तमम् । अनुष्टुभस्तथारूपंत्रिष्टुभःकनकोत्तमम् । गायत्रीचतुर्विंशलक्षरा तावदंशताम्रम् ।

एवमग्रेषि । द्वाविंशदक्षरानुष्टुप् । चतुश्चत्वारिंशदक्षरविष्टुप्—शलाकाः कारयित्वातोऽभिष्टुजेदंगुलीयकम् । शुद्धौ धार्ये दिवारात्रत्रयं मम थापिवा ।
 आगमे त्वन्यथोक्तम्—सोमसूर्याक्षिरूपाः स्युर्वर्णलोहत्रयतथा । रौप्यमिदुःस्थतो हेमसूर्यस्ताम्रहतानन । लोहभागाः समुद्दिष्टाः स्वराद्यक्षरसस्य
 या । तैलैः कारयेन्मुद्रामसकलितसगताम् । अकारादयः षोडश १६ स्वरास्तावतो भागौप्यस्य । कायामांताः पञ्चविंशतिः २५ हेम । यादयः क्षांता
 दश १० तावस्य । साग्रसहस्रं सज्यस्पृष्टां तु हयात्ततः । तस्यां सपातयेन्मन्त्री सार्पिषा पृथ्वी संख्यया । जपः पृथोक्तमातृकामत्रस्य कं ख गं इत्यादिः ।
 निक्षिप्य कुभेतां मुद्रामभिषेकोक्तवर्त्मना । अवाह्यपूजयेद्देवीमुपचारैः समाहितः । अभिपिन्य विनीताय दद्यात्तां मुद्रिकांशुरुः । इयं दक्षाशुद्रो ग
 विपज्वरविनाशिनी । शारदानिलकेतु—तारताम्रसुवर्णानामर्कपोडश खट्वुभिरित्युक्तम् । खट्वोदश । योपदेवः—हिंशुमुचयमगोरा नीश
 वेकेषुगुडुगो । प्राच्याद्रत्नानि खेटाश्च मध्ये माणिक्यमुष्णगोः । उष्णगुः सूर्यः । हिंशुमित्याद्यक्षरद्वंद्वानि हीरकशुक्रादिग्रहचोदकानि । मन्त्र
 शास्त्रे—अकंदुरक्तशंखरुभृगुमदाहिकतवः । माणिक्यमौक्तिकचारुविट्पुमगरुडं पुनः । पुष्परागलसद्वज्रनीलगोमेदकं शुभम् । वैदूर्यनवरता
 निमुद्रातैः कल्पयेच्छुभम् । जपहोमादिकसर्वकुर्वकुर्यात्पूजां क्तवर्त्मना । योमुद्राधारयेदेनांतस्य स्युर्वर्गग्राहः । विन्यामे विशेषो ज्योतिषे—
 माणिक्यमंतस्तरणेर्निधेयवज्रसुमुक्ताविलसत्प्रवालम् । गोमेदकं निर्मलमिंद्रनीलवैदूर्यकंपुष्पमतस्तुपाचिः । पूर्वोदितः शुक्रशशांकभौमराहुर्किंके
 त्वित्ज्यशशांकजानाम् । रत्नानियत्नेन च मुद्रिकायां न्यस्यानि खेटेषु निजोच्चगेषु ॥ इतिलक्ष्मणभट्टकृता चारुर्गुलीयकप्रकरणम् ॥

अथ कुञ्जग्रहणम् । कुशाः कतिविधाः कदाकथं कैर्ग्राह्याः केऽविकारिणो गृहीतानामहर्भयांदांचाह स्मृतिचिन्तामणौ—अहन्यहनि
 कर्मार्थं कुशोद्धारः प्रशस्यते । तत्रैव—मासिमास्युद्धृतादर्भासिमास्येव चोदिताः । उत्तरोत्तरमासेषु धर्मविविद्रिसमताः । षट्त्रिंशन्मते—
 मासेन स्यादभावा स्यादर्भाह्यो नवः स्थितः । मदनरत्ने शंखमरीची—मासेन भस्यभावा स्यात्सातदं भोज्योमतः । अयातया मासे दर्भाभिनयो

ज्याश्चपुनःपुनः । आद्राङ्गुनीयाद्रात्रौनलुनीयाद्वापिसंध्यौः । मासःशुक्लादिरिति वधमानः । हेमाद्रौहारीतः—मासेनभस्यमावास्यातस्यां दर्भोच्चयोमतः । यत्तुशंखः—अमायांचैवनच्छिद्यात्कुशांश्चसमिधस्तथेति तत्तत्कालकर्मपर्याप्तव्यतिरिक्तविषयम् । कुशाःकाशाश्चदूर्वाद्याग वार्थचतृणादिकम् । निषिद्धेवापिगृह्णीयादमावास्याहनिद्विजतिजाबाल्युक्तेरितिपृथ्वीचंद्रः । वनस्पतिगतसोभमुहूर्तपरोनिषेधः । त्रिसु हूर्तवसेदोर्त्रिसुहूर्तजलेवसेत् । त्रिसुहूर्तवसेदोर्षुत्रिसुहूर्तवनस्पतौ । वनस्पतिगतेसोमेयस्तुहिस्याद्वनस्पतीन् । घोरायांभूणहल्यायांपच्यतेनात्र संशयइतिसौपर्णोक्तेरितिमदनपारिजातः । रागप्राप्तस्यायंनिषेधः वैयतन्निषेधेविकल्पापत्तेरितिचंद्रिका । तत्रैवयमः—समूलस्तुभ वेद्वर्भःपितृणांश्राद्धकर्मणि । श्राद्धमेकोद्दिष्टम् । एकोद्दिष्टकुशाःकार्याःसमूलायज्ञकर्मणि । बहिर्द्वेनाःसक्रुष्टनूनाःसर्वत्रपितृकर्मस्वितितेनैवोक्तेः । बहिर्द्वेनाःउपमूलंलूनाः । तेचैकोद्दिष्टेतरश्राद्धपरइतिचंद्रिका । तत्रैवपुराणे—पित्र्यमूलेनमध्येननारंदानचयत्नतः । दैवंकर्मकुशाग्रेणकर्तव्यंभूतिमिच्छता । तत्रैवसंग्रहे—होमेतर्पणकालेचविवाहेयज्ञकर्मणि । अगर्भिणस्तुयेदर्भाःपुत्रदारधनप्रदाः । तत्रैवहारीतः—पितृदे वद्विजार्थेषुसमूलानाहरेद्विजः । स्मृतिचिंतामणौ—सप्तरात्रंशुभादर्भास्तिलक्षेत्रसमुद्भवाः । भरद्वाजः—पलाशाश्चतृखदिरवटप्लक्षस मीपगाः । विल्ववैकं कतांतस्थास्तच्छायास्थाःकुशाःशुभाः । गृह्यपरिशिष्टे—दर्भाःकृष्णाजिनंमंत्राह्वणाहविरत्रयः । अयातयामान्येतानि नियोज्यानिपुनःपुनः । इदंनभस्यदर्शच्छिन्नदर्भविषयमिति वधमानः । एतदपवादस्तत्रैव—येचपिंडाश्रितादर्भायैःकृतंपितृतर्पणम् । अमेध्या ऽशुचिलिप्तायेतंपाल्यागोविधीयते । हारीतः—पथिदर्भाश्चितौदर्भोयदर्भायज्ञभूमिषु । स्तरणासनपिंडेषुपटकुशान्परिवर्जयेत् । अत्रषट्त्व मविवक्षितम् । ब्रह्मयज्ञेचयेदर्भोयदर्भाःपितृतर्पणे । हतामूत्रपुरीषाभ्यांतेषांल्यागोविधीयते । मूत्रोच्छिष्टधृतायेचेतिवधमानधृतःपाठः । येत्वन्तर्गभितादर्भायेचच्छिन्नानखैस्तथा । काथिताश्चाग्निनादर्भास्तान्दर्भान्परिवर्जयेदितिबृहद्हारीतोक्तेः । शंखः—नीवीमध्येस्थिताद

भोजसूत्रे च ये धृताः । पवित्रांस्तान्विजानीयाद्येतुकर्णे च दक्षिणे । नीवीपरिधानं वस्त्रग्रंथिरितिकल्पतरुः । चंद्रोदये संग्रहे — अग्निकार्ये
 च योगे च समूलान्परिवर्जयेत् । संग्रहे — आचांतः प्राकुशांस्त्यक्त्वा पाणव्यांश्च धारयेत् । आच्छादं भेतुयेदर्भाः पादशौचे विसर्जयेत् । अर्च-
 नादौ तु ये दर्भा उच्छिद्यन्ते विसर्जयेत् । पार्वणादौ तु ये दर्भा आघ्राणान्ते विसर्जयेत् । मार्जनादौ तु ये दर्भाः पिंडोत्थाने विसर्जयेत् । उत्तानादौ तु ये दर्भा
 दक्षिणान्ते विसर्जयेत् । प्रार्थनादौ तु ये दर्भान्मस्कारे विसर्जयेत् । विकिरेपिंडदाने च तर्पणे स्नानकर्मणि । आचांतश्च प्रकुर्वीत दर्भसंलयनं बुधः ।
 कात्यायनः — समूलाः पितृदेवत्याः कल्माषावैश्वदेविकाः । ह्रस्वाः प्रवरणीयाः स्युः कुशादीर्घास्तु बर्हिषः । प्रवरणीयाः स्नानाद्यर्हाः । दर्भ-
 ग्रहणमंत्रमाह शंखः — विरिचिनासहोत्पन्नपरमेष्ठिनिसर्गाज । नुदसर्वाणि पापानि दर्भस्वस्तिकरो भव । स्मृत्यर्थं सारे — हुं फट्कारेण म-
 त्रेण सक्च्छित्त्वासमुद्धरेत् । हेमाद्रौ कार्णाजिनिः — पूर्वतु शिथिलीकृत्य खनित्रेण विचक्षणः । आदद्यात्पितृतीर्थं न हुं फट् हुं फट्सकृत्सकृत् ।
 भरद्वाजः — शुनाशुद्धराहेण मार्जारैरेणैकचक्षुषा । खरेण कुक्कुटेनैव स्पृष्टः कर्मरिपुः कुशः । कपिना कृकलासेन पतितेनां त्यजातिना । भिषजा
 रोगिणा स्पृष्टः कुशः कर्मस्वशोभनः । देवलेन च षडेन द्वालेन ज्ञाता जन्मना । वर्ज्यः सूतकिना स्पृष्टः कुशोऽनुष्ठेय कर्मसु । रक्तश्लेष्माश्रुभिः स्पृष्टः कि-
 यायुक्तः पुराधृतः । उच्छिद्यजनसंस्पृष्टः कुशः कर्मविनाशकः । सूतिकात्रेयिकावेत्याज्ञातपूर्वाभिसारिकाः । अन्याः सदोषायास्ताभिः कुशः स्पृष्टः
 क्रियारिपुः । आत्रेयिका गभिणी । अपराकै — कुशः काशाय वादूर्वागोधूमाश्चाथ कुंदुराः । उशीरा व्रीहयो मुजा दशदर्भाः सबल्वजाः । बल्व-
 जा दक्षिणदेशे मोल्लङ्घति प्रसिद्धा इति हेमाद्रिः । दर्भत्वोक्तिः काशादिस्तुत्यर्थी । दर्भभावे द्विजः कर्मकाशैः कुर्वीत संयत इति शंखोक्तेः । नागदे-
 वाहिके समुंतुः — कुशः काशः शरो गुंदो यवादूर्वाश्च बल्वजाः । गोकेशकंदौ मुंजश्च पूर्वार्भावे परः परः । वृद्धपराशरः — दर्भैर्लोहितदर्भैश्च का-

शरीरणवत्त्वजैः । शूकधान्यतृणैर्वापिदर्भकार्यचरोद्विजः । सएव—काशहस्तस्तुनाचामेवदूर्वाभिःकदाचन । बौधायनः—हस्तयोरुभयोर्द्वौद्वावासनेपितथैवच । लेखनेचतथाद्वौद्वास्तरणेषोडशस्मृताः । कौशिकः—गवांवालपवित्रेणसंध्योपास्तिकरोतियः । सवैद्वादशवर्षाणि कृतसंध्योभवेन्नरः । भरद्वाजः—रोम्णांपवित्रकरणेनियमोनकुशेष्विव । पाद्मे—नदर्भातुद्धरेच्छूद्रो नपिवित्कापिलंपयः । नोच्चरेत्प्रणवंमंत्रपुरोडाशंनभक्षयेत् ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मज०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेकुशप्रकरणम् ॥

अथप्रातःस्नानम् । शंखलिखितौ—अनश्नन्त्यायादिति । अनश्नन्तांबूलाद्यभक्षयन्नितिकल्पतरुः । हेमाद्रौकौर्मे—नित्यमभ्युदयात्पूर्वस्नातव्यंशुद्धिमिच्छता । एषसाधारणोधर्मश्चतुर्वर्णस्यनित्यशः । स्त्रीभिःशूद्रैश्चकर्तव्यंमंत्रवज्रविगाहनम् ॥ ॥ भारते—ब्रह्मक्षत्रविशांचैवमंत्रवत्स्नानमिष्यते । तूष्णीमेवतुशूद्रस्यसनमस्कारकंस्मृतम् । तूष्णीमितिश्रौतस्मार्तंमंत्रनिषेधेप्राप्तेनमइतिनमस्कारमंत्रोविधीयते । सएवमृद्धोभयस्नानेपिविज्ञेयः । तेनाश्चक्रांतेइत्यादिमंत्रोनेतिमदनपालः । श्रीदत्ताह्निकेतु तूष्णीमितिवैदिकमंत्रनिषेधोनपौराणानामित्युक्तम् । ढोडरानंदेयैवम् । कल्पतरुस्तु—कर्मगमंत्रपाठःशूद्रस्येत्याह । वस्तुतस्तुपौराणोऽपिब्राह्मणैरेवपठनीयः । शूद्रोनमइत्येवोच्चारयेदिति । शूद्रशिरोमणावप्येवम् ॥ ॥ सभर्तृकाणांस्त्रीणांनित्यस्नानमशिरस्कम् । सचैलस्नाननिमित्तेप्यशिरस्कत्वविधानात् । व्रतांगे सशिरस्कताविधानाच्च । जाबालिः—सततंप्रातरुत्थायदंतधावनपूर्वकम् । आचरेदुषसिस्नानंतर्पयेद्देवमानुषान् । आर्द्धचंद्रिकायां पुराणे—चतस्रोघटिकाःप्रातररुणोदयउच्यते । यतीनांस्नानकालस्तुगंगांभःसदृशःस्मृतः । यतयो नियताः । अरुणोदयःसंध्यापूर्वकालः । संध्यायांनिषेधादितिहरिहरः । तन्न । संध्यापूर्वकालेऽपिरात्रित्वेननिषेधादित्याचारादर्शः । तदपि । वक्ष्यमाणपराशरवाक्येनपररात्रेस्नानोक्तेः । वृद्धपराशरः—उषस्युषसित्स्नानंक्रियतेऽनुदितेरवौ । प्राजापत्येनतत्तुल्यंमहापातकनाशनम् । उषःकालस्तुलोहितदिगु

पलक्षितकालात्प्राक्कालइतिकल्पतरुः । नागदेवाह्निकेक्षेमप्रकाशोचविष्णुः—नाडिकापट्टपञ्चागत्यातस्त्वेकाधिकोरुणः । उपःका
 लोऽष्टपञ्चाशच्छेषःसूर्योदयःस्मृतः । यच्चुमाकेडयः—सूर्योदयंविनानैवज्ञानदानादिकःक्रमः । अग्निरिहैरणैचैवकत्वभावश्चलक्ष्यते । इतितदुपः
 कालासंभवेइतिकेचित् । उदयपदेनोपःकालोलक्ष्यतइतिवर्धमानःपृथ्वीचन्द्रश्च । तेनरात्रौनक्षत्रादित्यर्थः । अविहितविगेषविषयमिति
 शोडशानन्दः । इदं नित्यकाम्यं च । सप्ताहंप्रातरस्नायीद्विज.गृहत्वमाशुयादिति वसिष्ठोक्तेः । उपस्युपसीति वीसाश्रुतेश्च । ग्रातःस्नानं ह
 रेत्यापमलक्ष्मीगलानिमेव च । अशुचित्वचटुःसप्ततुष्टिपुष्टिचयच्छतीति काशीखंडाच्च । ग्रातःस्नायीभनेत्रित्वाभ्यस्नायीसदाभनेदिति च्या
 वपादोक्तेर्मध्याह्नस्तानमपिनित्यमिति हेसाध्यादयः । नित्यमेवतुमध्याह्नेग्रातश्चकचकस्यचिदिनिस्सृत्यर्थसारात्मध्याह्नेएव नित्यमित्या
 चारादर्शः । कामधेनावप्येवम् । दक्षस्मृतिगारुडयोः—ग्रातर्मध्याह्नयोःस्नानवानप्रस्थगृहस्थयोः । यतेस्त्रिपवणंस्नानसकृच्च
 ब्रह्मचारिण । सकृदित्यशक्तपरम् । स्नायात्प्रातश्चमध्याह्नेब्रह्मचारीगृहीतथेति चन्द्रोदयेसंग्रहोक्तेः । बह्वृचपरिशिष्टे—स्नानप्रक
 म्य तत्प्रातर्मध्याह्नेचगृहस्थःकुर्यादेकतरव्रवेति । कात्यायनः—यथाह नितयाप्रातर्नित्यस्नायादनातुरः । दंतान्प्रक्षाल्यनद्यादौगेहेचतद
 मत्रवत् । अहि मध्याह्ने । आतुरस्यमंत्रस्नानादिवेति पृथ्वीचन्द्रः । अमत्रवदल्पमत्रम् । गृहेपिहिद्विजातीनामत्रवत्स्नानमिष्यतेइतिहे
 माद्रौजैमिनिस्मृतैः । साधेर्नद्यादावप्येवम् । अल्पत्वाद्धोमकालस्यबहुत्वात्स्नानकर्मणः । ग्रातःसंक्षेपतःस्नानंहोमलोपोविगहितइति
 कात्यायनोक्तेः । चतुर्विंशतिमते—ग्रातर्मध्याह्नयोःस्नानगृहस्थस्यविधीयते । शक्तश्चेदुभयंकुर्यादशक्तस्त्वापराल्लिकम् । तत्सशि
 रस्कम् । जाबालिः—अशिरस्कंभवेत्स्नानंस्नानाशक्तौतुर्कर्मणाम् । स्मृत्यर्थसारे—चक्षूरोगीकर्णोरोगीशिरोगीकफाधिकः । कंठस्ना
 नंप्रकुर्वीतशिरःस्नानसमंहितत् । मुखवक्त्रापादकोरोगः । आयुर्वेदेपि—स्नानमर्दितेनत्रास्यकर्णरोगातिसारिषु । आध्मानपीनसाजीर्ण

मुक्तवत्सुगर्हितम् । हेमाद्रौवाराहे—त्रिभिःसारस्वतंतोयंपंचाहेनतुयामुनम् । सद्यःपुनातिगंगेयंदर्शनादेवनार्मदम् । समुद्रगानां सरितामन्यासामपियत्पयः । पावनंस्नानदानेषुप्राजापत्यसंस्मृतम् । रूपनारायणीयेब्राह्मे—नद्यांप्रत्येकशःस्नानेभवेद्भोदानजंफलम् । गोप्रदानैश्चदशभिःस्नानेषुण्यंतुसंगमे । अग्निपुराणे—भूमिष्ठमुद्धृतात्पुण्यंततःप्रस्रवणोदकम् । ततोपिसारसंपुण्यंतस्मान्नोदयमुच्यते । तीर्थतोयंततःपुण्यंगंगंपुण्यंतुसर्वतः । चंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्यः—त्रिरात्रफलदानद्योयाःकाश्चिदसमुद्रगाः । समुद्रगास्तुपक्षस्यमासस्यसरितांपतिः । त्रिरात्रफलदाः नदीभिन्नजलाधिकरणकत्रिरात्रस्नानफलदाः । पक्षादावप्येवमितिरूपनारायणः । त्रिरात्रोपवासफलदाइतिहेमाद्रिः । वृद्धयाज्ञवल्क्यः—नदीस्नानानिपुण्यानितडागेभ्यमानिच । वापीकूपेजघन्यानिगृहेष्वत्यवराणिच । गारुडे—नित्यनैमित्तिककाम्यंक्रियांगंभलकर्षणम् । तीर्थाभावेतुर्कतव्यमुष्णोदकपरोदकैः । माधवीयेगार्ग्यः—कुर्यान्नैमित्तिकंस्नानंशीताद्भिःकाम्यमेवच । नित्यंयादृच्छिकंचैवयथारुचिसमाचरेत् । हेमाद्रावप्येवम् । असमुद्रगताश्चापियाःकाश्चिद्विपुलोदकाः । अशोष्याग्रीष्मकालेऽपि तासुस्नानंसमाचरेत् । शुष्यंतिताःकुसरतिग्रीष्मेसूयाश्रुतापिताः । तासुस्नानंनकर्तव्यंदृष्टतोयास्वपिक्वचित् । इदंकाम्यपरम् । रूपनारायणीयेभविष्ये—शिवर्लिंगसमीपस्थंयत्तोयंपुरतःस्थितम् । शिवगंगेतिज्ज्ञेयंतत्रस्नानाद्विव्रजेत् । तत्रैव—देवार्चादृष्टितेतुस्नानंकृत्वाजलाशये । सर्वपापविनिर्मुक्तःक्षणाद्भवतिनिर्मलः । चंद्रोदयेवृद्धपराशरः—कूपेषूद्धृततोयेनस्नानंकुर्वीतवाभुवि । योगयाज्ञवल्क्यः—अलभेदेवस्नानांनसंरितांसंरतांस्था । उद्धृत्यचतुरःपिंडान्पारक्येस्नानमाचरेत् । सरउत्सृष्टम् । पराशरः—कदाचिद्विदुषामत्यानस्नातव्यंपरांभसा । पंचवाससवापिडान्स्नायादुद्धृत्यतत्रतु । शौनकः—उद्धृत्यमृत्तिकापिंडान्दशपंचतथाक्षिपेत् । पैठीनसिः—त्रीन्पिंडानुद्धृत्यस्नायादिति । बौधायनः । निरुद्धासुतुमृत्पिंडान्कूपाच्चत्रीन्घटांस्तथा । अत्राप्रतिष्ठितमात्रेपिंडोद्धारइतिप्रांचः । तत्र । अप्रतिष्ठित

जलत्वेनतत्रस्नानाभावात्परस्वोपयोगेचौर्यापत्तेश्चेतिहरिहरादयः । अतःपिण्डोद्धारस्तदन्यपरः । सप्तादिपिण्डोद्धार
 स्तर्पणाद्यर्थमितिपृथ्वीचंद्रः । यथासामर्थ्यव्यवस्थेतिचंद्रिका । सर्वमेतदनुत्सृष्टविषयम् । अनुत्सृष्टेषुनस्नायात्तथैवासंस्कृतेपुचेतिमरी
 च्युक्तेः । पराक्षरः—नतीर्थस्थाकुलेस्नायान्नासजनसमावृते । दर्भहीनोऽन्यचित्तश्चनशोनशिरोविना । बौधायनः—शाल्म
 लीतिनिषीचैवकरजश्चहरीतकी । कोविदारकविल्वाकावदरीचविभीतकः । शेलुश्चखादकश्चैपांछायास्नानंविषयत् । माधवीयेआप
 स्तंबः—अंलयैःखानिताःकृपास्तडागोवाप्यएवच । एषुस्नात्वाचपीत्वाचप्राजापत्येनशुद्ध्यति । खानितग्रहणादखानितेनदोषः । तत्रै
 वविष्णुः—जलशय्येष्वथालेषुस्थावरेषुमंहीतले । कूपवत्कथिताशुद्धिर्महत्सुनतुदूषणम् । चंद्रिकायांबौधायनः—अधोवर्णोदकेस्ना
 नंवर्ज्यनद्याद्विजातिभिः । तस्यांरजकतीर्थतुदशहस्तेनवर्जयेत् । तत्रैवपुराणे—स्वन्नदीषुनस्नायात्प्रविश्यांतःस्थितोद्विजः । मरीचिः—
 नद्यायच्चपरिभ्रष्टनद्यायच्चविवर्जितम् । गतप्रत्यागतंयच्चततोयंपरिनर्जयेत् । स्नानादवितिशेषः । परिभ्रष्टं विच्छिन्नम् । विवर्जितं नदीतोनिःसृ
 तम् । गतप्रत्यागतमविच्छिन्नमावर्ततइतिचंद्रिका । व्याघ्रपादः—सिंहकर्कटयोर्मध्येसर्वानघोरजस्वलाः । तासुस्नाननकुर्वीतवर्जयित्वास
 मुद्रगाः । स्नानतर्पणादेरुपलक्षणम् । नस्नानादीनिकर्माणितासुकुर्वीतमानवइत्यत्रिस्मृतैः तीरवासिनाननिषेधः । नतुतत्तीरवासिनामिति
 त्रिस्थलीसेतौनिगमात् । समुद्रगानंतुहेमाद्रौदेवीपुराणे—समुद्रगामिनीनांतुषड्भ्रज्जष्यते ॥ ॥ नदीराहकात्यायनः—
 धनुःसहस्राण्यष्टौगतितर्यासानविद्यते । नतानदीशब्दवहागर्तास्तेपरिकीर्तिताः । धनुश्चतुर्हस्तमितिवाचस्पतिः । भविष्योत्तरे—आदौ
 कर्कटकेदेविमहानघोरजस्वलाः । त्रिदिनंतुचतुर्थेहिशुद्धाःस्युर्जोहवीयथा ॥ ॥ महानद्यश्चोक्ताब्राह्मे—गोदावरीभीमरथीतुंगभद्रा

चवेणिका । तापीपयोष्णीर्विंध्यस्यदक्षिणेतुप्रकीर्तिताः । भागीरथीनर्मदाचयमुनाचसरस्वती । विशोकाचवितस्ताचविंध्यस्योत्तरतःस्थिताः । चंद्रिकायां वामनपुराणे—गोदावरीभीमरथीकृष्णवेणीसरस्वती । तुंगभद्रासुप्रयोगासत्याकावेरिवच । दुग्धोदानलिनीरेवावारिसीता कलखना । एता अपि महानद्यः सद्यमूलाद्विनिर्गताः । अपरा कर्मरीचिः—तपनस्य सुता गंगौतमी च सरस्वती । रजसानाभिभूयंते वेणाचन दंसंज्ञिताः । देवलः—शोणसिंधुहिरण्याख्याः कोकलोहितघर्घराः । शतद्रुश्चनदाः सप्तपावनाः परिकीर्तिताः । हेमाद्रौ वामनपुराणे—सरस्वती नदी पुण्यातथावैतरणी नदी । आपगानर्मदा चैव गंगामंदा किनी नदी । मधुस्रवा अंशुमती कौशिकी यमुना तथा । दृषद्वती महापुण्यातथा हरण्वती नदी । रजस्रला त्वमेतासां विद्यते न कदाचन । इदं त्रिदिनाधिकरजोनिषेधपरम् । पूर्वोक्तभविष्यविरोधादिति हेमाद्रिः । प्रथमं कर्कटे देवित्र्यहंगंगारजस्वलेत्यंतर्गतं रजोविषयम् । गंगाधर्मद्रवः पुण्यो यमुना च सरस्वती । अंतर्गतं रजोदोषाः सर्वा वस्थासु चामला इति निगमादिति भट्टाः ॥ ॥ रजोयुक्तनदी स्नाने प्रायश्चित्तमुक्तं त्रिस्थलीसेतौ संग्रहे—कालेन भस्य शुद्धं स्यात्त्रिरात्र तु नवोदकम् । अकाले तु दशाहं स्यात्स्नात्त्वानाद्यादहर्निशम् । कात्यायनः—उपाकर्मणि चोत्सर्गे प्रेतस्नाने तथैव च । चंद्रसूर्यग्रहे चैव रजोदोषे न विद्यते । प्रेतपदे प्रातः पदमित्याचारादर्शो दोडरा नंदे च पाठः । वृद्धयाज्ञवल्क्यः—प्रभूते विद्यमानेऽपि उदके सुमनोहरे । नाल्योदके द्विजः स्नायात्त्रदी चोत्सृज्य कृत्रिमे । वृद्धपराशरः—न स्नायाच्छ्रद्द्रहस्तेनैकहस्तेन वा तथा । उद्धृताभिरपि स्नायादाहताभिर्द्विजातिभिः । आपस्तंबः—सशिरोमञ्जनमप्सु वर्जयेदस्तमिते च स्नानमिति । अशिरोमञ्जनमिति पाठे मञ्जनयोग्यजलेनात्रक्षालनं न कार्यमित्यर्थ इति हरिहरः । व्यासः—नद्यां चास्तमिते सूर्ये वर्जनीयं सदा बुधैः । न स्नानमाचरेद्भुक्त्वानातुरो न महानिशि । नवासोभिः सहा जस्रना विज्ञाते जलशये । अत्रास्तमितशब्देनाद्ययामो निषिद्धो महानिशशब्देन मध्ययामः । आचारादर्शेतु अस्तमितपदेन सर्वरात्रिनिषेधः । महानिशानिषेधो दोषाधिक्यार्थ इत्युक्तम् । नैमित्तिकं तु स्नानं नान्यादावपि कार्यम् ।

नैमित्तिकतुर्कतव्यमानंदानं चरानिश्चितिचनत् । हेमाद्रौ भविष्ये—ननायादुल्लवे उत्तिमंगलमिति न्येन । अनुव्रग्ययुद्धं शून्ययिच्ये
 पुष्टेवताः । अवशीतलजलमानगेन निषिद्धमिति शिष्टाः । मानगाममिति लुक्पु । तत्रैव—गगलेष्विव्येतेरांगं दुर्द्धावोत्सयेपुन । मोढ
 मंत्रसमायुक्तमध्याह्नाख्याग्विषेपतः । अयपूर्वांक्तप्रतिप्रमवृत्तिहेमाद्रिः । पूर्वमानमिधेनेनियुक्तपत्नीमः । योगयाज्ञवल्क्यः—दृष्टो
 खानं कुर्वीतमातपित्रोस्तु जीवतोः । मानकुर्वीद्विराचष्टेपिनोरुहनिजीनिते । मातापित्रो रिति मालिन्यमिति प्रुञ्चीचंद्रः । दृष्टो गगप्राप्त
 खानपरमिति पारिजानः । दृष्टोपयुक्तानपरमिति दोडरा नंदः । मत्तुर्गः—गयोदय्यातृतीयायां दग्म्याचैव न्येदा । अद्रिदक्षधियाः
 खाननाचरेयुः कथचेनेति तद्विलनैमित्तिकान्यपरम् । याद्विच्छिस्तुयत्नानभोगार्थक्रियते द्विजे । तन्निगिदृश्यादौ निव्यनैमिति कनल्वित्या
 पस्तं चोक्तेरिति मदनपारिजानः—अभोवगाहननानविहितं मावर्धगिं क्रमिति वचनोक्ताननिषेवृत्तिरुत्पन्नरुः । गगप्राप्तमाननिषेधो
 वैधानिषेधे विकल्पाद्यापत्तेरिति दोडरा नंदः । गर्गपैट्रीनमिचमिष्टाः—पुत्रजन्मनिम तातौ श्राद्धे जन्मदिने तथा । नित्यनानेच कर्तव्येति धि
 दोपोनविधते । अपरांके त्राले—खानमक्रमणं स्वप्नद्विग्वामानमभाचरेत् । व्यानः—नादशोक्तनवरंगणायां कौपीनतादने । नान्यदी
 येन नाद्रणनसूत्राप्रयितेन च । अत्रैतत्कर्मवद्वलद्वयधारणनियमितमिति कल्पनरुः । भेयानि प्रिम्नु—एकेन वामगाद्यायां न्यामनिम
 स्मृतः । बहुभिः प्रतिपेयस्तु खाने फलमभीप्सितमित्याह । अपरांकस्तु—अस्पृश्यसंगेन चैव वातायां पुत्रजन्मनि । तीर्थद्वियाममाखानमन्यत्रै
 केन वाससेत्याह । वार्ता मरणवार्ता । सदोपवीतिना भाव्यमदात्र द्वाजिरेन चेति वास्येन च द्वाशिखित्यजोपवीतित्वयोः मर्चदात्रासौपुन. खानप्रकर
 णेव द्वाशिखित्यजोपवीतीति कात्यायनोक्तिः शिखाभिव्रके गवधोत्तरीयनिवृत्त्येति हरिहरः । तत्र । अनेनैव मिद्धोक्कवन्माश्राचीनावीनिन

इति कात्यायनोक्तिवैयर्थ्यापत्तेः । यत्वेतन्नैमित्तिकस्नानान्तरेद्विवस्त्रताज्ञापकमिति नैतज्ज्ञापकायत्तं किंतु वाचनिकं वांतरादनादावपितथापत्तेः । मुक्तकैर्नक्तर्तव्यं प्रेतस्नानं विना कचिदिति वृद्धवृद्धवृद्धसिद्धोक्तेश्च । अतएवाचारादर्शोऽस्यानुवादत्वाच्चोत्तरीयादिनिवृत्तिरित्युक्तम् । ब्रह्मदत्ताचार्योऽपि सवस्त्रोऽहरहरासुलेति शांखायनसूत्रे सवस्त्रग्रहणं द्वितीयवस्त्रप्राप्त्यर्थमित्याह । हेमाद्रौ शौनकः—तथाभ्युक्षणमाहुर्दुपात्रमौदुंबरद्वयम् । जपार्थमक्षमालां च रुद्राक्षादिविनिर्मिताम् । एवं सभृतसंभारः स्नानकर्मसमाचरेत् । अभ्युक्षणं जलम् । औदुंबरं ताम्रमयम् । यज्ञवल्क्यः—मृदोमयतिलान्दर्भान्पुष्पाणिसुरभीणि च । आहरेत्स्नानकाले तु स्नानार्थे प्रयतः शुचिः । इदं कातीयानां प्रातर्मध्याह्नयोः । आश्वलायनानां तु बह्वृचपरिशिष्टे—प्रातर्गोमयेन कुर्यान्मृदामध्यं दिने शुद्धाभिरङ्गिः सायमिति । स्मृतिसारे—जलं तैलदर्भास्तु योऽनुष्ठाना ययाचते । नानुष्ठानफलं तस्य दातुरेव हितफलम् । वामने—निषिव्यतीरे कुशपिंजुलानि पूर्वोत्तराग्राणि मृदं न्यसेच्च । प्रक्षाल्य पादौ च मुखं च कंठे यज्ञोपवीतं च जलं पिबेच्च । यज्ञोपवीतं कंठे कृत्वा त्रिःप्रक्षाल्येत्यन्वयः । पादप्रक्षालनमलस्नाने वहिः कार्यम् । जलदेवगृहं चैव शयनं च द्विजालयम् । निर्णितपादः प्रविशेन्नानिर्णितः कथंचनेति व्यासोक्तः ।—मलस्नानं वहिः कृत्वा आचम्य प्राञ्जुखः स्थितः । प्राणायामांस्ततः कुर्यात्ततो ध्यात्वा दिवा क्रममिति चन्द्रिकायां यमोक्तेश्च । वामने—कराभ्यां धारयेद्दर्भान् शिखावंधं विधाय च । प्राणायामं तथा कुर्यादिति व्यासः । स्मृत्यो कारं तु गायत्र्या निवधीयाच्छिखांततः । षट्त्रिंशन्मते—शिखावंधस्तु गायत्र्या नैर्ऋत्या ब्रह्मरंध्रतः । विष्णुः—संकल्पपूर्वकं स्नानं कुर्याद्विप्रः समाहितः । मनुः—तिथिवारादिकं ज्ञात्वा संकल्प्यथाविधि । स्नायादिति शेषः । व्यासः—स्रोतसोऽभिमुखः स्नायान्मार्जनं चाधमर्षणम् । अन्यत्रार्कमुखो रात्रौ प्राञ्जुखोऽग्निमुखोऽपि वा । संध्यामुखस्तु संध्यायां तथा चाधंतयामयोः । स्रोतोऽभिमुखं बह्वृचपरम् । स्रोतसोऽभिमुखः सरित्सु स्नायादन्यत्रापि स्नायादिति बह्वृचपरिशिष्टात् । कातीयैस्तैत्तिरीयादीनां सर्वत्रार्कोऽभिमुखं स्नानम् । आचारदर्पणेऽप्येवम् । तेषामपि

रात्रौप्रवाहाभिसुखंस्नानंनद्यादावित्युपक्रम्य सूर्याभिसुखोभजेदितिसामान्येनकात्यायनोक्तोरितिहरिहरः । अथमर्षणादिसर्वेषांक्षोभोभिसुखम् । ततो गुष्ठांगुलीभिस्तुश्रोत्रदृङ्नासिकासुखम् । पिधायान्तःप्रतिक्षोतस्त्रिजपेदथमर्पणमितिब्यासस्मृततेः । आश्वलायनः—गृहेगृहमुखं विधादन्यत्रापिसुखंरेवे । एतद्वहुचपरम् । अन्येषांतुवृद्धयाज्ञवल्क्यः—स्यावेगुगृहेचैवसूर्यसंमुखमाल्लवेत् । जीवत्पितृकनिर्णये—नाभिमात्रजलेगत्वाकृत्वाकेशान्द्विधाद्विजः । जीवत्पितानकुर्वीतदक्षिणेकज्ञसंचयम् । वृद्धपराशरः—निरुध्यकर्णौनासांचत्रिःकृत्वोन्मज्जनंततः । कृष्णभट्टीयेविश्वामित्रः—नाभिमात्रेजलेतिष्ठन्सप्तद्वादशंपंचवा । त्रिवारवापिचातुल्यस्नानमेवविधीयते । हेमाद्रौसंग्रहे—गंगायांकुरुक्षेत्रंप्रयागोदधिसंगमम् । तीर्थान्येतानिसंस्थत्यततोभजेजलाशये । तत्रैवव्यासः—कुरुक्षेत्रंगयांगंगंप्रासासनैर्भिवंतथा । तीर्थान्येतानिसर्वाणिस्नानकालेभवंतुमे । तत्रैवगंगावाक्यम्—नंदिनीनलिनीसीतामालतीचमलापहा । विष्णुपादाब्जसंभूतांगंगत्रिपथगामिनी । मागीरथीभोगवतीजाह्नवीत्रिदशेश्वरी । द्वादशैतानिनामानिनयत्रयत्रजलाशये । स्नानोद्यतःस्मरेन्नित्यतस्यतत्रभवाम्यहम् । तीर्थेस्थिति कृत्रिमे । ननदीधुनदीब्रूयात्पर्वतेषुनपर्वतम् । नान्यांप्रदेशेत्तत्रस्थस्तीर्थेष्वायतनेषुचेतिचंद्रोदयेदेबलोक्तेः । गंगादिपुण्यतीर्थानिक्वत्रिमादिषुसस्मरेदितिपराशरोक्तेश्च गयादिस्मृतिःसंनिहिततीर्थाभावे । गंगायास्तुसर्वत्र । यत्रस्थानेतुयत्तीर्थंनदीपुण्यतमाचया । तांघ्यायन्मनसास्नायादन्यत्रेष्टविचिंतनमितिहेमाद्रौभृगूक्तेः । अन्यत्रउद्धृतजलेइतिटोडरानंदः । स्नानकालेन्यतीर्थेषुजप्यतेजाह्नवीजनैः । विनाविष्णुपदीकान्यत्समर्थाद्वयशोधनइतिनिर्णयामृतेस्कांदाच्च । प्रतापमार्तेड्येवम् ॥

अथपरिशिष्टोक्तःस्नानविधिः । गोमयंतंतिरिक्षशंसंगृह्य भूमिष्ठचोर्गयधश्चसंलज्य धौतपादपाणिमुखआचम्य संध्योक्तवदात्साभ्यु

क्षणादिकृत्वा द्विराचम्यसंयतप्राणः कर्मसंकल्प्य गोमयं वीक्षितमादाय सव्यपाणौ कृत्वा व्याहृतिभिस्त्रिधा विभज्य दक्षिणं भागं प्राणवेन दिक्षु विक्षिप्योत्तरं तीर्थे क्षिप्त्वा मध्यमं मानस्तोक इत्युचाभिमंत्र्य गंधद्वारामित्युचा मूर्धोदिसर्वांगमालिप्य प्रांजलिर्वरुणमवतेहेळ इति द्वाभ्यां प्रसंभ्राजे बृहदर्थेति सूक्तेन हिरण्यशृंगं वरुणं प्रपद्येतीर्थं मे देहियाचतः । यन्मेनाभुक्तमसाधूनां पापेभ्यश्च प्रतिग्रहः । यन्मेनसावाचा कर्मणा वादुष्कृतं कृतम् । तन्न इन्द्रो वरुणो बृहस्पतिः सविता च पुनंतु पुनः पुनरिति द्वाभ्यां च प्रार्थ्य । याः प्रवत इति तीर्थं भिमृश्यावगाह्य स्नातो द्विराचम्य मार्जयेदंबयोयं त्यच्च भिरित्यष्टाभि रापो हिष्ठेति न वभिरथ तीर्थं मंगुष्ठेन मंगंग इति त्रिः प्रदक्षिणमालोड्य प्रकाशपृष्ठमग्नौऽधमर्षणं त्रिरावर्त्य निमज्ज्योन्मज्ज्यादित्यमालोक्य द्वादशकृत्ववा ह्रुत्य शंखमुद्रया योनिमुद्रयोदकमादाय मूर्ध्नि मुखे बाह्वोरुरसि चात्मानं गायत्र्या भिषिच्य त्वं नो अग्ने वरुणस्येति द्वाभ्यां तरत्समं दीधावतीति सूक्तेन पुनः स्नायान्मूर्ध्नि चाभिषिचिच्छिष्णोरक्ष्णो अग्रे यात्किंचेदमित्येताजपेत् । साक्षताभिरद्भिः प्राञ्जुख उपवीती देवतीर्थेन नव्याहृतिभिर्व्यस्तमस्ताभिर्ब्रह्मादि देवान्सकृत्सकृत्तर्पयित्वोद्भ्रुखो निवीती सयवाभिरद्भिः प्राजापत्येन तीर्थेन ऋधीन्याहृतिभिर्द्विंस्तरपयित्वा दक्षिणामुखः प्राचीनावीती पितृतीर्थे न सति लाभिरद्भिर्व्याहृतिभिर्भूरित्यादि त्रिस्त्रिस्तर्पयेदथ तीरमेत्यदक्षिणामुखः प्राचीनावीतीयेके चास्मदिति वस्त्रं निष्पीड्योपवीत्य उपस्पृश्य परिधा नीयमभ्युक्ष्य परिधाय द्वितीयं प्रोक्षितं प्रावृत्या चामेदं शंखमुद्रालक्ष्णमागमे ॥ ॥ शंखमुद्रां गुधुंतु संगृह्य दक्षिणेन तु मुष्टिना । कृत्वोत्तानंततो मुष्टिमंगुष्ठं तु प्रसारयेत् । वामांगुल्यस्तथा स्थिष्टाः संयुक्ताः सुप्रसारिताः । दक्षिणांगुष्ठसस्पृष्टाः शंखमुद्रेयमीरिता । यो निमुद्रापितत्रैव—मिथः कनिष्ठिके बध्वा तर्जनीभ्यामनामिके । अनामिकोर्ध्वं संश्लिष्टे दीर्घमध्यमयोरधः । अंगुष्ठाग्रद्वयं न्यसेद्योनिमुद्रेयमीरिता । अयं प्रातः स्नानविधिर्वहृचानाम् । कातीथानां तु मध्याह्नस्नानविधिरेव ॥ ॥ प्रातः स्नाने योग्या ज्ञचल्क्यः—य एष विस्तरेणोक्तः स्नानस्य विधिरुत्तमः । असामर्थ्यान्न कुर्याच्चैत्तत्रायं विधिरुच्यते । स्नानमंतर्जले चैव मार्जनचमने तथा । जलाभिमंत्रणं चैव तीर्थस्य परिकल्पनम् ।

अधमर्षणसूक्तेनत्रिरावृत्तेननित्यशः । स्नानाचरणमित्येतदुपदिष्टमहात्मभिः । अन्यांश्चवारुणान्मन्त्रान्कामतःसंप्रयोजयेत् । अयंचांगसको-
चोमध्याह्नस्नानेपि । मार्कण्डेये—मातरंपितरंजायांप्रातरंसुहृदंगुरुम् । यमुद्दिश्यनिमज्जेतअष्टमांशलभेतसः । चंद्रिकायांवृहद्वसिष्ठो
क्तौ—निमज्जेतुयमुद्दिश्यद्वादशांशलभेतसइत्युक्तम् । पैठीनसिः—प्रतिकृत्तिकुशमयीतीर्थवारिणिमज्जेत् । कुशोसिकुशयुत्रोसिजब्रह्मणा
निर्मितःपुरा । त्वयिस्नानेपिसस्नातोयस्येदंश्रिवंधनम् । अत्रपूर्ववाक्येनिमज्जेतेतिश्रुतेर्मज्जनरूपंस्नानंजीवत्यतिनिधित्वेनस्नाने । प्रतिकृतिमज्ज
नंतुमृतप्रतिनिधित्वेनस्नानेइतिप्रयोगपारिजातः । स्नानोत्तरतदंगतर्पणंकुर्यात् । स्नानादनंतरतावत्तर्पयेत्पितृदेवताः । उत्तीर्थपीडयेद्ब्रह्मसं
ध्याकर्मतःपरमितिचतुर्विंशतिमतात् । स्नानेषुचैवसर्वेषुतर्पयेत्पितृदेवताः । काम्येनित्येविशेषेणतत्प्रकुर्यात्प्रयत्नतइतिचंद्रिकायांव्या
ब्रोक्तेअ । चंद्रोदयेब्रह्मांडे—नित्येनैमित्तिकंम्यंत्रिविधंस्नानमुच्यते । तर्पणंतुभवेत्तस्यतदंगत्वेनकीर्तितम् । अस्पृश्यस्पृशोदिनि
मित्तस्नानेनु—अस्पृश्यस्पृशेनैवातिअश्रुपातेक्षुरभगे । स्नानैमित्तिकंज्ञेयंदैवपित्र्यविवर्जितमितिपराशरौक्तेर्नतर्पणमित्युक्तं गयादा
सनिबंधेआचारचिंतामणौचवाचस्पतिभिः । स्नानांगतर्पणंविद्वान्कदाचिन्नैवहापयेदितिहेमाद्रौब्रह्मवैवर्ताच्च आशौचेपितद्भव
ति । स्मृत्यर्थसारेप्येवम् । माधवीयेयमः—द्वौहस्तौयुमतःकृत्वापूयेदुदकांजलिम् । गोशृंगमात्रमुद्धृत्यजलमध्येजलंक्षिपेत् । चंद्रो
दयेदक्षः—प्रादेशमात्रमुद्धृत्यसलिलंप्राबुखःसुरान् । उदबन्धनुष्यांस्तर्पेतपितृन्दक्षिणतस्तथा । बौधायनः—अनुत्तीर्यसपउपसिचतीत्यनु
त्तीर्यैवेदम् । तत्प्रकारःपृथ्वीचंद्रोदये—भूदेवांस्तर्पयामि । भूदेवांस्तर्पयामि । भूसुवःस्वदेवांस्तर्पयामि । एवंऋ

१ आश्वलायनानासूत्रेस्यस्तुत्यभावादंजलिनैवदान । सत्रोक्तब्रह्मयज्ञांगंस्वपितृतर्पणतद्दक्षिणेनैव कार्यं । अनादेशेदक्षिणप्रतीयादितिसूत्रका
रोक्तेरिति कमलाकरीये ।

व्यादीन् । अथवाभूदेवगणतर्पयामि । भुवर्द्धविगणतर्पयामि । भूर्भुवःस्वःपितृगणतर्पयामि । कृष्णभट्टीये—उपवीती
ब्रह्मादयोयेदेवास्तान्देवास्तर्पयामि । भूदेवानित्यादि । निवीतीकृष्णद्वैपायनादयोयन्ऋषयस्तानृषींस्तर्पयामि भूर्ऋषीनित्यादि । प्राचीनावीतीसोमः
पितृमान्यमोगिरिस्वानग्निष्वात्ताःकव्यवाहनादयोपितरस्तान्पितृंस्तर्पयामि भूःपितृनित्यादि । सनकादयोयमनुव्यास्तान्मनुष्यांस्तर्पयामिभूर्मनु
व्यानित्युक्तंजयंतवृत्तौ । स्मृत्यर्थसारेचैवम् । अत्रदेवपितृणामेवज्यत्वात्सांगस्यचानुष्ठेयत्वाज्जीवित्पितृकस्याप्यधिकारः । प्राचीनावीति
त्वंत्वाप्रक्रोष्ठादित्युक्तंजीवित्पितृकनिर्णयेयुस्मिः ॥ ॥ संक्षेपातिशयमाहशंखः—आब्रह्मस्तंबपर्यंतजगत्तृप्यत्वतिक्रमात् । जलंजलि
त्रयंदद्यादेतत्संक्षेपतर्पणम् । आचारदर्पणेस्मृतिः—प्रातःस्नानेनकर्तव्यंकदाचित्तिलतर्पणम् । इदंचनैमित्तिकविषयमितितत्रैवोक्तम् । अन्ये
तुप्रातःस्नानांगभूतेतर्पणेसर्वदातिलनिषेधः । प्रातःस्नानेविशेषोयंतद्विनैवतिलैर्युतम् । नैमित्तिकंचनित्यंचतिलैरेवविधीयते इतिस्मृतिरत्नावल्यं
कौशिकोक्तेरित्याहुः ॥ ॥ अत्रविशेषोहेमाद्रौपादौ—प्राचीनावीतसंयुक्तःकुशपाणिस्तिलैःसह । असंस्कृतप्रमीतानांस्थलेदद्याज्जलंज
लिम् । प्रेक्षमाणोदिश्याम्यामंत्रेणानेनयत्नतः । असंस्कृतप्रमीतायोगेत्रजादुर्गतिगताः । तेषांहिदत्तमक्षय्यमिदमस्तुतिलोदकम् । तत्रैवव्या
सः—अनग्निदग्धायेजीवायेप्यदग्धाःकुलेमम । भूसौदत्तेनतोयेनतृप्तायांतुपरंगतिमिति । इदंजलस्थनैवकार्यम् । जलाद्रवासाःस्थलगोयःप्रद
द्याज्जलंजलिम् । वस्त्रनिश्च्योतनंप्रेताअपवार्यपिवंतितेइतिस्मृत्युक्तैः । अपवार्याजलित्यक्त्वेतिहेमाद्रिः । शौनकः—स्नानांगतर्पणंकृत्वा
यक्ष्मणेजलमाहरेत् । अन्यथाकुस्तेयस्तुस्नानंतस्याफलंभवेत् । तत्रमंत्रः—यन्मयादूषितंतोयंशारीरमलसंभवैः । तद्दोषपरिहारार्थयक्ष्माणंत
र्पयाम्यहम् । आश्वलायनः—येकेचास्मत्कुलइतिवस्त्रनिष्पीडनस्थले । वृद्धमनुः—निष्पीड्यस्नानवस्त्रंतुपश्चात्संध्यांसमाचरेत् । अन्यथाकुरु

१ मलै शारीरसम्भै इतिपाठ ।

तेयस्तुस्नानंतस्याफलंभवेत् । सायणीये—मनुष्यतर्पणेचैवस्नानवस्नानिपीडने । निवीतीतुभवेद्विप्रस्तथामूत्रपुरीपयोः । आशाकौतु—वस्नानि
 ष्पीडनंचैवकुशानांचविसर्जनम् । अपसव्येनकर्तव्यंहस्तप्रक्षालनंतथेत्युक्तम् । अतोविकल्पः । बहुचानांतुप्राचीनावीती । बहुचपरिशिष्टे—
 प्राचीनावीतीवस्नानिषीडयेदित्युक्तेः । इदंचजीवस्तिपतृकोनकुर्यात् । नजीवस्तिपतृकःकुर्याद्वस्नानिषीडनंबुधइतिजीवस्तिपतृकनिर्णयेपुरा
 णात् । यत्तुपराशरः—निराशाःपितरोयांतिवस्नानिषीडनेकृते । तस्मान्नपीडयेद्वस्नानमकृत्वापितृतर्पणमिति तद्रागप्राप्तवस्नानिषीडनपरम् ।
 अतएवमध्याह्नस्नानेहेमाद्रौब्रह्मांडे—ततःस्नात्वाविधानेनसंतर्प्यपितृदेवताः । जलाशयाद्विनिर्गत्यद्विनिर्गत्यद्विराचमेत्समाहितः । स्नानवस्नानिषी
 ड्यथाप्यमास्थलतर्पणात् । स्थलेपितर्पणकृत्वाततोवस्नानिपीडयेत् । एवंस्नानिषीड्यैकपादंजलेऽन्यस्थलेकृत्वाआचमेत् । उदकेचोदकस्थस्तु
 स्थलस्थस्तुस्थलेयुचिः । स्नात्वाचामेत्तदाविप्रःपादौकृत्वास्थलेजलेइतिदक्षोक्तेः ॥ तर्पणोत्तरंदर्भत्यागउक्तःस्मृतिरत्नावल्याम्—
 विकिरेपिडानेचतर्पणेश्राद्धकर्मणि । आचांतस्तुप्रकुर्वीतदर्भसत्यजनबुधः । दर्भत्यागेप्राचीनावीतित्वमुक्तंप्राक् ॥ नदीस्नानेतत्प्रार्थनो
 क्ताकौर्म—ज्ञानतोज्ञानतोवापियन्मेदुश्चरितकृतम् । तत्क्षमस्वाखिलंदेविजगन्मातर्नमोस्तुते । स्नानाकरणेप्रायश्चित्तमुक्तंक्रग्विधाने—
 त्रिष्व(श्च)प्रसुवसूक्तंचस्नानलोपोभवेद्यदि । स्मृतिरत्नावल्यान्तु—स्नानलोपेगायत्र्यष्टसहस्रजपउक्तः । स्नानमकृत्वाभोजनेउपवासंत्रिरात्र
 कुर्यादितिस्मृत्यर्थेसारं ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टा०लक्ष्मणभट्टकृतावाचारबेप्रातःस्नानम् ॥ ॥

अथस्नानोत्तरकृत्यम् । हारीतः—स्नात्वागात्रममृज्यान्नाशिरोविधुयान्नोत्तरीयविपर्यासंकुर्यादिति । त्रिकांडमंडनः—दीपं
 शूर्पतथाशय्यांपादत्राणंचमार्जनीम् । स्नानंतंस्मृशश्चस्तुनःस्नानेनशुद्ध्यति । विष्णुः—नतैलवसेस्पृशेन्नपूर्वधृतमक्षालितवासोविभृयत्

स्नातएवसोष्णीषेधौतवाससीविभृयात् म्लेच्छंलजपतितैर्नसंभाषेतइति । उष्णीषेकशजलपकर्षणार्थवस्त्रमितिपृथ्वीचंद्रः । अतएव
हारीतोक्तौगात्रग्रहणम् । केचित्तुसोष्णीषवासोधारणानुवादेनधौतत्वविधानात्कर्मकालंविनास्नानोत्तरमपिधौतप्रसिद्धोष्णीषधारणम् । बृद्ध
पराक्षरेण—यच्चश्मश्रुषुकेशेषुजलंदेहलोमसु । हस्ताभ्यांतत्रवस्त्रेणजलंविद्वान्विमार्जयेदिति शिरोमार्जनवस्त्रनिषेधादित्याहुः । वस्तुतस्तु—
मार्जयेद्वस्त्रशेषेणनोत्तरीयेणचाशिरइतिव्यासवचनैकवाक्यतयास्नानवस्त्रद्वयस्यैवनिषेधः । अतएवस्नातोनागानिमृज्याच्चस्नानशाठ्यानापाणिने
तिविष्णुपुराणात् । मार्जननिषेधएतत्परइतिपारिजातस्मृत्यर्थसाराचारादर्शाः । नांगेभ्यस्तोयमुद्धरेदितिवस्त्रनिषेधेसिद्धेस्नानशा
ठीनिषेधोदोषाधिक्यार्थइतिटोडरानंदः । समर्थस्यमार्जनाभावोऽसमर्थस्यपाणिशाटीमार्जनाभावइतिहरिहरः । चंद्रोदयेसंग्रहे—
स्नात्वादूरतटेतिष्ठेत्प्राचीनावितिनाद्विजः । यावत्स्नवतिदेहांबुतूष्णीभूतादितृप्तये । सुराविंदुसमाज्ञेयाःपृष्ठतःकेशविंदवः । तएवपुरतोज्ञेयाः
सर्वतीर्थोपमाबुधैः । तिस्रःकोट्योर्धकोटीचयानिरोमाणिमानवे । स्नवतिसर्वतीर्थानितस्मान्नपरिमार्जयेत् । देवलः—देवाःपिवांतिशिरसोमुख
स्याप्सरसस्तथा । वक्षसोपिचंगंधर्वाअधस्तात्सर्वजंतवः । अंगानिशक्तौवस्त्रेणपाणिनाचनमार्जयेत् । धौतावरेणवाप्रौच्छयविभृयाच्छुष्कवाससी ।
अमार्जनपक्षेगोदोहनकालपर्यंततथैवतिष्ठेदित्याचारदर्पणः । हेमाद्रौभरद्वाजः—वल्लोदकमपेक्षेत्येमुतादासवर्णिणः । कंचित्कालंस्थित
स्तस्माज्जलंभूमौनिपातयेत् । तदुत्तरमपिमार्जनंकार्यशक्तेन । आर्द्रएवतुवासांसिस्नात्वासेवतमानवइतिचिष्णूक्तः । कृष्णभट्टीयेस्कांदे—
ततस्त्वाचमनंकृत्वाप्रोक्षितंवस्त्रमावहेत् । श्रोगयान्नवलक्यः—स्नात्वैवांससीधौतेअक्लिप्तेपरिधायच । प्रक्षाल्योरुमुदाङ्गिश्चहस्तौप्रक्षाल
येत्तथा । जाबालिः—स्नात्वानिवस्यवसनंजंवेशोर्ध्वमुदंभसा । अपवित्रीकृतेतेहि कौपीनस्नानवारिणा । कौपीनपदोपादानाद्यतिपरमिदमि
तिकेचित् । प्रयोगपारिजातेभरद्वाजः—शुचीवोहव्यामस्तइत्युक्त्वाशुद्धमंवरम् । संप्रोक्ष्यदेवस्यत्वेतिव्याहृत्वादायभास्करम् । उडु

लंजातेदसमित्युक्त्वालोकयेत्ततः । आवहंतीत्युदाहृत्यपरिधायद्विराचमेत् । शृगुः—प्राणस्यसितवंगंनुपस्यरक्तमुच्यणम् । पीतवैश्यस्य
शूद्रस्त्रीलंमलत्रदिष्यते । उल्वणरक्तम् । मलवत्कृष्णमितिपृश्नीचंद्रः । यच्चुनारमिह—नरक्तगुणंवासोनीलंचग्रस्यते । मलाक्तं
चदशाहीनंवर्जयेदंयत्पुधइतिरक्तनीलवर्णयोर्निषेधःपूर्ववास्यात्थविशुद्धमिन्नविषयः । व्यासः—नाग्निदीप्तेनार्द्रेणनसूच्याग्राग्रितंनच ।
कौपीनशठितंभिन्नमलिनकेशदूषितम् । छिन्नाग्रंचोपवत्रचकुत्सितधर्मतोविदुः । भारते—वग नान्यावृताग्रंनचानिचिकृतंतथा । योग
याज्ञवल्क्यः—दग्धंजीर्णचमलिनमूपकोपहततथा । सादितगोमहिष्याद्यैस्तस्याज्यंसर्वथाद्विजैः । प्रयोगपरिजानेसंग्रहे—जानं
कृत्वाद्रवसंतुजर्ध्वमुत्तारयेद्बुधः । आद्रव्यमथस्तात्रेत्युनःजानेनशुद्धयति । नत्रैवोअना—दात्यानुपहतवर्णपरिदध्याद्यविधिः । अभावे
पूर्ववत्सवासंप्रोक्ष्यप्रणवेनतु । अनुपहतअपरिहितम् । जात्रालिः—नार्द्रमेकचवमनपरिदध्यात्कथंचन । स्मृतिरत्नावल्यांअंगिराः—
आर्द्रवासास्त्युत्तर्याजपहोमव्रतादिकम् । सर्वतद्राक्षसविद्यादहिर्जनुचयत्कृतम् । समवाताहतवर्णशुक्लवस्त्रत्तिपादितम् । आर्द्रवाणिद्विजा
तीनामाहतंगौतमादिभिः । कृष्णभट्टीये—ईषद्वैतस्त्रियाद्यौतशुद्रवौतंतयैवच । अथौतंतत्रविजेषुशु रुद्रक्षिणपल्लवैः । देवलः—स्वययौ
तेनकर्तव्याःक्रियाधर्म्योविपश्चिता । नतुनेजकधौतेननाहेतनाचकुत्रचित् । नाहेतेनेत्येकंपदम् । स्वयग्रहणादेवनेजकनिवृत्तेस्तन्निषेधोऽन्येनापि
ब्राह्मणादिनाधौतेनक्रियाकार्येत्वेतदर्थम् । अहन्तलक्षणमाहपुलस्त्यः—ईषद्वैतंनवथेतंसदग्यद्यधारितम् । अहततद्विजानीयात्सर्वकर्म
सुपावनम् । ब्राह्मे—अच्छिन्नाग्रचयद्वक्ष्यमुद्राप्रक्षालितचयत् । अहतथातुरक्त्वातस्यवित्रमितिस्थितिः । माधवीयेप्रजापतिः—क्षौभं

१ नानकुत्स्वाचारंवनस्यजेतयामभोद्विज । गृहेनानमयोऽन्यानिमृजेनतुंते । मस्कारंपरिगयादंननयागमनाद्विषेत् । पृष्ट्वैवंमात्स्यमिच्छिणभट्टीयेमम
लाकरीयेच ।

वासःप्रशंसितिर्पणिसदशं तथा । काषायं धातुरक्तं वानोल्बणं तत्तुकाहं चित् । भृगुः—दिवाकीर्तिकृतं वासः सर्वदा परिवर्जयेत् । काशीखंडे—नीलीरक्तं तु यद्वखंडूरतस्तद्विवर्जयेत् । स्त्रीणां क्रीडा र्थसंयोगश्च नीयेन दुष्यति । अंगिराः—मृते भर्ते रियानी नीली वस्त्रं प्रधारयेत् । भर्तु नर कंयातिसानारी तदनंतरम् । चंद्रोदये स्कां दे—स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृ तर्पणम् । वृथा तस्य महायज्ञानीली वा सो विभर्तियः । टोडरा नंदं भविष्ये—नीली रक्तं यदा वस्त्रं विप्रस्त्वं गेषु धारयेत् । अहोरात्रोषितो मूत्वा पंचगव्ये न शुद्ध्यति । मिताक्षरायां मार्कंडेयः—रोमकूपै र्यदा गच्छेद्रजो नील्यास्तु कस्य चित् । त्रिवर्णेषु च सामान्या तत्तत्कृच्छ्रं विशोधनम् । नीली दोषः कार्पासे एव । उर्णायां पट्टं वस्त्रे वानीली रागो न दुष्यती तितत्रैवोक्तेः । नारायणदास निबंधे भृगुः—स्त्रीधृताशये नीली ब्राह्मणस्य न दुष्यति । नृपस्य वृद्धैर्वैश्यस्य सर्वण्येव विधारणमिति । ज्ञाता तपः—आग्न्यमुदग्रं वाधौ तं वस्त्रं प्रसारयेत् । पश्चिमाग्रं दक्षिणाग्रं पुनः प्रक्षालनाच्छुचि । योगयाज्ञवल्क्यः—अभावे धौ तव वस्त्रस्याणक्षौ माजिना निच । कुतपयोगपट्टं वा द्विवासाये न वा भवेत् । क्षौममतसी सुवृक्तम् । कुतपो नेपालकं बलः । धौ तेति विशेषणपदाच्छाणादीनि प्रक्षालितान्यपि गृह्णीयात् । द्विवासेति पदोपादानाच्चोत्तरीयत्वेनैव शणादीनां ग्रहणं न तु परिधानीयत्वेनेत्युक्तमपरांके । अन्येतु—परिवेयं स दावासः कार्पासं सदंशसितम् । क्षौमं वा कुतपं वापि न कौशेयं कदाचनेति जातू कर्ण्योक्तेः क्षौमाजिनयोः परिधानीयत्वमप्याहुः । यत्तु आद्धहे माद्रौ बौधायनः—क्षौमाणि वासांसि तेषामलोभे कार्पासिकान्यौर्णकानि भवंतीति तच्छूद्धे देयवस्त्रपरम् । स्मृत्यर्थे सारं—केशनिर्मितवस्त्रधरणे उपवास इति । व्यासः—नोत्तरीयमधः कुर्यान्नोर्ध्वना धस्तानां वरम् । नांतर्वासो विधाया न्यद्वसी तव स नंबुध ॥ उत्तरीयमाह जातू कर्ण्यः—संग्रथि परिमंडलमुत्तरीयं कुर्याद्वस्त्रोत्तरीयात्वे कां गुलं ह्यंगुलं च तुरंगुलं च तुरंगुलं वा सूत्रैरेव कृतं परिमंडलमुत्तरीयं कुर्यादिति । अंतर्वास उक्तं प्रयोगपारिजाते संग्रहे—घोडशब्दादशाष्टाभिरंगुलैर्विस्तृतं च यत् । आयतं न्याममात्रं च तदंतर्वास इति । उत्तरीयांतर्वासो रभेद इति

केचित् । भेदइत्यन्ये । उत्तरीयार्थेयज्ञोपवीतंवेत्युक्तम् । परिहितवस्त्रस्यचोर्ध्वभागमुत्तरीयंकुर्यात् । एकंचेतस्योत्तरवर्गेणप्रच्छादयतीतिपार-
 स्करोक्तैः । उत्तरीयंचपुरोदेशावस्थितदशनंधारयेत् । प्रागग्रंचोत्तरीयंतुर्कमकालेनधारयेदितिपृथ्वीचंद्रोक्तैः । उत्तरीयस्थानीयंतृतीयो-
 पवीतजीवत्पितृकोनधारयेत् ।—उत्तरीययोगपटंतर्जन्यारंजंतथा । नजीवत्पितृकैर्धार्येज्येष्टोवाविद्यतेयदीतिचंद्रोदयेसंग्रहात् । उत्तरीयं
 चनोपरिवसोमात्रं किंतुसंग्रथिपरिमंडलमित्यादिजातूकण्योक्तं । उक्तपरिवासस्तुतस्यापिभवत्येव ।—एकवस्त्रोनमुंजीयान्नकुयार्हिवतार्च-
 नम् । नचाच्येद्विजान्नान्यत्कुर्यादेवंविधोनरइतिगोभिलेननिषेधात् । नन्वेकवस्त्रइत्यसामान्यरूपत्वाजीवत्पितृकस्यसर्वोत्तरीयवाधइति
 चेत् । न । उत्तरीयशब्दस्ययौगिकत्वेपिजातूकण्योक्तोत्तरीयेरुढेरितिपितृचरणाः । बर्धमानपरिभाषायांज्ञातातपः—सव्याद-
 सात्परिप्रष्टकटिदेशधृतांवरम् । एकवस्त्रंविजानीयाद्वैपित्र्येचकर्मणि । बौधायनः—अकच्छ.पुच्छकच्छोवाविकच्छःकटिवेष्टितः । यावदास्ते
 द्विजस्तावच्छूद्रएवनसंग्रथः । पुच्छकच्छःपुच्छाकारकच्छः । सचाग्रद्वयमेलेनैकस्यैवाग्रस्यकच्छत्वेनभवतीतिद्वयमपिनिषिद्धम् । अत्रद्विज-
 स्योद्देश्यत्वावच्छेदकत्वेसर्वस्यापितत्वापत्तेः । अकच्छत्वादिविशिष्टस्यतत्त्वैपरीत्येवागारवैम् । अतोऽकच्छत्वादोद्देश्यत्वात्स्त्रीशूद्रादेरपिक-
 च्छभावस्यकः । नचद्विजपदश्रुतेःशूद्रस्यशूद्रतुल्यत्वानुपपत्तेःकच्छइतियुक्तम् । द्विजत्वस्याविवक्षितत्वात् । तद्ग्रहणतुकैमुक्तिकन्यायार्थम् । अत-
 एवशूद्रपदं अकच्छस्यनयत्वोक्तिश्च । आहृद्हेमाद्रौ—नमःस्यान्मलवद्वासानमःकौशेयकेवलः । नमोद्विगुणवस्त्रःस्यान्नमोदग्धपटस्तथा ।
 नमश्चस्यूतवासाःस्यान्नमःकौपीनकेवलः । नमःकाषायवस्त्रःस्यान्नमश्चार्धपटावृत । विकच्छोऽमुत्तरीयश्चद्विकच्छोऽवस्त्रएवच । अधौतवस्त्रो
 मलवद्वस्त्रःरजकादिधौतवस्त्रोवा । एकस्यपटस्यार्धपटवृण्वानोऽर्धपटावृतः खंडपटंवसानोवा । परिहितवस्त्रोपरितुत्तरार्धेनवस्त्रांतरेणवाकटिबंधंन

१ उपवीतंवायुक्तमितिपाठ २ वासस्यापिभवत्येवेतिपाठ । ३ विकच्छोविपरीतकच्छ ।

द्वितीयकच्छः । अत्रमलवन्निषेधःसमर्थपरः । नजीर्णमलवद्वासाभवेच्चविभवेसतीति याज्ञवल्क्योक्तेः । वस्तुतस्तु नग्नः स्यान्मलवद्वासा इत्यादौ निषेधश्रुतेः ननग्नः कर्मकुर्वीतित्यनेनैकवाक्यत्वाच्चाननग्नत्वोक्तेः कर्मकालपरत्वादस्य पुरुषार्थत्वाद्भिन्नावक्यमेव युक्तमिति हेमाद्रिः । कौशेय केवलस्य नग्नत्वोक्तेः वासः सहितकौशेयत्वेन नग्नत्वम् । भृशुः—नग्नो मलिनवस्त्रः स्यान्नग्नश्चाद्रपटावृतः । नग्नो रक्तपटस्तथेति चंद्रिकायां द्वितीयापादे पाठः । सर्वकर्मस्वासुरकच्छानिषेधमाह याज्ञवल्क्यः—जपेहोमेतथादानेदेवैषित्र्येचकर्मणि । बध्नीयान्नासुरीकच्छां शेषे कर्मणि वेच्छया । तल्लक्षणमाह स एव—परिधानाद्बहिः कच्छानिवद्बाह्यासुरीमता । बहिः कच्छा तु संवृतपरिधानवस्त्रांत इति वर्धमानः । स्मृत्यन्तरे—संयोजित दशं वापि द्व्यर्धच्छन्नदशं तथा । नित्येनैव मितिकेवापि प्रयत्नेन विवर्जयेत् । अकृत्रिमदशं वस्त्रं प्रशस्तं सर्वकर्मसु । कृष्णभट्टीये योगयाज्ञवल्क्यः—जातु मूलंतु वस्त्रं स्यात्त्रिकच्छंधारयेद्बुधः । मनुः—नाभौ च वामकुक्षौ च पृष्ठे चैव यथाक्रमम् । वस्त्रप्रावरणं यत्स्यात्तत्रिकच्छमुदाहृतम् । भारते—अन्यदेवमेव द्वासः शयनीयेन राधिप । अन्यद्रथ्यासु देवानामर्चायामन्यदेवहि । अन्यच्च लोकयात्रायामन्यदीश्वरदर्शने । सुमंतुः—अन्यत्स्नानेनैव पापानां भोजने चान्यदेवहि । इति श्रीमन्नारायणभट्टा लक्ष्मणभट्टकृता वाचारलेखानोत्तरकृत्यम् ॥

अथ तिलकविचारः । विष्णुस्मृतौ बृहन्नारदीये च—यागोदानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् । भस्मीभवितित्सर्वमूर्ध्वपुंड्रं विनाकृतम् । पादोकार्तिर्यथा माहात्म्येऽप्येवम् । इदं यागादिसर्वकर्मोपलक्षणार्थनपरिसंख्यार्थम् । उत्तारार्धे सर्वपदश्रुतेः । अपवित्रेण यज्ञसम स्नोतेन च यद्धुतम् । यच्च शून्यललेन तदत्यल्पफलं भवेदित्याश्वलायनोक्तेः । यद्यपि सत्यं शौचमिल्यादि त्रिपुंड्रेऽपि वाक्यं तथापि तत्क्षत्रियादिय रम् । ऊर्ध्वपुंड्रं द्विजः कुर्यात्क्षत्रियस्तु त्रिपुंड्रकमिति माधवीये विष्णुधर्मोत्तरात् । माधवचंद्रिका स्मृत्यर्थसारादिभिस्त्रिपुंड्रालिख

नाच्च । काशीखंडे ससर्षिवर्णने ऊर्ध्वपुङ्गुं कितालिकाइत्युक्तेश्च । नचकालाग्रिरुद्रोपनिषद्व्युत्पत्त्याद्वलत्रिपुङ्गुत्वम् । श्रुतौ हि भस्मधारणमात्र
मास्नातं तु पुङ्गुत्वेन कर्मागत्वेन वा । तच्च स्नानत्वेनाप्युपपन्नम् । यद्यपि कर्मागतथापि वैवर्कर्मपरम् ।—विना भस्मत्रिपुङ्गेण विना रुद्राक्षमालया ।
साम्नातं तु पुङ्गुत्वेन कर्मागत्वेन वा । तच्च स्नानत्वेनाप्युपपन्नम् । यद्यपि कर्मागतथापि वैवर्कर्मपरम् ।—विना भस्मत्रिपुङ्गेण विना रुद्राक्षमालया ।
पूजितोऽपि महादेवो न स्यात्तस्य फलप्रद इति तिथितत्वे लंगात् । सितेन भस्मनातिर्यक्त्रिपुङ्गुस्य तु धारणम् । शैवागमेषु निष्ठानां तत्तन्मन्त्रेण शस्य
ते इति स्मृतिरन्नावल्यं वचनाच्च । साग्निकपरवात् ।—ह्यात्वा पुङ्गुमृदा कुर्यादुत्वा चैव तु भस्मनेत्याश्वलायनोक्तेः । तयो रन्यूर्ध्वपुङ्गे पर्ये
व कुर्यात् । तयो राहिताना हि तानाश्रयोः । ऊर्ध्वपुङ्गुं विना मोहाद्यादिकुर्यात्त्रिपुङ्गुम् । नतस्य फलमाप्नोति दानस्याश्रोत्रियेयथेति स्मृतिरन्नावल्यं
चनात् । यत्तु पाद्वोक्तार्तिकमाहात्म्ये—ऊर्ध्वपुङ्गे त्रिपुङ्गुः करोति स नारायणः । मुक्त्वा विष्णुं गृह्णुष्य स याति नरकं श्रुवमिति तद्रस्मान्यपरम् ।
तद्धारणविधिवैयर्थ्यापत्तेः । यद्वा शुद्धतां त्रिकपरम् । नच श्राद्धे त्रिपुङ्गुं निषेधानुपपत्तेस्तत्रासिः । तदधिकारिणि क्षत्रिये तन्निषेधचरितार्थात् ।
रागप्राप्तनिषेधोपपत्तेश्च । साधवीये ब्राह्मे—पर्वताग्रे नदीतीरे मम क्षेत्रे विशेषतः । सिधुतीरे च वल्मीके तु लसीमूलसंस्थिताः । मृद एतास्तु सग्रा
ह्यावर्जयेदन्यमृत्तिकाः । चंद्रोदये गोभिलः—गोरोचनं पच गव्यं पचांगं त्रिवृक्षतः । कालीयकंचंदनं पच कंकरं कचदणम् । गोमयं ह्यो
लिका भस्मश्चेतापीतारुणाचमृत । पुण्यक्षेत्रोद्भवाग्राहानदनद्योस्तु शर्कराः । पचांगं मूलत्वक्पत्रपुष्पफलानि । कालीयकपीतचंदनम् ।
न्यासः—जातृवीतीरं मृतां मृदं मूर्ध्नी विमर्तियः । विमर्तिरूपं सोऽर्कस्य तमोनाशाय केवलम् । सत्यतपाः—गोमती तीरं मृतांगी गोवापी
समुद्भवाम् । मृदं मूर्ध्नी वेदहस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते । साधवीये—द्वारवत्युद्भवाद्गोपीचंदनादूर्ध्वपुङ्गुम् । धारयेन्नित्यमेव हि पापहंति दिने दिने ।
पाद्वो—मृत्तिकांचंदनभस्मतोयचैव चतुर्थकम् । एभिर्द्रव्यैर्याकालमूर्ध्वपुङ्गुं भवेत्सदा । चंद्रोदये ब्रह्मांडे—जलेन तिलकं कुंजालांतः कर्म
सिद्धये । तोयेन तिलकं स्नानोत्तरमावक्ष्यपरिधानादिति पंचायतनसारः । वक्ष्यपरिधानोत्तरमपि द्रव्यांतराभाव इति चंद्रोदयः । आश्वला

यनः—स्वात्वापुंङ्मृदाकुर्याद्धृत्वाचैवतुभस्मना । देवानभ्यर्थ्यगंधेनसर्वपापापनुत्तये । तत्रविशेषमाहव्यासः—ऊर्ध्वपुंङ्मृदाकुर्यात्त्रिपुंङ्
भस्मनातथा । चंदनेनभयंकुर्यान्नतिर्यगोपिचंदनम् । चतुर्विंशतिमते—येषुशेषुयविप्रादेवास्तीर्थानिमृत्तिकाः । तत्रताव्नावमन्येतघ
र्माचाराश्चतत्रये । तिलककरणेविशेषोब्रह्मांडे—अंगुष्ठःपुष्टिदःप्रोक्तोमध्यमायुष्करीभवेत् । अनामिकान्नदानित्यमुक्तिदाचप्रदेशिनी ।
एतैरंगुलिभैदस्तुकारयन्नखैःस्पृशेत् । तिलकप्रमाणंब्रह्मांडेसत्यव्रतस्मृतौच—दशांगुलप्रमाणंतुउत्तमोत्तममुच्यते । नवांगुलमध्य
मंस्यादष्टांगुलमतःपरम् । सप्तषट्पंचभिःपुंङ्मध्यमत्रिविधंस्मृतम् । चतुस्त्रिद्व्यंगुलैःपुंङ्कनिधंत्रिविधंभवेत् । तिलकाकृतितिविशेषोपित
त्रैव—वर्तिदीपाकृतिवापिवेणुपत्राकृतिं तथा । पद्मस्यमुकुलाकारंतथैवकुमुदस्यच । मत्स्यकूर्माकृतिंवापिशंखार्कारमथापिवा । प्रयोगपारि
जाते—निटिलेचैववाह्वोश्चदंडवत्कर्णपल्लवे । हृदयेकमलाकारमुदरेदीपवलिखेत् । वेणुपत्रसमाकारंवाह्वोर्मध्येलिखेत्सुधीः । अधःपृष्ठेस्कंधदे
शेलिखंबूपलशवत् । निटिलेलाटे । यत्पुंंचायतनसारेपाद्मे—नासामूलंसमारभ्यललाटंतलिखेन्मृदा । मध्येछिद्रंप्रकर्तव्यंतच्छिद्रं
हरिमंदिरमिति । तत्रमूलंमृग्यम् । अत्रकाश्चित्—वीक्ष्यादर्शजलेवापियोविदध्यात्प्रयत्नतः । ऊर्ध्वपुंङ्महाभागसयातिपरमांगतिमिति ब्रह्मां
डोक्तैर्जलेप्रतिविंबद्वोर्ध्वपुंङ्कुर्यादित्याह । तन्मंदम् । नपादुकास्थोनादर्शेनजलेत्ववलोकायन्नितिक्लृष्णभट्टीये—तिलकप्रकरणेस्मृत्यत
रात् । मयिनेजइतिच्छायासांघ्नांभुगतांजेदितियाज्ञवल्क्येनजलेस्वप्रतिविंबदर्शनेप्रायश्चित्तोक्तेश्च वाक्यस्यचंद्रिकावलिखितत्वेननिर्मू
लत्वाच्च । स्मृतिरत्नावल्यांपृथ्वीचंद्रेचब्राह्मे—सदर्भेणतुहस्तेनयःकुर्यात्तिलकंबुधः । आचम्यसविशुद्धेतदर्भत्यागेनचैवहि । ब्र
ह्मांडे—नामान्युच्चार्यविधिनाधारयेदूर्ध्वपुंङ्कम् । ललाटेकेशवंधात्रात्रायणमथोदरे । माधवंहृदयेन्यस्येदोविंदंकंठकूपके । विष्णुदक्षिण

कुक्षौतुतहुजेमधुसूदनम् । त्रिविक्रमकर्णमूलेवामकुक्षौतुवामनम् । श्रीधरचहृषीकेशवामयोर्वोहुरुर्णयोः । पद्मनाभपृष्ठदेशेककुक्षुदामोदरस्मरेत् ।
 वासुदेवस्मरेन्मूर्ध्नितिलकधारयेत्कमात् । केगवादिमन्त्राश्चतुर्थीनमोतादृष्ट्याः । तिलकलापनक्रमोप्ययमितिप्रयोगपारिजातः । आश्व
 लायनः—मूर्ध्निलोटेनाभौचहृदयेकठक्पके । पार्श्वेचाहो. परगलेदक्षमव्येचपश्चिमे । स्तनयोर्मूर्तिमैश्वर्यानेनेचिच्छिद्रदिशुखः । नत्रैव—
 सकर्पणादिभि. कृष्णशुक्लेकेशवादिभिः । कृष्णभट्टीयेयेवम् । पंचायननसारेपादौ—एवद्वादशपुद्गणित्रागणःसततचरेत् । चत्वा
 रिभूमृतांगोक्तपुद्गणिद्वेविंशस्मृते । एकपुङ्गवचनरीणांशूद्राणांचविधीयते । ललाटेहृदिवाचाहोश्चतु. पुद्गणि वारयेत् । ललाटेहृदयेद्वेतुभाले
 त्वेकविधीयते । मदनपारिजातेत्रय्यांङे—इयामशांतिकरप्रोक्तरक्तव्यकरतया । श्रीकरपीतमित्याहुःश्वेतमोक्षप्रदायकम् । इयाममृगम
 दादेः । रक्तसिदूरादेः । पीतगोरोचनादेः । हारीतः—अर्थगेमूतकैवविहोहपुत्रजन्मनि । मांगल्येपुचसर्वेषुनवार्यगोपिचंदनम् । आन्द्रदी
 पकलिकार्यांविष्णुः—ऊर्ध्वपुङ्गुद्विजातीनामग्निहोत्रसमोविधिः । आद्रकालेतुसंप्राप्ते कर्ताभोक्ताचवर्जयेत् । नत्रैवनारायणः—ऊर्ध्वपुद्
 गविपुङ्गवाचद्राकारमथापिवा । आद्रकर्तानकुर्वीतयावस्तिपिडात्रनिर्वपेत् । विश्वादर्शंज्येवम् । आद्रदिनेतिलकनिषेधः प्रातःसव्यावदनादाव
 पीतिआद्रकाशिका । तत्र । नर्जयेतिलकभालेशाद्रकालेकदाचनेतिसत्यत्रनोक्तेः । धत्तुपराशरः—ऊर्ध्वचितिलकंकुर्याद्वैवपित्र्येचकर्म
 णीति तत्तर्पणादिपरम् । यत्तु—ऊर्ध्वचितिलकंकुर्यान्नक्रुर्याच्चविपुङ्गकम् । निराशाःपितरोयांतिदृष्ट्वाचैवत्रिपुङ्गकमितिद्विद्वपराशरेण
 आर्जेऊर्ध्वपुङ्गभवतीत्युक्तम् तद्धोक्तुपर नकर्तुपरमितिष्टुञ्चीचंद्रः । निष्कर्षस्तुशिष्टाचाराद्यवस्था । ऊर्ध्वपुद्गचतुलसीआर्द्धेनेच्छतिकचन ।
 वृद्धाचारःपरिश्राह्यस्तस्माच्छ्रेयोर्थिर्भिरैरितिदृहन्तारदीयात् । आचारतिलके—नचोर्ध्वंवारयेद्भस्ममृदतिर्यङ्नधारयेत् । चदनगुरु
 कस्तूरीकुक्षुमानियथेच्छया । स्मृतिरत्नावल्यां—ब्राह्मणानांनृपाणांचभस्ममिश्रचचदनम् । नेत्रयुग्मप्रमाणंत्रिपुङ्गवारयेद्विजः । मध्यमा

नामिकांगुष्ठैर्ललाटेयत्रिपुङ्गुकम् । तत्रिपुङ्गुभवेच्छस्तं महापातकनाशनम् । केदारखण्डे—ललाटेगुष्ठरेखा च आदौ भाव्या प्रयत्नतः । मध्यमां वर्जयित्वा तु अंगुलीद्वयकेन च । एवं त्रिरेखासंयुक्तं ललाटेयस्य दृश्यते । सशैवः शिववज्ज्योदर्शनात्पापनाशनः । पुरुषार्थप्रबोधे—श्रौतं भस्म द्विजामुख्यं स्मार्तगौणं प्रकीर्तितम् । श्रौतं भस्मतथा स्मार्तद्विजानामेव कीर्तितम् । औपासनसमुत्पन्नं गृहस्थानां विशेषतः । समिदग्नि स तु यज्ञधार्यैव ब्रह्मचारिणा । शूद्राणां श्रोत्रियागारे पचनाग्निः सुभ्रवम् । अन्येषामपि सर्वेषां धार्यदावानलोद्भवम् । अपक्वमतिपक्वं च संत्यज्य भसितं सितम् । आदाय वाससालोढ्य भस्माधारे विनिक्षिपेत् । चंद्रोदये शैवे—तर्जन्यनामिकामध्यै स्त्रिपुङ्गुसमाचरेत् । पंचांगुलैर्न्यसेन्मूर्ध्नि प्रणवेन तु मंत्रतः । अंगुलैर्विन्यसेद्भालशिरोमन्त्रेण देशिकः । सव्येन दक्षिणे कर्णवामदेवेन वामतः । अधोरेण तु कंठे च मध्यांगुल्या स्पृशेद्बुधः । हृदयं हृदयेनैव त्रिभिरंगुलिभिः स्पृशेत् । विन्यसेद्दक्षिणे वाहौ शिखामन्त्रेण देशिकः । वामे वाहौ न्यसेद्दीमान्क्वचेन त्रियंगुलैः । मध्येन संस्पृशेन्नाभ्यामीशानाभिघमन्त्रतः । तत्रैवाक्रियासारे—भस्मनावै त्रिपुङ्गुचंद्रादिणां जलसंयुतम् । धार्यत्रिपुङ्गुक्षीणां च यतीनां जलवर्जितम् । वनस्थव्रतिकन्यानां दीक्षा हीननृणां तथा । षडंगुलाय तं मानमपि वाधिकमानकम् । नेत्रयुग्मप्रमाणेन भाले दीप्तिं त्रिपुङ्गुकम् । अधिरित्यादिभिर्मन्त्रैः षड्विंशत्यैवैवैस्तथा । ज्यायुषेण च मन्त्रेण मेधावीत्यादिनाथवा । त्रैयंबकेण मन्त्रेण सतरेण शिवेन च । पंचाक्षरेण मन्त्रेण प्रणवेन युतेन च । चंदनाद्युपरि प्राज्ञो धारयेद्भस्म वैदिकम् । लौकिकं चंदनाद्यं तु भस्मोपरि न धारयेत् । सूत्रसंहितायाम्—ऊर्ध्वपुङ्गुत्रयं नित्यं धारयेद्भस्मना मृदा । ललाटेऽहर्गमेनिष्ठं चंदनेनाथवा नरः । अर्हागमेनिष्ठस्तान्निकः । धारणप्रकारे च चंद्रोदये च वाराहे—दक्षिणे तु मुजे विप्रो विभृयौ द्वैः सुदर्शनम् । सव्ये तु शंखं विभृयौ दिति वेदविदो विदुः । क्षत्रादेस्तु ब्रह्माण्डे—चक्रं च दक्षिणे वाहौ शंखं वामेऽपि दक्षिणे । गदां वामे गदाधस्तात्पुनश्चक्रं च धारयेत् । शंखोपरि तथा पद्मं पुनः

पद्मचक्षिणे । हलायुधे—वामेवाहो गदापद्मशंखचक्रदक्षिणे । उपर्यधःक्रमेण धृत्वा पापक्षयो भवेत् । हृदये बालालोटो वाविलिखेन्मत्स्य कच्छपौ । मन्त्रमष्टाक्षरं वापि प्रीयते तस्य केशवः । रामार्चनचन्द्रिकायां—लालटे तु गदाधार्यामृद्धिचापः शरस्तथा । नदकश्चैव हन्मध्येशं खच क्रेमुजद्वये । प्रयोगपारिजाते सायणीये च शंखः—चक्रांकितः सदा तिष्ठन्मद्भक्तः सर्वदा शुचिः । अनयोर्व्यवस्थासूतसंहितायाम्—वेदमार्गैकनिष्ठानां वेदोक्तेन वर्त्मना । लालटे भस्मनातिर्यक् विपुङ्गधार्यमेव हि । विष्णवागमादितत्रेपुदीक्षितानां विधीयते । शंखचक्रगदापूर्वर कननान्यदेहिनाम् । वेदमार्गैकनिष्ठस्तु मोहेनाप्यं कितो यदि । पतये वनसेदहस्तथापुङ्गुतरादपि । अत्रैपाव्यवस्था—शुद्धवैदिकेन शिवम क्तेन विभूतिरेव धार्या । शुद्धवैदिकेन विष्णुभक्तेन गणपत्यादिभक्तेन च तिलकोधार्यः । तांत्रिकैर्दिकैर्वैष्णवेन त्वच्छिद्रतिलकश्चक्रादिचधार्यम् । तांत्रिकैर्वैदिकेन शैवेन विभूतिस्तिलकश्च विभूतिमात्रवाधार्यम् । शुद्धतांत्रिकेण विष्णुभक्तेन सच्छिद्रतिलकश्चक्रादिचधार्यमिति । यच्चुविष्णुः—शंखचक्राद्यं कनयगीतनृत्यादिकतथा । एकजान्तेर्यधर्मो न जानुस्याद्विजन्मनः । शंखचक्रमृदायस्तुकुर्यात्तसायसेनवा । सशृद्रवद्वहिष्कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मण इति । यच्चाश्वलायनः—यथाऽभिशानजकाष्ठमनर्हसर्वकर्मसु । तथा चक्रांकितो विग्रः सर्वकर्मसु गार्हस्त्य इति । यच्च—यस्तु स तप्तशंखादिलिङ्गाचिह्नतनुर्नरः । स सर्वयातनाभोगी चाङ्गलोजन्मक्रोटिषु । द्विजतु तप्तशखादिलिङ्गांकिततनुनरः । संभाष्य रौरवयातियावर्दिद्राश्च तुर्देशेति वृहन्नारदीयं तच्छुद्धवैदिकपरम् । सूतसंहितावाक्येन वैदिकस्य चक्रादिवारणनिषेधादेन तान्त्रिकस्यापि तन्निषेधेशं खचक्रादिविध्या नर्थक्यापत्तेः । न च तस्य शृद्रविषयत्वेन सावकाशत्वम् ।—शंखवाशं खचक्रेनातथापंचायुधानिवा । धाराश्रित्वाथ विप्रो वैत्रहृत्कर्मसमारभेदिति नृसिंहप्रसादे पाप्मन, ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वायदिचेन्नरः । शंखचक्रांकिततनुः शिरसामजरीधरः । गोपीचन्दनलिङ्गाङ्गोदृष्टश्चेत्तदधुकृत इति काशीखण्डेन, दक्षिणे च सुजे विप्रो विभूयाद्वै सुदर्शनमिति चन्द्रोदये धारणप्रकाशे च वाराहेण ब्राह्मणोदरपितद्विधानात् । यत्त्वत्र विप्रा-

दिपदं गावोवाएतत्सत्रमासतेत्यादिवस्तुत्यर्थनविप्रादीन्प्रतिविध्यर्थमिति स्मृतिरन्तावली । तन्न । विधिश्चुतेः । तत्रतदभावात्तथेति । एतेषां वाक्यानांपतितब्राह्मणविषयत्वोक्तिरज्ञवीदंभ्रणायैव । अत्रयच्चशून्यल्लटेनेतिभालेतिलकाभावेऽल्पफलश्चुतेरूर्ध्वपुंड्रंत्रिपुंड्रं तिलकमित्येकवचनात्तदविवक्षायांमानाभावाच्चल्लटेएकपुंड्रंनित्यं द्वादशपुंड्रंणितुकाभ्यानीतिकेचित् । तन्न । कामयोगाभावात् । नचात्रविश्वजिज्ञयायः । स्वर्गकल्पनानुपपत्तेःफलान्तरेविनिगमकाभावात् । अतएकपुंड्रमदीक्षितपरं, द्वादशपुंड्रंणितुमंत्रसाध्यत्वाद्दीक्षितपराणीतियुक्तंप्रतीमः । द्वादशपुंड्रंणिवैष्णवपराणीत्याचारचंद्रोदयः । इतिश्रीमन्नारायणभट्ट० लक्ष्मणभट्टकृतावाचारलेतिलकप्रकरणम् ॥ ॥

अथसंध्यानिर्णयः । स्कांदे—उदयात्प्राक्तनीसंध्याघटिकात्रयमुच्यते । सायंसंध्यात्रिघटिकाअस्तादुपरिभास्वतः । दक्षः—रात्र्यंतया मनाड्यौद्वेसंध्यादिःकालइध्यते । दर्शनाद्रविरखायास्तदस्तोमुनिभिःस्मृतः । सुधानिधौ—उत्तमातारकोपेतामध्यमालुसतारका । अधमासूर्यसहिताप्रातःसंध्यात्रिधामता । उत्तमासूर्यसहितामध्यमालुसभास्करा । कनिष्ठातारकोपेतासायंसंध्यात्रिधामता । संवर्तः—प्रातःसंध्यासनक्षत्रामुपासीतयथाविधि । सादित्यांपश्चिमांसंध्यामर्धास्तमितभास्कराम् । संध्यायामुपस्थानमेवप्रधानं मार्जनादित्वंगम् । तेतथैवमहाराजदंशितारणमूर्धनि । संध्यागंतसहस्रांशुमादित्यमुपतस्थिरे । इतिभारतादितिचंद्रिका । अर्धदानस्यश्रौतत्वादाशौचेतदेवानुष्ठेयमितिचंद्रिकोक्तैर्गायत्रीजपोपस्थानयोरशौचेपाक्षिकत्वस्यवक्ष्यमाणत्वात् । उभयोःसंध्योःकालेरजावार्धमुत्क्षिपेदितिवाक्याच्चाध्यदानंप्रधानमिति वयम् । भट्टदिनकरस्तुसंध्यामुपासीतेतिमन्वादिस्मृतानुपूर्वस्यासतेरुपस्थानमेववाच्यम् । नोपतिष्ठंतियेसंध्यांस्वस्थावस्थामुवैद्विजाइत्यत्रिस्मृतेरुपस्थानमेवप्रधानमित्याह । उपपूर्वस्यासतेर्ध्यानंवाच्यमितिमाधवःकृष्णभट्टश्च । स्मृतिरन्तावल्यांशंलः—प्रातःसंध्यासनक्षत्रां

मध्यमांलानकर्मणि । लानकर्मणीतिमध्याह्नानोत्तरमितितैवोक्तम् । सध्यायाअकरणेत्यत्रायो मनुः—नानुतिष्ठतियःपूर्वानोपास्तेयस्तुपश्चि
माम् । सशूद्रवद्वहिःकार्यःसर्वस्माद्विजकर्मणः । याज्ञवल्क्यः—सर्वावस्थोपियोविप्रःसंय्योपासनतत्परः । ब्राह्मण्याच्चनहीयेतह्यन्यजन्मग
तोपिसः । याज्ञवल्क्यः—अनर्तश्चोत्सृजेद्यस्तुसविप्रःशूद्रसंमितः । भारते—येनपूर्वामुपासतेद्विजाःसंध्यांनपश्चिमाम् । सर्वास्तान्धाभि
कोराजाशूद्रकर्माणिकारयेत् । स्कांदकौर्मयोः—संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्ह सर्वकर्मसु । यत्किंचित्कुरुतेकर्मनतस्यफलमाप्नुयात् । वि
ष्णुपुराणे—सर्वकालमुपस्थानंसंध्ययोःपार्थिवेष्यते । अन्यत्रसूतकाशौचविप्रमातुरभीतितः । विप्रमःअप्रादिनासंध्याकालज्ञानं पैशाच्यंवा ।
सध्याविधिषुद्विजपदोक्तेर्नशूद्रस्यसंध्या आगमदीक्षायुक्तस्यतुतदुक्तस्येवेतिपंचायतनसारेस्मृतिकौमुद्यांस्तुतेः । ब्राह्मणादब्राह्मण्यामुत्पन्नयोः
कुडगोलकयोरपिसंध्या—कुडोवागोलकोविप्रःसंध्योपासनमात्रविदितिस्मृतिकौमुद्यांस्तुतेः । शातातपः—अनृतंमधगंधंचदिवामैथुन
मेवच । पुनातिवृषलस्याब्रवहि.सध्याब्रुपासिता । गृहेषुप्राकृतीसध्यागोष्ठेदशगुणास्तुता । नदीपुशतसाहस्राअनंताशिवसंनिधौ । अनंतवि
ष्णुसनिधावितिचंद्रिकायांचसिष्टपाठः । प्राकृतीएकगुणा । व्यासः—वहिःसंध्यादशगुणागर्तप्रस्रवणादिषु । ख्याततीर्थशतगुणासाह
स्रीजाह्वीजले । माधवीयेऽत्रिः—उभेसंध्येतुक्तव्येब्राह्मणैश्चगृहेष्वपि ॥ ॥ अथप्रयोगः । बृहत्पराशरः—पूर्वासंध्यातुगायत्री
ब्राह्मणीहंसवाहना । रक्तपद्मास्त्राणादेवीरक्तपद्मासनस्थिता । रक्ताभरणभारांगीरक्तमाल्यांवरातथा । अक्षमालाजलाधारवरहस्ताभराचिता ।
विश्रमात सुराभ्यर्च्येषुण्येगायत्रिवैधसि । आवाहयाम्युपास्त्यर्थमहेनिम्नपुनीहिमाम् । सध्यामाध्याह्निकीश्वेतासावित्रीरुद्रदेवता । वृषेद्रवा
हनादेवीज्वलन्निशिसधारिणी । श्वेतांवरवराश्वेतनागाभरणभूषिता । श्वेतस्रगक्षमालापिंकृतानुरक्तशकरा । जलाधारजटाधायत्रीधरेद्रप्रभवा

तथा । मातर्भवानिविश्वेश्विविश्वजनाच्चेते । शुभेवरेवरेण्येत्वमाहूतैहिपुनीहिमाम् । संध्यासायंतनीकृष्णविष्णुदेवीसरस्वती । खगगाकृष्णव
 स्त्रातुशंखचक्रगदाधरा । कृष्णस्त्रग्भूषणैर्युक्तासर्वज्ञानमयीवरा । वीणाक्षमालिकाचापहस्तास्मितवरानना । मातर्वर्गदेवतेदेविवरेण्येचधन
 ग्रदे । सर्वाभिरगणस्तुल्येआहूतैहिपुनीहिमाम् । त्रिशिखंत्रिशूलम् । खगोगरुडः । मदनरत्ने—वृद्धांसरस्वतीकृष्णांपीतवस्त्रांचतुर्भुजाम् ।
 शंखचक्रगदापद्महस्तांगरुडवाहनाम् । बदर्याश्रमवासांतामायंतीसूयमंडलात् । सामवेदकृतोत्संगांवनमालाविभूषिताम् । वैष्णवीमक्षरांशां
 तादेवीमावाहयाम्यहम् । आचारादर्शो—रक्ताभवतिगायत्रीसावित्रीशुक्लवर्णिकेतिपाठः । संवर्तः—अथाचम्यकुशैर्युक्तआसनेसमुप
 स्थितः । करसंपुटकंकृत्वासंध्यांनित्यंसमारभेत् ॥ ॥ आसनम् । स्मृतिसारे—कौशेयंकेवलंपिअजिनंपटमेवच । दारुजंतालपर्णवा
 आसनंपरिकल्पयेत् । श्रीपण्यादिदारुविहितं । चंद्रिकायांकौशिकः—कुशासनंसदापूतंयतीनांतुविशेषतः । योगयाज्ञवल्क्यः—कौशे
 यंवाथवाचर्मचैलंमूलमथापिवा । मार्कंडेये—चित्रासनंयोगपट्टंतथैवमृगचर्मच । कृष्णाजिनंतथातातवर्जयेत्सुत्रवान्यूही । स्मृतिसमु
 च्चये—वंशासनेतुदारिद्र्यपाषाणेव्याधिसंभवः । धरण्यादुःखसंभूतिर्दौर्भाग्यंभिन्नदारुजे । तृणासनेयशोहानिःपल्लवेचित्तिविभ्रमः । कृष्णाजि-
 नेज्ञानसिद्धिर्भौक्षश्रीव्याघ्रचर्मणि । वस्त्रासनेव्याधिनाशःकेवलेदुःखमोचनम् । अभिचारेनीलवर्णोरक्तोवश्यादिकर्मणि । शांतिकंधवलःप्रोक्तः
 सर्वार्थश्चित्रकंबलः । मार्कंडेये—तद्वज्रोपविशेऽस्त्राज्ञःपादेनाक्रम्यचासनम् । बृहस्पतिः—बध्वासनेनियम्यासूस्मृत्वाचर्ष्यादिकंततः ।
 सन्निमीलितदृब्धौनीप्राणायामंसमभ्यसेत् । आसनंतुवायुपुराणे—पद्ममर्धासनंवापितास्वस्तिकमासनम् । शांतिहेमाद्रौकौर्मे—
 ऊर्वोरुपरिविप्रैर्द्रुकृत्वापादतलेउभे । समसीनात्मनःपद्ममेतदासनमुत्तमम् । एकंपादमथैकस्मिन्विन्यस्योरुणिसत्तम । आसीनोर्धासनमिदं

योगसाधनमुत्तमम् । उभेकृत्वापादतलेजानूर्वोतरेणहि । समासीनात्मनःश्रोक्तमासनंस्वस्तिकंपरम् । छंदोगपरिशिष्टे—रक्षयेद्वारिणा
त्मानंपरिक्षिप्यसमंततः । रक्षा शिखाबंधइतिकेचित् । तन्न । शिखाबंधस्तत्रातुक्तेः । साप्राणायामात्पूर्वमित्याचारादर्शः । प्राणायामोत्तर
भित्तिकामधेनुः ॥ ॥

प्राणायामनिर्वचनंतुकौर्मै—प्राणाःस्वेदहजोवायुरायामस्तुनिरोधनम् । तद्वैविध्यंकौर्मै—साएवद्विविधःश्रोक्तःसगर्भोऽगर्भएवच ।
सगर्भमाहुःसजपसगर्भमजपंबुधाः । अगर्भोयोगाभ्यासोपयोगी । व्यासशौनकौ—ग्रणव्याहृतियुतांगायत्रीशिरसासह । त्रिःपठेदायत
प्राणःप्राणायामःसुच्यते । ग्रणव्याहृतीतिद्वेव्याहृतीनांप्रणवयोगोनस्यात् । मध्यमपदलोपिसमासेगायत्र्यास्तद्योगोनस्यात् । मास्त्वितिचे
त् सव्याहृतिसप्रणवाभितियोगयाज्ञवल्क्यविरोधः । अतोगायत्रीशिरसासार्धजपेज्याहृतिपूर्विकाम् । प्रतिप्रणवसंयुक्तांत्रिरयंप्राणसंयमइ
तियाज्ञवल्क्याद्व्यवस्था । गायत्र्याएवप्रणवयोगेप्रतीतिव्यर्थस्यात् । नचव्याहृतिगायत्रीशिरसांप्रत्येकंतद्योगात्रिःप्रणवत्वेनप्रतीतिसार्थकम् ।
सप्तव्याहृतिभिःसार्धसप्तोत्कारसमन्विताम् । शिरसासहितादेवीप्राणायामेनियोजयेदितिचंद्रोदयेयोगयाज्ञवल्क्यविरोधात् । यत्त्वतएव
व्याहृतीनामेवादौप्रणवइतिविज्ञानेश्वरस्ताच्चित्यम् । गायत्रीविशेषणत्वादुभयोःपरस्परमन्वयायोगात् । गायत्रीविशेषणस्यतयाऽसंबद्धान्यस्यव्याह
र्यन्वयायोगाच्च । नचवाजपेयन्यायः । तत्रप्रधानेन्ययोगाद्भुक्तोऽपेव्वन्वयः । पष्ठ्याःसंबधसामान्येऽपपत्तेश्च । नचात्रतथा । अतोयथाज
पेतिप्रणामेकेनप्रणवपूर्वत्वंतथात्रापिशकानिरासार्थचिज्ञानेश्वरोक्तिःसमाधेया । प्रतीत्युक्तेरेवशिरसापिप्रणवान्वयः । अतो नवप्रणवाइतिचं
द्रिका । तदपि । व्यासस्मृतौ प्रणवांतशिरोभिधानात् । प्रतिप्रतीकंप्रणवमुच्चारयेदंतेशिरसइतिछंदोगपरिशिष्टाच्च । अतोदशप्रण
वाइतिपृथ्वीचंद्रः । शिष्टाचारोप्येवम् । युक्तंचैतदेव—एतामेताःसहानेनतथैभिर्दशभिःसह । त्रिःपठेदायतप्राणःप्राणायामःसुच्यतेइ

तिष्ठंदोगपरिशिष्टाच्च । एताव्याहृतयःसप्त एतांगायत्रीं अनेनशिरसा एभिःप्रणवैः दशभिरितियथाप्राप्तानुवादः प्रतिप्रतीकमित्युक्तः नतुसंततमौकारदशकं । व्याहृतयःसप्त । भूर्भुवःस्वर्महर्जनस्तपःसत्यतथैवच । इतिसप्तव्याहृतयःप्राणायामेषुनित्यशइतिचंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्योक्तेः । व्यासः—आदानरोधमुत्सर्गवायोस्त्रिद्विःसमभ्यसेत् । शांतिहेमाद्रौयोगयाज्ञवल्क्यः—नासिकाकृष्टउच्छ्वासो धृतःपूरकउच्यते । कुंभकोनिश्चलश्वासोरिच्यमानस्तुरेचकः । नीलोत्पलदलश्यामंनभिदेशेव्यवस्थितम् । चतुर्मुजंमहात्मानंपूरकेणविचिंतयेत् । कुंभकेनहृदिस्थानेध्यायीतकमलासनम् । ब्रह्माणंगौरवर्णचचतुर्वर्कंपितामहम् । रेचकेनेश्वरंविद्याल्ललाटस्थंमहेश्वरम् । शुद्धस्फटिकसंकाशं निर्मलंपापनाशनम् । पूरेकेणेत्यादितृतीयासप्तम्यर्थे । गौरंरक्तम् । रक्तंप्रजापतिंध्यायेदितिब्यासोक्तेः । पूरकादीनांभिलितानांप्राणायामत्वम् । पूरककुंभकरैचैःप्राणायामस्त्रिलक्षणोज्ञेयइतियोगयाज्ञवल्क्योक्तेः । प्रत्येकंत्रिर्मंत्रपाठेप्रत्येकंप्राणायामत्वमित्याचारादर्शः । शौनकः—नासिकामंगुलीभिश्चतर्जनीमध्यमादृते । दक्षिणेनसमाकृष्यसव्येनतुविसर्जयेत् । देवजानीयेस्मृत्यंतरे—दक्षिणेश्वासमाहृत्यवाभेचैवविसर्जयेत् । शांतिहेमाद्रौश्वरगीतासु—रेचकंदक्षिणेप्रोक्तंपूरकंवामतश्चेत् । जपारंभेतुविज्ञेयोविपरीतश्चसंस्थितौ । संस्थितिःसमाप्तिः । विपरीतोदक्षिणेनपूरकोवाभेनरेचकइत्यर्थः । बह्वृचपरिशिष्टे—दर्भपाणिःप्रथममंत्रकंपंचदशमात्रिकंप्राणायामत्रयंकृत्वासमंत्रकंसकृत्कुर्यादिति ॥ ॥ मात्रास्वरूपमुक्तंसंग्रहे—यावत्कालंत्रिरावेष्टयजानुहस्तेनदक्षिणम् । छोटिकाकरणंयत्सामात्रेतिपरिपठ्यते । मात्राभिःपंचदशभिःप्राणायामोऽधमःस्मृतः । मध्यमोद्विगुणःश्रेष्ठश्चिगुणोधारणास्मृता । विज्ञानेश्वरोप्येवम् । गायत्रीरहस्येस्मृतिसारे—पंचांगुलीभिर्नासाग्रपीडनंप्रणवाभिधा । मुद्रेयंसर्वपापघ्नीवानप्रस्थगृहस्थयोः । कनिष्ठानाभिकांगुष्ठैर्नासाग्रस्यचपीडनम् ।

ओंकारमुद्रासाप्तोक्तायतेश्चब्रह्मचारिणः । चंद्रोदयेसंग्रहे—अंगुष्ठतर्जनीभ्यामुक्तुऋग्वेदीसामगायनः । अंगुष्ठानामिकाभ्यांचग्रह्णसर्वैरथर्वभिः ।
 व्यासः—अंगुष्ठेनपुटंधार्यनासायादक्षिणपुनः । कनिष्ठानामिकाभ्यामुक्तामंग्रणसंग्रहे । मनुः—प्राणायामत्रयकार्यसंध्यासुचतिसुष्व
 पि ॥ ॥ प्रणवस्वरमाहचंद्रोदयेवृद्धपराशरः—ऋग्वेदेस्वरितोदात्तउदात्तश्चयजुःश्रुतौ । सामवेदेसविज्ञेयोदीर्घःसमुतएवच । योग
 याज्ञवल्क्यः—आथर्वणेसमुद्दिष्टउदात्तानात्रसंग्रहः । शांतिहेमाद्रौ—अनुदात्तोदात्तऋग्वेदेषणमात्रःस्वरउच्यते । सर्वोदात्तोयजुःसा
 म्प्रभुतातीतःश्रुतस्तथा । पूर्वोस्तिस्त्रोनुदात्तास्तिस्त्रउदात्ताः । तत्रैवशौनकः—वाक्कलैकमात्रोयमोकारःसमुदाहृतः । शकलायनञाचार्यो
 द्विमात्रमभिवाञ्छति । सार्धद्विमात्रंतं प्राहमुद्रलोमुनिपुंगवः । सार्धत्रिमात्रमोकारंवसिष्ठोमुनिरब्रवीत् । पराशरश्चतुर्मात्रप्राहत्वध्यात्मतत्त्ववित् ।
 मात्राश्चार्धचतस्रोऽस्यविज्ञेयाःपरमार्थतः । अथर्वणश्रुतौ—यथेकमात्रमभिध्यायीतेत्येकमात्रउक्तः ॥ ॥ ऋग्व्यादिस्मरणंकार्यमित्युक्तंतत्रचं
 द्रोदयेव्यासः—प्रणवस्यऋषिर्ब्रह्मगायत्रीछंदएवच । देवोऽग्निःसर्वकर्मादौविनियोगःप्रकीर्तितः । देवोऽग्निरितिजपरम् । ध्यानकालेपरब्रह्मज
 पकालेग्निरिष्यतइतियोगयाज्ञवल्क्योक्तेः ॥ ॥ व्याहृतीनामृषीनाहभरद्वाजः—भरद्वाजःकश्यपश्चगौतमोऽत्रिस्तथैवच । वि
 श्वामित्रोजमदग्निर्वसिष्ठश्चर्षयःक्रमात् । चंद्रिकायाम्—विश्वामित्रोजमदग्निर्भरद्वाजोऽथगौतमः । ऋषिरात्रिर्वसिष्ठश्चकश्यपश्चयथाक्रमम् ।
 आग्नेये—गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्चबृहतीपंक्तिरेवच । त्रिष्टुप्चजगतीचेच्छंदस्येतान्यनुक्रमात् । अग्निर्वीयुस्तथासूर्योबृहस्पत्यपएवच । इंद्रश्च
 विश्वेदेवाश्चदेवताःसमुदाहृताः । सूर्यस्थाने आदित्यः अपास्थानेवरुणःचंद्रिकायांपठितः । तत्रैव—व्याहृतीनांचसर्वासामृषिरुक्तःप्रजाप
 तिः । गायत्र्याऋग्व्याद्याहयोगयाज्ञवल्क्यः—सवितोदेवतायस्यामुखमग्निंक्षिपतिस्थिता । विश्वमित्रऋषिच्छंदोगायत्रीसाविशिष्यते ।

शूद्राचारशिरोमणौशातातपः—तत्सवितुर्वरेण्यमितिसावित्रीब्राह्मणस्य देवसवितरितिराजन्यस्य विश्वारूपणीतिवैश्यस्येति । योगयाज्ञवल्क्यः—आपोज्योतिरित्येषमंत्रोयस्तुप्रकीर्त्यते । तस्यप्रजापतिश्चर्षियजुश्छंदोपिवर्णितम् । ब्रह्माग्निवायुसूर्याश्चदेवताःसमुदाहृताः ॥ ॥

न्यासाः चंद्रिकायाम्—पादयोश्चतथाजान्वोर्जधयोर्जठरेपिच । कंठमुखेतथामूर्ध्निक्रमेणव्याहृतीर्न्येसेत् । भूरंगुष्ठद्वयेन्यस्यभुवस्तर्जनि काद्वये । ज्येष्ठांगुलिद्वयेधीमान्स्वःपदंविनियोजयेत् । करन्यासविधिंकृत्वाअंगन्यासंसमारभेत् । भूःपदंहृदिविन्यस्यभुवःशिरसिविन्यसेत् । शिखायांस्वःपदन्यस्यकवचेतत्पदंन्यसेत् । अक्ष्णोर्भेर्गपदन्यस्यदिग्विदिक्षुधियःपदम् । तदित्यादिपादपरम् । ततःशिरसासर्वांगन्यासः ।—शिरस्तस्यास्तुसर्वांगप्राणायामेपरंन्यसेदितिऽन्यासोक्तेः । न्यासांतरमाहचंद्रोदयेऽन्यासः—आपोगुह्येन्यसेज्योतिश्चक्षुष्यथरसोमुखे । अमृतंजानुनोर्ब्रह्महृदयेभूःपदन्यसेत् । भुवर्नाभौललाटेस्वरोकारंमूर्ध्निविन्यसेत् । शौनकः—प्राणानायम्यविधिवद्वाग्यतःसंयतेन्द्रियः । अथसंध्यामुपासिष्यइतिसंकल्प्यभार्जयेत् ॥ चंद्रिकायांवृहन्मनुस्मृतौब्रह्मांडेच—नद्यातीर्थेहदेवापिभाजनेमृन्मयेथवा । औदुंबरेचसौवर्णेराजतेदारवेजलम् । कृत्वाथवामहस्तेवासंध्योपास्तिसमारभेत् । औदुंबरे ताप्रपात्रे । यत्तुऽन्यासः—वामहस्तेजलंकृत्वायेतुसंध्यामुपासते । सासंध्यावृषलीज्ञेयाह्यसुरास्तैस्तुतर्पिताइति । तत्पात्रांतरसत्वेइतिचंद्रिकादयः । नद्यादिपरमिति वयम् । गंगायांवापिकायांवातडागेपितथैवच । वामहस्तेजलगृह्णन्नकुर्वाण्मार्जनंक्वचिदितिगायत्रीरहस्ये आपस्तंबोक्तेः । बह्वचपरिशिष्टे—स्थिरेतूदकाशयेयावतिकर्मकुर्वीतावदुदकस्यविभागंकल्पयित्वातीर्थानितत्रावाह्येत्युक्तम् । बृहस्पतिः—धाराच्युतेनतोयेनसंध्योपास्तिर्विगर्हिता इति ॥

मार्जनं योगयाज्ञवल्क्यः—आपोहिष्ठेतिस्मिभिर्ऽग्निस्तुप्रयतःशुचिः । नवप्रणवयुक्ताभिर्जलंशिरसिभार्जयेत् । नवप्रणवाःप्रतिपादम् ।

१ जानुनोर्ध्वहृदये ।

बहुचपरिशिष्टे—सदर्भपाणिनादायोत्तानंशिरसिमाजयेत् । छंदोगपरिशिष्टे—शिरसोमार्जनं कुर्यात्कुशैः सोदकविंदुभिः । ऋगतेमार्जनं कुर्यात्पादोत्तवासमाहितः । प्रणवो भूर्भुवः स्वर्गो गायत्री चतुर्थीयकम् । अब्देव तंतु चैव चतुर्थमिति मार्जनम् । योगीश्वरनारायणौ—तृच स्यात्तिथवाकुर्याद्दधीणां मतमीदृशम् । एवच त्रयः पक्षाः—ऋगतेमार्जनमित्येकः । नवभिः पादैः प्रणवोपेतैर्नवमार्जनानीति द्वितीयः । तृचं तेमा जर्जनमिति तृतीयः । व्यासः—यस्य क्षयायेति जलं सकुशं प्रक्षिपेदधः । हारीतः—मार्जनं च कुशाभावे देवतीर्थेन यद्वा कुशसहितेन देवतीर्थेन । यत्तु स्मृत्यर्थसारे—पच्छोर्ध्वं शक्रकृशश्च मार्जनेन मनयेतु चे । ब्रह्महस्तच्युतं तोयं स्वयं शिरसि धारयेदिति तन्मंत्रस्थानपरम् । मंत्रस्थानोपक्रममात् प्रकारान्तरमुक्तं काशीखंडे—आपो हिष्ठे तितितिसुभिर्मार्जनं तु ततश्चेत् । भूमौ शिरसि चाकोशोऽकाशो भुवि मस्तके । मस्तके च तथा काशे भूमौ च नवधा क्षिपेत् । भूमिशब्देन चरणवाकाशं हृदयं स्मृतम् ॥ आपो हिष्ठेत्यस्य ऋष्याद्याह योग्याज्ञवल्क्यः—सिधुद्वीपो भवेदार्घ्याय त्रंछं दएव च । आपश्च दैवतं प्रोक्तं विनियोगश्च मार्जने । शृगुः—आपो हिष्ठानवस्त्वृक्षुः सिधुद्वीपः ऋषिः स्मृतः । अब्दे वत्यास्तु सप्तर्चो गायत्र्यो द्वे त्वनुष्टुभौ । मैत्रायणीयपरिशिष्टे—प्रातः सूर्यश्च मेत्सु वत्वा सायमग्निश्च भोति च । आपः पुनस्तु मध्याह्ने कुर्यादा च मनंततः । प्राणायामोत्तरसूर्यश्च भेत्या चम्यमार्जयेदिति क्रमः कात्यायनादीनाम् । अन्येषां प्राणायामोत्तरमाचम्यमार्जयित्वा सूर्यश्चेति सकृदा च मनद्वयमिति पृथ्वीचंद्रदेवयाज्ञि कौ ।—स्नात्वा मंत्रवदाचम्य पुनराचमनं चरेदिति टोडरानंदेनारसिंहात् सकृदा च मनमेव । पितामहः—सूर्यश्चेत्यनुवाकस्य छंदोगायत्रमु च्यते । सविता देवता तस्य ऋषिरत्रिंश्रितिः स्मृतः । चंद्रो देवसंग्रहे—आपः पुनस्तु मंत्रस्य ऋषिः पूत इति स्मृतः । छंदोऽनुष्टुभमवेद्वापि प्रथिवी तस्य दे

१ मार्जने च त्वारः पक्षाः—आदौ प्रणवेन समस्तव्याहृतिभिः गायत्र्या मार्जनं कृत्वा समस्तवृचैर्नवमार्जनं कुर्यादित्येक । प्रणवोपेतैर्नवभिः पादैर्नवमार्जनानीति द्वितीय । ऋगतेमार्जनमिति तृतीय । तृचा तेमार्जनमिति चतुर्थ इत्यन्यत्र ।

वता । तत्रैव—अग्निश्चेतिपिचेत्तोयंत्वस्यसूर्यसृषिर्विदुः । देवताग्निर्भवेच्छंदोगायत्रं प्रोक्षणेविधिः । सूर्यस्येत्यस्याग्निर्ऋषिः प्रकृतिश्छंदः सूर्यमन्यु
मन्युपतिरात्रयोदेवताइतिचंद्रिकामदनपारिजातौ । नारायणऋषिः सूर्योदेवतागायत्र्युपरिष्ठाद्बृहतीछंदइतिहरिहरः । ब्रह्माऋषिः प्रकृति
श्छंदः आपोदेवतेति पृथ्वीचंद्रः । अग्निश्चेत्यस्यसूर्यऋषिः प्रकृतिश्छंदः अग्निमन्युमन्युपत्याहानिदेवताइतिचंद्रिका । आपः पुनंत्वित्यस्यमारी
चः कश्यपोविष्णुर्वाऋषिः आपोदेवताअनुष्टुप्छंदइतिसएव । नारायणऋषिरितिदेवजानीये ॥ ॥ छंदोगानामाचमनमंत्रमाहगौतमः—
अहश्चमादित्यश्चपुनात्वितिग्रातः । रात्रिश्चभावर्षणश्चपुनात्वितिसायमिति । अनयोः प्रजापतिर्ऋषिर्लिङ्गोक्तादेवतेतिचंद्रिका । विष्णुः—
जानुभ्यामुपरिष्ठालुशुष्कवासाः स्थितोजले । सांध्यमाचमनं कुर्वन्शुचिः स्यादशुचिस्त्वधः । पुनर्मर्जनमुक्तं बह्वचपरिशिष्टे—अथपुनराच
म्यमार्जयेत्प्रणवव्याहृतिसावित्रीभिरापोहिष्ठेति सूक्तेनेति । शौनकीयेऽप्येवम् । गायत्रीकल्पेतु—आपोहिष्ठेतित्रिभिः पादान्ते शनोदे
वीरितिचतुर्भिरर्धर्चाते इदमापइतित्रिभिर्ऋगंते । मार्जनोत्तरमधमर्षणंयोगयाज्ञवल्क्यः । जलपूर्णतुलुङ्कनासिकाग्रेविधृत्यच । प्राणा
न्निरंधन्हुपदांपठित्वातज्जलंक्षिपेत् । कात्यायनः—जपेदनायतासुर्वान्त्रिःसकृत्त्वाधमर्षणम् । कौर्मे—आपः पाण्योः समादायघ्राणमासज्यत
त्रच । बह्वचपरिशिष्टे—अथगोर्गवत्कृतेनहस्तेनोदकमादायनासिकाग्रेधारयन्कृष्णघोरपुरुषाकृतिर्मौत्मानमंतव्याप्यस्थितंविचित्य संयतप्रा
णोऽधमर्षणसूक्तंहुपदामृचंवावर्तयेत्पाणिस्थेउदकेपतितध्यात्वावामतोभुवितीव्रपातेनक्षिपेदित्येवमेकैककुर्वतीति । संध्याकल्पे—स्वहस्तवा
रिनासाग्रेपठित्वाहुपदांक्षिपेत् । अर्धभूमौशिरस्यधंसर्वभुव्यधमर्षणम् । अत्रकरपाण्योरैच्छिकोविकल्पः । योगयाज्ञवल्क्यः—अधमर्षण
सूक्तस्यऋषिश्चैवाधमर्षणः । आनुष्टुभंभवेच्छंदोभाववृत्तंचदैवतम् । अश्वमेधावभृथेकविनियोगोस्यकल्पितः । अधमर्षणोत्तरमाचमनंसाहचंद्रि

१ सकृद्वाइतिपाठ । २ पाप्मानमितिपाठ । ३ भाववृत्तिश्चेतिपाठ ।

सूर्यसचांजलिम् । दत्त्वाप्रदक्षिणंकृत्वाजलंस्पृष्ट्वाविशुध्यतीतिचंद्रोदयेनारारिंहात् ॥ ॥ अर्घ्यदानोत्तरसंध्यातर्पणमुक्तंप्रयोगपारिजाते—अस्यकश्यपऋषिः ब्रह्मादेवता गायत्रीछंदः तर्पणेविनियोगः । मूःपुरुषंतर्पयामि । मंडलं आत्मानं ब्रह्मरूपिणीं गायत्रीं वेदमातरं सांस्कृतिं संध्यां बालां ब्रह्माणी उपसं निशुचं सर्वसिद्धिकरीं सर्वमंत्राधिपां । सायंतु विष्णुर्देवता अनुष्टुप्छंदः स्वःपुरुषंतर्पयामि सामवेदंतर्पयामि विष्णुरूपिणी परमात्मानं सरस्वती वृद्धां वैष्णवी । एवंपंचदशकृत्वस्तर्पयित्वाद्विराचामेदिति । संध्याकल्पेप्रयोगपारिजातेचस्पृश्यंतरे—ततस्त्वाचम्यविधिवत्प्राणायामान्नवाचरेत् ॥ ॥

गायत्रीस्वरूपध्यानन्यासादि । चंद्रोदयेवृद्धपराशरः—जपेत्त्रिपदाज्ञेयाअर्चनेतुचतुष्पदा । न्यासेजपेत्थाध्यानेअग्निकार्ये तथार्चने । सर्वत्रत्रिपदाज्ञेयाब्राह्मणैस्तत्त्वचिंतकैः । पदशब्दःपादपरः । गायत्र्याश्चतुर्थपादउक्तोगारुडे—परोरजसेसावदोचतुर्थपदमीरितम् । षड्त्रिंशन्मते—मानस्तोकेतिमंत्रेणशिखावंधतुकारयेत् । जपंहिंसतिरक्षांसिरक्षार्कमविवर्जितम् । कात्यायनः—भूर्भुवमुववरित्यापोऽभिं न्यचपरिक्षिपेत् । रक्षयेद्द्वारिणात्मानंपरिक्षिप्यसमंततः । प्रणवाद्याव्याहृतीस्तुसावित्रीचजपेत्ततः । शान्तिहेमाद्रौब्राह्मे—छंदोगायत्रीगायत्र्याःसविताचैवदेवता । शुक्लेवर्णोमुखंचाग्निर्विश्वमित्रऋषिस्तथा । त्रयीशिरःशिखारुद्रोविष्णुर्हृदयमेवच । उपासनेविनियोगःसांख्यायनसगोत्रजा । त्रैलोक्यचरणंज्ञेयंपृथिवीकुक्षिरेवच । एवंध्यात्वातुगायत्रीजपेद्वादशलक्षणम् । न्यासाकारणेदोषउक्तः शान्तिहेमाद्रौ—कर्मणोन्यासहीनस्यगृह्णेत्यर्धाहिराक्षसाः । अस्त्रेणकरशुद्धिकृत्वा न्यासंकुर्यादित्युक्तंचंद्रिकायाम् । प्रणवन्यासमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—अकारानाभिदेशेतुउकारंहृदिविन्यसेत् । मकारंमूर्ध्निविन्यसेदेषन्यासोविमुक्तिदः । व्याहृतिन्यासमाहपराशरः—भूर्लोकपादयोर्न्यस्य भुवर्लोकंतुजानुनोः । स्वर्लोकंगुह्यदेशेतुनाभिदेशेमहस्तथा । जनलोकंतुहृदयेकठदेशेतपस्तथा । शुवर्ललाटसंधौतुसत्यलोकःप्रतिष्ठितः । मध्य

देशमुचरति । पारिजातेगायत्रीरहस्ये—तत्सवितुर्व्रह्मात्मनेसावित्रीशक्तिरंगुष्ठाम्यांनमः । वरेण्यंविष्णवात्मनेलक्ष्मीशक्तिस्तर्जनीभ्यां
नमः । भर्गोदेवस्यशिवात्मनेगौरीशक्तिर्मध्यमाभ्यांनमः । धीमहिपरमात्मनेज्ञानशक्तिरनामिकाभ्यांनमः । धियोयोनःनिरजनात्मनेईपणाग
क्तिःकनिष्ठिकाभ्यांनमः । प्रचोदयात्रिरासात्मनेमायाशक्तिःकरतलकरपृष्ठाम्यांनमः । तत्सवितुर्व्रह्मात्मनेसावित्रीशक्तिर्हृदयायनमः । वरेण्यं
विष्णवात्मनेलक्ष्मीशक्तिःशिरसेस्वाहा । भर्गोदेवस्यरुद्रात्मनेगौरीशक्तिःशिखायैवपद । धीमहिपरमात्मनेज्ञानशक्ति कवचायहुम् । वियोयोनः
निरंजनात्मनेईपणाशक्तिर्नैत्रत्रयायवौपद । प्रचोदयात्रिरासात्मनेमायाशक्तिरश्चायफद इतिपङ्गः । चन्द्रिकायां ब्रह्मकल्पेऽक्षरन्यास
उक्तः—तत्कारंविन्यसेत्स्वांगेपादांगुष्ठद्वयेद्विजः । सकारगुल्फदेशेतुविकारंजघयोन्यसेत् । जान्वोस्तुत्कारंविन्यस्यवकारचोऽस्देशके । रेकारवि
न्यसेद्बुधोणकारंवृणेन्यसेत् । कटिदेशेयकारंतुभकारनाभिमडले । गोकर्जतरेयोगीदेकारंस्तनयोन्यसेत् । वकारहृदिविन्यस्यस्यकारंकठए-
वतु । धीकारमासेविन्यस्यमकारतालुकेन्यसेत् । हिकारंनासिकाग्रेतुधिकारंनयनद्वये । भ्रुवोर्मध्येतुयोकारललाटेतुद्वितीयकम् । पूर्वाननेतुनः
कारप्रकारदक्षिणानने । उत्तरासेतुचोकारदकारपश्चिमानने । विन्यसेन्मूर्ध्न्याकारसर्वव्यापिनमीश्वरम् । अथपदन्यासः—तत्पादांगुष्ठाम्यां
नमः । सवितुर्जघाभ्यां । वरेण्यकटिभ्यां । भर्गोनाभ्यै । देवस्यहृदयाय । धीमहिकंठाय । वियोमुखाय । योचक्षुभ्यां । नःललाटाय ।
प्रचोदयात्सूर्ध्वे । अथपादन्यासः—ग्रथमपादस्यऋग्वेदऋषिःत्रिष्टुप्छन्दःब्रह्मादेवताभूतत्सवितुर्वरेण्यपादयोर्व्रह्मणेनमः । द्वितीयपादस्य
यजुर्वेदऋषिःअनुष्टुप्छन्दःरुद्रोदेवताभुवोर्भर्गोदेवस्यधीमहिहृदये रुद्रायनमः । तृतीयपादस्यसामवेदऋषिः जगतीछन्दःविष्णुदेवतास्वर्धियोयो
नःप्रचोदयात्ललाटेविष्णवेनमः । तुरीयपादस्यविमलऋषिः परमात्मादेवतागायत्रीछन्दःपरोरजसेसावदोत्रह्वारध्रेपरमात्मनेनमः । अक्षरदे
वताब्राह्मे—आग्नेयग्रथमवायव्यंद्वितीयंतुरीयंसौर्यचतुर्वैद्युतंपंचमंवारुणपष्ठसप्तमंवाहिस्यत्यमष्टमंपार्जन्यनवमंभद्रंशमंगार्धवैपौष्णमेकादशं

शैवंद्वादशत्वाष्ट्रयोदशवासवंचतुर्दशमास्तपंचदशशसौम्यषोडशमंगिरिसंसप्तदशवैष्णवमष्टादशमाश्विनेकोनविंशंप्राजापत्यंविंशसर्वदेवमेकविंशं
रौद्रद्वाविंशब्राह्मत्रयोविंशवैष्णवंचतुर्विंशमिति । चंद्रिकायाम्—अथतत्त्वानिवक्ष्यामिअक्षराणांविशेषतः । पृथिवीब्रुदकंतेजोवायुरंबरमेव
च । गंधोरोसोथरूपंचस्पर्शःशब्दोथवागिति । हस्तावुपस्थंपायुश्चपच्छ्रोत्रेत्वक्चक्षुषी । जिह्वाघ्राणंनस्तत्त्वमंहंकारोमहांस्तथा । गुणत्रयंच
सततंक्रमशस्तत्त्वनिश्चयः । तत्रैव—सहानित्याविश्वहृदयाविलासिनीप्रभावतीलीलाशांताशांतिर्दुर्गासरस्वतीविश्वरूपविशालाआप्यायनीवि
मलातमोमयीहिरण्यरूपसूक्ष्माविश्वयोनिर्जयावहापद्मालावराशोभनागदारूपेतिशक्तयइति । अक्षरदेवतातत्त्वशक्तीनामुक्तिरक्षरान्यासोत्तरं
देवतादिन्यासार्था । यद्वासुकदेवताकामुकशक्तिकामुकतत्त्वकामुकाक्षरायनमइत्यक्षरान्यासार्था । अक्षरविन्यासकालेत्तद्देवताद्विध्यमित्येवमर्थं
वा । चंद्रिकायामंगन्यासमाहव्यासः—हदितत्सवितुर्न्यस्यन्यसेत्कंठेवरेणियम् । भर्गोदेवस्येतिखंडंशिखायांतुतोन्यसेत् । धीमहीति
न्यसेद्वैश्विनोयोनश्चनेत्रयोः । प्रचोदयादितिपदमन्त्रार्थेविनियोजयेत् । ॐभूर्भुवःस्तुर्जनीद्वये । ॐस्वश्चैवतथान्यस्यामध्यमा
भ्यांयतैर्द्वयः । अनामिकाद्वयेधीमान्न्यसेत्तत्पदमग्रतः । कनिष्ठिकाद्वयेभर्गःपाणयोर्मध्येधियःपदम् । अत्रसर्वेभर्गःसप्रणवानमौताश्च । ॐकार
मादावुच्चार्यमत्रवीजमतःपरम् । नामग्राह्यंनमोतंचजपन्यासःप्रकीर्तितइतिचंद्रिकायांशांतिहेमाद्रौचभृगूक्तेः ॥ ॥ अथगायत्री
कवचम् । चंद्रिकायां ॐमितिहृदि । भूरितिमुखे । भूवइतिशिरसि । स्वरितिसर्वांगे । तत्रैवव्यासः—विन्यस्यैवंजपेद्यस्तुगायत्रीं
वेदमातरम् । ब्रह्मलोकमवाप्नोतिव्यासस्यवचनंयथा ।

मुद्राप्रकारः—चंद्रिकायांब्रह्मकल्पेच—अथातोदर्शयेन्मुद्राःसंमुखंसंपुटं तथा । ततोविततविस्तीर्णेद्विमुखत्रिमुखेततः । चतु
र्मुखंपंचमुखंषण्मुखाधोमुखेततः । व्यापकांजलिकाव्यंचशकटंतदनंतरम् । यमपाशंचग्रथितंततःस्यात्संमुखोन्मुखम् । प्रलंबंमुष्टिकोमीनः

क्रूर्मोवाराहएवच । सिंहाक्रांतमहाक्रांतततोमुद्गरपल्लवाविति । तल्लक्षणंतत्रैव—संमुखसधितौहस्तावुत्तानौकुंचितांगुली । कुंचितावक्राः ।
 संपुटपञ्चकोशाभौकरावन्योन्यसहतौ । विततंसंहतौहस्तावुत्तानावायतांगुली । विस्तीर्णसहतौपाणीमिश्रोमुक्तांगुलिद्वयो । अंगुत्यौकनिष्ठे । सं
 मुखासक्तयोःपाणयोःकनिष्ठाद्वययोगतः । श्रेपांगुलीनवैक्येद्विमुखविमुखादयः । कनिष्ठयोर्योगिगुष्ठयोर्योगेशेपांगुलीनावैक्येद्विमुखम् ।
 तर्जन्योर्योगेविमुखम् । मध्यमयोर्योगेचतुर्मुखम् । अनामिकयोर्योगेपचमुखम् । श्रेपांगुलीनामयोगेकनिष्ठायोगनाशने । तिर्यक्संयुज्यमाना-
 ग्रौसंयुक्तांगुलिमडलौ । हस्तौपण्मुखमित्युक्तामुद्रांगुलिमुद्राविशारदैः । आकुंचिताग्रौमयुक्तौन्युज्जौहस्तावयोमुखम् । उत्तानौतादृशावेवव्यापकां
 जलिकंकरौ । अधोमुखौवद्धमुष्टीमुक्ताग्रांगुष्ठकौकरौ । शकटनामकथितयमपाशमतःपरम् । वद्धमुष्टिकयोःपाण्योरुत्तानावामर्तजनी । कुंचिता
 ग्रान्ययायुक्तातर्जन्यानुव्जवक्रया । उत्तानसधिसंलीनवद्धांगुलिदलौकरौ । समुखौघटितौदीर्घांगुष्टौग्रथितमुच्यते । सचितोर्ध्वांगुलिर्वामस्ता
 दृशादक्षिणेनतु । अधोमुखेनसंयुक्तःसमुखोन्मुखमुच्यते । संचितासवद्धा । उत्तानोन्नतकोटीचप्रलंबःकथितौकरौ । उत्तानानामिकाकनिष्ठा
 काविलयर्थः । मुष्टीचान्योन्यसंवद्धावुत्तानौमुष्टिकोभवेत् । मत्स्यस्तुसमुखीभूतौयुक्तानामकनिष्ठिकौ । ऊर्ध्वसंयुक्तवक्राग्रौगोपांगुलिदलौकरौ ।
 अधोमुखःकरोवामस्तादृशादक्षिणेनतु । पृष्ठदेशेसमाक्रांतःकूर्मोनामभिधीयते । ऊर्ध्वमध्येवामजुजःपक्षाभ्यामाश्रयेत्करम् । वराहःकथ्यतेकं
 क्षसमीपाश्रयकेकरे । सिंहाक्रांतसमाख्यातंकर्णापितकरावुभौ । किंचिदाकुंचिताग्रौचमहाक्रांतततःपरम् । ऊर्ध्वकिंचित्तौपाणीमुद्गरोवामत
 र्जनी । ग्रस्तादक्षिणहस्तेनपल्लवोदक्षिणःकरः । मूर्ध्निअधोमुखःस्थितोदक्षिणःकरःपल्लवइत्यर्थः । चंद्रिकायांमहासंहितायाम्—नजा
 तुदर्शयेन्मुद्रामहाजनसमागमे । शौनकस्तुग्रोनिमुद्रामेवाह—पङ्कगमत्रैर्विन्यस्योनिमुद्रांप्रदर्शयेत् । गायत्रीसंस्मरेद्धीमान्हृदिवासर्यम

डले । कृष्णभट्टीयेव्यासः—हस्ताभ्यामुकुलीकृतवानामिकामूलपर्वणः । अंगुष्ठौतुक्षिपेदुक्तामुद्रैपावाहनीबुधैः । अधोमुखीत्वियंचेत्या
त्स्थापनीमुद्रिकास्मृता । संनिधायोच्छ्रितांगुष्ठौमुष्ट्यासंयोजनीभवेत् । अंतःप्रवेशितांगुष्ठौसैवसरोधिनीमता । नमस्काराभिधामुद्राज्ञेयापाणी
तुसंहतौ । प्रसार्यदक्षिणंहस्तं वामस्थोपरिचक्रमात् । कनिष्ठाद्वंगुलीनांचसंकोचनसमानयेत् । अंगुष्ठान्मूलपर्यंतसंहाराख्येयमीरिता । हस्त
योरुभयोःसम्यगुच्छ्रितामंगुलीषुच । मध्यमातर्जनीयोगात्कनिष्ठोपकनिष्ठयोः । सश्लेषाद्धेतुमुद्रेयंगोस्तनीचेश्वरप्रिया ॥ ॥ गायत्र्याः
स्वरूपमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—श्वेतवर्णासमुद्दिष्टाकौशेयवसनातथा । श्वेतैर्विलेपनैःपुष्पैरलंकारैश्चभूषिता । आदित्यमडलंतस्थाब्रह्मलो
कगतातथा । अक्षसूत्रधरादेवीपद्मासनगताशुभा । बह्वृचपरिशिष्टे—अथमंत्रदेवतांध्यात्वाआगच्छवरदेदेविजयेमेसंनिधौभव । गायं
तंत्रायसेयस्माद्गायत्रीत्वंततःस्मृतेत्यावाह्यपूजयेदिति । चंद्रिकायांगोभिलः—आयाहिवरदेदेवित्र्यक्षरेब्रह्मवादिनि । गायत्रिछंदसामा
तर्ब्रह्मयोनेनमोस्तुते । व्यासः—तेजोसीतिचमंत्रेणगायत्रीमैवहेद्विजः । उपस्थायतुरीयेणनमस्कृत्यजपेच्चात्मा । तुरीयेणेतिनमस्तेतुरीयाये
त्यादिसावदोमित्येतेन । आवाहनमंत्राणांयथाशाखंव्यवस्था ।

गायत्रीजपप्रकारमाहयोगीश्वरः—प्रणवःपूर्वमुच्चार्योर्भूर्भुवःस्वस्ततःपरम् । गायत्रीप्रणवश्चांतेज्येष्वेवमुदाहृतम् । बौ
धायनः—उभयतःसप्रणवांसव्याहृतिकांजपेदिति । वृद्धपराशरः—प्रणवोर्भूर्भुवःस्वश्चपुनःप्रणवसंयुताम् । अंत्योकारसमायुक्तां
न्यंतैकवयःपरे । प्रणवोत्तेतथाचादौआहुरन्येजपक्रमम् । आदावेवकारोव्याहृत्याचादितस्ततः । तदाधांचतदंतंचकुर्यात्प्रणवसंपुटात् ।

१ सर्वत —गायत्रीव्यधरावालासाक्षसूत्रक्रमडलम् । रक्तवस्त्राचतुर्वक्त्राहसवाहनसंस्थिताम् । ब्रह्मणीब्रह्मदैवत्वाब्रह्मलोकनिवासिनीम् । आवाहयाम्यहं देवीगायत्री
सम्यमडलात् । इति । २ आवाहेदावाहयेत् ।

देवजानीयेवृद्धमनुः—पडांकारांजपेद्विप्रोगायत्रीमनाशुचिः । तिस्रोव्याहृतयः पूर्वप्रथमोकारसंयुताः । पुनः सहस्रचोकारमंत्रस्यायंतयो
 नैकप्रण
 स्तथा । तत्रैवहारीतः—प्रणवोव्याहृतयः सावित्रीचेति । अत्रयथासप्तदायव्यवशेतिष्टुश्रीचंद्रः । स्मृतिरित्वाचल्यं तु—नैकप्रण
 वाप्राख्यागृहस्यैर्जपकर्मणि । गृहस्थवच्चजप्तव्यासाचैवत्रगचारिभिः । सपुटायपडाकारभवेत्सातूधरेतसामित्यवस्थेत्युक्तम् । ऊर्ध्वरेतसोने
 ष्टिकात्रलचारिणश्च । वनस्थायतयः । मोक्षार्थिनंप्रत्याहृद्वृद्धपरारारः—योनवाकृतिसतानंमोक्षमिच्छतिकेवलम् । अंत्यांकारमसौकुर्वे
 त्रक्षरपदमाप्नुयात् । योगयाज्ञवल्क्यस्तु—प्रणवव्याहृतीसायंश्चाहातोहोमकर्मणि । प्रतिलोमाप्रकर्तव्याफट्कारंताभिचारकेइत्याह ॥
 अथजपस्थानानि । याज्ञवल्क्यः—अश्वगारेजलातेवाजपेदेवालेयेपिवा । पुण्यतीर्थगवांगोष्ठेसिद्धक्षेत्रेथवागृहे । ऊर्ध्वः—गृहत्वे
 कर्गुणंजप्यनद्यादौद्विगुणमतम् । गवांगोष्ठेजतगुणमश्वगारेजताविकम् । मिद्धक्षेत्रेपुतीर्थेपुदेवतायाश्चमनिकौ । सहस्रगतकोटीनानमंतवि
 ण्सुसंनिधौ । कौर्मै—गुह्यकाराक्षसाः सिद्धाहरतिप्रसभयतः । एकातेतुशुभेदेशतस्माअयसदाचरेत् । पारिजानेमंध्यक्रल्पे—प्रात
 र्नाभौकरौकृत्वामध्याह्नदिस्थितौ । सायजपस्तुनासात्रेनिसंध्यजपलक्षणम् । योगयाज्ञवल्क्यः—तिष्ठन्यदाजपकुर्याद्वस्तोहृदयस
 मितः । आसीनजपएवस्याजानुमात्रेणसमितः । विशेषांतरमाहसएव—अपश्येहविद्विष्येयथाशक्तिसमासतः । नचक्रमन्नविहसन्न
 पार्श्वमवलोकयन् । नापाश्रितोनजल्पश्चनप्रावृत्तिरास्तथा । पादेनपादमाक्रम्यनचैवहितयाकरो । नैवविजपकुर्यान्नचसश्चाययेअपम् ।
 उष्णीषीकचुकीनयोमुक्तकेशोगलावृतः । अपवित्रकरोऽशुद्धः प्रलपन्नजपेत्काचित् । क्रोधोमदःशुभातंग्रानिष्ठिवनविजृम्भणे । श्वनीचदर्शनं
 निद्राप्रलापश्चजपद्विषः । एतेपांसंभवेवाणिकुर्यात्सूर्यादिदर्शनम् । आचम्यवाजपेच्छेपंकृत्वावाप्राणसयमम् । चंद्रोदयेसांवपुराणे—
 जपंकुर्वेन्न्यदिष्टीवेक्षुवतेजुभृतेपिवा । आचामेदुविन्यस्ताक्षः स्मृशेदम्भोयोगोमयम् । योगयाज्ञवल्क्यः—प्रसार्यपादेनजपेत्कुट्टासनए

वच । गतासनः शयानो वारध्यायां शूद्रसंनिधौ । रिक्तभूम्यां च खट्वायानं जपेऽप्रापकः स्वयम् । आसनस्थो जपेत्सम्यङ्मंत्रार्थगतमानसः । ध्यायेच्च मनसामंत्रं जिह्वोष्ठौ च न चालयेत् । नक्तपयेच्छिरो ग्रीवांदां तन्नैव प्रकाशयेत् । बृद्धमनुः—वक्षेणाच्छाद्य स्वकरंदक्षिणं यः सदा जपेत् । तस्य तत्सफलं जप्यं तद्धीनं निष्फलं स्मृतम् । योगयाज्ञवल्क्यः—तूष्णीमासीत जपं श्रृङ्गालपतितादिकान् । दृष्टान्वायुं स्पृश्याभाष्य स्नात्वा विशुद्ध्यति । शांतिहेमाद्रौ—जपकाले यदा पश्येदशुचिं मंत्रवित्तमः । प्राणायामस्तदा कार्यस्ततः शेषं समाचरेत् । यदा चैष भवेन्मन्त्री स्वयमप्यशुचिः पुनः । आचान्तः प्रयतो भूत्वा न्यासं पूर्ववदाचरेत् । अशुचिर्मन्त्रोत्सर्गादिनाऽस्पृश्यस्पर्शादिनावेत्यर्थः । गोभिलः—कदाचिदपिनो विद्वान्गायत्रीमुदके जपेत् । गायत्र्यग्निमुखा प्रोक्ता तस्मादुत्थाय तां जपेत् । उत्थाय जलाग्निर्गत्य । स एव—अभावाद न्यवस्त्रस्य संध्यार्चातर्पणादिकम् । जलमध्ये जपो लपोऽपि सावित्र्याः कापि सर्वशः । [अपिशब्दोऽत्र तु शब्दार्थः] । कौर्मे—यदि स्यात्किञ्चन वा सावैवारि मध्यगतो जपेत् । अन्यथा तु शुचौ भूम्यां दर्भेषु च समाहितः ॥

अथ जपभेदाः । बृहन्नारदीये—मंत्रस्योच्चारणं सम्यक् स्फुटाक्षरपदं यथा । जपस्तु वाचिकः प्रोक्तः सर्वयज्ञफलप्रदः । मंत्रस्योच्चारणं किंचित्पदात्पदविवेचनम् । जपस्तु कथितो पांशुः पूर्वस्माद्विगुणाधिकः । धियाय दक्षरश्रेण्यास्तत्तदर्थं विचारणम् । मानसस्तु जपः प्रोक्तो योगसिद्धिप्रदायकः । वाचिक उच्चैर्जपः । विष्णुधर्मोत्सरे—त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयः स्यादुत्तरोत्तरम् । यत्तु शंखः—नोच्चैर्जपं बुधः कुर्यात्सावित्र्याश्च विशेषत इति । तन्मानसादि जपप्रशंसार्थं न तूच्चैस्त्वनिषेधार्थमिति चंद्रिका । अल्पफलपरमिति पृथ्वीचंद्रः । अन्यश्रवणनिषेधार्थमिति तु युक्तम् । मनुः—विधियज्ञाजपयज्ञो विशिष्टो दशभिर्गुणैः । उपांशुः स्याच्छतगुणः साहस्रो मानसः स्मृतः । वसिष्ठः—मानसः शान्तिको जप्य उपांशुः पौष्टिकः स्मृतः । सशब्दश्चाभिचारोयं त्रिविधो जप उच्यते । व्यासः—शतं जप्ता तु सादेवी पापोपशमनी स्मृता । सहस्रजप्ता सादेवी

उपपातकनाशिनी । लक्षजाप्येनचतथामहापातकनाशिनी । कोटिजाप्येनारजेंद्रयदिच्छतितदाप्नुयात् । मनुः—सहस्रकृत्वस्त्वभ्यस्यवहिरेतत्रिकं द्विजः । महतोप्येनसोमासात्वचेवाहिविमुच्यते । त्रिकं प्रणवोव्याहृतित्रयंगायत्रीच । ऋग्सः—अष्टोत्तरशतंनित्यमष्टाविंशतिमेववा । विधिनादशकंवापित्रिकालेषुपेद्बुधः । यमस्मृतौनारारसिंहेच—सहस्रपरमादेवीशतमध्यांदशवरात् । गायत्रीतुजपेन्नित्यं सर्वपापप्रणाशिनीम् । याज्ञवल्क्यः—जपन्नासीत्सावित्रीप्रत्यगातारकोदयात् । संध्याप्राकृप्तात्रेवंहितिष्टेदासूर्यदर्शनात् । प्रत्यकृप्रत्यञ्जुखः । अत्रोदयोत्तरकालांतरेसायंसंध्यावंदनेपिउत्तरावधौविधेयनासनप्रत्यञ्जुखत्वयोर्वाधः एवप्रातरपि । अवाधेनगतौसंभवत्यावाधयोग्यत्वात् । मनुः—पूर्वासंध्याजपंस्तिष्ठेत्सावित्रीमार्कदर्शनात् । पश्चिमांतुसमासीनःसम्यगृक्षविभावनात् । दशेत्यापत्परमितिचंद्रिका । संभवापेक्षयाविकल्पइतिदेवजानीये । सूर्योदयनक्षत्रावर्जपःकाम्यः । कामनाभावोविविहितदशादिसंध्याग्रहइत्याचारादर्शः । तन्नकामाश्रुतेः । आपद्यष्टसंख्येतिस्मृत्यर्थसारे । आपस्तंबः—सावित्रीसहस्रकृत्वआवर्तयेच्छतकृत्वअपरमितकृत्वोवेति । अपरमितेननेनगणनानिराक्रियते ।—असंध्यातंतुयज्ञसंतजसंनिष्फलंभवेदितिशांखोक्तेः । किंतु सहस्रादिभ्योऽधिकसंख्याग्रहणंपाष्ठन्यायादितिकेचित् । युक्तंत्वत्राष्टाविशत्यादिन्यूनग्रहणमेव । सहस्रकृत्वइत्युक्तत्वाशतकृत्वइतिन्यूनग्रहणमात् । पाष्ठेनुएकादेयातिसोदेयाइत्याधिकोपक्रमौद्वेलक्षयमिति । चंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्यः—ब्रह्मचार्यांहिताग्निश्रवतमष्टोत्तरंजपेत् । वानप्रस्थोयतिश्चैवसहस्रादधिकंजपेत् । शतमित्यनुदितहोमिपरमितिचंद्रिका ॥

जपमालाविचारः । माधवीयेशंखः—कुशवृत्त्यांसमासीनःकुशोत्तरीयाकुशपवित्रपाणिःसूर्याभिमुखोवाक्षमालामादायदेवतांध्यायन्जपंकुर्यादिति । स्कान्दे—सौवर्णराजंतान्गंस्फाटिकंरत्नजंतथा । अरिष्टपुत्रजीवं(?)चशंखंपदंतथामणिम् । कुशग्रंथिचरुद्राक्षमुत्तमंचो

तरोत्तरम् । सांवपुराणे—प्रवालहेमसुक्ताभिर्मणिरुद्राक्षपुष्करैः । दर्भारिष्टकवीजैश्चशखैर्वाजीवकैर्जपेत् । रामार्चनचंद्रिकायाम्—
तुलसीकाष्ठघटितैर्मणिभिर्जपमालिका । सर्वकर्मसुसर्वेषामीप्सितार्थफलप्रदा । हारीतः—स्फटिकैर्द्राक्षकैर्मालातयैवांगुलिपर्वभिः । शंख
रूप्यमयीमालाकांचनीनिवजोत्पलैः । पद्माक्षकैश्च रुद्राक्षैर्विदुर्भैर्मणिमौक्तिकैः । गौतमः—अंगुल्याजपसंख्यानमेकमुदाहृतम् । रेख
याष्टगुणंपुत्रजीवै(?)र्दशगुणाधिकम् । शतस्याच्छंखमणिभिःप्रवालैश्चसहस्रकम् । स्फटिकैर्दशसाहस्रमौक्तिकैर्लक्षमुच्यते । पद्माक्षैर्दशलक्षंतुसौ
वर्णैःकोटिरुच्यते । रुद्राक्षमधिकृत्योमासंवादेब्राह्मे । —लक्षकोटिसहस्रानिलक्षकोटिशतानिच । जपेतुलभतेपुण्यंनानात्रकार्योविचारणा ।
शिवकार्तिकेयसंवादेऽलङ्गे—सर्वमंत्रजपंकुर्याद्विजोरुद्राक्षमालया । ब्राह्मे—सशब्दांचंचलायाचत्रुटिताग्रयिनाविना । भिन्नसूत्रेणग्रथिता
पाखंडस्यपुरातनी । मालादुःखप्रदायिन्योग्रथितानिघतंतुभिः । वाराहे—उत्तमाष्टाधिकशतंचतुःपंचाशन्मध्यमा । कनीयसीतदर्धच
परिमाणेनसुंदरि । नोच्छिष्टःसंस्पृशेत्तांतुस्त्रीणांहस्तेनधारयेत् । आकाशेस्थापनकुर्यान्नचवामेनसंस्पृशेत् । नदर्शयेच्चकस्यापिचितयित्वाचगो
पयेत् ॥ ॥ मालासंस्कारविधिः । मंत्रदेवप्रकाशिकायाम्—समासेनाक्षसूत्रस्यविधानमिहकथ्यते । पंचविंशतिभिर्मौक्षास्त्रिंशद्विधं
नसिद्धयः । सर्वेऽर्थाःसप्तविशत्यापंचदश्याभिचारकम् । पंचाशद्विःकाम्यकर्मसिद्धिःस्याच्चतुस्तैः । अष्टोत्तरशतैःसर्वसिद्धिरक्षैःकृतस्वजः ।
अन्योन्यसमरूपाणिनतिस्थूलाकृतीनिच । जंतुभिर्नविशीर्णानिनिजानीच । गव्यैस्तुपंचभिस्तानिप्रक्षाल्यपृथक्पृथक् । ततोद्विजै
द्रुण्यस्त्रीनिमित्तंग्रथिवर्जितम् । त्रिगुणंत्रिगुणीकृत्यसूत्रप्रक्षाल्यपूर्ववत् । अश्वत्थपत्रैर्नवभिःपद्माकारंप्रकल्पयेत् । सूत्रमणींश्चगंधाद्भिःक्षालि
तांस्तत्रनिक्षिपेत् । तारंशक्तिमातृकांचसूत्रैचैवमणिष्वथ । विन्यस्यपूजयेदाज्यैर्जुहुयाद्भक्तिसंयुतः । मणिमैकैकमादायसूत्रेतत्रतुयोजयेत् ।
मुखेमुखंतुसंयोज्यपृष्ठेपृष्ठंचयोजयेत् । ग्रीकंसंख्यान्यमेकाक्षमेरुत्वेनाग्रतोऽन्यसेत् । एकैकमणिमध्येतुग्रंथिवंधंप्रकल्पयेत् । स्वयंग्रथितमालातुश

कस्यापिश्रियं हरेत् । एवं कृताक्षमालायां ज्येष्ठेनावर्तयेत्कृमात् । भुक्तिगुक्तिप्रदः सोयमालिकागणनक्रमः । अंगुष्ठेनाश्रमालां च चालयेन्मध्य
 माग्रतः । तर्जन्यानास्पृशेत्सोयमुक्तिदेगणनक्रमः । अंगुष्ठमध्यमाभ्यां तु जपेदुत्तमकर्मणि । अंगुष्ठानामिकाभ्यां तु जपेदाक्रष्टकर्मणि । तर्जन्य
 गुष्ठयोराक्षुद्विपदुच्चाटने जपः । कनिष्ठांगुष्ठकाभ्यां तु जपेन्मार्गकर्मणि । जपान्यकालेतांमालांपूजयित्वा तु गोयेत् । जीर्णसूत्रपुनः सूत्रग्रंथयित्वा शत
 जपेत् । प्रमादाप्यति ते हस्ताच्छतमष्टोत्तरजपेत् । जपेन्निषिद्धसस्पर्शशालयित्वा यत्रोचितम् । अश्रसूत्रमुनिपतेः शौचेऽर्चयेत्तोजपम् । उद्धारं
 तस्य कुर्वीत जापको हृदये न तु । हृदयमधोरायनमइति मव । योगयाज्जवलन्कथः—अंगुष्ठस्य तु मध्यक्षं परिवर्तयमाचरेत् । परिवर्तोऽग्रमणम् ।
 अंगुष्ठान्मध्यमजसमेरुलघितम् । असंख्याततु यजसतजसनिफलं भवेत् । स्मृतिरत्नाचल्यम्—पर्वभिस्तु जपः कार्योनांगुलीना निपा
 तनैः । तन्निपातैस्तु यजससर्वविधात्तदासुरम् । अंगुलीनामगुष्ठनिपातगुलिनियेधोनेत्युक्तम् । मंत्रदेवप्रकाशिकायाम्—तत्रागुलिजप
 कुर्वन्सांगुष्ठांगुलिभिर्जपेत् । अंगुष्ठेन विना कर्मकृततदफलं भवेत् । गौतमोपि—अंगुष्ठेन जपेन्मन्त्रैरगुलिभिः सह । अमस्त्यसं
 हितायाम्—मध्यमाद्यद्वयं पर्वजपकाले तु वर्जयेत् । एतमेरुविजानीयाद्वृषितत्रागणपुरा । अस्मिन्यक्षेऽनामिकाद्वितीयपर्वप्रभृतिगणना तर्ज
 न्यादिपर्वणि समाप्तिः । पर्वशब्दोरेखावचनइतिकेचित् । अस्मिन्यक्षेऽनामामन्यरेखामादिकृत्वा तदधः क्रमेण प्रादक्षिण्येन तर्जन्यादिरेखायां
 समाप्तिः । विधानान्तरं मंत्रदेवप्रकाशिकायाम्—अंगुलीपर्वभिर्मन्त्रजपनित्यप्रकल्पयेत् । मन्त्रमानामिकामध्यपर्वद्वितयकल्पितम् ।
 मेरुप्रदक्षिणी कुर्वन्ननामामूलपर्वसु । आरभ्य मध्यमामूलपर्वोत्तरागणयेत्कृमात् । अंगुलीर्न विद्युजीतकिचिदुक्तेतले । अंगुलीनावियोगे तु
 छिद्रेषु स्रवते जपः । मालादेरनावश्यकतोक्ता वृद्धपराशरेण—यथा कथंचिद्रण्येत्ससंख्यतद्ब्रवेद्यथा । चन्द्रोदये संग्रहे—प्रातः सव्यांग
 मूलेन गायत्र्या जपितेन च । यथा सख्येन जाप्येन ब्रह्ममे प्रीयतां रविः । मध्याह्ने सायं च त्रारण्यपदे क्रमाद्विष्णुपदे प्रातःपदे मध्याह्ने सायं पदे चोच्चैः ।

॥ अथगायत्रीतर्पणम् । नागदेवाह्निकेप्रयोगपारिजातेच—आचम्यप्राणानाम्यगायत्रीतर्पणकरिष्यइतिसंकल्प्य तत्स वितुरितिसवितारमावाह्य गायत्रीषडंगेषुविन्यस्यभूःपुरुषमृगवेदायनमस्तर्पयामि । भुवःपुरुषंयजुर्वेदायनमस्तर्पयामि । स्वःपुरुषंसामवेदायन मस्तर्पयामि । महःपुरुषमथर्ववेदायनमस्तर्पयामि । जनःपुरुषमितिहासपुराणेभ्योनमस्तर्पयामि । तपःपुरुषंसर्वागमायनमस्तर्पयामि । सत्यं सर्वलोकायनमस्तर्पयामि । भूर्भुवःस्वःपुरुषमंडलांतर्गतंसवितारंतर्पयामि । सवित्रेइतिकेचित् । भूःएकपदांगायत्रीतर्पयामि । भुवःद्विपदांगा यत्रीतर्पयामि । स्वःत्रिपदांगायत्रीतर्पयामि । भूर्भुवःस्वःचतुष्पदांगायत्रीतर्पयामि । गायत्रीनमस्तर्पयामि । सावित्री नमस्तर्पयामि । सरस्वतीनमस्तर्पयामि । वेदमातारंनमस्तर्पयामि । सत्कृतिनमस्तर्पयामि । सांस्कृतिमित्यपरे । गृथिर्वीनमस्तर्पयामि । कौ शिकीनमस्तर्पयामि । जयांनमस्तर्पयामि । अपराजितांनमस्तर्पयामि । सहस्रमूर्तिंनमस्तर्पयामि । अनंतमूर्तिंनमस्तर्पयामीति । कृष्णभट्टीये ज्येवम् । श्रीशक्त्यैनमस्तर्पयामीतिऋष्णभट्टः । तन्न । मंत्रैरेभिस्तुयोनित्यंचतुर्विंशतिसंमितैः । गायत्रीतर्पयेत्तेनतर्पितंस्याच्चराचरमिति गायत्रीकल्पविरोधात् । तत्रैव—अनेनविधिनान्कुर्यात्प्रातःकालेचतर्पणम् । मध्याह्नैचवसायंचमंत्रैरैतैश्चतर्पणम् ।

अथगायत्रीपुरश्चरणम् । तत्रकाम्येज्येभक्ष्यमुक्तमाचारादर्शे—शाकयावकभैक्ष्याणिपयोमूलफलानिच । दधिसर्पिस्ताद्याह्वापः प्रशस्तंछुत्तरोत्तरम् । चरमोह्युपवासश्चभक्ष्यंतक्रमयाचितम् । विशशृंगाशालूकहविष्यान्नानियानितु । एतान्यनुव्रतान्याहुःशस्तानिजपक र्मेणि । शाकादिविकल्पेपिभक्ष्यविशेषेजपारंभेएकादश्युपवासोपिनेतिहरिहरः । तन्न । अथरागप्राप्तभक्ष्यनियामकत्वेनोपवासावाधक त्वात् । शारदातिलके—व्याहृतित्रयसंयुक्तांगायत्रीदीक्षितोजपेत् । तत्त्वलक्षविधानेनभिक्षाशीविजितेद्रियः । तत्त्वानिचतुर्विंशतिः । क्षीरौदनतिलादूर्वाक्षीरदुग्धसमिद्धराः । पृथक्सहस्रत्रितयंजुहुयानमंत्रसिद्धये । तर्पणादिततःकृत्वागुरुंसंतोष्ययत्नतः । प्रयोगानाचरेद्विद्वास्त

दनुज्ञापुरःसरम् । तपर्णादीत्यादिपदेमार्जनविभ्रभोजनयोर्ग्रहः ॥ ॥ अथप्रयोगः ॥ योगपिठन्यासांतेशिरसिवह्णणेऽप्येनमः । मुखेदेवी
गायत्रीछंदसेनमः । हृदयेश्रीपरमात्मनेदेवतायैनमः । पुनःशिरसिजर्मदग्निभस्त्राजभृगुगौतमकश्यपविश्वामित्रवसिष्ठेभ्योऽपिभ्योनमः । मुखे
गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्धहृतीपक्तित्रिष्टुब्जगतीभ्यश्छंदोभ्योनमः । हृदयेअग्निवायुसूर्यगुरुस्वरूपवृषविश्वेभ्योदेवोभ्योनमः । ततोमहाव्याहृतिभिः
प्राणायामत्रयंकृत्वा शिरसिविश्वामित्रायऋषयेनमः । मुखेगायत्रीछंदसेनमः । हृदिसवित्रेदेवतायैनमः ॐब्रह्मणेहृदयायनमः । विष्णवेशिः
रसेस्वाहा । रुद्रायशिखायैवपद् । ईश्वरायकवयायहुम् । सदाशिवायनेत्रत्रयायवौपद् । सर्वोत्मनेऽन्धायफट् इतिपंडंगविधाय हृदिॐभूर्नम
मुखे । एवं सर्वत्र । भुवःदक्षिणंसे । स्वःवामंसे । महःदक्षोरौ । जनःवामे । तपःजठरे । सत्यं पादांगुलिमूलयोः । तत् गुल्फयोः । सः जानुनोः ।
विऊरूमूले । तुःलिंगे । वं नामौ । वेहृदि । णिकंठे । यं करांगुलिमूलयोः । मंमणिवंधयोः । गोंकूर्परयोः । देंमुजमूलयोः । वं मुखे ।
स्यनासिकयोः । धीकपोलयोः । मंनेत्रयोः । हिकर्णयोः । धिभुवोः । योंशिरसि । योंचूडाधः । नःवामकर्णे । (प्र) दक्षिणकर्णे । चो
मुखे । दं शिरसि । यातनमःशिरसि ॥ तत् भ्रूमध्ये । सवितुःनेत्रयोः । वरेण्यंमुखे । भर्गःकंठे । देवस्यहृदि । धीमहिनाभौ । धियःगुह्ये ।
यःजानुनोः । नःपादयोः । प्रचोदयात् पुनःशिरसि । ॐआपोऽप्योतीरसोमृतब्रह्मभूर्भुवःस्वरोनमइतिविन्यस्यध्यायेत् । गायत्रीरहस्ये—
पंचवक्त्रांचतुर्बाहुप्रतिवक्त्रत्रिलोचनाम् । जटाकिरीटापट्कुक्षित्रिपादांस्फटिकप्रभाम् । साक्षस्त्राभयांकुशौदधतीदक्षहस्तयोः । सवारिजपत्रव
रदांगुडं वामहस्तयोः । आत्मपूजांतिसौरपीठमभ्यर्च्य तत्रमंत्रमूर्तिगायत्र्याः परिकल्प्य तस्यादेवीमावाह्य पुष्पांतैरुपचारैः संपूज्य त्रिकोण
स्थाभेयकोणादिप्रादक्षिण्येनकोणत्रये ॐब्राह्मेनमः । माहेश्वर्यैनमः । इतिसंपूज्य कर्णिकायामेवत्रिकोणादहिरैश्चादिचतुर्दिक्षु

१ अत्र विश्वामित्रजर्मदग्निरद्वारजगौतमत्रिवसिष्ठकश्यपादितिकमोयुकदितिमाति ।

ॐ आदित्याय नमः । रवेय नमः । भानवे नमः । भास्कराय नमः । आग्नेयादिचतुष्क्रोणेषु उमायै नमः । प्रज्ञायै नमः । प्रप्रभायै नमः । संस्रध्यायै नमः । अष्टदलेके सरेषु अंगानि संपूज्य दलेषु ग्रह्यादिन्यै नमः । प्रभायै नमः । नित्यायै नमः । विश्वंभरायै । विशालिन्यै । प्रभाव्यै । जयायै । शाल्यै । दलाग्रेषु काल्यै । दुर्गायै । सरस्वत्यै । विश्वरूपायै । ईशायै । व्यापिन्यै । विमलायै । द्वितीयाष्टदलमूलेषु तमोपहारिण्यै । सूक्ष्मायै । विश्वयोन्यै । जयावहायै । परायै । शोभायै । पद्मरूपायै । दलमध्येषु ब्राह्मयाद्याः नारसिंहीचाष्टमी ब्राह्म्यै । माहेश्वर्यै । कौमार्यै । वारह्यै । इंद्राण्यै । चामुंडायै । नारसिंह्यै । इति । दलाग्रेषु सोमाद्यष्टग्रहान् सोमाय । भौमाय । बुधाय । वृहस्पतये । शुक्राय । शनैश्चराय । राहवे । केतवे । इति सर्वान्संपूज्य चतुरस्रवीथीद्वये इंद्रादीन् वज्रादींश्च इंद्राय । अग्नये । यमाय । निर्ऋतये । वरुणाय । वायवे । सोमाय । ईश्वराय । इति । वज्राय । शक्तये । दंडाय । खड्गाय । पाशाय । अंकुशाय । गदायै । विशूलाय । इति संपूज्य धूपादिपूजां समाप्य जपं कृत्वा जपदशांशेन प्रत्यहसर्वजपं ते वा होमं कुर्यात् । अत्र मूलं गायत्री रहस्ये ज्ञेयम् । इति गायत्रीपुरश्चरणविधिः ॥

उपस्थानम् । गायत्रीजपोत्तरं कर्तव्यमुक्तं कौर्मगारुडयोः—सावित्रीप्रजपेद्विद्वान्प्राञ्जुखः प्रयतः शुचिः । अथोपतिष्ठेददित्यमुदयंतं समाहितः । वसिष्ठः—शान्नेस्तु विविधैः सौरैर्ऋग्यजुः सामसंभवैः । उपस्थानं स्वकैर्मंत्रैरादित्यस्य तु कारयेत् । बह्वृचपरिशिष्टे—जातवेदसे तच्छ्रयोरिति नमो ब्राह्मण इत्येताभिः प्रदक्षिणं दिशः साधिपान्नत्वा तस्य ध्यायै सावित्र्यै गायत्र्यै सरस्वत्यै सर्वाभ्यो देवताभ्यश्च नमस्कृत्य । उत्तमेशिखरे देवि भूभ्यां गर्वतमूर्धनि । ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञाता गच्छेदवियथा सुखमिति संध्यां विमृज्य भद्रनो अपि वातयमन इत्युक्त्वा शान्तिं च त्रिरुक्त्वा र्यप्रदक्षिणं परिक्रमन् । आसत्य लोकादा पातालालोकालोकपर्वतात् । ये सति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नमः इति नमस्कृत्य भूमिमुपसंगृह्य

गुरुन्वृद्धांश्चोपशृङ्खीयादेवंसायमिति । पर्वतवासिनि । ब्रह्मणासमनुज्ञतेतिदेवजानीयेपाठः । आश्वलायनः—जस्त्रोदितेसमुत्तिष्ठन्नपति
 धेद्विवाकरम् । ऋग्भिश्चतसृभिर्मन्त्रैर्गायत्रैरेवबहुचः । उपस्थायेतस्वीयैर्मन्त्रैः कुर्यात्प्रदक्षिणम् । चतुःप्रदक्षिणं कुर्याज्जपदोपापनुत्तये । तस्माद्भू-
 रिदमित्युक्त्वा कुर्यात्पूर्वप्रदक्षिणम् । भुवःस्वर्भूभुवःस्वेतिचतुर्वारं पृथक्पृथक् । ततःशक्रादिकात्रत्वापूर्ववाथप्रदक्षिणात् । तत्तन्मन्त्रैरुपस्थाय
 स्पृष्ट्वाभूमिनमेद्भुरून् । ततोऽभिवादयेद्भूमौपित्रादिभ्यःसुसंयतः । कीर्तितेभ्योयथान्यायंस्वकीयनामकीर्तयन् । शौनकः—सायंप्रातरुप-
 स्थायजातवेदसइत्युच्चा । तच्छंयोर्नमोब्रह्मणइत्युच्चार्यदिशोनमेत् । इमंमेवरुणतत्त्वेतिसायकालेविशेषतः । मित्रस्यचर्पणीद्वाभ्यांप्रातःकालेपि
 संजपेत् । पिशांगभृष्टिमित्युच्चासुखस्पृश्यप्रदक्षिणम् । भद्रकर्णेतिमंत्रेणकर्णस्पृष्ट्वाप्रदक्षिणम् । केद्वयग्निमित्युच्चाशिक्षांस्पृष्ट्वाप्रदक्षिणम् । सं-
 ध्यांगागयत्रीसावित्रीसर्वान्देवान्प्रणम्यच । स्मृत्यर्थसारे—यद्वोभयत्रजातवेदसेनवैष्णवैरौद्रैर्वोपतिष्ठेतेति नारायणः । वारुणीभिस्तथादि-
 त्समुपस्थायप्रदक्षिणम् । कुर्वन्दिशोनमस्कुर्वाद्दिगीशांश्चपृथक्पृथक् । प्रदक्षिणाभिवादौचआत्मानंचाभिवादयेत् । आत्मपादौतथाभूमिसंध्या
 कालेभिवादयेत् । वारुण्यःसायंसंध्यापराइतिचंद्रिका । तत्रैवदौघायनः सायजपतिरात्र्युपस्थानमाह—वारुणीभ्यारान्निमुपतिष्ठेत् इ-
 मंमेवरुणतत्त्वायामीतिद्वाभ्यां । दिगभिवादेनेप्राच्यैदिशेइंद्रायनमः दक्षिणयैदिशेयमायनमइत्यादिप्रयोगइतिकेचित् । अन्येतु प्राच्यैदिशेयाश्च
 देवताएतत्प्रातिवसंत्तेताभ्यश्चनमोनमइत्यादितैत्तिरीयारण्यकमन्त्रैरित्याहुः ॥

अभिवादनम् । यमः—ज्यायानपिकनीयांसंध्याकालेऽभिवादयेत् । विनाशिष्यंचपुत्रंचदौहित्रदुहितुःपतिम् । सुदर्शनभाष्ये—
 रोरेमसृज्येचिषुवृद्धिरादौठात्पेचवांल्यश्रवशाश्चयुधु । शेषेपुनान्मोःकपरःस्वर्गोत्सःस्वाचोरदीर्घःसविसर्गइष्टः । अस्मार्थः—रोहिणीरेवतीमघासृ-
 गज्येष्ठाचित्रासुरोहिणोरैवतइतिआदिबृद्धिर्वा । नक्षत्रेभ्योचबहुलमिति नक्षत्राणांवालुगुक्तेः । ठात्प्रेषोष्ठपदशब्देठकारात्परेपकारेवृद्धिः । उत्तरपदा

धिकारे जेप्रोष्ठपदानामित्युक्तेः । अंत्यमपभरणी शब्दं श्रुतौ तथोक्ते । श्रवणशतभिषक् अश्रयुधुवाजादिवृद्धिः । अपभरणः आपभरणः श्रवणः श्रवणः शतभिषक् शतभिषजः अश्रयुक् आश्रयुजः । भरणीशब्देपिवा । नक्षत्रेभ्यो बहुलम् वत्सशालेति चवागुक्तेः । शेषेषु वृद्धिर्नैत्यर्थः । कृत्तिकः तिथ्यः आश्लेषः फल्गुनः हस्तः विशाखः अनूराधः अषाढः श्रविष्ठः । श्रविष्ठेत्यादिना नित्यं लुक्तेः । आम्बोराद्रौ मूलयोरंत्यः स्वरः कपरः । आर्द्रकः मूलकः पूर्वाह्णापराह्णेत्यादिना बुन् । स्वाचोः स्वाती पुनर्वसोरंत्यः स्वरो दीर्घः सविसर्गश्च । स्वातिः पुनर्वसुः । एषानाम्नासंध्याभिवा दने प्रथमयानिर्देश इति सुदर्शनाचार्यः । अभजित् अभिजितः कृत्तिकः कार्तिक इति युक्तम् । धनिष्ठेत्यापि वादिवृद्धिः श्राविष्ठीयः आषाढीय इत्यपि बहुलोक्तेः । तत्तन्नक्षत्रचरणाक्षरघटितं नाम पठंति शिष्टाः । नागदेवाह्निके — भोः शब्दं कीर्तयेदं ते स्वस्य नाम्नोभिवादने । आयुष्मा न्मवसौम्येति वाच्यो विप्रोऽभिवादने । अकारश्चास्य नाम्नोऽते वाच्यः पूर्वोत्तरः पुतः । तदुत्तरकृत्यमाह वृद्धं पराशरः — यदक्षरपदब्रह्ममात्राहीनं चयद्भवेत् । तत्सर्वैश्चाम्यतां देविकाश्रयपप्रियवादिनि । पुरुषसारसुधानिधौ — प्रातः संध्यावसाने तु नित्यं सूर्यसमर्चयेत् । संध्याकालातिक्रमे प्रायश्चित्तं कर्मप्रदीपे — प्रातः संध्यां सनक्षत्रानोपास्तेयः प्रमादतः । गायत्र्यष्टशतं तस्य प्रायश्चित्तं विशुद्ध्ये । प्रातः कालांतरोपलक्षणमिति पृथ्वी चंद्रः । दक्षः — संध्यामकुर्वतः काले उदयेस्तमयेपिवा । गायत्र्यष्टशतं जाप्यं प्रायश्चित्तं भवेत्तदा । चतुरर्ध्यतुगायत्र्या दद्याद्वाहति संयुतम् । कालतीति विशुद्ध्यर्थततः संध्यां समाचरेत् । स्कां दे — उदयास्तमयादूर्ध्वयावत्साह्रदिकात्रयम् । तावत्संध्यामुपासीत प्रायश्चित्तमतः परम् । संध्याकालेऽप्येव स्मृत्यन्तरे — प्राणायामत्रयं प्रातर्द्विगुणं संगवे स्मृतम् । मध्याह्ने त्रिगुणं प्रोक्तमपराह्णेतुष्वङ्गुणम् । सायाह्ने द्वादशगुणं सूर्यहत्यांतोव्रजेत् । प्रातरादिष्वकरण इत्यर्थः । ज्ञाता तपः — निर्यध्यामेवातीति अर्धयामेपि वासरे । अतिकालमतिक्रांते संध्यालोपनकारयेत् । संध्याकाले

१ शब्दं श्रुतौ लग्नं यज्योतिषे अग्निं प्रजापतिरित्यारभ्य अग्निं नैयमएव चेति क्रमेण त्वमपभरणी ।

व्यतिक्रातेजपंकृत्वापुनर्भनः । ऋचं द्युचंतुंचवापिपुनःसंध्यामुपासयेत् । पुनस्त्वर्थे । इदंचरात्रिप्रथमयाभाविधि दिवोदितानीत्याद्युक्तवचनात् । तदूर्ध्वप्रायश्चित्तमात्रम् । यदाप्रातर्भेद्याहसायसंध्यानामेककालेप्राप्तिस्तदाप्रातःसंध्यापूर्वकुर्यात् । संध्याहीनोऽयुचिर्नित्यमनर्हःसर्वकर्मसु । यदन्यत्कुरेत्कर्मनतस्यफलभागभवेदितिकाशीखंडे प्रातःसंध्याप्रकरणेपाठाल्पतःसंध्याविनाकर्मतरेऽनधिकारात् । विज्ञानेश्वरस्तुसंध्यापदसर्वे संध्यापरमित्याह । मध्याह्नायसंध्ययोःसंपातेपूर्वसायसंध्या मध्याह्नसंध्यायाःसायसंध्याधिकारसपादकत्वाभावात् । प्रातःकालचायेमानाभावात् एकस्यगौणकालत्वेसभवत्युभयगौणकालत्वस्यान्याय्यत्वाच्च पांचमिकसांतपनीयांतःपात्यग्रिहोन्नयनायच सहलंभेसवनीयोपाकरणन्यायाच्च । यत्तुस्मृत्यंतरे—दिवोदितानिकर्मणिप्रमादादकृतानिचै । शर्वयोःप्रथमेयामेतानिकुर्याद्यथाक्रममिति तत्सायंसंध्यामुख्यकालातिक्रमेज्ञेयम् । अतएवसायसंध्यामुख्यकालातिक्रमेतिसृणामपिगौणिकालेकमेवैवानुष्ठानम् । सायंसंध्यागौणकालस्तुरात्रौसाधेप्रहरावधिः । रात्रिभोजनस्यसाधेप्रहरकालोक्त्यासंध्याभावेभोजनासम्भवात् प्रदोषावसानेसायंसंध्यायगौणकालइतिमाधवीयेदेवजानीयेच । संध्याप्रकरणेप्रायश्चित्तपरिभाषायामुक्तं तत्प्रतिनिधिनपि कार्यमित्युक्तम् । इति श्रीमद्रामेश्वरभट्टसु० लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेसंध्याप्रकरणम् ॥

अथौपासनहोमः । हेमाद्रौ शाट्याग्रनिः—ततःसूर्यमुपस्थायसम्यगाचम्यचस्वयम् । अभ्युक्षणं समादाय संयतास्मागृहत्रजेत् । तत्रैवगार्ग्यः—त्रिसंध्यांवाग्यतोवारिगुप्तमाहृत्यशो वयेत् । होमोपहारभूगेहद्रव्यात्मपरिचारकान् । चंद्रिकायां प्रचेताः—अभ्युक्षणोदपात्रंतुनतावत्स्थाप्यतेकचित् । यावन्नाचमनदत्तप्रोक्षितानगलंतिका । असमर्थप्रत्याहं गार्वाग्रनिः—नद्यादौसम्यगाचांतःसंयतो गृहमागतः । उद्धृत्यमणिकान्तोयतेन प्रोक्षणमाचरेत् । गृहेवासमुपस्थस्यकृत्वास्वर्णकुशोदकम् । कृत्वाचमनमाचांतःपुनःप्रोक्षणमाचरेत् । चंद्रिकायांगोभिलसूत्रे—पुरा प्रादुष्करणवेलात्राःसायप्रातरपआहरेदनुगुसादपिवाकुंभाद्वाभणिकाद्वागृहीयादिति । तत्रैवशाट्याग्रनिः—अब्जहिरण्म

यंरौप्यंदारवंमृणमयंदृढम् । ताम्रं पत्रपुटं पुण्यं पात्रमभ्युक्षणाय वै । अभ्युक्षणकरणव्युत्पत्त्या जलं । पत्रपुटमन्यालाभपरम् । सर्वोलाभेतुपात्राणां पूर्णपात्रं विधीयत इत्यापस्तंबोक्तेः । आपस्तंबः—शैवालबालुकादूर्वातृणपर्णायैरपि । नालिकाभिन्नपात्रेण कांस्यपात्रेण चैव हि । प्राण्यगफलजेनापिकुर्यान्नाभ्युक्षणद्विजः । शाब्द्यायनिः—नाहरे देकपात्रस्तु नाव्रतो न च कन्यका । एकपात्रः पिधानरहितपात्रः । ततो भिप्रादुष्करणं कात्यायनः—सूर्यस्तशैलमप्राप्ते षड्विंशद्भिः सदांगुलैः । प्रादुष्करणमग्नीनां प्रातर्भासां च दर्शनात् ॥

अथ होमः । तत्र शक्तेनार्थाधानं कृत्वा श्रौतः स्मार्तश्च होमः कार्यः । श्रौतं स्मार्तं च यत्किंचिद्विधानं सर्वमादरात् । गृहे निवसता कार्यमन्यदादौ पृच्छतीति मनूक्तेः । तत्राशक्तः सर्वो धानं कृत्वा श्रौतमेव यावज्जीवं जुहुयात् यावज्जीवश्रुतेः । [एतैर्नैकादश्यां तमकुर्वतः परास्ताः । अकरणे प्रत्यवायश्रुतेः अहरहरिति वक्ष्यमाणा पस्तंबोक्तेश्च, होमकालातिक्रमे होमलोपे च प्रायश्चित्तोक्तेश्च, कर्मस्मार्तविवाहाग्नौ कुर्वीत प्रत्यहं गृहीति याज्ञवल्क्योक्तेश्च, अग्निहोत्रं जुहुयादाधंतेद्युनिशोः स देति मनूक्तेः, अथ तत्रैव वसति होमकालव्यतिक्रमः । लौकिकोऽग्निर्विधीयत काठकश्रुतिदर्शनादिति चंद्रिकायां शौनकोक्तेः, पक्षहोमैश्च तु दर्शचतुर्गृहीतानुपपत्तेश्च, सप्तशतानि विंशतिश्च संवत्सरे सायमाहुतयो हूयंते सप्तशतानि विंशतिश्च प्रातरित्यादि श्रुत्यनुपपत्तेश्च यत्किंचिदतत्] । त्रीणिवर्षाणि विप्रा इति भारतात् यावज्जीवाशक्तौ वर्षत्रयं वा जुहुयात् । ये चाग्निहोत्रं जुह्वन्ति त्रिदधाना यस्मात्प्रमितिस्मृतेः । तत्राप्यशक्तः स्मार्तमेव जुहुयात् तत्राप्यशक्तः सदाचारमात्रं कुर्यान्न स्मार्तमपि । श्रौतं कर्म न चेच्छक्तः कर्तुं स्मार्तं समाचरेत् । तत्राप्यशक्तः करणे सदाचारं लभेद्बुध इति चंद्रिकायां व्यासोक्तेः । कौर्मै—अथागम्य गृहं विप्रः समाचम्य यथाविधि । प्रज्वाल्य वह्निं विधिवज्जुहुयाज्जातवेदसम् । तत्र श्रौतं स्मार्तं वा होमं यजमान एव स्वयं कुर्यात् । अहरहर्यजमानः स्वयमग्निहोत्रं जुहुयात् वर्षाणि स्वयमेवेति नियमो ननु पर्णवैवस्वयमिति । पाणिग्रहणादिगृह्यं परिचरेत् स्वयं पत्न्यपि वा पुत्रः कुमार्येते वा

सीवेत्याश्वलायनोक्तेः । स्वस्याशक्तौमाधवीयेचंद्रिकायांचक्षानातपः—श्रोतयस्यात्स्यकुर्यादन्योपिस्मार्तमाचरेत् । अशक्तौश्रो-
 तमप्यन्यःकुर्यादाचारमंततः । चंद्रोदयेगारुडे—ऋत्विक्पुत्रोऽगुरुभ्राताभागिनयोऽथविद्रपतिः । एतैरेवहुतयत्स्यात्तद्धृतस्वयेमेवतु । विद्रप-
 तिर्जामाता । तत्रैवचनौर्मे—ऋत्विक्पुत्रोऽथवापनीगिष्योवापिसहोदरः । पतीस्मार्तएव । कामंश्लोभौजुहुयात्सायांघ्रातहोमाव्रितिगोभिलो-
 क्तेः । स्मृत्यर्थेसारे—पनीकन्याचजुहुयाद्विनापर्युक्षणक्रियाम् । अत्रत्रडत्वक्षत्रिधा—प्रतिकर्मवृत्तः, परपरागतः, एकस्यसर्वकर्मार्यसकृद्-
 तश्च । आद्ययोरेवहोमकर्तृत्वमिति वृत्तिकृत् ॥ ॥ अन्यकर्तृकहोमेविओपः । स्मृत्यर्थेसारे—असमक्षंतुदपत्योर्होतव्यनत्विंगादिना ।
 द्वयोरप्यसमक्षंचेद्वेद्भुतमनर्थकम् । कात्यायनः—प्रक्षिप्याग्निस्वदारेपुपरिकल्पयत्विजंतथा । प्रवसेत्कार्यवान्विप्रोवृथैवचिरं वसेत् । स्मृत्य-
 र्थेसारे—सनिधौयजमानःस्यादुद्देशत्यागकारकः । असनिधौतुपनीस्यादुद्देशत्यागकारिका । असनिधौतुपत्त्याःस्याद्ध्वयुक्तदनुज्ञया । उन्मादेप्र-
 सेवेचतैकुर्वीतानुज्ञयासदा । सर्वदायजमानोवात्यजेत्तद्विभुखःशुचिः । मनुः—उदितेऽनुदितेचैवसमयाध्युषितेतथा । सर्वथावर्ततेयज्ञंती-
 यंवैदिकीश्रुतिः ॥ ॥ अनुदितादिलक्षणमाह कात्यायनः—रात्रेःस्तुपोऽशेषाग्रेग्रहनक्षत्रभूपिते । कालंत्वनुदितंज्ञात्वाहोमंकुर्या-
 द्विचक्षणः । तथाप्रभातसमयेनष्टेनक्षत्रमडले । रविर्यावन्नष्टयेतसमयाध्युषितंचतत् । रेखामात्रंचदृश्येतरश्मिभिश्वसमन्वितः । उदिततविजा-
 नीयात्तत्रहोमंप्रकल्पयेत् । अनुदितहोमःकातीयछदोगपरः । उदितहोमोचतुचपरइतिमदनपारिजातः । अनुदितहोमिभिरर्घ्यदत्त्वासूयौ-
 दयात्पूर्वहुत्वागायत्रीजप्या । उदितहोमिभिस्तुजस्वाहोतव्यमितिष्टुवीचंद्रः । उभयोःसंध्यांसमाग्रहोमइतिकल्पतरुः ॥ ॥ अनु-
 दितहोमिनोगौणकालमाह कात्यायनः—हस्ताद्ध्वरविर्वावद्विरंहित्वानगच्छति । तावद्धोमविधिःपुण्योनानान्योऽनुदितहोमिनाम् ।
 यावत्साम्यङ्गनभाव्यंतेनभस्युक्षाणिसर्वतः । नचलोहितिमापैतितावत्सायंचद्यूते । रजोनीहारधूमाभ्रवृक्षाघातरितैरेवौ । संध्यामुद्दिश्यजुहुयाद्भ-

तमस्यनलुप्यते । सायंत्वर्धास्तमितेसूर्येनुदितहोमिनोहोमकालः । अस्तमितेतूदितहोमिनः । तथाचोशनाः—अर्धमंडलसंप्राप्तेभानावनुदि-
तेहुतम् । तस्मिन्नस्तमितेहोमोभवेदुदितएवतु ॥ ॥ मुख्यगौणकालावाहापस्तंबः—तस्मात्संधौहोतव्यंनक्षत्रंदृष्ट्वाप्रदोषेनिशायांवासाय
मिति । संधिवर्धास्तोदयौनक्षत्रमेकं सर्वोदयःप्रदोषः द्वितीययामोनिशेतिमाधवः । सायंप्रातश्चसंधिमुख्यकालः नक्षत्रदर्शनादयस्त्रयःसायं
गौणादितिमाधवपृथ्वीचंद्रौ । धूर्तस्वामिभाष्येरामांडारेचचत्वारोमुख्यकालादित्युक्तम् । प्रातर्होमकालश्चतुर्थोआपस्तंबेनोक्तः ।
उषस्तुपोदयं—समयाध्युषितं—उदितं—प्रातरितिआश्वलायनः । प्रदोषांतोहोमकालःसंगवांतःप्रातस्तमतिनीयचतुर्गृहीतमाज्यंजुहुयादिति
प्रदोषातिक्रमेप्रायश्चित्तविधानात्तदंतोमुख्यःकालइतिकश्चित् । तन्न । संधौतदुत्तरंचहोमेफलतुल्यतापत्तेः । अतःसंधिरेवमुख्यः । कालातिपत्तिर्न
वनाडिकोर्ध्वमितिचंद्रिका । प्रातर्द्वादशनाडिकोर्ध्वकालचतुष्टयातिपत्तिः । स्मृत्यर्थसारे—प्रातर्होमःसंगवांतःकालस्त्वनुदितस्तथा । सा
यमस्तमितेहोमकालस्तुनवननाडिकाः । संगवःपंचधाभक्तदिनद्वितीयांशः । रामांडारोप्येवम् । कालातिक्रमेप्रायश्चित्तोर्ध्वमपिहोमःकार्यः ।
यदिगृह्येयौसायंप्रातर्होमयोर्हव्यहोतारंनाधिगच्छेत्कथंक्रूर्यादित्यासायमाहुतेःप्रातराहुतिर्नित्येत्वाप्रातराहुतेःसायमाहुतिरितिगोभिलोक्तेः ।
गृह्यइतिश्रौतस्याप्युपलक्षणम् । अनौचित्यापत्तेः । आसायमितिनकालग्रहणम् । आहुतिपदैवैथर्थादिकेचिद् । तन्न । सायंहोमोनलब्धश्चेत्
स्यारात्रावभोजनम् । प्रातर्होमोनलब्धश्चेत्तदहर्भोजनंलजेत् । तावताहोमसिद्धिःस्यात्तत्प्रायश्चित्तमिष्यतइतित्रिकांडमंडनविरोधात् । अत
एवचंद्रिकायाभासायमित्यनेनकालग्रहणं उत्तरस्मिन्कालआगतेहोमेश्चेदनिवृत्तः पूर्वस्यसेयंकालातिपत्तिः तस्यांप्रायश्चित्तंमनोज्योतिरित्यादश
रात्रमितिभरद्वाजोक्तेरित्युक्तम् । वद्वृचानांत्वतीतवहुहोमानुष्ठानम् ।—अतीतहोमान्कृत्वादौकालहोमंततश्चरेदितिशौनकोक्तेः । वृत्ति
कृताप्येवमुक्तमितिप्रयोगपारिजातः । आश्वलायनवृत्तावपि—विहृतेष्वग्निष्वहुतेषुहोमांतरकालप्राप्ताद्युपकांतमेवहोमंकालातिपत्ति

प्रायश्चित्तसंहितं कृत्वा वर्तमानकालमनुद्धृतप्रायश्चित्तसंहितं कुर्यात् । अविहतेषु कालांतरप्राप्तौ मनस्वती होममतिपन्नस्य प्रतिहोमं च कृत्वा अनुद्धृतप्रायश्चित्तादीनि । इदमनापत्सम् । आपदितुन किंचित्प्रायश्चित्तं किंतु होममात्रं कुर्यात् । आपदितु होममित्येव प्रतीयादिति बौधायनोक्तः । छंदो गपरिशिष्टे—स्वगृहोक्तेन विधिना होमं कुर्याद्यथाविधि ॥ अर्धाधानिनो होमक्रममाह चंद्रोदये भरद्राजः—होमवैतानिके कृत्वा स्मार्ते कुर्याद्विचक्षणः । स्मृतीनां वेदमूलत्वात् स्मार्तकित्वात् पुराविदुः । विष्णुः—बहुशुष्के धने चाग्नौ सुसमिद्धे हुताग्ने । विधूमे लेलिहाने च होतव्यं कर्मसिद्धये । यो नार्चिषु जुहोत्यग्नौ व्यंगारे चैव मानवः । मंदाग्निरामयावी च दरिद्रश्चोपजायते । पात्रादा बुद्धते ह्यग्नौ न होमादिसमाचरेत् । दामोदरीये सांबपुराणे—क्षुत्तृक्षो धत्वरायुक्तो हीनमंत्रैर्जुहोति यः । अत्र बुद्धेः सधूमे वा मोघः स्यादन्यजन्मनि । क्षुत्तृषौ प्रमादादेरुपलक्ष्य णमिति रत्नाकरः । स्वल्पे रूक्षे सस्फुल्लिगे वा मावर्तं भयानके । आर्द्रकण्ठैः सुसंपूर्णं फलकरोति च पावके । कृष्णाचिपिसुदुर्गधेतथालिपतिमेदिनीम् । आहुतीर्जुह्याद्यस्तु तस्य नाशो भवेद्भुवम् । मदनपारिजाते कात्यायनः—जुहुयुश्च हुते चैव पाणिशूपास्यदारुभिः । न कुर्यादग्निधमनं कुर्याद्वजनादिना । व्रतहेमाद्रौ—मुखेनैव धमेदग्निमुखादेषो ह्यजायत । नाग्निमुखेनेति तु यल्लौकिके योजयंतितत् । कात्यायनः—हविष्येषु यवास्तदनुव्रीहयः स्मृताः । अभावे व्रीहियवयोर्दध्ना वा पयसा पिवा । तदभावे यवा गवाजुह्यादुदकेन वा । स्मृत्यर्थे सारे—पयोदधियवा गूश्च सर्पिरोदनं तंडुलाः । सोमो मांसं तैलमापो दशैतान्यग्निहोत्रके । स्यादग्निहोत्रवद्बृहद्वे संस्कारो मंत्रवर्जितः । शालिश्यामाकनीवाराव्रीहिगोधूमया वकाः । एतेषां तंडुलाहोम्यायावनालाः प्रियंगवः । प्रियंगवः शाल्यश्च गोधूमाव्रीहयो यवाः । सारूप्येणापि होम्याः स्युः स्वरूपेणैव वैतिलाः । अत्र व्रीहिपदं षाष्टिकपरम् । छंदोगपरिशिष्टे—माषकोद्वगौरादि(?) सर्वालोभेऽपि वर्जयेत् । शौनकः—दध्यादीनामपकानां नाग्निश्रयणमुच्यते । उत्सुकैर्नावज्वलयेदपक्वपक्वमेव च । सायहोमे द्रव्यं च प्रातरपि प्राह्नं कर्म कुर्यात् । यदि सायं गृहीतं द्रव्यं प्रातर्न लभ्यते तदा प्रतिनिधि मूतं द्रव्यं तं ग्राह्यं

नतुवैकल्पिकद्रव्यांतरम् । बृहस्पतिः—प्रस्थधान्यंचतुःषष्टिराहुतिःपरिकीर्तिता । तिलानांतुतदर्धस्यात्तदर्धस्याद्भृतस्यतु । बौधायनः—
 ब्रीहीणांवायवानांवाशतमाहुतिरिष्यते । कात्यायनः—पाण्याहुतिर्द्वादशपर्वपरिकारसादिनांचेत्सुवमात्रपूरिका । दैवेनतीर्थेनचहूयतेहविःस्व
 गारिणिस्त्रिचिंषितञ्चपावके । द्वादशपर्वपरिकारद्रव्यासंभवे ढोडरानंदेशंस्वः—आर्द्रामलकमात्रावैग्राह्याह्नुव्रतेस्मृताः । तथैवाहुतयोधौचशौ
 चार्थेयाचमृत्तिका । बह्वृचपरिशिष्टे—शतंचतुःषष्टिर्वाहुतिर्वीहितुल्यानांतदर्धतिलानांतदर्धसर्पिस्तैलयोरिति । गोभिलसूत्रे कृतंचेत्प्रक्षा
 ल्यजुहुयादिति । चंद्रिकायांशातातपः—तीर्थायतनसंष्ट्रातरुत्तानपाणिना । ब्रंगुलंसमिधोतीत्यसर्वत्रजुहुयाद्द्विविः । चंद्रोदयेसंग्र
 हे—द्रवंक्षुवेणहोतव्यपाणिनाकठिनंहविः । याज्ञवल्क्यः—हुत्वाग्नीन्सूर्यदेवत्यान्जपेन्मंत्रान्समाहितः । आपत्तौ मरीचिः—प्रवसन्न
 ग्निर्योत्रीयस्त्रिपंचाश्राहरादितः । दातव्योहोमएकाहेसायंग्रातःपृथक्पृथक् । तथान्यास्त्रपिचापत्युपक्षहोमोविधीयते । तत्प्रकारोमैत्रायणी
 यपरिशिष्टे—पर्वणोत्तेसायंचतुर्दशचतुर्गृहीतानिसकृदुन्नयनमेकासमित्सकृद्धोमः सकृत्पाणिमार्जनंसकृदुपस्थानमित्येवंप्रातरिति । स्मृत्य
 र्थसारे—पक्षहोमानशेषान्वाशेषहोमानथापिवा । समस्यजुहुयात्तत्रप्रयोगोयंनिरूप्यते । प्रतिपद्युन्नयेत्सायमापद्यन्यत्रवादिने । यावल्यौपव
 सथ्याहात्प्राग्द्विनाभिवंतिहि । तावंपतिपरिगृह्णीयाच्चतुर्गृह्यनानिति । एवमेवोत्तरापिप्रातर्होमान्समस्यतु । जुहोत्यौपवसथ्याहात्प्रातर्होमाव
 धीन्सकृत् । एवमेकत्रपक्षेयेहोमास्तोषामशेषतः । न्यूनानांवासमासःस्यान्नपक्षांतरवर्तिनाम् । सर्वथौपवसथ्याहेसायंहोमःपृथग्भवेत् । तथैवय
 जनीयाहेप्रातर्होमोभवेत्पृथक् । तत्रैव—तृतीयेऽन्तरेपक्षेसमासनसमाचरेत् । आपञ्चेदनुवर्तेतदीर्घकालंकथंचन । यावज्जीवमविच्छिन्नंपक्षहो
 मंसमाचरेत् । यच्चुचंद्रिकायाम्—यदिपक्षहोमेनपक्षत्रयमतीयात्पुनरांधेयमिति तदनापत्तिपरम् । पक्षहोमेकृतेतत्पक्षमध्येआपञ्चिवृत्तावाह
 मरीचिः—पक्षहोमानथोकृत्वागत्वाऽकस्मान्निवर्तितः । होमपुनःप्रकुर्यात्पुनचासौदोषभाग्भवेत् । पक्षहोमानित्युपलक्षणम् । अतःशेषहोमा

दावप्येवम् । चंद्रिकायांबैजवापः—एकेशुदितहोमाःस्युरन्येनुदितहोमिनः । अन्येभोजनहोमाश्चपक्षहोमास्तथापरे । शौनकः—अग्रा वज्रगतेयत्रहोमकालद्वयव्रजेत् । उभयोर्विप्रवासेवालौकिकोऽग्निर्विधीयते । स्मार्तपरमिदम् । सर्वाश्चेदनुगतानादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमित्याद्वाभ्या धेयंपुनराधेयवासमारूढेषुचारणीनाशेइत्याश्वलायनोक्तेः । यस्यचोभावनुगतावभिनिग्लोचेदभ्युदियाद्वापुनराधेयंतस्यप्रायश्चित्तमित्यापः स्तंबाच्च । काल्यायनः—विहायाग्निसमार्थश्चेत्सीमासुलंध्यगच्छति । होमकालालयेतस्यपुनराधानमिष्यते । शौनकः—अथतत्रैववसति होमकालव्यतिक्रमः । लौकिकोऽग्निर्विधीयतकाठकश्रुतिदर्शनात् । ओषितेतुयदापत्नीपत्यौग्रामांतरं व्रजेत् । होमकालेयदिप्राप्तानसादोषेणयुज्यते । त्रिकांडमंडनः—अग्निहोत्रेणरहितःपंथानशतयोजनम् । आहिताग्निःप्रयायाच्चेदग्निहोत्रंविनश्यति । विनाग्निभिर्यदापत्नीनदीमंबुधिगमिनी म् । अतिक्रामेत्तदग्नीनांविनाशःस्यादितिश्च्युतिः । अबंदंस्यमञ्जुह्वन्योहावयेद्विगादिना । तस्यस्यात्युनराधानंपवित्रेष्टिरथापिवा । होमातिक्र मेप्रायश्चित्तमुक्तंकारिकायाम्—नित्यहोमेत्वत्क्रांतेसस्कृत्याज्यंचपूर्ववत् । चतुःकृत्वागृहीत्वाज्यंमनस्वत्याज्जुहोत्यथ । आद्वादशदिनादेवमूर्ध्वं विच्छिद्यतेऽनलः । प्रायश्चित्तंतुयत्प्रोक्तमग्नित्यागोपपातके । मनुनातत्पक्षुर्वीततत्कालालानुसारतः । प्रायश्चित्तंकृत्वाहोमंकुर्यात् । कालातीतेषुहो मेषुउत्तरेष्वागतेषुच । कालातीतानिहुत्वैवउत्तराणिसमाचरेत् । यस्त्वतीतान्यनुक्रम्यउत्तराणिसमारभेत् । नदैवात्रैवचमुनीन्हविस्तदुपतिष्ठत इतिस्मृतितिरत्नावलयांवचनात् । पुलस्त्यः—अकालेयेद्वृत्तंकर्मकालंप्राप्यपुनःक्रिया । कालातीततुतत्कुर्यादकृतंतद्विनिर्दिशेदिति तद्वाद शाहोत्तरंज्ञेयम् । द्वादशेतिबह्वृचपरम् । आपस्तंबानांतुचतूरात्रमहूयमानोऽग्नौकिकइत्यापस्तंबोक्तेः । औपासनविच्छेदेप्रायश्चित्त माह चंद्रोदयेभरद्वाजः—एकाग्निर्द्वादशाहविच्छिन्नःपुनराधेयोदीर्घकालविच्छेदेऽतिकृच्छ्रमिति । विच्छिन्नोऽहुतः । यत्तुशौनकः—

होमद्वयात्ययेदर्शपूर्णमासात्ययेतथा । पुनरेवाग्निमादध्यादितिभार्गवशासनमिति तच्छ्रौताग्निपरम् । दर्शपूर्णमासाहाचार्यात् । आपस्तम्बः—
 नासतियजमानेग्राममर्यादामग्नीनतिहरेयुलौकिकाःसंपद्येरन्निति । ग्रामसीमोक्तादेवीपुराणे—नगराद्योजनंखेटःखेटाद्ग्रामोऽर्धयोजन
 म् । द्विकोशंपरमासीमाक्षेत्रसीमाचतुर्धनुः । चंद्रिकायाम्—यावत्सोत्रामर्यादानद्यश्चस्युस्ताअतिक्रामंतावन्वारभेयातामाद्यतयोर्वार्यादिन
 लौकिकाःसंपद्येरन्निति । जानूकर्ण्यः—विनाग्निभिर्यदापत्नीनदीमंभुविगामिनीम् । अतिक्रामेत्तदाग्नीनांविनाशःस्यादितिश्रुतिः । चंद्रिका
 यांवृद्धांगिराः—मासत्रयषणमासादिविच्छेदेऽर्धकृच्छ्रकृच्छ्रतित्कृच्छ्रंश्रायश्चित्तम् । भरद्वाजगृह्येपि—यावत्कालमहोमीस्यात्तावद्द्रव्यमशे
 षतः । तदेयंचैवविप्रेभ्योयथाहोमस्तथैवतत् ॥ ॥ ब्रह्मचारिणःसंध्योत्तरंक्रमोक्तं मदनरत्नेकौर्मे—सायंप्रातर्द्विजःसंध्यामुपासीतसमाहि
 तः । अग्निकार्यततःकुर्यात्संध्ययोरुभयोरपि । देवताभ्यर्चनंकुर्यात्पुष्पै पत्रेणवांबुना । तत्रैवलौगाक्षिः—सायमेवाग्निभिर्धेतयेकइति ।
 याज्ञवल्क्यः—भैक्षान्निकार्येत्यक्त्वातुसप्तरात्रमनातुरः । कामावकीर्णैइत्याभ्यांजुहुयादाहुतिद्वयम् । उपस्थानंततःकुर्यात्संमासिंचत्वनेनतु ।
 कामावकीर्णोऽस्यवकीर्णोऽस्मिकामकामायस्वाहा । कामावपन्नोऽस्यवपन्नोऽस्मिकामायस्वाहेति । एतद्दुरुकार्यव्यग्रतयाअकरणेज्ञेयम् । अन्यथातु
 मनुः—अकृत्वामैक्षचरणमसमिध्यचपावकम् । अनातुरःसप्तरात्रमवकीर्णिव्रतंचरेत् । विज्ञानेश्वरोपेयम् । सक्लृष्टोपेतुःकृग्विधाने—
 मानस्तोत्रैजपेन्मंत्रंशतसंख्यंशिवात्ये । अग्निकार्यंविनाभुङ्क्तेनपापंब्रह्मचारिणः ॥ ॥ अथब्रह्माह्ननियमाः । चंद्रिकायांपुलस्त्यः—
 सकृत्सर्वणिसर्पिष्मद्धविष्यंलघुभोजनम् । नसायंनोपवासःस्यात्तैलामिषविवर्जनम् । आपस्तम्बः—अतृप्तिश्चान्नस्ययच्चैतयोःप्रियंस्यात्तदस्मिन्न
 हनिभुंजीयातामधश्चशयीयातामिति । भरद्वाजः—वर्जयेत्पर्वकालेतुल्लूतैलामिषपवृक्षम् । सांख्यायनः—कलहंकीतविक्रीतंप्रहासंवहु
 माषणम् । तौर्यत्रिकंवृथाशय्यांक्ष्यमाणोविवर्जयेत् । जाबालिः—कोविदारान्कुलित्थांश्चवर्जयेत्कोद्रवांस्तथा । दंतशौचंचपूर्वेद्युर्यागस्यैता

निवर्जयेत् । मसूराह्वणाक्षारांश्चणकान्कोरदूपकान् । मापान्मधुपराञ्चवर्जयेत्पर्वणिद्विजः । गृह्यपरिशिष्टे—शाकमांसमसूरांश्चअणवः कोरदूषकाः । वर्ज्याइतिशेषः । आपस्तंबसूत्रे आधानप्रकरणे ऋवीसमन्ननाश्रीयादिति । ऋवीसमन्तरुष्म । दौधायनः—सर्वमेवैतदहःकोशामुद्रमाषादिधान्यवर्जयेदन्यत्रतिलेभ्यइति । स्मृत्यर्थसारेदिवोदासीमे—लवणमधुमांसंचक्षारानश्रन्नहृत्यते (?) । उपवासेनभुञ्जीतउस्रात्रौचकिचन । भित्ताक्षरायां स्मृत्यर्थसारेच—यआहितायोर्धर्मःस्यात्स्मार्तौपासनिकस्यच । इतिश्रीमद्रामेश्वरभट्टसुनुश्रीमन्नारायणलक्ष्मणभट्टकृतावाचाररेलेहोमप्रकरणम् ॥

अथहोमोत्तरंकर्म । मदनरत्नेमरीचिः—विधायदेवतापूजाप्रातर्होमादनंतरम् । शौनकः—प्रातर्भ्यंदिनेसायविष्णुपूजांसमाचरेत् । अशक्तौविस्तरेणैवप्रातःसपूज्यकेशवम् । मध्याह्नेचैवसायंचपुष्पाञ्जलिमपिक्षिपेत् । हलायुधः—प्रातःकालेसदाकुयार्निर्माल्योद्वासनंबुधः । प्रयोगपारिजातेक्रियासारे—मध्यमानामिकामध्येपुष्पसंगृह्यपूजकः । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यांनिर्माल्यमपनोदयेत् । अपनीतंचनिर्माल्यंच्छेद्यायनिवेदयेत् । मध्यमानामिकाभ्यांदेवोपरिपुष्पधृत्वानिर्माल्यमपनोदयेदित्यर्थः । वाराहे—निर्माल्यंशिरसोत्तार्यधार्थंशिरसिचात्मनः । लिंगेविशेषस्तत्रैव—अशून्यमस्तकंलिंगेसदाकुर्वीतपूजकः । विष्णुधर्मोत्तरे—उशीरकूर्चकदत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते । दत्त्वा गोवालजंकूर्चसर्वपापंव्यपोहति ॥ अथनित्यदानम् । भारते—एकेनाशेनधर्मस्तुकर्तव्योभूतिमिच्छता । एकेनाशेनकामस्तुएकमंशं विवर्धयेत् । स्मृतिरत्नावल्यां याज्ञवल्क्यः—दातव्यंप्रत्यहंपूजेनिमित्तपुविशेषतः । निमित्तंप्रहणादि । अत्रकोचिप्रत्यहश्रवणादहनि यदाकदाचिन्नित्यदानमाहुः । भट्टदिनकरस्तु—उपयेतेप्रयामेपुयुंजेतेमनोदानायसूरयइतिमंत्रालिंगाद्धोमात्पुर्वनित्यदानमाह । चंद्रोदये वामनपुराणे—होमंचकृत्वालभनंशुमानांतोतृहान्निर्गमनंप्रशस्तम् । दूर्वाचसर्षिर्दधिचोदकुंभेधेनुंसवत्सामृपमंसुवर्णम् । मृदोमयंस्वस्ति

कमक्षताश्चैतलंमधुग्राहणकन्यकाश्च । श्वेतानिपुष्पाणितथाशर्भीचहुताशनंचंदनमर्कोर्विवम् । अश्वत्थवृक्षंचसमालभेतततश्चकुर्वाञ्चिजजातिधर्मान् । नित्यदानांतंकर्माष्टधाविभक्तदिनाद्यभागेकार्यम् । तदुक्तंनारसिंहे—दिवसस्याद्यभागेतुसर्वमेतत्समाचरेत् ॥ ॥ दिनद्वितीयभागकृत्यं दक्षः—द्वितीयेचतथाभागेवेदाभ्यासोविधीयते । चतुर्धाभक्ताहद्वितीयइतिस्मृतिरत्नावल्यां । कौर्मै—अपेदध्यापयेच्छ्रयान्धारयेद्वैविचारयेत् । समित्युष्पकुशादीनांसकालःसमुदाहृतः ॥ ॥ दिनतृतीयभागकृत्यं दक्षः—तृतीयेचतथाभागेकुर्यादर्थस्यसंग्रहम् । ग्राह्यं च ल्वयः—उपेयादीश्वरंचैवयोगक्षेमार्थसिद्धये । इदंचशक्तस्यनित्यंदृष्टार्थत्वात् । मनुः—देवतान्यधिगच्छेत्तुधार्मिकांश्चद्विजोत्तमान् । ईश्वरंचैवक्षार्थंभिक्षुर्महोदधिः । दृष्टमात्राःपुनर्येतेतस्मात्पश्येत्तुनित्यशः । कुर्वाणःपूयतेनित्यंतस्मात्पश्येत्तुनित्यशः । अग्निचित्कपिलासत्रीराजाभिक्षुर्महोदधिः । दृष्टमात्राःपुनर्येतेतस्मात्पश्येत्तुनित्यशः । विष्णुपुराणे—ततःस्ववर्णधर्मेणवृत्त्यर्थंचधनार्जनम् । धनार्जनेनप्रवासकालनियममाह चंद्रिकायांपैठीनसिः—मासद्वयप्रवासोस्तिपरतोनाहिताश्रिवत् । आहिताश्रिवदनाहिताश्रियेरपिमासद्वयमेवप्रवासः ।

अथदिनचतुर्थभागमध्याह्नस्नानम् । तच्चदिवसचतुर्भागे । तथाचदक्षः—चतुर्थेतुतथाभागेस्नानार्थंमृदमाहरेत् । अरुक्कदिवाचरेत्स्नानंमध्याह्नात्प्राग्विशेषतः । यत्तुस्मृतिरत्नावल्याम्—दिनतृतीयेभागेमध्याह्नस्नानमुक्तंतत्पंचधाभागपरम् । दक्षः—प्रयतोमृदमादायदूर्वाभार्द्रचगोमयम् । भविष्ये—नात्यर्थेदेहजीर्णार्थायाध्यायाश्चविशेषतः । रोगार्तनवसूतायानगोमयमाहरेत् । गृहीत्वागोमयंस्वच्छंक्षानेचपतितंशुभे । उपर्यधश्चसंत्यज्यप्रत्यग्रंजंतुवर्जितम् । चंद्रिकायाम्—मृत्तिकातुसमुद्दिष्टाआर्द्रामलकमात्रिका । गोमयस्यप्रमाणंतत्रेधांगलेपयेत्ततः । त्रेधात्रिवारम् । प्रयोगपारिजातेदेवजानीयेच—नंदायांभार्गवेदिनेकृत्तिकासुमघासुच । भरण्यांभानुवारेचगजच्छायाद्वयेतथा । अयनद्वितयेचैवमन्वादिषुयुगादिषु । मृदास्नानं पिंडदानं कुर्वात्तिलतर्पणम् । विवाहप्रत्यूडासुवर्षमर्घतदर्धकम् । मृदास्नानं

कुर्वन्ति निशिसंध्यागृहेषु च । नैमित्तिके पि चक्षानेतथा भौमार्कवारयोः । त्रयोदश्यां च सप्तम्यां भरण्यां कृत्तिकासु च । वसिष्ठेन स्मृत्तिकास्नाने प्रकरांतरमुक्तम्—मृदैक्याशिरःक्षाल्यं द्वाभ्यां नानाभेस्तथोपरि । पुनश्चातिसृभिः कायं पङ्क्तिः पादौ तथैव च । स्मृतिप्रदीपिकायाम्—कटिः सक्थी ऊरुर्जघे चरणौ च त्रिभिस्त्रिभिः । तथैव हस्तावाचम्यनमस्तु र्याजलं तु तत् । ततो गोमयस्नानमाह यमः—आचम्य गोमयेनापि मानस्तोक्त्वा समालभेत् । अग्रमग्रमिति स्मृत्या मानस्तोकेन वा पुनः । मार्जयेद्गोमयग्राज्ञः सोदकं भानुदर्शितम् । मार्जयेद्द्वेपयेत् ।

अथ बौधायनोक्तः स्नानविधिः—अथ हस्तौ प्रक्षाल्य नमंडं मुष्टिपंडं च परिगृह्य तीर्थं गत्वा त्रिःपादौ क्षालयेत् त्रिरात्मानमथापोभिः प्रपद्यते हिरत्रिः प्रदक्षिणमुदकमावर्तयति यदपां क्रूरयदमेध्यं यदशांतं तदपगच्छतादित्यप्सु निमज्ज्योन्मज्ज्यं चांतः पुनराचामेत् । दुर्भित्रियास्तस्मै स्युरित्यप उपस्पृश्य प्राणावा आपः पुनंतु पृथिवीमिति पवित्रे कृत्वा द्विर्मार्जयत्यापो हिष्ठे तिसृभिर्हिरण्यवर्णा इति चतसृभिः पवमानः सुवर्जन इत्यनुवाकं नचांतर्जलगतो वमर्पणेन त्रीन्प्राणायामान्कृत्वोत्तीर्य वा सोनिष्पीड्य क्षालितो रुरहता निवासां सिरिघायेति । उपहंति गृह्णति ॥

अथ कात्यायनोक्तः—अथातो नित्यस्नानं द्वादौ मृद्धो मयकुशतिलसुमनस आहृत्योदकांतं गत्वा शुचौ देशे श्याप्यप्रक्षाल्य पाणिपादौ कुशोपग्रहो वद्धशिखो यज्ञोपवीत्याचम्यो रंहीतितोयमामंत्र्यावर्तयेद्येते शतमितिसुमित्रियान इत्यप्योजलिना दायदुर्भित्रिया इति द्वेष्टं प्रतिनिधिं चेत्कटिवस्तरुजं वेचरणैकौ मृदा त्रिभिः प्रक्षाल्याचम्य नमस्योदकमालभेदं गानि मृदेदं विष्णुरिति सूर्याभिमुखो निमज्जेदापो अस्मानिति स्वात्त्वोदिदाभ्य इत्युन्मज्ज्यनिमज्ज्योन्मज्ज्यगोमयेन विलिपेन्मानस्तो कइति ततो भिर्षेचिदिमं मेवरुणेति चतसृभिरिदमाप उदुत्तमं सुचं त्ववभृथेत्येतै तन्नमज्ज्योन्मज्ज्याचम्यदर्भैः पावयेदापो हिष्ठे तिसृभिरिदमापो ह विष्मतीर्देवी रापइति द्वाभ्यामापो देवीदुपदादि वशं नो देवीरपारसमपो देवीः पुनंतु मेति नवभिः चित्पतिर्मैत्र्योका

रेणव्याहृतिभिर्गायत्र्यावादावेतेचांतर्जलेघमर्षणांनिरावर्तयेत् द्रुपदांवायंगौरितिवातुचंप्राणायामंवासशिरसमोमिति विष्णोर्वस्मरणमिति । सुम-
नसामभावोत्तुलस्यादि । अभ्याहितत्वात्पाणिशब्दस्यपूर्वनिपातः । तेनपूर्वदक्षिणोपक्रमंचरणौप्रक्षाल्यपाणीक्षालयेदित्यर्थः । कुशानामुग्रग्रहोधार
णयस्येतिधृतकुशइत्यर्थः । अंतैचेतदिति इमंमेवरुणइत्याद्यष्टभिर्नैरभिषेकोवक्ष्यमाणमंत्राभिषेकोत्तरमपिकार्यइत्यर्थः । आदावंतेचेति आपोहि
ष्ठेत्यादौचित्यतिर्मापुनात्वित्यस्यातेच प्रणवव्याहृतिगायत्रीभिरभिषेचेदित्यर्थः । नित्यमध्याह्नखानंतेनास्याविधेर्नैमित्तिकखानादावप्राप्तिः प्रकृति
विकृतिभावस्यचनित्यपदेननिरासात् । अन्यथाप्रातःखानमित्येवावक्ष्यत् । प्रातःखानेतुयथाहनीत्यतिदेशद्वेक्षणनित्यत्वोक्तेश्चतत्प्राप्तिरितिनि
र्णयचिन्तामणिः । तत्र । ग्रहणादिखानेधर्माभावप्रसक्तेश्च । एषखानविधिरित्यस्यातिदेशार्थत्वाच्च ॥

अथाश्वलायनपरिशिष्टोक्तम्—मध्यंदिनेतीर्थमेत्यधौतपादपाणिमुखोद्धिराचम्यायतप्राणः खानंसंकल्प्यसदर्भपाणिः शुचौदेशेखनित्रेण
भुवंगायात्र्याखात्वोपरिमृदंचतुरंगुलमुद्धास्याधस्तान्मृदंतथाखात्वागायत्र्यादायगर्भमुद्धासितयाप्रतिपूर्यमृदमुपात्तांशुचौतीरेनिधायगायत्र्याप्रोक्ष्यत
च्छिरसात्रेधाविमज्यदक्षिणंभागमन्त्रेणदिक्षुदशसुविक्षिप्योत्तरंतीर्थेक्षित्वातृतीयंगायात्र्यभिमंत्रितमादित्याददर्शयित्वातेनमूर्ध्नाआपादात् गायत्र्या
प्रणवेनवासवार्गमनुलिप्य सुमित्र्यानआपओषधयःसंत्वितिसकृदङ्घ्रिरात्मानमभिषिच्यदुर्मित्रियास्तस्मैभूयासुर्योस्मान्द्वेष्टियंचवयंद्विष्मइतिमृदम
द्विःप्रक्षालयेदथवरुणप्रार्थनादिनातर्पणांतोकेनविधिनास्नायान्नास्मिन्प्राग्रहयज्ञांगतर्पणाद्वह्निष्पीडयेदपुत्रादयोह्यंतेतप्यर्थाभौमादिषुगृहेचनमृ
दास्नायादिति । वरुणप्रार्थनादिप्रातःखानउक्तम् ॥

अथपाद्मभविष्योत्तरोक्तः—अनुद्धृतैरुद्धृतैर्वज्रैः खानंसमाचेत् । तीर्थप्रकल्पयेद्विद्वान्मूलमंत्रेणमंत्रवित् । नमोनारायणायेतिमूल
मंत्रउदाहृतः । दर्भपाणिस्तुविधिनास्नाचांतःपयतःसुधीः । चतुर्हस्तसमायुक्तंचतुरस्रसमंततः । प्रकल्प्यावाहयेदंगामेभिर्भैत्रैर्विचक्षणः ।

विष्णुपादप्रसूतासिवैष्णवीविष्णुदेवता । ग्राहिनस्त्वेनसस्तस्मादाजन्ममरणांतिकात् । तिस्रःकोट्योर्ध्वकोट्रीचतीर्थानांवायुरब्रवीत् । दिविभुव्यंत
रिक्षेचतानितेसंतिजाह्रवि । नंदिनीत्येवतेनामदेवपुनर्लिनीतिच । क्षमापृथ्वीचविहगाविश्वकायाशिवासिता । विभावरीसुप्रसन्नातथालोक
प्रसादिनी । एतानिपुण्यनामानिस्नानकालेप्रकीर्तयेत् । भवेत्संनिहितातत्रगगान्निपथगामिनी । सप्तवाराभजसेनकरसपुटयोजितम् । मूर्ध्नि
क्षिप्वाजलंभूयस्त्रिचतुःपंचसप्तवा । स्नानं कुर्यान्मृदातद्वदामंत्र्यचविधानतः । अश्वक्रांतैरथक्रांतेविष्णुक्रांतैवसुंदरे । मृत्तिकेहरतत्सर्वयन्मया
डुक्कृतंकृतम् । उद्धृतासिवरोहेणकृष्णेनशतचाहुना । नमस्तेसर्वभूतानांप्रभचारणिसुव्रते । एवंस्नात्वाततःपश्चादाचम्यचविधानतः । उत्था
यवाससीधौतेअक्लिन्नेपरिधायच । अयंविधिःस्त्रीशूद्रादेरपीत्याचारादर्जाः ॥

अथस्नानभेदाः । शंखः—स्नानंतुद्विविधंप्रोक्तगौणमुख्यप्रभेदतः । तयोस्तुवारुणंमुख्यतत्पुनःपडिधभवेत् । नित्यनैमित्तिककाम्य
क्रियांगमलकर्पणम् । क्रियास्नानंततःषष्ठस्नानंतत्रमताक्रिया । तल्लक्षणानिसएवाह—अस्नातस्तुपुमान्नाहोर्नित्याग्निहवनादियु । प्रातःस्नानं
तदर्थतुनित्यस्नानंप्रकीर्तितम् । चंडालशवयूपपादिस्पृष्टास्नातोरजस्वलात् । स्नानार्हस्तुयदास्नातिस्नाननैमित्तिकंतुतत् । पुण्यस्नानादिकंयच्छदैवज्ञ
विधिचोदितम् । तद्विकाम्यंसमुद्दिष्टनाकामस्तत्करोतिवै । जपुक्कामःपवित्राणिअर्चिष्यन्देवताःपितॄन् । स्नानंसमाचरेद्यस्तुक्रियांगतत्प्रकीर्ति
तम् । मलापकर्षणंनमस्नानमभ्यगपूर्वकम् । सरःसुदेवस्नातेपुतीर्थपुचनदीपुच । क्रियास्नानंसमुद्दिष्टस्नानंतत्रमताक्रिया । मध्यदिनीयमपि
नित्यमुक्तं माधवीयेविष्णुः—स्नानार्होयोनिमिनेनकृत्वातोयावगाहनम् । आचम्यप्रयतःपश्चात्स्नानंविधिवदाचरेत् । योगयाज्ञव
ल्क्यः—तूष्णीमिवावगाहेतयदास्यादशुचिःपुमान् । विधिवदितिनित्यस्नानधर्मातिदेशः । अतएवदैवपित्र्यविवर्जितमित्युक्तम् । क्रियांगे

पिनित्यधर्माइतिमाधवीये । ग्रहणनिमित्तत्वानेपि—गंगास्नानप्रकुर्वीतग्रहणेचंद्रसूर्ययोः । महानदीषुचान्यासुस्नानंकुर्याद्यथाविधीतिभारतात् धर्मप्राप्तिः । अनेकेषांस्नानानामेककालपतेनित्यनैमित्तिकाम्यानामुत्तरोत्तरेणपूर्वपूर्वस्यप्रसंगसिद्धिरन्येषांतत्रता ॥

अथस्नाननिमित्तानि ॥ मदीयाःश्लोकाः—शैवान्याशुपतांस्तथाचितिखरांश्चर्मांरलोकयतान्कैवर्ताजरकान्नटोष्टुबुरुडान्भिह्लातुदक्याशुनः । यूपंधीवरसूतिगृध्रपतितान्शूद्रान्वृकास्तिक्तानस्थ्यार्द्रशवकाकसूकरशिवागोमायुमधौडकान् । व्यंगवानरविडालदीपिकादीपतैलचितिधूमनीलिकाः । अश्वकुक्षुरवराहदेवलान्साविकाशुचिमदिष्णदाहकान् । स्पृष्टदुःस्वप्नवातेषुविरक्तक्षुरमैथुने । श्मशानाक्रांत्यजीर्णेषुस्नायादभ्युदयास्तगे । शैवपाशुपतयोरनधिकारिणोःस्नानमितिमदनपारिजातः । श्रोत्रियादीनांसाक्षिनिषेधवदोषाभावोपिवाचनिकंस्नानमित्यपि सएव । लोकायतो बौद्धः । उदक्या रजस्वला । विकर्मस्थशूद्रस्पर्शेस्नानंशूद्रमात्रस्य । विकर्मस्थान्द्रिजान्द्रान्द्रान्सवासाजलमाविशेदिति हारीतोक्तेः । शूद्रोच्छिष्टं द्विजःस्पृष्टाउच्छिष्टंशूद्रमेववा । शुचिमप्यवगुह्येनंसवासाजलमाविशेदितिचंद्रिकायांव्यासोक्तेः । अन्येष्वचमनत्रोक्तंक्रियायांस्नानमाचरेदिति पराशरोक्तेः । मदनपारिजाते—अंसजाम्लेच्छशवरादयइतिकुल्लूकभट्टः । अंत्यजांश्चाहविज्ञानेश्वरीयेंगिराः—चंडालश्चपक्षतासूतौवैदहकस्तथा । मागधायोगवौचैवससैतत्यावसायिनः । पराशरस्त्वन्यानाह—रजकश्चर्मकारश्चनटोष्टुरुडएवच । कैवर्तमेदभिह्लाश्चससैतत्वंत्यजाःस्पृताः । यत्तु रजकादिस्पर्शेआचमनमुक्तंतच्छिरोभिन्नांगस्पर्शे । शिरःस्पर्शेस्नानमिति प्रायश्चित्तशूलपाणिः । शिरःपदंनभेरुर्ध्वागोपलक्षणमिति चंद्रिका । अस्थिनरस्यैव । नारंस्पृष्टास्थिसखेहमितिमनूक्तेः । इदं द्विजास्थिविषयम् । अन्यस्मिन्सुस्निग्धेन्नित्रमस्निग्धेत्वहोरात्रमितिचिज्ञानेश्वरनादयः । अमानुषैत्वस्थनि विष्णुः—भक्ष्यवर्ज्यपंचनखशवंतदस्थिचस्पृष्ट्वापूर्ववद्वस्त्रंस्वयं

क्षालितं विभृयादिति चंद्रिकायामंगिराः । साध्वाचारानतावत्यात्खातापि स्त्रीरजस्रला । यावत्प्रवर्तमानं चरजो न विनिवर्तते । स्त्रायाद्रजसि
 निर्वृत्तेशौचार्यतुतः पुनः । रोगेण रजः प्रवृत्तौ नाशुचित्वमित्युक्तं चंद्रिकायां ग्राज्ञवत्कथः—उदक्याशुचिभिः स्त्रायात्सस्पृष्टस्तैरुपस्पृशेत् ।
 तैः स्पृष्टैः । इदं चाचेतनस्पृष्टस्पर्शं । चेतनस्पर्शो तु स्नानम् । दिवा कीर्तिमुदक्यां च पतितं सूतिकांतथा । शयनतस्पृष्टिनचैव स्पृष्टास्नानेन शुद्ध्यतीति
 मनूक्तेः । तृतीयस्य त्वाचमनम् । तत्स्पृष्टिं स्पृशेद्यस्तु स्नानंतस्य विधीयते । ऊर्ध्वमाचमनमत्रोक्तद्रव्याणां प्रोक्षणंतथेति संवर्तते । इदं चाका
 मविषयम् । कामतस्तृतीयस्यापि स्नानम् । पतितचंडालसूतकोदक्याशवस्पृष्टितत्स्पृष्ट्युपस्पर्शो सचैलम् । उदकोपस्पर्शनाच्छुद्ध्येदिति गौनमो
 क्तेः । तत्स्पृष्टिपदेन पतितस्पृष्टिग्रहणमित्याचारादर्शः । यत्तु कौर्मै—तत्स्पृष्टस्पृष्टिनस्पृष्टावुद्धिपूर्वद्विजोत्तमः । आचमन्तस्य शुद्ध्यर्थं ग्राहदे
 वः पितामह इति तदशक्तविषयम् । चतुर्थस्य त्वाचमनम् । संग्रहे—अबुद्धिपूर्वसंस्पर्शद्वयोः स्नानं विधीयते । त्रयाणां बुद्धिपूर्वतुतत्स्पृष्टिन्याय
 कल्पनेति माधवीये संग्रहोक्तेः । उपस्पृशेच्चतुर्थस्तु तदूर्ध्वप्रोक्षणं स्पृष्टमिति तत्रैव स्पृशेत् । विज्ञानेश्वरीयेऽप्येवं । चंद्रोदये—कठधूम
 स्पृशंवातं विरक्तं क्षुरकमिणम् । मैथुनाचरितारं च स्पृष्ट्वा स्नानं न विधत्ते । भोजनोर्ध्वमुद्धृतोर्ध्वांते स्नानमिति स्मृत्यर्थसारे कृष्णभट्टीये च ।
 प्रायश्चित्तशूलपाणिस्तु स्नानं मापमसूराद्यन्नपरम् । मसूरमापमांसानि भुक्त्वा योगवति द्विजः । त्रिरात्रमुपवासोऽस्य प्रायश्चित्तं विधीयते ।
 प्राणायामैस्त्रिभिः स्नात्वा धृतं प्राश्य विशुद्ध्यतीति प्रमोक्तेः । पर्युषितवांते स्नानम् । भोजनदिने त्वाचमनमिति श्राद्धे हेमाद्रौ चंद्रिकायामा
 चारादर्शोच । मिताक्षरायां तु—अश्रन्भुक्त्वाद्रं पाणिर्वाचांतो न स्नानमाचरेत् । अन्यदा वमने स्नायात्तथा शोकाश्रुपातन इति योगयाज्ञव
 ल्क्योक्तेर्वमनेऽपि स्नानमुक्तम् । वस्त्रान्तरितस्पर्शो प्रचेताः—वस्त्रान्तरितसंस्पर्शः साक्षात्स्पर्शोऽभिधीयते । साक्षात्स्पर्शेतु यत्प्रोक्तद्व
 स्नांतरितेऽपि च । शूलपाणावापस्तंबः—एकशलांसमारूढश्चांडालादिर्यदा भवेत् । ब्राह्मणस्तत्र निवसन् स्नानेन शुचितमियात् । आदिशब्दा

दुदक्यादीनि । शाखाग्रहणेमेकावयव्युपलक्षणम् । तैत्तरीयपाणिनेः । शाखास्त्रिपाष्ठादिपुञ्चङालेनसहावस्थितः
 स्त्रिपाष्ठासचैलमितिसएव । एतदपवादमाहशूलपाणौपराशरः—रथ्याकर्दमतोयानिनावःपंथास्तृणानिच । स्पर्शनात्रप्रदुष्यंतिपेक्षेष्टकचि
 तानिच । तृणानीतिबहुवचनादेकतृणस्पर्शेस्त्रिपाष्ठासचैलमितिशूलपाणिः । माघवीयेशातातपः—येनकेनचिदभ्यक्तश्रङ्खलंश्रङ्खलंश्रङ्खलं
 अहोरात्रोषितःस्त्रिपाष्ठापंचगव्येनशुच्यति । अहोरात्रोषितःस्त्रिपाष्ठापंचगव्येनशुच्यति । हेमाद्रौ
 कौर्मे—उच्छिद्योऽद्विरनाचातश्रङ्खलान्स्पृशतिद्विजः । प्रमादौद्वैजेपेत्स्त्रिपाष्ठापंचगव्येनशुच्यति । मनुः—यस्तुच्छायांश्रपाकस्यब्राह्मणोवा
 धिगच्छति । तत्रस्नानंतुतस्यैवधृतंग्रास्यविशुध्यति । शूलपाणौवृद्धशातातपः—अशुचिसंस्पृशेद्यस्तुएकएवसदुष्यति । तंस्पृष्ट्वान्योनदुष्ये
 तसर्वद्रव्येष्वयंविधिः । चंद्रिकायां इमंशुक्रमण्यपिस्नानमुक्तम् ॥ ॥ स्पृष्टास्पृष्टौहेमाद्रौशातातपः—ग्रामेतुयत्रसंस्पृष्टिर्यात्रायांकल
 हेषुच । ग्रामसंदूषणेचैवस्पृष्टिदोषोनविद्यते । संग्रामेराजमार्गादौयज्ञेषुप्रकृतेषुच । उत्सवेषुचसर्वेषुस्पृष्टास्पृष्टिर्नदुष्यति । बृहस्पतिः—तीर्थे
 विवाहेयात्रायांसंग्रामेदेशविह्वले । नगरग्रामदाहेचस्पृष्टास्पृष्टिर्नदुष्यति । दानेविवाहेयज्ञेचमहोत्सातेरुजागमे । आपद्यपिचकष्टायांसद्यःशौचं
 विधीयते इतियाज्ञवल्क्योक्तेः । एतद्यत्राहमनेनस्पृष्टइतिनज्ञातंतद्विषयमितिहेमाद्रिः । मदनपारिजातेऽप्येवम् । उच्छिद्यशु
 चिस्पर्शपरमितिचंद्रिकायां । शातातपः—काकविष्टोपधातेसचैलस्नानंव्याहृतिहोमचकुर्यादिति । बालस्यास्पृश्यस्पर्शो आपस्तंबः—
 अन्नप्राशनात्प्रयताभंव्यासंवत्सरादिलेकेयावतावादिशोऽनप्रज्ञायंतइति । स्मृतिप्रदीपिकायाम्—शिशोरभ्युक्षणंश्रोक्तंबालस्याचमनंस्पृ
 तम् । रजस्त्रिपाष्ठासचैलमितिसएव । तल्लक्षणंतु—प्राक्चूडाकरणाद्बालःप्रागन्नप्राशनाच्छिशुः । कुमारकस्तुविज्ञेयोयावन्मौजीनि
 बंधनम् । आशार्क—सर्वत्रास्पृश्यसंस्पर्शेवार्णस्नानमुच्यते ॥ ॥ रात्रिस्नानेचिशोपमाह चंद्रिकायांयमः—विप्रःस्पृष्टो

निशायांतुडदकयापतितादिना । दिवानीतेनतोयेनसखायादग्निसंनिधौ । माधवीधेमरीचिः—दिवाहृतंतुयत्तोयंयुहयेदिनविद्यते । प्रज्वा
ल्याभिततःखायान्नदीपुष्करिणीपुच । पराशरः—यदिगेहेनतोयंस्यात्तदाशुद्धिःकथंभवेत् । धाम्नोधाभ्रेतिमंत्रेणगृह्णीयादग्निसंनिधौ । आ
तुरादिविषये सएव—आतुरेस्नानउत्पन्नेदशकृत्वोस्नानातुरः । स्नात्वास्नात्वास्पृशेदेनंततःशुद्धेत्सआतुरः । स्नानेनैमित्तिकेप्राप्तेनारीयदि
रजस्वला । पात्रांतरिततोयेनस्नानकृत्वात्रतंचरेत् । सिक्तगात्राभवेदग्निःसांगोपांगकथंचन । नवव्रणीडनकुन्यान्नान्यद्वासश्चधारयेत् । चंद्रि
कायामुशनाः—ज्वराभिभूतायानारीजरसाचपरिपुता । कथतस्याभवेच्छौचंशुद्धिःस्यात्केनकर्मणा । चतुर्थेहसंप्राप्तेस्पृशेदन्यातुतांस्त्रि
यम् । सासचैलावगाह्यापःस्नात्वास्नात्वापुनःस्पृशेत् । दशद्वादशकृत्वोवाआचमेचपुनःपुनः । अतेचवाससांत्यागस्ततःशुद्धाभवेदुसा ।
दद्याच्छक्त्याततोदानंपुण्याहेनविशुध्यति । शंखः—रथ्याकर्दमतोयेनप्रीवनाधेनवापुनः । नाभेरूर्ध्वनरःस्पृष्टःसद्यःस्नानेनशुद्ध्यति । स्मृ
त्यर्थेसारे—यत्रपुसःसचैलंस्यात्स्नानंतत्रसुवासिनी । कुर्वीतैवाशिरःस्नानंशिरोगीजटीतथा ।

अथामलकस्नानम् । चंद्रिकायांक्रतुः—पट्टीचसप्तमीचैवनवमीचत्रयोदशीम् । संक्रांतौरविवारेचस्नानमामलकैस्त्यजेत् । ग्रेग
याज्ञवल्क्यः—धात्रीफलैरमावास्यासप्तमीनवमीपुच । यःस्नायात्तस्यहीयंतेतेजआयुर्धनंसुताः । व्यासः—श्रीक्रामःसर्वदास्नानंकुर्वीताम
लकैर्नरः । सायणीयेबृहस्पतिः—सर्वकालतिलस्नानंपुण्यंव्यासोत्रवीन्मुनिः । षट्त्रिंशन्मते—तथासप्तम्यमावास्यासंक्रांतिग्रहसूतिपु ।
धनपुत्रकलत्रार्थीतिलपिष्टंनसंसृशेत् । प्रयोगपारिजातेवृहद्भसिष्टः—आसीनःप्राञ्जुलोभूत्वातैलाभ्यंगंसमाचरेत् । व्रतहेमाद्रौमा
तस्ये—तस्मात्कृतोपवासेनस्नानमभ्यंगपूर्वकम् । वर्जनीयप्रयत्नेनरूपभ्रंतत्परंनृप । पाद्मेमाघमाहात्म्ये—उपोष्यैकादशीशुक्लतैलाभ्यंगः
कृतस्तथा । द्वादश्यांप्राग्भवेदेहेतेनव्याघ्रमुखोऽभवत् । अत्र मदीयःश्लोकः—दिग्विष्टिव्यतिपातवैधृतियुगादिष्वेवमन्वादिपुश्राद्धेजन्मदिने

व्रतेवमदिनेनंदासुरिक्तासुच । ऋष्यश्रयकतिथौवसावहिदिनेकामोत्तराफल्गुनीज्येष्ठाद्राहरेभेषुशुक्रगुरुभौमार्केषुजन्मत्रये । तैलाभ्यंगंनकुर्वीतम
 तिमानेषुसर्वदा । दिग्दशमी । अमवदिनंदिनक्षयः । नंदाः प्रतिपत्षष्ठयेकादश्यः । रिक्ताश्चतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः । ऋषिःसप्तमी । अग्नि
 स्तृतीया । अर्कःद्वादशी । तिथिःपूर्णिमामावासे । वसुरष्टमी । अहिःपंचमी । कामस्त्रयोदशी । हरिभंश्रवणः । अन्नमूलंचंद्रोदयादिषु
 स्पष्टम् । आयुर्वेदसंहितायाम्—नाभ्यंगस्तत्रवालानां वृद्धानां तु न दोषदः । तत्र पूर्वोक्तेषु । चंद्रिकायां संग्रहे—स्त्रीणां तु धवारेण तैला
 भ्यंगं विजयेत् । कृष्णभट्टीये—सोमवारे तथाभ्यंगं पुत्रवान्वर्जयेत्सदा । मार्कंडेयः—अपुष्टिः कांतिरल्पायुर्धनं निर्धनता तथा । अनारो
 ग्यं सर्वकाममभ्यंगाद्वास्करादिषु । अन्यद्रव्ययुतं तैलं न दुष्यतिकदाचन । चंद्रिकायां ग्रंथः—घृतं च सार्षपतैलं चैलपुष्पवासितम् । न दोषः
 पक्वतैलेषु स्नानाभ्यंगेषु नित्यशः । आयुर्वेदसंहितायाम्—निषिद्धतिथिवारक्षेत्रहणेष्वपि रात्रिषु । किंचिद्घृतसंयुक्तं विप्रपादरजोन्वितम् ।
 नित्ययालोके—स्वौपुष्पगुरौदूर्वाभूमिजवासरे । भार्गवगोमयं दद्यात्तैलदोषपशान्तये । पद्मत्रिंशन्मते—सूर्यशुक्रादिवारेषु निषिद्धा
 सुतिथिष्वपि । स्नाने वा यदि वा स्नाने पक्वतैलं न दुष्यति । अत्र तिलतैलमेव निषिद्धं । तिलानामिदं तैलमिति विकारतद्दितात् । सार्षपादौ तु तैलशब्दो
 गौणः । अयंचतिथिनिषेधोभ्यंगएव न नित्यस्नानादौ ।—पुत्रजन्मनिसंक्रांतौ श्राद्धे जन्मदिने तथा । नित्यस्नाने च कर्तव्येति थिदोषेन विधत्तइति गा
 र्ग्योक्तेः । यादृच्छिकं तु यत्स्नानं भोगार्थं कियते द्विजैः । तन्निषिद्धं दशम्यादौ नित्यनैमित्तिके विनितिचंद्रिकोक्तेः । मनुः—शिरःस्नातस्तु तैले
 न नांगं किंचिदुपस्पृशेत् । तैलेन शिरसोभ्यंगोत्तरमन्येनापितैलेन नांगाम्भंगः । सार्षपादिना तु तदभ्यंगेऽभ्याभ्यंगेवानदोषः । यद्वा शिरोभ्यंगशेष
 स्यैव निषेधः । शिरोभ्यक्तावशिष्टेन तैलेनांगं न लेपयेदिति देवलोक्तेरिति कुल्लूकभट्टः । अमां प्रकृत्य चंद्रिकायां प्रचेताः—तैलं च न
 स्पृशेदाप्रवृक्षादीश्च न कर्तयेत् । तत्रैव बौधायनः—अष्टम्यां च चतुर्दश्यां न वम्यां च विशेषतः । शिरोभ्यंगं वर्जयेत्पुर्वसंधौ तथैव च । तत्रैव गार्गः—

पंचदश्यांचतुर्दश्यामष्टम्यारविसंक्रमे । द्वादश्यांसप्तमीपष्ठ्योत्तैलस्पशंविजयेत् । तत्रैवहारीतः—पंचमीदशमीचैवपौर्णमासीत्रयोदशीम् । तथैवैकादशीचैवयस्त्रैलमुपसेवते । अभ्यंगात्स्पशनाद्वापिभक्षणाच्चतथैवच । उत्तीर्णातस्यवृद्धिः स्याद्वनापत्यवलगुणाम् ॥

अथोष्णोदकस्नानम् । तत्रमदीयःश्लोकः—रवौसप्तमीश्राद्धपष्ठीत्रतेपुखजन्माहसंकातिजन्मन्यनिदौ । ग्रहेस्पृश्यसस्पशनेनपौर्णमास्यां मृतौवर्जयेत्स्नानमुष्णोदकेन । अत्रमूलंहेमाद्व्यादौस्पष्टम् । मैथुनेक्षौरेचोष्णोदकंनेतिकृष्णभट्टः । अस्पृश्यस्पशंउष्णोदकनिषेधोदिवसे । अस्पृश्यस्पशंनेस्नानंनिशुष्णेनजलेनचेति स्मृत्यर्थेसारात् । यतुपराशरः—वृथाह्युष्णोदकस्नानंवृथाजाप्यमवैदिकम् । यच्चग्राज्ञात्र लक्ष्यः—अशुचिस्पशंशुद्राभिरुद्धताभिस्तुमानवः । स्नानंसमाचरेद्यस्तुनसशुद्ध्यतिकहिंचिदिति तद्गोदकमिन्नपरम् । वृहन्मनुः—स्नातस्य बह्वितसेनतथैवपरवारिणा । शरीरशुद्धिर्विज्ञेयानतुस्नानफलमेदिति तदनातुरस्य । तीर्थसत्त्वेतु—भूमिष्ठमुद्धृतवापिशीतमुष्णमथापिवा । गांगंपयःपुनात्याशुपापमामरणांनिकमितिहेमाद्रौभरीच्युक्तेः । चिरंपर्युपितवापिशुद्रस्पष्टमथापिवा । जाह्नव्याःस्नानदानादौपुनात्येवसदा पयइति तत्रैवादित्यपुराणाच्च । यतुपद्मत्रिंशन्मते—आपःस्वभावतोमेध्याःकिपुनर्वह्निसंयुताः । तस्मात्संतःप्रशंसंतिस्नानमुष्णेनवारिणेति तदातुरपरम् । आदित्यकिरणैःपूतपुनःशूलंतुवह्निना । आम्नातमातुरेस्नानंप्रशस्तंचोष्णवारियदितिचंद्रिकायांयमोक्तेः । अनातुरस्यापितीर्थभावे—नित्यनैमित्तिकंकाम्यक्रियांगमलकर्षणम् । तीर्थभावेतुकर्तव्यमुष्णोदकपरोदकैरितिग्रामोक्तेः । मरणादिपुतुतीर्थभावेपि नोष्णोदकस्नानकिपुपरोदकैरुद्धृतैर्वैतिचंद्रिका । तत्रेतिकर्तव्यतामाहव्यासः—शीतास्वप्नुनिषिच्योष्णमंत्रसंभारयोगतः । गृहेपिशस्यते स्नानंतद्धीनमफलभवेत् । सभारा मुदादयः । मंत्रमहोदधौ—तीर्थभावेस्वसदनेस्नायादुष्णेनवारिणा । हस्तयोरपआदायकुर्व्यात्तत्राघमर्षणम् । स्मृत्यर्थेसारे—उद्धृतजलस्नानेनमार्जनकार्यम् । अघमर्षणंजलतर्पणंचानित्यमित्युक्तम् गृह्यपरिशिष्टे—नशीतोदकेनशीतोष्णो

दकेनगृहस्नानमंत्रविधिर्वर्जयेत्तवहविशुचौदेशेसर्वपश्चात्कुर्यादिति । पारिजातेआश्वलायनः—स्नानमध्येत्वाचमनतर्पणवस्त्रपीडनम् । करपात्रगतोयंगृहएतानिवर्जयेत् । गृहस्नानेनकुर्वीततर्पणमार्जनतथा । नांतराचमनंकुर्यात्पश्चादाचम्यशुद्ध्यति । चंद्रोदयेयोगयाज्ञवल्क्यः—वापीक्षुपगृहस्नानेसूतेकृतकेतथा । मासोच्चारनंकुर्वीतजलंरुधिरंभवेत् ॥ ॥ अथमंत्रस्नानंवह्वचपरिशिष्टे—शुचौदेशे शुचिराचांतः प्राणानायाम्यसव्येपाणावपःकृत्वातिसिरापिहिष्ठीयामिक्षिःपच्छःप्रणवपूर्वदमौदकैर्मर्जयेत् पादयोर्मूर्ध्निहृदयेर्मूर्ध्निहृदयेपादयोर्हृदयेपादयोर्मूर्ध्निचाथार्धशोर्मूर्ध्निहृदयेपादयोर्मूर्ध्निचाथऋक्शोहृदयेपादयोर्मूर्ध्निचाथतृचेनमूर्ध्निमार्जयित्वा गायत्र्यादशधाभिमंत्रिताअपःप्रणवेनपीत्वाद्विराचामेदित्येतन्मंत्रस्नानम् । प्रकारानंतरंहेमाद्रौ—शनआपस्तुद्रुपदाआपोहिष्ठाघमर्षणम् । एभिश्चतुर्भिर्ऋद्धमंत्रैर्मंत्रस्नानमुदीरितम् । अन्यकर्तृकस्नानेमंत्रमाह तत्रैवव्यासः—दाक्षायणमयैःकुर्मैर्मंत्रवज्राह्वीजैः । कृतमंगलपुण्याहैःस्नानमस्तुतवानघम् । दाक्षायणं सुवर्णम् । इत्युक्त्वाजाह्वीस्थानेतीर्थान्यन्यानिकीर्तयेत् । सर्वतीर्थभिपेक्तेभूयादित्यंततोब्रवीत् । अत्रविशेषश्चंद्रिकायाम्—आदौतावत्प्रभासेवहुगुणसलिलेमध्येपुष्करेचगंगाद्वारेप्रयागेकनखलसहितेकुम्भकोणेगयायाम् । राहुग्रस्तेचसोमेदिनकरसहितेसंनिहृत्यांविशेषाद्वैर्विव्याततीर्थैस्त्रिभुवनसहितैःस्नानमच्छिद्रमस्तु । प्राप्यसारस्वतंस्नानंभवेन्मुदितमानसः । सर्वतीर्थभिषेकाद्धिपवित्राविदुषांहिवाक् ॥ ॥ अथविभूतिस्नानम् । तदुत्पत्तिश्चंद्रोदयेशिवपुराणे—भस्मसंपादनविधिःसुलभःसमुदीरितः । पौर्णमास्याममावास्यामष्टम्यांवाविशुद्धीः । कपिलायाःशुक्लस्वल्पगृहीत्वागनेपतत् । उपर्यधःपरित्यज्यगृह्णीयात्पतितंयदि । पिंडीकृत्याशिवाश्रयादौतत्क्षिपेन्मूलमंत्रतः । धारयेन्नित्यकार्येषुविभूतितुप्रयत्नतः । क्रियासारे—पद्मपत्रेणवान्येनशुचिपत्रेणवापुनः । सधेनगोमयंगृह्यतद्दामेनाभिमंत्रयेत् । शुद्धाभूमावधारेणदहेत्तल्लौकिकाग्निना । सधेन सधोजातंप्रपद्यामीत्यनेन । वामेन वामदेवायनमोज्येष्ठाग्रइत्यनेन । ताम्रकुम्भेक्षिपेद्भस्मशुद्धेतत्पुरुषे

णतु । सिक्तांगारपापाणानीशानेनविशोधयेत् । एवंविधिवृत्तेनैवभस्मनाहानमाचरेत् । त्रिपुंड्रमथवाद्ध्यत्सर्वपापक्षयोभवेत् । अन्यजातमनाधारंयत्रक्वापिस्थितंचयत् । संस्काररहितंयत्तन्निर्धार्यकर्यचन । शृङ्गहस्तस्थितंभस्मद्विजार्तिर्नवधारयेत् । तथैवांलजहस्तस्थंशुद्धैर्धार्यनजातुचित् ॥ ॥ स्नानप्रकारःक्रियासारे—स्नानस्योपक्रमेपादौकैरौग्रक्षाल्यवाग्यतः । आचम्योक्तासनेस्थित्वाप्राञ्चुलोवायुदञ्चुलः । पवित्रहस्तद्वितयःप्राणायामंसमाचरेत् । ततोमूलेनभसितमष्टकत्वोभिर्मन्यच । ईशानेनशिरोदेगंमुलतत्पुरुषेणतु । स्मृतिभास्करे—ज्यायुधैःशिवमंत्रैश्चलिष्यादापादमस्तकम् ॥ इतिश्रीनारायणभट्ट०लक्ष्मणभट्टकृतावाचारलेभध्याहृतस्नानम् ॥

अथपंचमहायज्ञाः । तत्स्वरूपमाहमनुः—अध्ययनंब्रह्मयज्ञःपितृयज्ञस्तुतर्पणम् । होमोदैवोचलिर्भौतोनृयज्ञोतिथिपूजनम् । पंचैतान्योमहायज्ञान्नहोपयतिशक्तिः । सगृहेष्विवसन्नित्यसूनादौपैर्नलिप्यते । सूनाःस एवाह—पंचसूनागृहस्थस्यचुल्लीपेषणयुपस्करः । कंडनीचोदकुंभश्चवध्यतेयास्तुवाहयन् । उपस्करः संमार्जनी । हारीतः—सूनाःपंचविधादृतावगाहनतरणविक्षोभेणविक्षेपणापूतग्रहणयानादिभिराद्यां कुर्वत्येवेलाविस्पष्टदुतगमनाक्रमणादिभिर्द्वितीयां हननग्रहरणबंधनच्छेदनकुहनोत्पाटनादिभिस्त्तृतीयामामक्रमणघर्षणपेषणादिभिश्चतुर्थीउद्दीपनतपनस्वेदनभर्जनपचनादिभिःपंचमी तदेतासूनानीरययोनीरहरहःप्रजाःकुर्वत्यग्निगुरुशुश्रूषास्वाध्यायैरादितःसूनात्रयंब्रह्मचारिणःपावयंति पंचभिर्गर्जैर्गृहवनस्थाःपञ्चपावयंति पवित्रज्ञानध्यानैर्भिक्षवःसूनाद्वयंपावयंति ।

अथब्रह्मयज्ञः । तत्कालंमरीचिराह—सचार्वाक्तर्पणात्कार्यःपश्चाद्वाप्रातराहुतेः । वैश्वदेवावसानेनानान्यवर्तेर्नमित्तकात् । मध्याह्नपक्षेत्तर्पणात्पूर्वम् । बृहस्पतिः—यदित्यात्तर्पणादवर्गब्रह्मयज्ञःकृतोर्नहि । कृत्वांमनुष्ययज्ञैवेततःस्वाध्यायमारभेत् । वृत्तौश्रुतिः—मध्यंदिनेप्रबलमधीयतयएवंविद्वान्महारात्रउषस्युदितइतिच । तैत्तिरीयश्रुताबुदितथादित्युक्तेरुदयात्प्राक्ब्रह्मयज्ञनिषेधइतिमाधवः ।

निषेधोनेतिचंद्रिका । स चार्वाक्तर्पणादितितर्पणस्यपृथगुक्तेर्नब्रह्मयज्ञांगतर्पणां किंतु स्वतंत्रप्रधानमतस्तर्पणस्यपृथक्संक्षेपः । कृतब्रह्मयज्ञस्यतीर्थप्राप्तौपितृतर्पणंभवति—अकालेप्यथवाकालेतीर्थश्राद्धंतथानरैः । आसुरैवसदाकार्यकर्तव्यंपितृतर्पणमितिश्राद्धशूलपाणौदेवीपुराणात् । आश्वलायनानंतुब्रह्मयज्ञांगतर्पणं तत्सूत्रेतद्धर्मैःसंदंशात् । बृहन्नारदीये—कुर्यात्प्रतिदिनंवर्णाब्रह्मयज्ञंचतर्पणम् । प्रयोगपारिजातेजैमिनिः—अनुपाकृतवेदस्यकर्तव्योब्रह्मयज्ञकः । वेदस्थानेतुसावित्रीगृह्यतेतत्समाहिंसा । उपनयनदिनेनारंभः । आरभेद्ब्रह्मयज्ञंचमध्याह्नेतुपरेहनीतिप्रयोगपारिजातेवचनात् । बृहन्नारदीये वनस्थंक्रम्य—अधःशायीब्रह्मचारीपंचयज्ञपरायणः । शूद्रस्याधिकारमाहयाज्ञवल्क्यः—भार्यारतःशुचिर्भृत्याभर्ताश्राद्धक्रियारतः । नमस्कारेणमंत्रेणपंचयज्ञान्नहापयेत् । सर्वत्रमहाकार्येनमस्कारविध्यर्थोमंत्रशब्दइत्यापरार्कः । कौशुच्यांमाधवीयेच—स्वाहाकारेनमस्कारोमंत्रःशूद्रेविधीयते । तेनशूद्रःपाकयज्ञैर्यजेतब्रह्मवान्स्वयम् । नमस्कारमंत्रोदेववताभ्यःपितृभ्यइतिमिनाक्षरा । विरावर्तितोनमःशब्दइतिपृथ्वीचंद्रः ॥ अथविधिस्तैत्तिरीयश्रुतौ—ब्रह्मयज्ञेनयक्ष्यमाणःप्राच्यांदिशिग्रामादच्छदिर्दशउदीच्यांवोदितआदित्येदक्षिणतउपवीयोपविश्यहस्तावनिज्यवित्राचामेद्धिःपरिमृज्यसकृदुपस्पृश्यशिरश्चक्षुषीनासिकेश्रोत्रेहृदयमालभ्ययत्सव्यंपाणिंपादौप्रोक्षति । दर्भानांमहदुपस्तीर्योपस्थंकृत्वाप्राडासीनःस्वाध्यायमधीयीतदक्षिणोत्तरीपाणीपादौकृत्वासपवित्रावोमितिप्रतिपद्यतेत्रीनेवप्रयुक्तंभूर्भुवःस्वरित्याहाथसावित्रीगायत्रीविरन्वाहपच्छोर्ध्वं चशो नवानमथोप्रज्ञातयैवप्रतिपदाच्छंदंसिप्रतिपद्यतइति । वामपादांगुष्ठोपरिदक्षिणपादांगुष्ठंनिधायपादपार्श्वमेलेनोपस्थमितिचंद्रोदयः । इतरेतरपादव्यत्यासेनोपवेशनंतदिति स्मृतिमंजर्यामदनपारिजातेच । वामोरूपरिदक्षिणजानुनिधानंतदितिवृत्तिकृत् । कारिका—कृत्वोपस्थंकरेसव्येउत्तानेप्राग्दंगुलौ । पवित्रेस्थापयेदुक्तेप्राग्शेदक्षिणेनतु । न्यचंप्रागंगुलेतेनसंदध्यादक्षिणंकरम् । दौनिकः—सव्यस्यपाणेरंगुष्ठप्रदेशिन्योस्तुमध्यतः । दक्षिणस्यांगुलीन्यस्येच्चतस्रोंगुष्ठ

वर्जिताः । तथासव्यकरांगुणदक्षिणांगुणवेष्टितम् । कुर्वितचैवंसंचद्धौपाणीदक्षिणसकथनि । चंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्यः—प्रदक्षिणं स
 मावृत्यनमस्कृत्योपविश्य च । दर्भेषु दर्भपाणिभ्यांसंहताभ्यांकृताञ्जलिः । विष्णुः—ॐकारं व्याहृतीस्तिष्ठः सावित्री च तत्राङ्गवम् । मनस्येता
 ननुस्मृत्यवेदादीन्समुपक्रमेत् । तैत्तिरीयब्राह्मणे—यत्स्वाध्यायमधीयीतैकामप्युचयजुःसामवातद्वयज्ञः संतिष्ठत इति । व्यासः—वेद
 मादौ समारभ्य यथोपर्युपरिक्रमात् । यदधीतेऽन्वहश्च तस्याध्यायं तत्प्रचक्षते । उपर्युपरीतिप्रथमेऽतिवेदादिपठित्वा तदुत्तरं कचिद्वेदभागपठे-
 तदन्यादिनेषु वेदादिपठित्वा तदुत्तरान्वेदभागान्पठेदिति चंद्रिका । प्रत्यहं वेदादिपाठो नास्तीति पृथ्वीचंद्रः । स्वशाखाध्ययनं विप्रब्रह्मयज्ञ
 इति स्मृत इति लिङ्गपुराणादनेकशाखाध्यायिनः स्वशाखाभावाध्ययनाद्ब्रह्मयज्ञसिद्धिरित्यपरांकः । याज्ञवल्क्यः—वेदाथर्व
 पुराणानि सेतिहासानिशक्तिः । जपयज्ञप्रसिद्धार्थविधां चाध्यात्मिकं जपेत् । मनुः—सावित्रीमप्यधीयीत गत्वारण्यसमाहितः । तैत्तिरी
 यश्रुतौ—नमो ब्रह्मण इति परिधानीयां विरन्वाहाप उपस्पृश्य गृहनेत्यददातिसादक्षिणेति । ब्रह्मयज्ञस्याद्यतयोर्विद्युद्धृष्टिमत्रौ पठनीयौ सर्वे
 बुयज्ञक्रतुर्विति होष्यन्नप उपस्पृशेत् विद्युदसि विद्यमेपाप्मानमिति अथ हुत्वोपस्पृशेत् दृष्टिरसि दृष्टमेषेपाप्मानमिति यक्ष्यमाणो वेद्वचेति
 तैत्तिरीयश्रुतेः । श्रुतिभाष्ये माधवोप्येवम् । इदं तैत्तिरीयमात्रपरम् । अन्यथानहृचस्यैवैश्वदेवादावपि तदापत्तिः । होष्यन्नित्युक्तेः सहो
 मकेष्वेव यज्ञोष्विदमिति केचित् । पारिजाते संग्रहे—न कुर्वीदासनस्थस्तु ब्रह्मयज्ञकथन । योगयाज्ञवल्क्यः—जप्त्वाथ प्रणवं चापितत
 स्तर्पणमाचरेत् । तत्रैव स्मृत्यन्तरे—कुशानुत्तरतः क्षिप्त्वा तथा च मनमाचरेत् । तैत्तिरीयश्रुतौ—ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीतेति । मनुः—
 वेदोपकरणे चैव स्वाध्याये चैव नैत्येके । नानुरोधोऽस्त्यनध्याये होमं त्रैपुचैव हि । आपस्तंबस्तु—मनसा चानध्याये विद्युतिचाभ्यग्रायां स्तन
 यिन्नावप्रायत्ये प्रेताग्नेहीहारे च श्राद्धभोजन एवैक इत्याह । अथ गौतमः—अथ यदि वातो वाया तस्तनये द्वाविद्योते वाऽवस्फूर्जै द्वैकं वचं मेकं

वायुरेकंवासामभिव्याहरेद्भुवःस्वःसत्यतपःश्रद्धायांजुहोमीतिचैतनेनचास्यैतदहःस्वाध्यायउपात्तोभवतीति
येष्विति माधवप्रयोगपारिजातौ । अनध्यायांतरेष्वपीतिचंद्रिकामदनरत्नमदनपारिजाताः । अनध्यायेष्वल्पंपर्वण्यल्पतरंपठे
दितिदेवजानीये ॥ ॥ पंचयज्ञाकरणेप्रायश्चित्तमाहदक्षः—अनिर्वर्त्यमहायज्ञान्योमुङ्क्तेप्रत्यहं गृही । अनातुरःसतिधनेस
कृच्छ्रार्धेनशुद्ध्यति । बौधायनः—एतेभ्यःपंचयज्ञेभ्योयद्येकोपितुहीयते । मनस्वत्याहुतिस्तत्रप्रायश्चित्तंविधीयते । ब्रह्मवापिच्यहंवापि
प्रमादादकृतेषुतु । तिस्रस्तंतुमतीर्हृत्वाचतस्रोवासरणीर्जपेत् । दशाहंद्वादशाहंवाविनिवृत्तेषुसर्वतः । चतस्रोवारुणीर्हृत्वाकार्यंस्तंतुमतश्चरुः ।
तथा—अकृत्वापंचयज्ञांस्तुमुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् । उज्वलायांतुभोजनोत्तरंनब्रह्मयज्ञः किंतूपवासःप्रायश्चित्तमेवकार्यमित्युक्तम् ॥ ॥
अथतर्पणम् । तस्यमुख्यकालोमध्याह्न एव । कात्यायनादिस्त्रेभ्युमाध्याह्निकप्रकरणेपाठात् । यत्तु—ग्रहराम्यंतरेषुतुःपित्रेदद्याञ्जला
ञ्जलीन् । द्वितीयेतुपयोज्ञेयंतृतीयेजलमेवच । चतुर्थेशोणितंज्ञेयमितिधर्मविदोविदुरिति । तत्काम्यपरम् । नित्यस्यसायंकालावधिकत्वात् ।
यत्तुतर्पणंप्रकृत्य—तस्मात्सदैवकर्तव्यमकुर्वन्महैतनसा । युज्यतेब्राह्मणःकुर्वन्विश्वमेतद्विभर्तिसइति । तत्रसदेतियावजीवन्यायेनविहितमध्याह्न
परम् । यत्तुप्रातःस्नानेनोदयात्पूर्वकृततर्पणेनमध्याह्नेस्नानाभावेपिपुनस्तर्पणंकार्यम् । अहःकालिकतर्पणस्यावश्यकत्वात् । उदयोत्तरंप्रातस्तर्पण
करणेनैवनिर्वाहान्नपुनस्तर्पणम् । वैधस्नानपक्षेतुपुनःकरणमितिवाचस्पतिराचारचंद्रोदयश्च । तन्न । उदयात्पूर्वतर्पणेविध्यभावात् ।
स्नानप्रकरणपाठादावृत्तिरितिचेतृतीयस्नानेप्यावृत्यापत्तेः । मध्याह्नसंध्यावृत्यापत्तेश्च । वसिष्ठः—जपित्वैवंततःकुर्याद्वैविधिपितृतर्पणम् ।
तर्पणस्यब्रह्मयज्ञानंतर्पणतर्पणार्थमोत्तरंब्रह्मयज्ञपक्षइतिचंद्रिका । वृद्धपरशारेणतुमध्याह्नसंध्योत्तरंतर्पणमुक्तं—उपास्यविधिवत्संध्यामुपस्था
यचभास्करम् । गायत्रीशक्तितोजस्वातर्पयेद्देवताःपितृन् ॥ ॥

अत्राधिकारिणआहमनुः—चतुर्णामपिवर्णानां तर्पणं तु भवेत्सदा । वर्णानामितिन कर्मपथी । सर्वेभ्योजलदेयनासवर्णेभ्यएवचेति
 योगयाज्ञवल्क्येन असवर्णतर्पणनिषेधात् असवर्णपदहीनपरम् ।—ब्राह्मणस्त्वन्यवर्णानां न कुर्यात्कर्म किंचन । कामाहोभाद्रयान्मोहारुद्रत्वात्
 अतिताव्रजेदिति ब्राह्मणेऽसवर्णतर्पणतत्त्वादिनिषेधेऽपि हेतुः । उत्तमजात्यापतेस्त्विष्टत्वादिति मदनपारिजातः । असवर्णः पिता तर्प्य इति
 गोविंदराजहरनाथौ । हीनवर्णमाता तर्प्यति गोविंदराजः । ज्ञाता तपः—तर्पणं तु शुचिः कुर्यात्प्रत्यहं हस्तात्कोद्विजः । वृद्धद्वार
 दीये—कुर्यात्प्रतिदिनं वर्णविद्वान्यज्ञं च तर्पणम् । इदं नित्यं । प्रत्यहमित्याद्युक्तेः ।—देवताश्च मुनीश्चैव पित्र्यैव यो न तर्पयेत् । देवादीनामृणीभूत्वा न
 रकसव्रजल्यधितिहेमाद्रौ ब्रह्मचैव तर्पेन्न अक्षरं प्रत्यवायश्रुतेः । जीवत्पितृकस्तु देवर्षिभ्योऽप्यन्येन तर्पयेत् । जीवत्पितृकोप्येता नितिका
 त्याय न सूत्रात् । अत्रैतानेवेति नियम्यते । जीवत्पितृकस्य वर्णत्वादेव प्राप्तेः । हेमाद्रौ चंद्रिकायां योगयाज्ञवल्क्यः—ऋष्यवाडनलं
 सोमयममर्थमणतथा । अग्निव्यात्तां सोमपांश्च तथावर्हिपदः पितृन् । यदिस्या जीवपितृक एतान्दिव्यान्पितृस्तथा । येभ्यएव पिता दद्यात्तेभ्यो वापि
 प्रदापयेत् । येभ्य इति सन्यस्तपतितपितृकादिपरं तीर्थं परं वेति पृथ्वीचंद्रः । अत्र—सपितुः पितृकृत्येषु अग्निकारो न विद्यते । न जीवतमतिक्रम्य
 किंचिद्दद्यादिति श्रुतिरिति । पित्र्यजीवत्पितुर्नोक्तमित्यादि स्मृतिभिर्जादिसृतिभिर्जादिसृतिभिर्यजिष्य निषेधे उद्धाहेऽपुत्रजननइत्यादिवत्प्रतिप्रसवाभावात्
 मातृमातामहतर्पणेनेति दक्षः । प्रादेशमात्रमुद्धृत्य सलिलप्राशुखः सुरान् । उद्धृत्य भुष्यं स्तर्प्येति पितृन्दक्षिणतस्तथा । उद्धृक् उद्धृत्युखः ।
 दक्षिणतो दक्षिणमुखः । बौधायनः—अनुतीर्थमप उपसिंचतीति देवानां देवेन ऋषीणामर्पणपितृणां पित्र्येणेत्यर्थः । समाख्याया अनन्यार्थ
 त्वात् । अपरां केचिष्णुसमुच्चये—प्राजापत्येन तीर्थेन मनुष्यांस्तर्पयेत्पृथक् । वृद्धपराशरः—दक्षिणजानुमूलग्नौ देवेभ्यः सेचयेज्जलम् ।
 पुलस्त्यः—मनुष्यतर्पणकुर्वन्न कचिजानुपातयेत् । पितृतर्पणं प्रक्रम्य वृद्धपराशरः—मूलग्रस्य जानुश्च दक्षिणाग्रकुशेन च । तर्पयेदिति

संबंधः । बौधायनः—अथनिवीतीकृषीस्तर्पयेदिति । यत्तु उपवीतीकृषीस्तर्पयेदित्याचारादर्शस्तद्वचोविरुद्धम् । चंद्रोदयेपादौ—
कृतोपवीतीदेवभ्योनिवीतीचमेवततः । मनुष्यांस्तर्पयेद्भक्त्याऋषिपुत्राऋषींस्तथा । अपसव्यंततःकृत्वासव्यंजानुचभृतले । पितृस्तर्पयेदितिसं
बंधः । वृद्धगार्ग्यः—नकुर्वीतापसव्यंचनकुर्वीतापिण्डनम् । अपसव्यनिषेधःप्रकोष्ठादुपरि । अपसव्यंद्विजाग्र्याणांपित्र्यसर्वत्रकीर्तितम् ।
आप्रकोष्ठात्प्रकर्तव्यंभातापित्रोस्तुजीवतोरितिवचनादित्युक्तंजीवत्पितृकनिर्णयेपितृचरणैः । हेमाद्रौशंखलिखितौ—अपसव्यंवा
सोयज्ञोपवीतेकृत्वेति । तत्रैवप्रचेत्ताः—अपसव्ययज्ञोपवीतवाससइति । वासउत्तरीयम् । बौधायनस्तु—यज्ञोपवीतान्यपेशलानिकृत्वेति ।
अत्रविकल्पःशाखाविशेषपरत्वेनव्यवस्थितिरितिहेमाद्रिः । लौगाक्षिः—नजीवत्पितृकःकुर्वीतिलैःकृष्णैस्तुतर्पणम् । कृष्णपदंशुल्लतिलानि
वृत्त्यर्थमितिकेचित् । कृष्णत्वस्योद्देश्यविशेषणत्वेनाविवक्षितत्वात्तर्पणेतिप्रमाणेनविषयइत्यन्ये । गोभिलः—लोमसंस्थांस्तिलान्कृत्वायस्तुत
र्पयेतेपितृन् । पितरस्तापितास्तेनरुधिरणमलेनच । स्मृत्यर्थेसारे—वामहस्तेतिलाग्राह्यामुक्त्वाहस्तंतुदक्षिणम् । तिलग्रहणंनंगुष्ठेन । अंगुष्ठेनतिलैःकुर्याद्देवतापितृतर्पणम् ।
कुत्रचित् । कल्पतरौमरीचिः—वामहस्तेतिलाग्राह्यामुक्त्वाहस्तंतुदक्षिणम् । मुद्रातर्जन्यंगुष्ठयोगः । चंद्रिका
सधिरंतद्भवेत्तुयंग्रदाताकिल्बिषीभवदितिब्राह्मोक्तेः । मरीचिः—मुक्तहस्तेनदातव्यंमुद्रांतत्रनदर्शयेत् । मुद्रातर्जन्यंगुष्ठयोगः । चंद्रिका
हेमाद्रौमरीचिः—सप्तम्यारंविवाचयद्देहजन्मदिनेतथा । पक्ष्योरुभयोरजान्सप्तम्यानिशिसंध्ययोः । विद्यापुत्रकलत्रार्थीतिलान्यंचसुवर्जयेत् ।
मानौभौमेत्रयोदश्यानंदाभृगुमघासुच । पिण्डदानंमुदाखानंनकुर्वीतिलतर्पणम् । मदनरत्नेबौधायनः—सप्तम्यारंविवाचजन्मक्षदिवसेषुच ।
गृहेनिषिद्धंसतिलतर्पणंतद्वहिर्भवेत् । यद्गुह्यतंप्रसिद्धेचुतिलान्संमिश्रयञ्जले । अतोऽन्यथातुसव्येनतिलाग्राह्याविचक्षणैः । यस्तुगृहेतिलनिषेधः

सपृथक्फलपरः । स्मृतिरत्नावल्यांवृद्धमनुः—सप्तम्यांभानुवारेचमातापित्रोःक्षेत्रेऽहनि । तिलैर्यस्तर्पणंक्षुर्यात्सभवेत्पितृव्रातकः ।
 स्मृत्यर्थसारे—शोभनेशोभनदिनेनक्षुर्यात्तिलतर्पणम् । हेमाद्रौकालिकापुराणे—रवौशुक्रेत्रयोदश्यांसप्तम्यांनिशिसंध्ययोः । श्रेयो
 श्रीह्नाङ्गणेजानुनक्षुर्यात्तिलतर्पणम् । यदिक्षुर्यात्ततःक्षुर्यान्ध्रैरेवतिलैःकृती । प्रयोगपारिजातेदेवजानीये—नंदायांमार्गवदिनेकृतिका
 सुमवासुच । मरण्यांभानुवारेचगजच्छायाहयेतथा । अयनद्वितयेचैवमन्वादिपुयुगादिषु । पिंडदानंमृदास्नानक्षुर्यात्तिलतर्पणम् । मन्वादियु
 गादियुनिषेधेसूत्रं चितम् । —मन्वाद्यासुयुगाद्यासुप्रदत्तःसतिलोजलिः । सहस्रवार्पिकीतृप्तिपट्टणामावहेत्सदेतिकांलादर्शविरोधात् । —
 आसुतोयमपिस्नात्वातिलदर्भविमिश्रितम् । पितृनुद्दिश्ययोदद्यात्सगतिपरमालभेदिति मन्वादीःप्रक्रम्यनगरखंडाच्च । वैशाखमासस्यच
 यातृतीयानवम्यसौकार्तिकशुक्लपक्षे । नभस्यमासस्यचकृष्णपक्षेत्रयोदशीपंचदशीचमाघे । इत्युपक्रम्य—यानीयमप्यत्रतिलैर्विमिश्रदद्यात्पितृभ्यः
 प्रयतोभनुष्यः । श्राद्धकृततेनसमाःसहस्रंरहस्यमेतत्पितरोवदंतीतिहेमाद्रौचिष्णुपुराणात् । चौधायनः—विवाहेचोपनयनेचौलेसति
 यथाक्रमम् । वर्षमर्धतदर्धचनैत्यकेतिलतर्पणम् । संस्कारेषुतथान्येषुमासमासाधमेवच । स्मृतिरत्नावल्यांकात्यायनः—वृद्धानंतरंश्वेव
 यावन्मासःसमाप्यते । तावत्पिंडान्नदद्यात्तुनक्षुर्यात्तिलतर्पणम् । अत्रमदीयःसंग्रहश्लोकः—पित्रोःक्षेयमनुयुगादिपुक्कामनंदाजन्माहशुक्रवि
 भौममघासुयाम्ये । जन्मक्षेवहिभगृहद्वयनेनिशायांसध्यागजेचतिलतर्पणमत्यनिष्टम् । नदाःप्रतिपत्पृष्ठचेकादश्यः । यत्वेकादशीप्रकृत्यल्लु
 नारदीये—अकृतश्राद्धनिचयाजलपिंडविनाकृताइति तदेकादशीस्तुत्यर्थं पितृभिरैकादश्यांजलपिंडोपयोगोनकृतइति । एतेनयेचैकादश्यां
 श्राद्धतर्पणादिनिषेधमाहुस्तेनिरस्ताः । प्रतिगृहनिषेधेनपुत्रादीन्त्रयपवृत्तेः । अतएवपुत्रादिभिन्नश्राद्धादिनिषेधपरत्वमपि । स्मृत्यर्थसारे—
 तिथिवारसमायोगान्निषेधेयउदाहृतः । ऋषिभिस्तर्पणेनिलेनैमित्तंनवाच्यते । अतःसकांत्यादिनिमित्तेनिषिद्धदिनादावपिगृहेतिलतर्पणकार्यं

तीर्थतर्पणवत् । तिथिवारग्रहणं क्षत्रयोगादेरुपलक्षणम् । कात्यायनः—उपरागे पितुः श्राद्धे पाते मायां च संक्रमे । निषिद्धे पिहि सवत्र तिलैस्तर्पणमाचरेत् । संक्रमोऽयनभिन्न इति प्रयोगपारिजातः । तत्र—उपप्लवे चंद्रमसो रवेश्च त्रिष्वष्टकास्त्रयनद्वये च । पानीयमप्यत्र तिलैर्विभिंश्रं दद्यात्पितृभ्यः प्रयतो मनुष्यः । श्राद्धं कृतं तेन समाः सहस्रं हस्यमेतत्पितरो वदति इति हेमाद्रौ विष्णुपुराणविरोधात् । अत्र पानीयमिति वचनादावश्यकतायनश्राद्धद्वयस्योच्यत इति हेमाद्रौ । मकरं प्रकृत्य कृत्य कल्पद्रुमे—तिलैः स्नानं प्रकुर्वीत तिलैरेवाशनं बुधः । देवतानां पितृणां च तिलैस्तर्पणमाचरेत् । अतः पारिजातोक्तिश्चिंत्या । कात्यायनोक्तिः स्नानं तर्पणपरा । मुख्ये तिलनिषेध एवेति । देवजानीये गंगादौ न निषेधः—तीर्थेति विशेषे च गंगायां प्रेतपक्षके । निषिद्धे पिहि सवत्र तिलैस्तर्पणमाचरेदिति पृथ्वीचंद्रधृतवचनात् । तीर्थेपदेनैव गंगग्रहे पुनर्गंगग्रहः सर्वदा तत्र तिलप्राप्त्यर्थः अन्यतीर्थेषु प्राप्तिर्दिने एवेति । तिथितीर्थविशेषे पुकार्यप्रेते च सर्वदेति प्रयोगपारिजाते बौधायनोक्तेः । संक्रांत्यादिनिमित्तेषु स्नानं तर्पणे द्विजः । तिथिवारनिषिद्धे पितृस्तर्पणमाचरेदिति योगयाज्ञवल्क्योक्तेः । हारीतः—वसित्वा वसनं शुष्कस्थले विस्तीर्णबर्हिषि । विधिज्ञस्तर्पणं कुर्यात्प्रात्रेषु न कदाचन । यत्राशुचि स्थलं वा स्यादुदके देवताः पितृन् । तर्पयेत्तु यथाकाममप्सु सर्वप्रतिष्ठितम् । विष्णुः—आर्द्रवासो देवर्षिपितृतर्पणमभ्यः स्थएव कुर्यात्परिव्रजितवासाश्चेत्तीर्थादुत्तीर्येति । अमः स्थितिका तीयान्यपरम् । तेषामुत्तीर्य तर्पणं कार्यमिषु क्तेरित्याचारादर्शः । हेमाद्रौ षड्विंशान्मते—न तर्पयेत्पितृन् दिव्यान्जलसंस्थः स्थले क्वचित् । स्थलस्थस्तु क्वचिच्छलेऽप्यशुचि च स्थलम् । बौधायनः—वक्षं परिधायाद्भिरेवाप्सु यथोत्तरं देवान्पितृन् तर्पयेदिति । अप्सवेत्यर्थः ।

उद्धृतजलेन तर्पणे विशेषमाह हारीतः—पात्राद्वा जलमादाय शुभे पात्रे विनिक्षिपेत् । जलपूर्णे तथा गतं न स्थले तु विबर्हिषि । हेमाद्रौ गोभिलः—नो देकेषु न पात्रेषु न कुद्धो नैकपाणिना । नोपतिष्ठति ततो यं न्नभूमौ प्रदीयत इति तत्स्थलस्थस्या उद्धृततर्पणपरम् । पितामहः—

हेमरूपमयंपात्रंताम्रकांस्यसमुद्भवम् । पितृणांतर्पणेपात्रंमृन्मयंतुपरित्यजेत् । इदमधिकरणपात्रमितिसर्वनिबंधाः । यस्तुतर्पणेकांस्यनिषेधः
 सभिन्नपरइतिस्मृतिरत्नावली । विकल्पस्तुयुक्तः । शंखलिखितौ—नेष्टकाचितेपितृस्तर्पथेत् वापीकूपतडागोदपानेषुसप्तपंचत्रीन्वापिंडा
 नुद्धृत्यदेवपितृस्तर्पयेदिति । एतन्नद्यभावइतिहेमाद्रिः । भारते—यद्ब्रह्मेत्सफलंजन्मजीवितंश्रुतमेववा । सपितृस्तर्पयेदंगमभिगम्यसरि
 द्राम् । पितृगाथासुयमः—अपिनःसकुलेभूयाद्योनोदद्याज्जलंजलीन् । नदीषुबहुतोयासुशीतलासुविशेषतः । हारीतः—नक्षवंतीवृथा
 तिक्रमेदिति । इदमपिस्नानंकृत्वातर्पणाकरणे—यस्तुतीर्थेनरःस्नात्वानकुर्यात्पितृतर्पणम् । पितृतिदेहनिःस्नावंपितरोस्यजलार्थेनइतिप्रघट्टके
 वचनात् । इदमपिख्याततीर्थपरम् ।—गिरिषुव्याततीर्थेषुनदीषुचविशेषतः । साकांक्षाःपितरोनित्यतिष्ठतिसलिलार्थेनइतितत्रैवेक्तः । केचि
 तु—पितृनतर्पयित्वातुनदीस्तरतियोनरः । तस्यासृक्पानकामास्तेभवतिभृशदुःखिताइतिवचनान्नद्यां वारुणस्नानाभावेपितर्पणमावश्यकमित्याहुः ।
 बोपदेवः—तातांवात्रितयंसपत्नजननीमातामहादित्रयंसखिस्त्रीतनयादितातजननीस्वभ्रातरस्तत्स्थियः । तातांवात्मभिगिन्यपत्यवयुग्जाया
 पितासद्वरुःशिष्याप्ताःपितरोमहालयविधौतीर्थेतथातर्पणे । अस्यार्थः—पितामह्यादिशब्दैःपितृजननीत्वाद्युच्यतेनपितामहपत्नीत्वादीतिहेमा
 द्रिः । युक्तंचैतत् । पितृव्यमातुलमातामहपितामहाइतिस्त्रेपितामहादिशब्दस्यडामहजंतत्वनिपातनात्तस्यचस्त्रियांमातरिपञ्चेतिपितृविधेःषि
 द्मौरादिभ्यश्चेतिडीषसिद्धेः पुंयोगेडीष्भावात् पितुर्मातापितामहीत्यमराच्च । प्रतिपादितंचैतद्भ्राष्यकाशिकारायमुक्नुदादौ । सपत्नभ्रातृ
 भगिनीपितृष्वस्त्रादीनान्भ्रातृत्वादिनातर्पणम् । यत्पुत्रादित्रयमिलितमुद्दिश्यजलित्रयंदेयमित्याचारादर्शस्तत्पित्रेपितामहायप्रपितामहा
 येत्यादिशंखादिविरोधादुपेक्ष्यम् । सखीस्तुक्तेर्भातामहाःसपत्नीकाइतित्रिस्थलीसेतौवचनाच्चतर्पणेपिमातामहानांसपत्नीकत्वेनोल्लेखइतिके
 चित् । तन्न । अत्रतर्प्यसंग्रहेतात्पर्येणोल्लेखेतात्पर्याभावात् । मातामहीनामजल्येकत्वत्रित्वविचारयोगात् मातुलान्यादीनांपृथक्तर्पणविधेर

आनुभार्याचतद्वत्स्याद्यस्यावात्येस्तनं पिबेत् । स्तनपानमुभयोः शेषइतिकिञ्चित् । एकाधार्तातर्गतत्वेन भ्रातृपत्न्या एवेत्यन्ये । वयंतुनपूर्वशेषवान्न्य
 भेदेन योजयामः । यस्या स्तनं पिबेत्सायाकापिमातृसमातस्यावपितर्पणम् ॥ ॥ विधवायाविशेषः काशीखंडे—तर्पणग्रन्थहकुर्वाद्भ
 तुः कुशतिलोदकैः । तस्मिन्सुत्पितुश्चापिनामगोत्रादिपूर्वकम् । इदमुत्रपौत्राभावपरमिति पितामहचरणाः । मदनपारिजातेऽप्येवम् । हे
 माद्रौ—आमुष्यायणकादद्युद्धाभ्यां पिंडोदके प्रथक् । तर्पणसंन्यासिनानकार्यम् । नकुर्वात्सूतकभिधुः श्राद्धपिंडोदकक्रियामिति त्रिस्यली
 सेतौ वचनात् । शंखः—पूर्वगैस्तर्पयेद्देवानुदगग्रैश्चमानवान् । तानेव द्विगुणीकृत्य तर्पयेत्प्रयतः पितृन् । हेमाद्रौ नारदीये—तर्पणादीनि
 कार्याणि पितृणां यानि कानिचित् । तानि स्युर्द्विगुणैर्देभैः समपत्रैर्विशेषतः । दक्षः—अत्रैस्तु तर्पयेद्देवान्मुष्यान्कुशमूल्यतः । पितृस्तु कुशमूल्यत्रै
 विधिः कौशेयथाक्रमम् । काशीखंडे—अगुष्टद्वयमध्येतु कृत्वादर्भानृजून् द्विजः । कव्यवाडनलादींश्च पितृन् दिव्यान् तर्पयेत् । प्राचीनावीति
 कोदभैर्द्विगुणैस्तिलमिश्रितैः । शंखः—विनारूप्यसुवर्णेन विनाताम्रतिलेन च । विनादर्भैश्चमत्रैश्च पितृणां नोपतिष्ठते । हेमाचसहयदत्तक्षीरेण
 मधुनाथवा । तदप्यक्षय्यतां याति पितृणां तु तिलोदकम् । रामायणे—पादशौचं विनाभ्यंगं तिलहीनं च तर्पणम् । सर्वतन्निजेटेतुभ्यं यच्च श्राद्धम
 दक्षिणम् । सत्यव्रतः—खड्गमौक्तिकहस्तेन कर्तव्यं पितृतर्पणम् । मणिकांचनदर्भैर्वानशुद्धेन कदाचन । अत्र संभवे समुच्चयः ।—एवामन्य
 तमेनापि युक्तपाणिः समाचरेत् । द्वाभ्यां वाथ त्रिभिर्वापि सर्वपातर्पणं बुध इति हेमाद्रौ मरीच्युक्तेः । तिलानामप्यलाभे तु सुवर्णरजतादिकम् ।
 तदभावे निषिचेत्तुदर्भैर्मित्रणवाप्यथेति चंद्रोदये योग्याज्ञवल्क्योक्तेश्च । प्रयोगपारिजाते वाराहे—तर्ज्यां रजतधृत्वा पितृभ्यो यत्प्रदी
 यते । अतोऽस्ति परमाणूनामस्यांतो नैव विद्यते । हारीतः—कांचनेन तु पात्रेण राजतौदुरेण च । दत्तमक्षय्यतां याति खड्गेनाश्मकृतेन च । मनुः—
 राजतैर्भाजनैरेषामथ वारजतान्वितैः । वार्यपिश्रद्धया दत्तमक्षय्ययोग्योपकल्पते । भारते—अमावास्यां तु ये मर्त्याः प्रयच्छन्ति तिलोदकम् । पात्रमौ

दुंबरं गृह्यमधुमिश्रं तपोधनाः । कृतं भवति तैः श्राद्धं सरहस्यं यथार्थवत् । खड्गपात्रादिधारणं चांजलिमध्ये । लघुपात्रं करे कृत्वा सौवर्णखाड्गमेव वा । राजतं ताव्रजं वापितेन संतर्पयेत्पितृनि ति हेमाद्रौ छागले योक्तेः । एतेन खड्गपात्रेण तर्पणं नेति वदन् मदनपारिजातोऽपास्तः ॥

अंजलिसंख्या । हेमाद्रौ कौर्मै—देवतानां तु सर्वासामेकैकांजलि र्षियते । तत्रैव ब्रह्मांडे—अंजलि द्वितयं दद्याद्देवानां संतर्पयन्बुधः । तत्रैव चिष्णुपुराणे—त्रिरपः ग्रीणनार्थं देवानामपवर्जयेत् । तथर्षीणां यथान्यायं सकृच्चापि प्रजापतेः । ब्रह्मांडे—ऋषीणां च नुव्याणां सकृदेव प्रदीयते । कौर्मै—ऋषीणामेकएव स्यान्मनुव्याणां द्वयं स्मृतम् । अत्र यथाशाखं व्यवस्था । शाखायामंजलिसंख्यानुक्तौ विकल्प इति हेमाद्रिः । शंखः—एकैकं मंजलिदद्याद्द्वौ तु सनकादयः । अहंति पितरस्त्रीस्त्रीस्त्रियस्त्वैकैकं मंजलिम् । हेमाद्रौ कौर्मै—त्रयस्त्रयः पितृणां तु स्त्रीणामेकैकद्व्यते । पितृपदेन दिव्यपितरोऽप्युच्यं त इति पृथ्वीचंद्रः । पैठीनसिः—तिलोदकांजलीं स्त्रीस्त्रीनुचैरुचैर्विनिक्षिपेत् । उच्चैरिति पित्र्यंजलिभ्यः पितामहांजलयः किंचिदुच्चाः ततः प्रपितामहस्येति हेमाद्रिः । न च—यश्चैनमुत्पादयेत्यश्चैनं त्रायते भयात् । यश्चास्य कुस्ते वृत्तिं संवते पितरस्त्रय इति भारतादेवामंजलित्रयापत्तिः । नित्यत्ववाधेन तात्पर्यात् । अन्यथा सपत्नमातुरपितृत्वापत्तिः । मात्रादिभ्योऽप्येकैकांजलि रिति श्राद्धे हेमाद्रिः । वस्तुतस्तु स्त्रीपदं मात्रादिभिन्नपरम् ।—मातृमुख्यास्तु यास्ति सस्तासां दद्याद्भ्रालंजलीन् । स्त्रीस्त्रीनंदद्यादश्चान्यासां स्त्रीणामेकैकं मंजलिमिति चंद्रोदये शालंकायनोक्तेः । मातृस्त्रीनंजलीनंदद्यादन्यासामेकं मंजलिम् । सपत्न्याचार्यपत्नीनां द्वौ दद्याद्भ्रालंजलीनिति काशीखंडात्सापलमात्राचार्यपत्नीनां त्रीन् । हेमाद्रौ ब्रह्मांडे—गुर्वाचार्यश्च शुराणां सुहृत्संबंधिनां सकृत् । मातामह्यादीनामेकस्त्रयोवा ।—मातामह्यादिसर्वासामेकैकं तु तिलांजलिम् । दद्यात्तीर्थविशेषेण धर्मपरमास्थित इति चंद्रिकायां गारुडात् । मातृमातामहांस्तद्रत्नीस्त्रीनेव त्रिभिस्त्रिभिः । मातामहीश्च येन्ये गोत्रिणो दातुं वर्जिताः । तानेकांजलिदानेन प्रत्येकं पृथक्पृथक् गतिमदनरत्ने व्यासोक्तेः इति

केचित् । अन्येतुमातामह्यादीनामंजलित्रयम् । गारुडे मातामह्यादिपदेऽतदुणसविज्ञानवहुव्रीहिणामातामह्यादिभिन्नानामेकांजलिविधाना
 दित्याहुः । तन्न । मातामह्यादीतिपाठापत्तेः । अन्यथामातामह्याणांजलित्रयापत्तेः । विरूपैकशेषेमानाभावात् । मातामह्यादीनामंजलि
 द्वयविधानेनौचित्यापत्तेश्च । व्यासोक्तौचस्वार्थे द्वितीयाग्रथमार्थे । अग्रेऽपिशब्दात् मातामह्यानांजलित्रयम्—पितृणांप्रीणनार्थायत्रिरपः
 पृथिवीपते । पितामहेभ्यश्चतथाप्रीतेयेप्रपितामहान् । मातामहायतस्त्रितेतिप्रेचसमाहितः । इतिविष्णुपुराणात् । मातृमातामहांस्तद्ग्री
 स्त्रीनेवत्रिभिश्चिभिरिव्यासोक्तेश्चतिचंद्रोदयेमदनरत्नेच । द्वौद्वौमातामहानांचमातुलानांसकृत्तथेतिब्रह्मांडाद्विवितिहेमाद्रौ । विकल्पस्तु
 युक्तः ॥ अत्रप्रत्यंजलिमंत्रावृत्तिः । ननुमंत्रस्यतर्पणकरणत्वात्संख्यांजलिदानस्यैककर्मत्वादवरक्षोदिवइतिवत्सकृदेवमंत्रपाठः स्यात् । न ।
 अवधातप्रोक्षणयोस्तएवव्रीहयः पुनरवहन्यते सैववेदिः पुनः प्रोक्ष्यतइतिद्रव्यैकत्वान्नमंत्रावृत्तिः । इहतुसत्यप्येककर्मत्वेप्रत्यंजलिद्रव्यभेदाभिर्वाप-
 लवन-सध्यार्च्यदान-वन्मंत्रावृत्तिरितिकेचित् । वस्तुतस्तुद्विस्त्रिरिति क्रियाम्यावृत्तौसुज्विधानात्सख्यायाः कर्मसामानाधिकरण्याभावेनभेदक
 त्वाभावान्नतर्पणभेदः । किंतुत्रिरावृत्तिर्विशिष्टमेकंतर्पणं त्रिः प्रोक्षतीतिवत्तदंगचमत्रोनावर्तते । तर्पणानावृत्तेः । नचांजलिभेदान्मंत्रावृत्तिः ।
 मंत्रस्यतदंगत्वात् । निर्वपितुंसंस्कार्यद्रव्यभेदान्मंत्रावृत्तिः । नचेहद्वितीयांजलयः संस्कार्याः । धात्वर्थकर्मतयासक्तुवद्वितीयोपपत्तेः ।
 तर्पणस्थयागांगत्वेनांजलिकरणकत्वात् । नचमंत्रोऽजलिसंस्कारः । मत्रैश्चेदयमुदकमित्यादिस्मृतौ तृतीययाज्यावदानक्रियांगत्वादजल्यगत्वे
 मानाभावात् । कारकाणांपरस्परसंबन्धाच्च । अतःपशुसोमाधिकरणन्यायेनप्रथमावगतयागैक्यानुरोधेनैकादशांगकरणैकैकयागत्ववदंजलित्रय
 करणकमेकंतर्पणम् । यच्चुपैठीनसिः—उदीरतामितित्रिभिर्मैत्रीक्षीनंजलीन्निनयेदिति । तत्राप्येकशेषस्यद्वापवादत्वेनत्रयाणांमंत्राणामेकैक

स्मिन्निनयनेकरणत्वासंभवात्रीणित्रिभिर्मंत्रैःसाध्यंतइतिकोविरोधः । अर्घ्यदानेपिकारभ्यांतोयमादायागयज्याचाभिमांत्रितमितिब्यासोक्तौ मंत्रस्यद्रव्यसंस्कारकत्वात्तद्भेदान्मंत्रावृत्तिः । नेहतथेतिनमंत्रावृत्तिरितियुक्तमुत्पश्यामः । अत्रोदीरतामंगिरसआयंतुनऊर्जपितृभ्योयेचेहमधु वाताइतितृचंजपन्प्रतिसिचेदितिकात्यायनसूत्रेशतृप्रत्ययान्मंत्रपाठकालेप्रसेकः । मंत्रातैःकर्मादिरित्यादिपरिभाषा करणमन्त्रपरेतिहरिहरः । श्रीदत्तस्तुनेहायंवर्तमाने । एवंहिमंत्रपाठकालेप्रसेकेगोत्राद्युच्चारणभावप्रसंगात् । किंतुवर्तमानसामीप्ये । अतोमंत्रपाठोत्तरमेकैकांजलिदान मित्याह । अत्रविनिगमनाभावेनप्रतिमंत्रगोत्राद्युच्चारणम् । अन्यथाप्रत्यंजलिश्रीदत्तादिलिखितत्यागानुपपत्तेः । सर्वत्रपितृशब्दश्रुतेः । यत्तुप्रसे कतर्पणयोर्भेदइतिहरिहरस्ताखिल्यम् मानाभावात् शब्दांतराद्भेदइतिचेन्नियनस्यापिभेदापत्तेः । त्वयैवतृप्यध्वमितिप्रसेकोक्तेश्च । समंत्रकांज लिदानंप्रसेकौजलित्रयंतर्पणमितिभेदइतिचेत् त्वयादानार्थकत्वस्याप्यनंगीकारात् अतोयत्किंचिदेतत् ।

अंजलितर्पणनिर्णयः । सर्वत्रांजलिश्रुतेरंजलिनैवतर्पणमितिक्वचित् । अन्येतु—अन्वारब्धेनसव्येनपाणिनादक्षिणेनतु । देवर्षीस्तर्प येद्विद्वानुदकांजलिभिःपितृनितिकौमोदेवादितर्पणेसव्यान्वारंभः । पितृतर्पणेत्वंजलिरैवेतिव्यवस्थामुचुः । अपरेतु—एकेनवाहस्तेनकुर्याद्दे वपितृतर्पणं सव्यान्वारब्धेनोभारभ्यावेतिआह्रहेमाद्रौवसिष्ठोक्तेः सर्वत्रविकल्पमाहुः । अंजलिश्चनहस्तद्वययोगमात्रांकितुव्याकोशः । बहुचानांत्वनादेशेदक्षिणंप्रतीयादितितत्सूत्राद्धस्तेनैवतर्पणम् । काशीखंडे—तर्पयेच्छुचिभिस्तोयैस्तृप्यत्वितिसमुच्चरन् । बृद्धपराशरः—देवैर्म्यश्चनमःस्वाहापितृभ्यश्चनमःस्वधा । अत्रचतुर्थीनिर्देशाद्वाह्मणैर्नमःस्वाहेत्यादिप्रयोगइतिपृथ्वीचंद्रः । अत्रचतुर्थ्यादेवादीनांदेवतांवा वगमाद्रव्येदेवतासंयोगेनयागत्वकल्पनात्तर्पणेनममितियागइत्युक्तंदेवजानीयेआचारादर्शेच ॥

तर्पणेविभक्तिविचारः हेमाद्रौसत्यतपाः—देवपितृमनुष्यादिस्वशाखाविधिचोदनात् । एकैकांजलिनातृप्तिप्रथमांतेनवाचयेत् ।

चंद्रोदयेयोगयाज्ञवल्क्यः—तृप्यतामिवक्तव्यनाम्नातुप्रणवादिना । तत्रैवगोभिलः—गोत्रकस्तर्पणोक्तःकर्ताएवंनमुह्यति । शर्मन्नर्वा
दिकेकार्यशर्मातर्पणकर्मणि । हेमाद्रौअविष्ये—चतुर्थीसर्वकार्येषुप्रश्रमातर्पणस्मृता । छंदोगपरिशिष्टेबृहत्प्रचेतःस्मृतिनागरखं
डेषु—सर्वत्रैवपितःप्रोक्तं पितातर्पणकर्मणि । हेमाद्रौव्यासः—प्रथमातर्पणोक्तासंबुद्धिमपरेजगुः । छंदोगपरिशिष्टे—नमोतेतर्प
यामीतिआदावोमितिचबुवन् । नमातेइतिहेमाद्रौपाठः । यमः—संवंधनामगोत्रेणस्वधांतनेनमोततः । तर्पयामिपदेनैवतर्पयत्यितुपूर्वकम् ।
तेनद्वितीयांतनामप्रयोगोपिसिद्धः । प्रयोगस्तुप्रथमापक्षेअस्मत्पितामुकशर्मासुिकगोत्रस्तृप्यताम् । तृप्यत्वितिवा । द्वितीयापक्षेअस्मत्पितरमसु
कशर्माणमसुकगोत्रंतर्पयामिनमःस्वधा । स्वधानमइतिवा । संबुद्धिपक्षेस्मत्पितरमुकशर्मन्नमुकगोत्रेदेतेजलंनमःस्ववेति । वस्तुतस्तुबहुस्मृत्यनु
सारात्प्रथमांतप्रयोगमेवयुक्तपस्यामः । बह्वृचानांगोत्रोच्चारःपूर्वं तस्यगोत्रनामचगृहीत्येतिबह्वृचस्यत्रात् । यद्यपीदंप्रकरणांतरेउक्तंथापिविश
येप्रायदर्शनादितिन्यायेनसर्वत्रायेवंज्ञेयम् । हेमाद्रिस्तु—गुरुषुबहुवचनंनिष्ठेषुचैकवचनं तेनसगोत्रनामग्रहणंपुरुषप्रतीतिचंद्रिकायां
चैठीनसिस्मृतैः, सकारेणतुवक्तव्यगोत्रार्वत्रधीमीमेतिमात्स्याच्चासुकसगोत्रानस्मत्पितृनमुकशर्मणस्तर्पयामिस्वधानमइतिप्रयोगइत्याह ।
आचारादर्शकल्पतरौतु—असुकगोत्रःपिताअसुकशर्मातृप्यतामिदंजलतस्मैस्वधेतिप्रयोगइत्युक्तम् । तन्न । पुनश्चतुर्थतत्प्रयोगेमानाभावात् ।
नवस्वधयोगानुपपत्तिर्मानम् । पितृन्स्वधानमस्तर्पयामीतिबौधायनेनवाचनिकतत्प्रयोगाल्पथमातेपितृप्रयोगोपपत्तेः । योगयाज्ञव
ल्क्यः—नामतस्तुस्वधाकारैस्तर्प्याःस्युरनुपूर्वशः । असुकदेवशर्मेतिप्रयोगइतिपृथ्वीचंद्रः । अतुर्थतनामप्रयोगोपिहेमाद्राबुक्तः ।
भदनपारिजातेतु—पितृतर्पणेषुसुरूपेत्यादिकीर्तनंनेत्युक्तम् । तन्न ।—संवंधमनुक्रीलैवनामगोत्रेत्वंनतरम् । वस्वादिरूपंसंकीर्त्यस्वधा

कारेणतर्पयेदितिवसिष्ठस्मृतिविरोधात् । पित्रादीनामंत्रैस्तर्पणमात्रादीनानाम्नेतिहेमाद्रिश्चंद्रिकाच । वैदिकमंत्रैर्देवानावाह्यनाम्नातर्पयेत् । पितृन्मंत्रैरावाह्यमंत्रैस्तर्पयेदितिकल्पतरुरत्नाकरवाचस्पत्यादयः । आचारचंद्रोदयेष्वेवम् ॥

नामाज्ञानेबौधायनः—यथिवीषत्पितावाच्यस्तस्यिताचांतरिक्षसत् । अभिधानापरिज्ञानेदिविषत्प्रपितामहः । इदंचापस्तंवादिपरम् । आश्वलायनानंतुतन्नेत्यादि । यद्विनामनविद्यात्तत्पितामहप्रपितामहेतिब्रूयादितितत्सूत्रात् । बौधायनः—शर्मन्तब्राह्मणस्योक्तवर्मन्तक्षत्रियस्यतु । गुप्तान्तैवैश्यस्यदासांतंशूद्रजन्मनः । मनुः—वैश्यस्यधनसंयुक्तंशूद्रस्यप्रेष्यसंयुतम् । स्त्रीणांलक्ष्मीदामितिदांतंनाम । दांतंनाम स्त्रीणामिति चंद्रोदयेगोभिलोक्तेः । चंद्रिकायांतुदायीशब्दांतमुक्तदेवीशब्दांतंवा । गोत्रमातानामदेवीतुप्यत्वेवंस्वधोच्चरन्निवारणाहादितिदिबोदासः । शूद्रस्यकाश्यपगोत्रं गोत्रनाशेतुकाश्यपइतिव्याघ्रपादोक्तेः, तस्मादाहुःसर्वाःप्रजाःकाश्यप्यइतिश्रुतेश्चेतिहेमाद्रिः । गोत्राज्ञानेष्वेवम् । गोत्रस्यत्वपरिज्ञानेकाश्यपगोत्रमुच्यतइतिचंद्रिकायांप्रयोगपारिजातेचस्मृत्यंतरात् । कौमुद्यांतुशूद्राणामपि ब्राह्मणादिवत्परंपराप्रसिद्धगोत्रग्राह्यम् । चतुर्णामपिवर्णानांपितृणांपितृगोत्रतइतिचंद्रिकायांहेमाद्रौबौधायनोक्तेरित्युक्तम् । इदंचद्विजोदशूद्रोत्पन्नशूद्रपरमितिश्चाद्धहेमाद्रिः । सएव—पितृगोत्रकुमारीणामूढानांभर्तृगोत्रतः । हेमाद्रौघृह्णन्तातातपः—ब्राह्मादिषुविवाहेपुयातूढाकन्यकाभवेत् । भर्तृगोत्रेणकर्तव्यास्तस्याःपिंडोदकक्रियाः । आसुरादिषुचान्येषुपितृगोत्रेणधर्मवित् । ब्राह्मादिष्वपिपितृभर्तृगोत्रयोर्विकल्पेपिवंशपरंपरायाताचरेणव्यवस्था । येनास्यपितरोयाताइत्यादिवचनादितिबिज्ञानेश्वरः ॥

अथतर्प्याः । हेमाद्रौमात्स्ये—देवासुरास्तथानागागंधर्वाप्सरसोऽसुराः । क्रूराःसर्पाःसुपर्णाश्चतरवोजुंभकाःखगाः । वाद्याधाराजलाधारास्तथैवाकाशगामिनः । निराधाराश्चयेजीवाःपापकर्मरताश्चये । कृतोपवीतीकृत्वैवनिवीतीचभवेत्ततः । सनकश्चसनंदश्चतृतीयश्चसनतनः ।

कपिलश्चासुरिश्चैवोडुःपंचशिखस्तथा । सर्वेतेतृप्तिमायांतुमद्वेतेनांडुनासदा । मरीचिमयगिरिसौपुलस्यंपुलहंक्रतुम् । प्राचेतसंवसिष्ठचभृगुं
 नारदमेवच । देवान्ब्रह्मऋषीश्चैवतर्पयेदक्षतोदकैः । तत्रैवपैठीनसिः—गौतमोयमरद्वाजोविश्वामित्रश्चापसः । जमदग्निर्विसिष्ठश्चक्रयपो
 त्रिस्तोत्तमः । स्वारोचिपोरैवतश्चमहातेजाश्चक्षुषः । वैवस्वतस्तथातर्ह्यति । चंद्रिकायाम्—अथकांडकपीनेतानुदकांजलिभिःशुचिः ।
 अव्यग्रस्तर्पयेन्नित्यंमंत्रैःपर्वाष्टमीपुच । कांडानितिवेदस्य । याजुपरमितिमाधवः । हेमाद्रौभविष्ये—अथसव्यंततःक्रत्वासव्यंजानुचम्
 तले । अग्निष्वात्तावाहिंपदोहविष्मंतस्तथोष्मपाः । सुकालिनस्तथाभौमाअज्यपाःसोमपास्तथा । तर्पयेद्वैपितृभक्तयासतिलोदकचंदनैः । चंद्रो
 दयेघृद्धपराशरः—गायत्रीशक्तितोजस्वातर्पयेद्देवताःपितॄन् । ब्रह्मेशकेगवात्पूर्वप्रजापतिमथश्रुतीः । छंदोयज्ञानृषीन्सिद्धानाचार्यास्तनया
 नपि । गंधर्ववत्सरतृश्चमासपक्षदिनानितु । देवान्देवानुगांश्चैवनागान्नागकुलानिच । सरितःसागरांस्तीर्थान्पर्वतान्कुलपर्वतान् । किन्नरान्दे
 चरान्यक्षान्मनुष्यानथतर्पयेत् । वनस्पतीनोषधीश्चभूतग्रामंचतुर्विधम् । ब्रह्मादयोमयाहृताःसमागत्याददत्स्यपः । अनृणमांप्रकुर्वतुप्रसीदंतुम
 मोपरि । स्मृतपूर्वाग्रदभेषुसाग्रेषुसकुशेषुच । प्रादेशिकेषुशुद्धेषुब्रह्मादिभ्योब्रुसेचयेत् । उदीरतामगिरसआयुयोर्जमित्यपि । पितृभ्यश्चस्वधा
 यिभ्योयेचेहपितरस्तथा । अग्निष्वात्तोपहूताश्चतथावाहिंपदोपिच । येनःपूर्वपितरश्चसोमपान्समुदीरयेत् । आवाह्यचपितृनेतरपसव्योपवीतिना ।
 दक्षिणाभिमुखोद्धाम्यांकराम्यामंबुसेचयेत् । रुक्मरूयतिलैस्ताम्रदभंमंत्रैःक्षिपेत्ययः । वसूरुद्रांस्तथादित्यान्नमस्कारसमन्वितान् । श्रुवोध्वश्च
 सोमश्चापश्चैवानिलोनलः । प्रत्यूपश्चप्रभासश्चवसवोष्टौप्रकीर्तिताः । अजैकपादहिर्बुध्न्योविरूपाक्षोथैरेवतः । हरश्चचहुरूपश्चव्यवकश्चसुरे
 श्वरः । सावित्रश्चजयंतश्चपिनाकीचापराजितः । इंद्रोधाताभगःपूषामित्रोथवरुणोर्यमा । अंशुर्विवस्वांस्त्वष्टाचसवितविष्णुरेवच । कव्यवाड
 नलःसोमोयमश्चैवतथार्यमा । अग्निष्वात्ताःसोमपाश्चतथावाहिंपदोपिच । यमश्चधर्मराजश्चमृत्युश्चैवतथांतकः । वैवस्वतश्चकालश्चसर्वभूतक्षय

जान्वाचनाद्यभावेनभेदावश्यकत्वादिति वयंप्रतीमः । एतेनापस्येनेति वदन् द्वित्रोदासोऽपास्तः । हेमाद्रौ ब्राह्मे—प्रथमतर्पयेद्देवान्ब्रह्माद्री
श्रुततोऽक्षपीन् । मरीचिप्रमुखांश्चैव रुरादित्यवसंस्तथा । यक्षान्पशुन्सुपर्णांश्च भूतग्रामचतुर्विधम् । आचार्यो नितरांश्चैव कालस्यावयवानपि ।
सनकप्रमुखांश्चैव मनुष्यांस्तदन्तरम् । कव्यवाङ्मलादींश्च नतः पितृगणानपि । ततो मातामहानां च पितृव्याणां ततः परम् । पत्नीनां च सुतानां च
पितृमातृष्वसुस्तथा । मातुलानी च दुहितास्स साचार्यं त्विजस्तथा । शिष्याश्च जातयश्चैव सुहृत्स च विनस्तथा । एतेषां तर्पणकार्ययथावदनुपूर्वजः ।
ज्ञाताज्ञातान्समुद्दिश्य प्रदेयश्चाञ्जलिस्ततः । तत्रैव स्कांदे—पूर्वमोदप्रमोदादींस्तर्पयेत्पट्टिनायकान् । एतौ मोदप्रमोदौ मुमुक्षुदुर्मुखा विभ्रन्निग्रह
तारि इति पदम् । ततो ब्रह्मादयो देवाः सनकाद्यास्ततः परम् । अग्निष्वात्तादिकानां तु पितृणामयनुक्रममात् । यमायधर्मराजाय कुर्यात्संतर्पणं बुधः ।
पितृणामथ मातृणां ततो मातामहस्य च । पत्नीश्च शुरवंधूनां गुतसत्रविनांततः । भारते—पूर्वस्ववंगजातानां कृत्वा द्विस्तर्पणं बुधः । सुहृत्सं च धिवर्गा
णां ततो दद्याज्जलाञ्जलीन् । सदानां विजलतज्ज्ञाः प्रयच्छतिसमाहिताः । नारदीये—अग्निप्रभृतयो देवास्तर्ग्याः स्युरनुपूर्वजः । ततः शतर्चिना
द्यास्तमुनयः शसितव्रताः । ततः काङ्क्षपीन्सर्वास्तर्पयेच्छ्रद्धयान्वितः । पितृभ्यः प्रत्यहदद्यात्ततो मातृभ्य एव च । ततो मातामहानां च पितृभ्यस्तसु
तस्य च । पित्रादितर्पणोत्तरंगारुडे—अथ मातामहीनां च स्वपत्नीनामनतरम् । तर्पणं च पितृव्याणां तत्पत्नीनां ततोऽपि च । पितृष्वसुश्च तद्भर्तुमातु
लस्यापि नित्यशः । मातुलान्यास्ततो मातृष्वसुस्तत्पत्युरेव च । श्वशुरस्य च कर्तव्यश्च श्रूणामपि तर्पणम् । आचार्यणां ततः कुर्यादाचार्यानीभ्य एव च ।
वंधूनां भ्रातृपत्नीनां पुत्रं चैव स्त्रियामपि । पुत्री तस्याः पतिचैव भगिनी तत्पति तथा । भागिनेयं च पौत्रं च दौहित्रयाज्यमृत्विजम् । शिष्यं च मित्रसंतर्प्य
तत्पत्नीं स्तुतयैव च । वाराहे—आत्मनोऽपि जलदद्यादिति द्विपायनो ब्रवीत् । इदं चापुत्रपरम् । शंखः—आससमात्सुरुषास्त्रितृपक्षेयावताना
मजानीयात्तावता तर्पणं कुर्यादिति हारीतः । पित्रादीन्मात्रादीन्मातामहादीन्पितृव्यांस्तत्रान्येष्टभ्रातृस्तत्पत्नीमातुलंस्तत्पत्नीगुरुर्विचार्योपा

गृह्ये अर्घ्यदानेऽनुष्ठुत्वमुक्तम् । कात्यायनः—पुष्पाण्यंबुमिश्राण्यध्वप्रक्षिप्योर्ध्वबाहुः सूर्यमुदीक्षेतेति । अर्घ्यदानोत्तरसंध्यातर्पणमुक्तं प्रथमो गपारिजाते—कश्यपऋषिः रुद्रोदेवतात्रिष्टुपछंदः पुरुषतर्पणेविनि० । उ०भूःपुरुषतर्पयामि यजुर्वेदतर्पयामि मंडलंत० रुद्ररूपिणंत० अंतरात्मानंत० सावित्रीत० वेदमातरंत० सांस्कृतिंत० संध्यांत० युवतींत० रौद्रींत० उषसंत० निभुचंत० सर्वसिद्धिकरींत० सर्वमत्राधिपंत० एवंपंचदशतर्पणानि कृत्वा द्विराचम्यादित्यमुपतिष्ठेतेति । गायत्रीध्यानम्—सावित्रीयुवतीयुक्तांशुक्लवस्त्रात्रिलोचनाम् । त्रिशूलिनीं वृषारूढांपंचास्यां रुद्रदेवताम् । कैलासविहितावासा मायातीसूर्यमंडलात् । वरदां च्यक्षरां साक्षाद्देवीमावाहयाम्यहम् । गायत्रीजपेचंद्रिकायां शान्तात्पः—तिष्ठंश्चेद्दीक्षमाणोऽर्कमासीनः प्राञ्छुखोजपेत् । आसीनश्चेदित्यर्थः । रात्रौ मध्याह्नसंध्याकरणे नोपस्थानम् । रात्रौ प्रहरपर्यंतमित्यादिसंग्रहादिति चंद्रोदयः । कृष्णभट्टीयप्रयोगपारिजातयोस्तु रात्रौ गायत्र्यार्घ्यं दद्यादुपस्थाने हविष्पातसूक्तं जपेदित्युक्तं । इयं ब्रह्मयज्ञात्पूर्वकार्यो । उपास्य विधिवत्संध्यामुपस्थाय च भास्करम् । गायत्रीशक्तितोज्ज्वलात्तर्पयेद्देवताः पितृनि तिवृहत्पराशरोक्तेरिति माधवचंद्रिका मदनरत्नसमृत्यर्थसारकृष्णभट्टाः । प्रयोगपारिजातस्तु—अपांसमीपेनियतो नित्यकं विधिमास्थितः । सावित्रीमप्यधीयीत गत्वारण्यं समाहित इति सन्नृक्तेर्मध्याह्नसंध्योत्तरं ब्रह्मयज्ञमाहस ब्रह्मयज्ञप्रकरणानभिज्ञत्वादसंवद्धं वदन्नुपेक्ष्यः । मदनपारिजाते तु ततोर्ध्वमानवेदधात्ति लुपुष्पजलान्वितमिति नारसिंहेततः शब्देन ब्रह्मयज्ञानंतर्प्यं मध्याह्नसंध्याया इत्युक्तं । जयंतवृत्ताप्येवम् । बह्वृचांतु तत्सूत्रे अथ स्वाध्याय विधिरित्युपक्रम्य आहुत्येति मध्याह्नस्नानमुक्त्वा ततो ब्रह्मयज्ञोक्तेरवांतरप्रकरणात् स्नानं ब्रह्मयज्ञांगं तयोर्मध्ये न संध्या । अंगांगिनोरोगे न व्यवायापत्तेः कर्मणि कर्मांतरारंभायोगाच्च आगतूनामंते निवेश इति न्यायाच्च ब्रह्मयज्ञोत्तरमेव संध्या । न चैवमंते यद्ददातिसादक्षिणेत्युक्ते स्तावत्पर्यंतमवांतरप्रकरणे ब्रह्मयज्ञोत्तरमपि संध्यानस्यादिति युक्तम् । ददातीत्यस्याविधायकत्वात् । अतएव वृत्तिः कृत् अन्यथा दद्यादित्येव वावक्ष्यदिति । संध्योत्तरं ब्रह्म

यज्ञस्तुआपस्तांबादिपरः । इदमापःप्रवहतधाम्नोधाग्नस्तथैवच । विमोचनेतुतीर्थस्यआप्यायस्वैवैजयेत् । देवागतुविदइतिश्रुत्वाज्य निवेदनम् । प्रक्षाल्यतीर्थदेशचगत्वास्वर्धर्ममाचरेत् । आद्धहेमाद्राबुशानाः—स्वत्यादिष्वथाचम्यसोपानत्कोह्यसंस्पृशन् । आगतःसोद पात्रस्तुयत्नेनशुचिरेवसः । तेनोदकेनद्रव्याणिप्रोक्ष्याचम्यपुनर्युहे । ततःकर्माणि कुर्वीतनित्यवैयानिकानिच । ज्ञात्तानपः—यद्यानीतुसव्येन प्रोक्षयेद्दक्षिणेनतु । इतिश्रीमन्नारायण० लक्ष्मणभट्टकृतेआचारलेमाध्याह्निकविवरणम् ॥

अथदेवपूजा । तत्रप्रयोगगपारिजातेवसिष्ठः—कौर्वैर्यतुधनस्थानमैशान्यादेवतालयम् । माधवीयेदक्षः—मागेतुपंचमेदेवम र्चयेत्पुरुषोत्तमम् । इति । मंत्रराजविधाने—प्रातर्होमंचकृत्वावादेवतार्चनमारभेत् । यद्वासाध्याह्निकंकृत्वापूजयेत्पुरुषोत्तमम् । इति । चं द्रिकायांहारीतः—कुर्वीतदेवतापूजांजपयज्ञादन्तरम् । अथपूजापात्राणि । प्रयोगगपारिजाते पैठीनसिः—सीसकायसपापाण हीनभग्नपात्राणिवर्ज्यानि । हीनानि मानतः । मानं शिवरहस्ये—पट्त्रिशदंगुलपात्रमुत्तमंपरिकीर्तितम् । मध्यमंतुत्रिभागोनंकनिष्ठद्वाद शंगुलम् । तत्रैवदेवीपुराणे—वस्वंगुलविहीनतुनपात्रकारयेत्कचित् । क्वचिदितिसर्वधर्मकार्यैर्निषेधइतिटोडशानंदः । तत्रैव—नानावि चित्ररूपाणिपुडरीकाकृतीनिच । शंखनीलोत्पलाभानिपात्राणिपरिकल्पयेत् । वाराहे—शृणुतत्वेनमेदेविप्रियपात्राणियानिमे । सौवर्णराज तंताम्रकांस्थंचैवतुयद्भवेत् । सर्वभ्योभयधिकंताम्रतदेवममरोचते । अग्निपुराणे—मृन्मयंचतथाकांस्थमारकूटादिराभवम् । त्रपुसीसलोहजा तमर्धपात्रांविजयेत् । वैखानसग्रंथेअभिषेकपात्रमुक्तम्—अरक्षिमात्रविस्तारमध्येष्टदलसंयुतम् । प्रतिपद्बदलमध्येसुविराणांशत भवेत् । अष्टोत्तरशतंवापिभूपितंमध्यतस्तथा । खचितंचमहारैर्लेखंधारासहस्रकम् । धाराष्टकेनवायुक्तमभिषेकायकल्पयेत् । विशल्यावाष्टमि र्वापिद्वाभ्यांवादशभिश्चवा । तत्रैव—पानीयपात्रंसौवर्णराजंतंताम्रमेवच । वृत्तायंतंसुवृत्तंवाभवेदायतमेववा । प्रस्थमानप्रमाणांभःपूरयोग्यांत

रंशुचि । नीराजनक्रियापात्र्योहेमादिद्रव्यनिर्मिताः । तत्रैवपुष्पसारसुधानिधौ—अर्घ्यपात्रनुवायव्येनैर्ऋत्यां पाद्यपात्रकम् । आग्नेय्यां स्वा
नकलशमीशित्वाचमनीयकम् । मध्येतुमधुपर्कः स्यादित्येतत्पात्रलक्षणम् । चंद्रिकायामाचारादर्शे चस्कांदे—नैवेद्यपात्रंवक्ष्यामिकेशवस्य
महात्मनः । सौवर्णराजतं तां त्रंकां स्यं सृन्मयमेववा । पालशंपद्मपत्रं विष्णोरतिप्रियम् । पूर्वोक्तसृन्मयनिषेधस्तुकुलालचक्रनिष्पन्नपरः ।—कुलाल
चक्रनिष्पन्नमासुरं सृन्मयं स्मृतम् । तदेवहस्तघटितं स्यात्त्यादिदैविकं मतमितिकल्पनरुदिवोदासीयादौवचनात् । शौनकः—पूजागृहं
प्रविश्याथमंडलं परिकल्प्य च । सौवर्णचचतुर्द्वारं संप्राकारं सविस्तरम् । मंडपं रचयित्वा तु वितानध्वजतोरणैः । कृष्णभट्टीये—दर्शनीयामहा
मुद्रापूजारंभावसानयोः । संहारमुद्राकर्तव्यापरिपूर्णे चैनादिके । अधोमुखान्यांहस्ताभ्यामापादतलमस्तकम् । पसारिताभ्यांसंस्पृश्य महासुद्रेय
मीरिता । आचारचिंतामणौ—गंधादिकानिवेद्यां तां पूजापंचोपचारिकी । अर्घपाद्याचमनीयमधुपर्काचमानिच । गंधादिपंचकंचेति उपचा
रादशोदिताः । षोडशोपचारास्तत्रैव—आसनं स्वागतं चार्घ्यपाद्यमाचमनं तथा । मधुपर्काचमनानवसनाभरणानिच । गंधपुष्पेषूपदीपौ
नैवेद्यंचंदनं तथा । प्रयोगदीपिकायां विष्णुपुराणे—पूर्वमावाहनं श्रोतमासनंचततः परम् । ततश्च पाद्यमर्घ्यंचततस्त्वाचमनीयकम् ।
स्नानं वस्त्रंचोपवीतंतोगंधादिचंदनम् । पुष्पंधूपंचदीपंचनैवेद्यंचंदनं ततः । ततो देयः प्रणामश्च ततो देयाप्रदक्षिणा । विसर्जनंततो दद्यादुपचारा
स्तुषोडश । कचित्प्रणामप्रदक्षिणास्थाने तांबूलदक्षिणे उक्ते । हेमाद्रौ भविष्ये—आवाहनासनार्घ्यपाद्याचमनमधुपर्कसेवाश्च । भूषणगंधाः
सुमनोयुतधूपदीपभोज्यानि । प्रादक्षिण्यं स्तुतिरितिकथं त्युपचारषोडशकम् । आचारचिंतामणावष्टादश उक्ताः—आसनावाहने
चार्घ्यपाद्यमाचमनं तथा । स्नानवस्त्रोपवीतंच भूषणानि च सर्वशः । गंधपुष्पे तथा धूपदीपावन्नेन तर्पणम् । माल्यानुलेपनंचैव नमस्कारविसर्जने । पाद्या
र्घयोः पौर्वापर्ये विकल्पइति स्मार्ताः । तत्रैव—आसनाभ्यंजने तद्वदुत्तनिरूपणे । संमार्जनं सर्पिरादिस्नापनावाहने ततः । पाद्यार्घ्याचमनीयंच

स्नानीयमधुपर्ककौ । पुनराचमनीयंचवस्त्रयज्ञोपवीतके । अलंकारांगधुष्येधूपदीपौतथैवच । नैवेद्यमथतांबूलपुष्पमालातथैवच । अनुलेपनं चशय्याचयामरव्यजनेतथा । आदर्शारार्तिकंचैवममस्कारोत्थनर्तनम् । गीतवाद्यादिदानानिस्तुतिहोमप्रदक्षिणम् । दंतकाष्ठप्रदानंचततोदेववि सर्जनम् । उपचाराइभेज्ञेयाः षट्त्रिंशत्सुरपूजने । शान्तिहेमाद्रौत्वन्येउक्ताः—आवाहनसनेपाद्यमर्घ्यमाचमनंतथा । गंधपुष्पेत्तथाधूपं दीपंचमधुपर्ककम् । उपहारंतथाचामंखानंचांगविभूषणम् । वस्त्रोपवीतमाचाममलंकारान् विलेपनम् । गंधपुष्पेत्तथाधूपं दीपमंजनमेवच । आदर्शमंगलंसर्वदेयं सर्वात्मनातथा । होमंभोजनमाचाममलंकारांस्तथापुनः । गंधादिचपुनर्दद्यान्मुखवासंप्रदक्षिणम् । स्तुतिदंडेनमस्कारमात्म नोपिनिवेदनम् । तत्रैव—स्तुतिःस्वकृतावैदिकीदेवादिकृतावेति ।

भार्गवार्चनदीपिकायां षष्टिसंख्याउक्ताः—पूर्वप्रवोधनंकुर्याञ्जयशब्दांस्ततःपुनः । नमस्कारंततःकुर्यात्ततोनीराजनंपरम् । ततोदिव्यासनंदद्यात्ततौवैदंतधावनम् । पादप्रक्षालनंदद्यात्ततौर्ध्वचक्रकल्पयेत् । आचाममधुपर्कचपुनराचमनीयकम् । ततःसुगंधितैलेनमर्दनंकरयेद्धरेः । ततोभ्यंगसुगंधैस्तुकुर्यात्तैलापसारणम् । ततःपुण्योदकैःकुर्यादभियेकसुगंधिभिः । क्षीरेणदध्नाचतथाघृतेनमधुनापिच । शर्करयामं त्रपूलैर्गंधपुष्पोदकैरपि । महाभिषेकंतथाचाममंगवस्त्रंतोर्षयेत् । वाससीपरिधानार्थमुपवीततथाचमम् । गंधसाभरणंपुष्पधूपं नीराजनतथा । दृष्ट्युत्तारणनैवेद्यौमुखवासंसुगंधिभिः । तांबूलंशयनंकेशसाधनंवस्त्रदानकम् । किरिटचंदनेदद्यात्ततआभरणाणिच । पुष्पनीराजनादर्शमंडपा गमनंततः । तत्रासनंपाद्यमर्घ्यमाचामंधूपदीपकौ । नैवेद्यंचसतांबूलंचंद्रनीराजनंपरम् । चामरव्यजनंचत्रपुरोगीतमनोहरम् । मृदंगादिस्वनं नृत्यंनमस्कारंप्रदक्षिणम् । स्तुतिकुर्यात्ततोविष्णोश्चरगौमस्तकेन्यसेत् । निर्माल्यधारणंकुर्यान्नेवेद्यांशस्यभोजनम् । सेवासुहिष्योपविशेन्मंचके तूलिकानयेत् । सुखासनेनशयनेनीत्वातंत्रशायेत् । अर्चैस्तुसुमतांबूलैःपादौसंवाहयेत्ततः । अत्रविष्णुपदंशिवादेरुपलक्षणम् । विधिवच्चा

चयेत्सर्वान्योविप्रोभक्तितत्परइतिपारिजातेवृद्धपराशरोक्तेः । सएव—ज्ञानवस्त्रेचनैवेद्येदद्यादाचमनंहरेः । अत्रपितृचरणाः—सुवर्णप्रतिमादौतद्गुलपुंजादिषुचषोडशाद्युपचारपूजैव । आवाहनाभावेपूजायाअसंभवात् । पंचोपचारादशोपचारास्तुपूर्वस्थापितदेवेवित्युच्यते ।

प्रतिमाविचारः । भविष्ये—सौवर्णराजतीताम्रीसृन्मयीचतथाभवेत् । पाषाणधातुयुक्तावारीतिकांस्यमयीतथा । शुद्धदास्यमयीवापिदेवतार्चप्रशस्यते । अंगुष्ठपर्वदादरभ्यवितस्तिथावेदेवतु । प्रतिमाचतथाकार्यानाधिकशस्यतेबुधैः । पंचरात्रे—मृदासुलाक्षागोमेदमधूच्छिष्टमयीनतु । स्मृत्तिसारेपुराणे—शैलीदास्यमयीलौहीलेप्यालेख्याचसैकती । मनोमयीमणिमयीप्रतिमाष्टविधास्मृता । चलाचलेतिद्विविधाप्रतिष्ठाजीवमंदिरम् । प्रयोगपारिजातेविष्णुधर्मे—तयोरसंभवेचैवसाचेहनवधास्मृता । रत्नजोहेमजाचैवराजतीताम्रजातथा । रैतिक्यर्चतथालौहीशैलजाद्रुमजातथा । अधमाधमाविज्ञेयासृन्मयीप्रतिमाचया । रैतिकी पित्तलजा । स्मृत्तिसारे—नाच्यगृहेऽस्मजामूर्तिश्चतुरंगुलतोधिका । नवितस्याधिकाधातुसंभवाश्रयइच्छता । देवीपुराणे—सप्तांगुलंसमारभ्ययावच्चद्वादशांगुलम् । गृहेष्वर्चासमाख्याताप्रासादेचाधिकाशुभा । कपिलपंचरात्रे—मानांगुलप्रमाणेनदशपंचदशांगुला । गृहेतुप्रतिमापूज्यानाविकतुप्रशस्यते । हयशीर्षपंचरात्रे—दशांगुलप्रमाणावातिथ्यंगुलमितापिवा । दानमदनरत्नेष्वेवम् । तत्रैवमात्स्ये—ग्रीहिभिर्वाग्निभिश्चैर्ध्वर्यामांगुलमीरितम् । मध्यमंतुग्निभिःसाधैश्चतुर्भिश्चतथोत्तमम् । मानांगुलमितित्यातंमात्रांगुलमथोच्यते । गोविंदराजीये देवीपुराणे—तथाचोर्ध्वस्थिताकार्यासदादेवीचतुर्मुजा । अन्यथातुनकर्तव्याकृताभयकरीसदा । अष्टभुजासदाकार्याप्रासादेवागृहेतथा । ऊर्ध्वस्थितागृहेगोरारौद्राचभिभवेद्युधि । गृहेनसजटापूज्याशैलजापित्तथैवच । अष्टभुजाऊर्ध्वाचोरेतिगोविंदराजः । वाराहे—गृहेभिदग्धाभग्नश्चनार्चोःपूज्यावसुंधरे । एतासांपूजनान्नित्यमुद्वेगंग्राप्नुयाद्गृही । स्कान्दे—शालग्रामशिलायास्तुप्रतिष्ठानैवविविधते । महापूजांतुकृत्वादौपूजयेत्तांतोबुधः । बृहद्ब्रह्मने—

इतिष्ठादिविधानेनविनैववसतेहरिः । सदातत्रशिलामात्रेचक्रचिह्नवरानने । चक्रचिह्नइत्युक्तेरचेकहिरण्यगर्भादौशालग्रामशिलाकृतमूर्त्यादौच
 प्रतिष्ठाभवतीति पंचायतनसारः । अत्रकेचित्प्रतिष्ठावाहनयोर्मिलितयोर्देवतासन्निधिनकत्वात्स्थापितदेवेष्वप्यावाहनमित्याहुः । तन्न ।
 आवाहनात्पूर्वपादस्पर्शादवपिदोषभावप्रसक्तेः । मालादिदनेपुण्याभावापत्तेश्च । अतो नावाहनम् । पंचायतनसारेतुदेवतायाव्यासगां
 तराभावध्यानार्थप्रतिष्ठितदेवतायामप्यावाहनमित्युक्तम् । अन्येतुप्रतिष्ठयादेवसन्निधियोग्यताक्रियतेआवाहनेनतत्सन्निधिरित्याहुः । दैशिकसा-
 न्निध्येपिबौद्धसान्निध्यार्थमावाहनमितिभट्टदिनकरः । स्मृतिसारेपुराणेच—उद्भासावाहनेनस्तःस्थिरायामुद्धवार्यने । अस्थिरायामविकल्पा-
 त्स्यात्स्थडिलेतुभवेद्द्वयम् । स्नपनंचाविलेख्यायामन्यत्रपरिभार्जनम् । पंचायतनसारेनंदिपुराणे—स्थिरलिङ्गेऽनलेतोयेहृदयेसूर्यमंडले ।
 आवाहनादिचत्वारिकुर्यान्नोद्भासनतथा । तत्रैवपादो—शालग्रामशिलायांचनावाहनविसर्जने । देवीपुराणे—पादेष्वयामाकदूर्वाचविष्णुक्रांता
 दिरिष्यते । गधपुष्पाक्षतयवकुशाग्रतिलसर्षपाः । तत्रैव—विल्वरक्ताक्षतैःपुष्पैर्दधिदूर्वाकुशैस्त्रिलैः । सामान्यःसर्वदेवानामर्घ्योपरीक्रीतितः ।
 अमावेदधिदूर्वादेर्मनसंवाग्रकल्पयेत् । रक्तंकुंकुमम् । पुष्पसारसुधानिधौ—इक्षुर्मधुघृतचैवपयोदधिसहैवतु । प्रस्थप्रमाणवाग्राह्यंमधु-
 पर्कमिहोच्यते । पंचायतनपूजासारे—जातीलवंगककोलान्याचमनीयद्रव्याणि ॥

अथस्नानं । बृहन्नारदीये—वादित्रनिनदैरुच्चैर्गीतमगलनिःस्वनैः । यःस्नापयतिदेवेशजीवन्युक्तोभवेद्धिसः । वादित्राणामभावेतुपूजा
 कालेचसर्वदा । घंटाशब्दनैःकार्यःसर्ववाद्यमयीयतः । योगिनीतन्त्रे—शिवागारेऽल्लंकंचसूर्यागारेचशंखकम् । दुर्गागारेवंशवाद्यंमधूरीचन,
 वादयेत् । स्कांदे—वेणुवीणास्वनैश्चैवकुर्वातुस्नपनहरेः । शिवशंखेनस्नापयेत् । नशिवशंखवारिणेतिपंचायतनसारेवचनात् । सर्वत्रैव

१ परिकल्पित । २ झल्लक कास्यतालवाद्यम् । ३ मधूरीवेणुवाद्यम् ।

प्रशस्तोऽब्जः शिवसूर्यार्चनं विनेति प्रयोगपारिजाते ब्राह्माच्च । शिवार्चने शंख उक्तः सौरपुराणे पादो—कुशपुण्योदकक्षानाङ्गल्लोकमवा-
 मुयात् । रत्नोदकेन सावित्रकौबेरं हेमवारिणा । नारसिंहं तु संस्थाप्य कर्पूरगुरुवारिणा । इन्द्रलोके समोदित्वा पश्चाद्विष्णुपुरं व्रजेत् । कपिलाक्षीरमा-
 दा यशं खेकृत्वा जनार्दनम् । यज्ञायुतसहस्रस्य स्थापयित्वा लभेत फलम् । ताम्रमूर्तौ गव्याभिषेको न निषिद्धः । स्नानतर्पणदाने भवित्यादि पूर्वोक्तवचनात् ।
 नारसिंहे—यः पुनः पुष्पतैलेन संस्थापयति केशवम् । दिव्यौषधियुतेनापितस्य प्रीतो भवेत्सदा । रुद्रयामले—द्वादश्यां च दिवा स्वापस्तुलस्य-
 वचयस्तथा । तत्र विष्णोर्दिवा स्नानं वर्जनीयं सदा बुधैः । पादो—शंखे तीर्थोदकं कृत्वा यः स्नापयति केशवम् । द्वादश्यां विदुमात्रेण कुलानां तारयेच्छ-
 तम् । द्वादश्यां स्नाने विकल्प इति केचित् । दिवा पदोपादानादिवसे निषिद्धं न तुरात्रावित्यन्ये । विष्णुमूर्तेः स्नाननिषेधो न शास्त्राभावादेरित्यपरे । प्र-
 योगपारिजाते व्यासः—प्रतिमापट्टयंत्राणां नित्यं स्नानं कारयेत् । कारयेत्सर्वं दिवसे यदा वामलधारणम् । पादौ वै द्वादशास्त्रमाहात्म्ये—
 चंदनोशीरकर्पूरकुंकुमागरुवासितैः । सलिलैः स्नापयेन्मन्त्री नित्यदा विभवे सति । स्कांदे—क्षीराद्वशगुणं दद्याद्घृतेनैव शतोत्तरम् । घृताद्वशगुणं
 क्षौद्रं क्षौद्राच्चैक्ष्वजं तथा । स्नानादिषु द्रव्यमानमुक्तं शिवधर्मोत्तरे—स्नानं पलशतं ज्ञेयमभ्यंगं पंचविंशतिः । पलानां द्वे सहेस्ते तु महास्नानं प्रकीर्ति-
 तम् । हरनाथीये—अष्टोत्तरपलशतं स्नाने देयं तु सर्वथा । व्रतहेमाद्रौ कालिकापुराणे—पंचविंशत्पलं लिंगे अभ्यंगं कारयेदथ । शिवस्य
 सर्षिषा स्नानं प्रोक्तं पलशतेन च । तावतामधुना चैव दद्याच्चैव पुनः पुनः । तावतैव च क्षीरेण गव्येनैव भवेत्ततः । भूयः सार्धसहस्रेण पलानामैक्ष्ववं तथा ।
 पलं च कुडवः प्रस्थ आढको द्रोण एव च । धान्यमानेन धुवोद्धव्याः क्रमशोऽमी चतुर्गुणाः । मदनरत्ने आर्थवर्षणपरिशिष्टे—पंचकृष्णलको माष-
 सैश्चतुःषष्टिभिः पलम् । चंद्रिकायां पुलस्त्यः—स्नाप्यमानं च पश्यति ये घृतेनोत्तरायणे । तेषां विष्णुसालोक्तं सर्वपापविवर्जिताः । घृतमानं
 प्रश्लोवा आढकं वेतितत्रैव । तत्रैव वामने—देवमात्यापनयनं देवागारसमूहनम् । स्नपनं सर्वदेवानां गोप्रदानसंस्तुतम् ॥ ॥ वस्त्रादि ॥ अग्नि-

पुराणे—दुकूलपट्टकौशेयरांककार्पासकादिभिः । वासोभिः पूजयेद्देवं सुशुभैरात्मनः प्रियैः । विष्णुधर्मोत्तरे—रांकवासुगरोभ्याश्चकदस्यश्च तथाशुभाः । निषिद्धानिवाराहे—नीलरंजितवल्लभो मत्स्यो मन्त्रनिवेदयेत् । नवमक्षालितचैव सचिरैरवेवसेत् । नीलीद्रोपः कार्पास एवोक्तः । तथा—यज्ञोपवीतदानेन सुरेभ्यो ब्राह्मणाय वा । भवेद्विप्रश्चतुर्वेदी शुद्धीनां त्रिसंशयः । नन्दिपुराणे—अलकारचयोदद्याद्विप्राय च सुराय च । सोमलोकेरमित्वा स विष्णुलोके महीयते । वस्त्रालंकारादिन प्रत्यहमपूर्वम् । वस्त्रमभ्युक्षणाच्छुभ्येदपरंतु दिने दिने इति हरनाथीये तत्त्वसागर-संहितोक्तेः । अपरंतदेव । ननिर्माल्यं भवेद्वस्त्रस्वर्णरत्नविभूषणमिति तत्रैव चित्राकरीयनिबंधाच्च । उपवीतमपि प्रत्यहं नार्पूर्ववत्प्रसमत्वा दिति हरनाथः ॥ ॥ गंधपुष्पधूपदीपादेव ताभेदेन वक्ष्यंते । चंद्रिकायां पादो—गंधेभ्यश्च दनं पुण्यं चंदनादगस्वरेः । कृष्णागरुस्ततः श्रेष्ठः कुंकुमंतुततो वरम् । मदनरत्ने गारुडे—कस्तूरिकाया भागौ द्वौ च त्वारश्च दनस्य तु । कुंकुमस्य त्रयश्चैव शशिनः स्यात्ततः समम् । कर्पूरं च दनं देवैर्पुः कुंकुमचसमांशके । सर्वगंधमिति त्रोटं सप्तसुरवल्लभम् । काशीखंडे—कस्तूरिकाया द्वौ भागौ द्वौ भागौ कुंकुमस्य तु । चंदनस्य त्रयो भागाः शशिनस्त्वेक एव हि । यक्षकर्दम इत्येष सर्वदेवमनोहरः । मदनरत्ने—कर्पूरमगरुश्चैव कस्तूरी च दनंतथा । कंकोलं च भवेदेभिः पंचभिर्यक्ष कर्दमः । विष्णुधर्मोत्तरे—दारिद्र्यपद्मं कुकुर्यादस्वास्थ्यं रक्तचंदनम् । उज्जरीं विप्रविभ्रंशमन्ये कुर्यु रूपद्रवम् । केवलनिषेधोयं मिलितानां विधानादिति पंचायतनसारः । गारुडेस्कांदे च—यो ददाति हिरेर्नित्यं तुलसीकाष्ठचंदनं । पितृणां च विशेषेण सदा भीष्टं हरेर्यथा । तुलसीदल लयेन च दनेन जनार्दनम् । विलेपयति यो नित्यं तुलसीकाष्ठचंदनं । पितृणां च विशेषेण सदा भीष्टं हरेर्यथा । तुलसीदल

अथ पुष्पाणि । पुष्पदानं कर्माभ्यामिति केचित् । तन्न । तत्र दक्षिण करनियमात् । पुष्पांजलि विधा वजलि विधेश्च । यत्तु—यजन्क

१ कदसी वृणविशेष । २ दर्प जवादि ।

राभ्यांयज्ञेशमिति । यच्च—तावेकेवलैश्चाध्यौततपूजाकरौकराविति । तत्कथंचिद्वन्धकरद्वयव्यापारातुवादइतिटोडरानंदः । पुष्पां-
जल्यादिपरभितिवयम् । पाद्वे—श्यामापितुलसीविष्णोःप्रियागौरीविशेषतः । विष्णुरहस्ये—तुलसीप्राप्ययोनित्यंनकरोतिममार्चनम् ।
तस्याहंप्रतिगृह्णामिनपूजांशतवार्षिकीम् । विष्णुधर्मे—रक्तान्यकालजातानिचैत्यवृक्षोद्भूतानिच । इमंशानजातपुष्पाणिनैवदेयानिकर्हिचित् ।
विष्णुः—नोग्रगंधिपुष्पंनगंधिनकंटकजम् । कंटकजमपिशुङ्खसुगंधिदद्यात् । नरक्तंदद्यात् । रक्तमपिकुङ्कुमंजलंजदद्यादिति । विष्णु
रहस्ये—नशुक्लैःपूजयेद्देवंकुसुमैर्नमहीगतैः । नविशीर्णदलैःस्पृष्टैर्नाशुभैर्नाविकासिभिः । अतिगंधीन्यगंधीनिअम्लगंधीनिवर्जयेत् ।
अविकासिभिरितियेषाविकासोनजातः । येषांतुविकासोत्तरंमुकुलत्वंकमलादीनांतोपास्यएवनिषेधइतिवक्ष्यते । भविष्ये—केशकीटापविद्धा
निशीर्णपर्युषितानिच । स्वयंपतितपुष्पाणित्यजेदुपहतानिच । मुकुलैर्नार्चयेद्देवमपक्वंननिवेदयेत् । गंधवंत्यपवित्राणिकुसुमानिविवर्जयेत् ।
गंधहीनमपिग्राह्यपवित्रयत्कुशादिकम् । तिथ्यालोकेमत्स्यसूक्ते—वंधुजीवंचद्रोणंचसरस्वत्यैनदापयेत् । विष्णुधर्मोत्तरे—नगृहे
करवीरोत्थैःकुसुमैर्नार्चयेद्धरिम् । गृहेजातोयःकरवीरस्तदुत्थैरित्यर्थइतिपंचायतनसारः । यथाश्रुतमेवतुयुक्तम् । निषिद्धपुष्पा
णिगारुढे—नार्कनोन्मत्तंकिंचित्तथैवगिरिकर्णिकाम् । नकंटकारिकापुष्पमच्युतायनिवेदयेत् । कुटजंशालमलीपुष्पंशिरीषंचजनार्दने ।
निवेदितंभयंशोर्कनिःस्वतांचप्रयच्छति । करानीतंपटानीतंतपुष्पंसकलंयजेत् । करोवामः । पटोऽधोवस्त्रम् । देवोपरिधृतंयच्चवामहस्तेच
यद्धृतम् । अधोवस्त्रधृतंयच्चतपुष्पंपरिवर्जयेदितिपंचायतनसारात् । विष्णुः—याचितंनिष्फलंपुष्पंकयक्रीतंचनिष्फलम् । अस्पृश्य-
त्वाद्रजस्वलायादेवकार्यनिषेधसिद्धे । नदेवकार्यंकुयादितिहारीतोक्तिर्देवार्थपुष्पनैवेद्यादीत्येतदर्थेतिक्लृप्ततरुः । विष्णुधर्मोत्तरे—
अधोवस्त्रधृतंयच्चजलांतःक्षालितचयत् । देवतास्तन्नगृह्णन्तिपुष्पंनिर्माल्यतांगतम् ॥ पर्युषितदिनविचारः । हलायुधेभविष्ये—केशकी-

टापविद्वानित्येत्थं पितानिच । तुल्यगस्तिविव्वानानास्तिपथुपितात्मता । मदनपारिजाते—जलपथुपितं त्याज्यं पत्राणि कुसुमानिच । तुलस्य
 गस्तिविव्वानांगं वारिनदुष्यति । विष्णुधर्मोत्तरे—तुलसां विव्वपत्रे जलजे पुच सर्वशः । नपथुपितदोषोस्तिमालाकारगृहेषुच ।
 स्कांदे—पलाशदिने मेकचपकजं च दिनत्रयम् । पंचाहं विव्वपत्रच दशाहं तुलसीदलम् । पथुपितं नेत्यर्थः । हलायुधे—जलजानां च सर्वेषां
 विव्वपत्रस्य चैव हि । तेषां पथुपिताशकाकार्यापचदिनोर्ध्वतः । तीर्थसौख्ये प्राप्ते—तुलसीनोपथुपिताविव्वच त्रिदिनावधि । पद्मपंचदिना
 त्याज्यं शेषपथुपितं विदुः । तत्रैव स्कांदे दमनमुपक्रम्य—तथा मालाभगवतः परमप्रीतिकारिणी । शुष्कापथुपितावापिन दुष्टा भवति क्वचित् ।
 पूर्वोक्तदिनसंख्यातिक्रमे पिमालाकारगृहस्थमदुष्टमिति दौर्वागमः । स्मृतिसारावल्यां—जलजानां च सर्वेषां पत्राणामहतस्य च । कुश
 पुष्पस्य रजतसुवर्णकृतयोरपि । नपथुपितदोषोस्ति तीर्थतोयस्य चैव हि । बोपदेवः—विव्वापामार्गजाती तुलसि शमिशताकेतकी भृंगदूर्वा मदां
 भोजहिदुर्भासुनि तिलतगरब्रह्मकह्लारमल्ली । चपाश्चाराति कुंभादभनमरुचकाविव्वतो हानि शस्तास्त्रिशत्येकार्यरीशोदधिनिधिवसुमसूयमाभूय एव ।
 अस्यार्थः—शताशतावरी । मदोमदारः । अहिर्नागचपकः । मुनिरगस्त्यः । ब्रह्मपलाशम् । कह्लारकुमुदम् । तेन नपौ न रक्तयम् ।
 अश्चारातिः करवीरः । अरीषट् । ईशः एकादश । उदधिश्चत्वारः । निधिर्नव । वसुरष्टौ । भूरकः । यमौ द्वौ । विव्वमारम्याहिपयंत
 गणयित्वा दर्भमारम्य त्रिशदादिसंख्यया पुनर्गणयेदित्यर्थः । तत्त्वसागरसंहितायां—यद्वापथुपितैश्चापि पुष्पाद्यैरविकारिभिः । गंधोदके
 न चैतानि त्रिः प्रोक्ष्यैव प्रपूजयेत् । पारिजाते आदित्यपुराणे—शिवे कुंदं मदीयं यथीव धूककेतकम् । जपारक्तत्रिसंध्यै द्वे सिंदूरकुटजानितु ।
 मालती घुसुण चैव हयारिं वर्वरी लजेत् । नशांशाल्मलपुष्पं धूमांडं च नशोभनम् । कलिका मुकुलैर्नैज्या विनाचपकपकजैः । पुष्पमालायाम्—
 मंदारमर्कटचूरशाल्मलीकांचनालजम् । निषिद्धं विष्णुपूजायां पुष्पचैभीतकतथा । निषिद्धं विद्धि तं विष्णौ शिरीषशक्रपुङ्कम् । नरसिंहस्य पूजायां

निषिद्धं केतकीद्वयम् । चंद्रिकायामप्येवम् । मदनपारिजाते विष्णुधर्मम्—ऋकचाव्यस्य पुष्पाणि तथा घत्तूरकस्य च । कृष्णं च कुटुजं चार्कनैवेद्यं जनार्दने । शाल्मलं च शिरीषं च बृहतीं गिरिमल्लिकाम् । सर्जकं चैव कृष्णमांडकं च नारं च वर्जयेत् । शान्ता तपः—देवीनाम कर्मंदारौ सूर्यस्य तगरं तथा । निषिद्धमित्यर्थः । कार्तिकमाहात्म्ये—गणेशं तुलसीपत्रं दुर्गां नैव तु दुर्वया । मुनिपुष्पैस्तु सूर्यं च लक्ष्मीकामो न चार्चयेत् । पाद्मे—न बिल्वे नार्चयेद्भानुं न केतक्यामहेश्वरम् । नाक्षतैः पूजयेद्द्विष्णुं न तुलस्यागणाधिपम् ॥

तुलसीग्रहणादौ विशेषः । हारीतः—स्नानं कृत्वा तु ये केचित्पुष्पं चिन्वंति मानवाः । देवतास्तन्नगृह्णन्ति भस्मीभवतिकाष्ठवत् । तन्म ध्यात्वा स्नानपरम् । अस्नात्वा तुलसीं छित्त्वा देवतापितृकर्मणि । तत्सर्वं निष्फलं याति पंचगव्येन द्रुध्यति इति पाद्मोक्तेरिति चंद्रिका । अत्र तुलसीपदं पुष्पमात्रपरम् शिक्षाचारानुरोधादिति रुद्रधरः । देवयाज्ञिकनिबंधे स्मृतिसारे—श्रवणे च व्यतीपाते भौमभार्गवभानुषु । पर्वद्वये च संक्रांतौ द्वादश्यां सूतकद्वये । तुलसीये विचिन्वंति ते छिंदंति हरेः शिरः । क्वचिच्छ्रवणस्थाने वै धृतिपदम् । पाद्मे—भृग्वर्कागारवारेषु द्वादश्यां पंचपर्वसु । ये विचिन्वंति तुलसीं ते छिंदंति हरेः शिरः । विष्णुधर्मोत्तरे—रविवारं विना दूर्वा तुलसीं द्वादशीं विना । जीवितस्या विना शाय न विचिन्वीत धर्मवित् । तथा—संक्रांतावर्कपक्षांतौ द्वादश्यां निशिसंध्ययोः । यैश्छिन्नं तुलसीपत्रं तैश्छिन्नं हरिमतस्तकम् । विष्णुधर्मे—न छिंद्या तुलसीं विप्रो द्वादश्यां वैष्णवः क्वचित् । हरिभक्तिचिलासे—संक्रांत्यादौ निषिद्धोऽपि तुलस्य वचयः स्मृतौ । परं श्रीविष्णुभक्तैस्तु द्वादश्यामेव नेष्यते । अयं निषेधो न कृष्णतुलस्याम् ।—तुलसीकृष्णतुलसीतथारक्तं चंदनम् । केतकीपुष्पपत्रं च सद्यस्तुष्टिकरं हरेरिति भविष्ये कृष्णतुलस्याः पुनरु पादानेन तुलसीत्वाभावात् । जीरकं कृष्णजीरकमिति वत् । पाद्मे—द्वादश्यां तुलसीपत्रं धात्रीपत्रं च कार्तिके । लुनाति स नरो गच्छेन्निरयानतिग हितान् । रुद्रयामले—देवार्थे तुलसीछिंदो होमार्थं समिधस्तथा । इंदुक्षये न दुष्येत गवार्थे पितृणस्य च । पाद्मे—तुलस्य मृतजन्मासि सदा त्वं के

श्वप्रिये । केशवार्थविचिन्वामिवरदाभवशोभने । इतितुलसीग्रहणमत्रः । अवंतीखंडेस्कांदे—येऽर्चयतिहरेर्भूतिकोमलैस्तुलसीदलैः । कोटिकोटिसुवर्णानादानस्यफलमाप्नुयुः । तत्रैव—सुमजयांसदलयातुलसीभवयाहरेः । पूजांकुर्वीतयोनित्यंसपूजाफलमश्रुते । शंखः—वानस्पत्येमूलफलेदर्विष्यर्थेचगोस्तृणम् । देवतार्थचकुसुममस्तेयंभनुरव्रीत् । द्विजस्तृणैवःपुष्पाणिसर्वतःस्वयमाहरेदिति याज्ञवल्क्योक्तः । एतन्नित्यपूजापरम् ।—पारक्यारामसजातैःकुसुमैर्चयेत्सुरान् । तेनपानेलियेऽहयदेतदनुतभवेदितिनारदीयादितिपंचायतनसारः । आह्निकप्रदीपेस्कांदे—पत्रवायदिवापुष्यंफलनेष्टमवोमुखम् । दुःखदतत्समाख्यातयथोत्पन्नप्रदापयेत् । अधोमुखार्पणं नेष्टंपुष्पांजलिविधिविना ॥ लक्षपूजायांविशेषः । लक्षपूजासुसर्वासुपुष्पमैकैकमर्पयेत् । समुदायेनचेत्पूजालक्षपुष्पार्पणंहितत् । लक्षपुष्पादौपुष्पाद्यर्पणयथेच्छमितिपंचायतनसारे । जटमल्ले—येपांशंसतिपुष्पाणिप्रशस्तान्यर्चनेहरेः । पल्लवाअपितेपांस्युःफलंवार्चाविधौहरेः । पादौ—विल्वपत्रंशमीपत्रतुलस्यामलंकृतया । कुशपत्रंभृंगराजसदाग्राह्यहरेर्वृधैः । विल्वपत्रेविशेषः शिवधर्मोत्तरे—अच्छिन्नैर्विल्वपत्रैश्चअच्छिन्नाप्रैस्त्रिपत्रकैः । वामपत्रेवसेद्रह्यापन्नानाभश्चदक्षिणे । पत्रात्रेलोकपालाश्चमथ्येपत्रेसदाशिवः । पृष्ठभागेस्थितायक्षाःपूर्वभागेऽमृतस्थितम् । तस्माद्वैपूर्वभागेनअर्चयेद्विरिजापतिम् । जटमल्ले—येपांशंसतिपुष्पाणिप्रशस्तान्यर्चनेहरेः । पल्लवाअपितेपांस्युःफलंवार्चाविधौहरेः । भविष्ये—फलानामप्यलाभेतुतृणगुल्मौषधीरपि । औषधीनामभावेतुभक्त्याभवतिपूजितः । मनसापूजयेदित्यर्थः ॥

अथधूपः । तिथितत्त्वेकालिकापुराणे—मधुस्ताघृतगंधोगुगुल्वगरुशैलजम् । सरलसिद्धसिद्धार्थदशांगोधूपइष्यते । मदनरत्ने—षड्भागकुष्ठद्विगुणोगुडश्चलाक्षात्रयंपंचनखस्यभागाः । हरीतकीसर्जरसश्चशमांसीभागैकमेकत्वथशैलजस्य । घनस्यचत्वारिपुरस्यचैकंधूपो दशांगःकथितोमुनींद्रैः । द्विगुणोबृशः । शैलजमध्यदेशेतुलइतिप्रसिद्धम् । घनोमुस्ता । पुरोगुगुलुः । व्रतहेमाद्रौभविष्ये—अगरुच

दनंमुस्तासिह्मकंवृषणंतथा । समभागंतुर्कतव्यंधूपोयममृताह्वयः । तथा—श्रीखंडंअथिसहितमगरुसिह्मकंतथा । मुस्तातथैदुर्भूतेशशर्कराचंददे
त्रयम् । इत्येपोऽनंतधूपश्चकथितोदेवसत्तम । तथा—कृष्णागरुसिह्मकंचवालंकवृषणंतथा । चंदनंतगरुमुस्ताप्रबोधःशर्करान्वितः । तथा—
कर्पूरंचंदनंकुष्ठमुशीरसिह्मकंतथा । अथिकंवृषणंभीमकुंभंगुंजनंतथा । हरीतकीतथोशीरयक्षधूपउदाहृतः । तथा—वृषणंसिह्मकंविल्वंश्रीखं
डमगरुसंतथा । कर्पूरंचतथामुस्ताशर्करासत्त्वचंद्रिज । इत्येषविजयोधूपःस्वयंदेवेननिर्मितः । वृषणंकस्तूरिकेतिस्मयप्रदीपः । कर्पूरंचंदनं
मांसीत्वक्पत्रैलालवंगके । अगरुसिह्मकंधूपंप्राजापत्यंप्रचक्षते । श्रीखंडंतगरुकुष्ठकर्पूरसिह्मकंतथा । महानयस्मृतोधूपःप्रियोदेवस्यसर्वदा । चंद्रि
कायांहारीतः—रुहिकाख्यंकणंदारुसिह्मकंसागरुसितम् । शंखंजातीफलश्रीधूपानिस्त्युःप्रियाणिवै । रुहिकाभांसी । कणोगुगुलविशेषः ।
दारुदेवदारुः । शंखंनखी । नारसिंहे—विनामृगमदंधूपेजीवजातंविवर्जयेत् । एतच्छसिहान्यपरम् । महिषाख्यंगुगुलंयआज्ययुक्तं
शर्करम् । धूपंददातिराजेंद्रनरसिंहायभक्तिमानितितैवोक्तेः । देव्यादौतसवक्ष्यमाणत्वाच्च । तत्रैव—कृष्णागरुसमुत्थेनधूपेनश्रीधरालयम् ।
धूपयैद्वैष्णवोयस्तुसमुक्तोनरकार्णवात् । गौतमः—तीर्थकोटिशतैर्धौतोयथाभवतिनिर्मलः । करोतिनिर्मलंदेहंधूपशेषस्तथाहरेः । पाद्मे—
धूपंचारात्रिकंविष्णोःकराभ्यांयःप्रविदते । कुलकोटिसमुद्धृत्ययातिविष्णोःपरंपदम् ॥

अथदीपः । नारसिंहे—धूतेनवाथतैलेनदीपंप्रज्वालयेन्नरः । अथमहादीपःव्रतहेमाद्रौविष्णुधर्मे—महावर्तिःसदादेयाकृष्ण
पक्षेविशेषतः । देवस्यदक्षिणेपार्श्वेदेयातैलुलानृप । पलाष्टकयुताराजन्वर्तितत्रप्रकल्पयेत् । महारजनरक्तेनसमग्रेणतुवाससा । वामपार्श्वेतु
देवस्यदेयाधृततुलानृप । पलाष्टकयुतांपुण्यांशुक्लांवर्तचदीपयेत् । वाससातुसमग्रेणसोपवासोजितेद्रियः । एवंवर्तिद्वयमिदंसकृद्वत्त्वामहीयते ।

एकामप्यथवाद्वाद्भीष्टामनयोर्द्वयोः । दीपदानंमहासंक्रुत्वाफलमुपाश्रुते । दीपनिर्वाणनिषेधोभविष्ये—तांश्चदत्वान्हितेतनच तैलविवर्जितान् । कुर्वीतदीपहिंसांयोमूपक्रोऽधःप्रजायते । भविष्योत्तरे—ग्रज्वात्यदेवदेवस्यकर्पूरेणतुदीपकम् । अश्वमेधमवाप्नोति कुलैवसमुद्धरेत् । संवर्तः—देवागारेद्विजानांचदीपदत्त्वाचतुष्पथे । मेधावीज्ञानसपन्नश्चक्षुष्मान्जायतेनरः ॥

अथनैवेद्यं । कृष्णभट्टीये—नैवेद्यजलपुष्पादौवेनुमुद्रांप्रदर्शयेत् । गोविंदराजीयेत्रह्मांडे—पत्रपुष्पफलंतोयमन्नपानाद्य मौषधम् । अनिवेद्यनमुंजीतयदाहारायकल्पितम् । तत्रैवपाद्वे—अनिवेद्यहरेर्भुंजन्ममजन्मनिनारकी । निवेदितस्यभक्षणप्रतिपत्तिरिति गोविंदराजः । तत्र । यद्भक्षयेत्तन्निवेदितमितिवाक्यार्थात् । अनिवेदितभक्षणनिषेधात्सर्वान्ननिवेदननिषेधः । व्यवदानद्वारापुरोडाशस्येवोद्धृतान्ननिवेदनद्वारासर्वान्ननिवेदनमितिवाच्यम् । उद्धरणाविधानात् । तद्विधानेपिसर्वपुरोडाशत्यागवत्सर्वान्ननिवेदनसिद्धेश्च । निवेदितशेषत्वेनसर्वस्यानिवेदितत्वांगीकारेलक्षणापानाच्च । पाकैक्येनिवेदितेनैवैश्वदेवस्विष्टकृद्भुत् । यत्तुशान्तातपः—एकस्मिन्वाप्यगक्तश्चेत्पूर्वविष्णुनिवेदनम् । वैश्वदेवततःशिष्टाभ्यासस्यवचनयथेतिशिष्टपदतत्सर्वपुरोडाशत्यागे शेपात्स्विष्टकृतवद्विष्णोर्निवेदितान्नेनयष्टव्यदेवतांतरमितिश्रीधरोक्तेःसर्वनिवेदनेप्युपपन्नमितिगोविंदराजः । भट्टदिनकरस्तु वैश्वदेवार्थेनैवद्यार्थपाकभेदेनिवेदितमेवसंस्कृतमेव भक्षयेदिति नियमद्वयंनयुक्तम् । एकभक्षणेन्यतरनियमवाधात् । उभयभक्षणेनियमद्वयवाधात् । अतोनिवेदितमेवभक्षयेदितिवचोहोमासाधनवटकतांत्रूलादिपरं । हुतमेवभक्षयेदितिहविष्यपर । यद्वानिवेदितमेवभक्षयेदितिवैश्वदेवानधिकारिपरम् । अथवापाकैक्येप्यहविष्यस्येवपाकभेदेपिनिवेदितस्याहुतस्यापिहुतत्वमस्येव । नहिपाकभेदेवैश्वदेवभेदः । महानससंस्कारत्वाद्वैश्वदेवस्य । एवंनिवेदितत्वमपिनससर्वनिवेदन । निवेदितस्यदाहादिविधानेनसर्वान्नदाहाद्यापत्तेः । पाकैक्येप्येवम् । तस्मादुद्धृतैवनिवेदनमित्याह । विष्णुः—मेपीमहिपीछापीनादुग्धदधिद्वृतान्यदेयानि ।

आचाररत्नं

॥ ७७ ॥

गारुडे—तुलसीदलसंमिश्रहरेर्यच्छतियःसदा । नैवेद्यमित्यादिस्मृतिरत्नावल्यम् । नैवेद्यस्यत्वमावेतुफलान्यपिनिवेदयेत् । फलानामप्यलाभेतुत्तुणगुल्मौषधीरपि । औषधीनामलाभेतुतोयान्यपिनिवेदयेत् । तदलाभेतुसर्वत्रमानसंप्रवरंस्मृतम् । नैवेद्यांशदानमुक्तं पारिजातेसंग्रहे—विष्वक्सेनायदातव्यनैवेद्यस्यशतांशकम् । पादोदकंप्रसादंचल्लोचंडेश्वरायतु । तद्विधिःपंचरात्रे—ततोऽजव निकांविद्वानपसार्यथाविधि । मुख्यादीशानतःपात्राच्चैवेद्यांशसमुद्धरेत् । टोडरानंदेविष्णुधर्म—फलानिदत्वादेवेभ्यःसफलांविंदेतेश्रियम् । अथफलंभविष्ये—फलंचक्रांशंविद्वंशमिभिसाद्विवर्जयेत् । यत्नपक्वमपिग्राह्यंकदलीफलमुत्तमम् । अथतांबूलंस्कांदे—तांबूलानां किसलयंदत्वास्वर्गमवाप्नुयात् । इति ॥

अथप्रणामः । टोडरानंदेचंद्रिकायांचवाराहभविष्ययोः—प्रणम्यदंडवद्भूमौनमस्करेणयोर्चयेत् । सयांगतिमवाप्नोतिनतांक्रतुशतैरपि । हलायुधे—नदेवंपृष्ठतःकृत्वाप्रणामंकाचिदाचरेत् । वरमुत्थायकर्तव्यंनवृथाप्रमणंचरेत् । तत्रैव—एकहस्तप्रणामश्चएकचैवप्रदक्षिणा । अकालेदर्शनंचैवपुण्यंहंतिपुराकृतम् । एकेतिचंडान्यपरम् । तस्याएकप्रदक्षिणायामवक्ष्यमाणत्वात् । गोविंदराजीयेभविष्ये—अग्रेष्ट्वामभागसमीपेगर्भमंदिरे । जपहोमनमस्काराब्रह्मकुर्वीद्वेवतालये । चाराहे—वस्त्रप्रावृत्तदेहस्तुयोऽनःप्रणमेतमाम् । सदासजायतेमूर्खःससजन्मसुभामिनि । इदंपरिधानीयान्यपरम् । चंद्रिकायांनारसिंहे—नमस्कारेणचैकेनअष्टांगेनहरिस्मरेत् । पद्भ्यांकराभ्यांशिरसापंचांगप्रणतिःस्मृता । दोर्भ्यांपद्भ्यांचजानुभ्यामुरसाशिरसातथा । मनसावचसामत्तयाप्रणामोष्टांगैरितिः । चंद्रिकायांतु—उरसाशिरसादृष्ट्यामनसापिधियापिच । पद्भ्यांकराभ्यांवाचाचप्रणामोष्टांगउच्यतेइत्युक्तम् । संग्रहे—शिरोहस्तौचजानूचिबुक्कंबाहुकद्वयम् । पंचांगस्तुनमस्कारोविद्वद्भिःसमुदाहृतः । पादौ—भूमिमापीब्जजानुभ्यांशिरासेव्यवैशुवि । प्रणमेद्योहिदेवेशशसोऽश्वमेधफलंभेत् ॥

अथप्रदक्षिणा । वाराहे—प्रदक्षिणंनक्तंव्यपुतःपृष्ठदर्शनात् । चक्रवच्चामयेदंगंपृष्ठतोगनदर्शयेत् । अत्रविशेषोवक्ष्यतेकेदारम्बुडे—
आरात्रिकसकपूर्वयेकुर्वतिदिनेदिने । तेप्राप्तवतिसायुज्यनात्रकायाविचारणा । डोडरानंदेविष्णुधर्मे—गीतवादित्रदानेनसौख्यप्राप्नोत्यनु-
त्तमम् । प्रेक्षणीयकदानेनरूपवानभिजायते । प्रेक्षणीयनृत्यगीतादि । अथशंखपूजाभविष्ये—त्रैलोक्येयानिभूतानिवासुदेवस्यचाज्ञ-
या । शंखेवसंतिविप्रैर्द्रुतस्माच्छलप्रजयते । तत्रमंत्रः—त्वपुरासागरोत्पन्नोविष्णुनाविधृतःकरे । निर्मितःसर्वदेवैश्चपांचजन्यनमोस्तुते ।
गर्भादेवादिनारीणांविशीर्यतेसहस्रशः । तवनादेनपातालेपांचजन्यनमोस्तुते । वाराहे—द्वौशखौनार्चयेदिति । शिवाचर्चनंचंद्रिकायां
सारसंग्रहे—शंखमानंतुग्रादेशंचतुरगुलमुच्छ्रितम् । क्रियासारे—ग्रस्थांडुप्रमितःशखःश्रेष्ठस्तयंशंपूरकः । मध्यस्तदर्थप्रमितःकनिष्ठः
क्रमशोभवेत् । गोक्षीरधवलःस्निग्धोदीर्घनालोबृहत्तनुः । वृत्तोयोदक्षिणावर्तःसज्ञेयःशंखसज्ञकः । पूर्वोक्तलक्षणोपेतोवामावर्तोयवापियः । प्रस्थो
दानरत्नेज्ञेयः । मदनरत्नेस्कांदे—पलद्वयेनप्रसृतद्विगुणकुडवंमतम् । चतुर्भि कुडवैःप्रस्थआढकस्तैश्चतुर्गुणैः । चतुराढकोभवेद्रोणइत्येत-
द्रव्यमानकम् । इति ॥

अथपूजाधिकारिणः । तत्रविष्णुपुराणे—ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रश्चपृथिवीपते । स्वधर्मतत्परोविष्णुभाराधयतिनान्यथा ।
स्कांदेशालिग्राममाहात्म्ये—ब्राह्मणक्षत्रियविशाल्क्षीशूद्राणामथापिवा । शालग्रामेधिकारोऽस्तिनान्येपांतुकदाचन । अन्येसकरजाः ।
प्रतिष्ठाहेमाद्रौ—चत्वारोब्राह्मणैःपूज्यास्त्रयोरान्यजान्तिभिः । वैश्यैर्द्वैविवसपूज्यौतत्रैकःशूद्रजान्तिभिः । ब्राह्मणैर्वसुदेवस्तुतृपैःसकर्षण-
स्तथा । प्रबुधःपूज्यतेवैश्यैरनिरुद्धस्तुशूद्रकैः । प्रयोगपारिजाते मंत्रराजानुष्टुप्चिधाने—शालग्रामगिलांवापिचक्रांकितशिलांतथा ।

१ वृत्तोयेसर्वतीर्थानिपाचजन्यनमोस्तुते इति पाठ ।

ब्राह्मणः पूजयेन्नित्यं क्षत्रियादिर्न पूजयेत् । क्षत्रियादिरदीक्षितः । नित्यं सर्वदा । अतो ब्राह्मणस्यादीक्षितस्यापि शालिग्रामपूजानित्या । क्षत्रियादेस्तु दीक्षितस्य । अत्र दीक्षामंत्रविहीने पीत्युक्तेः अयं विनैव मंत्रेण पुण्यराशिः प्रकीर्तित इति विष्णुपूजाप्रकरणे भविष्योक्तेश्च । विष्णुपूजायामदीक्षितस्याधिकारो नान्यत्रेति टोडरानंदः । तेनादीक्षितस्यापि क्षत्रियादेर्मूर्तिपूजनेऽधिकारः । स्मृत्यर्थे सारे—क्षीणमप्यधिकारोस्ति विष्णोरा राधनं प्रति । यत्तु स्मृतिरकौमुद्यां शूद्राचारशिरोमणौ च मनुः—जपस्तपस्तीर्थयात्राप्रज्यामंत्रसाधनम् । देवताराधनं चेति स्त्रीशूद्रपतनानि षडिति तत्स्पर्शवत्पूजापरम् ।—आर्जवं लोभशून्यत्वं देवब्राह्मणपूजनम् । अनभ्यसूया च तथा धर्मः सामान्य उच्यते इति टोडरानंदे विष्णुक्तेः । साधारणधर्माश्चतुर्वर्णपरा इति व्रतहेमाद्रौ विज्ञानेश्वरीये च । स्त्रीशूद्रपतनानि षडिति शूद्रस्य द्विजसेवाऽविरोधेन क्षियास्तु भर्तृसेवाऽत्यागपरमिति भट्टपादाः । जानिर्विवेके—स्पर्शनं देवतानां च कायस्थायिविवर्जयेत् । नास्याधिकारो धर्मे स्तीति मनुः न्याख्याने मेधातिथिः । स्नानोपवासदेवतार्चनादौ न शूद्रस्य नित्योधिकार इति । शूद्रादेः पूजास्पर्शविना ।—क्षीणमनुपनीतानां शूद्राणां च जनेश्वर । स्पर्शनेनाधिकारोऽस्ति विष्णोर्विशंकरस्य वेति बृहन्नारदीयात् । यदि भक्तिर्भवेत्तस्य क्षीणानां पिवसुधरे । दूरादेवास्पृश्यं पूजाकारयेत्सु समाहित इति चाराहाच । ब्राह्मण्यपि हं विष्णुनस्पृशेच्छेय इच्छती । अनाथावासनाथावातस्यानास्तीह निष्कृतिरिति पंचायतनसाराच । सांप्रदायिकास्तु निषेधेषु स्त्रीशूद्रपदस्याप्यदीक्षितपरत्वाद्धिषु तत्पदं दीक्षितपरम् । अतो दीक्षितानंति शालग्रामपूजास्पर्शवत्यपि भवति । स्पर्शनिषेधोऽदीक्षितपर इत्याहुः । तन्न । वचनं विनाव्यवस्थाकल्पने मानाभावात् । अतोऽदीक्षितस्य पूजैव । यत्तु—मातरः सर्वलोकैस्तु स्थाप्याः पूज्याः सुरोत्तमेति देवीपुराणे सर्वपदतत्त्वीशूद्रान्यपरमिति केचित् । दीक्षितस्याप्यस्पर्शनेति युक्तम् । विष्णुमूर्तेः प्रतिष्ठायां चाधिकारः—चतुर्वर्णैस्तथा विष्णुः प्रतिष्ठाप्यः सुखार्थं भिरितिकल्पतरौ देवीपुराणात् । अन्येतु सर्वपदसंकोचे मानाभावात्—ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदिव क्षियः । पूजयेन्मातरो भक्त्या स

सर्वलभतेफलमितिदेवीपुराणाच्च शुचित्वस्यनैमित्तिकपरत्वाद्दीक्षितस्यतत्पूजाभवतीत्याहुः । कौमुद्यांनारसिंहे शूद्राधिकारे—पुराणंशु
 णुयान्नित्यंनरसिंहस्यपूजन । कुर्यादितिशेषः । तत्रैव—ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःश्रियःशूद्रांत्यजातयः । संपूज्यंतसुरश्रेष्ठंभक्त्यासिंहवपुर्ध्वं । अत्राल्य
 जातयोऽसत्सूद्रानतुचंडालादयः । चंडालाःसर्वधर्मबहिष्कृताइतिसंभूतः । लिङ्गेपिचातुर्वर्ण्यस्याधिकारउक्तःशिवसर्वस्वभविष्ये—
 यस्तुपूज्यतेदेविलिङ्गेमांजजगत्पतिम् । ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रोवामत्परायणः । तस्यप्रीतःप्रदास्यामिशिवल्लोकाननुत्तमान् । ब्रह्मचारि
 णंप्रकृत्यमनुः—देवताभ्यर्चनचैवसमिदाधानमेवच । कुर्यादितिसवधः । तिथितत्वेस्कांदे—शूद्रःकर्माणिनियंस्वीयानिकुरुतेप्रिये ।
 तस्याहमर्चागृह्णामिचंद्रखंडविभूषिते । इदंपुराणप्रसिद्धजीर्णलिगविषयमिति त्रिस्थलीसेनौभट्टपादाः । नूतनलिङ्गपूजायांनु—यदा
 प्रतिष्ठितंलिगमंत्रविद्भिर्नैवाविधि । तदाप्रभृतिशूद्रश्चयोपिद्वापिनसंस्पृशेदितिबृहद्धारदीयादस्पृशपूजाकल्पकामावाचनाधिकारः । यत्तु—लिङ्गं
 गृहीयतिर्वपिसंस्थाप्यतुयजेत्सदेतिदेवीपुराणं तत्रयतिसाहचर्याद्वहिपदंद्विजपरम् । नचपरप्रतिष्ठितलिङ्गादिपूजायुक्ता—यःशूद्रेणार्चितलिङ्ग
 विष्णुवापिनमेन्नरः । तस्येहनिष्कृतिर्नास्तिप्रायश्चित्तगतैरपीतिबृहद्धारदीयेअनमस्कार्यत्योक्तेः । नचैतदन्यथानुपपत्त्यैवशूद्रस्यलिङ्गा
 दिपूजाकल्पनं अन्यदीयालिङ्गपूजानिषेधेनापिचरितार्थत्वात् । निथितत्वेस्कांदे—ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थव्रतस्थितः । एवंदिनेदिनेदे
 वंपूजयेदंविकापतिम् । संन्यासीदेवदेवेशंप्रणवेनैवपूजयेत् । नमोतेनशिवेनैवक्षीणांपूजाविधीयते । यौधायनः—क्षीशूद्राणांचभवतिनाम्ना
 वैदेवतार्चनम् । सर्वेवागममार्गेणकुर्वेदनुसारिणा । पंचायतनसारेभागवते—वैदिकस्तांत्रिकोमिश्रइतिमेत्रिविविधोमत्तः । वैदिकोमि
 श्रकोवापिप्रादीनांविधीयते । तांत्रिकोविष्णुभक्तस्यशूद्रस्यापिप्रकीर्तितः ॥

१ वानप्रस्थश्चसुव्रत ।

मंत्रराजानुष्टुप् विधाने—श्रौतार्चनंतु विप्राणां विशेषेण भवेत्सदा । स्मार्तार्चनार्चनं क्षत्रैश्चैवेत्येकेवलमागमः । तस्माद्देवार्चनं श्रौतं विप्रस्यैव तदुच्यते । बह्वचपरिशिष्टे—प्रतिमाः प्राञ्चुखीरुदब्धुखो यजेतान्यत्र प्राञ्चुखः संभृतं संभारो यजनभवनमेत्यद्वारे स्थित्वा हस्ततालत्रयेण—अपसर्पं तु ते भूता ये भूता भुवि संस्थिताः । ये भूता विघ्नकर्तारस्ते नश्यंतु शिवाज्ञयेति विघ्नानुद्वात्य प्रविश्य येभ्यो मातामधुमत्पिबन्त्येव वापि त्रिष्वेदे वा यवृष्ण इति जपित्वा शुभासने—ग्रथिवित्त्वया धृता लोको देवित्वं त्रिष्णुना धृता त्वं च धारय मां देवि पवित्रं कुरु चासनमित्युपविश्याय तप्राणः कर्मसंकल्प्य शुचि शंखं अङ्घ्रिः प्रणवेन पूरयित्वा गंधाक्षतपुष्पाणि प्रक्षिप्य सात्रिच्यार्थान्यावाह्याभ्यर्च्य पत्रपुष्पाणि तदुदके नापो हिष्ठीयाभिरात्मानमाश्रित नयजनांगानि चाभ्युक्ष्य क्रियांगोदकुंभं गंधादिभिरभ्यर्च्य नर्मोतनाम्ना तत्तन्मंत्रेण वोयचारान्कुर्यादावाहनमासनं पादमर्ध्यमाचमनीयं स्नानमाचमनं वस्त्रमाचमनमुपवीतमाचमनं गंधपुष्पाणि धूपदीपमुपहारमाचमनं मुखवासं स्तोत्रं प्रणामं प्रदक्षिणा विसर्जनं च कुर्यादसंपन्नो मनसा संपादयेदाचमनमष्टश्रुपचारः प्रणामस्तोत्रं प्रदक्षिणा विसर्जनं गमम् । अथ मंत्राः—गणानां त्वेति गणपतेः । कुमारश्चित्पितरमिति स्कंदस्य । आकृष्णेनेत्यादित्यस्य । पावकान इति सरस्वत्याः । जातवेदस इति शक्तेः । त्र्यं वकामिति रुद्रस्य । गंधद्वारा मिति श्रियः । इदं विष्णुरिति विष्णोरेवं षोडशे मानुषचारान् पौरुषेण वा सूक्तेन त्रयुचं सावित्र्या वा जातवेदस्या वा प्राजापत्या वा व्याहृतिभिर्वा प्रणवेन वा कुर्यात्स एष देव यज्ञोऽहरहर्गोदानं संमितः सर्वाभीष्टप्रदः स्वर्गापवर्गदश्च तस्मादेनमहरहः कुर्वीतेति । टोडरानंदे वाराहे—अमावेदेदं मंत्राणां पंचरात्रोदितो विधिः । उदब्धुख इति श्रित्तिमा विषयमिति पारिजातः । वैशाखमाहात्म्ये पाद्मे—स्वर्णधर्मानुवाकेन महापुरुषविधया । पौरुषेण च सूक्तेन सामभीराजनादिभिः । अर्चयेदिति शेषः । टोडरानंदे योगगयाज्ञवल्क्यः—दद्यात्पुरुषसूक्तेन यः पुष्पाण्यपववा । अर्चितं त्याज्यगदिदं तेन सर्वं चराचरम् ।

अथ न्यासादि । शौनकः—अंगुष्ठाग्रे तु गोविंदं तर्जनीं चान्यतु महीधरम् । मध्यमायां हृषीकेशमनामिक्यां त्रिविक्रमम् । कनिष्ठिक्यां न्यसेद्विष्णुं करम

ध्येतुमाधवम् । एवंन्यासंपुराकृत्वादेहांगन्यासमाचरेत् । मस्तेकेकेशवंन्यस्यभोलेनारायणं तथा । मावंकर्णयोरेक्षणौविष्णुंचैवतुनासयोः । मुखेतुम
धुसूदनंकण्ठदेशेत्रिविक्रमम् । वासनंविन्यसेद्बाहोःश्रीधरंहृदिविन्यसेत् । नाभ्यांविधाद्दृपीकेशंकण्ठ्यांत्रैपत्रनाभकम् । दामोदरंपादयोश्चन्यासंद्वाङ्ग
धाचरेत्ततःपुरुषसूक्तेनसर्गान्यासमाचरेत् । अपरार्कनारसिंहे-आनुष्टुभस्यसूक्तस्यत्रिष्टुप्वत्स्यदेवता । पुरुषोऽग्रीजगद्बीजमृगिन्नारायणः स्मृतः ।
प्रथमांविन्यसेद्बाहोर्द्वितीयांदक्षिणेकरे । तृतीयांवाभादेतुचतुर्थीदक्षिणेपदे । पचर्भावाभजानौतुपष्ठीचैदक्षिणेन्यसेत् । सप्तर्भावाभकुक्षौचअष्टमीदक्षि
णेन्यसेत् । नवर्भानाभिमध्येतुदशर्भीहृदयेतथा । एकादशीकण्ठदेशेवामचाहौततः पराम् । त्रयोदशीदक्षिणेतुआस्यदेशेचतुर्दशीम् । अक्ष्णोःपचदशी
चैवषोडशीसूक्ष्मिविन्यसेत् । यथादेवेतथादेहेन्यासकृत्वाविधानतः । एवंन्यासविधिकृत्वापश्चाद्वागंसमाचरेत् । गोविंदराजीये योगग्याज्ञाच
लन्धः-पङ्कगन्यासइत्येकेउत्तरेपुरुषसूक्तेकः । अङ्ग्यःसंभूतइतिहृदयायनमः । वेदाहमितिशिरसेस्वाहा । प्रजापतिश्चरतीतिशिखायैवपद् । योदेवेभ्य
इतिकवचायहुम् । रुचंन्नाहमितिनेत्रयायवौपद् । श्रीश्रेयस्त्रायफद् । चंद्रिकायांनारदीये-एवंन्यासंतुकृत्वादौपश्चाद्देवस्यपूजनम् । गंधमा
ल्यैःसुरभिभिरात्मानंचार्चयेद्बुधः । ततःपीठसमारारध्यगधपुष्पाक्षतैःशुभैः । ऋग्विधाने-वक्ष्येपुरुषसूक्तस्याविधिनात्यर्चनेपुनः । आद्ययावाहयेदेव
मृचातुपुरुषोत्तमम् । द्वितीययासनदद्यात्पाद्यचैवतृतीयया । चतुर्थ्यर्घ्यंप्रदातव्यंपंचम्याचमनीयकम् । षष्ठ्यास्नानंप्रकुर्वीतसप्तम्यावलम्बेवच । यज्ञो
पवीतमष्टम्यानवम्यागंधमेवच । दशम्यापुष्पदानंचएकादश्यातुधूपकम् । द्वादश्याचतथादीपंत्रयोदश्यापहारकम् । चतुर्दश्यानतिकुर्यात्पंचदश्याप्र
दक्षिणाम् । षोडश्याद्व्यासनकुर्वीदेवमेवसमर्चयेत् । पौरोयणचसूक्तेनतद्विष्णोःपरमेणच । नैताभ्यांसदृशोभत्रोवेदेपूक्तश्चतुर्वर्षपि । पूजोत्तरंऋग्विच
धाने-हुत्वाषोडशभिर्मित्रैःषोडशान्नस्यचाहुतीः । शेषंनिवेदयेत्तत्सैद्वादाचमनंततः । जालुभ्यांधरणीयात्साम्नाहूरिपरमथोवेहेत् । पुनःषोडशभि

मंत्रैर्दद्यात्पुष्पाणिषोडश । तच्चसर्वजपेद्भूयःपौरुषंसूक्तमुत्तमम् । षण्मासात्सिद्धिमाप्नोतिह्रस्वमेवसमर्चयेत् । पूजांतेकर्तव्यमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—निवेदयेत्तदाल्पानंतद्विष्णोरितिमंत्रतः । पादौ—ब्रह्माणंविष्णुमीशंवासुर्यमाग्निगणाधिपम् । दुर्गासरस्वतीलक्ष्मीगौरीवानित्यमर्चयेत् । एतेष्वन्यतरार्चनेनापिनप्रत्यवैतीत्यर्थः । केचित्तुपंचायतनपूजांनित्यांब्रुवते—शिवभास्करमग्निचक्रेशवंकौशिकीमपि । मनसानर्चयन्न्यातिदेवलोकादधोगतिम् । वरंप्राणपरित्यागःशिरसोवापिकर्तनम् । नत्वसंपूज्यभुंजीतकौशिकीकेशवंशिवमितिकालिकापुराणादित्याहुः । केचित्तुअग्निर्गणेशःपावकःकार्तिकेयोविनायकइतिभविष्योत्तरात्तत्पूजामाहुः । एतेनाग्निस्मार्तमितिवदन्नर्थनभिज्ञत्वादपास्तः । कौशिकीदुर्गाअनर्चयन्नपूज्यत्वज्ञानवानितिबर्धमानसमयप्रदीपादयः । पुष्पाद्यभावेनसापिपूजयेदिति वयम् । केचित्तुविष्णुपूजैवनित्या शिवदुर्गादिपूजा तुकाम्येत्याहुः । यस्त्वेषांपूजायाअकरणेनिर्दार्थवादःसंसंकल्पेसतिनित्यतापरइतिश्रीदत्तवाचस्पती । तन्न । विष्णुपूजायामपितत्वापत्तेः—ब्रह्माणंविष्णुमीशंवागौरीवानित्यमर्चयेदितिपादौवाशब्दश्रवणेपि—तस्मादनादिमध्यातंतित्यमाराधयेद्भरिमितिचंद्रिकायांकौर्मोद्विष्णुपूजानित्या ।—तत्रापिशालग्रामशिलांवापिचक्रांकितशिलांतथा । ब्राह्मणःपूजयेन्नित्यंक्षेत्रियादिर्नपूजयेदितिमंत्रराजानुष्टुप्बिधानात् । शालग्रामशिलापूजांविनायोश्चातिकिंचन । सचंडालोहिविद्यायामाकल्पंजायतेकूमिरितिहलायुधाच्चशालग्रामपूजैवनित्येतिकेचित् । अन्येतुपूर्ववाक्येशालग्रामपदंमूर्त्युपलक्षणमितिपंचायतनसारात्—केशवार्चागृह्यस्यनतिष्ठतिमहीपते । तस्यान्ननैवभोक्तव्यमभक्षणसंस्मृतमितिहलायुधेवचनान्मूर्तिपूजापिनित्येत्याहुः । अत्रविष्णोरर्चेतिपाठमाश्रित्य—शंखारिभ्यांगदाब्जाभ्यांपूज्योविष्णुःश्रियैर्नरैरित्युक्तलक्षणाविष्णुप्रतिमाशालग्रामसद्भावेप्यावश्यकृतिदोडरानंदः । लिंगेदेवोमहादेवःसर्वदैवव्यवस्थितः । अनुग्रहायलोकानांतस्माच्चित्यंप्रपूजयेदितिभविष्योत्तराल्लिंगपूजानित्येत्याहुः । चंद्रिकायांकौर्मो—योमोहादथवालस्यादकृत्वोदेवतार्चनम् । भुङ्क्तेसयातिनरकान्सूकरेष्विहजायते । यत्तवाश्वत्थलायनः—दानाध्य

यनदेवार्चाजपहोमव्रतादिकान् । नक्षुर्याच्छ्रद्धादिवसेप्राग्विप्राणां विसर्जनादिति तन्नित्यवर्जमिति चोपदेयः । विष्णुभिन्नपरमिति परिचर्या । पूजयित्वा शिवं भक्त्या पितृश्राद्धं प्रकल्पयेदिति लैंगात् ।—श्राद्धादितुसमभ्यर्च्य नृवराहजनार्दनमिति विष्णुधर्मोक्तेः अविहितभिन्नपरमित्यपिकेचित् । सर्वादौ सूर्यपूजा—अपूज्यप्रथमं सूर्यमपरान्यः प्रपूजयेत् । न तद्भूतकृतपादं संप्रतीच्छति देवता इति द्वाह्यात् ।—रविर्विनायकश्चंडीशो विष्णुश्च पंचमः । अनुक्रमेण पूज्यं ते व्युत्क्रमेण महद्भयमिति । गणेशाकौ समभ्यर्च्य शैवो विष्णुं प्रपूजयेत् । अर्चयेच्च शिवं पश्चाद्विष्णुमादौ तु वैष्णवः । ततः शिवंततो दुर्गमिवं स्यादर्चनक्रिया । अत्र गणेशाकर्षणोः क्रमेण तत्पर्वकृतपूजाप्रधानं न पूजयेत् । आदौ न सर्वोदौ किंतु विष्णवादौ । पौराणोपक्रमः ।

आगमोक्तस्तु योगिनीतंत्रे—गणेशसूर्यविष्णवीशदुर्गा आवाह्यपूजयेत् । भैरवीतंत्रे—आदौ गणपतिं देवं सूर्यं विष्णुमुमापतिम् । दुर्गां च पूजयेद्विद्वानिति । आपस्तंबस्मृतौ—प्रत्यहं देवताः पूज्या इत्युक्तिर्वैश्वदेवदेवताभ्योन्याः पराशराद्युक्तप्रतिपदादिति थिदेवताः पूज्या इत्येतदर्थेति शोडशरानंदः । तन्न । पूर्ववचनैकवाक्यतया स्य गणेशादिपूजापरत्वात् । प्रतिपदादिदेवतापूजनस्यान्यत्र विधानाच्च । पंचायतनस्यापनमाह्यमलप्रकाशे चोपदेवः—शंभौ मध्यगते हरि न हरं मूदे व्योहरो शंकरे भासे नागसुतारवौ हर गणेशाजं धिकाः स्थापयेत् । देव्यां विष्णुशिवैकंदं तरवयो लंबोदरे जेश्वर्येनाः शंकरभागतोऽति सुखदाय्यस्तास्तुते हानिदाः । यस्य यद्यष्टोदवः स तेन मध्ये स्थाप्यः साधारणतया पूजने विष्णुः । श्लोकार्थस्तु—पच सुदेवतासु पूजकाभ्यर्हितत्वेन शिवादौ मध्यस्थे शिष्टानामेव प्रक्रमः । शंभौ मध्यगे—ईशाने हरिः आग्नेयसूर्यः नैऋत्ये गणेशः वायव्ये दुर्गा । हरौ मध्यगे—ईशाने शंकरः आग्नेय गणेशः नैऋत्ये सूर्यः वायव्ये दुर्गा । रवौ मध्यगे—ईशाने हरः आग्नेय गणेशः नैऋत्ये विष्णुः वायव्ये दुर्गा । देव्यां मध्यगायाम्—विष्णुरीशाने शिव आग्नेय गणेशो नैऋत्ये रविर्वीर्यव्ये । गणेशे मध्यगे—विष्णुरीशाने ईश्वर आग्नेय दुर्गा नैऋत्ये रविर्वीर्यव्ये इति गोविंदराजः । मंत्रमहोदधौ—पंचायतनपक्षे तु मध्ये विष्णुं ततोर्चयेत् । अग्निं नैऋतवायव्येशाने पुगणनायकम् । रविं शिवां शिवं मध्यगणेशश्चेच्छिवं शिवाम् । रविं विष्णुरवौ

मध्येविघ्नाजनगजेश्वरान् । भवान्यामध्यसंस्थायामीशविघ्नार्कमाधवान् । हरेमध्यगतेसूर्यगणेशगिरिजाच्युतान् । संपूज्यादौमध्यगतगणेशादिं ततोयजेत् । गणेशेमध्यसंस्थेतुपूजयेद्भास्करादितः । एतेनजेश्वरेनार्योद्वितीपाठंवदन्नाचारचंद्रोदयोपास्तः ॥

अत्रपूज्यपूजकांतरालंप्राची । तदुक्तमागमे—पूज्यपूजकयोर्मध्येप्राचीप्रोक्ताविचक्षणैः । ग्राच्येवप्राचीसोद्विष्टमुक्त्ववैदेवपूजनं । प्रयोगपारिजातेमंत्रशास्त्रे—देवस्यमुखमारभ्यदिशंप्राचीप्रकल्पयेत् । तदादिपरिवाराणामंगाद्यावरणस्थितिः । देवपूजायां—प्राक्पश्चिमो दगास्यश्चातः सायंनिशासुचेतिवचनाब्जवस्थेतिवाचस्पतिमिश्राः सूर्यसप्ताक्षरमंत्रपरमेतदितिपूजारत्नाकरेतिथितत्त्वेच । टोडरानंदे गौतमः—रात्राबुदब्जुलः कुर्याद्देवकार्यं सदैवहि । शिवार्चनंसदाचैवभुजिचिः कुर्यादुदब्जुलः । अर्कमर्कतनुर्यजेदिति भविष्योक्तेः । सूर्यनित्या र्चनेप्रणवेनपूरकादिभिर्वायुधारणशोषणादिभिर्भूतशुद्धिरंगमितिटोडरानंदः । आगमिकास्तुनादेवोदेवमर्चयेदितिवाक्यात्सर्वदेवार्चनांग मित्याहुः ॥

अथसूर्यपूजाभविष्ये—मेरुमंदरतुल्योपिराशिः पापस्यदासृणः । आसाद्यभास्करंमर्त्यंस्तंनशयतितत्क्षणात् । प्रदद्याद्द्वैगवांलक्षंदोग्रीणां वेदपारगोएकाहमर्चयेद्भानुंतस्यपुण्यंततोधिकम् । स्मृतिरत्नावल्याम्—शिवसूर्यतथाचंद्रदुर्गाद्याउग्रदेवताः योर्चयेत्पणपूर्वतुसद्यः पततिमान वः । प्रयोगपारिजातेसंग्रहे—संवत्सरत्रयंकुर्याद्यः परार्थसुरार्चनम् । संवत्सरंचगायत्रीषण्मासंरुद्रमेवचाग्रणवंवादिनंचैकंसचपातित्यमाप्नुयात् । तदपिमूल्येनभरणे । देवार्चनपरोविप्रोवित्तार्थीवत्सरत्रयम् । सवैदेवलकोनामहव्यकव्येषुगर्हितइतिचंद्रिकायांचिष्णूक्तेः । आपःक्षीरंकुशाग्रा णिघृतंदधितथामधु । रक्तानिकरवीराणितथारक्तंचंदनम् । अष्टांगमर्धमापूर्यभानवेद्धिर्निवेदेयत् । हरनाथीयेस्मृत्तिसारे—दारवेणार्धपात्रे णदत्त्वार्घ्यत्फलंलभेत् । तस्माच्छतगुणपुण्यंमृत्पात्रेणनराधिप । ताम्रपात्रार्धदानेनपुण्यंदशगुणंस्मृतम् । पालाशपात्रपात्राभ्यांताम्रपात्रसमलभेत् ।

रौप्यपात्रेणविज्ञेयंलक्ष्मिनात्रसंशयः। सुवर्णपात्रविन्यस्तमर्धकोटिगुणंभवेत्। एवंक्षानेपुनैवेधेचलिपूजादिपुक्रमात्। मृन्मयमग्नहस्तकृतग्राह्यम्। चक्रकृतस्यासुरत्वेननिषेधात्। तथाभविष्ये—कालेयकंतुरुक्चरक्तचंदनेवच। यान्यात्मनःसदेष्टानियान्यशस्तान्यपाकुरु। कालेयं कृष्णागरं। कालियाकाष्ठमित्यन्ये। तुरुक्कंसिंहकम्॥

अथपुष्पाणितत्रैव—पुष्पैररण्यसभूतैःपत्रैर्वागिरिसंभवैः। आत्मारामोद्भवैर्वापिमत्तयासंपूजयेद्रविम्। पुष्पमालायाम्—जातिकुंदशमीकुशेशकुशशोकाकंबुकिंशुकंपुत्रागंकरवीरचपकजपोनपालिकाकुब्जकम्। वासंतीशतपत्रिकाविचिकिलमंदारमकर्णहयंपीताम्रातकनागकेसरमिदपुष्परवेःशस्यते। लोभ्रकैरवमुत्पलंचसकलसिंहास्यकंपाटलयथीकुंभकणिंकारतिलकावाणंकदंबजपा। काशकेशरकेतकीमरुचकंद्रोणंत्रिसध्याहयपुष्पंशस्मिदंचपूजनविधौसर्वसहस्राचिपः। तमालतुलसीविल्वशमीभृगारजोद्भवम्। केतकीदूर्वायोर्धात्र्याःपत्रादिनकरप्रियम्। पुष्पंशस्त्रंभृगराजशाल्मलीकांचनालजम्। निषिद्धंविहितंसूर्यतगरकंटकारिका। गुंजापराजितोन्मत्तवराहंक्रांतयासह। भविष्ये—करवीरेनृपैकस्मिन्नकार्येविनिवेदिते। दशदत्वासुवर्णस्यनिष्कानालभतेफलम्। ग्रथितेनृपशार्दूलतदेतद्विगुणंभवेत्। भक्त्यापूजयेत्येकमर्कपुष्पैःसितासितैः। तेजसासोर्कसंकाशोह्यर्कलोकेमहीयते। जपापुष्पसहस्रेभ्यःकरवीरंविशिष्यते। करवीरसहस्रेभ्योविल्वपत्रंविशिष्यते। विल्वपत्रसहस्रेभ्यःपद्ममेकविशिष्यते। वीरपद्मसहस्रेभ्योवकपुष्पंविशिष्यते। वकपुष्पसहस्रेभ्यःकुशपुष्पविशिष्यते। कुशपुष्पसहस्रेभ्यःशमीपुष्पंविशिष्यते। सर्वोसांपुष्पजातीनांप्रवरंनीलमुत्पलम्। नीलोत्पलसहस्रेणनीलोत्पलशतेनच। रक्तैश्चकरवीरैस्तुयश्चपूजयेतरेविम्। वसेदर्कपुरेऽश्रीमानसूर्यतुल्यपराक्रमः। शमीपुष्पंवृहत्याश्चकुसुमंतुल्यमुच्यते। करवीरसमाज्ञेयाजातीवकुलपाटलाः। श्वेतमंदारकुसुमंसितपद्मंचतत्समम्। नागचंपकपुत्रागमुकुराश्चसमाःस्मृताः। ग्रहरंतिष्ठतेजातीकरवीरमहर्निशम्। प्रत्येकमुक्तपुष्पेणदशसौवर्णिकंफलम्। स्रजोभिर्मुनिशार्दूलतदेवद्विगुणंभवेत्। मुकुराणिकंदबानिरात्रौदयानिभानवोदिवशेषाणिपुष्पाणि

दिवारत्रौचमल्लिका । तथा—मल्लिकामालतीचैवदूर्वाकाशोतिमुक्तकः । पाटलाकरवीरं च जगजायंतिरेव च । कुब्जकंतगरं चैव कार्णिकारः कुरंतकः । चंपकोवेणिकः कुंदोवालो बर्बरमल्लिका । अशोकस्तिलकोलोम्रस्तथाचैवाटरूषकः । शतपत्राणि चान्यानि बकाहं च विशेषतः । अगस्त्यं किंशुकं तद्वत्पूजायां भास्करस्य तु । तुलसीकालतुलसीतथारक्तचंदनम् । केतकीपुष्पपत्रं च सद्वस्तुष्टिकरं रेवः । नक्तं कारिकापुष्पं तथान्यद्वधवर्जितम् । न चात्रातकजैः पुष्पैरर्चनीयो दिवाकरः । येषां न प्रतिषेधो स्तिगंधवर्णां न्वितानि च । तानि पुष्पाणि देयानि मानवे लोकमानवे । मुकुरो विचकिलः । अवचयोत्तरं जातीपुष्पं ग्रहरपर्यंतं पूजार्हम् । भविष्ये—यथानलं घयेत्काश्चित्स्रपनं भास्करस्य च । तथा कार्यप्रयत्नेन लंघितं त्वशुभावहम् ॥

अथ गणेशपूजा गोविंदराजीये भविष्ये—गणेशः पूजनान्नित्यं सर्वविघ्नानपोहति । सर्वान्कामानवाप्नोति गणेशपूजयन् नरः । वाराहे-गृहे लिंगद्वयं नार्च्य गणेशत्रितयं तथा । नर्मदातीरं संभूतां स्त्रीन् दृष्ट्वा नृहीनार्चयेत्सुधीः । गृहिग्रहणात्संन्यासि त्रितिनोर्न निषेधः । अथ दुर्गापूजा । दोडरानं दे भविष्यपुराणे—दिग्विभागेषु सर्वेषु को वैरी दिक्कृशिवा प्रिया । तस्मात्तन्मुखं आसीनः पूजयेत्तु सदां विकाम् । गोविंदराजीये भविष्ये—यः सदा पूजयेद्दुर्गां प्रणमेद्वापि भक्तितः । स योगी सुमतिर्धर्मांस्तस्य मुक्तिः करे स्थिता । आपः क्षीरं कुशाग्राणि अक्षता दधितं दुलाः । सहसिद्धार्थका दूर्वा कुंकुमरोचना मधुः । अर्घ्यं कुशार्द्रं द्वादशांगं उदाहृतः । तथा—नागकेशकर्पूरं सुरामांसी सवालका । उद्धर्तनं समाख्याता मातृणां सर्वतः प्रिया । शिवा च न चंद्रिकायाम्—चंदनागरकर्पूरकाश्मीरैरोचनान्वितैः । स सिंहे कजटांसी सटीभिः शक्तिसंभवम् । गंधाष्टकं शुभं वश्यं शक्तिमंत्रेषु योजयेत् । सिंहे कंशिलरस इति प्रसिद्धम् ॥

अथ पुनः पुष्पाणि देवीपुराणे—शृणु शकप्रक्ष्यामि पुष्पाध्यायं समासतः । ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैर्मल्लिकाजितिकुंकुमैः । सितरक्तैश्च कुसुमैस्तथापद्मैश्च पाण्डुरैः । किंशुकैस्तगरैश्चैव किंकिरातैः स चंपकैः । बहुलैश्चैव मंदारैः कुंदपुष्पैस्तिरटकैः । करवीरकापुष्पैश्च शशैश्च आपराजितैः । सितरक्तै

स्तथापीतैः कृष्णैश्चैव चतुर्विधैः । घत्तूरकातिमुक्तैश्च बंधूकागस्त्यसंभवैः । मदनैः सिंदुवारैश्च सुरभीरुचकैस्तथा । लताभिर्ब्रह्मवृक्षाल्यपुष्पैश्चैव मनोहरैः । मंजरीभिः कुशानांच बिल्वपत्रैः सुशोभितैः । पत्रैः पुष्पैर्यथालाभं सर्वौषधिभयैः शुभैः । धान्यानां सर्वपत्रैश्च पुष्पैश्चैव प्रपूजयेत् । कालोद्भवैरित्याकालिकपुष्पनिषेधः । मंदोरैरिति मंदारार्कयोर्दुर्गायां । तौ विहितनिषिद्धावित्यन्ये । ब्रह्मवृक्षः पलाशः । देवीपुराणे—केतकीचातिमुक्तश्च बंधूकचकुलारिषिः (?) । कदंबः कर्णिकारश्च सिंधुवारः समुद्रहः । पुन्नागश्च पंकश्चैव यूथिकावनमालिका । तगरार्जुनमल्ली च वृहती शतपत्रिका । वीराकुसुमकह्लार बिल्वपाटलमालती । जपाविचकिलाशोकवर्णनीलोत्पलसिता । पंकजं शतपत्रं च दशधा पुण्यवृद्धये । द्रोणपुष्पसमाक्षीरनीलापामार्गपत्रिका । सुरसारचरी भद्रा सुरभी कणमालिका । मदनीमरुपत्रश्च शतधा पुण्यवृद्धये । कदंबैर्येद्ये द्रात्रौ मल्लिकोभयतः शुभा । दिवा शेषाणि पुष्पाणि यथालाभं नियोजयेत् । प्रत्येकं मुक्तपुष्पेषु दशसौ वर्णिकं फलम् । सन्निवद्धेषु ते ष्वेव द्विगुणं फलमादिशेत् । सुरसा तुलसीविशेषः । सौवर्णे त्वक्षिणी राजन्मगवत्यै प्रयच्छति । गोसहस्रफलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते । तथा सुवर्णतिलकं दुर्गादेवै प्रयच्छति । सगच्छति परं स्थानं यत्र सा परमाकला । धूपो देवीपुराणे—धूपं कल्याणनागं तु नित्यं देव्याः प्रियं नृप । दीपनैवेद्येषूवोक्तेष्वप्य ।

अथ शिवपूजा रुद्राक्षदि च तिथितत्त्वलैर्गो—विनाभस्मत्रिपुण्ड्रैर्गन्निना रुद्राक्षमालया । पूजितोऽपि महोदेवो न स्यात्तस्य फलप्रदः । तस्मान्मृदापि कर्तव्यं ललाटे वै त्रिपुण्ड्रकम् । कृत्य कल्पद्रुमेऽप्युमासंवादे—उच्छिद्यो वा विविक्कर्मस्थः संल्लिप्तः सर्वपातकैः । नासौ लिप्यति पापेन रुद्राक्षस्य तु धारणात् । लक्षं तु स्पर्शने पुण्यं कोटिर्भवति चालनात् । दशकोटि स हस्त्राणि धारणाह भते फलम् । रुद्राक्षदेहसंस्थोऽपि कुक्कुरोऽभियते यदि । सोऽपि रुद्रपदं याति किंपुनर्मानवो गुरुः । सप्तविंशतिरुद्राक्षमालया देहसंस्थया । यत्करोति नरः पुण्यसर्वकोटिगुणं भवेत् । हस्ते चोरसिकेऽथ शिरसा चैव धारयेत् । सुरासुराणां सर्वेषां संवदो ह्यिथा शिवः । शिखायां बाहुकंटे च कर्णयोश्चापियेनरः । रुद्राक्षं वारयेद्भक्त्या स सैवं लोके भवामुयात् । नववक्त्रं च रुद्राक्षं धारयेद्भामपा

णिना । चतुर्दशमुखं चैव शिखायां धारयेद्बुधः । निश्चिद्राश्वसुपक्वाश्च रुद्राक्षाधारेण स्मृताः । नववक्त्रादिभेदाः शिवरहस्ये पुरुषार्थप्रबोधे च—बभूवुस्ते च रुद्राक्षाद्यष्टविंशप्रभेदतः । सूर्यनेत्रसमुद्भूताः कपिलाद्वादश स्मृताः । सोमनेत्रोत्थिताः श्वेतास्तेषोऽशविधाः क्रमात् । वह्निनेत्रोद्भवाः कृष्णादशभेदा भवन्ति हि । श्वेतवर्णतु रुद्राक्षं जातिब्राह्मणमुच्यते । क्षात्रं रक्तं तथा मिश्रं वैश्यं कृष्णं तु शूद्रकम् । एकवक्त्रः शिवः साक्षाद्ब्रह्महत्यां व्यपोहति । द्विवक्त्रे हरगौरौ स्याद्भोवधनाशयेद्बुधम् । त्रिवक्त्रस्त्वनलः साक्षात्स्त्रीहत्यां दहति क्षणात् । चतुर्वक्त्रः स्वयं ब्रह्मानरहत्यां व्यपोहति । पंचवक्त्रस्तु कालाग्निः सर्वपापप्रणाशकृत् । षड्वक्त्रः कार्तिकेयस्तु भ्रूणहत्यादिनाशयेत् । सप्तवक्त्रस्त्वनतः स्यात्स्वर्णसोयादिपापहृत् । विनायकोऽष्टवक्त्रस्तु सर्वाव्रतविनाशकृत् । भैरवो नववक्त्रस्तु शिवसायुज्यकारकः । दशवक्त्रः स्मृतो विष्णुर्भूतप्रेतभयापहः । एकादशमुखो रुद्रो नानायज्ञफलप्रदः । द्वादशास्यस्तथादित्यः सर्वरोगनिवर्हणः । त्रयोदशमुखः कामः सर्वकामफलप्रदः । चतुर्दशास्यः श्रीकण्ठो वंशोद्धारकरः परः । पंचायतनसारे तिथितत्त्वे च—विनामंत्रं तु यो धत्ते रुद्राक्षान्शुविमानवः । स याति नरकान्धोरा न्यावदिन्द्राश्चतुर्दश । आचारदर्पणे बोपदेवः—रुद्राक्षान्कण्ठदेशे दशनपरिमितान्मस्तके विंशती द्वेषट्षट्कर्णप्रदेशे करयुगलकृतद्वेदादशद्वादशैव । बाह्वोरिदोः कलाभिर्नयनयुगकृते एकमेकं शिखायां वक्षस्य ष्ठा विंकयः कलयातिशतकंसंख्यं नीलकण्ठः । पुरुषार्थप्रबोधे—प्रक्षाल्य गंधतोयेन पंचगव्येन चोपरि । शिवांभसाथ प्रक्षाल्य श्रीरुद्रेणाभिषेचयेत् । श्रीरुद्राणां प्रतिष्ठेयमेव वैदिकसंमता । तांत्रिकेण प्रतिष्ठासाध्याह्वानो वैदिकेन तु । अथवा वैदिकमते प्रतिष्ठानैव विद्यते । शिवरहस्ये—पंचासृतं पंचगव्यं स्नानकाले प्रयोजयेत् । रुद्राक्षस्य प्रतिष्ठायामंत्रं पंचाक्षरं तथा । पंचायतनसारे पादौ—शालग्रामशिलालिंगेयः करोति ममार्चनम् । तेनार्चितः कार्तिकेयो युगानामेकसप्ततिम् । शूलपाणौ लिंगे—वराणपरित्यागः शिरसो वापि कर्तनम् । न चैवापूज्यं भुंजी त शिवलिंगमहेश्वरम् । सूतके स्मृतके चैव न त्याज्यं शिवपूजनम् । भारते स्मूर्तां वपि शिवपूजोक्ता—ताभ्यां लिंगेर्चितो देवस्त्वर्चायां च युगे

शुगेइति । शिवभूर्तिर्दिशभुजापूज्या—पिनाकिंनवज्जिणंदीसश्लं परश्च धिनंगदिनं स्वायतासिम् । दिव्यं चापमिषु वीचाददानं व्याघ्राजिनं परि
 धिणदंडपाणिमिति भारतात् । चतुर्भुजेत्ये । त्रियंकेति मंत्रंतु तथा तत्र प्रयोजयेत् । देवीपुराणे—वार्धवित्तत्रदं लिंगं स्फाटिकं सर्वकाम
 दम् । नर्मदागिरिजश्रेष्ठमन्यद्वापि हिलिंगवत् । कृत्वा पूजय विष्ट्रद्रलप्स्यसे चोप्सितफलम् । तिथितत्त्वे भविष्ये—तथा मलकमात्रं तु कृत्वा
 लिंगहिरण्मयम् । सपूज्य रत्नजटितशिवलोके महयते । मृद्रस्मगोशकृत्पिष्टाग्रकांस्यसमुद्भवम् । कृत्वा लिंगसकृत्पूज्य वसेत्कल्पायुतदिनि ।
 काशीखंडेनर्मदेशमाहात्म्ये—यावत्सोद्यदः सतितवरोधोऽसि नर्मदे । तावत्सो लिंगरूपिण्यो भविष्यति वरान्मम । भविष्ये—त्राण
 लिंगानिराजेद्रख्यातानि भुवनत्रये । न प्रतिष्ठानसंस्कारस्तोपाभावाहनं च । एवमेव प्रपूज्या निशिवरूपाणि भावतः । कालोत्तरे—त्रिपंचारं
 यस्यैव तुला साम्यं न जायते । तद्वाणहिसमाख्यातशेषपापाण संभवम् । क्रियासारे—लिंगस्य शिवनाभे स्तुनहि पीठप्रकल्पनम् । तदा धारजिले
 वस्यात्तस्य पीठमिति स्मृतम् । उत्तममध्यमचैवायमलिंगविधोच्यते । एष्वैकैकविधा तद्द्रुक्तमंगुलिमानतः । नवाष्टसंतांगुलिकलिंगश्रेष्ठतथा स्मृ
 तम् । षट्पञ्चकचतुर्मानमध्यमत्रिविधस्मृतम् । त्रिभुजांगुलिकं लिंगत्रिविधतु कनीयसम् । उत्तमं द्रुदुदाकारं मध्यमकुंडांडवत् । अवमगोक्तुद्द
 तस्यादिति लिंगत्रिधा स्मृतम् । तिथितत्त्वे कालकौमुद्यां च स्कां दे—अक्षादल्पपरिमाणं लिंगकुत्र चित्रः । कुर्वीतांगुष्ठतो ह्रस्वं न कदाचित्स
 माचरेत् । अंगुष्ठतो गुष्ठपर्वश्रे । अंगुष्ठांगुलिमानतु यत्र यत्रोपदिश्यते । तत्र तत्र बृहत्पर्वश्रिभिर्मिनुयात्सदेति छंदोगपरिशिष्टादित्युक्ततिथि
 तत्त्वे । सिद्धांतशेखरे—अंगुलादिवितस्वतल्लिंगे हे प्रपूजयेत् । ग्रासादेतुतदूर्ध्वस्यात्पूजनीयग्रयनतः । लिंगमस्तकविस्तारपूजाभागास
 मंनयेत् । नाहंतत्रिगुणं कुर्यान्नाहवत्पीठविस्तृतिः । विस्तारद्विगुणं कुर्यादुन्नतपीठमुत्तमम् । वृत्तवाचतुरस्रत्रायमध्यकठसमन्वितं । द्विगुणलिंग
 नाहाच्चकंठनाहसमाचरेत् । त्रिमेखलमधश्चोर्ध्वसमं वायद्विमेखलम् । लिंगमस्तकविस्तारपद्मगं विभजेत्ततः । मेखलाभेकभागेन कुर्यात्स्वातचतस्र

मम् । लिंगैर्ध्वसंकुर्व्यात्प्रणालं पीठवाह्यतः । विस्तारतत्समं मूलेतदग्रे च तदध्वतः । जलमार्गः प्रकर्तव्यस्तस्य मध्ये त्रिभागतः । कुर्यात्पीठाध्वदीर्घवात्र
णालं च शिवोदितम् । सर्वेषां रत्नलिंगानां सपीठानां विशेषतः । लौहादीनां च लिंगानामेवं लक्षणमाचरेत् । गौतमीतंत्रे तु — लिंगमस्तकविस्तारो
लिंगोच्छ्रयसमो भवेत् । परिधिस्तात्रिगुणितस्तद्वत्पीठव्यवस्थितम् । प्रणालिका तथैव स्थाप्य च सूत्रविनिर्णयः । लिंगमस्तकविस्तारद्वयं लिंगोच्छेत्तसमे ।
तद्विगुणवेष्टन्नाहं लिंगस्यौल्यम् । तत्समं वृत्तचतुर्लंघापीठमधश्चोर्ध्वं चेति तत्त्वम् । पीठोच्चताल्लिंगोच्चताद्विगुणा । नन्दिपुराणे — त्रिकोणं फलकाका
रं शूलग्रंजर्जरं नतम् । कपिलं चापि यल्लिंगं तद्बृहत्स्थानं पूजयेत् । तथा दीर्क्षितानां द्विजान्येषां स्त्रीणामपि तथैव च । लिंगे स्वगुरुणा दत्ते पूजानान्यत्र चो
दिता । सूतसंहितायां शिवपूजाविधिप्रक्रम्य — समासीनः सदामौनी निश्चलो दद्भुखः शुचिः । सोमशंभुः — देवस्य दक्षिणे भोगे सन्निविष्टः
सुखासने । ज्ञानरत्नावल्याम् — न प्राच्या मग्रतः शंभोर्नोत्तरे योषिदाश्रये । न प्रतीच्यायतः पृष्ठतस्माद्दक्षसमाश्रयेत् । दक्षदक्षिणभागं । ति
थितत्त्वेनन्दिपुराणे — चरलिंगे च ये देवं पूर्वाभिवदन् बुधः । स्थिरलिंगे यथाकामं सुखमादौ तथा चयेत् । चंद्रिकायां हारीतः — आराधयेन्म
हादेवं भावपूतो महेश्वरम् । मंत्रेण रुद्रगायत्र्या प्रणवेनाथवापुनः । ऐशानेनाथवारौ द्वे व्यं वकेण समाहितः । तथोत्तमः शिवायेति मंत्रेणानेन वायजेत् ।

बौधायनः — अथातो महादेवस्याहरहः परिचर्या विधिव्याख्यास्यामः । स्नात्वा शुचौ देशे गोमयेनोपलिप्य प्रतिष्ठाप्य तत्पुष्पैर्यथालभम
च येत्सहपुष्पोदकेन महादेवमावाहयेदो भूर्महादेवमावाहयामि ॐ भुवो महादेवमावाहयामि ॐ स्वर्गमावाहयामि ॐ भूर्भुवः स्वर्गमावाह
यामीत्यावाह्यात्तु भगवान्महादेव इत्यथ स्वागतेनाभिनंदयति स्वागतं सुखागतं भगवते महादेवायैतदासनमुपकुसुमत्रास्तां भगवान्महादेव इत्यत्र कूर्च
ददाति भगवते यं कूर्चोदभमयस्त्रिवृद्धरितः सुपर्णस्तं जुषस्वत्यत्र स्थानासनानि कल्पयत्यग्रे ब्रह्मणे कल्पयामि विष्णवे दक्षिणतः स्कंदाय विनायकाय
पश्चिमत शूलाय महाकालाय उत्तरतः उमायै नन्दिकेश्वराय कल्पयामीति कल्पयित्वा सावित्र्या योरुदोऽग्राविति च पात्रमभिमन्त्र्य ब्रह्माल्यत्रिप

तिरःपवित्रमपवानीय सहपवित्रेणादित्यंदेशेयोमित्यातमितोस्तासांत्वरितरुद्रेणपाधंदद्यात्प्रणवेनार्घ्यमथव्याहृतिभिर्निर्माल्यव्यपोह्योत्तरतश्चेशा
यनमइत्यथैनंस्त्रपयत्यापोहिष्ठामयोभुवइतितिसृभिर्हिरण्यवर्णाःशुचयःपावकाइतिचतसृभिःपवमानःसुवर्जनइत्येतानुवाकेनाथाद्विस्तर्पयतिभवंदेवं
तर्पयामिशर्वेदेवंईशानदेवंपशुपतिदेवंरुद्रदेवंउग्रदेवंभीमदेवमहांतेदेवतर्पयामि ब्रह्मजज्ञानंकेतुरुद्रायत्वरितरुद्रवामेदेव्यमापोवाइदमितिचाभिपेक
कुर्याज्ब्याहृतिभिःप्रदक्षिणमुदकंपरिपिच्य ॐ नमोभगवतेरुद्रायत्र्यं वकायेतितर्पयित्वाथैतानिवस्त्रयज्ञोपवीतानिदद्याद्भवायदेवायनमइतिव्याहृतिभि
र्देत्वाव्याहृतिभिःप्रदक्षिणमुदकंपरिपिच्यनमस्तेरुद्रमन्यवइतिगंधं दद्यात्सहस्राणि सहस्रशइतिपुष्पंदद्यात्ईशानंत्वाभुवनानामपिश्रियामित्यक्षतंदद्या
त्सावित्र्याधूपमुद्दीप्यस्वेतिदीपदेवसत्त्वासवितुःप्रसवोश्रिनोवाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांभगवतेमहादेवाय जुष्टं च रुनिवेदयामीतित्रियंवकमितिपरिपेकम
मृतोपस्तरणमसीतिप्रतिपदंकृत्वाहविरुद्रासयामीतिनिवेद्यामृतापिधानमसीतिप्रतिपदंकृत्वात्र्यं वकमित्याचमनीयमथाष्टभिर्नामधेयैरष्टौपुष्पाणिदद्या
द्भवायदेवायनमः । शर्वायदेवायनमः । ईशानायदेवायनमः । पशुपतयेदेवायनमः । रुद्रायदेवायनमः । उग्रायदेवायनमः । भीमायदेवा
यनमः । महतेदेवायनमः । ब्रह्मणेनमः । विष्णवेनमः । स्कंदायनमः । विनायकायनमः । शूलायनमः । महाकालायनमः । उमायनमः । नंदिकेश्वरा
यनमः । इतिचस्त्रेषेणानामवैरष्टाहुतीर्जुहोति । भवायदेवायस्वाहा । शर्वायदेवायस्वाहा । ईशानायदेवायस्वाहा । पशुपतयेदेवायस्वाहा ।
रुद्रायदेवायस्वाहा । भीमायदेवायस्वाहा । महतेदेवायस्वाहेत्यथशिष्टैर्गंधमाल्यैर्ब्राह्मणानात्मानंवालकृत्यार्थेनमृग्यजुःसामाश्र्वभिःस्तुवतिसहस्राणि
सहस्रशइत्यनुवाकंजप्त्वाअन्यांश्चरौद्रान्मंत्रान्यान्यथाशक्तीत्येके ॐ भूर्भुवःसुवर्महर्षोभगवतेमहादेवायचस्मुद्धासयामीतिचस्मुद्धास्योद्धासनकालं ॐ
भूर्भुवःस्वः महादेवमुद्धासयामीत्युद्धास्य । प्रयातुभगवानीशःसर्वलोकपरायणः । अनेनहविषातुष्टःपुनरागमनायच । पुनःपुनःसंदर्शनायचे
तिलिगेप्रतिमास्थानेष्वप्स्वभावावाहनविसर्जनवर्जसमानंमहत्स्वस्त्ययनमित्याहभगवान्बौधायनः ॥

शिवपूजायांविशेषोभविष्ये—आपःक्षीरंक्षुशाग्राणिदध्यक्षतसितामधु । सिताश्वसर्षपाश्रैवअघोष्टांगःप्रकीर्तितः । तत्रैव—
 चंदनेप्यगरौज्ञेयपुण्यमष्टगुणंनृप । कृष्णागरौविशेषेणद्विगुणंफलमादिशेत् । तस्माच्छतगुणंपुण्यंकुंकुमस्यविधीयते । चंदनागरुकपूरैःसूक्ष्म
 पिष्टैःसंकुंकुमैः । शिवस्यार्चासमालभ्यवेत्सकल्पायुतंदिवि । अर्चेतिलिगोपलक्षणम् । शिवाचर्चनचंद्रिकायांभविष्ये केदारखंडे—
 करवीरादशगुणमर्कपुष्पंविशिष्यते । अर्कपुष्पादशगुणंधतूरंहिविशिष्यते । चंपकंनागपुष्पंचकह्लारंचविशिष्यते । नीलोत्पलंचकह्लारात्सहस्रेणवि
 शिष्यते । बकपत्रसहस्रेभ्यएकंधतूरकंवरम् । धतूरकसहस्रेभ्योबृहतीपुष्पमुत्तमम् । बृहतीपुष्पसाहस्राद्गोणपुष्पंविशिष्यते । द्रोणपुष्पसहस्रे
 भ्योद्व्यपामार्गंविशिष्यते । अपामार्गसहस्रेभ्यःकुशपुष्पंविशिष्यते । कुशपुष्पसहस्रेभ्यःशमीपुष्पंविशिष्यते । शमीपुष्पसहस्रेभ्यःश्रीमन्नीलोत्प
 लंवरम् । शमीपुष्पबृहत्योश्चकुसुमंतुल्यमुच्यते । अपामार्गः अपामार्गपुष्पं । करवीरसमाज्ञेयाजातीवकुलपाटलाः । श्वेतमंदारकुसुमंसितपद्मंचत
 त्समम् । नागचंपकपुंनागाधतूरकुसुमाःस्मृताः । तत्समं करवीरसमम् । नागो नागकेसरः । तथा—केतकीचातिमुक्तंचकुंदोयूथीमदंतिका ।
 शिरीषसर्जबंधूककुसुमानिविवर्जयेत् । कुंदंवार्षिकशिवपूजायांमाधेविहितम् । अन्यथानिषिद्धम् । तथा—कंदकानिकदंबानिरात्रौदेयानिशकरे ।
 दिवाशेषाणिपुष्पाणिदिवात्रौचमल्लिका । प्रत्येकमुक्तपुष्पेषुदशसौवर्णिकंफलम् । मंत्रान्वितेषुतेषुतेष्वेवद्विगुणंफलमिष्यते । विल्वपत्रैरखंडैस्तुशंकरपू
 जयेत्कचित् । सर्वपापविनिर्मुक्तःशिवलोकेमहीयते । तुलसीविल्वनिर्गुडीजंबूराव्रणकंतथा । पंचविल्वमितिप्रोक्तमर्चेदिदुशेखरम् । बृहतीकुं
 कुमैर्भक्त्यायोर्लिंगंसकृदर्चयेत् । गवामयुतदानस्यफलंप्राप्यशिवं व्रजेत् । तथा—अशोकश्चेतमंदारकर्णिकारवकानिच । करवीरकर्मंदारशमी
 तगरकेसरम् । पुष्पैरैतैर्यथालाभंयोनरःपूजयेच्छिवम् । सयत्फलमवाप्नोति तदेकाग्रमनाःशृणु । सूर्यकोटिप्रतीकाशैर्विमानैःसर्वकामिकैः ।

दोधूयमानश्चमैः शिवलोके महीयते । करवीरो बकश्चैव जर्क उन्मत्तकस्तथा । पालशो वृहती चैव तथा च गिरिकर्णिका । तथा काशस्य पुष्पाणि मंदार
 आपराजिता । शमी पुष्पाणि चान्यानि कुंजकः शिखिना तथा । अपमार्गस्तथा पर्द्वा जाती पुष्पं सकोपनम् । चंपको शीरतरंगं तथा विनागकेसरम् ।
 पुंनागः किंकिरांतं च द्रोणपुष्पं तथा शुभम् । शिशपो दुंबरश्चैव जपमल्ली तैव च । पुष्पाणि यज्ञवृक्षस्तथा बिल्वदलं शुभम् । कुसुंभस्य च पत्राणि तथा
 वैकुंठमस्य च । नीलं च कुसुदं चैव तथा रक्तोत्पलानि च । सुरभीणि च सर्वाणि स्थलजान्यं बुजानि च । शुक्लां भिशिरसा देवियो भेत्तया निवेदयेत् । केसरो
 बकुलः । किंकिरातः कुरंदकः । सर्वाणीति निषिद्धेतरपरम् । वसन्ते तु ऋतौ प्राप्ते सर्वैः पुष्पैर्भनोरमैः । पूजिते तु महादेवे अश्वमेधफलं लेभेदिति वचना
 दत्र निषिद्धैरपि पूजा । सर्वशब्दसको चेमानाभावात् निषेधस्य कालांतरे सावकाशत्वाच्च । देवीपुराणे—वैशाखे मासिकर्तव्या पूजा पाटल्या सदा ।
 सर्वान्कामानवाप्नोति ज्येष्ठे पद्माचर्चनैः सदा । आपाढे बिल्वकह्लारैरीप्सितलेभते फलम् । नवमल्लिकया पूजानमो मासि महाफला । कदं वै शंपकैरेव
 नभस्ये सर्वकामदा । पूजापकजमालत्या इष्युदयदायिनी । शतपत्रिकया पूजा कार्तिके सर्वकामदा । मार्गे नीलोत्पलैः पूजापौषे तु कुब्जकैः सदा । मा
 धे तु कुंदकुसुमैरुचकेन च फाल्गुने । शतपत्रैस्तथा चैत्रे योचयेदिदं दुशेखरम् । लभते सर्वयज्ञानां सर्वदानफलतथा । केदारखंडे—जाती पुष्पमल्लि
 कायाश्च पुष्पसमो गरीलपुष्पतथैव । तथा पुष्पकुटजकर्णिकारकौसुंभाख्यं वारिजं रक्तवर्णम् । एतान्येव च पुष्पाणि मध्याह्ने लिङ्गपूजने । रात्रौ मो
 गरकान्येव पवित्राणि विशेषतः ।

अथ धूपः । शिवपुराणे—गुगुलं घृतं संयुक्तं शिवेयं श्रुतिवेदयेत् । रुद्रलोकमवाप्नोति गणपत्यं च गच्छति । अविद्ये—दधित्यं घृतं सं-
 युक्तं दग्धं बिल्वमथापि वा । अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति मानवः । दधित्यः कपित्थः । बिल्ववित्त्वफलम् । दीपस्तु पूर्वोक्त एव । आदि
 त्यपुराणे—अदक्षिणात्रयकुर्वन् शिवस्यायतने नरः । अश्वमेधसहस्रस्य इष्टस्य लभते फलम् । बहूच परिशिष्टे—एका विनायके दद्याद्द्वे सूर्ये त्री

णिशकरे । चत्वारिकेशवेद्वात्ससाश्चत्वेप्रदक्षिणाः । बृहन्नारदीये—एकांचङ्कारवौसतिसित्तिस्रोदद्याद्विनायके । चतस्रःकेशवेदद्याच्छिवेत्व
 र्धप्रदक्षिणम् । पदांतरेपदन्यस्येत्करोचलनवर्जितौ । स्तुतिर्वाचिहृदिध्यानंचतुरंगप्रदक्षिणम् । लैंगे—सव्यं व्रजेत्ततोऽसव्यं प्रणालनैवलंधयेत् ।
 स्कान्दे—प्रदक्षिणप्रकुर्वीतशतमष्टोत्तरं तथा । बृहन्नारदीये—शिवप्रदक्षिणे मर्त्यः सोमसूत्रं नलंधयेत् । प्रदक्षिणाप्रकारस्तु—वृषचंडं
 वृषचैव सोमसूत्रपुनर्वृषम् । चंडंच सोमसूत्रंच पुनश्च डपुनर्वृषम् । प्रतिष्ठाहं माद्रौ—ग्राच्यानंदिमहाकालौयाम्येभृगुविनायकौ । वारुणेवृ
 षमस्कदैर्देवीचंडौतथोत्तरे । त्रैविक्त्रम्यां त्वीशान्यांचंडोक्तः । तत्रैव—बाणलिंगे चलेलौहैसिद्धलिंगे स्यंभुवि । प्रतिमासु च सर्वासु नचं
 डोऽधिकृतो भवेत् । आदित्यपुराणे—लिंगे स्वायंभुवे चैव रत्नैतैजसनिर्मिते । सिद्धप्रतिष्ठिते चैव नचंडो धिक्कृतो भवेत् । तथा—अपसव्यं यतिः
 कुर्यात्सव्यं तु ब्रह्मचारिणः । सव्यापसव्यं गृहिणो नित्यं शंभोः प्रदक्षिणम् । तृणैः काष्ठैस्तथापणैः पाषाणैर्वैष्टकादिभिः । अंतर्धानं पुरःकृत्वा सोमसूत्रं
 तुलंथयेत् । तत्प्रभाणंतत्रैव—प्रासादविस्तारसमानसूत्रं सोमस्य सूत्रेदिशि सोमसूत्रम् । सूत्राद्बहिर्लघनतो न दोषः स्याद्दोष आभ्यंतरं लघनेन ।
 शिल्पशास्त्रे—लिंगमस्तकमध्यात्सूत्रं स्यादाप्रणालकम् । लिंगप्रणालीपुष्टवंतावदेव प्रकीर्तितम् । विदेशोपांतरंतत्रैव—सोमसूत्रद्वयं य
 त्रयत्रवा विष्णुमंदिरम् । अपसव्यं न कुर्वीत कुर्वीतैव प्रदक्षिणम् । केदारखंडे—वृषभांतरितो भूत्वा पीठकांतरमेव च । प्रदक्षिणं न कुर्वीत कुर्वन्किल्बिष
 माप्नुयात् । कालिकापुराणे—स्पृष्ट्वा रुद्रस्य निर्माल्यं सवासा आहुतः शुचिः । इदमशुचि विपयम् । निर्माल्यं यो हि मद्भक्त्या शिरसाधारयिष्यति ।
 अशुचिर्भिन्नमर्यादो नरः पापसमन्वितः । नरके पच्यते धौरेति र्थग्योनौ च संभवेदिति स्कांदादिनिश्रीदत्तः । अपास्त एवायं दोषः स्कांदे—
 शिवनिर्माल्यमोक्षारः शिवनिर्माल्यलंघकाः । शिवनिर्माल्यदातारः स्पृशेत्तेषां हि पुण्यहृत् । शिवैकभक्तानां निषेधः । पादोदकंच निर्माल्यं भक्तै
 र्धार्यैर्विशेषत इत्यग्निपुराणात् ।—निर्माल्यं धारयेद्भक्त्या शिरसापार्वतीपतेः । राजसूयस्य ज्ञस्य फलं प्राप्नोति निश्चितमित्यादित्यपुराणाच्च ।

लोभात्तुनधार्यम् । लोभान्नाथयेच्छंभोर्निर्भाल्यनचभक्षयेत् । नस्पृशेदपिपादेनलंघयेन्नापिनारदेतिपाद्मात् । अग्निपुराणे—वाणालिगेचले
लौहेसिद्धलिगेस्वयभुवि । प्रतिमासुचसर्वासुनदोपोमाल्यधारणे । शालग्रामसंसर्गेतुनदोपः । अग्राह्यशिवनिर्भाल्यपत्रपुष्पफलजलम् । शालग्राम
मस्यसर्गात्सर्वयातिपवित्रतामितिस्कांद्वाराहोक्तेः । अस्यार्थः—पचायतनपूजायांकांडानुसमयपदार्थानुसमयौविहायसहैवपचानांपू
जनेशालग्रामसंसर्गाच्छिवनैवेद्यभक्ष्यम् । यदाशिवनैवेद्यपृथक्कृतदानभक्ष्यमिति ॥

अत्रपुरुषार्थप्रबोधेचतुर्धाव्यवस्थोक्ता—द्विजानांनिपेधोद्विजानांविधिरित्याद्या । वैदिकतांत्रिकविषयत्यन्या । दीक्षितादीक्षित
विषयेतिवृत्तीया । ततःसिद्धांतकृतः—ज्योतिर्लिङ्गविनालिंगयःपूजयतिमानवः । तस्यनैवेद्यनिर्भाल्यभक्षणात्तप्तकृच्छ्रकम् । शालग्रामोद्भवेर्लिङ्गेवा
णलिङ्गेस्वयभुवि । रसलिङ्गेतथार्थेचसुरसिद्धप्रतिष्ठिते । हृदयेचद्रकांतचस्वर्णरूपायादिनिर्मिते । शिवदीक्षावताभक्तेनेदंभक्ष्यमितीर्यते । इतिभवि
ष्योक्तेः । तथा—वाणालिगेस्वयभूतेचद्रकांतहृदिस्थिते । चांद्रायणसमज्ञेयशंभोनैवेद्यभक्षणम् । यत्रचडाधिकारोस्तिनभोक्तव्यंचमानवैः ।
चडाधिकारोनोयत्रभोक्तव्यतत्रभक्तितइतितत्रैवोक्तेः ।—निवेदितयद्देवेशेतच्छेषंचात्मशुद्धये । श्रद्धधानोलोभेनचडायह्यनिवेदितमितिवायुपु
राणाच्च ।—येवीरभद्रशपिताःशिवभक्तिपराब्जुखाः । शंभोरन्यत्रदेवेपुयेभक्तायेनदीक्षिताः । तेपामनर्हमीशस्यतत्प्रसादचतुष्टयमितिशिवापुरा
णाच्चसामान्यविविरेतत्परएव । एतैर्विशेषवाक्यैरुपसंहारात्, अन्यथानिपेधानांनिरवकाशत्वापत्तेः । यच्चशिवनिर्भाल्यस्पृशेत्प्रायश्चित्तं
तदेतदन्यपरम् । यच्चशिवनैवेद्यभक्षणादेःकाम्यत्वात्तत्सकलशिवस्वभक्षणादिनिषेधवाधकत्वमिति तत्रपूर्वोक्तव्यवस्थासंभवात् फलरहितवि
धिसद्भावाच्चेतिश्रीभट्टनारायणचरणाः । सिद्धांतशेखरे—धराहिरण्यगोरवताम्ररौप्यांशुकादिकान् । विहायशेषनिर्भाल्यचंडे
शायनिवेदयेत् । अन्यदन्नादिपानीयंतांबूलगवपुष्पकम् । दद्याच्चडायनिर्भाल्यशिवमुक्तुसर्वशः । आचार्यशिवचंडानामज्ञाभगेतुलक्षकम् ।

धनस्य भक्षणेतेषां पादो न लक्ष्मीरिति स्म । निर्माल्ये भक्षिते पादलक्षतः शुद्धिरीरिता । दानं च भक्षणसमंतदधर्तदुपेक्षणे । अकामाद्भक्षणे यद्वा निर्माल्यस्य जपेत्सुधीः । ब्रह्मपंचकसाहस्रमर्धेन सहितं ततः । कामतो भक्षणे दीक्षाप्रायश्चित्तं न चान्यतः । निर्माल्यलंघने घोरं प्रजपेदयुतं ततः । स्पर्शश्च विक्रयस्य मोविक्रयो भक्षणेन च । स्मृत्यर्थसारे—शैवसौरनिर्माल्यभक्षणे चांद्रम् । अभ्यासे द्विगुणम् । मत्याभ्यासे पतनम् । अन्यनिर्माल्येऽप्यनापद्येवमिति । अत्र—ब्रह्महापिशुचिर्भूत्वा निर्माल्यं यस्तु धारयेत् । तस्य पापं महच्छीघ्रं नाशयिष्ये महाव्रतेति स्कांदादशुचि नाना धार्यं किंतु स्वात्वेति स्मार्ताः । अनुपनीतेन न धार्यमिति श्रीदत्तः । शिवदीक्षाहीनैर्न धार्यमिति दौवाः । माघमाहात्म्ये पादो—द्रव्यमन्नं फलं तोयं शिवस्वनस्पृशेत्कचित् । निर्माल्यलंघयैवैवकूपे सर्वतु तत्क्षिपेत् । हरनाथो घेस्मृत्यर्थसारे—ब्रह्मांगल्यविप्रैर्भ्यो विष्णवे च प्रदीयते । रुद्रांगल्यमग्नौ च दहेत्सर्वं तु तत्क्षणात् । विप्रैर्भ्यस्त्वथ तदेयं ब्रह्मणेयं निवेदितम् । वैष्णवं सात्वे ते भ्यश्च भस्मांगे भ्यश्च शंभवम् । सौरमृगे भ्यः शाक्ये भ्यस्तपिनेयं निवेदितम् । वाडवैर्भ्यस्तु तदेयं गणेशाय निवेदितम् । भूतप्रेतपिशोचभ्यो यत्तद्दीनेषु निक्षिपेत् । मृगः शाकद्वीपीयो ब्राह्मण इति पंचायतनसारः । विष्णुः—देव्यै निवेदितं कुमार्यै । विष्णवे निवेदितं सात्वताय ब्राह्मणाय वेति । सात्वतो देवलकः । पुराणे—नैवेद्यप्रतिपत्त्यर्थं सात्वतश्चेन्न लभ्यते । ग्रासमात्रं समुद्धृत्य जलेनैवाक्षिपेदिति । यद्वा सात्वतप्रतिपत्तिः साधारणप्रतिमादत्तपरा, सात्वतपूज्यदेवतादत्तपरा वा । यद्यो निरस्ति नैवेद्यं दातुं श्रानवधानतः । दाता तद्वो निर्माप्रो तस्मादेयं तदुत्तमेति विष्णुरहस्योक्तेः उत्तमपदं हीनान्यपरम् । तेनोत्तमजातिनिवेदितं नीचजातिभ्यो न दद्यादित्यर्थ इति पंचायतनसारः । वस्तुतस्तु सात्वतपदं भक्तपरम् । निवेदितं तद्भक्ताय दद्याद्भुंजीत वा स्वयमिति महापुराणात् । सर्वमेतत्साधारणस्थावरप्रतिमादत्तपरं रागप्राप्तपरवेति गोविंदराजः । अतएव जावालोपनिषदि—रुद्रमुक्तं भुंजीथादित्युपक्रम्य तस्माद्ब्राह्मणाः

शिवनिर्मात्यं सक्षयं तीत्युक्तम् । अत्र बाह्येण ग्रहात्तदन्यस्य निषेधः । अतएव पादो—शिवस्यैव तु पूजापि भक्त्या धेयाद्विजातिभिः । विष्णुनैवेद्यभक्षणमुक्तं गारुडे—पादोदकपिवेन्नित्यं नैवेद्यभक्षयेद्धरः । पादो—गौरीप्रतिशिवः—अग्निशोभसहस्रैश्च वाजपेयशतैरपि । तत्फलं लभते देवि विष्णोर्नैवेद्यभक्षणात् । कौर्मै—मध्याह्ने विधिवत् पूज्यः श्रीविष्णुर्वैष्णवोत्तमैः । नैवेद्यशिरसानत्वा श्लोकमेतमुदीरयेत् । यस्योच्छिष्टं हि वाञ्छति ब्रह्माद्याऋषयोऽमलाः । सिद्धाद्याश्च हरेस्तस्य वयमुच्छिष्टभोजिनः । इति ।

अथ विष्णुपूजा । तदाधारश्च नरसिंहे—अप्स्वशौहृदये सूर्ये स्थडिले प्रतिमासुच । पटस्वेते पुरहरेः सम्यक् पूजनमुनिभिः स्मृतम् । सम्यगितिषण्णां प्राशस्त्यम् । एतच्चाधारपरिगणनं नारासिंहे वक्ष्यमाणपूजाद्वये अर्चनवक्ष्यामीत्युपक्रम्य तयोरेवोक्तत्वात् । वाराहे—कुड्येलब्धे च मेकाश्चित्पटे कश्चित्तुमानवः । पूजयेद्यदि वाचके मते जोशसंभवम् । चक्रे शालग्रामशिलाचक्रे । तथा—पद्मे संपूजनशस्तग्रस्तं चैव तु स्थंडिले । सर्वत्र सप्रतिष्ठा मिपूजामग्रस्त्य हंततः । पादो—कृत्वा ताम्रमेयपात्रे योर्चयेन्मधुसूदनम् । फलमाप्नोति पूजायाः प्रत्यहं शतवार्पिकम् । आधारविशेषे विधिविशेषमाह—हविषाग्नौ जलेषु लैर्मनसारविमडले । ध्याने न हृदये वा ह्यैर्गर्धाद्यैः स्थडिलदिपु । शौनकः—उत्तमा हरिपूजाऽमुमध्यमा स्थडिलेरवौ । अथ माप्रतिमा दैतु पूजासामान्निविधामता । भागवते—सूर्योद्यिर्ब्राह्मणागवैष्णवः खंम रुजलम् । भूरात्मा स र्वभूतानि भद्रपूजापदानि मे । सूर्ये तु विधया त्रय्याह विपाद्यौ यजेत माम् । आतिथ्येन च विप्रात्रये गोष्वगय वसादिना । वैष्णवे च धुसत्कृत्या हृदि खेध्या न निष्ठया । स्थंडिले मन्त्रद्वयैर्भोगैराहुमानमात्मनि । क्षेत्रज्ञ सर्वभूतेषु समत्वेन यजेत माम् । पादो—अग्निहोत्रहुतेन दत्ताष्टवीससगरा । येनार्चं तो हरिश्चक्रे शालग्रामसमुद्भवे । शालग्रामशिलारूपीयत्र तिष्ठति केशवः । तत्र देवाः सुरा यक्षाऽसुवनानि चतुर्दश । शालग्रामसमीपे तु क्रोशमात्रसमं

१ ग्रहणादुक्तप्रतिपत्तिस्तदन्यपरा । अतएव तत्रैवेद्यभक्षणमुक्तपुराणे पुगारुडेपि इति पाठः ।

ततः । कीटकोपि मृतो याति तद्विष्णोः परमंपदम् । मनो धृतिर्धारणा स्यात्समाधिर्ब्रह्मणि स्थितिः । अमूर्तो च स्थिरानस्यात्ततो मूर्तिर्विचिंतयेत् । चतुर्विंशतिमूर्तिः स्याच्छालिग्रामशिलास्थितः । द्वात्राकादिशिलासंस्थो ध्येयः पूज्योऽथवा हरिः । तत्रैव—मौक्तिकचक्रवालंचपद्माक्षंतुलसीमणीन् । जपपूजनवेलायां धारयेद्यः स वैदिकः । इति ।

अथ के शवादि चतुर्विंशानि मूर्तयः । तत्र बोपदेवः—के विगोवादापुहप्रजाच्युक्ता ममाग्निना । वाधोनृहसानि श्रीपशाक्वगोविगपे चपे । अस्यार्थः—केशवविष्णुगोविदवामनदामोदरपुरुषोत्तमहृषीकेश उपेंद्रप्रद्युम्न जनार्दन नाच्युत कृष्णमधुसूदनमाधव त्रिविक्रम नारायणवासुदेवाधोक्षजनृसिंह हरि संकर्षणानिरुद्धश्रीधरपद्मानामानां क्रमेण मूर्तयोभिधीयन्ते । तत्र केशवे शात्शखात् चगेचक्रगदे इत्यर्थः । शिष्टेभ्युजपद्ममार्थात्सिद्धम् । इदं दक्षिणोर्ध्वकरप्रभृतिप्रादक्षिण्येन ज्ञेयम् । दक्षिणोर्ध्वकरक्रमादिति हेमाद्रिवचनात् । तथा च दक्षिणोर्ध्वमुजेशंखः । वामोर्ध्वमुजेशं च वामाधो हस्तो गदा दक्षिणाधः पद्मम् । विष्णौ वामोर्ध्वप्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि । गोविदे वामाधः प्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि । वामने दक्षिणाधः प्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि विपरीतगचे इत्यर्थः । दामोदरे दक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखगदाचक्रपद्मानि । दक्षिणोर्ध्वपांचजन्यमधस्तात्तु कुशेशयं । स व्योर्ध्वैकैमुदीदे वीहेति राजमधःस्थितम् । अनिरुद्धस्य भेदो यं दामोदर इति स्मृत इति ह्यशरीर्षपंचरात्रात् । पुरुषोत्तमे वामोर्ध्वप्रभृतिशंखगदा हृषीकेशे वामाधः प्रभृतिशंखगदापद्मानि । उपेंद्रे दक्षिणाधः प्रभृतिशंखगदापद्मानि । शीष्टे च क्रमार्थात् । शिष्टे दक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखगदा चक्रपद्मानि । जनार्दने वामोर्ध्वप्रभृतिशंखगदापद्मानि । अच्युते वामाधः प्रभृतिशंखगदापद्मानि । कृष्णे दक्षिणाधः प्रभृतिशंखगदापद्मानि । विपरीतगचे इत्यर्थः । दक्षिणोपरिशंखचक्रं चाधः प्रहस्यते । वामोर्ध्वे पंकजं यस्य गदाचाधोव्यवस्थिता । मधुसूदनमायं भेदः संकर्षणस्य चेति ह्यशरीर्षपंचरात्रात् । मधुसूदने दक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखपद्मगदाचक्राणि । माधवे वामोर्ध्वप्रभृतिशंखगदापद्मानि । नारायणे दक्षिणाधः प्रभृतिशंखगदापद्मानि । शात्चपे चक्रपद्मे इत्यर्थः शिष्टे गदा

उर्थात् । वासुदेवेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशखचक्रपद्मगदाः । अधोक्षजेवामोर्ध्वप्रभृतितानि । नृसिंहेवामाधःप्रभृतितानि । हरौदक्षिणाधःप्रभृतितानि । विपरीतपंचैत्यर्थः । संकर्षणो गदाशंखपद्मचक्रधरः स्मृतः । एताश्चभूर्ते योजेयादक्षिणाधः कर्कमादिति सिद्ध्यर्थं संहितोक्तेः । संकर्षणेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशखचक्रपद्मगदाः । अनिरुद्धेवामोर्ध्वप्रभृतिताः । श्रीधरेवामाधःप्रभृतिताः । पद्मनाभेदक्षिणाधःप्रभृतिताः । अत्रमूलंहेमाद्रिकाशीखंडशिवाचनचंद्रिकादौज्ञेयम् । वाराहे—शक्तित्रयंमत्स्यकूर्मवराहदशकंनच । अर्च्यमितिपूर्वेणसवधः ।

पंचायतनपूजासारेपाद्वे—स्वमेतदुधैः पूज्यः स्वैर्दध्यनैः स्वमुद्रया । शालग्रामेनायनियमइत्युक्तस्कांदे—पूज्यानिजनिजैरेवमंत्रैः स्वस्वैष्टभूतैः । शालग्रामात्मकेरूपेनियमो नैवविद्यते । भारते—यामेवदेवतामिच्छेदारावयितुमव्ययाम् । सर्वापायैः त्रयनेनसंपूजयतुसद्विजान् । लैंगे—शालग्रामशिलोत्रेतुयच्छ्राद्धक्रियतेतृभिः । तस्यब्रह्मांतिकस्थानतृप्ताश्चपितरोदिवि । पाद्वे—स्केवेकृतत्वातुयोध्यानवहते शिलनायकम् । तेनव्यूढभवेत्सर्वैलोक्यसचराचरम् । कृतार्चनानाहरेयंनपित्रयंमुनिसत्तम । गथायांपिंडदानंतुकृततेनपदेपदे । यमुद्दिश्यहरेः पूजाक्रियतेमुनिसत्तम । उद्धृतो नरकाहुः स्वात्सयातिपरमपदम् । पितृथर्मपिक्रियमाणाविष्णुपूजासव्येनैव एकादशाहशय्यादिदानवत् । स्कांदे—शालग्रामनमस्कारः शाठ्येनापीहयैः कृतः । मद्भक्ता अपितेनैवमानंमस्यंतुमानवाः । हलायुधेपाद्वे—अपिपापसमाचाराः कर्मण्यनधिकारिणः । शालग्रामार्चकावैश्यनैवयांतियमालयम् । शालग्रामोद्भवद्वान्यस्तद्वदिजनाधिप । नैवेक्षितुशकुवंतिसर्वेतेयमकिकराः । हयग्रीवपंचरात्रे—चांडालमद्यपस्पृशदूषितावह्निनाशवा । अपुण्यजनसस्पृष्टाविप्रक्षतजदूषिता । पुनः संस्कार्यतिशेषः । पुनः संस्कारः शालग्रामस्यमहापूजेतिशिष्टाः । पदार्थादर्शो ब्राह्मे—खंडितेस्फुटितेदग्धेभ्रष्टेमानविवर्जिते । यागहीनेपशुस्पृष्टपतितेदुष्टभूमिषु । अन्यमंत्रार्चितैचैवपतितस्पृशदूषिते । दशस्वेतेर्धुनोचक्रुः सनिधानदिवौकसः । यागः पूजा । पशुर्गर्दभादिः । अर्चोभगादाबुधवासः कार्यः । नराज्ञोवैष्णवे श्रीयात्सुरार्चाविप्लवतेयेतिवि

ष्णुधर्मोक्तेः । सिद्धांतशेखरे—चौरचांडालपतितोदक्यादेःस्पर्शनेसति । शवाद्युपहतेचैवप्रतिष्ठांपुनराचरेत् । पंचरात्रे—अंगादंगादिसंघातेप्रतिष्ठांपुनराचरेत् । पूजाभावेविशेषमाहबौधायनः—पूर्वप्रतिष्ठितस्याबुद्धिपूर्वकमेकरात्रद्विरात्रमेकमासंवाचनादिविच्छेदे शूद्रजस्वलाद्युपस्पृशेजलेऽधिवास्य श्रोमूतेद्वौकलशावधिस्यैकंपंचगव्येनपूरयेदपरंशुद्धोदकेनाथस्नपयेदष्टशतमष्टाविंशतिवाकलशैः पुरुषसूक्ते नमूलमंत्रेणच ततःपुष्पाणिदत्वायथासंभवसंपूज्यगुडौदननिवेदयेद्बुद्धिपूर्वमर्चनादिविच्छेदेप्येवमिति । शालग्रामस्थावरव्यावृत्यर्थपूर्वप्रतिष्ठितस्येत्युक्तम् । बुद्धिपूर्वविच्छेदेपुनःप्रतिष्ठा—द्रव्यवत्कृतशौचानादेवतानांभूयःप्रतिष्ठापनेनशुद्धिरितिशुद्धिविवेकेविष्णुक्तेरितिकेचित् । तत्र । तत्रापिबौधायनोक्तविधिसत्वात् । विष्णुक्तिस्तुमद्यादिस्पर्शपरा मासद्वयाधिकविच्छेदपरावा । अर्चादिपदंलिंगस्याप्युपलक्षणम् ॥

चंद्रिकायांनारदः—शृण्वंतुमुनयःसम्यक्पुरुषोत्तमपूजनम् । स्नात्वायथोक्तविधिनप्राञ्जुखःकुद्धमानसः । स्वशाखोक्तक्रियांकृत्वाहुत्वाचैवाग्निहोत्रकम् । कुर्यादाराधनंविष्णोर्देवेदेवस्यचक्रिणः । बौधायनः—अथातोमहापुरुषस्यपरिचर्याविधिंव्याख्यास्यामः । स्नात्वाशुधिःशुचौदेशेगोमयेनोपलिप्य अतिकृतिक्ृत्वाक्षतपुष्पैर्यथालाभमर्चयेत् सहपुण्योदकेनमहापुरुषमावाहयेदोभूः पुरुषमावाहयामि । ॐ सुवःपुरुषमावाहयामि । ॐ स्वःपुरुषमावाहयामि । ॐ भूर्भुवःस्वःपुरुषमावाहयामीत्यावाह्य । आयातुभगवान्महापुरुषइत्यथस्वागतेनाभिर्नंदयति स्वागतमनुचागतंभगवतेमहापुरुषायैतदासनमुपक्लृप्तमत्रास्तांभगवान्महापुरुषइत्यत्र कूर्चोदर्भमयस्त्रिवृद्धरितस्तंजुषस्वेत्यत्रस्थानासनानिकल्पयति अग्रतःशंखायकल्पयामि चक्रायदक्षिणतो गदायैकं वनमालायैकं पश्चिमतः श्रीवत्सायगरुत्मते । उत्तरतः श्रियैसरस्वत्यै पुष्ट्यैतुष्ट्यै । अथसावित्र्यापात्रमभिमन्यग्रक्षाल्यत्रिरपःपवित्रमानीयसहपवित्रेणादित्यं दर्शयेदोमित्यादितस्तांसांत्रीणिपदाविचक्रमेइतिपाद्यंग्रवनेनार्च्यमहाव्याहृतिभिर्निर्माल्यव्यपोह्योत्तरतोविष्वक्सेनायनमइत्यथैनंस्नपयत्यापोहिष्ठे

तितिसृभिर्ब्रह्मज्ञानं वामदेव्यर्चायज्ञः पवित्रेणेत्येताभिः पङ्क्तिः क्षपयित्वा द्विस्रर्पयति । केशवं तर्पयामि नारायणं माधवं गोविंदं विष्णुं
 मधुसूदनं त्रिविक्रमं वामनं श्रीधरं त्वपिकेशं पद्मनाभं दामोदरं । इत्यथैतानि वक्ष्यज्ञोपवीताचमनीयान्युदकेन व्याहृतिभिर्दं
 त्वाव्याहृतिभिः प्रदक्षिणमुदकपरिपिच्येदं विष्णुरिति गंधतद्विष्णोरिति पुष्पं इरावतीत्यक्षताः सा वित्र्याधूपमुद्दीप्य स्वतिदीपदेवस्य त्वाहस्ताभ्यां भगवते
 महापुरुषाय जुष्टं चरुनिवेदयामीति नैवेद्य । अथ केशवादिद्वादशनामभिर्नमो नैतैः पुष्पाणि दत्त्वा शंखायनमश्रकायनमोवनमालायै नमः श्री
 वत्सायनमोगरुत्तमे नमः श्रियै नमः सरस्वत्यै नमः पुष्ट्यै नमस्तुष्ट्यै नमोऽथ शिष्टैर्गंधमाल्यैर्ब्राह्मणान्स्यमात्मानं चालंकृत्यैनं स्मर्य जुः सामाथर्वभिः स्तु
 तिभिः स्तुवंति । ध्रुवसूक्तं पुरुषसूक्तं चान्यांश्चैव षण्वमंत्रानित्येके ॐ भूर्भुवः सुवः पुरुषमुद्वासायामि ॐ भूर्भुवः सुवः पुरुषमुद्वासायामीत्युद्वासाय । प्रयातु भगवान्महापुरुषो
 न न ह विधातृ सो हरिः पुनरागमनाय पुनः संदर्शनाय चेति प्रतिमास्थानेष्वग्रावावाहनविसर्जने याग्रावावाहनविसर्जनवर्जसमानं महत्स्वस्त्यथानमित्याह
 भगवान्चौघायनः । ध्यानमुक्तं चंद्रिकायां नारसिंहे—ध्येयः सदा सवितृमंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जासन संनिविष्टः । केयूरवान्मक
 रकुंडलवान्किरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशस्त्रचक्रः । शिवाचर्चनचंद्रिकायाम्—ह्रीवैरचंदनं कुटुमगरुं कुंभं मुरम् । सेव्यकंचजटामांसीवैष्णव
 तदुदीरितम् । ह्रीवैरंवालकम् । मुरं मोरहरीति प्रसिद्धम् । अथ पुष्पाणि—चंद्रिकामदनपारिजातयो नारसिंहे—दशदत्ता सुवर्णा
 नियत्फलभतेनरः । तत्फलं भते विष्णोर्द्रोणपुष्पप्रदानतः । द्रोणपुष्पसहस्रेभ्यः खादिरपुष्पमुत्तमम् । खादिरापुष्पसाहस्राच्छमीपुष्पविशि
 ब्यते । शमीपुष्पसहस्राद्धिविल्वपत्रं विशिष्यते । विल्वपत्रसहस्राद्धि वकुलपुष्पमुत्तमम् । वकुलापुष्पसाहस्राद्वाघवर्तं विशिष्यते । नंदावर्तसहस्रे
 भ्यः करवीरविशिष्यते । करवीरसहस्रेभ्यः पालाशपुष्पमुत्तमम् । पालाशपुष्पसाहस्रात्कुशपुष्पविशिष्यते । कुशपुष्पसहस्राद्धि वनमाला

विशिष्यते । वनमालासहस्राद्धिचंपकापुष्पमुत्तमम् । चंपकापुष्पसाहस्रादशोकंपुष्पमुत्तमम् । अशोकपुष्पसाहस्रात्सेवंतीपुष्पमुत्तमम् । सेवतीपुष्पसाहस्राद्रोजुकापुष्पमुत्तमम् । गोजुकापुष्पसाहस्रान्मालतीपुष्पमुत्तमम् । मालतीपुष्पसाहस्रात्संध्यारक्ततुषुपकम् । संध्यारक्तसहस्राद्धिर्जुदपुष्पंविशिष्यते । कुदपुष्पसहस्राद्धिशतप्रविशिष्यते । शतपुष्पसहस्राद्धिमल्लिकापुष्पमुत्तमम् । मल्लिकापुष्पसाहस्राज्जातीपुष्पंविशिष्यते । जातीपुष्पसहस्रेणयोमालासंप्रयच्छति । विष्णवेविधिविद्भक्त्यातस्यपुण्यफलंशृणु । कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच । वसेद्विष्णुपुरेश्रीमान्विष्णुतुल्यपराक्रमः । इति ।

अथह्नात्रिंशदपराधाः । वाराहे—भुक्त्वातुपरकीयान्नंतत्परस्तन्निवर्तकः । प्रथमश्चापराधोयं धर्मविज्ञायजायते १ अभुक्त्वादंतकाष्टं च यस्तुमाभुपसर्पति । अपराधोद्वितीयोयं धर्मविज्ञायजायते २ कृत्वाभैश्विनसयोग्यस्तुमांस्पृशतेनरः । तृतीयमपराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ३ स्पृष्ट्वारजस्वलानारीमस्त्रात्वायः प्रपद्यते । चतुर्थमपराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ४ स्पृष्ट्वातुमृतकंचैव असत्कारकृतंतुवै । पंचमंचापराधंतनक्षमामिवसुंधरे ५ स्पृष्ट्वातुमृतकंयश्चनाचम्यस्पृशतेहिमाम् । षष्ठंचापराधंवैकल्पयामिवसुंधरे ६ ममार्चनस्यकालेतुपुरीषंयस्यगच्छति । सप्तमंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ७ त्यक्त्वातुमशस्त्राणिवाक्यमन्यत्रभाषते । अष्टमंचापराधंवैकल्पयामिवसुंधरे ८ ममैवार्चनकालेतुयस्त्वसत्यंप्रभाषते । नवमंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ९ अविधानेनमांस्पृश्यमामेवप्रतिपद्यते । दशमश्चापराधोयंमचाप्रियकारकः १० सत्क्रोधोमेस्पृशेद्वात्रंचितंकृत्वाचलाचलम् । एकादशंचापराधंनसहिष्येवसुंधरे ११ अकर्मण्यानिपुष्पाणियस्तुमाभुपकल्पयेत् । द्वादशंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे १२ यस्तुरक्तेनवस्त्रेणकौसुंभेनोपगच्छति । त्रयोदशंचापराधंकल्पयामिवसुंधरे १३ अंधकारेतुमांदेवियःस्पृशेतकदाचन । चतुर्दशंचापराधंकल्पयामि

वसुंधरे १४ यस्तुक्कृष्णेन वल्लेण भमकर्मणि कारयेत् । पचदशापराधंतंकल्पया भिवसुंधरे १५ अधौ तेन च वल्लेण यस्तुमासुपसर्पति । षोडशं त्वपराधं
 तंकल्पया भिवसुंधरे १६ स्वयमन्नं च यो दद्यादज्ञानाय च माधवि । सप्तदशापराधंतंकल्पया भिवसुंधरे १७ यस्तुमत्स्यांश्च मांसां निभक्षयित्वोपसर्पति ।
 अष्टादशापराधंतंकल्पया भिवसुंधरे १८ जालपादं भक्षयित्वा यस्तुमाप्रतिपद्यते । ऊनविंशापराधंतंकल्पया भिवसुंधरे १९ दीपं स्पृष्ट्वा तु यो देवि भमकर्म
 णि कारयेत् । विंशकंचापराधंतंकल्पया भिवसुंधरे २० इमं शानं यस्तु वै गत्वा भामेव प्रतिपद्यते । एकविंशापराधंतंकल्पया भिवसुंधरे २१ पिण्याकं
 भक्षयित्वा तु यो भामेवाभिगच्छति । द्वाविंशापराधंतंकल्पया भिवसुंधरे २२ यस्तु वाराहमांसां निभक्षयित्वोपसर्पति । अपराधं त्रयोविंशंकल्पया
 भिवसुंधरे २३ सुरापीत्वा तु यो मर्त्यः कदाचिदुपसर्पति । अपराधं चतुर्विंशंकल्पया भिवसुंधरे २४ मुक्त्वा कुसुंभं शाकचयस्तुमासुपसर्पति ।
 अपराधं पच विंशंकल्पया भिवसुंधरे २५ परंप्रावरणेनैव यस्तुमासुपसर्पति । षड्विंशमपराधंतंकल्पया भिवसुंधरे २६ न देवान्नापि तृनिष्ठान वान्नयस्तु भक्ष
 येत् । सप्तविंशापराधंकल्पया भिवसुंधरे २७ उपानहौ च प्रपदे तथा चार्थांगच्छति । अपराधमष्टाविंशंकल्पया भिवसुंधरे २८ शरीरं मंडयित्वा
 तु यो भामांशोति माधवि । ऊनविंशापराधंतं त्वं विजानीहि मे दिनि २९ अजीर्णेन समाविष्टो यस्तुमासुपसर्पति । त्रिंशकंचापराधंतंकल्पया भिवसुंधरे ३०
 गंधपुष्पाण्यदत्त्वा तु यस्तु धूपं प्रयच्छति । एकत्रिंशापराधंकल्पया भिवसुंधरे ३१ विनातूर्यादि शब्देन द्वारस्योद्घाटनं भम । महापराधं जानीयाद्वा त्रिं
 शंतं भमप्रिये ३२ ॥ कृष्णभट्टीये प्रकारान्तरेण द्वात्रिंशदपराधाः—तिर्यक्पुङ्खरो भूत्वा ह्यकृत्वा देवतार्चनम् । याचितैः पत्रपुष्पाद्यैः
 करोति भमार्चनम् । अग्रक्षालितपादो यः श्रविशेन्मम मंदिरम् । मम दष्टे अभिमुखं तांबूलं च र्वयेच्चयः । ममार्चाभासुरे कोलयः करोति विमूढधीः ।
 अवैष्णवस्य पक्वान्नं यो महां विनिवेदयेत् । अश्वैष्णवेषु पश्यत्युममपूजां करोति यः । दिनांतरितपक्वान्नं यन्महं विनिवेदयेत् । अमौनीधर्मलितांगो
 मत्पूजां विदधाति यः । वातमूत्रनिरोधेन मत्पूजां विदधाति यः । कृत्वा वातमनाचम्य तथा प्रावृत्त्यं कं थलम् । पीठासनोपविष्टः सन्पूजयेद्वा निरासनः ।

मृन्मयेधूपदहनं दीपयः कुरुते चर्चने । मत्पूजको न कुरुते तत्तु पूजां च दामनीम् । मत्पूजको शिवद्वेषी शिवभक्तश्च माद्विषेत् । भूताष्टम्योर्न कुरुते न क्तं न हरिं वासरम् । अपूजयित्वा विघ्नेशमसंभाव्य कपालिनम् । क्रुद्धो यत्कर्म कुरुते त्रिकालार्चनविघ्नकृत् । वामहस्ते च मांकृत्वा स्नापयेद्यदि भूढधीः । इति प्रकारांतरेण द्वात्रिंशदपराधा उक्ताः । परवस्त्रं परपरीधानं । कुसुममुजिः कुरवकपुष्पभक्तिः । एषु प्रत्येकं प्रायश्चित्तं तत्रैव — संवत्सरस्य मध्ये च तीर्थे सूकरके मम । कृतोपवासः स्नानेन गंगायां शुद्धिमाप्नुयात् । मथुरायां तथा चैव सापराधः शुचिर्भवेत् । स्कांदे अवन्तीखंडे — जागरेद्वा द शीरात्रौ पठेद्यस्तुलसीस्तवम् । द्वात्रिंशदपराधांश्च क्षमते तस्य केशवः । तुलसीस्तवो व्रतरत्ने ज्ञेयः ।

अथ चिह्नविशेषेण शालग्रामस्मूर्तयः । पादौ — चक्राकारेण रेखासायत्र रेखामयी भवेत् । समुदर्शनेन इत्येवंख्यातः पूजाफलप्रदः । उपर्यधश्च चक्रे द्वे नाति दीर्घमुखे विलम् । मध्ये च रेखालवैका स च दामोदरः स्मृतः । यस्य दीर्घमुखं पूर्वकथितैर्लक्षणैर्युतम् । रेखाश्च केशराकारानां रसिंहोमतो हि सः । वाराहाकृतिराभुग्नश्च क्रे रेखास्खलंकृतः । वाराह इति संप्रोक्तो वामनो वदरोपमः । गरुडः स तु विज्ञेयश्चतुश्चक्रेर्जनादर्शनः । हयग्रीवो यथा द्वारारेखाढ्याया शिला भवेत् । तथा सौम्याद्धयग्रीवः पूजितो ज्ञानदो भवेत् । चतुश्चक्रः सूक्ष्मद्वारो वनमालां कि तोदरः । लक्ष्मीनारायणः श्रीमान्मुक्तिमुक्तिफलप्रदः । कूर्माकाराचक्रां काशिलाकूर्मः प्रकीर्तितः । एवं मत्स्यादयो ज्ञेयाः शालग्राममानीषिभिः । अनंतचक्रैर्बहुभिश्च द्वैरप्युपलक्षितः । अनंतः स तु विज्ञेयः सर्वपूजाफलप्रदः । चक्रं च केवलं यत्र पद्मे न सहसंयुतम् । केवला वनमाला वा हरिर्लक्ष्म्या सह स्थितः । विदिक्षु दिक्षु सर्वासु यस्योर्ध्वदृश्यते मुखम् । पुरुषोत्तमः स विज्ञेयो भुक्तिमुक्तिफलप्रदः । इदं यतो शिखरे लिङ्गं शालग्रामसमुद्भवम् । स च योगेश्वरो नाम ब्रह्महत्यां व्यपोहति । आरक्तं पद्मनाभाख्यं पद्मच्छत्रं समन्वितम् । तुलस्यापूजयेन्नित्यं दारिद्र्यस्त्वीश्वरो भवेत् । वामपाश्वर्ये तथा च क्रे रेखा चैव तु दक्षिणे । दक्षिणावर्तचक्राच वनमाला विभूषिता । या शिला कृष्णसंज्ञा सा धनधान्यसुखप्रदा । नारदः — द्वारदेशे समे चक्रे दृश्येते नांतरीयके । वासुदेवः स विज्ञेयः शुक्लाभश्चातिशोभनः । नानाव

णोह्यन्तःस्थान्नाभोगेनचिह्नितः । अनेकमूर्तिसंयुक्तःसर्वकामफलप्रदः । प्रद्युम्नःसूक्ष्मचक्रस्तुपीतदीप्तिस्तथैवच । शिखरछत्रवह्नुलंदीर्घाकारं
 तुयद्भवेत् । अनिरुद्धस्तुनीलाभोर्वतुलश्चातिशोभनः । रेखात्रयंतुतद्द्वारेष्टुपञ्चोन्नतं । शिवनाभिरितिव्यातंयत्रदेशेव्यवस्थितम् । तच्छैव
 विष्णुवत्तीर्थशालग्रामसमुद्भवम् । नाभौलिंगेनयुक्तावागर्तनचतथापुनः । शिवनाभिरितिव्याताभुक्तिप्रदायिका । यवमात्रंतुगतस्याधवा
 र्धलिंगमुच्यते । वासुदेवमयक्षेत्रलिंगंशिवमयंशुभम् । तस्मात्तद्भारितिक्षेत्रेपूजयेच्छंकराभ्युतौ । पांचजन्यांक्रितायातुपञ्चनगदयायुता । तत्र
 श्रीःप्रत्यहंतिष्ठेत्सदासंपदमादिशेत् । शालग्राममयीमुद्रासंस्थितायत्रकुत्रचित् । वाराणस्यायवाधिव्यंसमंताद्योजनत्रयम् । एकमूर्तिर्नैवपूज्या
 गृहिणावृद्धिमिच्छता । अनेकमूर्तिसंपन्नासर्वकामफलप्रदा । अन्येपिभेदाग्रंथगौरवान्नोक्ताः । गोविंदराजीयेस्कांदे—स्निग्धासिद्धिकरी
 मंत्रेकृष्णाकीर्तिददातिच । पांडुरापापदहनीपीतापुत्रप्रदायिनी । नीलाचदिशेतलक्ष्मीरक्तारोगप्रदायिनी । रूक्षाचोद्वेगदानित्यवक्रादारिद्र्यदा
 यिका । दुःखदासातुविज्ञेयानारसिंहीतथैवच । बहुचक्रा मुखंविनावहुचक्रा । अन्यथात्रिविक्रमानंतपूजाविरुच्येत । यथायथाशिलासूक्ष्मात
 थातथामहत्फलम् । तथाचामलकीतुल्यासूक्ष्माचातीवयाभवेत् । तस्यामेवशिलायांतुश्रियासहवसेद्धरिः । कपिलोनारसिंहश्चपृथुचक्रःसुशोभनः ।
 ब्रह्मचर्येणपूज्यस्तुअन्यथाविघ्नदोभवेत् । इदसकामपरम् । निष्कामेनशालिग्रामशिलामात्रपूज्यम् । येकेचिच्चैवपापाणांविष्णुचक्रेणमुद्रिताः ।
 तेषांस्पर्शनमत्रेणमुच्यतेसर्वकिल्बिषैरितिवाराहात् । खंडितंत्रुटितभग्नपार्श्वेभिन्नसुभेदितम् । शालग्रामसमुद्भूतशैलंदोषावहनहीतिपाद्मोक्तेः ।
 शालग्रामशिलाभग्नपूजनीयासचक्रकेतिवाराहाच्च । यत्तुल्यंभग्नपूजयेदितितत्रग्रंथग्रचक्रम् । भग्नंभग्नचक्रम् । चक्रेतरप्रदेशभग्नस्यापिपू
 ज्यत्वम् । शिलारूपीरमाश्रोक्ताचक्ररूपीजनार्दनइतिचिष्णुपुराणे चक्ररूपेणहरिसांन्निध्योक्तेः ।

पूज्यशालग्रामसंख्योक्ता हेमाद्रौ । साकाम्येतिकश्चित् । ततःकामनाश्रवणात् । मानसोल्लासेपाद्मवाराहयोः—यःपुनः

पूजयेद्भक्त्याशालग्रामशिलाशतम् । उषित्वासहस्रेलोकैश्चक्रवर्तहिजायते । शिलाद्वादशभौवैर्यशालग्रामसमुद्भवाः । विधिवत्पूजितायेनतस्य पुण्यंवदामिते । कोटिद्वादशलिंगैस्तुपूजितैः स्वर्णपंकजैः । यत्स्याद्वादशकल्पेषु दिनैर्नैकेनतद्भवेत् । स्कांदे—अत्यहंद्वादशशिलाः शालग्रामस्ययो र्चयेत् । द्वारावत्याः शिलायुक्ताः सवैकुण्ठमहीयते । लैंगे—ततोवह्नीरर्चयतिशालग्रामशिलास्तुयः । नहिब्रह्मादयोदेवाः सख्यांजानंति तत्फले । स्मृत्यंतरे—शालग्रामाः समाः पूज्याविषमानकदाचन । समेषुनद्वयं पूज्यं विषमेष्वेकएवहि । विषमेष्वेकएवैव्यः समेद्वेषद्विव र्जयेत् । प्रयोगपारिजातेस्कांदे—एवंलक्षणसंपन्नामध्यमायाचिताधमा । उत्तमासातुविज्ञेयापारंपर्यक्रमागता । फलपुष्पैश्चतत्स्थानंशा लग्रामोद्भवंहरिम् । ऐहिकामुष्मिकार्थयममदेहिगुरुत्तम । इत्युक्त्वापादयोः पुष्पंदत्वाचप्रणिपत्यच । गुरुः पुष्पफलैः सार्धं गृहीत्वापूजितंहरिम् । दत्त्वापुष्पांजलिं ब्रूयाच्छांतिरस्तुशिवंत्विति । स्कांदे—शालग्रामशिलायास्तुभूत्ययः कुरुतेनरः । विक्रेताचानुमंताचयः परीक्षानुमोदकः । सर्वेते नरकंयांति यावदामृतसंभवम् । त्याज्याः शिला उक्तास्तत्रैव—तिर्यक्चक्रापरित्याज्याबद्धचक्रातथैवच । क्रूरापि संपरित्याज्यास्फोटा रूक्षात थैवच । कुरूपानिष्ठुरास्याचकरालविकरालिका । कपिलोवेपमानाचवृत्तास्याकर्बुरातथा । आसनेचलनाभान्नामहास्थूलविगर्हिता । आस नेमुष्टिरस्यास्तुचक्रैर्नैकेनसंयुता । दर्दुरावहुचक्राचलत्रचक्राप्यधोमुखी । छिद्रादग्धासुरक्ताचबृहच्चक्रातिभीषणा । बहुरखासमायुक्ताभ अचक्रातथैवच । दीर्घचक्रापरित्याज्यापृष्ठचक्राविशेषतः । मस्तकास्याह्यचक्राचवज्र्यद्धिताः सदाबुधैः । क्रूरदंष्ट्रासमायुक्तास्फोटाबुधुदसं युता । अचिराच्छुष्कतांयातियस्यालिसंतुचंदनम् ॥ इति ॥

अथद्वारचनीचक्रमहिमा । प्रह्लादसंहितायांहलायुधेच—शालग्रामशिलायत्रयत्रद्वारवतीशिला । उभयोः संगमोयत्रमुक्तिस्त न्नसंशयः । शिलेतिविशेषोक्तेर्नीस्थिचक्राणांपूज्यता । प्रयोगपारिजातेस्कांदे—संवत्सरंतुयः कुर्यात्पूजास्पर्शनदर्शने । विनासांख्येनयो

गेनमुच्यतेनात्रसंशयः । चक्रसंख्यायास्तत्रामानिप्रह्लादसंहितायाम्—एकःसुदर्शनोद्दाम्यांलक्ष्मीनारायणःपरः । त्रिभिस्त्रिविक्रमोनामचतुर्भिश्चजनादेनः । पंचभिर्वासुदेवःस्यात्पद्भिःप्रद्युम्नउच्यते । सप्तभिर्वलदेवश्चाष्टाभिःपुरुषोत्तमः । नवभिश्चनवव्यूहोदशभिर्दशशूर्तिकः । एकादशाऽनिरुद्धोवैद्वाद्दशदशात्मकः । अतर्ज्वर्धपरमात्मासुखयच्छतिपूजितः । अग्निपुराणे—चक्रेद्दशभिर्युक्तोऽह्यकेशउदाहृतः । अतर्ज्वर्धमनंतःसात्पूजितोनंतकामदः । श्वेताःक्षिवाःशिलाःपूज्याथन्छिद्राश्चसुसंयताः । सुखदाःसमचक्राश्चविपमादुःखदाःस्मृताः । सुदर्शनाद्यास्तुशिलाःपूजिताःसर्वकामदाः । एकः एकचक्रः । गालवः—वर्तुलाचतुरस्त्राचनराणांचसुखप्रदा । प्रह्लादसंहितायाम्—कृष्णामृत्युप्रदानित्यकपिलाचभयावहा । रोगातिर्कडुरादद्यात्पीतावित्तविनाशिनी । धूम्रामावित्तनाशायभग्नभार्याविनाशिका । सन्छिद्राचत्रिकोपाचतथाविपमचक्रिका । अर्धचंद्राकृतियातुपूज्यास्तानभवंतिहि । एकचक्रविपयेविशेषउक्तस्तत्रैव—एकचक्रविशेषोस्तिविशेषपुंवज्ज्यहम् । शुक्लनीलतथारक्तद्विवर्णचत्रिवर्णकम् । यद्येकचक्रेस्युरेवंतेपांसंज्ञानिवोधमे । पुंडरीकःप्रलवघ्नोरामोवैकुण्ठएवच । विष्वक्सेनइतिब्रह्मन्तेपांपूजाफलशृणु । मोक्षंसृज्युंविवादचदारिद्र्यमक्षतंतथा । पाद्मचाराहयोः—द्वेचक्रेद्वारकायास्तुनार्थसूर्यद्वयंतथा । विष्णुधर्म—चक्राकामिश्रुनंपूज्यंनैकचक्रांकमर्चयेत् । इति ।

तज्जलादिमहिमास्कांदे—शालग्रामोद्भवोदेवोयत्रद्वारवतीभवः । उभयोःस्नानतोयेनब्रह्महत्यानिवर्तते । हेमाद्रौस्कांदे—कुंभुमंचदनंपत्रनैवेद्यंचफलंजलम् । शालग्रामशिलालग्रंतीर्थकोटिशताधिकम् । पाद्मे—संस्नातःसर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदीक्षितः । शालग्रामशिलतोयैर्भोभिपेकसमाचरेत् । गौतमांवर्यीषसंवादे—हरेःस्नानीयशेषंतुल्यलंयसोदरेस्थितम् । अवरीपप्रणम्योच्चैःपादपांसुप्रगृह्यताम् । जन्मप्रभृतिपापानांश्रायश्चित्तंयदीच्छसि । शालग्रामशिलावारिपापहारिनिष्यताम् । येतुद्वादश्यत्पत्वेतीर्थपानाभ्रानाद्भोजनस्थानीयंतन्मत्तोपवासदिनेश्राद्धदे

श्वप्रोक्तब्रेच्छंतिभ्राताः । तस्यशरीरशुद्ध्यर्थत्वात् । गारुडे—जलनयेषांतुलसीविमिश्रपादोदकं च कशिलासमुद्भवम् । नित्यं त्रिसंध्यं प्लवते हगा
त्रंखणैर्द्रतेधर्मबहिष्कृतानराः । आह्निकप्रदीपे—सूतेकमृतकेवापि आशौचं नैव विद्यते । येषां पादोदकं मूर्ध्नि प्राशनयेच कुर्वते । अंतकालेऽपि यस्य
हृदीयते पादयोर्जलम् । सोऽपि तद्भूतिमाप्नोति सदाचारैर्बहिष्कृतः । वाराहे विष्णुपूजाप्रकरणे शृद्रं प्रकृत्य—चरणां मृतपानेन सर्वपापक्षयो भवेत् । शाला
अत्र केचिच्छालग्रामोदकमेव ग्राह्यं न च क्रांकोदकमित्याहुः । तन्न । विष्णुपादोदकं यस्य मुखे शिरसि विग्रहे । इति नृसिंहपुराणात् । शाला
मशिला तोयमस्थि च कशिला जलम् । मिश्रितं तत्सिबेधस्तु देहशिरसि धारयेत् । तस्य च क्रांकि तो देहो भवेत्येव न संशयः । तीर्थपानविधिर्गारुडे—
शालग्रामशिला तोयमपीत्वा यस्तु मस्तके । प्रक्षेपणं प्रकुर्वीत ब्रह्महत्यासंस्मृतम् । शालग्रामशिला तीर्थपेत्तोर्यं करेण तु । अज्ञानाददवं प्रोक्तं ज्ञाना
दद्वंदं समाचरेत् । विष्णोः पादोदकं पीत्वा कोटिजन्मा घनाशनम् । तदेवाष्टगुणं पंपं भूमौ विदु निपातनात् । भक्तिचंद्रोदये—आयसे च तथा कां
स्येकाष्टेवालाबुके तथा । उद्धृत्य पादसलिलं करे कृत्वा मुखे क्षिपेत् । अदत्त्वा तु पिबेत् तोयं रौरेवेन केवसेत् । करेण तीर्थपानं तत्पानोत्तरं च जलपानं न कार्यं
मित्यर्थः । विप्रपादोदकग्रहणमुक्तं काशीखंडे—निःस्पृहाः सोमपायैवै विप्रपादोदपाश्रये । तस्मै मत्प्रिया भक्तस्य तृतीयं प्रतिग्रहाः ।
श्रद्धाबीजो विप्रपादं ब्रुसिक्त इति । तत्र पूर्वविप्रपादोदकं ग्राह्यं । ततः शालग्रामशिलोदकमिति शिष्टाः । स्कांदे—कृत्वा पादोदकं शंखे विष्णवानां
हात्मनाम् । यद्ददाति तिलैर्मिश्रं चांद्रायणफलं लभेत् । ग्रहणं मंत्रो हलायुधे—अकालमृत्युहरणं सर्वव्याधिविनाशनम् । विष्णोः पादोदकं
पीत्वा शिरसाधारयाम्यहम् । इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मज रामकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृता चारुल्लेखविधिः ।

अथ वैश्वदेवः । तत्राधिकारिण आह चंद्रिकायां संवर्तः—ततः पंचमहायज्ञान्कुर्यादहरहर्द्विजः । ततो विवाहानंतरमिति मदनया
रिजातः । शंखः—पंचयज्ञविधानं च गृहीयज्ञं न दद्याप्येत् । शूद्रस्याप्यधिकार इत्युक्तं प्राक् । नास्ति स्त्रीणां प्रथम्यज्ञ इति याज्ञवल्क्योक्तेः ;

नक्षीजुहुयान्नापेतइतिआपस्तंबोक्तेश्च स्त्रीणांनाधिकारः । यत्तुस्मृत्यर्थेसारे—स्त्रीवालश्रकारयेदितितद्विधवापरम् । यदपिस्मृति
 सारे—स्नातकोब्रह्मचारीपृथक्वैश्वदेवंकुर्यादिति । तन्न । भैक्षेणवर्तयेन्नित्यमितिमनूक्तेर्ब्रह्मचारिणःपाकाभावात् पंचमहायज्ञाधिकारेयदृहीति
 पदश्रवणाच्च नत्वेनमग्निहवनबलिहरणयोर्निंयुज्यादिति । शौनकः—स्नातकेनापितत्कार्यपृथक्पाकोभवेद्यदि । वानप्रस्थस्याप्यधिकारः ।
 अत्र वैश्वदेवमकृत्वैवश्राद्धं कुर्यादनेनभिक्षिष्टोक्तेरनश्रेयप्यधिकारः । शौनकः—पुत्रोभ्राताथवापत्नीश्वियोदासोबलिहरेत् । मदनरत्ने-
 ऽन्निः—पुत्रोभ्राताथवाऋत्विक्श्विष्यश्चशुरमातुलः । पत्नीश्रोत्रिययाज्याश्चष्टास्तेवलिकर्मणि । प्रतिनिधयइत्यर्थः । अतोबलोवेवप्रतिनिधिरिति
 मदनरत्ने । बलिपदंवैश्वदेवोपलक्षणमितिपृथ्वीचंद्रः । अन्यैस्तुकारयेदेतानातुरोपिस्पृशन्द्भिजः । सूतकाद्यैस्त्वशुद्धात्मानकुर्वान्नचका-
 रयेदिति होमोपीतिचंद्रिका । एतलवासादिपरमिति चंद्रिकामदनरत्नयोः । ऋत्विक्साहचर्यात्साग्निकपरमित्याचारादर्शः । नक्षी
 जुहुयादित्यापस्तंबोक्तेः । पत्नीबलिकुर्यान्नहोममितिपृथ्वीचंद्रः । सायंतवन्नस्यसिद्धस्यपत्न्यमंत्रबलिहरेदितिमनुस्मृतेरुपलक्षणत्वात्पत्न्या
 अपिहोमइतिपृथ्वीचंद्रः । वस्तुतस्तुसदास्वयंकर्तृकत्वविकल्पः । स्वयत्वेतान्यावद्देवसन्बलिहरेदपिवान्योब्राह्मणइति गोभिलोक्तेः ।
 निश्रेस्तुसदास्वकर्तृकत्वमेववैश्वदेवइत्याचारादर्शः । बौधायनः—प्रवासंगच्छतोयस्यगृहेकर्तानिविद्यते । पंचानामहतामेवांसयज्ञैःसहग-
 च्छति । प्रवासेकुरुतेचैतद्यदन्नमुपपन्न्यते । नचेदुत्पद्यतेब्रतुअङ्घ्रिस्तान्समापयेत् । मिताक्षरायांनारदः—भ्रातृणामविभक्तानामेकोधर्मः
 प्रवर्तते । विभागेसतिधर्मोपिभवेत्तेषांपृथक्पृथक् । चंद्रोदयेसरीचिः—बहवःस्युर्यदापुत्राःपितुरेकत्रवासिनः । सर्वेस्वानुमतंकृत्वाज्येष्वनै-
 वतुयत्कृतम् । द्रव्येणचाविभक्तेनसर्वैर्वकृतंभवेत् । एकपाकेनवसतांपितृदेवद्विजार्चनम् । एकंभवेद्विभक्तानांतदेवस्याद्गृहे । आश्वला-
 यनः—वसतामेकपाकेनविभक्तानामपिप्रभुः । एकस्तुचतुरोयज्ञान्कर्वाद्वाग्यज्ञपूर्वकान् । वाग्यज्ञपूर्वकानित्यतद्वृणसंविज्ञानोबहुव्रीहिः ।

अतएवचतुरइत्युक्तम् । एकपाकेनवसतामविभक्तानामितिकश्चित् । तत्र अस्याविभक्ताविभक्तस्यसाधारणत्वात् विभक्तानामित्यस्यानुवादकत्वेनसं
कोचकत्वायोगाच्च अविभक्तेषुसंस्पृष्ट्वेकेनापि कृतंतुवेतिव्यासोक्तेश्च । अतःपाकैक्यएवाविभक्तानांयज्ञैक्यम् । नचैवंकदाचित्पाकभेदेभे
दापत्तिः । वसतामित्येनबहुकालिकपाकैक्योक्तेः । यद्येकस्मिन्कुलेबहुघ्नपच्येत गृहपतिमहानसादेवतद्वलितंवकुर्वीतिगोभिलोक्तेश्च ।
यत्त्वविभक्तस्यत्राधिकारेगोभिलः—यस्यत्वेषामग्रतोन्नंसिद्धेत्सतियुक्तमग्नौकृत्वाग्रब्राह्मणायदत्त्वाभुजीतेतितत्कनिष्ठभ्रातुःकदाचित्पाकभेदे
ज्ञेयमितिपृथ्वीचंद्रः । नियुक्तंभोज्यमन्नं । अग्नौकृत्वाहुत्वर्थः । इदमपिप्रथममन्नसिद्धौज्येष्ठेनकृतेवैश्वदेवेपश्चात्कनिष्ठस्यपाकभेदेतेनाहुत्वै
वभोक्तव्यम् । अयंचान्नप्रक्षेपस्तृष्णीमित्युक्तं चंद्रोदये । देशांतरगमनेपाकभेदेत्वेकपाकेनवासाभावात्पृथग्वैश्वदेवः । अविभक्ताविभक्तावा
पृथक्पाकाद्विजातयः । कुर्युःपृथक्पृथग्यज्ञान्भोजनात्प्राग्दिनेदिने । इति प्रयोगपारिजातेआश्वलायनोक्तेः । आट्टणामविभक्ता
नांपृक्षपाकोभवेद्यदि । वैश्वदेवादिकंश्राद्धंकुर्युस्तेवैपृथक्पृथगितिवाक्यमेतद्विषयकमेव । नचेदंनिर्मूलम् । अन्येतु—वैश्वदेवासंभवेतुकुक्कुटांड
प्रमाणकम् । अन्नमग्नौसंप्रहृत्यकिल्बिषानुप्रमुच्यते इतिजीवतिपतृकनिर्णयेकुक्कुटांडप्रमाणान्नप्रक्षेपइत्याहुः । पाकासाध्येतुजपोपवासादाव
विभक्तानांपृथगधिकारः । पृथगप्येकपाकानांब्रह्मयज्ञोद्विजन्मनां । अग्निहोत्रंसुरार्चाचसंध्यानित्यंपृथगभवोदितिप्रयोगपारिजातेआश्व
लायनोक्तेः । यत्तु—एकपाकेनवसतांपितृदेवद्विजार्चनेकमिति तत्रदेवार्चनंवैश्वदेवइतिपृथ्वीचंद्रः । आट्टणामविभक्तानांपृथक्पाकोभे
द्यदि । वैश्वदेवादिकंश्राद्धंकुर्युस्तेवैपृथक्पृथक् । इतिवाक्यमेतद्विषयमेव । नचेदंनिर्मूलं । एकपाकेनवसतामित्यादिवाक्यनियचेनविभक्तानामपि
पाकभेदेपंचयज्ञभेदानुक्तेरविभक्तानामपिपाकभेदेपंचयज्ञभेदोक्तेरन्यव्यतिरेकाभ्यांपाकभेदस्यैवपंचयज्ञाभेदानुष्ठानेप्रयोजकत्वात्पूर्वोक्तवचननि
चयविरोधाभावाच्च । यत्त्वेकेनापीतितत्पाकभेदेइतिवयंप्रतीमः । पूज्यदेवतामूर्तिभेदेइतिवयम् ।

अथ वैश्वदेवकालः । तत्रनिरयिनानित्यश्राद्धोत्तरसंकार्यः । दद्यादहरहःश्राद्धं० इत्युक्तत्वावैश्वदेवश्रयधेनौविधिपूर्वकमिति मन्त्रोक्तः ।
 पितृभ्योयमनुभ्योदद्यादहरहर्द्विजइतिकाल्यायनेनश्राद्धोत्तरमनुष्ययजोक्तैर्वैश्वदेवोत्तरनित्यश्राद्धमिति पक्षद्वयचंद्रोदये उक्तं । आहिता
 ग्निनाश्राद्धात्प्राक्कार्यइत्युक्तं मदनरत्ने । श्राद्धांतोतुष्टृद्धगौतमः—पितृश्राद्धमकृत्वातुवैश्वदेवंकरोति यः । आसुरतद्ब्रह्मद्विपु
 णानोपतिष्ठते । एतदनग्निपरम् । श्राद्धात्प्रागेवकुर्वीतवैश्वदेवचसाग्निकः । एकादशाहिकमुक्त्वातनद्येतद्विधीयतेइति । एकादशाहिकपदमे
 तश्राद्धोपलक्षणमिति मदनरत्नेचतृचपरिशिष्टे । स्मार्ताग्निनग्निश्रयौकरणोत्तर ब्राह्मणविसर्गोत्तराकुर्यात् । आद्यउक्तोद्देमाद्रौ
 ब्रह्मांडे—वैश्वदेवाहुतेरग्रावर्गब्राह्मणभोजनात् । जुहुयाद्धृत्यजादिश्राद्धकृत्वातुतत्समृतम् । भूतयज्ञोबलिः । श्राद्धं प्रक्रम्यमनुः—ततोऽगृ
 हचलिकुर्यादिति धर्मोव्यवस्थितः । बलिपदवैश्वदेवोपलक्षणार्थमिति तु कर्कः । काकादिबलिपरमिति दिवोदासः । विक्रिरभित्यन्ये । छिन्ती
 यउक्तोद्देमाद्रौ भविष्ये—पितृन्सतर्प्यविधिवद्वलिदद्याद्विधानतः । वैश्वदेवंततःकुर्यात्प्राश्राद्धाग्ननाचनम् । बलियेअग्निदग्धाइति दी
 यमानम् । तृतीयोप्युक्तस्तत्रैव—कृत्वाश्राद्धमहाबाहोब्राह्मणांश्विसृज्य च । वैश्वदेवादिकर्मततःकुर्याच्चराधिप । एतदनग्निपरम् ।
 यदाश्राद्धपितुःकाश्चित्कर्तुमिच्छत्यनग्निमान् । वैश्वदेवंतदाकुर्यान्नवृत्तेश्राद्धकर्मणि । वृद्धावादौक्षेयचान्तेमध्येजुहतिपार्वणे । एकोद्विष्टे तथाचां
 तेवैश्वदेवोविधीयतइतिहेमाद्रौस्मृतिसारात् । मेधातिथिरप्येवं । वृत्तिकृत्नाविसर्जनान्तंश्राद्धमुक्त्वा उच्छेपणत्विति मनुवाचक्यो
 दाहरणाद्धृचानांश्राद्धांतोएववैश्वदेवः । मध्यपक्षस्तुयच्छाखायामुक्तस्तच्छालीयपरइति चोपदेवः । स्मृतिस्मारे—बलिकारादयोपिवहुस्तु
 त्युक्तत्वात्सर्वपांविसर्जनान्तं वैश्वदेवइति मेनिरे । साधितैत्तिरीयाणांतुसर्वत्रादौवैश्वदेव । पंचयज्ञाश्चादावंतेचेतिसुदर्शनभाष्ये दिवोदासी
 येस्मृतिः—याजुषाःसामगाःपूर्वमध्येश्राद्धंतुवहुचाः । अथवापाकशेषेणवैश्वदेवेविधिःस्मृतः । याजुषसामगौसाग्नी । इतरौनिरयी । सर्वशास्त्रि

नामनशिकानामपि प्रागेवेति दिवोदासः । तत्र पिण्डदानात्पूर्ववैश्वदेवपक्षे भिन्नः । पितृपाकात्समुद्धृत्य वैश्वदेवं करोति यः । आसुरंतद्भवेच्छ्राद्धं पितृणां नोपतिष्ठत इति पैठीनसि स्मृत्युतेः । पितृसंबंधश्चापि ण्डदानात् । श्राद्धोत्तरंतु श्राद्धशेषेण पाकांतरेण च—श्राद्धं निर्वर्त्य विधिवद् वैश्वदेवादि कंततः । कुर्याद्भिक्षांततो दद्याद्धतकारादिकंतत इति पैठीनसि स्मृत्युतेः । द्वितीयस्ततः शब्दः श्राद्धशेषपर इति हेमाद्रिः । नित्यश्राद्धंतु श्राद्धशेषेण पाकांतरेण वा । ततो नित्यक्रियां कुर्याद्भोजयेच्च ततोऽतिथीन् । पृथक्पाकेन नैत्यकमिति हेमाद्रौ मार्कंडेयपुराणात् । एकादशाहश्राद्धे तु पृथक्पाकेनैव । एकोद्दिष्टे तु शेषेण ब्राह्मणेभ्यश्च उत्सजेदिति देवलोक्तः । एकोद्दिष्टमहैकोद्दिष्टमिति हेमाद्रिः । दार्शवैश्वदेवयोरेकः पाक इति कर्कहरीहरौ । तन्न । पित्रर्थनिर्वपत्याकं वैश्वदेवार्थमेव च । वैश्वदेवो न पित्रर्थन दार्शवैश्वदेविकम् । दार्शवैश्वदेवतद्विकृतयो युगादिमन्वादय इति हेमाद्रिः ॥

अथ पाकः । सस्वयंपत्न्यावाकार्यः । आश्रमधर्माविरोधेन तंडुलान्वाप्रातः पत्न्यै दद्यात्स्वयं वाधि श्रयेदिति चंद्रिकायां शंखल्लिखितोक्तः । आपस्तंबः—आर्याप्रयता वैश्वदेवान्नकर्तार इति छंदोगपरिशिष्टे । पत्नीभूतप्रवचने यद्यसंनिहिता भवेत् । रजोरागादिना तत्र कथं कुर्वति याशिकाः । महानसेन वा कुर्यात्सवर्णांतां प्रवाचयेत् । ग्रणवाद्यापि वा कुर्यात्कात्यायनवचो यथा । ज्ञाता तपः—नैवेद्यार्थं पृथग्भांडे क्षाता पत्नीपचेत्तथा । वैश्वदेवार्थमन्यस्मिन् व्यंजनानि पृथक्पृथक् । एकस्मिन्वाप्यशक्तौ चेत्पूर्वविष्णुनिवेदनम् । वैश्वदेवं ततः शिष्टाह्वासास्यवचनं यथा । विष्णुपदं यजनीयोपलक्षणमिति पृथ्वीचंद्रः । माधवीयेपिनारसिंहचौर्मयोः—पौरुषेण च सूतेन ततो विष्णुसमर्चयेत् । वैश्वदेवततः कुर्याद्द्वलिकर्म तथैव च । चंद्रिका माधवभागवतटीकासु चैवं । इदं वद्वृचमिन्नपरम् । तमेवं वैश्वदेवशेषेण कुर्यान्नाशयेन वैश्वदेवं कुर्यादिति बह्वचपरिशिष्टात् । केचित्सर्वतु पूर्ववदिति मार्कंडेयपुराणात् देवज्ञादीनामेकः पाक इति हेमाद्रिः । मदनरत्ने तु सर्वेषां पृथक्पाकः । पितृयज्ञस्य वा पृथक्पाक

इत्युक्तम् । मनुः—वैवाहिकेनैकुर्वताग्राह्यकर्मयथाविधि । पंचयज्ञविधानंचपत्किंदेनदिनीमपि । काशीखंडेऽप्येवम् । मदनरत्नेपरि
शिष्टे—प्रवसेदाहिताग्निश्चेत्कदाचित्कालपर्ययात् । यस्मिन्नग्नौभवेत्पाकोवैश्वदेवस्तुतत्रैव । ज्ञातानपः—लौकिकेवैदिकेवापिहुतोत्सृष्टेज
लेक्षितौ । वैश्वदेवस्तुकर्तव्यः पंचसूनापनुत्तये । वैदिकेस्मार्ते । अग्न्यसंभवे भूम्यादवितिष्टुद्रपरागारः । अभावादग्निहोत्रस्तथाचावसय
स्यच । यस्मिन्नग्नौपचेदन्नंतत्रहोमोविधीयते । सर्वाधानिपरमिदमितिचंद्रिका । आपस्तंबः—औपासनेपचनेवापिद्रावैः प्रतिमंत्रहस्तेनजु
हुयादिति । पचनः सर्वाधानिपरइत्युक्तं द्वाप्येअंगिराः—शालाशौतुपचेदन्नंलौकिकेवापिनित्यगः । मायत्रीयेदेवलः—चांडालाग्ने
रमेध्याग्नेः सूतिकाग्नेश्चकार्हीचित्र । पतिताग्नेश्चिताग्नेश्चनशिष्टैर्ग्रहणंस्यूतम् । अत्रायंनिष्कर्षः—आपस्तंबस्यस्मार्तेलौकिकेवापिपाकेस्मार्तएवहोम
स्तदभावेलौकिके । बह्वृचस्यतुपचनेलौकिकेवापाकः । स्मार्तेपचनेलौकिकेवाहोमइतिवृत्तिः । देशांतरस्थितौवाशाकलहोमः । छदोगानामप्येवम् ।

स्मार्तेपाकपक्षे विशेषः कर्मप्रदीपे—ग्रातहोमंचनिर्वर्त्यसमुद्धृत्यहुताशनम् । शेषमहानसेकृत्वातत्रपाकंसमाचारेत् । तमग्निपुनराह
त्यशालाग्नावेवनिक्षिपेत् । ततोस्मिन्वैश्वदेवादिकर्मक्षुर्यादतद्रितः । शूद्रेणवैश्वदेवलौकिकेग्नौकार्यइत्यपराकमेधातिथिः—ऋद्राचारशि
रोमणौतु त्रैवर्णिकानामग्न्यभावेजलादेरुक्तत्वाच्छूद्रस्यापिजलादावित्युक्तम् । एतत्सायंग्रातश्चकार्यम् । सायंग्रातर्वैश्वदेवः कर्तव्योवलिकर्मच ।
अनश्रतापिसततमन्यथाकिल्बिषीभवेदितिचंद्रिकायांकात्यायनोक्तेः । ग्रातःशब्दोमध्याह्नपरः । पूर्वोद्धिदैवानांमध्याह्नोमनुष्याणामि
तिश्रुतेः । अनश्रतापीत्युक्तेरकादश्यादवापिपक्वंचंदकार्यमिति नारायणवृत्तिः । इदमपिवहृचपरम् । अन्येपांतुतंडुलादिनातदभावेज
लेन । नचेदुत्पद्यतेन्नतुअद्भिरेतान्समापयेदितिवोदायनोक्तेः । दधिघृतादितुवहृचान्यपरम् । पक्वाभावेप्रवासेचतंडुलानोपधीस्तथा । दद्या
दधिघृतंवापिकंदमूलफलानिच । योजयेद्देवयज्ञादौजलेवापस्तुवाजलमितिचंद्रोदयेवचनात् । पक्वाभावइतिशुद्रोपवासपरमितिचंद्रोदयः ।

एतेनैकादश्यावैश्वदेवोनकार्यइतिवदन्तःपरास्ताः । अत्रकोचित्—स्वात्वागृहसमागत्यवैश्वदेवसमाचरेत् । प्रातरेवद्विरावृत्याकुल्याद्वासहतद्वि
 ७३ । सायंवायदिमुंजीयात्तत्कृत्वाजात्वपिस्वयमितिप्रयोगपारिजातेआश्वलायनस्मृत्युक्तेः । द्वितीयभोजनाभावेपि सायंकालिकवैश्वदे
 वस्यसायंवानुष्ठानं प्रातर्वैत्याहुः । पितृचरणास्तुआश्वलायनवाक्येयदिमुंजीयादित्युक्तेःसायंवैश्वदेवोद्वितीयभोजनेसत्येवप्रातर्द्विरावृत्तिस्तुप्रातः
 पाकेनैवसायंपुनर्भोजने । यदिमुंजीयादित्यस्यतत्रापिसंबंधात् । पुनःपाकमुपादायसायमप्यवनीपते । वैश्वदेवनिमित्तवैपल्यार्थावबलिहरेत् ।
 तत्रापिश्रपचादिभ्यस्तथैवान्नापवर्जनमितिबिष्णुपुराणाच्च । वैश्वदेवंतथारात्रौकुर्वाद्बलिहर्तितथा । महतःपंचयज्ञांस्तुदिवैवेत्याहधर्मविदि
 तिमदनपारिजातेजमदग्निवाक्ये—तदासायंचप्रातश्चजुहोतीत्यादिवत्समुच्चयबोधकत्वशब्दाद्यभावाच्च सायंप्रातरितिस्तुकातीयपरमि
 त्याहुः । वस्तुतस्तुनित्यवच्छ्रुतस्यसूत्रोक्तस्यसायंकालिकस्यकादाचित्कत्वेमानाभावात् वैश्वदेवद्वयाकरणेप्रायश्चित्तश्रवणात् दिवाचारिभ्यइति
 लिंगाच्च दिवास्यप्रारंभइतिवृत्तेश्च यथाकथंचित्सायंप्रातरनुष्ठानंयुक्तं । असतिचाधकेऽतिसंकोचस्यायुक्तत्वादितियुगपद्वैश्वदेवपक्षेसहपद
 श्रवणात्प्रातस्तनसंपूर्णवैश्वदेवंकृत्वासायंकालिकवैश्वदेवकरणेसहपशूनालभतइतिवत्सहत्वबाधात् पूर्वहोमैततोचलिततःपितृयज्ञाविति । आ
 पस्तंबानां वैश्वदेवप्रथमारंभेविशेषउक्तो धर्मप्रश्नैश्वदेवंचतुर्दशमहोभवतीतिज्ञात्वादंपत्योर्द्वादशाहमधःशय्याब्रह्मचर्यक्षारलवणवर्जनं
 त्रयोदशेहहन्युपवासश्चतुर्दशेहनिवैश्वदेवःस्थालीपाकंकृत्वागृहपाकाद्वाहविष्यान्नमादायजुहुयादितिचंद्रोदयेवृहत्पराशरेणान्नसंस्कारोक्तेः,
 अहरहःकुर्वादितिपुरुषार्थत्वावगतेश्च । अन्नस्यचात्मनश्चैवसंस्कारार्थतदित्यतइतिमदनरत्नेशौनकोक्तेश्च । यत्तुचंद्रिकायांपरि
 शिष्टम्—श्रोषितोप्यात्मसंस्कारंकुर्यादेवाविचारयन्नितितदुभयार्थत्वेप्यविरुद्धम् । आश्वलायनवृत्तौमदनरत्नेस्मृत्यर्थसारेचैवम् ।
 तत्रस्विष्टकृद्वत्पक्षेपात्रेऽन्नसंस्कारता । यत्त्वग्नौहूयतेनैवेत्युक्तेः त्यागशिपुरुषार्थता । चंद्रिकामिताक्षरयोस्तुपुरुषार्थत्वमेवो

क्तं तद्वचनविरोधाक्षिप्यम् । व्यासः—वैश्वदेवं प्रकुर्वीत स्वशाखाविहितततः । संस्कृतात्रैश्वर्यविविधैर्हविष्यैर्व्यजनान्वितैः । इदं बहुचान्यपरं । वर्जयित्वा विशेषांशुद्धेनान्वेनेकेवलमिति शौनकोक्तेः, हविष्याहविष्यपाके हविष्येणैव सिद्धसहविष्यशुद्धयादित्याश्वलायनोक्तेः । हविष्याणि टोडरानंदे स्मृतौ—हैमंतिकसितास्त्रिंशान्यमुद्रास्तिलायवाः । कलायकंगुनीवारावास्तुकं हिलमोचिका । घटिकाः कालशकंचमूलकं केमुकेतरत् । कंदः सैधवसामुद्रलवणे दधिसर्पिषी । पयोनुद्धृतसारंचपनसाम्रहरीतकी । पिप्पलीजीरकंचैव नागरंचैव र्ति तिणी । कदलीलवलीधात्रीफलान्यगुडमैक्षवम् । अतैलपक्कं मुनयो हविष्याणि प्रचक्षते । सर्पिः पयश्चात्र गव्यम् । अतैलपक्कमित्युक्तानामेव विशेषणमिति त्रयतहेमाद्रिः । हैमंतिकमिति वार्षिकव्यावृत्तिः । सितमिति श्यामव्यावृत्तिः । अस्त्रिंशमिति सिन्नव्यावृत्तिः । युगपत्क्रमेण वा हविष्यद्वयपाकेन्यतरेण । यद्येकस्मिन्काले त्रीहियैः पच्येतान्यतरस्य शुद्धत्वाहुतं मन्येत । यद्येकस्मिन्काले पुनः पुनरन्नं पच्येत सकृदेव वल्लिकुर्वीत इति गोभिलोक्तेः । अहविष्यान्नामात्रपाके फलादिनैवैश्वदेवः कार्यः । अहविष्यत्वं संस्कृतमेव भोज्यमिति केचित् । योपणभट्टस्तु गृहमेधिनो यदशनीयं तस्य होमाचलयश्च स्वर्गपुष्टिसंयुक्ता इत्यापस्तंबोक्तेरहविष्येणापि होममाह । शृतफलाहारे तेनैव वैश्वदेवो न तं डुलादिना । अजानन्यो द्विजो नित्यमहुत्वात्तिशृतहविः । पितृदेवमनुष्याणामृणयुक्तः सयात्यधत्ति चंद्रोदये वृद्धपराशरोक्तेः, अशृतफलाहारे तेनैव पूर्वोक्तापस्तंबोक्तेः । शुष्कोपवासे तं डुलादिना ।—पक्वाभावे प्रवासे च तं डुलानौपधीस्तथा । दद्याद्दधिघृतंचापि कंदमूलफलानि वा । योजयेद्देवज्ञादौ जले वापत्सुवाजलमिति चंद्रोदये वचनात् । पक्वाभाव इति शुद्धोपवासपरम् । प्रवासे त्वनियमः । क्षारादिमिश्रहविष्यपाके तु यो धायनः—अंगारान्धस्ममिश्रांस्तु निरुह्योत्तरतो त्रतु । जुहुयद्द्वैश्वदेवार्थं दिक्षारादिमिश्रितम् । वृद्धपराशरः—स्वगृहोक्तविधानेन जुहुयद्द्वैश्वदेविकम् । हविष्यस्य द्विजोऽभावे यथा लाभं शृतं हविः । फलं वा यदिवामूलं संवायदिवापयः । पक्वान्नप्रतिग्रहे पितेनैव वैश्वदेवः । तस्य पाकाप्रयोजकत्वात् वृत्तिः कृत्पाकप्रयोजकतामाह ।

शूद्रलब्धेनवैश्वदेवादिनकार्यम् । आमंशूद्रस्ययत्किंचिच्छ्राद्धिकंप्रतिगृह्यते । तत्सर्वभोजनायालंनित्येनैभित्तिकेनचेतिषट्त्रिंशन्मन्तात् । शूद्रपराशरः—जुहुयात्सर्पिषाभ्यक्तंगव्येनपयसापिवा । ऋतेनगोविकारेणतिलैलेनवापुनः । संप्रोक्ष्यपयसावापिनानक्तंजुहुयादपि । असेहायवगोधूमशालयोहवनीयकाः । इति ।

वैश्वदेवेनिषिद्धद्रव्यमुक्तंकाशीखंडे—निष्पावान्कोद्रवान्माषान्कलायांश्चणकांस्त्यजेत् । तैलपक्वंपक्वान्नसर्वैलवणयुक्त्यजेत् । आढकीचमसूरांश्चवर्तुलान्वदरांस्तथा । भुक्तशेषपयुषितैवैश्वदेवेविवर्जयेत् । निष्पावा वज्राः । आपस्तंबः—नक्षारलवणहोमोविद्यते तथापरान्नसंपृष्टयेति । क्षारलवणभूषरलवणमितिकल्पतरुः । व्यासः—जुहुयात्सर्पिषाभ्यक्तैलक्षारविवर्जितम् । क्षाराश्चाग्नेये—तिलमुद्रादृतेशिब्यंसस्येगोधूमकोद्रवौ । चीनकंदेवधान्यंचशमीधान्यंतथैक्षवम् । स्विन्नधान्यंतथार्षेयमूलंक्षारगणःस्मृतः । जुहुयाब्जंजनक्षारवज्यं मंत्रहुताशने । व्यंजननिषेधोहविःपरःकेवलव्यंजनपरोवा । हविष्यव्यंजनान्वितैःपूर्वोक्तैः । चीनकं कलायः । चतुर्विंशतिमते—पयोदधिघृतैःकुर्याद्वैश्वदेवंस्रुवेणतु । हस्तेनान्नादिभिःकुर्यादद्विरंजलिनाजले । अत्रभूसंस्कारादिनभवतीतिवृत्तिःकर्कश्च । मार्कंडेये—संपूजयेत्ततोवह्निं दद्याच्चाहुतयःक्रमात् । हविःपरिमाणमुक्तंप्राक् । चंद्रोदयेस्मृतिः—उत्तानेनतुहस्तेनअंगुष्ठाग्रेणपीडितम् । सह तांगुलिपाणिस्तुवाग्यतो जुहुयाद्धविः । बह्वचपरिशिष्टे—नात्रपांक्तंत्रंसिद्धंहविष्यमधिश्रित्याद्भिःप्रोक्ष्योदगुद्रास्याग्निःप्रत्यग्रदभेषुनिधायस व्यपाणितलंहृदयेन्यस्यसकृदवदायजुहुयादंतेचपरिसमृद्धपर्युक्ष्यपर्यूह्नोक्षेणअपिवानकुर्वतीति । द्यौनकः—त्रिधाविभज्यसिद्धांत्रिःप्रो

१ पाक्तत्रद्विध्मावर्हिरीत्यादि । २ अविश्रित्याग्नेरुपक्रित्वा ।

क्ष्यपुरतःस्थितम् । काशीखंडे—पृष्ठोदिवीतिमंत्रेणपुक्षणमथाचरेत् । एषोहिदेवमंत्रेणकुर्याद्वह्निचसंमुखम् । तथादेवकृतस्याद्याजुहु
याञ्चषडाहुतीः । यमायतूष्णीमेकांचतथास्विष्टकृदाहुतिम् । अग्निः—साग्निकःपितृयज्ञान्नाद्रलिकर्मसमाचरेत् । अनग्निर्हुतशेषेणवलिका
कबलिहरेत् । नरयज्ञादतेनास्तिनिरयेस्तुमहामखः । हुत्वाकाकवलिरिव । वसिष्ठः—अनधिकस्तुयोविप्रःसोऽन्नंव्याहृतिभिःस्वयम् ।
हुत्वाशाकलमैत्रैश्चशिष्टाङ्गतवल्लिहरेत् । व्यासः—शाकलेनविधानेनजुहुयाल्लौकिकेऽनले । व्यस्ताभिश्चव्याहृतिभिःसमस्ताभिस्ततःपरम् ।
षड्विदेवकृतस्येतिमंत्रवद्विर्यथाक्रमम् । अयविधिःकातीयपरइतिकेचित् । निरग्रेरपितस्यसूत्रोक्तएवहोमः । जयंतकृष्णभट्टीययोस्तुव्या
हृतिभिर्व्यस्तसमस्ताभिर्जुहुयादित्युक्तम् । मनुः—वैश्वदेवस्यसिद्धस्यगृह्येग्नौविधिपूर्वकम् । आभ्यःकुर्याद्देवताभ्योब्राह्मणोहोममन्वहम् ।
अग्नेःसोमस्यचैवादौतयोश्चैवसमस्तयोः । विश्वेषांचैवदेवानांधन्वतरयएवच । कुहैचैवानुमत्यैचप्रजापतयएवच । सहद्यावापृथिव्योश्चतथा
स्विष्टकृदाहुतिः । विष्णुपुराणे—अपूर्वमग्निहोत्रंचकुर्यात्प्राग्ब्रह्मणेततः । प्रजापतिसमुद्दिश्यदद्यादाहुतिमादरात् । गृह्येभ्यःकश्यपा
याथततोऽनुमतयेक्रमात् । अयमेववैश्वदेवःशूद्रस्येतिशूद्राचारशिरोमणिः । मनूक्तइतिकौमुदीराघवानंदनीर्थीच । शूद्रस्यशाक
लमंत्रोक्तेदेवतानाम्नाहोमइतिगोविंदराजः । पाकयज्ञैःस्वयंजेतेत्येकेइतिगौतमोक्तेः स्वयंकरणविकल्पःशूद्रस्येतिहरिहरः । पाकयज्ञाः
प्रयोगगपारिजातेहेमाद्रौच । आसुरेभ्यःप्रहीणभ्यःशिशुभ्योयच्चदीयते । वैश्वदेवंतत्कुर्याच्छूद्रार्थयच्चपच्यते । इति ।

अथभूतयज्ञः । मनुः—एवंसम्यग्बहिर्हुत्वासर्वदिक्षुप्रदक्षिणम् । इद्रांताकाप्यतीदुभ्यःसानुगेभ्योवल्लिहरेत् । मरुद्भ्यइतितुद्वारिहरेद
प्सद्भ्यइत्यपि । वनस्पतिभ्यइत्येवंमुसलोत्खलेहरेत् । उच्छीर्षकेश्रियैकुर्याद्वद्रकाल्येतुपादतः । ब्रह्मवास्तोषपतिभ्यांनुवास्तुमध्येवल्लिहरेत् ।

१ सस्कृतमितिपाठ । २ अग्नीषोमाभ्यामिति । ३ अग्नयेस्विष्टकृतेखाहेति ।

त्रिश्वेभ्यश्चैवदेवेभ्योबलिमाकाशउत्क्षिपेत् । दिवाचारिभ्योनक्तंतुनक्तंचारिभ्यएवच । पृष्ठवास्तुनिक्षुर्वीतबलिं सर्वानुभूतये । पितृभ्योबलिंशेषंतुस
 र्वंदक्षिणतोहरेत् । शुनांचपतितानांचश्वपचांपापरोगिणाम् । वायसानांकृमीणांचशनकैर्निक्षिपेद्भुवि । सायंतवन्नस्यसिद्धस्यपत्न्यमंत्रबलिहरेत् ।
 स्वातत्रैकोबलिरितिसर्वज्ञनारायणः । यजमानतत्पुत्रादीनामसन्निधौपत्नीबलिहरेदितिकल्पतरुः । द्रुं द्रुं चमुसलोलूखलयोः । मुसलोलूखलेक्षि
 उलूखलइत्येकवचननिर्देशादितरेतरयोगः । द्रुं द्रुं द्विवचनापत्तेः समाहारद्रुं द्रुं द्रुं द्रुं इत्यत्रत्युद्देश्यं बलिक्षेपविधेर्वलिद्वयमितिमेधातिथिः ।
 लमित्येकत्वम् । उच्छीर्षकं शय्याशिरःवास्तुशिरोवा । पादतः शय्यायावास्तोर्वा । पृष्ठवास्तूपरिगृहमितिमेधातिथिः । पश्चाद्दृष्ट्वा
 खंडे । निर्णेजनोदकांततुपावन्यां (?) यक्षभर्षयेत् । कात्यायनः—अमुष्यैनमइत्येवंबलिदानंविधीयते । स्वधाकारःपितृणांचहंत
 कारोत्पृणांकृतः । नारायणवृत्तौतुबलिदानेस्वाहाकारउक्तः । नेत्याशार्कः । शूद्रस्यनमइत्येव । आशार्क—स्वधाकारेणनिनयेत्ययं
 लिमतःसदा । तदप्येकेनमस्कारं कुर्वतेनेतिगौतमः । तत्रनेत्यर्थः । मार्कंडेय—स्वधानमइतिह्युक्त्वापितृभ्यश्चापिदक्षिणे । हुतावशेषमन्नै
 तोयंदद्याद्यथाविधि । विष्णुपुराणे—तच्छेषमणिकेपृथ्वीपर्जन्याङ्ग्यःक्षिपेत्ततः । द्वारेधातुर्विधातुश्चमध्येचब्रह्मणःक्षिपेत् । गृहस्यपुरुषंचै
 वदिग्देवानांचमेश्वरं । इंद्रायधर्मराजायवरुणायतथैदवे । ग्राच्यादिषुबुधोदद्याद्भुतशेषात्मकं बलिम् । प्रागुत्तरेचदिग्भागेधन्वंतरिबलिंबुधः ।
 वायव्यांवायवेदिक्षुसमस्तासुततोदिशम् । ब्रह्मणेचांतरिक्षायवायवेचक्षिपेद्बलिम् । विश्वेदेवान्विश्वभूतांस्ततोविश्वपतीन्पितृन् । यक्षमाणंचसमुद्दि
 श्यबलिंदद्यान्नरेश्वर । ततोऽन्यदन्नमादायभूमिभागेऽनुचौबुधः । दद्यादशेषभूतेभ्य स्वच्छयातत्समाहितः । देवामनुष्याःपशवोवायंसिसिद्धाश्चय
 क्षोरगैत्यसंचाः । प्रेताःपिशाचास्तारवःसमस्तायेचान्नमिच्छंतिमयाप्रदत्तम् । पिपीलिकाःकीटपतंगकाद्याबुमुक्षिताःकर्मनिबंधवद्धाः । प्रयांतु

तेतृप्तिमिदंमयान्नैव्योविसृष्टसुखिनोभवन्तु । येषानमतातनपितानवंधुर्नचान्नसिद्धिर्नतथान्यदस्ति । तस्मादहंभूतनिकायभूतमन्नंप्रयच्छामिम
वायतेषाम् । चतुर्दशोभूतगणोपियस्तुतत्रस्थितायेखिलभूतसंघाः । तृस्यर्थमन्नंहिमयाविसृष्टेष्वामिदंतेमुदितामवन्तु । इत्युच्यार्थनरोदद्यादन्नं
श्रद्धासमन्वितः । सुविभूतोपकारायगृहीतसर्वश्रयोयतः । श्रचांडालविहंगानांसुविदधात्तोनरः । येचान्येपतिताःकेचिदपुत्रासुविमानवाः ।
इदमेवबलिदानंशुद्रस्येत्युक्तंशूद्राचारशिरोमणौस्मृतिकौमुद्यांच ।

बलिदेशसंस्कारः । आपस्तंबः—बलीनांदेशस्यसंस्कारोहस्तेनपरिभृज्यावोक्ष्यन्युप्यचेति । छंदोगपरिशिष्टे—नावार्याबलयो
भवंतिमहामार्जारश्रवणप्रमाणात् । एकत्रचेदविकृष्टाभवन्तिइतरेतरमसंस्तुक्ताश्चेदिति । नानास्थानेबलिदानांसंभवे अविकृष्टा अव्यवहिताः ।
शौनकः—बदरीफलमात्रान्नमंगुल्यग्रैर्विनिक्षिपेत् । बलिहरणेविशेषोबहुचपरिशिष्टे—अथगृहबलिदेवतानांकीर्तयिष्यामोयत्र
यत्रवसन्तिताः । द्वारेपितामहंविद्यात्प्रकीर्तेतुउमापतिम् । आग्नेय्यामित्येवदर्शनात् द्वारे ग्राच्याम् । आग्नेय्यांचलभद्रंचयमंविष्णुचदक्षिणे ।
नैऋत्यांस्कंदवरुणौसोमसूर्यचपश्चिमे । वायव्यामश्विनौ । वसवःसौम्यां । रुद्रैशान्यां । नैऋत्यांस्कंदं । वरुणसोमौपश्चिमे । सूर्योवायव्यामि
त्यर्थः । नक्षत्रेदुग्रहाःपूर्वादिशमाश्रिताः । गृहमध्येब्रह्माणंप्रतिष्ठाप्यऋद्धिर्द्विज्जिःश्रीःकीर्तिरिति प्रदक्षिणंब्रह्मणःप्रागादिदिक्षिवत्यर्थः । निष्क्रम्य
गृहनिवेशनात्प्राञ्चुखःप्रोक्ष्यबलीक्षिनयेत् । निवेशनंमुख्यगृहम् । ऐंद्रवारुणवायव्याभ्यामवैवैर्ऋतास्तथा । तेकाकाःप्रतिगृह्णंतुभूम्यांपिंडं
मयार्पितम् । इतिकाकबलिः । द्वौश्वनौऋतमश्वबलैवैवस्तकुलोद्भवौ । ताभ्यांपिंडंप्रयच्छामिस्यातामेतावहिंसकावितिश्वबलिः । येमू
ताःप्रचरन्तिदिवानक्तंबलिमिच्छन्तोविदुरस्यप्रेष्ठाः । तेभ्योबलिंपुष्टिकाभोददामिमथियुष्टिंपुष्टिपतिर्दत्तात्वितिभूतबलिः । प्रक्षाल्यपाणिपदौ
गृहंप्रविश्यजपेत् शान्ताग्रथिवीशिवमन्तरिक्षंधौनोदेव्यभयनोअस्तु । शिवादियाःप्रदिशउद्दिशोनथापोविद्युतःपरिपांतुसर्वतःशान्तिः ३ ॥

आचाररत्नं

॥ ९९ ॥

अत्रकेचित्बलिहरणेनत्यागोहरणमात्रोक्तेः यजतिहुहोतिचोदितत्वाभावाच्च । अन्यथातर्पणोपित्यागापेत्तोरित्याहुः । तन्न । सूक्तवाक्यकरणत्वा
न्यथानुपपत्त्याहरतेर्यागकल्पवन्मन्वादिष्विद्रादिषुचतुर्थीनिर्देशान्यथानुपपत्त्यावत्रापिहरतेर्यागार्थत्वौचित्यात् । इति ॥

बलिहरणभेदानाह शौनकः—चक्राकारमथाष्टारंकुर्यादग्निसमीपतः । आयुःकामोदिवारात्रौछत्राकारंबलिहरेत् । आयुरारोग्यका
मोवाध्वजाकारंबलिहरेत् । मृत्युरोगविनाशार्थीनराकारंबलिहरेत् । आयुरारोग्यसौभाग्यपुत्रविद्यापशूनिपि । कामश्रीधर्ममोक्षार्थीचक्राकारं
बलिहरेत् । पंचस्तेषुविप्राणामुल्याचक्राकृतिर्भवेत् । बहुचानानराकारोमुख्यइतिकृष्णभट्टीयेजयंतवृत्तौनारायणवृत्तौच । यत्तु व्यज
नाकारंबलिमापस्तंबाहरंतितत्रमूलंमृग्यम् । पृथ्वीचंद्रोदये—अनुद्धृत्यबलीनश्चन्प्राणायामान्बडाचरेत् । स्वयमुद्धरणैचैवप्राजापत्यंसमाच
रेत् । बलिप्रतिपत्तिमाहकात्यायनः—पिडवच्चपश्चिमाप्रतिपत्तिरिति । यथापिडप्रतिपत्तिर्गोजविप्राभ्यंबुषुतथाश्वादिवलिभिन्नबलीनामि
त्यर्थः । चंद्रिकायांकात्यायनः—वैश्वदेवंचपिष्यंचवलिमग्नौविनिक्षिपेत् । शेषंभूतबलेर्विप्रस्यक्त्वाकाकबलेःसमम् । अग्निस्मृतौ—
वैश्वदेवबलेःशेषनाश्रीयाद्राह्णणोगृही । काकादिभ्यस्तुतदेयंविप्रभ्योवाविशेषतः । इति ।

अथपितृयज्ञः । सद्देवाबलिहरणरूपोनित्यश्राद्धरूपश्च । श्राद्धंवापितृयज्ञःस्यात्पितृयोचलिरथापिवेतिकात्यायनोक्तेः । द्विविधोपिब
ल्युत्तरंकाकबलेःपूर्वकार्यः । भूतयज्ञस्त्वयंनित्यःसायंप्रातर्यथाविधि । एकंतुभोजयेद्विप्रपितृनुदित्ययन्नतः । पूजयेदतिथिनित्यंनमस्येदयेत्तथेति
कौर्मात् । भूतयज्ञस्तथाश्राद्धंनित्यंत्वतिथितर्पणम् । क्रमेणानेनकर्तव्यंस्वाध्यायाध्ययनंतथेति ज्ञातान्तपोक्तेः । अदत्त्वावायसबलिनि
त्यश्राद्धंसमाचरेदितिकाशीखंडाच्च । वसिष्ठेनतु मनुष्ययज्ञोत्तरंश्राद्धमुक्तं—श्रोत्रियायाग्रंदत्त्वाब्रह्मचारिणेचानंतरंपितृभ्योदद्यादिति ।
एतद्वल्युत्तरंश्रोत्रियादेरुपस्थितावित्याचारादर्शः । मनुस्मृतौ वैश्वदेवात्पूर्वनित्यश्राद्धमुक्तम् । श्रुतौतु देवयज्ञःपितृयज्ञोभूतयज्ञोभनु

व्ययज्ञोब्रह्मयज्ञइतिक्रमउक्तः । अपवर्गेतुसर्वत्रनित्यमेवप्रकीर्तितमितिशातातपोक्तेः वैश्वदेवोत्तरनित्यश्राद्धमितिगोविंदराजः ।

अथनित्यश्राद्धम् । मनुः—दद्यादहरहःश्राद्धमन्नाद्येनोदकेनवा । पयोमूलफलैर्वापिपितृभ्यःश्रीतिभावहन् । कात्यायनेनतर्पणेनापिनित्यश्राद्धसिद्धिरुक्ता पितृयज्ञस्तुतर्पणमिति । बौधायनोपि अपिवाअपस्तित्पितृयज्ञइति । अत्रतुल्यवद्विकल्पइतिकर्कः । शक्ताशक्तविषयत्वेनव्यवस्थेतिपित्र्यबलिनित्यश्राद्धयोःसमुच्चयः मनुमार्कण्डेयपुराणादिपूभयोनित्यत्वावगतेरित्युक्तंमदनरत्ने । प्रयोगपारिजाते तुपित्र्यबलैर्वपित्र्यर्थत्वान्नित्यश्राद्धस्यमनुष्यपित्र्यर्थत्वादुभयोःसमुच्चयउक्तः । तन्न । देवताभेदेमानाभावात् । नारायणवृत्तिकृत्तुबहुचानापित्र्यबलैर्वनित्यश्राद्धसिद्धिमाह । तदयमर्थः—शक्तस्यनित्यश्राद्धंबलिश्च । श्राद्धाशक्ताबुद्धुतान्नदानंबलिश्च । तदसंभवेवल्लिमात्रं । उद्धुतान्नप्रतिपत्तिश्चकौर्भे—उद्धृत्यवायथाशक्तिर्किंचिदन्नंसमाहितः । वेदतत्त्वार्थविदुषेद्विजायैवोपपादयेत् । पितृयवलेर्नित्यश्राद्धत्वेतन्नगोत्राद्युच्चारोपिभवति । येषांतुपित्र्यबलैस्वधापितृभ्यइतिमंत्राग्नानंतेषानंगोत्राद्युच्चारःमंत्रानर्थक्यापत्तेः । नित्यश्राद्धंचअमादौप्रसंगसिद्धेःपृथङ्कार्यम् । नित्यश्राद्धंनकुर्वीतप्रसंगाद्यत्रसिध्यति । श्राद्धांतरेकृतेन्यत्रनित्यत्वात्तद्ब्रह्मपयेदितिहेमाद्रौनागरखंडात् । यत्रद्रव्यकत्रैक्ये । अन्यत्रतदभावे । श्राद्धंकृत्वातुतस्यैवपुनःश्राद्धंनतद्दिने । नैमित्तिकंतुकर्तव्यंनिमित्तानुक्रमोदयमितिजाबालिस्मृतेश्च । त्रिस्थलीसेतौतु—आमेनहेमावातीर्थश्राद्धेकृतेनित्यश्राद्धंपृथक् । तस्यपक्वद्रव्यकत्वविनियमात् । यत्तुनांदीमुखतीर्थश्राद्धाभ्यांनित्यश्राद्धस्यसिद्धिरितिहेमाद्रिरुचेतत्तीर्थश्राद्धस्यान्नेनकरणेज्ञेयमित्याहुर्भट्टपादाः । अस्यादिवाकरणेलोपःरात्रौश्राद्धंनकुर्वीतेतिवचनाल्लिक्तुप्रायश्चित्तमेत्युक्तंमदनरत्नेगोविंदार्णवेप्रयोगपारिजातेच । अत्रकेचित्—नित्यश्राद्धंरात्रावपिकार्यम् । दिवोदितानीत्यादिबृहन्नारदीयात् । रात्रौप्रहरपर्यंतमित्यादिचंद्रोदयेसंग्रहाच्च । नचैवंदार्शिकाद्यपिरात्रौस्यादितिवाच्यम् । तिथिसंबधित्वेनदिवासंबधित्वादित्याहुः । प्रांचाअप्येवम् । तन्न ।—संध्यारात्र्योनैकर्तं

व्यंश्राद्धंखलुविचक्षणैरिति विष्णवादिचनैर्नित्यश्राद्धस्यापिरात्रौनिषेधात् । नचेदममावास्यादिति शिसंबंधिश्राद्धपरम् । संकोचेमानाभावात् । तस्याप्यपराद्धसंबंधित्वेन दिवासंबंधित्वाच्च । नचैवमल्यद्वादस्यामपरात्रेनित्यश्राद्धंनस्यादिति वाच्यम् । इष्टापत्तेः अपकर्षविधेर्बलीयस्त्वा द्वातत्करणम् । यत्तु स्मृत्यर्थसारे—नित्यश्राद्धे ब्रह्मदेशकालनियमोनास्तीति तदप्यपराद्धनियमोनास्तीत्येतत्परं नतुरात्रिासिपरम् । अतएव तीर्थं वादिवेति स्पष्टरात्रिविधेरात्रावयुष्टानंयुक्तम् । नत्वत्र—श्राद्धंसायाह्वदत्तं हिराक्षसैर्विप्रलुप्यते । ग्रहोपरागसंक्रांतितीर्थश्राद्धादिकंचनेति ग्रहादि पर्युदासेन रात्रौश्राद्धनिषेधप्रतीतिश्च । अन्यथापरिगणनवैयर्थ्यापत्तेः । यत्तु त्रिमुहूर्ततुसायाह्वस्तत्रश्राद्धंविजयेदिति तन्नित्यश्राद्धपरम् । स्वकालातिक्रमे कुर्याद्रात्रेः पूर्वतया विधिरितिकालमाधवीयेच्यासोक्तेः । पित्र्यबलेनित्यश्राद्धेपिन रात्रौनिषेधः । प्रतिनिधौ निषेधाप्रवृत्तेः । समुच्चयपक्षस्थानापत्त्यभावाच्च । नित्यश्राद्धंशक्तस्याप्यनश्यादेरामेन । अनशिश्रप्रवासीचयस्य भार्यारजस्वला । आमश्राद्धं प्रकुर्वति मासं वत्सरा इति मरीच्युक्तेः । नचनित्यश्राद्धे वृद्धिश्राद्धे च भोजनमेव प्रधानमित्याशार्कोक्तेर्नामप्राप्तिरिति वाच्यम् । वृद्धिश्राद्धेऽपि तदभावापत्तेरितिके देवता इति रामायणात् । नित्यश्राद्धे ततो दद्याद्भुक्तेयत्स्वयमेव हीति ब्रह्मांडाच्च । नित्यश्राद्धस्य पक्षद्रव्यकत्वनियमादिति पितामहोक्तेश्च । अतः प्रवासादावपि क्तेनैव दम् । यत्तु स्मृत्यर्थसारे अन्ननियमोनास्तीति तदप्यन्यश्राद्धवद्भुतपक्षादिनियमोनास्तीत्येतत्परं नतुपकानियम परम् । अस्मादेव वचनद्वयान्नित्यश्राद्धं निषिद्धद्रव्येणापितैलादिना कार्यमित्युक्ते हेमाद्रौ चंद्रिकायां दिवोदासीयेच । आद्धे हेमाद्रौ यमः—सर्पिडीकरणे नित्येनाधिमासं विवर्जयेत् । निर्णयदीपे गार्ग्यः—नां दीश्राद्धे कृते पश्चाद्वावन्मातृविसर्जनत् । दर्शश्राद्धं क्षयश्राद्धं स्नानं

शीतोदकेन च । अपसव्यं स्वधाकारं नित्यश्राद्धं तथैव च । ब्रह्मयज्ञं चाध्ययनं दीप्तीमाति लंघनम् । उपवासव्रतं चैव श्राद्धभोजनमेव च । नैव कुटुम्बसर्पिडाश्च मण्डपोद्वासनावधि । एतद्वर्षं पर्यंतमावश्यकमूर्ध्वकृताकृतम् । नित्यश्राद्धप्रक्रम्य—एवं संवत्सरमित्युक्त्वा कृताकृतमत ऊर्ध्वमित्यापस्तंबोक्तेरिति शूद्राचारशिरोमणिः कल्पतरुश्च । तत्र । आपस्तंबोक्तं नित्यश्राद्धेति कृतव्यताभेदेन स्पष्टं नित्यश्राद्धभेदात् । नित्यक्रियापि वृणांतुं केचिद्विच्छंति सत्तमा इति मार्कंडेयपुराणां नित्यश्राद्धे विकल्पः । स च पटुस्य श्राद्धोत्तरं नित्यश्राद्धं नकार्यं श्राद्धोत्तरं तु कृतं व्यमितिव्यवस्थित इति पितृभक्तिः श्रीदत्तः । नित्यश्राद्धाकारेण न दोषः करणेतु महाफलमिति कल्पतरुः । तत्र नित्यसंयोगविरोधात् 'फलाश्रवणाच्च अकरणे प्रायश्चित्तोक्तेः । हेमाद्रौ देवलः—अनेन विधिना श्राद्धं कुर्यात्संवत्सरं सकृत् । द्विश्रतुर्वीयथा श्राद्धं मासे मासे दिने दिने । प्रत्यहमनुष्ठानाशक्तौ मासे मासे तत्राप्यशक्तो वर्षमध्ये द्विश्रतुर्वीसकृद्वा कार्यमिति हेमाद्रिश्चंद्रिका च । नंदं नित्यश्राद्धपरम् । अनेन विधिना श्राद्धं त्रिशुद्धसेहं निर्वपेत् । हेमंतग्रीष्मवर्षासु पांचयज्ञियमन्वहमिति मनूक्तेः । मातस्ये—पूर्वार्धे तदेव । कन्याकुंभचूपस्यैकैकृष्णपक्षेषु सर्वदेति । सकृदिति कन्यास्थार्कपरम् । अतः सर्वा मावासा श्राद्धाशक्तौ सर्वकृष्णपक्षेषु श्राद्धाशक्तौ चेदमिति श्राद्धशूलपाणिः । युक्तं चैतदेव ॥

अथ विधिः । व्यासः—नित्यश्राद्धे श्रगंधौ द्विजानम्यर्च्यशक्तिः । सर्वोन्पितृगणान्सम्यक् सहैवोद्दिश्य भोजयेत् । नावाहनं स्वाधाकारं पिंडाशौकरणादिकम् । ब्रह्मचर्यादि नियमो विधेदेवास्तथैव च । नित्यश्राद्धेत्यजेदतान् भोज्यमन्नं प्रकल्पयेत् । दद्यात्तु दक्षिणां शक्त्या नमस्करोर्विसर्जयेत् । ब्रह्मचर्यभावे दातुं भोक्तोः भोक्तां प्रति दातारं व्रतं तत्र न विद्यत इति देवलोक्तेः मातस्ये—नित्यं तावत्प्रवक्ष्ये हर्म्यं वाहनवर्जितम् । अर्घ्यपात्रमेव निषिद्धं नार्घ्यदानम् । नैलके पितर एतद्वोर्ध्वमिति पाणिनैवार्घ्यदद्यादिति गृह्यांतरादिति दिवो दासः । प्रचेताः—नामंत्रणं न होमश्च नावाहनं विसर्जने । न पिंडदानं न सुरां न्निले कुर्याद्विज्ञोत्तमः । उपवेश्यासनं तत्वा संपूज्य कुसुमादिभिः । निर्दिश्य भोजयित्वा तु किंचिद्दत्त्वा विसर्ज

येत् । वाजेवाजेइतिमंत्रविशिष्टविसर्जननिषेधोनेकेवलस्य नमस्कारैर्विसर्जयेदितिपूर्वमुक्तेरितिआहहेमाद्रिः । आसनादित्वोक्तनपाद्यमिति स एव । किंचिद्वेतिकाकिन्यादक्षिणामितिकल्पतरुः । यत्तुदानहेमाद्रौ—सुवर्णरजतान्त्रतुलाधान्यमेवच । नित्यश्राद्धेवपूजासर्वमेतददक्षिणमिति । यदपिच्युतः—तत्तुषादपुरुषज्ञेयदक्षिणापिडवर्जितमिति । यदप्यपरार्केप्रचेताः—नावाहनाशौकरणेनपिडानांविसर्जनम् । अनुव्रज्योदक्षिणाचत्रिभ्यश्चातिथिकल्पनमिति । तत्रदक्षिणाभावोद्धिजानुपवेशनपक्षइतिपृथ्वीचंद्रः । त्रिभ्योधिकस्यनित्यश्राद्धेभोजनं किंत्वतिथिकल्पमित्यर्थः । षण्मुख्याइतिदिवोदासः । दक्षिणाविकल्पइतिमदनरत्नेमातस्ये—यद्वेकंभोजयेद्विअंतीनुहिश्यपितृस्तथा । छंदोगपरिशिष्टेच—एकमप्याशयेद्विअंतिप्रार्थनां चयज्ञिके । शौनकः—आर्चवन्नत्रजपेन्मंत्रंशवारंसदाबुधः । नित्यश्राद्धंयदान्यनंक्रुते नात्रसंशयः । नित्यश्राद्धाशक्तौमनुः—भिक्षांवापुष्कलंवापिहंतकारमथापिवा । असंभवेसदादद्यादुदपात्रमपिद्विजे । इति ।

अथप्रयोगः । आचम्यप्राणानायम्यापवित्रःपवित्रोवेतिपुंडरीकाक्षंस्थत्वागायत्रीपठित्वाप्राञ्चुखोदेशकालौसंकीर्त्यदक्षिणामुखःप्राचीना व्रीती सव्यंजान्वाच्यास्मत्पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणाममुकगोत्राणां वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणांसपत्नीकानांमातामहानांचैवंविधानानित्य श्राद्धमहंकरिष्यइतिसंकल्प्य संकल्पोत्तरमपसव्यादीतिपृथ्वीचंद्रः । पित्रादीनांमातामहादीनांचेदमासनमितिद्विगुणमुग्रकुशंवामतोदत्वांगंधा दिदत्वामंडलेनिहितंभस्मादिनावेष्ट्यपरिविष्यगायत्र्याभ्युक्ष्यपात्रमालभ्यगृथिवीतइतिपठित्वेदंविष्णुरितिपंचभिर्द्विजांगुष्ठहविषिनिवेश्यवामेनपा णिनापात्रमालभ्य नामगोत्रोच्चारणपूर्वंपित्रादिभ्यःसपत्नीकेभ्यइदमन्नंयाशक्तिसोपस्करममृतरूपेणस्वधासंपद्यतांकव्यंनममेतित्यजेत् । एवंमाता महेभ्योपि । कल्पतरुरप्येवम् । त्रेधाविभज्यान्नंयुष्मभ्यंनमइतिविशेषमाह । इदमन्नंतुभ्यस्वधेतिप्रत्येकंषड्भ्योनमःपितृभ्यइतिषड्भ्यःसकृद्वा लजेदितिश्रीदत्तः । गायत्रीमध्वितिजपित्वापोशानंदत्वागायत्रीपठित्वाभोजनोत्तरंतुसान्द्रुत्तरोत्तराचमनंदत्वासुप्रोक्षितादिकृत्वादक्षिणांदत्वाव

दत्तावाविसर्जयेत् । भोक्त्रभावेन्नभिक्षवेगोभ्योवादद्यात् अग्नौजलेवाक्षिपेत् । दिवोदासीयेगृह्यान्तरे—सहचेदश्रीयात्पूमेवस्वधाक्षय्यं स्वस्तीतिचेदित्युक्तेसहाशनंनमुख्यम् इतिनित्यश्राद्धम् ।

अथमनुष्ययज्ञः । सचमनुष्यभोजनात्मकः । यन्मनुष्येभ्योददातीत्याश्वलायनसन्नात् । नियुज्यैकमेकंवाश्रोत्रियंप्राञ्जुलं सदा । निवीतीतद्रतमनाऋषीन्ध्यायन्समाहितः इति चंद्रिकायांनारायणोक्तेः । ऋषीन् सनकादीन्मनुष्यान् । तत्रायतिथिभोजनं मुख्यम् । यत्तथाज्ञवलक्यः—भोजयेच्चागतान्कालेसखिसंवंधिवांधवानितितदतिथेभोजनोत्तरमपिपत्नौसत्यादयोभोज्याइत्येतदर्थं । मनुष्ययज्ञार्थमथितिभोजयेदित्यापस्तंबपरिशिष्टात् । पितृभ्योदद्यात्ततोतिथीन्भोजयेदितिवसिष्ठस्मृतौनित्यश्राद्धोत्तरमनुष्ययज्ञइत्या चारादर्शः । कल्पतरौमदनरत्नचैवम् । नित्यश्राद्धात्पूर्वमनुष्ययज्ञइतिदिवोदासः । अतिथ्यभावेन्येनापित्राह्मणेनमनुष्ययज्ञसिद्धिः । अहर्हर्ब्राह्मणेभ्योदद्यान्मूलफलशार्कभ्योऽप्येवंमनुष्ययज्ञमप्नोतीतिवौधायनोक्तेः । तत्राशक्तौचंद्रिकायांनारायणः—अशक्तावन्नमुद्धृत्यहतेत्येवंप्रकल्पयेत् इति ॥ यत्किंचिन्मनुष्यभोजनेनहंतकारादिनावाकृतेपिमनुष्ययज्ञेऽतिथिभोजनमावश्यकम्—अतिथिर्गृहमभ्येत्ययस्यप्रतिनिवर्तते । असत्कृतोनिराशश्चसद्योहंतितत्कुलमितिमाधवीयेदचलोक्तेः । विष्णुपुराणे—ततोगोदोहमात्रवैकालतिष्ठेद्गृहांगणे । अतिथिग्रहणार्थायतदूर्ध्ववायेच्छया । अतिथितत्रसंप्राप्तपूजयेत्स्वागतादिना । अतिथिलक्षणं व्यासः—मुहूर्तस्याष्टमंभागमुद्दीक्ष्योद्घातिभिर्भवेत् । दूराच्चोपगतंश्रांतवैश्वदेवउपस्थितम् । अतिथितविजानीयान्नातिथिः पूर्वमागतः । मनुः—एकरात्रतुनिवसन्नतिथिब्राह्मणः स्मृतः । नैकग्रामीणमतिथिविप्रसांगतिकतथा । उपस्थितंगृहेविद्याद्भार्यायत्राग्रयोपिच । ज्ञातातपः—अचितितमनाहूतदेशकालउपस्थितम् । अतिथितंविजानीयान्नातिथिः पूर्वमागतः । यमः—तिथिपूर्वत्सवाः सर्वैत्यक्तायेनमहात्मना । सोऽतिथिः सर्वभूतानंशियानभ्यागतान्विदुः । व्रतीयतिवैकारान्ननिवसन्नच्यतेऽतिथिः । आद्धहेमाद्रौज्ञातातपः—प्रियोवायदिवोद्बेभ्योमूर्खः पंडितएववा । प्रासस्तुवैश्वदे

वांतेसोऽतिथिः स्वर्गसंक्रमः । चंद्रोदयेपादो—देशनामकुलं विधांपृष्ठायोऽन्नं ग्रयच्छति । न स तत्फलमावाप्नोति तत्स्वर्गनगच्छति । मनुः—
 ब्राह्मणस्य न त्वतिथिर्गृहे राजन्य उच्यते । वैश्यः शूद्रः सखाचैव ज्ञातयो गुरोरेव च । यदतिथिधर्मैर्णक्षत्रियोगृहमाव्रजेत् । भुक्तवत्सु च वि-
 प्रेषु कामं तमपि भोजयेत् । वैश्यशूद्रावपि प्रातौ कुटुंबेति धर्मिणौ । काममिच्छया न त्ववश्यं । कुटुंबे तद्वदिति गृहे न प्रवासादौ । आपस्तंबः—
 शूद्रमभ्यागतं कर्मणि नियुज्यादथास्मै दर्धांसा वाराजकुलादाहृत्यातिथिवच्छूद्रं पूजयेद्युरिति । राजकुलं स्वस्वामिगृहम् । पूजामंत्रमाह परा-
 शरः—अतिथेऽमरदेहस्त्वमुत्तारार्थमिहागतः । संसारंपंकमंशं मासुद्धरस्वाधनाशन । अतिथिवहुत्वे विशेषमाह तुर्बो धाय न शंखौ—ब्राह्मणक्ष-
 त्रियविदश्शूद्रानभ्यागतान्यथाशक्त्या पूजयेद्यदि च हूनां न शक्नुयो देकस्यै गुणवते दद्याद्यो वा प्रथममागतः स्याच्छ्रेत्रियस्तस्मादिति । आपस्तंबः—
 अतिथिं निराकृत्योपोष्य श्रोमूतेयथामनसंतर्पयित्वा संसाधयेदिति । संसाधयेत्येषेत् । पराशरः—यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वान्नस्वामिना बुभौ ।
 तयोरन्नमदत्वा तु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । दद्याच्च भिक्षां त्रितयं परित्राट् ब्रह्मचारिणाम् । इच्छया वा ततो दद्याद्भिभवे सत्यवारितम् । कौर्मै—भिक्षां
 च भिक्षवे दद्याद्भिधिवद्ब्रह्मचारिणे । भिक्षूनाह व्यासः—ब्रह्मचारीयतिश्चैव विद्यार्थी गुरुपोषकः । अध्वगः क्षीणवृत्तिश्च षडेते भिक्षुकाः स्मृताः ।
 वैश्वदेवात्पूर्वमप्येते पूज्याः । अकृते वैश्वदेवे तु भिक्षुके गृहमागते । वैश्वदेवार्थमुद्धृत्य भिक्षां दत्वा विसर्जयेत् । वैश्वदेवकृतं दोषं शक्तो भिक्षुर्व्यपोहितुम् ।
 न तु भिक्षुकृतं दोषं वैश्वदेवो व्यपोहतीति व्यासोक्तेः । चंद्रोदये श्राता तपः—श्रासमात्रा भवेद्भिक्षा च तु ग्रां संतु पुष्कलम् । पुष्कलानि च चत्वा-
 रिहंतकारः प्रकीर्तितः । मदनरत्ने प्रकारांतरम्—श्रासमात्रा भवेद्भिक्षा अग्रं श्रास च तुष्टयम् । अग्रं च तुर्गुणीकृत्य हंत कारो विधीयते । मयूरांडप्रमा-
 णो ग्रास इति मिताक्षरा । गौतमस्तु—श्रासप्रमाणस्याविकारेणेति । कुक्कुटां डाद्रां मलकप्रमाणमप्युक्तं स्मृत्यंतरे । श्राता तपेन प्रकारांतरमु-

क्तम् । यावन्मात्राशनोवास्याद्धताशीक्षातकोद्विजः । तस्यान्नस्य च तुर्भागं हंतकारं विदुर्बुधाः । हंतकारादिदानं मनुष्यभोजने कृतेऽपि नित्यमितिकेचित् । मनुष्यभोजनाशक्तवित्यन्ये । ब्राह्मे—यः शत्रुपूर्णभिक्षायतिभ्यः सप्रयच्छति । विमुक्तः सर्वपपेभ्यो नासौ दुर्गतिमाप्नुयात् । व्यासः—यतिहस्ते जलदद्याद्भैक्षं दद्यात्पुनर्जलम् । तद्भैक्षमेरुणा तुल्यतज्जलसागरोपमम् । पाखंडेभ्योपि भिक्षां दद्यादित्युक्तं च द्रोदये ब्राह्मे—तेभ्यो देयं गृहाद्बहिरिति । विष्णुः—भिक्षुकाभावेऽन्नं गोभ्यो दद्याद्दशौवाक्षिपेदिति । प्रोपितभर्तृकायाः पराशरः—मार्गभोजनवेलायां भिक्षाः ससाशपचवा । दत्वाशेषं समश्रीयात्सायं साभृत्यैकैः सह ॥

अथ गोग्रासः । सच शिष्टाचारात्पंचयज्ञोत्तरमिति मदनरत्ने । प्रभासखंडे—तुणा न्नाद्यपरागावः कर्तव्याभक्तिर्तोऽन्वहम् । अकृत्वा स्वयमाहारं कुर्वन्प्राप्नोति दुर्गतिम् । आत्माहारप्रमाणेन प्रत्यहं गोषु दीयते । आत्माहारप्रमाणा न्नाशक्तौ च द्रोदये ब्रह्मांडे—सौरभेयः सर्वहिताः पवित्राः पुण्यराशयः । प्रतिगृह्णंतु मे ग्रासं गावस्त्रैलोक्यमातरः । दद्यादनेन मन्त्रेण गवां ग्रासं सदैव हि । सदैवेत्युक्तेरकरणे प्रत्यवायश्रुते श्रयं नित्य इत्याचारार्दर्शः । प्रभासखंडे मंत्रांतरमुक्तं—सौरभेयी जगत्पूज्या देवी विष्णुपदे स्थिता । सर्वदेवमयी ग्रासमया दत्तं प्रतीक्षतु । अयं काम्यश्च—तृणोदकेन संयुक्तयः प्रदद्याद्ब्रह्मवाहिकम् । कपिलाशतदानसफलं विद्यान्नसशय इति च द्रोदये भविष्यात् । इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मजसूरारामकृष्णभट्टसुदिनकरभट्टानुजलक्ष्मणभट्टकृतावाचारत्ने पंचमहायज्ञप्रकरणम् ॥

अथ भोजनविधिः । वसिष्ठः—वास्यां भोजनगृहं नैर्ऋत्यां सुतिकागृहम् । इति । ग्राहवल्क्यः—चालः सुवासिनी वृद्धगर्भिण्यातुरकन्यकाः । संभोज्यातिथिभृत्यांश्च दंपत्योः शेषभोजनम् । कन्या नृणां । मनुविष्णू—सुवासिनीकुमारांश्च रोगिणो गर्भिणीस्तथा । अतिथिभ्यो ग्राएवै

१ चतुर्थीशाम् । २ तेभ्यो दद्याद्गृहात् । ३ इदं भोजनं क्षत्यादि वर्गभुक्तेष्वप्यथा देकाते विवेक्य—दपत्यो शेषभोजनमिति ग्राहवल्क्योक्तेः । आहारनिर्हारविहारयोगा सदैव सद्भिर्विजने विधेया इति वचनात् ।

तान्भोजयेदविचारयन् । अग्रेप्रथमम् । नात्रयथाश्रुतेतात्पर्यं कित्वेतेषुमुक्तवत्सुखयंभुंजितेल्यत्रेतिकल्पतरुः । वयंत्वेवकारानुपपत्तेर्यथाश्रुते एवतात्पर्यं अतएवाविचारयन्नित्युक्तमितिब्रूमः । याज्ञवल्क्यः—बालः(स्व)सुवासिनीवृद्धगर्भिण्यातुरकन्यकाः । संभोज्यातिथिभृत्यां श्रद्धंप्त्योःशेषभोजनम् । भोजयेच्चागतान्कालेसखिसंबंधिबांधवान् । शक्ताविदम् । तथाचमार्कडेये—कुटुंबिनोभोजनीयाःस्वसमंविभवे सति । आचारादर्शोर्नंदिपुराणे—यतेब्राह्मणपूर्वतुमोक्तुमंत्रंसदागृही । पराशरः—एकद्वित्रिचतुर्विप्रान्भोजयेत्स्नातकान्द्विजः । शंखः—पंचाद्रोभोजनंक्षुर्याद्धूमोपात्रंनिधायच । उपवासेनतत्तुल्यंमनुराहप्रजापतिः । उपलिसेशुचौदेशपादौप्रक्षाल्यवैकरौ । आचम्याद्रान्न नोद्धेवंपंचाद्रोभोजनंचरेत् । आचमनंचभोजनशालायावहिःकार्यम् । यस्तुभोजनशालायांभोक्तुकामउपस्पृशेत् । आसनस्थोनचान्यत्रस विप्रःपंक्तिदूषकइतिचंद्रोदयेआपस्तंबोक्तेः । तस्माद्बहिरुपस्पृश्यआचांतःप्रविशेद्बृहमित्याचारादर्शोब्राह्माच्च । यमः—आर्द्रपादस्तु भुंजानःशतंवर्षाणिजीवति । इति ॥

अथभोजनपात्राणि । चंद्रोदयेग्निपुराणे—भुंजीतपात्रेसौवर्णेपद्मिन्यादिदलादिके । माधीयेमेधातिथिः—सौवर्णेराजतेताम्रे पद्मपत्रपलाशयोः । भुंजीतेशेषः । चंद्रोदयेग्निः—पंचाशत्पालिकंकांस्यद्व्यधिकंभोजनायवै । गृहस्थैस्तुसदाकार्यमभावहेमरौथयोः । तत्रैवप्रचेताः—पलाद्विंशतिकान्नार्वागतऊर्ध्वयदृच्छया । चंद्रिकायांपैठीनसिः—एकएवतुयोभुङ्क्तेविमलेकांस्यभाजने । भाजनेभोजने चैवत्रित्रांफलमश्रुते । चत्वारितस्यवर्धतेआयुःप्रज्ञायशोचलम् । भोजनंकांस्यपात्रेणयःकरोतिसकृद्विजः । वर्धतेतस्यचत्वारिआयुःकांतिर्यशोव लम् । हेमाद्रौहारीतः—राजतपर्णताम्रकांस्यपात्राणिभोजनेइति । ताम्रविधिर्गृहस्थेतरपरः । ताम्रपात्रेनभुंजीतभिन्नकांस्यमलाविले । पलाश

पद्मपत्रेषु गृहीभुक्त्वैव चरेदिति पृथ्वीचंद्रः । ताम्रविधिः श्राद्धपरइत्यन्ये । यत्त्वपरांके—सप्तम्यां नैव कुर्वाता प्रपात्रे च भोजनमिति तत्पूर्वोक्तानि पयोपसंहारार्थं दोषाधिक्यार्थं वा । ताम्रवत्यै तलेपि निर्णयः । यत्तु—नायसान्यपिकायां निपैतलानि न तु कचिदिति आह्रहेमाद्रौ चाराहं तत्प्रकरणाच्छ्राद्धपरं । भिन्नदोषो न कांस्थे एव किंतु तत्र दोषाधिक्यम् । न काष्ण्यायिसे न मृत्पात्रे न भिन्नावकीर्णं इति हारीतोक्तेः । शूद्रभाजनभिन्नभाजने भुक्त्वोपवासो भिन्नकांस्थे विरात्रमिति स्मृत्यर्थं साराच भिन्नदोषस्ताम्राद्यन्यपरः । ताम्ररजतसुवर्णशंखमुक्ताश्मस्फटिकानां भिन्नमभिन्नमिति पैठीनसिस्मृतैः । स्कांदेकार्तिकमाहात्म्ये—पत्रभोजीभवेदूर्जे कांस्थं त्यज्य प्रयत्नतः । तथा—यो व्रती कांस्थभोजी स्यान्न सत्रतफलं लभेत् । ज्योतिर्निबंधे—भोज्यपात्रसुधासिधौ घटयद्वासमाहरेत् । तत्रात्राशनप्रोक्ते काले भोजनमाचरेत् । सुधासिधौ सोमे । स्मृतिरत्नाचल्याम्—वह्नीपलाशपत्रेषु स्थलजेषु ञ्करोतथा । गृहस्थस्तु न चाश्रीयाद्भुक्त्वा चांद्रायणचरेत् । करे कर्पटके च व आयसे तां प्रभाजने । वटार्काश्च तथा पत्रेषु भुक्त्वा चांद्रायणचरेत् । चंद्रिकायां पैठीनसिः—वटार्काश्च तथा पर्णेपु कुभीतिंदुकजेपुच । श्रीकामो नैव भुजीत कोविदारकरंजयोः । आश्रये—वटार्काश्च तथा वलसर्जं भस्मता कीस्यजेत् । स्कांदे प्रभासखंडे शूद्रप्रक्रम्य—मध्यपत्रे न भुजीत ब्रह्मवृक्षस्य भामिनि । प्रचेताः—सुन्मये पर्णे पृष्ठे वा कार्पासे तां तवेतथा । नाश्रीयान्नपि चैव करेणांजलिनापिच । यस्तु न कदलीपत्रमिति हेमाद्रौ निषेधः स श्राद्धपरः । नृसिंहांबुधिमहोदधौ गोविंदार्णवे च—करंजपिप्पलवटशृङ्गकुन्म्यर्कतिंदुकाः । एषां पत्रेषु नाश्रीयात्कोविदाराग्रयोरपि । विपर्यस्तेषु पत्रेषु तिर्यक् पत्रे च दारुजे । अजपी ब्रह्मपत्रेषु शूद्रस्यूते तदाहते । कटकैः सीविते पत्रे तथा वृणुदलेन च । अत्र मूलमुग्यम् । चंद्रिकायां पुराणे—पालशेषु च पत्रेषु मध्यमेषु विशेषतः । यः करोत्यशनं तस्य प्राजापत्यं दिने दिने । यदीच्छत्यूर्ध्वगामित्वं परस्थानं च शाश्वतम् । पत्रेषु पुंभोक्तव्यं मासमेकं निरंतरम् । इति ॥

१ घटये ब्रासमाहरेत् । २ पर्णे पत्रेषु ।

अथ भोजनेदिगादिनियमाः । यमः—ग्राह्युखोन्नानिभुंजीतसूर्याभिमुखएवच । ब्राह्मे—ग्राह्युखोदद्भुखोवापिस्वाचातोवाग्यतः शुचिः । भुंजीतान्नंचितोह्यंतर्जानुःसदानरः । यत्तु कौर्मे—योभुंकेवेष्टितशिरायश्चभुंकेउदद्भुखः । सोपानत्कश्चयोभुंकेसर्वविधात्तदासुरमिति । तत्रविकल्पइतिकेचित् । भोजनेउदद्भुखत्वादिनिषेधोनिष्कामपरइत्याचारादर्शः । पुत्रिपरइतिवयम् । पुत्रवान्खगृहेनिलंनश्रीयादुत्तरामुखः । तयोस्तुजीववानेकस्तथैवनियमःस्मृतः । विष्णुपुराणे—विशुद्धवदनःश्रीतोभुंजीतनविदिद्भुखः । मनुः—आयुष्यप्राद्भुखोभुंकेयशस्यंदक्षिणामुखः । श्रियंप्रत्यद्भुखोभुंकेऋतंसुंकेउदद्भुखः । आयुषेहितमायुष्यं । श्रियंऋतंचेच्छन्नितिशेषः । सकृदनुष्ठानेनापिफलमितिकेचित् । यावज्जीवनियमः । श्रियंप्रत्यद्भुखोभुंकेऋतंसुंकेउदद्भुखः । कौर्मे—नांतरिक्षेनचाकाशेनचदेवालयदिषु । भुंजीतेतिशेषः । हारीतः—भूमावेवनिदध्यान्नोपरिपात्राणीति । फलायविधीयतइत्यन्ये । कौर्मे—पात्राणिनिदध्यादितिशेषः । भुविकेवलयायम् । अतएवापस्तंबः—नवाविभुंजीतकृतभूमौतु वसिष्ठः—नोत्संगेनभुविनपाणौनाकाशइति । कृतायांगोभयादिनासंस्कृतायामितिहरदत्तः ॥

मंडलविचारः । मदनरत्नेब्राह्मे—अकृत्वामंडलयेतुभुंजतेऽधमयोनय । तेषांतुयक्षरक्षांसिहरंत्यन्नस्यतद्वलम् । तत्रैवशंखः—आदित्यावसवोरुद्राब्रह्माचैवपितामहः । मंडलान्युपजीवतितस्मात्सुवर्तुलंचार्धचंद्रकम् । कर्तव्यमानुष्येणब्राह्मणादिषुमंडलम् । सशूद्रस्याभ्युक्षणंस्मृतम् । मदनपारिजातेव्यासः—चतुरस्रत्रिकोणंचवर्तुलंचार्धचंद्रकम् । कर्तव्यमानुष्येणब्राह्मणादिषुमंडलम् । तत्रैवब्राह्मे—मंडलगोभयेनस्यादथवागौरमृत्स्वया । आचारादर्शवौधायनः—भस्मनावारिणावापिकारेयेमंडलंततः । अग्निस्मृतौ—नासंदीभोजनेशस्ताविप्राणांतुकाचन । यत्तुस्मृत्यर्थसारे—प्राणाहुत्यूर्ध्वमुत्क्षिप्यपात्रयंत्रेविनिक्षिपेदिति तत्क्षत्रियादिपरं श्लोकेविप्रग्रहणादि

१ आसदीलौहोत्रिपदसुपवेशनदीपस्थापनादिसाधनम् ।

तिकेचित् । पंचग्रासांस्तुक्त्वादौकाचिद्वेस्मनिसकटे । पात्रमुद्धृत्यशेषंयुक्तमक्षयेत्सांक्राद्गयादितिब्राह्मोक्तेः । आसंदीआपत्परेतिमदन
रत्ने । श्राद्धेआसंदीनिषेधोहेमाद्रौब्राह्मो—पिब्येकभणिमुंजानोभूमेःपात्रंनचालयेत् ॥ स्मृत्यर्थेसारं—नयत्रिकायांयतिर्व्रतीब्रह्मचारीवि
ध्वासंजीतेति ।

भोजनकालविचारः । श्रुतौ—सायंप्रातराशयेवसादिति । गौतमः—सायंप्रातस्त्वन्नमभिपूजितमनिदन्सुंजीतेति । प्रातः
शब्दःपचमभागपरः । सायंशब्दोघटिकात्रयोध्वरात्रिपरः । चत्वार्येतानिकर्माणिसंध्यायांपरिवर्जयेत् । आहारंमैथुनंनिद्रांस्वाध्यायंचचतु
र्थकमितिशातातपोक्तेः । मुनिभिर्द्विरशनमुक्तंविप्राणामर्त्यवासिर्नानित्यम् । अहनिचतथातमस्विन्यांसार्धप्रहरयामांतइतिच्छंदोगपरि
शिष्टात् । अत्र सार्धप्रहरानुज्ञापद्विपया । निशायाःप्रथमेयमेजपयज्ञार्चनादिकम् । स्वाध्यायोभोजनप्रोक्तवर्जयित्वामहानिशाभिति
शौनकोक्तेः । महानिशाशब्देनयामद्वयमुच्यतइत्युक्तंप्राक् । दिवाचनभोजनद्वयम् । सायंप्रातर्द्विजातीनामशनंश्रुतिचोदितम् ।
नांतराभोजनंकुर्यादग्निहोत्रसमोविधिरितियमोक्तेः । द्विजग्रहणाच्छृङ्गस्यनायनियमः । अतरानिषेधादेवरात्रावपिभोजनद्वयं । अत
एवापस्तंबेनहरदत्तेनचद्विभोजनविधिःपरिसख्येत्युक्तं । परिसंध्यात्वोक्तेरेतन्मतेद्वितीयभोजननावश्यकम् । विज्ञानेश्वरेणतुद्विमुं
जीयादेवेतिनियमविधित्वोक्तेः शक्तस्यद्विभोजनमावश्यकम् । चंद्रिकास्येवम् । अशक्तौतुयात्किंचिदल्पमक्षयम् । औपवस्तमेवका
लांतरेभोजनमित्यापस्तंबोक्तेः । औपवस्तंउपवासस्तुल्यमितिहरदत्तः । तदशक्तौअद्विर्वासायमिति बौधायनोक्तंज्ञेयम् ।
नांतरेतिफलमूलान्यपरम् । दिवाचनांतराभुजीतान्यत्रमूलफलेभ्यइत्यापस्तंबोक्तेः । आचारादर्शेतुद्विरशननियमःप्राणाग्निहोत्रमा
त्रपरः अग्निहोत्रसाम्यादित्युक्तम् । साम्योक्तिरुपासनापरेतिवाचस्पत्ये । साग्रिकब्रह्मचारिणोस्तुनद्विभोजननियमः । आहिताग्निरनङ्गः ।

अथब्रह्मचारीचतेत्रयः । अश्वंतएवसिध्यतिनैषांसिद्धिरनश्रतामित्यपरार्केवसिष्ठस्मृतैः । ब्रह्मचारीतु उपकुर्वाणकोनैष्ठिकश्च । अनङ्गुत्पदेनकालानियमउक्तइत्युज्ज्वला । यतु—ब्रह्मचारिणःसायंप्रातर्भिक्षेथाइतिनियमःसभिक्षायाएवर्नभोजनस्य । गृहस्थोब्रह्मचारीचयोनश्रंस्तु तपश्चरेत् । प्राणाग्निहोत्रलोपेनअवकीर्णोभवेत्तुसइत्यपरार्केबौधायनोक्तेरुपवासादिरनयोर्न । एकादश्यादेस्तुनित्यत्वात्तयोऽरुपवासत्वाभावाच्चानुष्ठानम् । अत्रगृहस्थःसाक्षिः । अनग्रयस्तुयेविप्रास्तेषांश्रेयोविधीयते । व्रतोपवासनियमैर्नानादनैस्तथानृपेतिमदनरत्नेभविष्योक्तेः । अपरार्केबौधायनः—प्राणाग्निहोत्रमंत्रांस्तुनिरुद्धेभोजनेजेपेत् । त्रेताग्निहोत्रमंत्रांस्तुद्रव्यालोभयथाजपेत् । बृहस्पतिः—दिवानिद्रापरान्नचपुनर्भोजनमैथुने । क्षौद्रंकांस्यामिषतैलंद्वादश्यामष्टवर्जयेत् । पुनर्भोजनमध्वानंभारमायासमैथुने । श्राद्धकृच्छ्राद्धमुक्चैवसर्वमेतद्विवर्जयेत् । हेमाद्रौव्यासः—आदित्येहनिर्नसंक्रांतावसितैकादशीर्ग्रेहे । व्यतीपतेकृतेश्राद्धेपुत्रीनोपवसेद्गृही । अपरार्के—अयनेरविसंक्रांतौरविवारेचपर्वसु । मृताहेजन्मदिवसेनकुर्याद्रात्रिभोजनम् । हेमाद्रौजानूकर्ण्यः—अहन्येवतुभोक्तव्यकृतेश्राद्धेनराधिप । हेमाद्रौकौर्मै—शाकंभांसंससूरांश्चपुनर्भोजनमैथुने । द्यूतमत्यंबुपानंचदशम्यांससत्यजेत् । क्वचिद्धतपरमितिहेमाद्रिः । दशम्यांपुनर्भोजननिषेधःकाम्यैकादशीव्रते । सायमाधंतयोरह्नोःसायंप्रातश्चमर्द्यमे । उपवासफलंप्रेप्सुरित्युक्तेरितिहेमाद्रिमाधवकालादर्शनिर्णयामुक्तादयः । चंद्रिकायांतुनिलेपिफलसत्वाच्चित्यपरत्वमपीत्युक्तम् । इतिविज्ञायकुर्वीतावश्यमेकादशीव्रतम् । विशेषनियमाशक्तोहोरात्रंभुजिर्वर्जितइतिमाधवीयेब्रह्मचैववर्तात् । मृताष्टम्योर्दिवाभुक्त्वारात्रौभुक्त्वाचपर्वसु । एकादश्यामहोरात्रंभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् । अत्र—शुक्लाष्टमीकृष्णचतुर्दशीचदर्शोऽथराकारविसंक्रमश्चेतिग्रंथांतरेशुक्लाष्टमीकृष्णचतुर्दश्याःपर्वत्वात्कृष्णाष्टमीशुक्लचतुर्दशीपरंभूताष्टमीपदम् । तेनतयोरेवदिवाभोजनंनेत्युक्तं

१ भोजनदुवारवारम् । २ तपोरुपत्वाभावादितिपाठ । ३ प्राणायामाहेत्यादयः प्राणाग्निहोत्रमन्त्रा । ४ एकादशीदिने । ५ दशमीद्वादश्यो । ६ एकादश्या ।

निर्णयामृते । स्मृत्यर्थसारे—आष्टमीचतुर्दश्योर्नक्तंकार्यमेकमक्तंचेति । अत्रकोचिदुपवासात्पूर्वदिनेदशम्यल्पत्वेदशमीमध्यएवभोजनं कार्यम् । एकादश्यांनभुंजीतेत्येकादश्यांभोजननिषेधात् । निषेधस्तुनिवृत्त्यात्माकालमात्रमपेक्षतइतिन्यायाच्चेत्याहुः । तन्न । दशम्यामेकमक्तस्तुमांसमैथुनवर्जितइतिचंद्रिकायांदेचलेनमध्याह्नकालिकैकमक्तव्रतविधानाद्विधिस्पष्टेचनिषेधानवकाशात् द्वादश्यादिवन्माध्याह्निकापकर्षकाभावाच्च । नचायंनव्रतविधिःकिंतुपुनर्भोजननिषेधमात्रमितिवाच्यम् । निषेधकल्पनेभानाभावात् । हविष्याशनमध्याह्नाद्यप्राप्तिप्रसंगात् । सर्वत्रैकमक्तादौतथाप्रसंगाच्च । नचहविष्यादिकाम्यैकादशीव्रतमात्रांगं संकोचेभानाभावात् । प्रयोगपारिजातेदेवलः—श्राद्धं कृत्वा तु यो मर्त्येनचमुक्तेकदाचन । देवाहर्विर्नगृह्णंतिकव्यानिपितरस्तथा । एकादश्यादौतुसएव—उपवासोयदानित्यःश्राद्धंनैमित्तिकंभवेत् । उपवासंतदाकुर्यादाग्रायपितृसेवितम् । प्रयोगपारिजातस्त्वेकादशीमात्रपरम् । मातापित्रोःक्षयेप्राप्तेभवेदेकादशीयदा । संभाव्यपितृदेवांश्चआजिप्रेत्पितृसेवितमितिकाल्यायनोक्तेस्तेनशिवरात्र्यादौभोजनमेवेत्याह । पितृपदंजनकपरमिदं । तेनान्यश्राद्धेनावग्राणम् । हेमाद्रिस्तु—चतुर्दश्यांदचैवश्राद्धंनैमित्तिकंतथा । उपवासंतदाकुर्यादाग्रायपितृसेवितमितिप्रभासखंडाच्छिवरात्रावप्यवग्राणम् । एवचयस्मिन्नपवासेकृतेपुण्यं त्यक्तेमहत्पापंतत्रावग्राणम् । यत्रद्वयमप्यल्पंतत्रायाचितमेकमक्तंकार्यम् । उपवासदिनेश्राद्धंकथंचिद्यदिजायते । उपवासेश्वमेवाख्यराजसूयमयाचिते । वाजपेयंलभेद्भोक्ताएकमक्तेऽग्निहोत्रजमितिप्रभासखंडादित्याह ॥

अथभक्ष्याभक्ष्यनिर्णयः । याज्ञवल्क्यः—अदत्तमग्निहीनस्यनान्नमधादनापदि । कदर्यवद्धचौराणांक्लीबंगंवतारिणाम् । वैणामिशस्तार्धुध्यगणिकागणदीक्षिणाम् । अग्निहीनःशूद्रः । शूद्रान्ननिषेधोऽसच्छूद्रपरः । गौर्भूमिरन्नहोमार्थसच्छूद्रस्यगृहेगृहेइतिब्राह्मादितिटोडरानंदः । तन्न । राजान्नतेजलादत्तेशूद्रान्नब्रह्मवर्चसम् । आयुःसुवर्णकारान्नयश्चश्चर्मवर्कतर्तनः । शुक्त्वायोन्यतमस्यान्नमत्याक्षपणंज्यहमिति

मन्त्रैः । आत्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रान्दारांश्च पीडयेत् । लोभाद्यः पितरौ मृत्यान्सकदर्यं इति स्मृतः । बद्धो वाचा निगडैश्च । गणो वा विभक्तभिन्नानाम् । अन्यथा तोषामपि स्वान्नाभक्षणपत्तेः । चिकित्सका तु रुक्नुद्भृष्टश्लीमत्तविद्धिषाम् । क्रूरो ग्रपति तत्रात्यदां भिकोच्छिष्टभोजिनाम् । अवीरा स्त्रीस्वर्णकारस्त्रीजितग्रामयाजिनाम् । शस्त्रविक्रयिकर्मार्तं तु वायश्च वृत्तिनाम् । नृशं सराजरजककृतघ्नवधजीविनाम् । चैला ववसुराजीवि स होपपतिवैश्मनाम् । पिशुनानृतिनोश्चैव तथा चाक्रिकवंदिनाम् । एषामब्रंनभोक्तव्यं सोमविक्रयिणस्तथा । क्रूरो भयानकः । उग्रः क्रूरकर्मतिमिताक्षरा । राजन्याच्छूद्रा मुत्पन्न इति मदनरत्ने । शंखः—भीता वगीतरुदितक्रंदिता वधुष्टपरिभुक्ता विस्मितोन्मत्ता वधूतराजपुरोहिता न्नानि वर्जयेदिति मदनरत्ने । यमः—स्वसुता व्रंतु यो भुङ्क्ते स भुङ्क्ते पृथिवीमलम् । तत्रैव चिष्णुपुराणे—विष्णुजामातरं मत्वा तस्य कोपं न कारयेत् । अग्रजायां तु कन्यायां नाश्रीयात्तस्य वैगृहे । मनुः—उग्राग्रं सूतिकाग्रं च पर्याचां तम निर्दशम् । नाद्याच्छूद्रस्य पकाग्रं विद्वानश्राद्धिको द्विजः । आददीता मेवास्मादवृत्तावेकरात्रिकम् । सूतिकाग्रं सूतिका मुद्दिश्य पक्कं । पर्याचां तमुत्तराचमनोत्तरपात्रस्थितम् । पार्श्वार्चां तमिति पाठे पंक्तिस्थे उत्थिते स्वपात्रस्थमपि न भक्ष्यम् ॥

निषिद्धभोजने प्रायश्चित्तम् । दौनिकः—अराइवे जपेन्मंत्रं दशवारं न संशयः । सीमं ते च यदा भुंक्ते मुच्यते कलुषात्तदा । उषासानक्ता सूक्तं तु जपेद्दशजलेपि वा । प्रमादाद्यस्ततो भुङ्क्ते सूतकाग्रमकल्मषम् । अविष्टः प्रजपेन्मंत्रं शतवारं शिवा लये । सूतकाग्रं यदा भुङ्क्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । पर्जन्यवातावर्गं च शतवारं जपेज्जले । सूतकस्य गृहे भुङ्क्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । इन्द्रो अश्रायि मंत्रं च अयुतं चैव कल्मषम् । ज्ञानतो ज्ञानतः स्पृष्ट्वा सुक्तिकाले रजस्वलात् । इदं नमोजपेन्मंत्रं सहस्रं चैव नृदुष्कृतम् । ज्ञानतो ज्ञानतो दृष्ट्वा सुक्तिकाले रजस्त्रियाः । अग्निं नमाजपेन्मंत्रं दशकृत्वो विशेषतः । अंत्यजानां ध्वनिं श्रुत्वा पश्चाद्भुङ्क्ते न कल्मषम् । अज्येष्टा सो जपेन्मंत्रं दशवारं न कल्मषम् । श्वानादि दर्शनं कृत्वा पश्चाद्भुङ्क्ते यदा तदा । अयेतस्थुर्जपेन्मंत्रं दशवैविष्णुमंदिरं । हस्तादंतं यदा भुङ्क्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । ते अज्येष्टा जपेन्मंत्रं शतं विद्यालये सदा । दिवा द्विर्भोजं न कृत्वा तस्मान्मुच्येत कल्म-

षात् । ह्योनप्रजपेन्मंत्रशतवारं जले तथा । रात्रौ द्विर्भोजनं कृत्वा कल्मषाच्च प्रमुच्यते । तं सुमेधजपेन्मंत्रं दशवारं शिवालये । अष्टम्यां वाचतुर्दश्यादि
 वा सुक्तेन किल्बिषम् । सहिद्वरो जपेन्मंत्रं शतं वै विष्णुमंदिरं । एकादश्यामहोरात्रे सुक्तेयद्विचपातकम् । आपःपृणीतं त्रंशतवारं न किल्बिषम् ।
 रात्रौ सुक्त्वा वत्सरे तु मन्वादिषु युगादिषु । अथाइव जपेन्मंत्रं दशवारं जले पिवा । नित्यं श्राद्धे यदा सुक्ते तदा पापात् प्रमुच्यते । मयोभूश्च जपेत्सूक्तं वृषो
 त्सर्गे तुरौ द्रकम् । सुक्त्वा यदि विनश्येत् विंशद्धारं जले तदा । त्वेषं गणजपेन्मंत्रं दशवै विष्णुमंदिरं । व्यतीपाते यदा सुक्ते तदा दोषाद्भिमुच्यते ।
 आप्याथ स्वजपेन्मंत्रं दशलक्षं शिवालये । सूर्यग्रहे यदा सुक्ते तदा पापात् प्रमुच्यते । अराइव जपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा । बहवश्चैकपात्रेषु मुजते तन्न-
 कल्मषम् । अग्नेमरुद्धिर्मंत्रं च शतं संख्यं जपेद्यदि । मुंजते सह पात्रे तु बहवो ब्रह्मचारिणः । मानस्तोके जपेन्मंत्रं शतवारं न किल्बिषम् । प्रमादाज्ज्ञान
 तो सुक्ते गणान्नं तु यदा तदा । यज्ञायज्ञाजपेत्सूक्तं एकरात्रं जले पिवा । गणकान्नं यदा सुक्ते तदा पापात् प्रमुच्यते । अच्छानं द्रुसूक्तं तु एकवारं जले जपेत् ।
 विधुरात्रं यदा सुक्ते तदा पापात् प्रमुच्यते । ईले अग्निजपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा । पंचयज्ञविहीनस्य गृहे सुक्ते न पातकम् । किमंगत्वा जपेन्मंत्रं मयुतं
 वै जले सुधीः । ज्ञानतोऽपि यदा सुक्ते कुष्ठान्नं चैत्रपातकम् । सत्येनोत्तमितामंत्रं जपेद्विष्णवा लये यदा । उच्छिष्टे तु यदा सुक्ते तदा मुच्येत किल्बिषात्
 सहस्रवारं गायत्री व्याहृतीभिः ससंपुटम् । किल्बिषान्नं यदा सुक्ते दोषो नास्ति तदा जपेत् । इति ।

शूद्रादेर्ग्राह्यवस्तूनि । अपराकैः सुमंतुः—गोरसंचवसं चूंश्चैतिलं पिण्याकमेव च । अर्पणान्मक्षयेच्छूद्राद्यन्यत्पयसाकृतम् ।
 तथा—कंदुपक्षेहपक्षपायसं दधिसक्तवः । एतान्यशूद्रान्नमुजोभोज्यानि मनुरब्रवीत् । तत्रैव कौर्मै—कंदुपक्षानितैलेन पायसं दधिसक्तवः ।
 द्विजैरेतानि भोज्यानि शूद्रेष्वकृतान्यपि । मदनरत्नैर्गिराः—मांसं दधिमृतं धान्यं क्षीरं माज्यं मथौषधम् । गुडो रसस्तथोदश्चिद्भोज्यान्येता

निनित्यशः । अमृतंचारनालंचकंदुकाःसक्तवस्तिलाः । सक्तुपदनार्द्रपक्षस्योपलक्षणम् । प्रायश्चित्तशूलपाणावंगिराः—स्वपात्रे यत्तुविन्यस्तंदुग्धयच्छतिनित्यशः । पात्रांतरेणतद्वाह्यशूद्रात्स्वदृहमागतम् । शूद्रवेश्मनिविप्रेणक्षीरंवायदिवादधि । -निवृत्तेननभोक्तव्यंशूद्रान्नंतद पिस्मृतम् । तच्चप्रोक्ष्यग्राह्यमितिशूलपाणिः ।

निषिद्धान्नादीनि । अपराकेशातातपः—गोकारुकंदुशालायांतैलयंत्रेशुयंत्रयोः । अमीमांस्यानिशौचानिस्त्रीषुचानंतरेषुच । कंदुपक्वादिकलौनिषिद्धम् । एतानिलोकगुप्त्यर्थकलरादौमहात्मभिः । निवर्तितानिकर्मणिव्यवस्थापूर्वकंबुधैरितितत्रैवशातातपोक्तैः । शंखः—नापणीयान्नमद्यादिति । सण्व—अपूषाःसक्तवोधानास्तकंदधिमृतंमधु । एतत्पण्येषुभोक्तव्यंभांडलेपोनचेद्भवेत् । शूलपाणौ शातातपः—धृततैलंपयःक्षीरंतथैवैश्वरसोगुडः । शूद्रभांडस्थितंतक्रंतथामधुनदुष्यति । पयस्तुनवभांडस्थमेव । नवभांडेषुपानीयंशूद्रविदक्षत्रजन्मनाम् । पेयंतदपिप्राणांपयोदधितथैवचेति तत्रैवजाबालोक्तैः । शंखः—धृतदधिपयस्तक्राणामाकरभांडस्थानामदोषइति । यान्न वल्क्यः—अनर्चितंवृथामांसकेशकीटसमन्वितम् । मुक्तंपर्युषितोच्छिष्टंश्चस्पृष्टंपतितोक्षितम् । उदक्यास्पृष्टसंधुष्यंथान्नंचवर्जयेत् । गोघ्रातं शकुनोच्छिष्टंपदास्पृष्टंचकामतः । अनर्चितमवज्ञातम् । वृथामांसमात्मार्यमेवपक्वं । उपलक्षणमेतत् । नपचेदन्नमात्मानइत्यात्मार्यमन्नमात्रपाकस्य निषेधात् । पित्राद्युच्छिष्टंभोज्यम् । मातापित्रोरथोच्छिष्टंकलौसुंजन्भवेत्सुखीतिचंद्रिकायामादिपुराणात् । पितुर्ज्येष्ठस्यभ्रातुरित्यप्येके । इति आपस्तांबस्मृतेश्च शुक्तंदध्यादिभिन्नम् । नपर्यायान्नमश्नीयान्नद्धिःपक्वंनशुष्कंनपथुषितमन्यत्रागघाडवचुकदधिगुडगोधूमयवपिष्टविकारेभ्यइतिशंखोक्तैः । यस्यान्नस्यकैकेनपाकेननस्वरूपसिद्धिस्तद्धिःपक्वमपिभोज्यमितिमदनरत्नेआहहेमाद्रौच । एतेनयच्छाकादिसंकारार्थजीरकादिसंस्कारेणयत्पुनःपच्यतेतत्पुनःपक्वमितिमदनरिजातोक्तिःपरास्ता । पाकादोववसंस्कारेपुनर्नसंस्कारः । यस्तुव्यंजनादेरात्मविनिगमार्थपु

नःसंस्कारःसर्वव्यर्णवेतिमदनपारिजातः । अन्यदीयंस्वीयत्वेनदत्तंपर्यायान्नम् । शातातपः—केशकीटशुनास्पृश्यायसोपहतंचयत् । क्लीबाभिश्चस्तपितैःसुतिकोदक्यनास्तिकैः । दृष्टंचस्याधदन्नंतुतस्यनिष्कृतिरुच्यते । अम्युक्ष्यकिंचिदुद्धृत्यतद्दुंजीतविशेषतः । भस्मनावापिसंस्पृश्यसंस्पृशेदुल्लुकेनच । सुवर्णरजताभ्यांवाभोज्यंघ्रातमजेनवा । स्पृष्टमित्युक्तेःसहंपाकेअभोज्यं । नित्यमभोज्यंकेशकीटावपन्नमितिगौतमोक्तेः । हारीतः—पिपीलिकादिभिरन्नाद्युपघातेकांचनभस्मरजताप्रवज्रवैडूर्योवालाजिनदंतानामन्यतमेनाद्भिःसस्पृष्टमन्नंभ्रोक्ष्यपर्यधिकरणादित्यदर्शनाच्छुद्धमिति । मनुः—पक्षिजग्धंगवाघ्रातमवधूतमवक्षुतम् । दूषितंकेशकीटैश्चमृत्प्रक्षेपेणशुध्यतीति । जमदग्निः—शृतांघ्रद्रोणमांशं तुश्चकाकाद्युपघातितम् । ग्रासमुद्धृत्याग्नियोगात्प्रोक्ष्यतत्रशोधनम् । माधवीयेसंवर्तः—विडालमूपिकोच्छिष्टेपंचगव्यंपिवेद्विजः । तत्रैव उदनाः—ब्राह्मणोच्छिष्टेप्राणायामशतमितियाज्ञवल्क्यः । अन्नपर्युषितंभोज्यंस्नेहाक्तंचिरसस्थितम् । अस्नेहाअपिगोधूमयवगोरसविक्रियाः । चिरस्थितमविकृतंचेत् । पर्युषितःशाकोपिभोज्यइतिहरदत्तः । कल्पतरुरौयमः—अणूपाश्चकरंभश्चधानावटकसक्तवः । शाकमांसमपूपंच संप्लुक्तसरमेवच । यवांगंपायसंचैवयज्ञान्यत्स्नेहसंयुतम् । सर्वपर्युषितभोज्यशुष्कचेत्परिवर्जयेत् । मिताक्षरायांयावकमप्युक्तम् ।

पलांद्वादिनिपिद्धवर्गः । भविष्ये—लशुनंगुंजनंचैवपलांडुकवकानिच । वृताकनालिकालावुजानीयाज्ञातिदूषकम् । गुंजनंलशुना कारकंदविशेषइतिमिताक्षरायाम् । मदनरत्ने—यदीयंचूर्णगायकाःकंठशुद्ध्यर्थमक्षयंतितानिपत्राणि । मूलविशेषोपागजरापरपर्यायइति माधवोहेमाद्रिश्च । तन्न । हेमाद्रावेवब्रह्मांडे—गुंजनंचुक्रिकांचैवगाजरंजीरकंतथेति । श्राद्धेगुंजनभिन्नगाजरनिषेधात् । गुंजनो

यवनेष्ट्रपलांडोर्देशजातयइति सुश्रुतोत्तरगिनगार्जुंगजनशब्दवाच्यम् । हेमाद्रावप्युत्तरपलांडुविशेषवर्गुंजनमित्युक्तम् । वैजयंत्याम
प्येवम् । राजनिघंटौ—रसनोहिमहाकंदो गृज्जोदीर्घपत्रकः । पृथुपत्रः स्थूलकंदो यवनेष्ट्रो विलोहितः । गृंजनस्य मधुरकंदं नालमप्युपदिशं
तिकषायम् । पत्रशश्च यशुशंचितिकं सूक्ष्मं लवणमस्थिवदंति । गार्जुंजं मूलं च पीतकंदः सुमूलकम् । स्वादुमूलं सुपीतं च नार्गपीतमूलकम् ।
गार्जुंजं मधुरं रुच्यं किंचित्कटुकफापहम् । आध्मानकृमिशूलघ्नं दाहपित्ततृषापहम् । यत्तु सारं सग्रहे—गृंजनं पीतकं चान्यत्स्थौणैर्यं रक्तपित्त
लम् । गृंजनं शीतलं ग्राहिदाहमांधविषापहम् । तद्धीजं वीर्यदं श्रेष्ठमुष्णं गर्भहरं परमिति । तन्न । गार्जुंजनशब्दो लाक्षणिकः । वैद्यके—
गृंजनं शिखिमूलं च यवनेष्ट्रं च वतुलम् । ग्रंथिमूलं शिखाकंदं कंदं डिंडीरमोदकम् । गृंजनं कटुरुष्णं च कफघात रुजापहम् । रुच्यं च दीपनं हृद्यं दुर्गधि
गुल्मनाशनम् । मदनविनोदोऽपि—गृंजनः पित्तलोयाहीतीक्ष्णोष्णो रोगनाशनः । गंधाकृतिरसैस्तुल्यः सूक्ष्मनालः पलांडुना । तथा गृंजनो
योमहाकंदो जर्जरीदीर्घपत्रक इति लघुनभेदोऽप्युक्तः । तथा—कासमर्दः कर्कशः स्वादु गृज्जो गार्जस्तथा । गृंजनः कटुकस्तीक्ष्णस्तिक्तोष्णो दीपनो
लघुः । संग्राही रक्तपित्ताशो ग्रहणी कफघातजित् । त्रिविधेऽपि गृंजने गार्जुंरनांतर्भवति । गुणभेदात् । लवणयुतं दुग्धं दुग्धयुतं दधिचनभोज्यम् ।
विनायकशान्तौ वैलिदाने ब्राह्मणस्य सुरामां सस्थाने तादृशयोस्तयो रक्तेः । चतुर्विंशतिमते—मूलकं मातृमूलं च श्वेत रक्तौ च सूरणौ । च
त्वार्यभोज्यमूलानि पंचमी चार्द्रमूलिका । मातृमूलं माही मूलमिति प्रसिद्धम् । कल्पतरौ ब्राह्मे—राजमाषाः स्थूलमुद्रास्तथा वृषकवासकौ ।
मसुराः तशपुष्पाश्च कुसूलकनिकेतनम् । सस्यान्येतान्यभक्ष्याणि न चेदयानि कस्यचित् । तत्रैवापस्तंबः—कृष्णधान्यं च शूद्रात्रेयं चान्येना
श्यसंमिताः । वर्जयेदितिसंबंधः । कृष्णधान्यं कलिंगकानि । शूलपाणौ देवलः—कुर्विदांश्चेत वृतांकं कूष्माण्डं च न भक्षयेत् । कुर्विदा

घोटकः । तत्रैव हारीतः—श्लेष्मातकप्राशनसांतपनमिति । अपराकंहारीतः—कुसुमं श्वेतवृतांकुंभांड्यविवर्जयेत् । हेमाद्रौ चिष्णुः—
वर्जयेच्छ्वेतवृताकमलाबुवर्तुल्यजेत् । श्वेतोक्तेः कृष्णवृताकस्यानिषेध इति कल्पनरौमदनरत्ने माधवीये च । स्मृत्यर्थसारेपि—धुद्रश्च
कटकिकवृताकानिवर्जयेदिति । तत्रैव—यतिव्रतियांसदालाडिशिशुवृताकानिजातिमात्रेण वज्यनीति । व्रतहेमाद्राच प्रिपुराणे—व्रतंप्रक
म्य—कूभांडालाबुवार्तकपालकीज्योत्स्निकास्यजेत् । मदनरत्नेपेठीनसिः—नलिकायौतकुसुंभाश्मतकाश्चेति गकानामभोज्या इति ।
नलिकाकलविकेति शूलपाणिः । तत्रैव कौर्म—गृजनां किशुकचैव कडरचतयैव च । उदुवरमलाबुचजग्ध्वापतति वैद्विजः । अलाबुवर्तुलः ।
पूर्वोक्तविष्णुस्मृतेः । स्मृत्यर्थसारेप्येवम् । हारीतः—नवटप्लशाश्च त्र्यदधित्यमातुल्लिगानि भक्षयेदिति । दधित्यं कपित्थम् । तत्रैव च तु
माधवीये वृहद्व्यामः—नलिकानालिकेरीचश्लेष्मातकफलानि च । भूतृणं शिशुकचैव खट्वांककनकतथा । वर्जयेदिति गोपः । तत्रैव च तु
विंशतिमते—तृणराजफलवल्लीभुक्त्वा चांद्रचरेद्विजः । कदमूलफलदीर्घनिशजालोपवसेत्तथा । ग्राज्ञवल्क्यः—देवतार्थहविः शिशु
लोहिताव्रश्चनांस्तथा । लोहितपदमुभयत्रान्विनम् । तेन रक्तशिशुर्निषिद्ध इति माधवः । स्मृत्यर्थसारेप्येवम् । विद्वज्जानितदुलीयादीनि नि
षिद्धानि । विद्वज्जानां फलानि भक्ष्याणीत्याह चौघाघ्नः—अमेत्येषु च ये वृक्षाऽउत्साः पुष्पफलोपगाः । तेषामपि न दुष्यंति पुष्पाणि च फलानि च ।
तथा चोशनाः—नलिकाशणछत्राककुसुमालाबुविद्रवान् । कुभीककेवृताककोविदारांश्च वर्जयेत् । तथा कालप्ररूढानि पुष्पाणि च फलानि च ।
देवलः—नवीजान्युपभुंजीत रोगापदमृतबुधः । बीजानि कूभांडसेत्युक्तकल्पतरौ मदनरत्ने च । वज्यार्णवुवृत्तौ शंखः—कुनलीकुष्ठि
सस्पृष्टमिति । कृष्णभट्टीयेस्कांदे—आज्यपात्रोत्थितं त्रकमधुमिश्रतु यद्धृतम् । ताम्रपात्रस्थितक्षीरं त्रपुसर्पिः सुरासमम् । आर्द्रकसगुडं मधुसै

१ खट्वाकछत्राक । कनकधत्तुरविलंबा ।

क्षवंबदरं तथा । नारिकेलसंकास्येदधासंमिश्रितो गुडः । वसिष्ठः—अभोज्यं स्वोच्छिद्योपहतं वसनकेशकीटोपहतं चेति । स्वोच्छिद्यं स्वमुक्तशि
'धृत्यक्तं । वसनं परिहितमिति मदनरत्ने । सुमंतुः—क्षुतवचोभिहतमदधिपर्युषितं श्चांडालवीक्षितमन्नमभोज्यमन्यत्राहिरण्योदकैः स्पृष्टादिति ।
वचोभिहतं तात्कालिकमुखवातादिदुष्टं । दधिस्नेहलक्षकं स्नेहरहितं पर्युषितमित्यर्थः । स्पृष्टात्भावेक्तः । श्चांडालदृष्टं भोज्यमन्नांतराभावइति मदन
रत्ने । वर्ज्यानुवृत्तौ यमः—लशुनं गुंजनं चैव विलयः संमुखं तथा । विलयो घृतकिट्टम् । संमुखं घृतफेनस्तन्मंडश्च । विष्णुपुराणे—
भुंजीतोद्धृतसारणिनकदाचिन्नरेश्वर । स्कांदे—घृतांकं बृहतीचैव दग्धमन्नं मसूरिका । यस्योदरे प्रवर्तते तस्य दूरतरोहरिः । अलाबुं भक्षयेद्य
स्तु दग्धमन्नकलंविकाम् । सनिलज्जः कथं ब्रूते पूजयामि जनार्दनम् । स्कांदे—शिरः कपालं मंत्राणि न खचर्म तिलानि च । एतानि क्रमशो नित्यमष्टम्या
दिषु वर्जयेत् । चर्मपदेन मसूरिका उच्यते इति कालनिर्णयदीपिका । हरिभक्तिविलासेयामले—यत्र मद्यतथा मांसं तथा घृताकमू
लकौ । निवेदयेन्नैव तत्र हरैर्कांतिकीरतिः । भारते—तिलान्भृष्टान्नचाश्रीयात्तथास्यायुर्न रिष्यति । गौतमः—उद्धृतस्नेहविलयनपिण्य।
कमथितप्रभृतीनिनाश्रीयादिति । मथितं जलं विना लोडितं दधीति मदनरत्ने । आमिषं पादोक्तार्तिकमाहात्म्ये—ग्राण्यंगमामिषंचूर्णे फले
जंबीरमामिषम् । धान्येमसूरिकाप्रोक्ता ह्यन्नं पर्युषितं तथा । गोकांजिकंच माहिषीदुग्धादितथा मिषम् । द्विजक्रीतारसाः सर्वे लवणं भूमिजं तथा ।
ताम्रपात्रस्थितं गव्यं जलं पल्लवं संभवम् । आत्मार्यपाचितं चान्नमामिषं तत्सदृशैः । नचेंद्रप्रकरणात्कार्तिकमात्रपरम् । अन्यत्रापि तद्ब्रह्मवाद्य
काभावात् । मदनरत्ने—घृतात्फेनं घृतान्मंडं पीयूषमथार्द्रगोः । सगुणं रिचाक्तं तु तथा पर्युषितं दधि । दीर्णतक्रमेयं च नष्टस्वादुचफेनवत् ।
गुडमरीचयुक्तं पर्युषितं दधि च न भक्षयेत् । दीर्णस्फुटितम् । हारीतः—नरजस्वलादतं न कुद्धयानमलवद्वाससाना परयाद्वारापन्नमिति ।
यान्नवलक्यः—वृथा कृसरसंयावपायसापूपशष्कुलीः । अत्र नपचेदन्नमात्मने इत्यनेन निषेधे सिद्धे पुनर्निषेधो बाधिव्यर्थ इति मदनरत्ने ।

नालिकेरंशिरःप्रोक्तंकपालंतुंबुकंस्मृतम् । अंत्राणिनलिकाशाकंनखानिग्रामशिंबिकाः । चर्माल्यपोइकाशाकंवृतांकंतिलमुच्यतइति । धर्मसारे—धात्रीफलंभानुवारेश्रीफलंशुक्रवासरे । शमीफलमंदवारेश्रीकामःपरिवर्जयेत् । गौडनिंबंधे—रविवारेचसंक्रांतौषष्ठ्यावसप्तमीतिथौ । आरोग्यकामस्तुनरोनिवपन्नंनभक्षयेत् । भारतेदानधर्मे—आज्याहुतिविनाचैवयत्किंचित्परिविष्यते । दुराचारैश्चयद्भुक्तंभागंरक्षसांविदुः । इदंश्राद्धपरमितिकेचित् ।

अथपरिवेषणम् । चंद्रोदयेगिराः—नीलरक्तेनवक्षेणयःपाकःश्रपितोभवेत् । तेनभुक्तेनविप्राणांदिनेमेकमभोजनम् । वैद्यः—भक्ष्यंचदक्षिणेपार्श्वेपेयंलेह्यंचवामतः । हस्तदत्तानिचान्नानिप्रत्यक्षंलवणंतथा । मृत्तिकाभक्षणंचैवगोमांसाशनवत्स्मृतम् । हेमाद्रौयमः—एकेनपाणिनादत्तंशुद्धादत्तंचयद्भवेत् । पैठीनसिः—लवणंव्यंजनंचवधृतैलंतथैवच । लेह्येपयंचविविधहस्तदत्तंनभक्षयेत् । एतदपवादःस्मृतिरत्नावल्याम्—अपक्वंलेहपक्वंचहस्तेनैवप्रदापयेत् । यत्किंचिदितरद्भक्ष्यंदव्यादेयंतुयत्नतः । कल्पतरौभविष्ये—आयसेनतुपात्रेणयदन्नमुपनीयते । भोक्ताविष्टासमभुङ्क्तेदाताचनरकंनृजेत् । मात्स्येपि—उभाम्यामपिहस्ताभ्यामाहृत्यपरिवेषयेत् । मनुः—दव्यादेयंश्रुतान्नंतुसमस्तव्यंजनानिच । उदकंयच्चपक्वान्नयोदव्यादातुमिच्छति । समूणहासुरापश्चसस्तेनोगुस्तल्पगः । काशीखंडे—फाणितंगोरसंचैवलवणमधुकानिच । हस्तेनब्राह्मणोदद्यात्कुच्छंचांद्रायणचरेत् । हेमाद्रौहारीतः—पक्षौसहोत्थितानंतुभोजनादिसंस्मृतम् । तत्रैववसिष्ठः—यद्येकपत्नौविषमंददातिसेहाद्भ्याद्वायदिवापिहेतोः । वेदेषुष्टाष्टपिभिश्चगीतांतान्ब्रह्महत्यामुनयोवदंति ।

परिवेषुर्बुच्छिष्टस्पृशंहारीतः—द्रव्यहस्तास्तुसंस्पृष्टउच्छिष्टंवाकदाचन । भूमौनिक्षिप्यतद्रव्यमपःस्पृष्टाततःशुचिः । अङ्गिरस्युक्ष्यतद्रव्यंपुनरादायदापयेत् । यत्सुमनुः—उच्छिष्टेनतुसंस्पृष्टोद्रव्यहस्तःकथंचन । अनिधायैवतद्रव्यमायांतःशुद्धिमाप्नुयादिति । आचार

चंद्रोदये—अंगधारणयोगमगेनिधायाचामेत् तदयोग्यं स्पृष्ट्वा । यद्वाभक्ष्येतरद्रव्यं भूमावनिधायाचम्यशुचिर्भवेत् । मक्ष्यं भूमानिधायाचामेत् । मार्कण्डेयः—पक्वाद्येन गृहीतेन मूत्रोच्चारं करोति यः । अनिधायैव तद्रव्यमगेकृत्वा समाश्रितम् । शौचकृत्वा यथान्यायमपःस्पृश्य यथाविधि । अन्नमस्युक्षयैवैव उद्धृत्यार्कं प्रदर्शयेत् । त्यक्त्वा ग्रासमयैतस्माच्छेषं शुद्धिमवाप्नुयात् । द्रव्यस्यैव साक्षादुच्छिष्टस्य शोल्यागतिचंद्रिका । स्मृत्यर्थे सारं—परिवेषणं कुर्वन्मूत्रोच्छिष्टश्चेदन्नादिनिधाय शौचाचमनेकृत्वा न्नादिप्रोक्ष्याग्निमर्कं वा संपृश्य परिविव्यादिति ।

आपोशनबलिप्राणाहुत्यादि । मार्कण्डेयः—अन्नदृष्ट्वा प्रणम्यादौ प्रांजलिः कथयेत्ततः । अस्माकं नित्यमस्त्वेतदिति भक्त्या थवंदयेत् । आपस्तंबः—भापांकांसंक्षवथुमित्यभिमुखोन्नवर्जयेदिति । भापांशब्दोच्चारणम् । याज्ञवल्क्यः—अपोशानेनोपरिष्ठादथस्तादश्रता तथा । अनश्नममृतं चैव कार्यमन्नद्विजन्मना । अत्र यद्यपि—अद्यतेति च भूतानि तस्मादन्नतदुन्यत इति श्रुतौ सर्वमविशेषेणान्नत्वेन प्रतीयते तथापि जलादावपि तदापत्तेः । भिः साक्षीभक्तमंधोन्नमितिकोशादन्नमोदनः । अतएव—अन्नाश्रितानि पापानीत्यत्राप्योदनवर्जनम् । तेन भक्ते एवापोशनानान्यत्रेति केचित् । अन्येतु—सस्यक्षेत्रगतप्राहुः सतुपधान्यमुच्यते । आमं वितुपमित्युक्तस्विन्नमन्नमुदाहृतमिति निश्चितत्वेन च सिद्धोक्तेः स्विन्नमात्रे आपोशनम् । न चैव गुडादावपि तदापत्तिः । अन्नेन व्यंजनमित्यादिपुत्रीद्यादिविकार एवान्नपदप्रयोगात् गुडादेश्च सरसत्वात् अतो गुडादौ नापोशनम् । मदनरत्ने माधवीये च कौर्मे—महाव्याहृतिभिस्त्वन्नपरिपिच्योदकेन तु । अमृतोपस्तरणमसीत्यपोशानक्रियां चरेत् । मदनपरिजाते तु—व्याहृतिभिर्गान्ध्याचान्नमभिमन्त्र्यास्युक्षयपरिपिच्य धर्मराजादिवलीन्दद्यादिति । माधवीये—ऋतेन सायसत्येन प्रातश्च परिषिचयेत् । भविष्ये—भोजनार्त्तिकचिदन्नाग्रधर्मराजाय वैवालम् । चित्राय चित्रगुसाय प्रेतेभ्यश्चेदमुद्धरेत् । यत्र कचन स

स्थानांक्षुत्तुषोपहृतात्मनाम् । अेतानांतृप्तयेक्षय्यमिदमस्तुयथासुखम् । स्कांदे—अदद्याद्भूतपतयेभुवनपतयेतथा । भूतानांपतयेस्वाहेत्युक्त्वाभूमौबलित्रयम् । ब्राह्मे—ब्रह्मणेनमइत्येवंब्रह्मादिव्योबलीन्दद्यादिति । स्मृत्यर्थसारे—यमायनमःचित्रगुप्तायनमःसर्वेभ्योभूतेभ्यइतिबलीन्दद्यादिति । श्रौतवृत्तिः—यःकश्चनास्मिन्ब्राह्मेदेवतोद्देशेनद्रव्यात्मकोव्यापारोयागोहोभ्यादानंबलिहरणादयोवामंत्रेणसाध्यतेतत्रसर्वत्रस्वाहाकारःकर्तव्यइति । आश्वलायनानांस्वाहांतत्वमेवबलिदाने । एतानिबलिदानादीनियथाशाखंव्यवस्थितानि । इदंचपरिषेचनोत्तरंकार्यमित्युक्तंमाघवीयेमदनरत्नेच । यत्तुस्मृत्यर्थसारे बल्युत्तरंपरिषेचनमुक्तंतत्पदार्थगणनमात्रंनतत्रक्रमेतात्पर्यम् । परिषेचनोत्तरंपादक्षालनोक्तेः । अत्रब्रह्मरुद्रैद्रचंद्रार्कवसवोमंडलांतरात् । निवेदितनरैरग्रंयस्माद्भुंतिनान्यथेतिब्राह्मात् ब्रह्मादिभ्योभुजिकाले बलिर्देयः । मंडलार्थवादोयमितिचेत् तस्यापि सालंबनत्वात् । अर्थभावापिस्तुतिरितिचेत्असंभवेद्वेवंस्यात् । नचवाक्यभेदः । सूक्तवाकादौदृष्टत्वादित्याचारादर्शः । तन्न । तद्धितादीनामेवदेवतात्ववोधकत्वात् । सूक्तवाकस्यकरणत्वेप्युक्तं हरतौदेवताकल्पकत्वम् । अर्थेवदेवतुदेवताकल्पत्वमत्यंतसंभवीत्यलंभीमांसांगंधशून्यहृदयप्रलापेन । श्राद्धेबलिदानाभावमाहहेमाद्राचन्निः—दत्तेवाप्यथावदत्तेभूमौयोनिक्षिपेद्वलिम् । तदन्ननिष्फल्यातिनिराशैःपितृभिर्गतैः । स्मृत्यर्थसारे—पायसेनतथाज्येनमाषान्नेनतथैवच । नकुर्वाद्वलितानंतुओदनेनप्रकल्पयेत् । कृष्णभट्टीये—भोजनादौबलिमुक्तंसमुद्धृत्यैवभोजयेत् । अनुद्धृत्युयोभुंक्तेप्राणायामाष्टकंचरेत् । आखुमाजौरसंस्पर्शेषोडशैवतथाचरेत् । तत्रैव—दत्त्वाथचित्रगुप्तायहस्तंप्रक्षालयेत्ततः । अप्रक्षाल्यकरोभुंजनैरैवेनरकेवसेत् ।

अपोशानविचारः । ब्राह्मे—अपोशनचंगृह्णीयात्सर्वतीर्थमयंचतत् । हस्तेनलंघयेन्नाम्रंसोदकेनकदाचन । अपोशानाकरणेदोष—श्चिंतामणौ—अपोशानमकृत्वातुयोभुंक्तेऽनापदिद्विजः । भुंजानोयदिवाद्भ्यामायव्यष्टशतंजपेत् । इदंचबलिदत्त्वाहस्तंप्रक्षाल्यकार्यमि

त्युक्तमाधवीये—हस्तंप्रक्षालयेच्चैवपश्चात्प्रयतमानसः । धारयेत्सव्यहस्तेनपात्रंतद्वाग्यतोद्विजः । अपोशानश्चरेणनकार्यम् । द्विजश्रुतेः ।
 नैवेद्यभक्षणमत्रमिथ्या । लोके—उच्छिष्टभोजिनस्तस्यवयमक्लिष्टकारिणः । येनलीलावराहेणहिरण्याक्षोनिपातितः । स्मार्तोपीदलिलेख । पात्र
 धारणेविशेषाश्चिन्तामणौ—अंगुष्ठस्तर्जनीचैवमध्यमाचतुर्तीयका । तिस्रोद्वेवांगुलीचैवप्रशस्ताःपात्रधारणे । बृहन्नारदीये—याव
 द्विजोऽन्नमश्रीयात्पात्रनैवपरित्यजेत् । आपस्तंबः—नापजिहीतापजिहीतवेति । अपजिहीतत्यजेत् । अतःपात्रधारणेविकल्पः । सोपि
 प्राणाहुत्युत्तरमिति । मदनरत्ने—प्राणाहुत्युत्तरंपात्रंधृत्वानमुचेदन्यथासुंचेदितिकल्पतरुः । यत्तुषट्त्रिंशन्मते—समुत्थितस्तुयो
 मुक्लेयोमुक्लेमुक्तभाजने । एवंवैवस्वतःप्राहुमुक्त्वासांतपनंचरेदिति तद्भोजनोपक्रमेपात्रंधृत्वातन्मध्यत्यागे । स्मृतिमंजर्याम्—पात्रस्य
 धारणमौन्यजेच्चप्रातृमान्युद्दी । शान्तातपः—अग्रासनोपविष्टस्तुयोमुक्लेप्रथमद्विजः । बहूनांमुजतांसोतःपंस्यहारतिकिल्बिषम् ।
 अग्निः—मौनव्रतमहाकाष्ठंकारेणविनश्यति । एतत्पंचग्रासपरम् । पंचग्रासान्महामौनंप्राणाद्याप्यायनंचतदितिचिष्णुपुराणादिति
 माधवः । महामौनंकाष्ठमौनम् । तथाचस्मृतिमंजर्याम्—काष्ठमौनेनसुजीतप्राणादिग्रासपचकम् । प्राणाहुत्युत्तरनमौननियमः ।
 मौनीवाप्यथवामौनीग्रहृष्टःसंयतौद्रियः । सुजीतविधिवद्विप्रो नचोच्छिष्टानिदापयेदितिठ्यासोक्तेरितिमदनरत्ने । रत्नावल्याम्—यवी
 यान्सपितायश्चमुक्त्वाश्राद्धादिभोजनम् । प्राणाग्निहोत्रादन्यत्रनासौमौनसमाचरेत् । यवीयान्कनिष्ठः । अतोप्रातृमतेमौननिषेधोजीव
 ज्येष्ठप्रातृकरः । तत्रैव—यदिसुजीततूष्णीतुसर्वत्रैवतुभोजने । सपापोप्रातरहंतिसंततिंचाचिराद्भुवम् । गोभिलः—अथातःप्राणाहु
 तिकल्पोव्याहृतिभिर्गान्यान्नमभिमन्यश्रुतत्वासत्येनपरिषिचामीतिसायं सत्यंत्वेनपरिषिचामीतिप्रातरंतश्चरतिभूतेषुहायांविश्रतोमुखः ।

१ आक्षिप्तभोजनम् । २ विश्वमूर्तिषु ।

स्वेतिपुनराचम्यदक्षिणपादांगुष्ठेपाणिस्नावयति । अंगुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः । ईशः सर्वस्य जगतः प्रभुः प्रीणातु विश्वभुगिति हुत्वानु
मत्रणमूर्ध्वहस्तः समाचरेत्—श्रद्धायां प्राणे नि विश्वाभृतं हुतं शिवो मा विश प्राणमन्नेनाप्यायस्वेति पञ्चब्रह्मणि म आत्मा मृतत्वायेत्यनेन चाक्षरे
णात्मानयोजयेदवमेवाहरहः सायं प्रातर्जुहुयादन्निर्वासायमिति । अन्निः—अपोशानं वामाग्रे सुरापानसमं भवेत् । दक्षभागेतु यः क्षुर्यात्सो
मपानसमं भवेत् । पुनरापूर्यपोशानं सुरापानसमं भवेत् । इदं श्राद्धपरमिति केचित् । नित्यभोजने पीति कृष्णभट्टः ।

भोजनविचारः । प्राणाहुत्युत्तरमाहवसिष्ठः—सर्वाभिरगुलीभिरश्रीयादिति त्रौघायनः । यावद्वासंसन्नयन्नस्कंदयन्कृत्स्नं ग्रासं
ग्रसीत । विष्णुपुराणे—अश्रीयात्तन्मना भूत्वा पूर्वतुमधुरं सन् । लवणाम्लैस्तथामध्ये कटुतिक्तादिकततः । ग्राक्षद्रवंपुरुषोऽश्रीयान्मथ्येतु क
ठिनंपुनः । अंतपुनर्दवाशीतुवलरोगेन मुच्यति । कौर्मै—ततो न्यदन्नमश्रीयात्पूराणायोदरस्य च । स्मृतिमंजरीकाशीखंडे—दर्भ
पाणिस्तु यो मुञ्जेतस्य दोषो न विद्यते । केशकीटादिसभूतस्तदश्रीयात्सदर्भकः । यन्त्वाश्वलायनः—अग्नीकृतपवित्रेण न मुजीयान्नचाचमेदिति
तद्वर्तुलान्यपरम् । भोजने वर्तुल इत्यन्निस्मृतेः । विष्णुः—नवृतीयमथाश्रीयान्नापश्यंश्चकदाचन । अपश्यन्नंधकारादौ । कौर्मै—नाश्री
यात्प्रक्षमाणा नाम प्रदायैव दुर्मतिः । नायज्ञशिश्टमद्याद्धानकुद्धो नान्यमानसः । आत्मार्यभोजनं यस्य तस्य रथस्यैशुनम् । वृत्त्यर्थयस्य चाधीतं
निष्फलं तस्य जीवितम् । नोच्छिद्यो घृतमादद्यान्नमूर्धानं न स्पृशेदपि । न ब्रह्मकीर्तयन्वापि न निःशेषं न भार्यया । नैकत्रहस्तस्तु मुंजीत न वापिशयन
स्थितः । नपादुकाधिष्ठितो वानहसन्विलपन्नपि । पराशरः—अदुष्टासंतताधारावांतोद्धृताश्रयेणवः । भोजनपात्रमुद्धृत्य जलादिनयेयमित्युक्तं
माघवीये वृहन्नारदीये—द्विजो नाभोज्यमश्रीयात्पात्रं नैव परिलजेत् । संस्थाप्य ह्यासेन पादौ वस्वार्धपरिधाय च । मुखेन धमिति मुक्त्वा सु
रापीत्युच्यते बुधैः । खादितार्धपुनः खादन्मोदकानि फलानि च । प्रत्यक्षलवणं खादन्मोमांसाशीनि गधते । नृसिंहाब्धि महोदधौ—सामुद्र

सैधवंचैवलवणेपरमाद्भुते । प्रत्यक्षेक्षपितेग्राह्येनिषेधस्त्वन्यगोचरः । हेमाद्रौब्रह्मांडे—सैधवंलवणंयच्चतथामानससंभवम् । पवित्रेपरमे
ह्येतेप्रत्यक्षेक्षपिनित्यशः । देवलः—नसुंजीताघृतनित्यगृहस्थोभोजनंस्वयम् । पवित्रमथहृदं चसर्पिरादुराघापहम् । ब्राह्मे—यस्तुपाणि
तलेमुक्तेयश्चफूत्कारसंयुतम् । प्रसृतांगुलिभिर्यश्चतस्यगोमांसवच्चतत् । हस्त्यश्चरथानोष्ट्रमास्थितोनैवमक्षयेत् । इमशानाभ्यंतरस्थोवादे
वालयगतोपिवा । शयनस्थोनसुंजीतनपाणिस्थनचासने । तत्रैव—नार्द्रवासानार्द्रशिरानचायज्ञोपवीतवान् । नप्रसारितपादस्तुपादारोपि
तपाणिमान् । नावसक्थिकसंस्थश्चनचपर्यकिकास्थितः । नवेष्टितशिराश्चापिनोत्संगकृतभाजनः । नचर्मोपरिसंस्थश्चचर्मवेष्टितपार्श्ववान् ।
भारते—निषण्णश्चापिखादेतनतुगच्छन्कदाचन । क्षत्रियेचिशेषस्तत्रैव—क्षत्रियःप्रावृत्तशिरासुंजीतासन्नशस्त्रमृदिति । अन्नस्य
जन्मकालुष्यंदुष्पत्किंचनकुत्सयेत् । ग्रासशेषंचनाश्रीयात्पीतशेषंपिबेन्नतु । शाकमूलफलेक्ष्वादिदंतच्छेदैर्नमक्षयेत् । संवपेन्नान्नमन्त्रेनविक्षि
प्तात्रसंस्थितम् । बहूनांसुंजतांमध्येनाश्रीयात्त्वरयान्वितः । वृथानविकिरेदन्नंनोच्छिष्टमुद्रुतंयजेत् । तिलकत्कजलंक्षीरंदधिक्षौद्रंघृतानिच ।
नत्यजेदर्धजग्वानिसक्तूश्चाथकदाचन । संवपेद्राशीकुर्यात् । त्रिकांडमंडनः—शिरवेष्टयतुयोमुक्तेयोमुक्तेदक्षिणमुखः । वामपादेकरं
न्यस्यतद्वैरक्षांसिगच्छति ।

भोजनकालेस्पर्शास्पर्श । शुद्धितत्वेवृद्धशातातपः—यदाभोजनकालेतुअशुचिर्भवतिद्विजः । भूमौनिक्षिप्यतंग्रासंस्नात्वाविभ्रो
विशुध्यति । मक्षयित्वातुतंग्रासमहोरात्रेणशुध्यति । अशित्वासर्वमेवान्नान्निरात्रेणविशुध्यति । अशुचिपदंनस्नानार्हमात्रपरंस्नानविधैवैव
र्थ्यपत्तेरित्युक्तम् । तत्रैवमार्कंडेये—अगुलिचोद्धरेद्यस्तुगोमांसाशनवत्सूतम् । अग्निः—मुखेनचान्नमश्नातितुल्यगोमांसमक्षणेः ।
मुखेनगवादिवत् । चंद्रिकायांवृद्धमनुः—नपिबेन्नचसुंजीतद्विजःसव्येनपाणिना । नैकहस्तेनचजलंशूद्रेणावर्जितंपिबेत् । पीत्वावशेषितं

कृत्वा ब्राह्मणः पुनरापिबेत् । त्रिरात्रं तु व्रतं कुर्याद्द्वामहस्तेन वा पुनः । इदं भोजनकाले एव । अन्यत्रास्य प्रायश्चित्तोक्तः । कौर्म—न वामहस्तेनोद्धृत्य पिबेद्द्वैजलम् । वामहस्तेन केवलेनेत्यर्थः । एकहस्तेनेत्यस्य वामहस्तेनोपसंहार इति कथितम् । तत्र । पुनरेकहस्तनिषेधात् । अतः सव्येन न पिबेत् । एकहस्तेनासव्येनापि न पिबेदित्यर्थः । ननु भोजनेन पात्रधारणेन स्यहस्तस्य व्यापृतत्वाद्दक्षिणहस्तस्य चोच्छिष्टत्वात्कथं जलपानमिति चेत्—दक्षिणेन पात्रधृत्वा वामेन द्रोणादौ जलकृत्वा वामेन पात्रधृत्वा दक्षिणेन जलपानसंभवात् । एकहस्तनिषेधो भोजनमिदं कालविषयः । न चैकहस्तनिषेधाद्धस्तद्वयप्राप्तौ जलपिबेन्नाजलिनेत्यादिवाक्यविरोधः । तस्यानुद्धृतजलपानपरत्वात् । एतस्य पात्रादिद्वारा जलपानपरत्वात् हस्तद्वयप्राप्तावपि सव्येनान्वारभणात् आचमनादौ तथैव दर्शनादिति चन्द्रिका ।

भोजने ग्रासप्रमाणम् । अपरां क्वेव सिष्ठः—अष्टौ ग्रासामुने भैक्षपोडशाण्यवासिनः । द्वात्रिंशत्तृहस्थस्य अमितत्रयचारिणः । वक्त्रप्रमाणपिण्डं च ग्रसेदकैकशः पुनः । वक्त्राधिकस्तु यः पिण्डात्मात्मोच्छिष्टः स उच्यते । पिडावशिष्टमन्नचदतनिःसृतमेव च । अभोज्यं तद्विजानीयाद्बहुवत्त्वाचां द्रावणं चरेत् । आदित्यपुराणे—नोच्छिष्टो ग्राहयेदाज्यजग्धोपनसं त्यजेत् । रुद्रमुक्तावशिष्टतुनाद्याद्वाण्डस्थितत्वं च । भारते दानधर्मे—समानमेकपात्रे तु भुजेन्नान्नकदाचन ।

भार्यया सह सुक्तिनिषेधः । मनुः—नाश्रीयाद्भार्यया सार्वनैनामीक्षेत वा श्रुतीम् । न भार्यादर्शनेऽश्रीयादिति । वसिष्ठः—भार्यया सह नाश्रीयादवीर्यवदपत्यमवतीति । इदं चासवर्णविषयम् । तथाचांगिराः—ब्राह्मण्यासहयोऽश्रीयादुच्छिष्टवाकदाचन । न तत्र दोषमन्यते सर्व एव मनीषिणः । उच्छिष्टमिदं स्त्रीणां योऽश्रीयाद्ब्राह्मणः क्वचित् । प्रायश्चित्तीसविज्ञेयः संकीर्णो भूदचेतनः । ब्राह्मणीपदं भर्तृसवर्णोऽपि लक्षणम् । अतएवाग्रे ब्राह्मणग्रहणम् । तेन क्षत्रियादिरप्यसवर्णया सह नाश्रीयादित्यर्थ इति पृथ्वीचन्द्रः । ब्राह्मेपि—ब्राह्मण्या

भार्ययासार्धं क्वचिदुज्जीत चाध्वनि । असवर्णस्त्रियासार्धं भुक्त्वा पतितत्क्षणात् । चंद्रिकायामादित्यपुराणे तु—अधोवर्णस्त्रियासार्धमिति वृत्तीयपदउक्तः । क्वचिदिदिदेशकालाद्यसंभवविषयं विवाहविषयं वेति विज्ञानेश्वरः । इदमपि दाक्षिणात्यभिन्नपरम् । पंचधा विप्रतिपत्तिर्दक्षिणातोऽनुपनीतेन भार्यया सह भोजनमित्युक्त्वा इतरस्मिन्दुष्यति नेतर इतरं स्मिन्देशप्राभाण्यादिति माधवीये बोधयनोक्तेः । यत्तु माधवीये बृहद्ग्रन्थः—माताचभगिनीवार्पिभार्या चान्याश्च योषितः । नताभिः सह भोक्तव्यं भुक्त्वा चांद्रायणं चरेदिति तदसवर्णपरम् । यदपि प्रायश्चित्तसह माद्रौ गालवः—एकयानसमारोह एकयात्रे च भोजनम् । विवाहे पथियात्रायां कृत्वा विप्रो न दुष्यति । अन्यत्र दोषमाभोति पश्चाच्चो द्रायणं चरेदिति तदप्यसवर्णपरम् ।

पंक्तिभेदावश्यकता । मदनरत्नेबृहस्पतिः—अप्येकपंक्त्यानाश्रयात्संयुतः स्वजनैरपि । कोहिजानातिर्किंकस्यप्रच्छन्नप्राप्तकं भवेत् । एकपङ्क्त्युपविष्टानांदुष्कृतंयदुरात्मनाम् । सर्वेषां तत्संतापद्वावत्पंक्तिर्नभिद्यते । बृहस्पतिः—अग्निनाभस्मनाचैवस्तंभेनसलिलेनवा । द्वारेणचैवमार्गेणपंक्तिर्भेदोबुधैः स्मृतः । तृणेनापिपंक्तिर्मेदइतिमाधवीयेमदनरत्नेच । तथाचचंद्रिकायांहारितः—तृणेनातिरिक्तत्वापंक्तिर्दोषो न विद्यते । स एव—न स्पृशेद्भामहस्तेन भुजानो हिकदाचन । नपादौ न शिरोवस्तिनपदाभाजनंतथा । गोभिलः—एकपंक्त्युपविष्टानां विप्राणां सहभोजने । यद्येकोपित्यजेत्प्रात्रनाश्रियुरपरेप्यनु । मोहाद्धंकेतुयस्तत्रसंतापनमाचरेत् । सहएककाले ।

उदक्यादिशब्दश्रवणनिषेधः । माघवीयेआश्वमेधिके—उदक्यामपिचांडालंश्चानंकुक्कुटमेववा । मुंजानीयदिपश्येतक

१ इतरेति दाक्षिणत्यनुपनीतेन भार्यया च सह इतरस्मिन्नुत्तरे यो न दुष्यति औदीच्यो वा इतरस्मिन् दाक्षिणे न दुष्यतीत्यर्थः ।

तदग्रं तु परिलजेत् । कात्यायनः—चांडालपतितोदक्यावाक्यं श्रुत्वा द्विजोत्तमः । भुजीत ग्रासमात्रं तु दिनमेकमभोजनम् । उत्तरार्धेयदीति शेषः । बृहन्नारदीये—स्नानदानजपादीनां भोजनाध्वरयोस्तथा । मध्ये शृणोति यद्येषां शब्दं कुर्यात्कदाचन । उद्धमेऽनुक्तमखिलं स्नात्वा चोप वसेत्तदा । द्वितीये हि द्यूतं प्राश्य शुद्धिमाप्नोति मानवः । माधवीये गौतमः—काहलभ्रमणग्राव्यां च कस्योद्धखलस्य च । एते पाणिनिना यावत्तावत्कालमभोजनम् । कात्यायनः—नृणां भोजनकालेतु यदीदृशो विनश्यति । पाणिभ्यां पात्रमालभ्य भास्करं मनसा स्मरेत् । पुनश्च दीपिकां कृत्वा तच्छेषमभोजयेन्नरः । पुनरन्नमोक्तव्यं सुक्त्वापैर्विलिप्यते । अन्नं गृहीत्वैत्यर्थः । स्मृत्यर्थे सारं—अन्नमभोजनकालेऽस्थनादुपिते स्नानं द्यूतप्राशनं च दंतपाते चैवमिति । विष्णुपुराणे—जठरं पूरयेदर्धमन्नैर्धजलेन च । वायोऽस्य चरणार्थाय चतुर्ग्रभशेषयेत् । पुलस्त्यः—भोजनं तु न निःशेषं कुर्यात्प्राशः कथंचन । अन्यत्र दधिसक्त्वा ज्यपलक्षीरमध्वपः । चंद्रिकायां बृद्धमनुः—भार्या भर्तृकदासेभ्य उच्छिष्टशेषं भुज्यते । भारते—पानीयं पायसं सूतं सर्पिर्मधुदधीन्यपि । निरस्य शेषमेते पात्रं प्रदेयं तु कस्यचित् । डोडरानंदे विष्णुपुराणे—नाशे शीर्खंडे—अनुपीयतः क्षीरं तं कं पानीयमेव च । अमृतापिधानमसीत्येवं प्राश्योदकसकृत् । पीतशेषक्षिपेद्भूमौ तोयमंत्रमिमं पठन् । का लितहस्तस्य दक्षिणां गुष्ठमूलतः ।—रौरेवेऽप्यनिलये पद्माब्जं दनिवासिनाम् । उच्छिष्टोदकमिच्छूनामक्षय्यमुपतिष्ठताम् । देवलः—भुक्तोच्छिष्टा त्यापमोहितः । सदैवैवैव पित्र्ये च आत्मानमवसादयेत् । अर्धपीत्वा तु गंडूपमर्थं लवस्वामहीतले । रसातलगतानां गास्तेन ग्रीणंति नित्यं इति व्यासोक्तेः । गंडूषममृतापिधानमसीति जलपानम् । एतदकरणे प्रायश्चित्तमुक्तं भारते—यद्युतिष्ठत्यनाचां तोभुक्तवानासनात्ततः । सद्यः

स्नानं प्रकुर्वीत सो न यः प्रयते भवेत् । शान्ता तपः—आचम्य पात्रमुत्सार्य किंचिदार्द्रं पाणिना । केचिदुत्तरापोऽनोत्तरं ग्रथमंगडूषः पश्चाद्धस्तप्रक्षालनमाहुः । तन्न । पूर्वोक्तग्रंथविरोधात् । देवलः—भोजने दंतलया नि निर्हृत्य च मनश्चरेत् । दंतलग्नमसंहार्यं श्रेयं तदपि दंतवत् । नतत्र बहुशः कुर्याद्यत्नमुद्धरणं प्रति । मार्कण्डेये—अनूत्तिष्ठन्न कुर्वीत भुक्त्वा दंतविशोधनम् । दंतलेपे कालांतरच्युते बौधायनः—तस्य क्वैवं शुचिर्न पुनस्त्यागोत्तरमाचामेदिति । निगिरन्नेव तच्छुचिरिति याज्ञवल्क्यः । अतस्त्यागनिगिरणयोर्विकल्पः । मदनरत्ने गौतमः—गंडूषस्याथ समये तर्जन्यावक्रवर्षणम् । यः करोति स मूढात्मारौरेवेन केवसेत् । हस्तक्षालनोत्तरहस्तादौ स्नेहशेषेन दोषः । द्वावेवोद्धौ स्मश्रुकुरौ स स्नेहौ भोजनादनु । अदुष्टान् शक्तिजः प्राहवालवृद्धस्त्रियो मुखमिति वृद्धपराशरोक्तेः । गंडूषप्रक्षेपश्च कांस्यपात्रेन कार्यः । तथा चांगिराः—गंडूषपादशौचं च कृत्वा वैकांशभाजने । भूमौ निक्षिप्य षणमासात् पुनराहारमादिशेत् । उत्तरार्धे कांस्यपात्रमिति शेषः । पुनराहारं तत्क्षणं पात्रांतरानयनं वा । माघवीये व्यासः—तस्माद्देशान्मनागपसृत्य विधिवदाचामेदिति । तदुत्तरं द्विराचामेदित्युक्तं । विष्णुपुराणे—अंतर्वलायमेभूमेरपामद्भ्यनिलस्य च । भवत्वेतत्परिणतं ममास्त्वव्याहृतं सुखम् । अगस्ति कुंभकर्णचशनिचवडवानलम् । आहारपरिणामार्थं संस्मरामि वृकोदरम् । आतापिर्भक्षितो येन वातापिश्च महसुरः । समुद्रः शोषितो येन समेऽगस्त्यः प्रसीदतु । इत्युच्चार्य स्वहस्तेन परिमुञ्च्य तत्तथोदरम् । अत्रिः—आचांतोप्यशुचिस्तावद्यावत्पात्रमनुद्धृतम् । उद्धृतोप्यशुचिस्तावद्यावद्धर्मिर्न लिप्यते । भूमावपि हिल्लितायां तावत्सादशुचिः पुमान् । आसनादुत्थितस्तस्माद्वावन्न स्पृशेत महीम् । आपस्तंबः—यत्र मुज्यते तत्समूह्या निहत्या वोक्ष्यते देशं त्यलेपात्संस्तुत्याः स्निग्धैः संश्रित्योत्तरतः शुचौ देशे रुद्राय निनये देवं वा स्तुष्विवं भवत्विति । आश्वलायनः—ततः शतपदंगत्वा वीक्ष्यादित्यंशनैः शनैः । पाणिनो दकमालभ्य मंत्रमेनं समुच्चरेत् । काशीखंडे—इत्यत्र परिसंकल्प्य प्रक्षाल्य चरणौ करौ । ततोऽन्नपरिणामार्थं मंत्रानेतानुदीरयेत् । अग्निराप्याययन्धातून्पार्थिवान्परिवारितः । दत्तावकाशो न भूमे

जरयत्वस्तुमेसुखम् । प्राणापानसमानानामुदानव्यानयोस्ताथा । अन्नपुष्टिकं चास्तुभमाप्यव्याहृतसुखम् । समुद्रो वडवाग्निश्च ब्रह्मो ब्रह्मस्य नं दनः । मयाम्यवहृतं यत्तदशेषैर्यत्त्वमी । विष्णुः—विष्णुः समस्तो द्रियदेहदेहिप्रधानभूतो भगवान्यथैकः । सत्येन तेनान्नमशेषमेतदारोग्यदमेपरिणाममेतु । इत्युच्चार्य स्वहस्तेन परिसृज्यात्तथोदरम् । ऋग्विधानेशन्नो मवेति द्वाभ्यामुक्तत्वान्नप्रयतः शुचिः । हृदयं पाणिना स्पृष्ट्वा ज्योर्गजीवेद गदः सुखी । हारीतः—पश्चात्तदन्नशेषं बलिं हरेदिति । एतच्च पाकशिष्टेन रोद्रबलिहरणमिति जयस्वामी । धर्मप्रश्ने ब्रह्मचारिप्रकरणे—मुक्त्वा स्वयममन्नं क्षालयीतेति । अमन्नभोजनस्य । भिक्षापात्रस्य त्वन्येन क्षालनेन दोष इत्युज्ज्वला । उभयोरपि पात्रयोर्ग्रहणमित्यन्ये । स्वातका दीनामप्येतत् ।

तांबूलभक्षणविचारः । विशेषानुपक्रमेण मार्कण्डेये—भूयोप्याचम्य कुर्वीत तत्तांबूलभक्षणम् । माधवीये वसिष्ठः—सुपूगं च सुपत्रं च सुचूर्णेन समन्वितम् । अदत्त्वा द्विजदेवेभ्यस्तांबूलं वर्जयेद्विजः । एकपूगं सुखारोग्यं द्विपूगं निःफलं भवेत् । अतिश्रेष्ठं त्रिपूगं च अधिकं नैव दुब्यति । मार्कण्डेये—पर्णग्रंथं पूर्णपूगं च चूर्णपूगं च शक्रस्यापि श्रियं हरेत् । अकृत्वा च मुखे पर्णपूगं खादति यो नरः । दशजन्म दरिद्रस्तु अन्ते च न हरिस्मृतिः । नित्यं खादति तांबूलं च क्रमभूषाकरं नरः । नमुच्यत्यच्युतस्येव तत्स्यमं दिरिमिदिरा । चूर्णपूगदलाधिक्ये साम्ये चापि सति क्रमात् । दुर्गधारगसौगंध्यबहुं गान्धिविदुर्बुधाः । मदनरत्ने वसिष्ठः—पर्णमूले भवेद्भ्याधिः पर्णग्रंथे पापसंभवः । चूर्णपर्णहरेदायुः शिरा बुद्धि विनाशिनी । तस्मादग्रं च मूलं च शिराश्चैव विशेषतः । चूर्णपर्णवर्जयित्वा तांबूलं भक्षयेद्भुवः । आश्वलायनः—यत्ते श्वविधवायाश्च दीक्षितस्य बटोरपि ।

१ यादृष्टि सर्वभूतानां याचदृष्टि स्वभावजा । तदुष्टीनां विनाशाय नारदसंसारम्यहम् । इति सच्चित्सुखानन्देष्टिदोषेन बाधते । अजनीगर्भं समभूतं कुमारं ब्रह्मचारिणम् । दृष्टिदोषविनाशाय हनूत संसारम्यहम् ।

तांबूलभक्षणवर्ज्यमैशुनंचविशेषतः । विद्याकामोऽनिशरात्रौतांबूलंतुनभक्षयेत् । कृष्णभट्टीये—मातापित्रोःक्षयश्राद्धेतथैवक्षयसूतेके । तांबूलंचर्वयेद्यस्तुपितृहासनिगद्यते । हेमाद्रौजाबालः—दंतधावनांबूलैलाभ्यंगमभोजनम् । रत्नौषधपराग्नंचश्राद्धकृत्सप्तवर्जयेत् । यन्तुकृष्णभट्टीये—नित्यश्राद्धेत्वमाश्राद्धेआद्धेचापरपक्षिके । तांबूलचर्वणेदोषोनेतिशातातपोऽब्रवीदिति तन्निर्मूलम् । उक्तविरोधात् । लघुनारदीये—दशम्यादिमहीपालत्रिदिनंपरिवर्जयेत् । गंधतांबूलपुष्पाणिस्त्रीसंभोगमहाशयः ।

दिनशेषभागकृत्यम् । विष्णुरहस्ये—गात्राभ्यंगंशिरोभ्यंगतांबूलंचानुलेपनम् । व्रतस्थोवर्जयेत्सर्वयचान्यच्चनिराकृतम् । दक्षः—भुक्त्वातुसुखमास्थायतदन्नपरिणामयेत् । इतिहासपुराणद्वैःषष्ठसप्तमकौनयेत् । अष्टमेलोकयात्रातुवहिःसंध्याततःपुनः । आयुर्वेदे—भुक्त्वोपविशतस्तुदंबलमुत्तानशायिनः । आरोग्यं वामकुक्षौतुमृत्युर्धावतिधावतः । इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्रीभद्रामकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेभोजनप्रकरणम् ॥

सायंसंध्याविचारः । व्यासः—सच्छास्त्रादिविनोदेनसन्मार्गस्याविरोधिना । दिननयेत्ततःसंध्यामुपतिष्ठेत्समाहितः । यमः—चत्वारिखलुकर्माणिसंध्याकालेषुवर्जयेत् । आहारमैशुनंचिन्द्रांस्वाध्यायंचचतुर्थकम् । संवर्तः—सादित्यांपश्चिमांसंध्यामर्धांस्तमितभास्कराम् । अत्रसायंसंध्यायाःकालकर्तव्यतादिसंध्याप्रकरणेज्ञेयम् । विशेषमाहचंद्रिकायांव्यासः—प्रत्यङ्मुखोपविष्टस्तुगायत्रीतुजपेत्ततःबह्वचसूत्रेपि—उत्तरापराभिमुखोन्वष्टमदेशंसावित्रीजपेदिति । आद्धेमुक्तवतःसंध्यानिषेधमाहआद्धचंद्रोदयेयमः—पुनर्भोजनमध्वानं

१ इद्धासरस्वतीकृष्णापीतवज्राचतुर्भुजात् । दक्षचक्रगदापद्महस्तागरुडबाह्वनाम् । वदर्याश्रमवासातामायातीसूर्यमंडलात् । वैष्णवीत्र्यक्षरासाक्षादेवीमावाहयाम्यहम् ॥ इति ।

भारमायासमैथुने । संध्याप्रतिग्रहं होमं श्राद्धभोक्ता एव ज्ञेयत् । अयं संध्यानिषेधः प्रायश्चित्ताकरणे । तदाह—सायं संध्याप्रक्रम्य—दशकृत्नः
 पवित्रो गायत्र्या श्राद्धमुद्दिजः । ततः संध्यामुपासीत शुभे च तदन्तरम् । अत्र दशकृत्नः पवित्रेदितिसंबंधः । इदं मनूक्तं प्रायश्चित्तं श्राद्धीयविषय
 मिति माधवः । संध्याधिकारार्थमिति पृथ्वीचंद्रः । गौडास्तु—सायं संध्यापराब्रंचछेदं न च वनस्पतेः । अमावास्यां न कुर्वीत गत्रिभोजनमेव च ।
 धूतचकलहं चैव सायं संध्यादिवाशयम् । श्राद्धकर्तृचभोक्ता च पुनर्भुक्तिं च वर्जयेदिति कामधेनौ चाराहात् कर्तुरपि सायं संध्यानिषेधमाहुस्तन्नि
 र्मूलम् । यत्तु—द्वादश्यापंचदश्यांच संकांतौ श्राद्धनासरे । सायं संध्यां न कुर्वीत कुर्वंश्च पितृहाभवेदिति कालकौमुद्यां वचनतदपि निर्मूलम् ।
 शुक्तं चैतत् । ततः संध्यामुपासीतेत्युक्तेः । तेन श्राद्धभोजननिमित्तं अन्यत्प्रायश्चित्तम् । पार्वणश्राद्धे तु पदप्राणायामादिति विश्वादर्शः ।
 तदिदं न संध्याधिकारार्थं किंतु श्राद्धभोजननिमित्तम् । यत्तु—प्राणायामत्रयकृत्वा प्रणवेनाभिमंत्र्य पदम् । ततः संध्यामुपासीत शुद्धिः स्याच्छ्राद्ध
 भोजिनामिति तन्न श्राद्धपरम् । प्रायश्चित्तगौरवादिति प्रयोगपारिजातः । याज्ञवल्क्यः—उपास्य पश्चिमां संध्यां हुत्वा मीनसमुपास्य च ।
 भृत्यैः परिचृतो भुक्त्वानातिवृष्याथ संविशेत् । चकारो वैश्वदेवो देरणिग्रहणार्थम् । सायं वैश्वदेवः पाकांतरेण कार्गोनपुनर्भुक्तशिष्टेन । नवश्रा
 द्दस्य यच्छिष्टं गृहे पर्युषितं च यत् । दंपत्योर्भुक्तशिष्टचभुक्त्वा चांद्रायणं चरेदिति चंद्रिकायां वचनात् । यदार्पणमभोज्यस्यान्नतेन यजेत इत्या
 पस्तंबोक्तेः च । विष्णुपुराणे—तत्रापि श्वपचादिभ्यस्तथैवान्नापवर्जनम् । तत्रैव—पुनःपाकमुपादाय सायं मप्यवनीपते । वैश्वदेव
 निमित्तं वैपत्न्यासार्धं चर्लिहरेत् । सायं त्वन्नस्य सिद्धस्य पद्मं व्रंचर्लिहरेत् । दक्षः—प्रदोष पश्चिमौ यामौ वैदाभ्यासरतो नयेत् । यामद्वयं शयान
 स्तु गृहभूयाय कल्पते । शौनकः—निशायाः ग्रथमेयमेजपयज्ञार्चनादिकम् । स्वाध्यायो भोजनं प्रोक्तं वर्जयित्वा महानिशां । व्यासः—
 महा निशातु विज्ञेयमध्ययामद्वयं निशि । शौनकः—पश्चात्तेन तथा मेजपयज्ञार्चनादिकम् । ब्रह्माभ्यासोऽपि तत्रैव वर्जयित्वा तु भोजनम् । इति

शयनविचारः । हारीतः—नसंधिवेलायांशयीतननशोनाशुचिर्नग्रेनोच्चैर्निशायांभाषेति । प्रगेप्रातः । अतएवपृथ्वीचंद्रोदयेस्मृत्यंतरे—आसनंशयनंयानंजायापत्यंकमंडलुम् । शुचीन्यात्मनएतानिपरिषामशुचीनिनु । कौर्मे—अश्रद्धोऽशुचिःशयितःस्वाध्यायंस्नानभोजनम् । बहिर्निष्क्रमणंचैव नकुर्वीतकदाचन । नवीजयेच्चवर्षेणनदेवायतनेस्वयेत् । चंद्रिकायांगोभिलः—स्नातकःस्नापकालेवैणवंदंडमुपनिदधातीति । स्वप्यादित्यनुवृत्तौशंखलिखितौ—नदीर्णायांखट्टायांनान्यसेवितायामनभ्युक्ष्यनभूतग्रहायतनेनश्मशानवृक्षच्छायासु नपर्वणिरभसोत्सवेचेति । पर्वणिप्रतिपत्यंचदश्याःसंधौ । रभसोत्सवेपुत्रजन्मादौ । हारीतः—नप्रत्यक्तिर्यगुदक्शिराःकोणशिराःपश्चिमशिराउत्तरशिराश्चेति । मार्कंडेये—प्राक्शिरःशयनेर्विद्याद्धनमायुश्चदक्षिणे । पश्चिमेप्रचलांचिताहा निमृत्युतथोत्तरे । शून्यालयेश्मशा नेचपशिवृक्षेचतुष्पथे । महादेवगृहेवापिमातृवेश्मनिनस्वयेत् । नयक्षनगायतनेस्कंदस्यायतनेतथा । कूलच्छायासुचतथाशार्करालोष्ठपां सुषु । नस्वपेक्षतथादर्भेविनादीक्षांकथंचन । धान्यगोदेवविप्राणांगुरूणांचतथोपरि । नाकाशेसर्वतःशून्येनचचैत्यद्रुमेतथा । गार्ग्यः—स्वगृहेप्राक्शिराःशेतेश्चाशुर्येदक्षिणाशिराः । प्रत्यक्शिराःप्रवासेतुनकदाचिदुदक्शिराः । भारते—शय्यार्धतस्यचाप्यत्रस्त्रीपूर्वमधिषति । तदक्षिणेशयीतेति । उशाना—नतैलेनाभ्यक्तशिराःस्वपेदिति । पैठीनस्मिः—नादीक्षितःकृष्णचर्मणिसुप्यादिति । आपस्तंबः—सदानिशायांदारान्प्रत्यलंकुर्वीतेति । विष्णुपुराणे—शुचैदेशेविविक्तेतुगोमयेनोपलेपिते । प्रागुदक्प्रवर्णेचैवसंविशेत्सुसदाब्जुधः । मंगल्यंपूर्णकुंभंचशिरोदेशेनिधायतु । वैदिकैर्गासुडैर्भैरवैरक्षाकृत्वास्वपेत्ततः । हारीतः—क्षालितचरणःसर्वतोरक्षांकृत्वोदकपूर्णघटादिमंगलोपेतत्वात्माभिरुचितामनुपहतांसुत्रामाणमितिपठन्शय्यामधिष्ठायरात्रिसूक्तंजत्वाविष्णुनमस्कृत्य । सर्पापसर्पभद्रंतेदूरंगच्छमहाविष । जनमेजयस्य यज्ञांतेआस्तीकवचनंस्मर । आस्तीकवचनंश्रुत्वायःसर्पाननिवर्तते । शतधाभिद्यतेभूधिशिशुश्चफलंयथा । इत्येतच्छ्लोकद्वयंजत्वेष्टदेवतांस्मृत्वा

साधिमास्थायान्यांश्चवैदिकान्मन्त्रान्जह्वाङ्गलश्रुतिशंखचगृण्वन्दक्षिणशिराःस्वपेदिति । विष्णुपुराणे—रात्रिसूक्तं जपन्सृत्वा देवांश्चसुखशा-
यिनः । तानाहगोभिलः—अगस्तिर्माधवश्चैवमुचुङ्कदोमहसुनिः । कपिलोमुनिरास्तीकःपंचैतेसुखशायिनः । शयीतित्यधिकृत्यह्य-
रीतः—नान्यपूर्वेनानुवंशास्तीर्णेनाऋमपीठोपधानेनचासनेइति । अन्यपूर्वेअन्योपभुक्ते । चंद्रोदेयस्मृतिः—आसनंशयनंयनंजायाप-
लं कमंडलुम् । शुचीन्यात्मनएतानिरेयामशुचीनिनु । विष्णुः—नाकाशेनपालाशेनपंचदारुक्तेनगजभग्नकृतेनभिन्नेनाग्निद्युतेनघटसिक्तदुमजे-
नदेवायतनेनगणमध्येनहुताशोपरिनभस्मनिनाशुचौदेशेनपर्वतमस्तकेशयीतेति । पंचदारुजेपंचजातीयदारुक्तेइतिटोडरानंदः । तत्र ।
वक्ष्यमाणविष्णुपुराणविरोधात् । शंखलिखितौ—नविशीर्णखट्वायामनभ्युक्ष्यनभूतयक्षग्रहायतनेपुनऋमशानवृक्षच्छायासुशयीतेति ।
चंद्रिकायांप्रचेताः—नविशीर्णखट्वायानान्यवर्णेपशयितायांस्वपेदिति । विष्णुपुराणे—नैकांशालंनवांभगानांसमांमलिनांतथा ।
नचदंतमयीशय्यामधितिष्ठेदनास्तृताम् । मृतदंतमयेविद्युद्गन्धेदर्भपलाशजे । नशयीतनरोधान्येशयनेपंचदारुजे । पंचदारुणिचोक्तानिचूत-
जंबूहुमास्तथा । अऋमपीठोत्थितांश्चैवघटसिक्ततरुस्तथा । करिभग्नकृतेचैव नशयीतकाचिन्नरः ।

संभोगेनिषिद्धदेशदिनादि माघव्यामादित्यपुराणे संभोगेनिषिद्धदेशाउक्ताः—चैत्यचत्वरसौधेषुनैवेदेवचतुष्पथे । नैव
ऋमशानोपवनसलिलेषुमहीपते । काशीखंडे—एककाष्ठमयीशय्यानातितृप्तोऽथसंविशेत् । विष्णुः—नविद्युद्गन्धेनवालपधान्योपरिनसं-
ध्यायानार्हेति । कल्पतरौकात्यायनः—गौर्णमास्याममावास्यामधःशय्याविधीयते । अनाहिताग्नेरप्येषपापश्चादशेर्विधीयते । टोडरानंदे
तीर्थसौख्येस्कांदे—वार्षिकांश्चतुरोमासान्प्रसुप्तेवैजनादने । पंचखट्वादिशयनंवर्जयेद्भक्तिमात्रः । अनृतौवर्जयेद्भार्याभांसंमधुरौदनम् ।

तिथितत्वेस्कांदि—खंडनंनखकेशानामैशुनाध्वगमेतथा । आभिषंकलहंहिसावर्षवृद्धौविवर्जयेत् । पराशरः—नर्मदार्यैर्नमःप्रातर्नर्मदा
यैनमोनिशि । नमोस्तुनर्मदेतुभ्यत्राहिमांविषसर्पतः । यमः—भुंजीतद्वार्द्रपाणिस्तुनार्द्रपाणिःस्वयेन्निशि । विष्णुः—निद्रासमयमा
साधतांबूलवंदनात्यजेत् । पर्यंकात्प्रमदांभालात्पुंड्रपुष्पाणिमस्तकात् । बौधायनः—नपर्वणिनश्राद्धेनव्रतीनदीक्षितश्चेति । दीक्षितोदीक्षा
व्यसंस्कारवान् । सोप्यवभृथेष्टियावत् । पर्वाणिविष्णुपुराणे—चतुर्दश्यष्टमीचैवअमावास्याचपूर्णिमा । पर्वाण्येतानिराजैर्द्रविंसंक्रां
तिरेवच । तैलस्त्रीमांससंभोगीपर्वस्वेतेषुयःपुमान् । विष्णुमूत्रभोजनंनमनस्कंप्रतिपद्यते । सामान्यतश्चतुर्दश्यष्टमीग्रहेपिकृष्णपक्षस्यतेग्राह्ये ।
कृष्णाष्टमीचतुर्दश्योःपूर्णिमादर्शसंक्रमइतिस्कांदादितिपृथ्वीचंद्रः । तन्न । षष्ठ्यष्टम्यावमावास्याउभेपक्षेचतुर्दशी । मैथुनंचनसेवेतद्वा
दर्शीचममप्रियामितिटोडरानंदेचाराहविरोधात् । संस्कारटोडरानंदेकौर्मे—ब्रह्मचारीभवेन्नित्यंतद्वज्रन्मत्रयाहनि । कल्पतरौचं
द्रिकायांचामने—नाभ्यंगमर्केनचभूमिपुत्रेक्षौरंचशुकुजेचमांसम् । बुधेचयोषित्परिवर्जनीयाशेषेषुसर्वाणिसदैवकुर्वात् । मूलेष्टुगेमाद्रप
दासुमांसंयोषिन्मघाकृत्तिकयोत्तरासु । वर्ज्येतिपूर्वाधांपंगः । याज्ञवल्क्यः—एवंगच्छन्स्त्रियंक्षामांमंभामूलंचवर्जयेत् । यत्तुरत्नमा
लयायं मूलोत्तरयोसक्तिःसैतद्विरोधादनित्या । ऋतुः—ऋतुकालाभिगामीस्यात्स्वदारनिरतःसदा । यःस्वदारावृत्तुज्ञातान्स्वस्थःसन्नोपगच्छति ।
श्रृणुहत्यामवाभोतिनात्रकार्याविचारणेतिदेवलोक्तेः ।

ऋतुदिननियमः संभोगोत्तरंशौचंच । ऋतुमाहयाज्ञचल्क्यः—षोडशतुर्निशाःस्त्रीणांतस्मिन्युगमासुसंविशेत् । ब्रह्मचार्येवप

१ विष्णुपुराणे—जरत्कारोर्जरत्कार्यासमुत्पन्नोभहायशा । आस्तीक सत्यसवोमापन्नगेभ्योभिरक्षतु । रात्रीव्यव्यदायतीइतिरात्रीसूक्तजम्बा नमोनदैकेश्वरायेतिनत्वप्रा
च्यादक्षिणतोवाशिर् कृत्वास्वपेदितिकमलाकार । २ वामनपुराणे—बुधेचयोपानसमालभेतपूर्णासुयोषित्परिवर्जनीया ।

वैष्णवाद्याश्चतस्रश्चवर्जयेत् । मनुः—तासामाद्याश्चतस्रस्तु निर्दितादशीचया । चतुर्दशीचशेषाः स्युः प्रशस्तादशरात्रयः । मैथुनप्रशस्तः ऋतुकालिकद-
 शरात्रमध्ये मैथुननिषिद्धतिथिनक्षत्रवारादीनां दर्शानां क्रमेण संभवस्तत्र पूर्वस्वप्निमैथुने दोषाभावः । ऋताहुपेयादित्यन्तायोगाल्पयोगव्यवच्छेदस्य वि-
 ध्यर्थत्वादिति शंकोरुपाध्यायाः । तन्न । पूर्वस्वप्निनिषेधात् । अतोयत्र दृष्टार्थानिषेधः स्मृत्यर्थशास्त्रयोर्विरोधो वा तत्रार्थशास्त्रबाधः । बौधायनः—
 एवमजरो ब्रजेत्काम्ययावत्सन्निपातंच सहशय्याततो नोदकस्पर्शनमपि वालेपान्प्रक्षाल्याचम्य प्रोक्षणमंगानामिति । यावत्स्वलनं तावत्सहवाशय्या-
 ततो नाना पृथक्शयीयातामित्यर्थः । उदकस्पर्शनं स्नानमिति हरदत्तः । एतद्वतौ । अन्यत्र लेपान्प्रक्षालयेत्यादि । ऋतौ तु गर्भं शक्तिवात्स्नानं मे-
 ततो नाना पृथक्शयीयातामित्यर्थः । मूत्रपुरीषवच्छौचं मूत्रपुरीषवदिति दृढश्रुत्या तानपात् मूत्रपुरीषवच्छौचमार्जयेत् । याज्ञवल्क्यः—नम्रः स्नात्वा च
 शुनिनः स्मृतम् । अनृतौ तु यदा गच्छेच्छौचं मूत्रपुरीषवदिति दृढश्रुत्या तानपात् मूत्रपुरीषवच्छौचमार्जयेत् । याज्ञवल्क्यः—नम्रः स्नात्वा च
 मुक्तंचंद्रिकायाम् । अष्टम्यांच चतुर्दश्यां दिवा पर्वणि मैथुनम् । कृत्वासचैलं स्नात्वा तु वारुणीभिश्च मार्जयेत् । नद्यां परस्त्रियं दृष्ट्वा दिनमेकं व्रती भवेदिति तदभ्यासपर-
 सुस्वाचगत्वाच्चैव दिवा स्त्रियम् । यत्तु शंखः—दिवा तु मैथुनं गत्वा नम्रः स्नात्वा तथांभसि । नद्यां परस्त्रियं दृष्ट्वा दिनमेकं व्रती भवेदिति तदभ्यासपर-
 मिति शूलपाणिः । अत्र मैथुनोत्तरं सहशय्यानिषेधात्तदभावे सहशय्या । सन्निहितमर्तुकायाः पृथक्शयनस्य दंडत्वात् । पृथक्शय्या तु नारीणां मन्त्र-
 स्त्रवध उच्यते इति वचनात्—तस्मात्सर्वा स्त्रियो वालेभर्त्रा सहोपि वा पृथक् । निशिनोशयनं कुशुः कंचुकीकर्णभूषणैः । हारैश्च कंठसंसक्तैः सह चेद्विध-
 वास्तुताः । भविष्यंति न संदेहः कुशुः शय्यां पतिव्रता इति स ह्याद्रिखंडाच्च हारादिभिः सहेत्यर्थः । स्नानं पुंसः न स्त्रियाः । तस्याः शुचित्वात् ।
 तदा हयोगयाज्ञवल्क्यः—उभावप्यशुची स्यातां दंपती शयनंगतौ । शयनादुत्थितानारी शुचिः स्यादशुचिः पुमान् । वृद्धपराशरः—
 चातुर्वर्ण्यां शुचिर्नारी कृताभिगमनापि वा । विप्रे मैथुनि निस्नानं राजकेपि शिरोविना । नाभियावद्विशस्तद्वह्निगशौचं यशद्रेके । स्त्रिया विशेषमा-
 हस एव—न च कुर्वीत सा स्नानं नाभेरधस्तु शोधयेत् । गौतमः—न मैथुनीभूय शौचं प्रति विलंबेदिति । मनुः—अमावास्यामष्टमी च पौर्णमासी

चतुर्दशीम् । ब्रह्मचारीभवेन्नित्यमनृतौष्णतकोद्विजः । ऋतौनिरवकाशेश्राद्धादावपिगच्छेत् । यथाषोडशेहनिपरदेशादागतस्याग्नेऋत्वभा
वादगमनेदोषोगमनेदातुर्भोक्तुश्चादोषः । तथाचविज्ञानेश्वरः—एवंगच्छन्नब्रह्मचार्येवभवतीति । यत्तुहेमाद्रौशिवरहस्ये—दिवाज
न्मादिनैचैववनकुर्वान्मैथुनं व्रती । श्राद्धं दत्त्वाचभुक्त्वाचश्रेयोर्थीनचपर्वस्विति तदनुत्तरम् । ब्रह्मचार्येवभवतियत्रतत्राश्रमेवसन्निवसन्निवसन्तः ।
माधवीयेतु—ऋतुकालंनियुक्तोवानेवगच्छेत्स्त्रियं क्वचित् । तत्रगच्छन्समाप्नोतिह्यतिष्ठन्फलमेवत्वितिबृद्धमनूक्तैः । श्राद्धेब्रह्मचर्यभावश्चकमि
त्युक्तम् । यत्तुधर्मप्रदीपे—आमेहमेतथानिलेनादीश्राद्धेतथैवच । व्यतीपातादिकेश्राद्धेनियमान्परिवर्जयेदिति तन्निर्मूलम् । भारते—
स्नातांचतुर्थेदिवसेरात्रौगच्छेद्विचक्षणः । यत्तुनारदः—रजोदर्शनतोऽस्पृश्यानार्योदिनचतुष्टयम् । ततःशुद्धक्रियाश्चैताःसर्ववर्णेष्वयंविधि
रिति । तत्रास्पृश्यत्वंकर्मानधिकाररूपंज्ञेयम् । स्मृत्यंतरेचतुर्थीनिषेधोऽपत्याप्यायुष्टादिदोषार्थः । चतुर्थीप्रभृत्युत्तरोत्तराःप्रजानिःश्रेयसार्थ
मित्यापस्तंबोक्तेः । रात्रौचतुर्थीपुत्रःस्यादत्यायुर्धनवर्जितइतिव्यासोक्तेश्चेतिटोडरानंदः । अन्येतुह्यानंरजस्वलायास्तुचतुर्थेहनि
शस्यते । गम्यानिवृत्तेरजसिनानिघृत्तेकथंचनेत्यापस्तंबोक्तेःरजोनिघृत्त्यनिघृत्तिभ्यांव्यवस्थेत्याहुः । सर्वास्वयुग्मासुगमनं युग्मास्वितिवहुवचना
दितिबिज्ञानेश्वरः । अनृतावपिगमनमाहगौतमः—ऋतावुपेयात्सर्वत्रवाप्रतिषिद्धवर्जमिति । यत्तुभारते—अनृतौमैथुनं
गच्छेद्वीजसौन्यकरोम्यहमिति तत्स्त्रियनिच्छापरम् । वाराहे—यस्तुपाणिगृहीतायांमासेकुर्वीतमैथुनम् । भवंतिपितरस्तस्यतमांसं
रेतसोभुजः ॥

अगम्याःस्त्रियः । आश्वलायनः—प्राग्रजोदर्शनात्पत्नीन्याद्रत्वापतत्यधः । एतदपवादःव्यवहारचमत्कारेकद्वयपसंहि
तायाम्—वर्षाद्वादाशकादूर्ध्वयदिपुष्पंबहिर्नहि । अंतःपुष्पंभवत्येवपनसोऽंडुबरादिवत् । अतस्तत्रप्रकुर्वीततत्संगंबुद्धिमान्नरः । छंदोगपरि

शिष्टे—अजातव्यजनालोभ्रीनतयासंहसविशेत् । बौधायनः—खदारोपुनातीर्थउपेयादिति । तीर्थयोनिः । सएव—नदिवासंध्योर्न मलिनानवयोधिकांनाभ्यक्तोनोरोगपरइति । वयोधिकागतरजस्का । आयुर्वेदे—ग्राम्यधर्मेल्यजेत्पत्नीमनुत्तानांरजस्वलाम् । अप्रियामप्रि याचारादुष्टसंकीर्णमैथुनाम् । अतिस्थूलंक्लृशांमृतांगभिर्निमन्ययोपितम् । वर्णिनीमन्योनिचगुरुदेवनृपालये । चैत्यइमशानायतनचत्वारं लु चतुष्पथे । पर्वण्यनगदिवसेशिरोहृदयताडिनिम् । अत्याशितोधृतःशुक्रान्दुःस्वितांगःपिपासितः । बालवृद्धोन्यवेगार्तस्यजेद्रोगीचमैथुनम् । ग्राम्यधर्मोमैथुनम् । वेगोविण्मूत्रादिः । प्रव्यक्तगर्भापतिरब्धियानंमृतस्यबाहंशुरकर्मसंगम् । तस्यानुयत्नेनगयादितीर्थयागादिकंवास्तुविधिं न कुर्यात् । प्रव्यक्तगर्भावनिताभवेन्मासत्रयात्परम् । संगतेत्यर्थः । सांबपुराणे—नदिवाँमैथुनगच्छेद्धंघकीमविवक्षिताम् । प्रव्राजिनीनो त्कृष्टांपिगलाकुष्ठिनीयोगिनीचित्रिणीस्वकुलजांसंबंधिनीहीनामपस्मारिणीचवर्जयेदिति । गारुडे—शुष्कमांसाःस्त्रियोवृद्धाबालार्कस्त रुणं दधि । प्रसातेमैथुनंनिद्रासद्यःप्राणहराणिषट्इति ।

प्रभातैमैथुननिद्रासद्यःप्राणहराणिषट्पद्वति ।
 सुखसंभोगयोगः । तथा—शिरःसुधौतंचरणौसुमाजितौवरांगनासेवनमल्पभोजनम् । अनग्रशायित्वमपर्वमैथुनचिरप्रनष्टांश्रियमानंति । तथा—सामार्यायागृहेदक्षसामार्यायाप्रियंवदा । सामार्यायाप्रियप्राणासामार्यायापतिव्रता । नित्यस्नातासुगंधाचनित्यंचप्रियवादिनी । अल्पमुक्चाल्पवादाचसततंगलैर्युता । सततधर्मबहुलासततंक्तुगामिनी । एवंयासत्क्रियायुक्तासर्वसौभाग्यवर्धिनी । यस्येदृशीभवेद्भार्यासदेवेंद्रोनमानुषः । कौर्मे—इत्येतदखिलं प्रोक्तमहन्यहनियद्विजाः । ब्राह्मणानांकृत्यजातमपवर्गफलप्रदम् । नास्तिक्यादथवालस्याद्राह्मणोनकरोतियः । सयातिनरकान्धोरान्काकयोनौचजायेते ।
 अथदुःस्वप्नशांतिः । शौनकः—स्वप्नोत्पातेषुचैतेषुकालरात्र्यधिदेवता । पूजाविधानंपूर्वोक्तं कुर्यादत्रापि यत्नतः । पूर्वोक्तं त्रिसूक्तक

ल्पवत् । होमंकुर्यात्प्रयत्नेनरात्रावेद्विजोत्तमः । उत्तैवविधानेनसमृत्तपायसंहुनेत् । प्रत्यृचंपायसंहुत्वारत्रीव्यख्यदितिक्रमात् । अष्टोत्तरशतंहुत्वास्तेनानेनवित्ता । स्वप्नाधिपतिमंत्रेणहुनेदष्टोत्तरशतम् । कालरात्रेर्नाममंत्रेणेत्यर्थः । गुरवेदक्षिणां दद्याद्ब्रह्महमपश्चनपि । तद्युक्तदक्षिणाभावेप्यशतोहोमकर्मणि । हिरण्यदक्षिणां दद्यात्तदानीमेवबुधः । वरकुकुभादिसकलतद्धोत्रेप्रतिपादयेत् । ब्राह्मणान्भोजयेच्छक्त्या सुशीलान्वेदपारगान् । भक्ष्यैश्चपायसाधैश्चरत्नानिसुबहूनिच । अनेनविधिनायस्तुशान्तिं कुर्वीतसंयतः । तस्यवर्षशतायुष्यंभवत्येवनेनसंशयः । इतिदुःस्वप्नशान्तिः ।

अथाशौचेकार्यकार्यनिर्णयः । तत्रप्रयोगपारिजातेजावालिः—संध्यापंचमहायज्ञान्नैत्यकंस्मृतिकर्मच । तन्मध्येहापयेत्तेषां दद्याद्द्वान्तेपुनःक्रिया । नैत्यकंनित्यश्राद्धम् । पंचयज्ञसाहचर्यात् । स्मृतिकर्मस्मृत्युक्तेदेवतार्चनादि । पुनस्त्वर्थे । यत्तुपुलस्त्यः—संध्याभिर्द्धिचरंहोमंयावज्जीवंसमाचरेत् । नत्यजेत्सूतकेवापित्यजनाच्छेदधोगतिमिति । यच्चयोगीश्वरः—संध्यास्नानंत्यजन्विप्रःसप्ताहाच्छूद्रतां ब्रजेत् । तस्मात्संध्यांचस्नानंचसूतकेपिनसंयजेदिति तन्मानससंध्यापरम् । निषेधस्तुमंत्रोच्चारणपरः । सूतकेमृतकेचैवसंध्याकर्मसमाचरेत् । मनसोच्चारयेन्मन्त्रान्प्राणायामभुतेद्विजइतिपुलस्त्योक्तेः—मनसेत्यर्घ्यदानान्यपरम् । सूतकेसावित्र्यांजलिंप्रक्षिप्यप्रदक्षिणंकृत्वासूर्यं ध्यायन्नमस्कुर्यादितिपैठीनसिस्मृतेः । अर्घ्यं सावित्र्याःप्राप्तावपिपुनर्वचनमानसोच्चारनिवृत्त्यर्थम् । अत्रदशसंख्ययागायात्रीजप्या । आपन्नश्चाशुचौकालेतिष्ठन्नपिजपेदशेत्याश्वलायनोक्तेरितिप्रयोगपारिजातः । अष्टाविंशतिकृत्वोत्रगायात्रींमनसाजपेदितिदेवजानीयेभरद्वाजः । सूतकेमृतकेकुर्यात्प्राणायाममंत्रकम् । तथामार्जनमंत्रांस्तुमनसोच्चार्यमार्जयेत् । गायत्रीसम्यगुच्चार्यसूर्योयार्घ्यंनिवेदयेत् । मार्जनंतु नवाकार्यमुपस्थानंचैवहि । अमंत्रकमितिप्राणायामेमानसोच्चारस्यापिनिवृत्त्यर्थम् । मनसोच्चार्येतितुसर्वस्यमानसोच्चारोप्राप्तेपिस्मृत्यंतरत्वाद्

दोषः । तेनार्थदानवर्जसर्वमनसाकार्यमुपस्थान्तुनेतिमाधवप्रयोगपारिजातस्मृतिरत्नाचल्यादयः । संध्यायामर्थदानस्यश्रौतत्वात्तदे-
 वाशौचेनुष्ठेयमितिचंद्रिका । विज्ञानेश्वरस्तु—उक्तवचनेपुपदार्थगणनंतदन्यपरिसंख्यार्थम् । अन्यथाविशेषणनस्यवैयर्थ्यपत्तेः ।
 तेनयावदुक्तमेवमनसाकार्यं उपस्थाननेतिविकल्पार्थमित्याह । दशगायत्रीजपस्तुचंडालादिस्पृष्टस्यानानाद्यसम्भवरः । एकादशाहप्रातःसंध्या
 प्याशौचवदेव तत्कालस्यदशरात्रांतःपातात् । तदूर्ध्वतुशुद्धिदशावत् अशुचित्वाभावात् । नचमुख्यकालवदेवगौणकालेपितत्करणमिति
 युक्तं उक्तेहेतोरितिकेचित् । निष्कर्षस्तु सूर्योदयोत्तरदंडत्रयस्यमुख्यकालत्वोक्तेः प्रधानविध्यनुग्रहाच्च सूर्योदयोत्तरशुद्धकालइवसांगसंध्या
 वदनमिति । अर्घ्यातामानसीसंध्याप्राणायामविवर्जितेतिच्यवनोक्तेरर्घ्यातासंध्येति तच्चचंद्रिकाद्यलिखनान्निर्मूलम् । एतेनाशौचेर्घ्याता
 संध्येतिवदन्विधानपारिजानोपपास्तः । कात्यायनः—सूतकेमृतकेचैवरोगोत्पत्तौतथाच्चनि । मानसीतुजपेतसंध्यांकुशवारिविवर्जि-
 ताम् । आशार्क—आशौचेकर्मणांत्यागःसंध्यादीनाविधीयते । होमःश्रौतेतुकर्तव्यःशुष्कात्रेनापिवाफलैः । होमःसायप्रातर्नतुवैश्वदेवः ।
 जन्महानौसगोत्रस्यकर्मत्यागोनविद्यते । शालभौकेवलेहोमःकार्यएवान्यगोत्रजैरितिजाचालस्मृततेः । विप्रोदशाहमासीतवैश्वदेवविवर्जित
 इतिसंवर्तोक्तेश्च । पंचयज्ञविधानंतुनकुयान्मृत्युजन्मनोरितिसंवर्तेनपंचयज्ञनिषेधोद्वैश्वदेवनिषेधेसिद्धेपुनःपृथङ्निषेधस्तैत्तिरीयाबर्थः । तेप
 पंचयज्ञभिन्नवैश्वदेवोक्तेः । हरदत्तस्तु—बहूचानांसूतकेपिवैश्वदेवोभवति—तानेतान्यज्ञानहरहःकुर्वीतेतिसर्वेपानित्यत्वोक्तावपि—तस्यद्वाव
 नध्यायौयदात्माशुचिर्यदेशइत्येनेनाशौचादौब्रह्मयज्ञस्यैवविशेषतोनिषेधादित्याह । तत्र । द्वावेवेत्यन्येनानध्यायांतरस्यैवव्यावृत्तेः । अत
 एवश्रुतिः— ब्रजन्नासीनःशयानोवेति । नतुतस्यैवेत्यनध्यायातरव्यावृत्तिर्नस्यात् । वैश्वदेवादिनिषेधविरोधाच्च । अत्रवैश्वदेवनिषेधेप्यसंस्कृ
 तान्नभोजननिषेधादन्नसंस्कारोभवत्येव । तत्रापि—वैश्वदेवासंभवेतुकुक्कुटाडप्रमाणकमितिमृतपितृकसपाकांतरपक्षइवसूतकिनोपिभवतीत्याहुः ।

आशौचिनोदीक्षाश्रौतयोर्विचारः । मदनपारिजाते—शिवविष्णवर्चनं दीक्षायस्य चापि परिग्रहः । श्रौतकर्मणि कुर्वीत नातः शुद्धिं मवाप्नुयात् । श्रौतातिदेशादुपासनादीनि अहरहः स्वाहाकुर्यादन्नाभावे येन केनचिदाकाष्ठादिति श्रुतादुपासनं होमोक्तेः । अत्र—कर्मवैतानिकं कार्यक्षानोपस्पर्शनात्स्वयमिति हारीतोक्तौ अग्निहोत्रस्य होमार्थं शुद्धिस्तात्कालिकी भवेदिति गोभिलोक्तौ च वैतानिकपदस्योपलक्षणार्थत्वादा शौचे श्रौतं स्वयंकुर्यात् । स्मार्ततुल्यागएव न स्वयंकर्तृत्वमिति प्रयोगपारिजातः । अन्यएतानि कुर्युरिति पैठीनसिस्मृत्यैः । स्मृतकेऽमृतके चैव अशुचौ श्राद्धभोजने । प्रवासादिनिमित्तेषु हावयेन्न तु हापयेदिति बृहस्पतिस्मृत्यैश्च श्रौतस्मार्तचान्येन कारयितव्यम् । त्यागमात्रे तु स्वयंकर्तृत्वम् ।

यज्ञादावाशौचिनोभ्यनुज्ञा । याज्ञवल्क्यः—ऋत्विजां दीक्षितानां च यज्ञियं कर्म कुर्वताम् । स त्रिव्रति ब्रह्मचारिदातु ब्रह्मविदां तथा । सद्यः शौचमिति सर्वत्रानुषंगः । दीक्षितस्य वैतानोपासनाः कार्यार्था इत्यनेन सिद्धेऽप्यधिकारे पुनर्वचनाजमानेषु स्वयंकर्तृत्वविधानार्थं सद्यः क्षानविध्यर्थे चेति विज्ञानेश्वरः । वस्तुतस्तु हारीतवचनादिषु वैतानिकग्रहणादुपलक्षणार्थत्वे मानाभावादन्यद्वाराकरणस्य वचनविनानुपपत्तेश्च स्वयं होमः श्रौतविषयः । अन्यएतानि कुर्युरित्यादीनां विशेषोपादानात् । मृतके तु समुत्पन्ने स्मार्तकर्मकथं भवेत् । पिडयज्ञं च रंहोमसगोत्रेण कारयेदिति कर्मप्रदीपे जानूकण्योक्तेऽनस्मार्तविषयत्वम् । श्रौतेतात्कालिकशुद्ध्यान्नाच्च । निर्णयामृत्यैः—स्मार्तउद्देशत्वागं स्वयंकुर्यादन्यद्वाराहोमादिकारयेत् नित्याग्निहोत्रादीनि स्वयमेव कुर्यादित्युक्तम् । तात्कालिकशुद्धिस्तु संकल्पात्पूर्वक्षणाभ्यामभ्यर्चनं पवर्गपर्यंतं धर्मयोग्यत्वलक्षणाज्ञेया । अतएव गोभिलः—अग्निहोत्रस्य होमार्थं शुद्धिस्तात्कालिकी भवेत् । पंचयज्ञान्न कुर्वीत ह्यशुद्धः पुनरेव स इति । हारीतोपि—कर्मवैतानिकं कार्यक्षानोपस्पर्शनात्स्वयम् । एतेनाशौचेऽसंपूर्णाग्निहोत्रे स्वयंकर्तृत्वमुक्तम् । न च वैतानिकत्वेन दर्शोपि स्वयंकर्तृत्वापत्तिः । तत्र कार्यत्वमात्रोक्त्या समाख्याप्राप्तकर्तृत्वाधेनानुपपत्तेः । अग्निहोत्रे तुलाघवाद्विकल्पप्राप्तस्वकर्तृकत्वनियामकत्वेनोपपत्तेः । यत्तु प्रयोगपारि

जातः—अग्निहोत्रेऽस्वकर्तृकत्वान्यकर्तृकत्वविकल्पः । यच्च स्मृत्यन्तरम्—वर्जयेत्सूतके कर्मनित्यनैमित्तिकादिकम् । आहिताग्नेः सदा शुद्धिः सद्य एव विधीयत इति तत्र पूर्वार्धमाशौचे कर्तव्यत्वेनाभिहितनित्यनैमित्तिकपरम् । उत्तरार्धतु वैतानिकपरमिति । तन्न । श्रौतेऽन्यकर्तृकत्वविध्यभावात् । स्वकर्तृकत्वनिषेधाभावाच्च । न चैवं श्रौतकार्यमिति वचनवैयर्थ्यं श्रौतनिषेधाभावादिति युक्तम् । अशुचित्वेन भ्रमप्राप्तश्रौतनिवृत्तिरसार्थत्वात् । वैतानोपासना इति याज्ञवल्क्योक्तिर्नित्यकर्मपरा । दीक्षितानामित्यादितु प्रारब्धकर्मणि याजमानप्राप्त्यर्थमिति स्मृत्यर्थः सारः । स्नानशौचाद्यमनभोजननियमास्पृश्यस्पर्शस्नानं कुर्यादिति दोषानन्दे । कालिकापुराणे—जानूर्ध्वक्षतजे जाते नित्यकर्मनचाचरेत् । नैमित्तिकचतदधः स्रवद्रक्तो नचाचरेत् । आर्त्विज्यं ब्रह्मयज्ञच श्राद्धे देवयुतं च यत् । गुरुमाक्षिप्य विप्रं च प्रहृत्यैव च पाणिना । न कुर्यान्नित्यकर्मणि रेतः पाते च भैरव ।

अथ भोजनोत्तरं कार्यकार्यविचारः । स्नानकार्यसायं संध्यादेः पूर्वतदधिकारार्थतद्धूतु । प्रदोषपश्चिमेयामेदिनस्नानसमाचरेदिति पराचरोक्तेः । एतच्च दिनसमवेदिति हेमाद्रिश्चंद्रिका च । अतः सकल्पः स्नानांगतर्पणाद्यपि भवति । न चानश्रदधिकारित्वाहोपः । स्नानाधिकारे तदशक्तौ लोपप्रसंगात् । अतएव गौणस्नानाद्यङ्गीकार इति चेत् । अत्रापि गौणकालाङ्गीकार इति तुल्यम् । न ह्यस्य भोजनार्थत्वे किंचित्प्रमाणमस्ति । अतएव स्नाने जीवदधिकारित्वमित्याचारादर्शः । संध्यात्रयं च कर्तव्यद्विजेनात्मविदासदेति मनूक्तेः । सर्वकाल उपस्थानं संधयोः पार्थिवेष्यते । अन्यत्र सूतकाशौचविभ्रमातुरभीत इति विष्णुपुराणे सूतकादिमध्ये पिकथितत्वाच्च । सायसंध्यावद्भोजनोत्तरत्वेऽप्यविरोधाच्च । न चैवं सर्वदा तदापत्तिः कालनियमात् । ब्रह्मयज्ञस्तु—अनिवर्त्यमहायज्ञान्योभुङ्क्षे प्रत्यहं गृही । अनातुरः सति धने सकृच्छ्रद्धेन शुद्ध्यतीति दक्षोक्तावभोजने एवाकरणे प्रत्यवायोक्तेः । अकृत्वा पंचयज्ञांस्तु भुक्त्वा चांद्रायणचरेदिति च । अतएवोज्ज्वलायां हरदत्तः—ब्रह्मयज्ञस्य नित्यत्वेऽपि प्रातराशे कृते प्रायश्चित्तमेव न ब्रह्मयज्ञप्रकरणे आपस्तंबकृतावकृतप्रातः

राशइतिविशेषोक्तिरिति । अंगत्वेतर्पणमपिन अंगत्वेतुभवति । देवताश्चमुनींश्चैवपितृचैर्योनतर्पयेत् । देवादीनामृणीभूत्वानरकंसब्रज
त्यधइतिहेमाद्रौब्रह्मचैवर्त्तेअकरणेप्रत्यवायश्रुतेः । नचात्राभुंजानस्यप्रत्यवायउक्तः । प्रातर्होमस्तुद्वादशदिनोर्ध्वमपिकिसुत—भोजनोर्ध्व
देवपूजामकृत्वादेवतार्चनम् । भुङ्क्तेसयातिनरकानसूक्ष्मकरोष्विहजायतइत्यनर्चभोजनकरणेप्रत्यवायोक्तेरिति । तत्रएकरात्रपूजाविच्छेदेबौधाय
नेनपुनःप्रतिष्ठोक्तेः । अतःपूजापिभवति । प्रातर्वैश्वदेवस्तुन अनश्नतेत्युक्तेरितिकेचित् । तन्न । पंचैतान्योमहायज्ञान्कुर्यादहरहर्द्विजइतिसं
वर्त्तोक्तेः—आपद्यपिचकष्टायांपंचयज्ञान्नहापयेदितिब्रह्मसोक्तेश्चावश्यकत्वावगतेर्भोजनोर्ध्वमपिभवति । अतोसंस्कृतान्नभोजननिमित्तमेवप्रा
यश्चित्तंनतुवैश्वदेवाकरणनिमित्तमिति । अमुक्त्वाबलिकर्मचेतिभारताद्वलिदाननेतिकेचित् ॥ प्राच्यानुदीच्यानथदाक्षिणाल्यान्ज्ञात्वाप्रती
च्यान्महतोनिवंधान् । आचाररत्नंसुधियाव्यधायिश्रीरामकृष्णात्मजलक्ष्मणेन ॥ निगदितमिहसाध्वसाधुवायद्धृतमतिनाप्रविचार्यलक्ष्मणेन ।
तदखिलमपहायदोषदुष्टंचिरमवलोक्यविलोकयंतुसंतः ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेसायंकर्त
व्यप्रकरणम् ॥ आचाररत्नग्रंथःसंपूर्णः ॥

इदमाचाररत्नम्—

गोमातकातर्गतपेण्णगामवास्तव्येन पणशीकरोपाह्वविद्धरश्रीमल्लक्ष्मणशर्मतनुजनुगा वासुदेवशर्मणा सस्कृतं तच्च मुंबय्या श्रेष्ठिवैः
तुकाराम जावजीलभिल्यैः स्वीये निर्णयसागराख्यमुद्रणयंत्रे रामचंद्र येसु शेडगेद्वाराकवित्वाप्राकाश्यनीतम् ।

शाकः १८३७, सन १९१५

Published by Tukaram Javaji, and Printed by Ramchandra Yesu Shedge at the
Nunaya sagar Press, 23, Kolbhat Lane, Bombay

॥ इति आचारलसंपूर्णम् ॥